YUNUS EMRE

BÜYÜK TÜRK OZANININ TAMAMEN RESİMLİ MUHTEŞEM HAYAT ROMANI

YAZAN ve ÇİZEN
ismet kırdar

De-ha YAYINLARI

10 00

DE-HA YAYINLARI

SUNAR

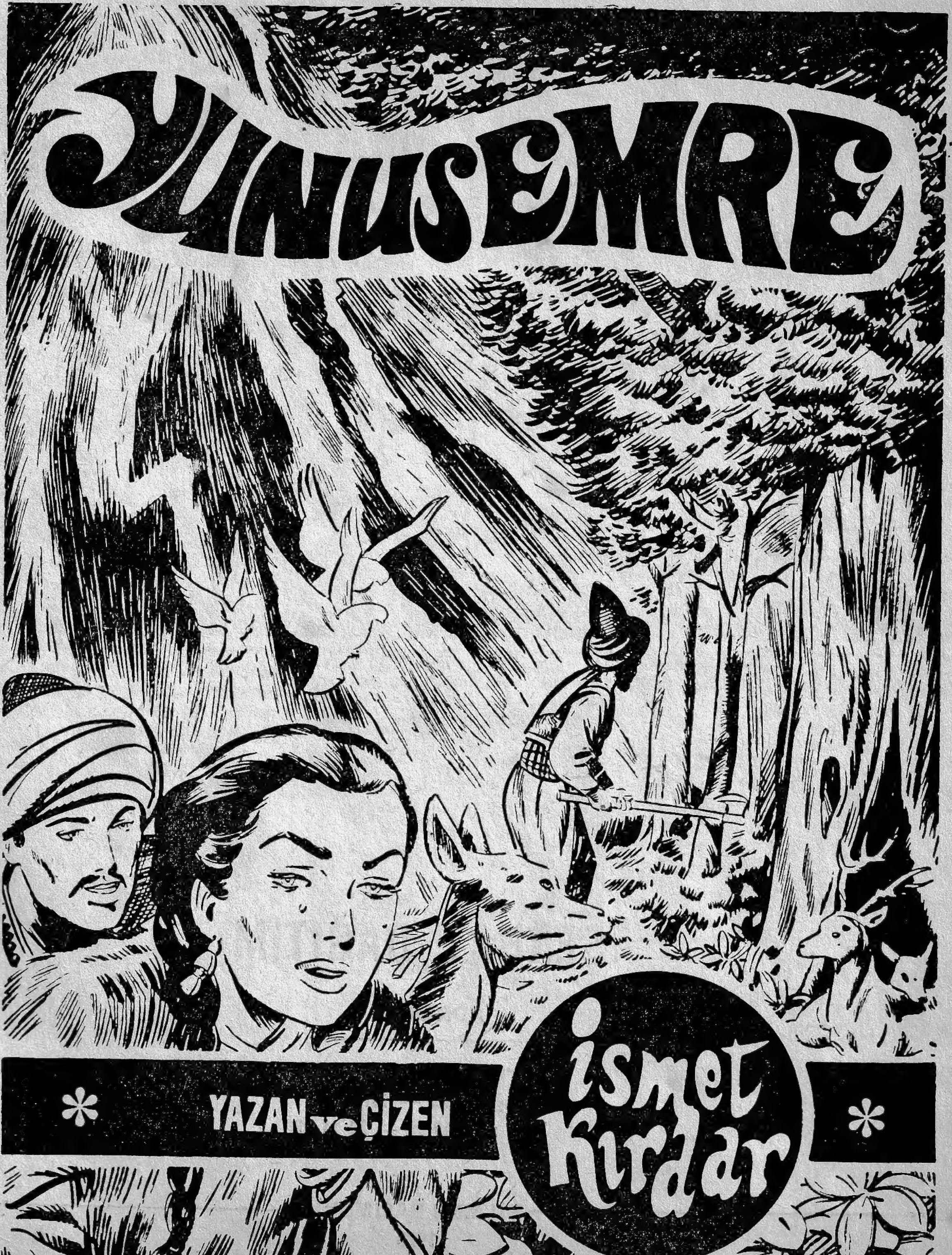
YUNUS EMRE
YAZAN ve ÇİZEN
İsmet Kırdar

SERHAT DAĞITIM

ADRES. :

Nuruosmaniye Cad. 17/1
Cağaloğlu — İstanbul
Tel. : 26 49 90 — 22 11 23

BİLMEN BASIMEVİ
1973
Telefon : 27 33 12

YUNUS EMRE

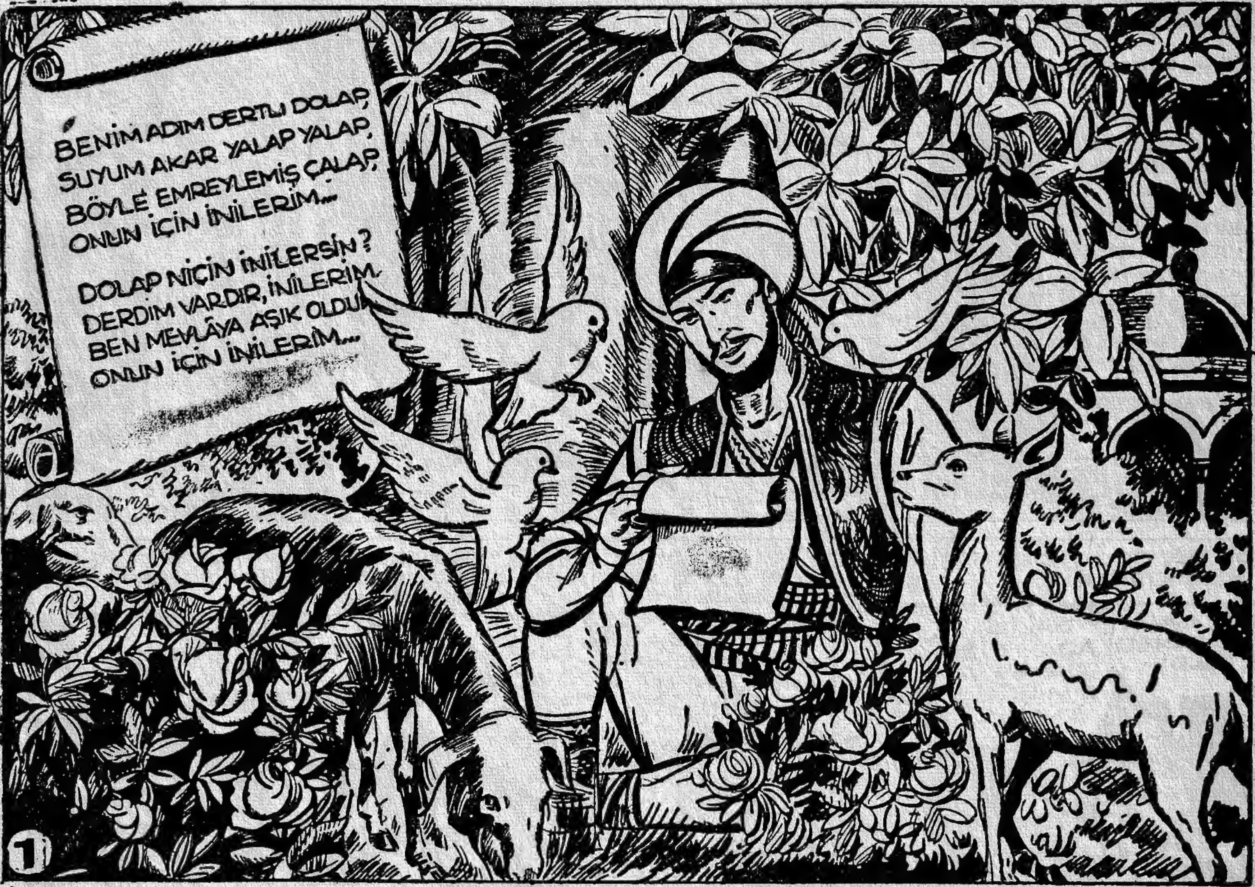
BENİM ADIM DERTLİ DOLAP,
SUYUM AKAR YALAP YALAP,
BÖYLE EMREYLEMİŞ ÇALAP,
ONUN İÇİN İNİLERİM...
DOLAP NİÇİN İNİLERSİN?
DERDİM VARDIR, İNİLERİM,
BEN MEVLÂYA AŞIK OLDU
ONUN İÇİN İNİLERİM...
1

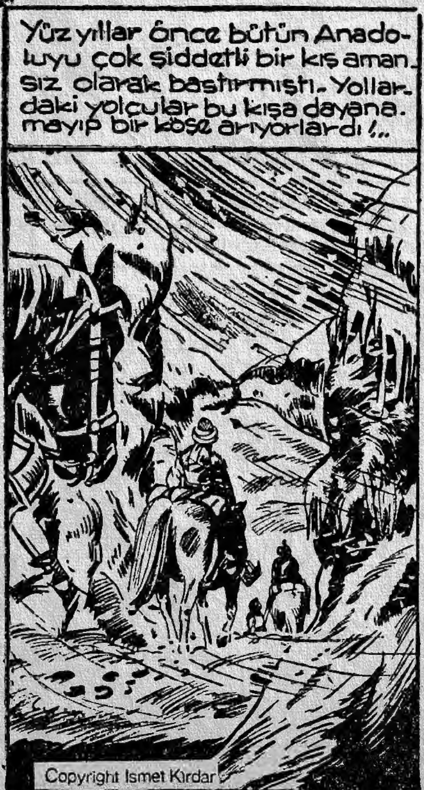
Yüz yıllar önce bütün Anadoluyu çok şiddetli bir kış amansız olarak bastırmıştı.. Yollardaki yolcular bu kışa dayanamayıp bir köşe arıyorlardı !..

Copyright Ismet Kırdar

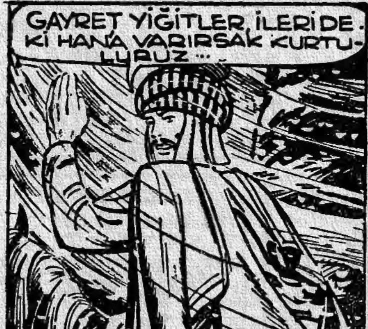
GAYRET YİĞİTLER, İLERİDEKİ HANA VARIRSAK KURTULURUZ ...

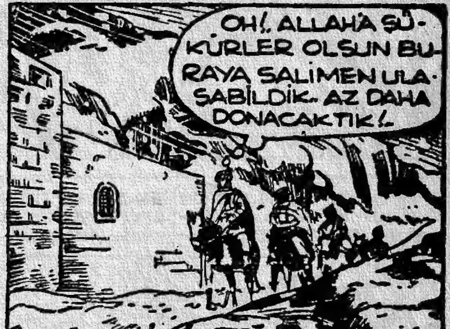
OH!.. ALLAHA ŞÜKÜRLER OLSUN BURAYA SALİMEN ULAŞABİLDİK.. AZ DAHA DONACAKTIK!..

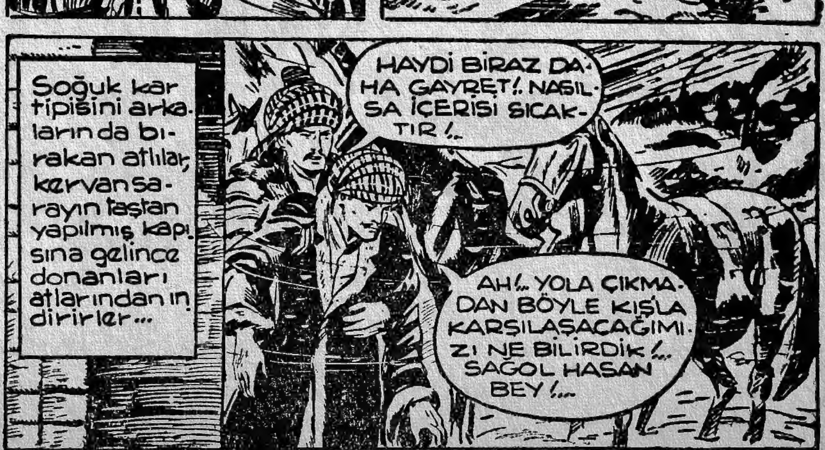
Soğuk kar tipisini arkalarında bırakan atlılar, kervansarayın taştan yapılmış kapısına gelince donanları atlarından indirirler...
HAYDİ BİRAZ DAHA GAYRET!.. NASILSA İÇERİSİ SICAKTIR!..
AH!.. YOLA ÇIKMADAN BÖYLE KIŞLA KARŞILAŞACAĞIMIZI NE BİLİRDİK!.. SAĞOL HASAN BEY!..

YUNUS EMRE

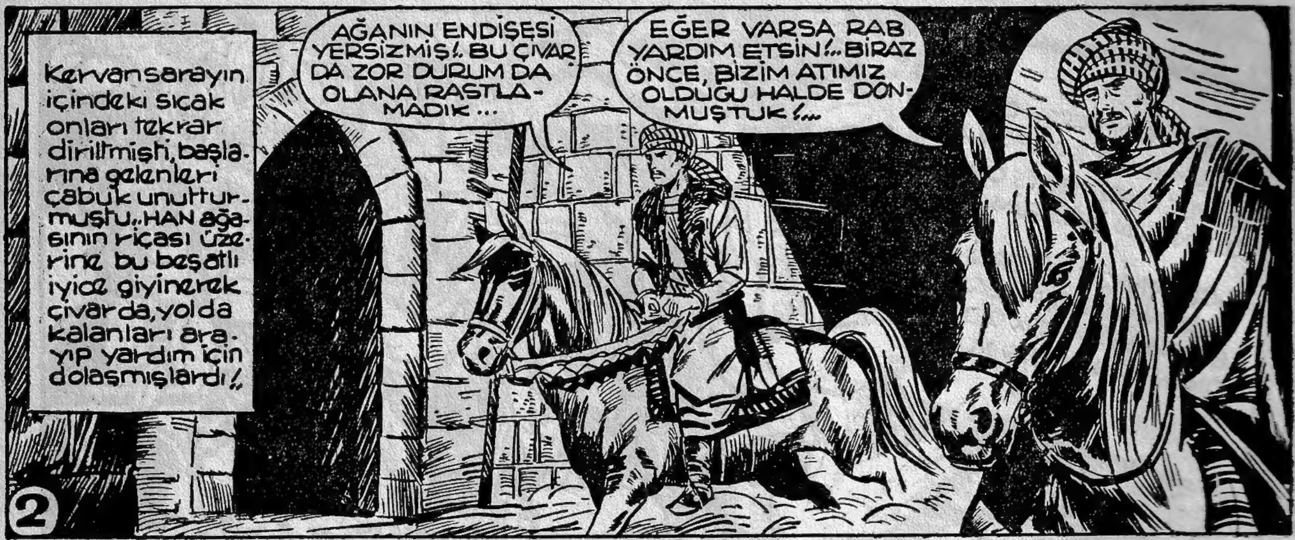
Kervansarayın içindeki sıcak onları tekrar diriltmişti, başlarına gelenleri çabuk unutturmuştu.. HAN ağasının ricası üzerine bu beşatlı iyice giyinerek civarda, yolda kalanları arayıp yardım için dolaşmışlardı!..
AĞANIN ENDİŞESİ YERSİZMİŞ!.. BU ÇIVARDA ZOR DURUMDA OLANA RASTLAMADIK...
EĞER VARSA RAB YARDIM ETSİN!.. BİRAZ ÖNCE, BİZİM ATIMIZ OLDUĞU HALDE DONMUŞTUK!...
2

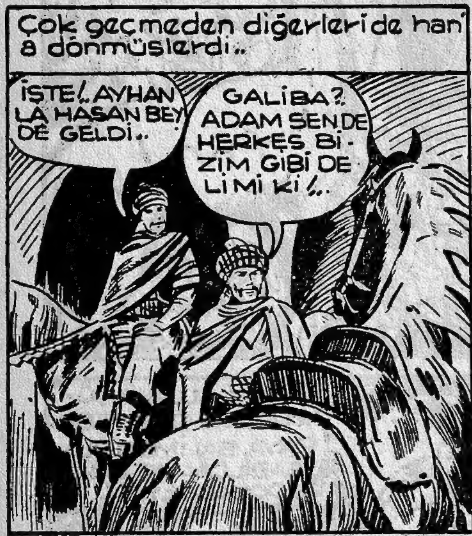
Çok geçmeden diğerleri de hana dönmüşlerdi..
İŞTE!.. AYHAN LA HASAN BEY DE GELDİ..
GALİBA?! ADAM SEN DE HERKES BİZİM GİBİ DELİ Mİ Kİ!..

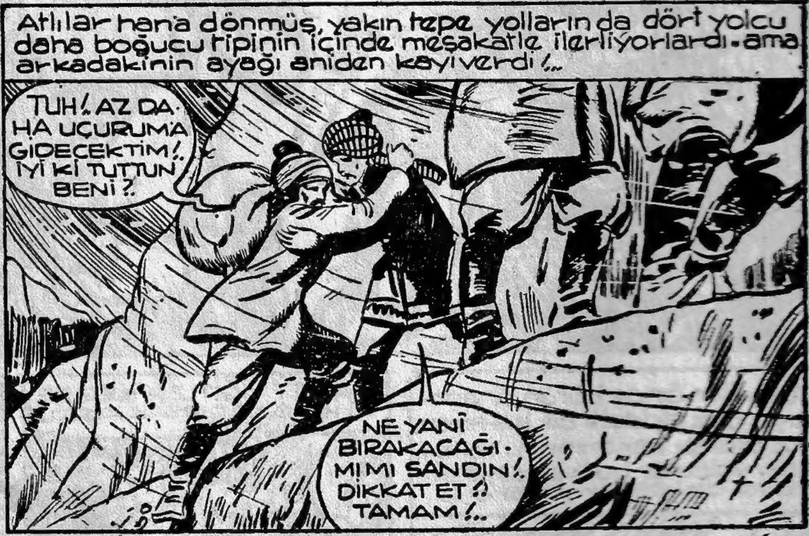
Atlılar hana dönmüş, yakın tepe yollarında dört yolcu daha boğucu tipinin içinde meşakatle ilerliyorlardı. ama arkadakinin ayağı aniden kayıverdi!..
TUH!.. AZ DAHA UÇURUMA GİDECEKTİM!.. İYİ Kİ TUTTUN BENİ?!
NE YANİ BIRAKACAĞIMI MI SANDIN!.. DİKKAT ET!? TAMAM!..

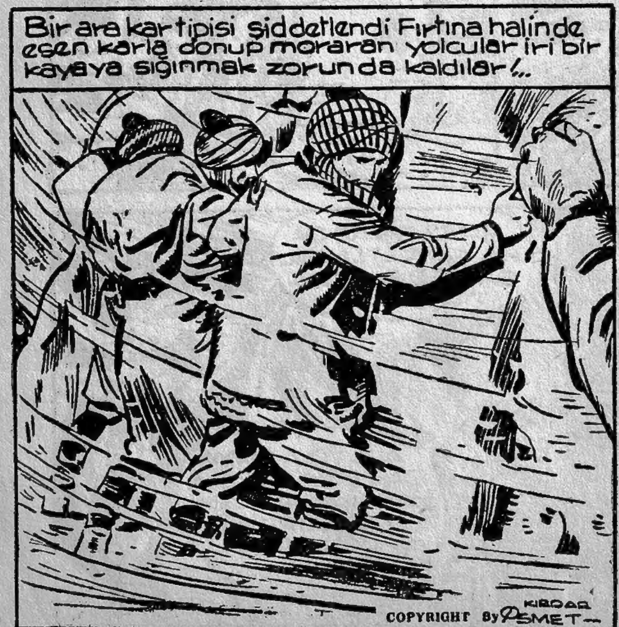
Bir ara kartipisi şiddetlendi Fırtına halinde esen karla donup moraran yolcular iri bir kayaya sığınmak zorunda kaldılar!...
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

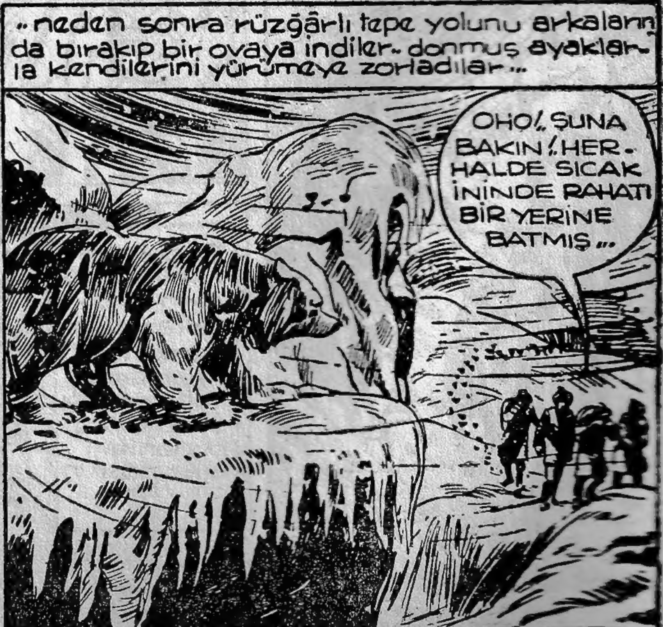
..neden sonra rüzgârlı tepe yolunu arkalarında bırakıp bir ovaya indiler. donmuş ayaklarla kendilerini yürümeye zorladılar...
OHO!.. ŞUNA BAKIN!.. HERHALDE SICAK İNİNDE RAHATI BİR YERİNE BATMIŞ...

YUNUS EMRE

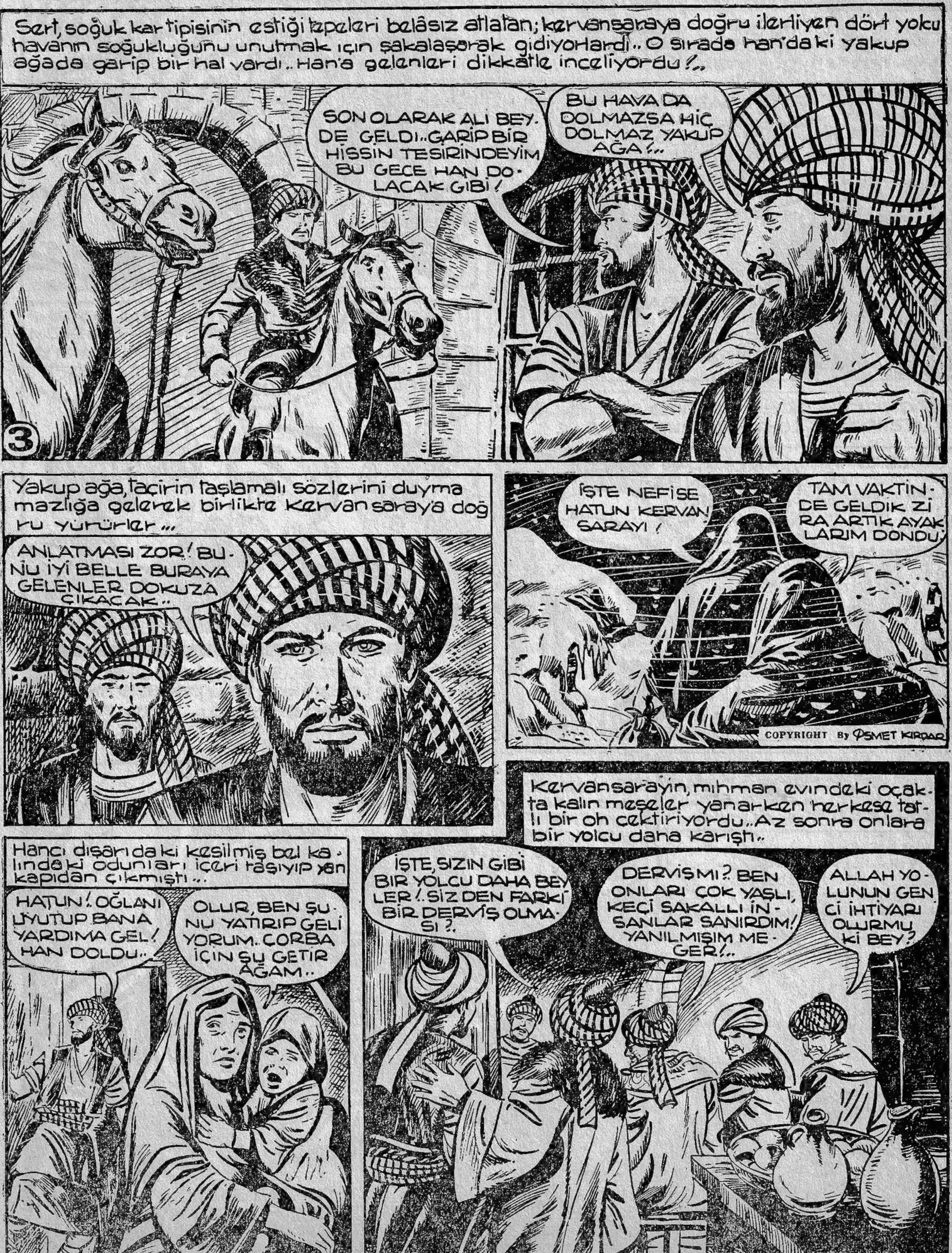
Sert, soğuk kar tipisinin estiği tepeleri belâsız atlatan; kervansaraya doğru ilerliyen dört yolcu havanın soğukluğunu unutmak için şakalaşarak gidiyorlardı.. O sırada han'daki yakup ağada garip bir hal vardı.. Han'a gelenleri dikkatle inceliyordu !..
SON OLARAK ALİ BEY DE GELDİ.. GARİP BİR HİSSİN TESİRİNDEYİM. BU GECE HAN DOLACAK GİBİ !
BU HAVADA DOLMAZSA HİÇ DOLMAZ YAKUP AĞA !..
3
Yakup ağa, tacirin taşlamalı sözlerini duymamazlığa gelerek birlikte kervansaraya doğru yürürler...
ANLATMASI ZOR ! BUNU İYİ BELLE BURAYA GELENLER DOKUZA ÇIKACAK..
İŞTE NEFİSE HATUN KERVANSARAYI !
TAM VAKTİNDE GELDİK ZİRA ARTIK AYAKLARIM DONDU.
COPYRIGHT By İSMET KIRPAR
Kervansarayın, mihman evindeki ocakta kalın meşeler yanarken herkese tatlı bir oh çektiriyordu.. Az sonra onlara bir yolcu daha karıştı..
Hancı dışarıdaki kesilmiş bel kalındaki odunları içeri taşıyıp yan kapıdan çıkmıştı...
HATUN !. OĞLANI UYUTUP BANA YARDIMA GEL ! HAN DOLDU..
OLUR, BEN ŞUNU YATIRIP GELİYORUM.. ÇORBA İÇİN ŞU GETİR AĞAM..
İŞTE, SIZIN GİBİ BİR YOLCU DAHA BEYLER !. SİZDEN FARKI BİR DERVİŞ OLMASI ?.
DERVİŞ Mİ ? BEN ONLARI ÇOK YAŞLI, KEÇİ SAKALLI İNSANLAR SANIRDIM ! YANILMIŞIM MEGER !..
ALLAH YOLUNUN GENCİ İHTİYARI OLUR MU Kİ BEY ?

YUNUS EMRE

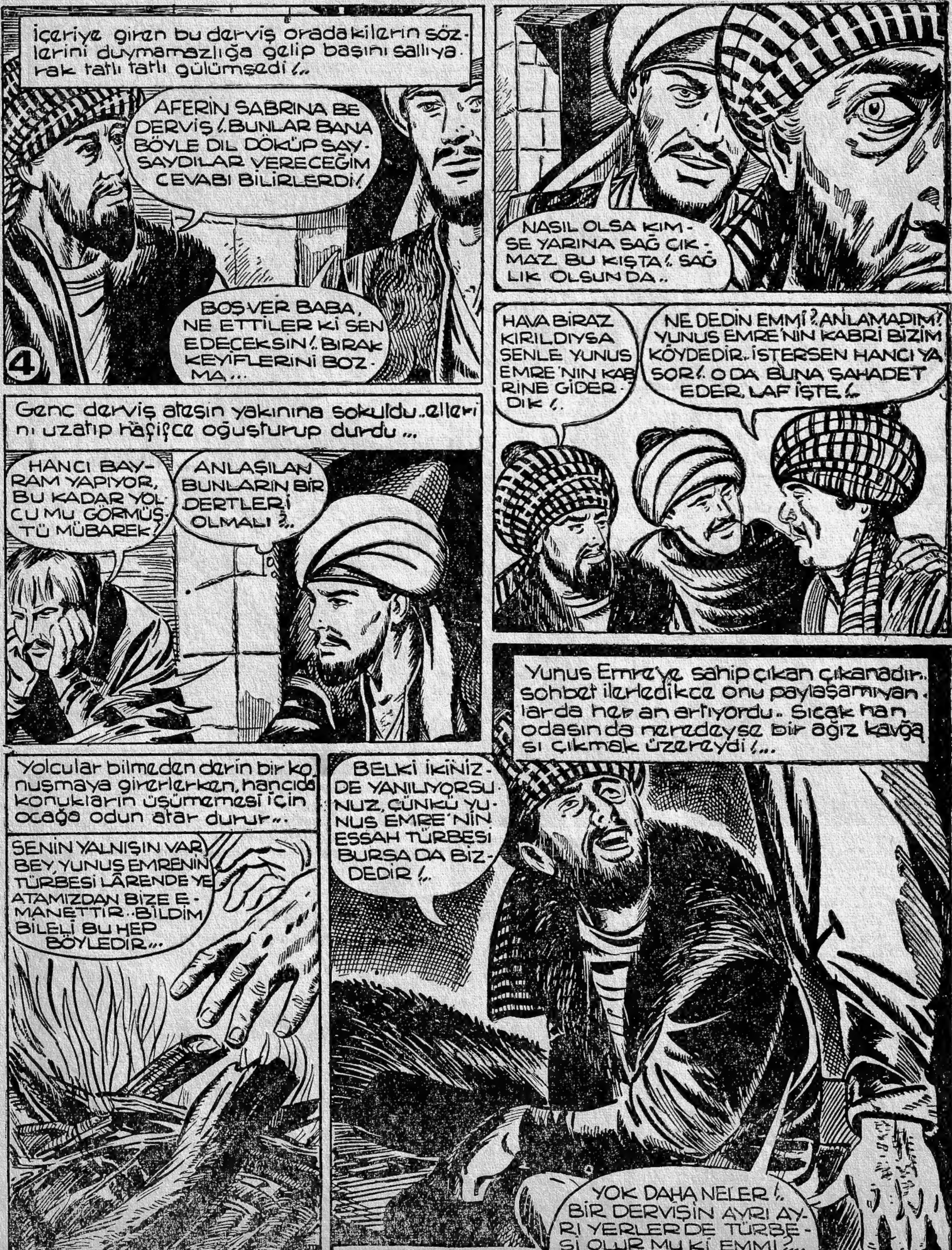
İçeriye giren bu derviş oradakilerin sözlerini duymamazlığa gelip başını sallıyarak tatlı tatlı gülümsedi!..
AFERİN SABRINA BE DERVİŞ!. BUNLAR BANA BÖYLE DİL DÖKÜP SAYSAYDILAR VERECEĞİM CEVABI BİLİRLERDİ!
BOŞVER BABA, NE ETTİLER Kİ SEN EDECEKSİN!. BIRAK KEYİFLERİNİ BOZMA...
4
NASIL OLSA KİMSE YARINA SAĞ ÇIKMAZ BU KIŞTA!. SAĞLIK OLSUN DA..
HAVA BİRAZ KIRILDIYSA SENLE YUNUS EMRE'NİN KABRİNE GİDERDİK!.
NE DEDİN EMMİ?. ANLAMADIM! YUNUS EMRE'NİN KABRİ BİZİM KÖYDEDİR. İSTERSEN HANCIYA SOR!. O DA BUNA ŞAHADET EDER. LAF İŞTE!..
Genç derviş ateşin yakınına sokuldu.. ellerini uzatıp hafifçe oğuşturup durdu...
HANCI BAYRAM YAPIYOR, BU KADAR YOLCU MU GÖRMÜŞTÜ MÜBAREK!
ANLAŞILAN BUNLARIN BİR DERTLERİ OLMALI?..
Yunus Emre'ye sahip çıkan çıkanadır.. sohbet ilerledikçe onu paylaşamıyanlarda her an artıyordu.. Sıcak han odasında neredeyse bir ağız kavgası çıkmak üzereydi!...
Yolcular bilmeden derin bir konuşmaya girerlerken, hancıda konukların üşümemesi için ocağa odun atar durur...
SENİN YALNIŞIN VAR BEY, YUNUS EMRENİN TÜRBESİ LÂRENDE'YE ATAMIZDAN BİZE EMANETTİR. BİLDİM BİLELİ BU HEP BÖYLEDİR...
BELKİ İKİNİZDE YANILIYORSUNUZ, ÇÜNKÜ YUNUS EMRE'NİN ESSAH TÜRBESİ BURSA'DA BİZDEDİR!..
YOK DAHA NELER!. BİR DERVİŞİN AYRI AYRI YERLERDE TÜRBESİ OLUR MU Kİ EMMİ?...

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

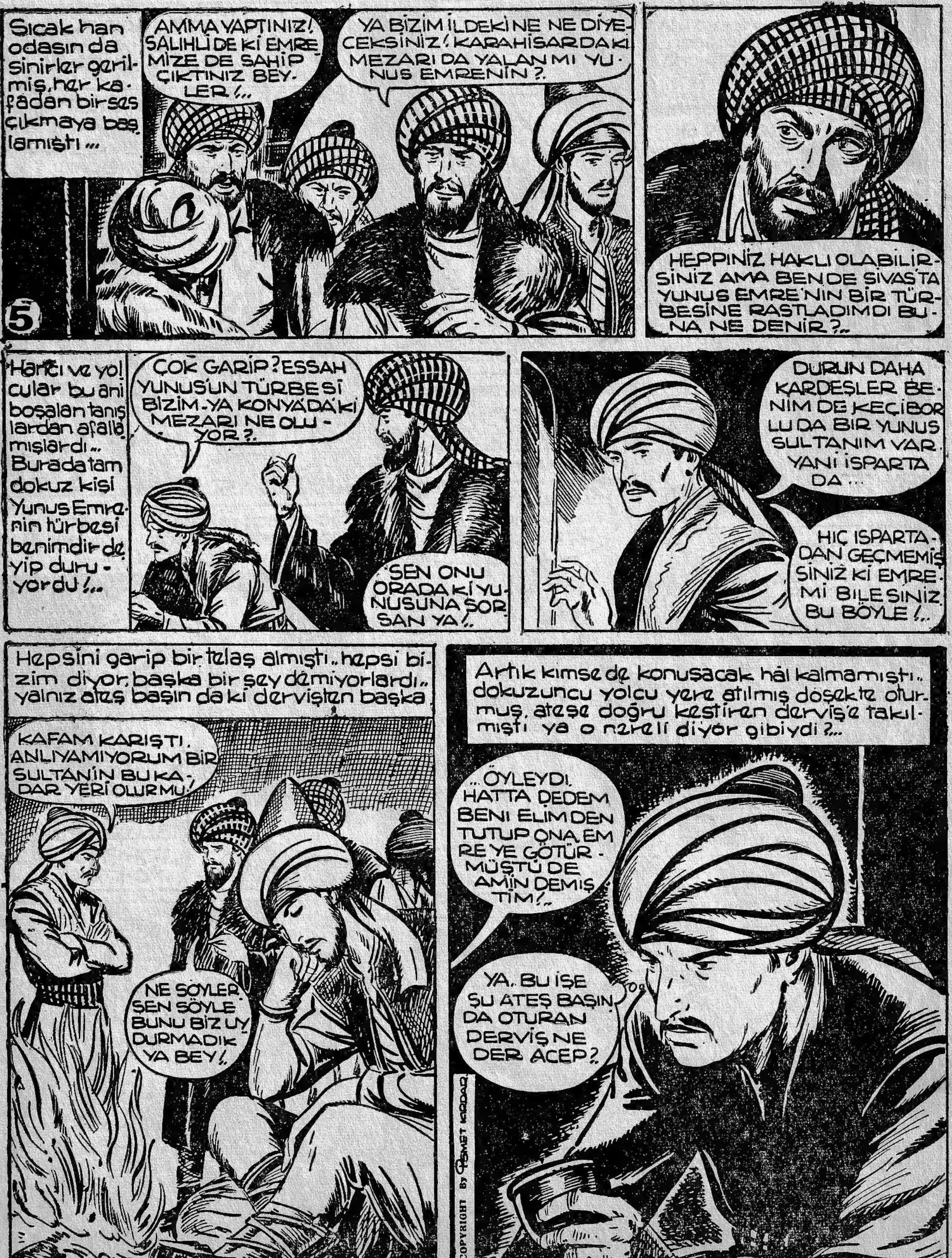
Sıcak han odasın da sinirler gerilmiş, her kafadan bir ses çıkmaya başlamıştı ...
AMMA YAPTINIZ! SALIHLİ DE Kİ EMREMİZE DE SAHİP ÇIKTINIZ BEYLER !...
YA BİZİM İLDEKİNE NE DİYECEKSİNİZ !. KARAHİSARDAKİ MEZARI DA YALAN MI YUNUS EMRENİN ?.
5
HEPPİNİZ HAKLI OLABİLİRSİNİZ AMA BEN DE SİVAS'TA YUNUS EMRE'NİN BİR TÜRBESİNE RASTLADIMDI BUNA NE DENİR ?..
Harici ve yolcular bu âni boşalan tanışlardan afallamışlardı.. Burada tam dokuz kişi Yunus Emre'nin türbesi benimdir deyip duruyordu !..
ÇOK GARİP ? ESSAH YUNUS'UN TÜRBESİ BİZİM. YA KONYA'DAKİ MEZARI NE OLUYOR ?.
SEN ONU ORADAKİ YUNUSUNA SORSAN YA !..
DURUN DAHA KARDEŞLER BENİM DE KEÇİBORLUDA BİR YUNUS SULTANIM VAR. YANİ ISPARTA DA ...
HİÇ ISPARTADAN GEÇMEMİŞSİNİZ Kİ EMREMİ BİLE SİNİZ BU BÖYLE !..
Hepsini garip bir telaş almıştı.. hepsi bizim diyor, başka bir şey demiyorlardı.. yalnız ateş başın da ki dervişten başka
KAFAM KARIŞTI. ANLIYAMIYORUM BİR SULTANIN BU KADAR YERİ OLUR MU!
NE SÖYLER. SEN SÖYLE BUNU BİZ UYDURMADIK YA BEY !.
Artık kimse de konuşacak hâl kalmamıştı.. dokuzuncu yolcu yere atılmış döşekte oturmuş, ateşe doğru kestiren derviş'e takılmıştı ya o nereli diyor gibiydi ?..
..ÖYLEYDİ. HATTA DEDEM BENİ ELİMDEN TUTUP ONA, EMRE YE GÖTÜRMÜŞTÜ DE AMİN DEMİŞTİM !..
YA.. BU İŞE ŞU ATEŞ BAŞINDA OTURAN DERVİŞ NE DER ACEP ?.
COPYRIGHT by ISMET KIRDAR

YUNUS EMRE

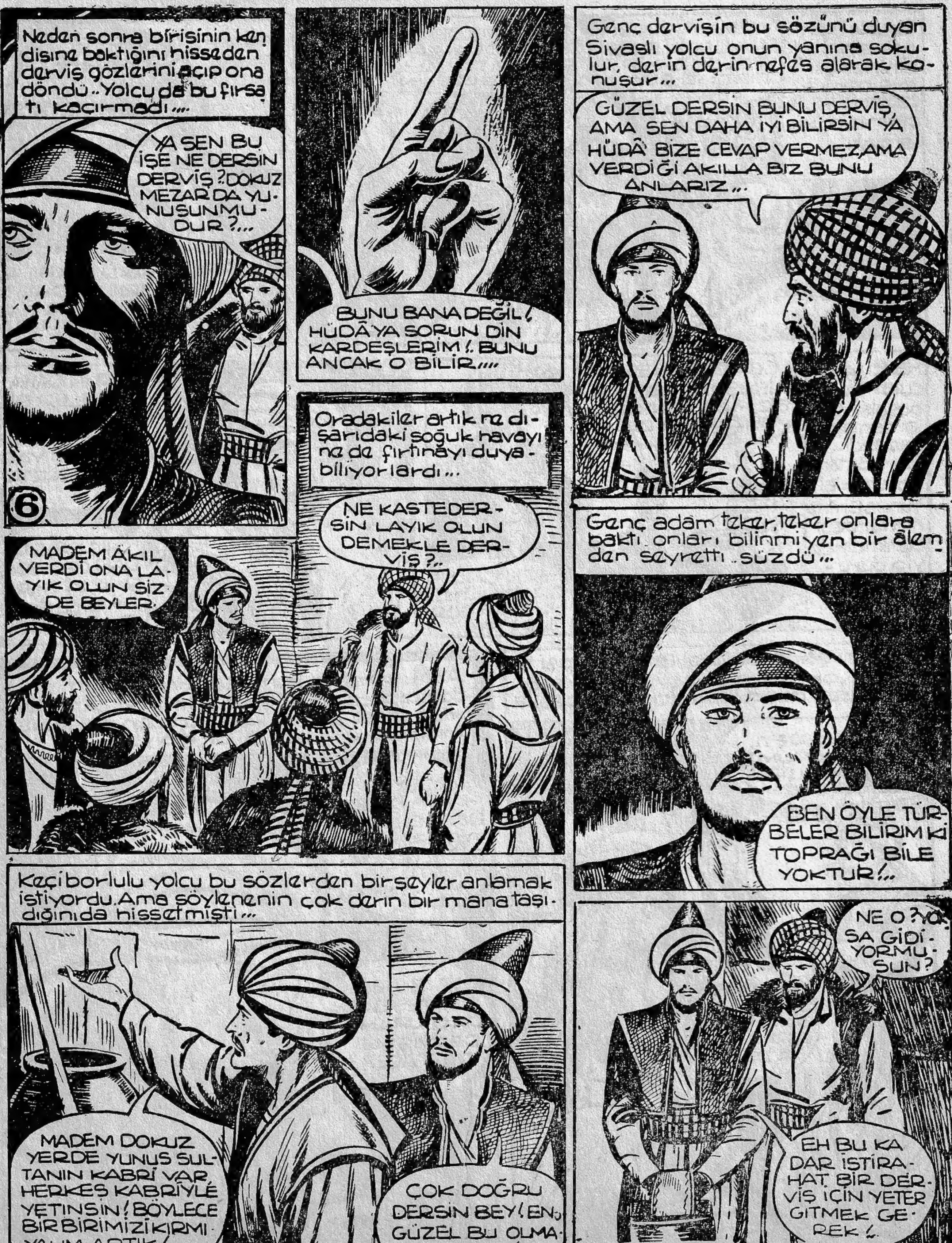
Neden sonra birisinin kendisine baktığını hisseden derviş gözlerini açıp ona döndü.. Yolcu da bu fırsatı kaçırmadı....
YA SEN BU İŞE NE DERSİN DERVİŞ? DOKUZ MEZAR DA YUNUSUNMUDUR?...
6
BUNU BANA DEĞİL! HÜDÂ'YA SORUN DİN KARDEŞLERİM!. BUNU ANCAK O BİLİR....
Genç dervişin bu sözünü duyan Sivaslı yolcu onun yanına sokulur, derin derin nefes alarak konuşur...
GÜZEL DERSİN BUNU DERVİŞ, AMA SEN DAHA İYİ BİLİRSİN YA HÜDÂ BİZE CEVAP VERMEZ, AMA VERDİĞİ AKILLA BIZ BUNU ANLARIZ...
Oradakiler artık ne dışarıdaki soğuk havayı ne de fırtınayı duyabiliyorlardı...
MADEM AKIL VERDİ ONA LAYIK OLUN SİZ DE BEYLER.
NE KASTEDERSİN LAYIK OLUN DEMEKLE DERVİŞ?..
Genç adam teker, teker onlara baktı onları bilinmiyen bir âlemden seyretti..süzdü...
BEN ÖYLE TÜRBELER BİLİRİM Kİ TOPRAĞI BİLE YOKTUR!...
Keçiborlulu yolcu bu sözlerden birşeyler anlamak istiyordu. Ama söylenenin çok derin bir mana taşıdığınıda hissetmişti...
MADEM DOKUZ YERDE YUNUS SULTANIN KABRİ VAR HERKES KABRİYLE YETİNSİN! BÖYLECE BİRBİRİMİZİ KIRMIYALIM ARTIK!..
ÇOK DOĞRU DERSİN BEY! EN GÜZEL BU OLMALI BENCE!...
NE O? YOKSA GİDİYORMUSUN?
EH BU KADAR İSTİRAHAT BİR DERVİŞ İÇİN YETER GİTMEK GEREK!..

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

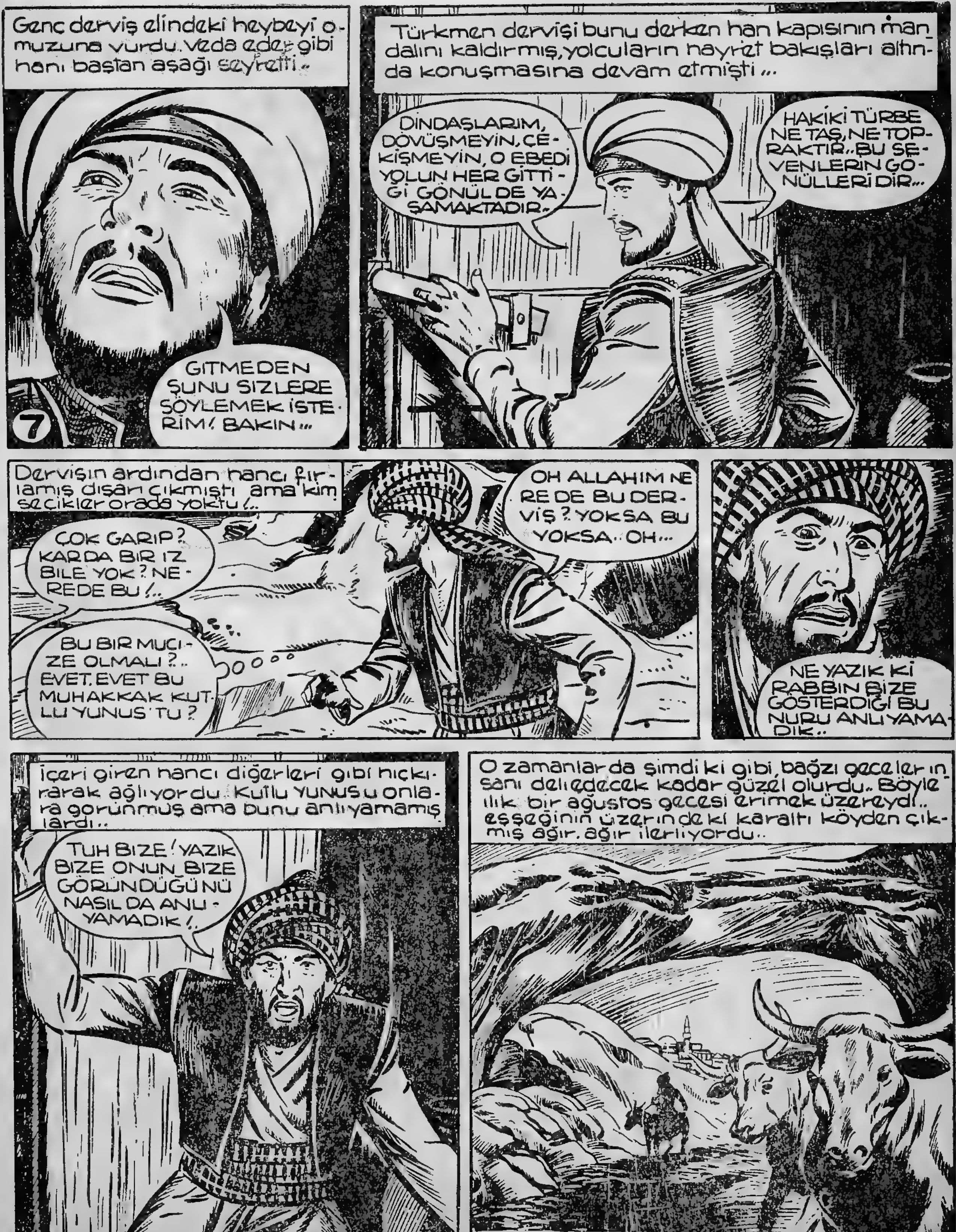
7
Genç derviş elindeki heybeyi omuzuna vurdu.. Veda eder gibi hanı baştan aşağı seyretti..
GİTMEDEN ŞUNU SİZLERE SÖYLEMEK İSTERİM! BAKIN...
Türkmen dervişi bunu derken han kapısının mandalını kaldırmış, yolcuların hayret bakışları altında konuşmasına devam etmişti...
DİNDAŞLARIM, DÖVÜŞMEYİN, ÇEKİŞMEYİN, O EBEDİ YOLUN HER GİTTİĞİ GÖNÜLDE YAŞAMAKTADIR..
HAKİKİ TÜRBE NE TAŞ, NE TOPRAKTIR.. BU SEVENLERİN GÖNÜLLERİDİR...
Dervişin ardından hancı fırlamış dışarı çıkmıştı ama kimsecikler orada yoktu!..
ÇOK GARIP? KARDA BIR IZ BILE YOK? NEREDE BU!..
BU BIR MUCİZE OLMALI?.. EVET, EVET BU MUHAKKAK KUTLU YUNUS'TU?
OH ALLAHIM NEREDE BU DERVİŞ? YOKSA BU YOKSA.. OH...
NE YAZIK Kİ RABBIN BİZE GÖSTERDİĞİ BU NURU ANLIYAMADIK..
İçeri giren hancı diğerleri gibi hıçkırarak ağlıyordu. Kutlu Yunus'u onlara görünmüş ama bunu anlıyamamışlardı..
TUH BİZE! YAZIK BİZE ONUN BİZE GÖRÜNDÜĞÜNÜ NASIL DA ANLIYAMADIK!..
O zamanlarda şimdiki gibi bağzı geceler insanı deliedecek kadar güzel olurdu.. Böyle ılık bir ağustos gecesi erimek üzereydi.. eşşeğinin üzerindeki karaltı köyden çıkmış ağır, ağır ilerliyordu..

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

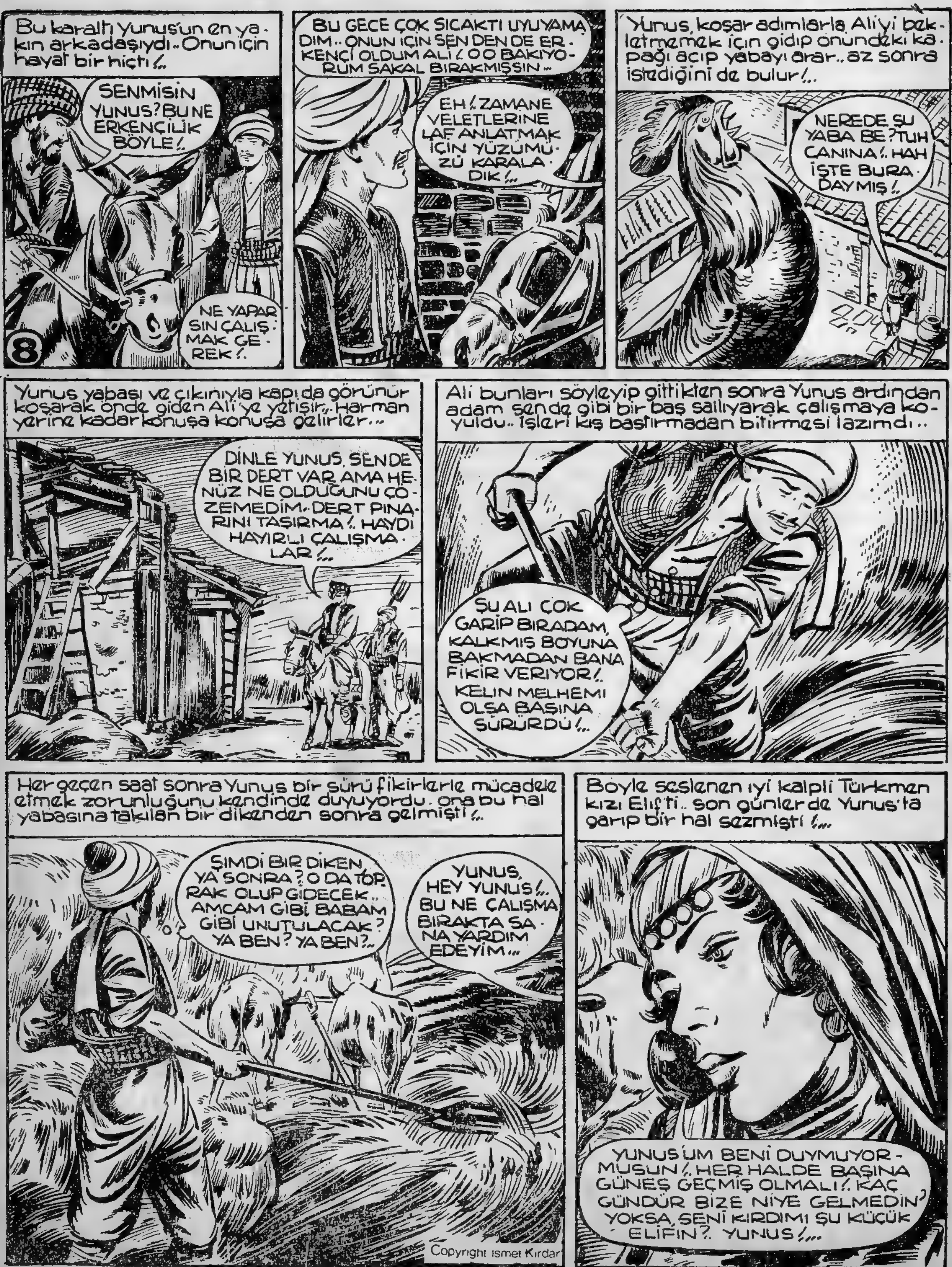
Bu karaltı Yunus'un en yakın arkadaşıydı.. Onun için hayat bir hiçti !..
SENMİSİN YUNUS? BU NE ERKENCİLİK BÖYLE !.
NE YAPARSIN ÇALIŞMAK GEREK !.
8
BU GECE ÇOK SICAKTI UYUYAMADIM.. ONUN İÇİN SENDEN DE ERKENCİ OLDUM ALİ !. O O BAKIYORUM SAKAL BIRAKMIŞSIN..
EH !. ZAMANE VELETLERİNE LAF ANLATMAK İÇİN YÜZÜMÜZÜ KARALADIK !..
Yunus, koşar adımlarla Ali'yi bekletmemek için gidip önündeki kapağı açıp yabayı arar.. az sonra istediğini de bulur !..
NEREDE ŞU YABA BE? TUH CANINA !. HAH İŞTE BURADAYMIŞ !.
Yunus yabası ve çıkınıyla kapıda görünür koşarak önde giden Ali'ye yetişir.. Harman yerine kadar konuşa konuşa gelirler...
DİNLE YUNUS, SENDE BİR DERT VAR AMA HENÜZ NE OLDUĞUNU ÇÖZEMEDİM.. DERT PINARINI TAŞIRMA !. HAYDİ HAYIRLI ÇALIŞMALAR !..
Ali bunları söyleyip gittikten sonra Yunus ardından adam sende gibi bir baş sallıyarak çalışmaya koyuldu.. İşleri kış bastırmadan bitirmesi lazımdı..
ŞU ALİ ÇOK GARİP BİR ADAM, KALKMIŞ BOYUNA BAKMADAN BANA FİKİR VERİYOR !. KELİN MELHEMİ OLSA BAŞINA SÜRÜRDÜ !..
Her geçen saat sonra Yunus bir sürü fikirlerle mücadele etmek zorunluğunu kendinde duyuyordu. ona bu hal yabasına takılan bir dikenden sonra gelmişti !..
ŞİMDİ BİR DİKEN, YA SONRA? O DA TOPRAK OLUP GİDECEK.. AMCAM GİBİ BABAM GİBİ UNUTULACAK? YA BEN? YA BEN?..
YUNUS, HEY YUNUS !.. BU NE ÇALIŞMA BIRAKTA SANA YARDIM EDEYİM...
Böyle seslenen iyi kalpli Türkmen kızı Elif'ti.. son günlerde Yunus'ta garip bir hal sezmişti !...
YUNUS'UM BENİ DUYMUYOR MUSUN !. HER HALDE BAŞINA GÜNEŞ GEÇMİŞ OLMALI !. KAÇ GÜNDÜR BİZE NİYE GELMEDİN? YOKSA, SENİ KIRDIMI ŞU KÜÇÜK ELİF'İN?. YUNUS !...

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

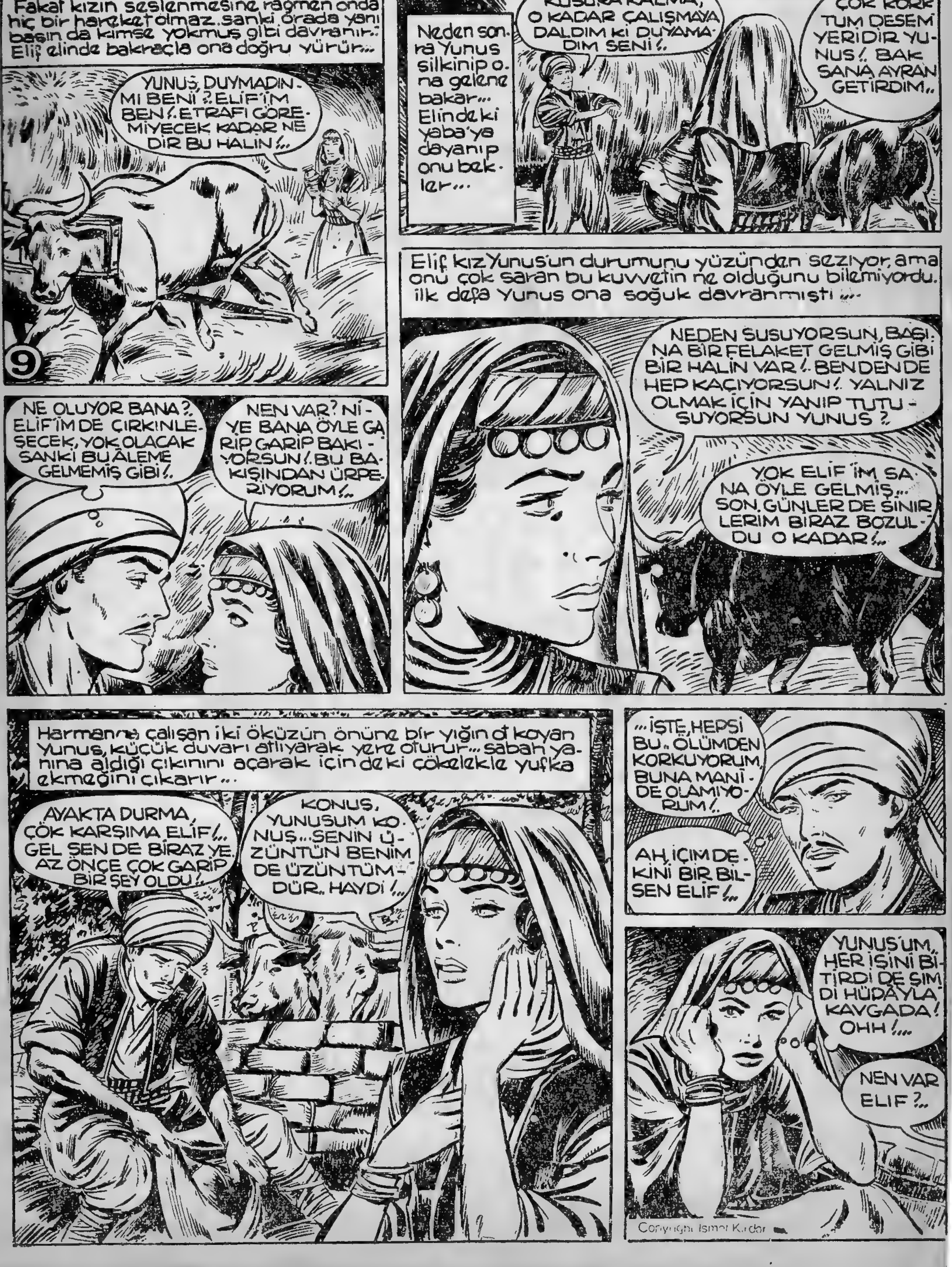
Fakat kızın seslenmesine rağmen onda hiç bir hareket olmaz. sanki orada yanı başın da kimse yokmuş gibi davranır.: Elif elinde bakraçla ona doğru yürür...
YUNUS, DUYMADIN MI BENİ ? ELİF'İM BEN !. ETRAFI GÖREMİYECEK KADAR NE DİR BU HALİN !..
9
Neden sonra Yunus silkinip ona gelene bakar... Elindeki yaba'ya dayanıp onu bekler...
KUSURA KALMA, O KADAR ÇALIŞMAYA DALDIM Kİ DUYAMADIM SENİ !.
ÇOK KORKTUM DESEM YERİDİR YUNUS !. BAK SANA AYRAN GETİRDİM..
NE OLUYOR BANA ?. ELİF'İM DE ÇIRKINLEŞECEK, YOK OLACAK SANKİ BU ÂLEME GELMEMİŞ GİBİ !.
NEN VAR ? NİYE BANA ÖYLE GARİP GARİP BAKIYORSUN !. BU BAKIŞINDAN ÜRPERİYORUM !..
Elif kız Yunus'un durumunu yüzünden seziyor, ama onu çok saran bu kuvvetin ne olduğunu bilemiyordu. ilk defa Yunus ona soğuk davranmıştı ...
NEDEN SUSUYORSUN, BAŞINA BİR FELAKET GELMİŞ GİBİ BİR HALİN VAR !. BENDEN DE HEP KAÇIYORSUN !. YALNIZ OLMAK İÇİN YANIP TUTUŞUYORSUN YUNUS ?.
YOK ELİF'İM SANA ÖYLE GELMİŞ... SON GÜNLER DE SİNİRLERİM BİRAZ BOZULDU O KADAR !..
Harmanında çalışan iki öküzün önüne bir yığın ot koyan Yunus, küçük duvarı atlıyarak yere oturur... sabah yanına aldığı çıkınını açarak içindeki çökelekle yufka ekmeğini çıkarır...
AYAKTA DURMA, ÇOK KARŞIMA ELİF !.. GEL SEN DE BİRAZ YE. AZ ÖNCE ÇOK GARİP BİR ŞEY OLDU !.
KONUŞ, YUNUSUM KONUŞ... SENİN ÜZÜNTÜN BENİM DE ÜZÜNTÜMDÜR.. HAYDİ !..
...İŞTE, HEPSİ BU.. ÖLÜMDEN KORKUYORUM, BUNA MANİ DE OLAMIYORUM !.
AH, İÇİMDEKİNİ BİR BİLSEN ELİF !..
YUNUS'UM, HER İŞİNİ BİTİRDİ DE ŞİMDİ HÜDA'YLA KAVGADA ! OHH !...
NEN VAR ELİF ?..

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

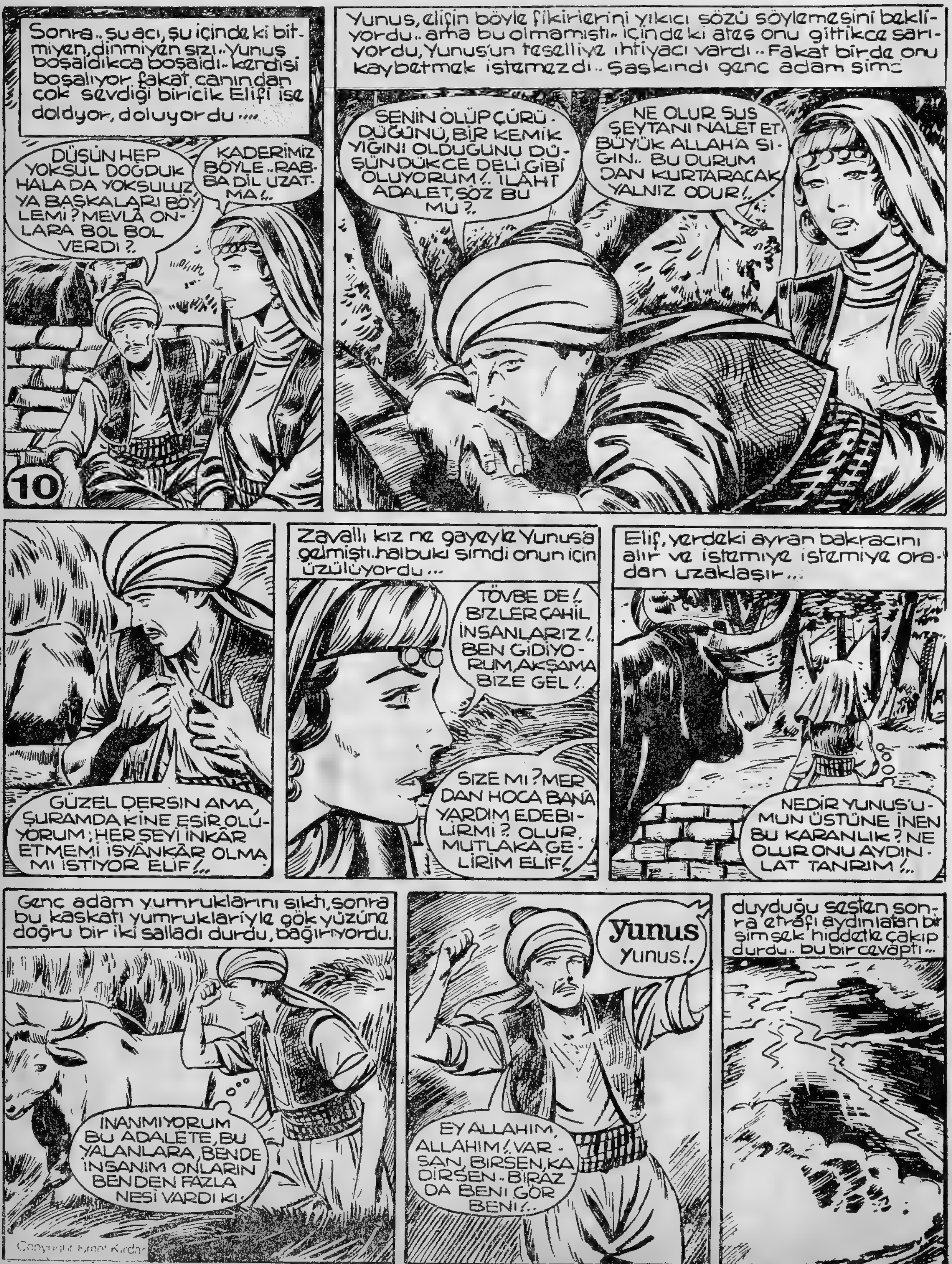
Sonra.. şu acı, şu içinde ki bitmiyen, dinmiyen sızı.. Yunus boşaldıkca boşaldı.. kendisi boşalıyor, fakat canından çok sevdiği biricik Elifi ise doldyor, doluyordu ....
DÜŞÜN HEP YOKSUL DOĞDUK HALA DA YOKSULUZ YA BAŞKALARI BÖYLEMİ? MEVLA ONLARA BOL BOL VERDI?.
KADERİMİZ BÖYLE.. RABBA DİL UZATMA!..
10
Yunus, elifin böyle fikirlerini yıkıcı sözü söylemesini bekliyordu.. ama bu olmamıştı.. içindeki ateş onu gittikce sarıyordu, Yunus'un teselliye ihtiyacı vardı.. Fakat birde onu kaybetmek istemezdi.. Şaşkındı genc adam şimd
SENİN ÖLÜP ÇÜRÜDÜĞÜNÜ, BİR KEMİK YIĞINI OLDUĞUNU DÜŞÜNDÜKCE DELİ GİBİ OLUYORUM!. İLAHİ ADALET, SÖZ BU MU?.
NE OLUR SUS ŞEYTANI NALET ET BÜYÜK ALLAH'A SIĞIN.. BU DURUMDAN KURTARACAK YALNIZ ODUR!..
GÜZEL DERSİN AMA, ŞURAMDA KİNE ESİR OLUYORUM; HER ŞEYİ İNKÂR ETMEMİ İSYANKÂR OLMAMI İSTİYOR ELİF!..
Zavallı kız ne gayeyle Yunus'a gelmişti.. halbuki şimdi onun için üzülüyordu ...
TÖVBE DE!. BİZLER CAHİL İNSANLARIZ!. BEN GİDİYORUM, AKŞAMA BİZE GEL!.
SİZE Mİ? MERDAN HOCA BANA YARDIM EDEBİLİRMİ?. OLUR. MUTLAKA GELİRİM ELİF!.
Elif, yerdeki ayran bakracını alır ve istemiye istemiye oradan uzaklaşır...
NEDİR YUNUS'UMUN ÜSTÜNE İNEN BU KARANLIK? NE OLUR ONU AYDINLAT TANRIM!..
Genç adam yumruklarını sıktı, sonra bu kaskatı yumruklariyle gök yüzüne doğru bir iki salladı durdu, bağırıyordu.
İNANMIYORUM BU ADALETE, BU YALANLARA, BENDE İNSANIM ONLARIN BENDEN FAZLA NESİ VARDI Kİ.
Yunus Yunus!.
EY ALLAHIM, ALLAHIM!. VARSAN, BİRSEN, KADİRSEN.. BİRAZ DA BENİ GÖR BENİ!..
duyduğu sesten sonra etrafı aydınlatan bir şimşek hiddetle çakıp durdu.. bu bir cevaptı...

Copyright [illegible] Kırdar

YUNUS EMRE

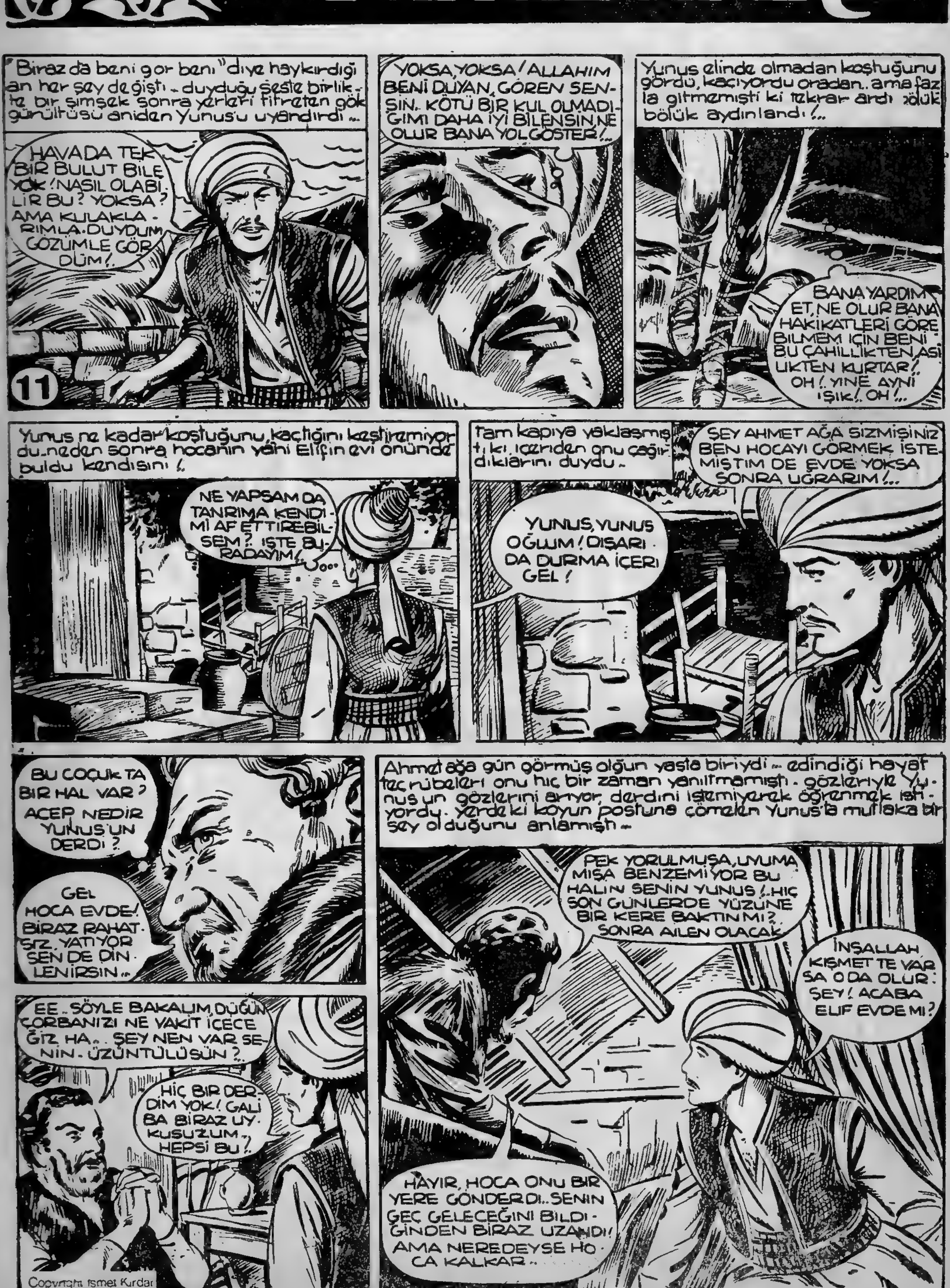
"Biraz da beni gor beni" diye haykırdığı an her şey değişti .. duyduğu seste birlikte bir şimşek sonra yerleri titreten gök gürültüsü aniden Yunus'u uyandırdı ...
HAVADA TEK BİR BULUT BİLE YOK! NASIL OLABİLİR BU? YOKSA? AMA KULAKLARIMLA DUYDUM GÖZÜMLE GÖRDÜM!..
11
YOKSA, YOKSA! ALLAHIM BENİ DUYAN, GÖREN SENSİN.. KÖTÜ BİR KUL OLMADIĞIMI DAHA İYİ BİLENSİN, NE OLUR BANA YOL GÖSTER!..
Yunus elinde olmadan koştuğunu gördü, kaçıyordu oradan.. ama fazla gitmemişti ki tekrar ardı bölük bölük aydınlandı!..
BANA YARDIM ET, NE OLUR BANA HAKİKATLERİ GÖREBİLMEM İÇİN BENİ BU ÇAHİLLİKTEN, ASİLİKTEN KURTAR!. OH!. YİNE AYNI IŞIK!. OH!..
Yunus ne kadar koştuğunu, kaçtığını kestiremiyordu..neden sonra hocanın yani Elif'in evi önünde buldu kendisini!.
NE YAPSAM DA TANRIMA KENDİMİ AF ETTİREBİLSEM?. İŞTE BURADAYIM!..
Tam kapıya yaklaşmıştı ki, içeriden onu çağırdıklarını duydu..
YUNUS, YUNUS OĞLUM! DIŞARIDA DURMA İÇERİ GEL!
ŞEY AHMET AĞA SİZMİŞİNİZ BEN HOCAYI GÖRMEK İSTEMİŞTİM DE EVDE YOKSA SONRA UĞRARIM!..
BU COÇUK TA BİR HAL VAR? ACEP NEDİR YUNUS'UN DERDİ?
GEL HOCA EVDE! BİRAZ RAHATSIZ. YATIYOR SEN DE DİNLENİRSİN..
EE.. SÖYLE BAKALIM, DÜĞÜN ÇORBANIZI NE VAKİT İÇECEĞİZ HA.. ŞEY NEN VAR SENİN.. ÜZÜNTÜLÜSÜN?..
HİÇ BİR DERDİM YOK! GALİBA BİRAZ UYKUSUZUM.. HEPSİ BU!.
Ahmet ağa gün görmüş olgun yaşta biriydi .. edindiği hayat tecrübeleri onu hiç bir zaman yanıltmamıştı . gözleriyle Yunus'un gözlerini arıyor, derdini istemiyerek öğrenmek istiyordu. Yerdeki koyun postuna çömelen Yunus'ta mutlaka bir şey olduğunu anlamıştı ..
PEK YORULMUŞA, UYUMAMIŞA BENZEMİYOR BU HALİN SENİN YUNUS!. HIÇ SON GÜNLERDE YÜZÜNE BİR KERE BAKTIN MI?. SONRA AİLEN OLACAK
İNŞALLAH KISMET TE VARSA O DA OLUR: ŞEY! ACABA ELİF EVDE Mİ?
HAYIR, HOCA ONU BİR YERE GÖNDERDİ.. SENİN GEÇ GELECEĞİNİ BİLDİĞİNDEN BİRAZ UZANDI! AMA NEREDEYSE HOCA KALKAR..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

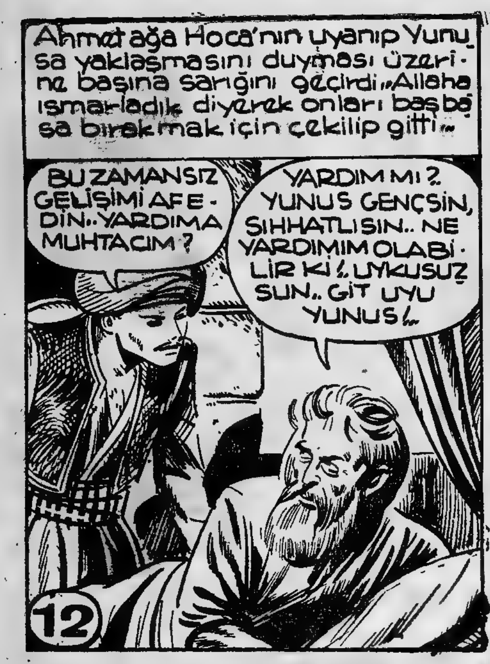
Ahmet ağa Hoca'nın uyanıp Yunus'a yaklaşmasını duyması üzerine başına sarığını geçirdi.. Allaha ısmarladık diyerek onları baş başa bırakmak için çekilip gitti..
BU ZAMANSIZ GELİŞİMİ AFEDİN.. YARDIMA MUHTACIM?
YARDIM MI?. YUNUS GENÇSİN, SIHHATLISIN.. NE YARDIMIM OLABİLİR Kİ!.. UYKUSUZSUN.. GİT UYU YUNUS!..
12

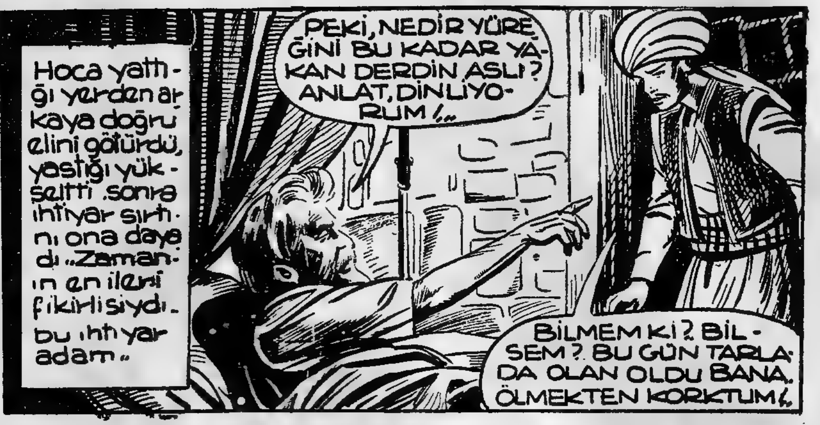
Hoca yattığı yerden arkaya doğru elini götürdü, yastığı yükseltti. sonra ihtiyar sırtını ona dayadı.. Zamanın en ileri fikirlisiydi.. bu ihtiyar adam..
PEKİ, NEDİR YÜREĞİNİ BU KADAR YAKAN DERDİN, ASLI? ANLAT, DİNLİYORUM!..
BİLMEM Kİ? BİLSEM? BU GÜN TARLADA OLAN OLDU BANA. ÖLMEKTEN KORKTUM!..

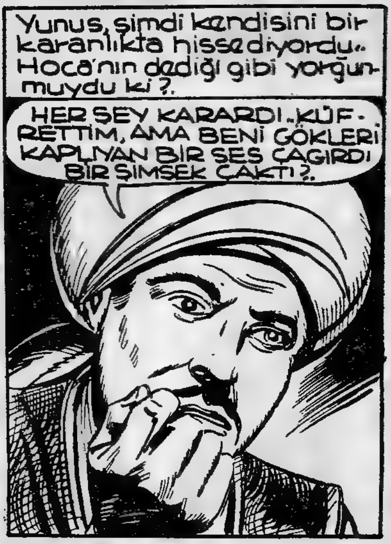
Yunus, şimdi kendisini bir karanlıkta hissediyordu.. Hoca'nın dediği gibi yorgun muydu ki?.
HER ŞEY KARARDI.. KÜFRETTİM, AMA BENİ GÖKLERİ KAPLIYAN BİR SES ÇAĞIRDI BİR ŞIMŞEK ÇAKTI?.

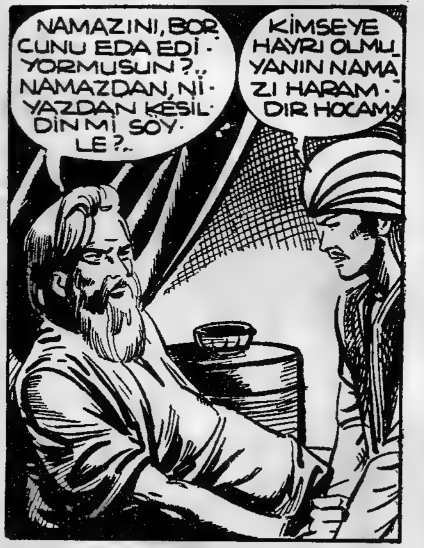
NAMAZINI, BORCUNU EDA EDİYORMUSUN?.. NAMAZDAN, NİYAZDAN KESİLDİN Mİ, SÖYLE?..
KİMSEYE HAYRI OLMUYANIN NAMAZI HARAMDIR HOCAM!

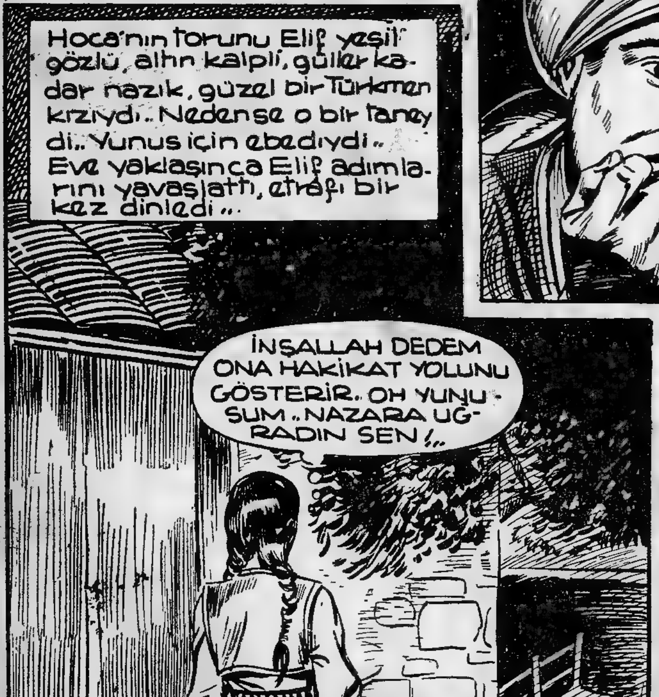
Hoca'nın torunu Elif yeşil gözlü, altın kalpli, güller kadar nazık, güzel bir Türkmen kızıydı.. Nedense o bir taneydi.. Yunus için ebedıydi.. Eve yaklaşınca Elif adımlarını yavaşlattı, etrafı bir kez dinledi..
İNŞALLAH DEDEM ONA HAKİKAT YOLUNU GÖSTERİR.. OH YUNUSUM.. NAZARA UĞRADIN SEN!..

Copyright Ismet Kırdar

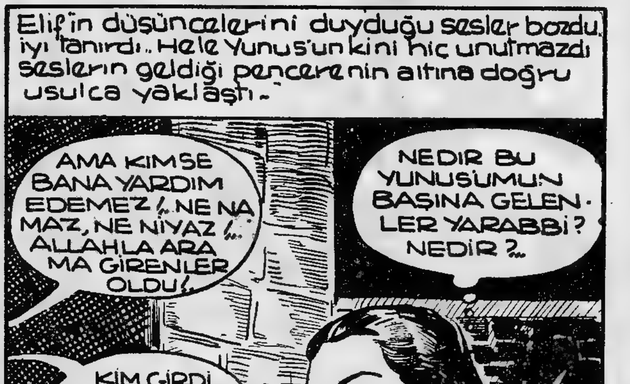
Elif'in düşüncelerini duyduğu sesler bozdu. iyi tanırdı.. Hele Yunus'un kini hiç unutmazdı seslerin geldiği pencerenin altına doğru usulca yaklaştı..
AMA KİMSE BANA YARDIM EDEMEZ!.. NE NAMAZ, NE NİYAZ!.. ALLAHLA ARAMA GİRENLER OLDU!.
NEDİR BU YUNUSUMUN BAŞINA GELENLER YARABBİ? NEDİR?..
KİM GİRDİ, NE GİRDİ ARANA MEVLAYLA SENİN BE YUNUS OĞLUM? KİM?..

YUNUS EMRE

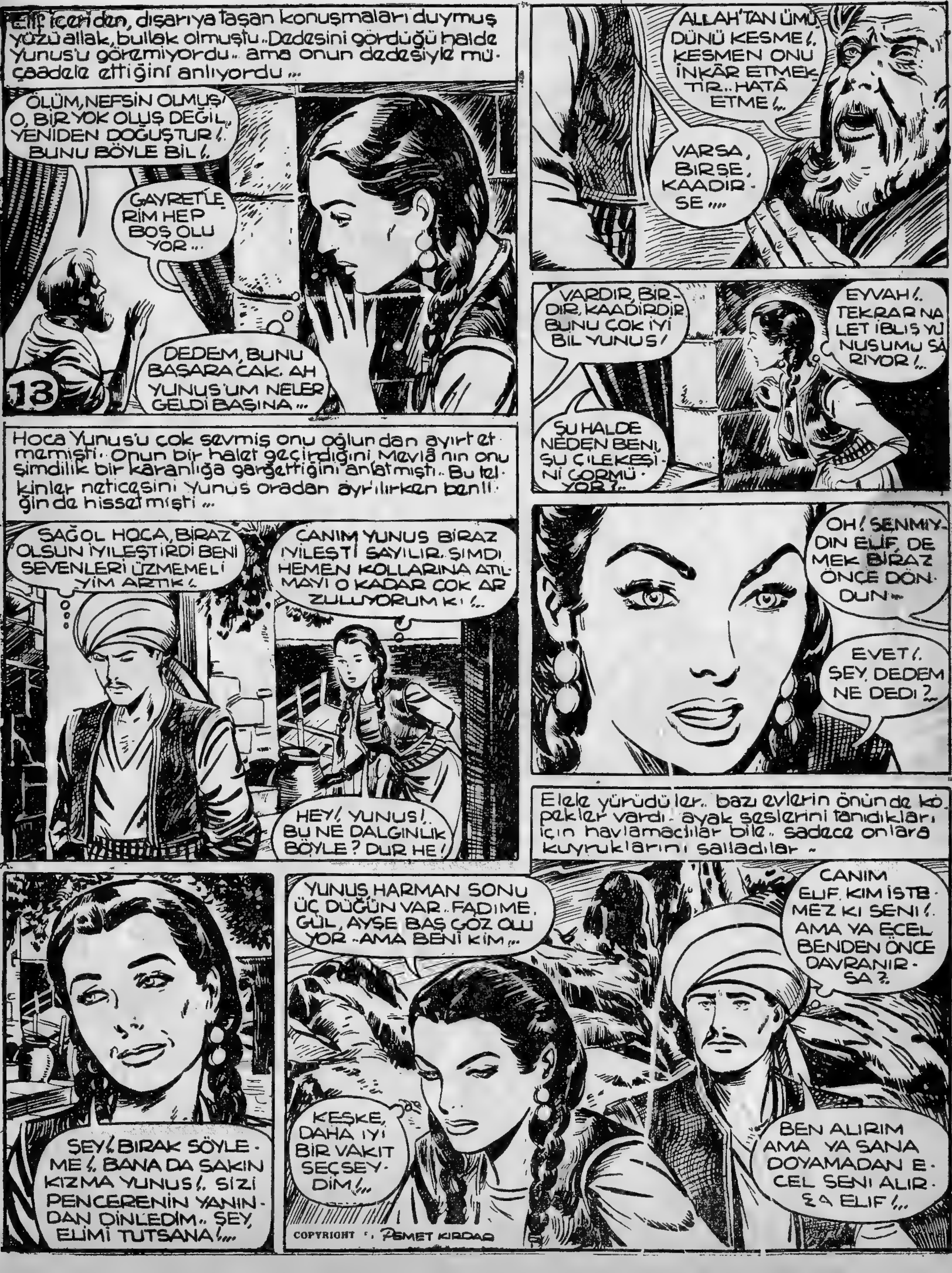
Elif içeriden, dışarıya taşan konuşmaları duymuş yüzü allak, bullak olmuştu.. Dedesini gördüğü halde Yunus'u göremiyordu.. ama onun dedesiyle mücaadele ettiğini anlıyordu...
ÖLÜM, NEFSİN OLMUŞ! O, BİR YOK OLUŞ DEĞİL, YENİDEN DOĞUŞTUR!. BUNU BÖYLE BİL!.
GAYRETLERİM HEP BOŞ OLUYOR...
DEDEM, BUNU BAŞARACAK. AH YUNUS'UM NELER GELDİ BAŞINA...
13
ALLAH'TAN ÜMÜDÜNÜ KESME!. KESMEN ONU İNKÂR ETMEKTİR.. HATA ETME!..
VARSA, BİRSE, KAADİRSE....
VARDIR, BİRDİR, KAADİRDİR BUNU ÇOK İYİ BİL YUNUS!
EYVAH!. TEKRAR NALET İBLİS YUNUSUMU SARIYOR!..
ŞU HALDE NEDEN BENİ, ŞU ÇİLEKEŞİNİ GÖRMÜYOR?..
Hoca Yunus'u çok sevmiş onu oğlundan ayırt etmemişti. Onun bir halet geçirdiğini Mevlâ'nın onu şimdilik bir karanlığa gargettiğini anlatmıştı.. Bu telkinler neticesini Yunus oradan ayrılırken benliğinde hissetmişti...
SAĞOL HOCA, BİRAZ OLSUN İYİLEŞTİRDİ BENİ SEVENLERİ ÜZMEMELİYİM ARTIK!.
CANIM YUNUS BİRAZ İYİLEŞTİ SAYILIR. ŞİMDİ HEMEN KOLLARINA ATILMAYI O KADAR ÇOK ARZULUYORUM Kİ!...
HEY! YUNUS!. BU NE DALGINLIK BÖYLE? DUR HE!
OH! SENMİYDİN ELİF, DEMEK BİRAZ ÖNCE DÖNDÜN...
EVET!. ŞEY, DEDEM NE DEDİ?..
Elele yürüdüler.. bazı evlerin önünde köpekler vardı.. ayak seslerini tanıdıkları için havlamadılar bile.. sadece onlara kuyruklarını salladılar..
ŞEY!. BIRAK SÖYLEME!. BANA DA SAKIN KIZMA YUNUS!. SİZİ PENCERENİN YANINDAN DİNLEDİM.. ŞEY, ELİMİ TUTSANA!...
YUNUS, HARMAN SONU ÜÇ DÜĞÜN VAR.. FADİME, GÜL, AYŞE BAŞ GÖZ OLUYOR.. AMA BENİ KİM...
KEŞKE, DAHA İYİ BİR VAKİT SEÇSEYDİM!...
CANIM ELİF, KİM İSTEMEZ Kİ SENİ!. AMA YA ECEL BENDEN ÖNCE DAVRANIRSA?.
BEN ALIRIM AMA YA SANA DOYAMADAN ECEL SENİ ALIRSA ELİF!...
COPYRIGHT: RSMET KIRDAĞ

YUNUS EMRE

Elif'in sevgisinden emin olduğu halde Yunus korkuyordu.. ya ecel aniden gelip sevdiğini alırsa!. Yunus istemiyerek Elif'inin kalbini kırmıştı bu seferde..

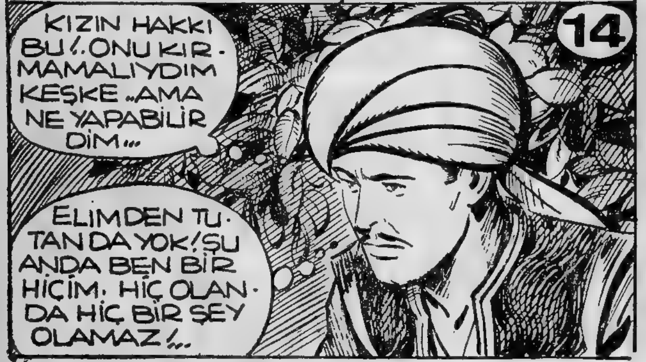
14
KIZIN HAKKI BU!. ONU KIRMAMALIYDIM KEŞKE.. AMA NE YAPABİLİRDİM...
ELİMDEN TUTAN DA YOK! ŞU ANDA BEN BİR HİÇİM. HİÇ OLANDA HİÇ BİR ŞEY OLAMAZ!..

Elif söylediklerine pişman olmuş bir halde ağlıyarak Yunus'un yanından kaçmıştı.. İki gözü iki çeşme gibi ağlıyordu.. Neydi bu olanlar, anlıyamıyordu da..

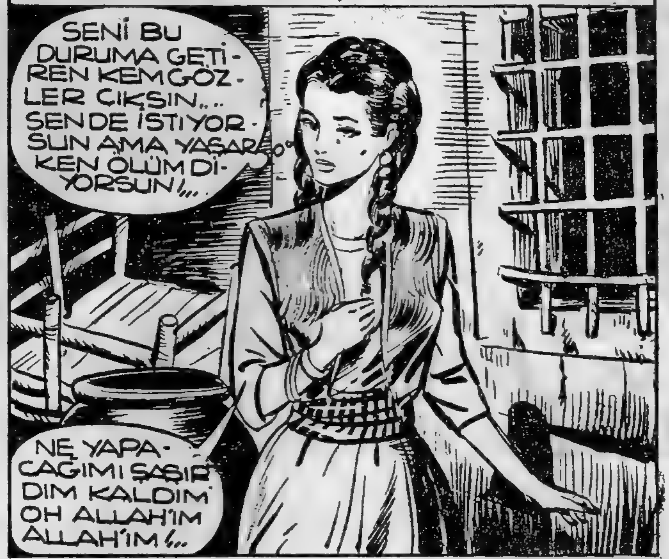
SENİ BU DURUMA GETİREN KEM GÖZLER ÇIKSIN... SEN DE İSTİYORSUN AMA YAŞARKEN ÖLÜM DİYORSUN!...
NE YAPACAĞIMI ŞAŞIRDIM KALDIM OH ALLAH'IM ALLAH'IM!...

Yunus tahta kapıyı kapatmış, karşı kösede duran harap divana gelip üstüne uzanmıştı.. Olanları düşünüyordu..

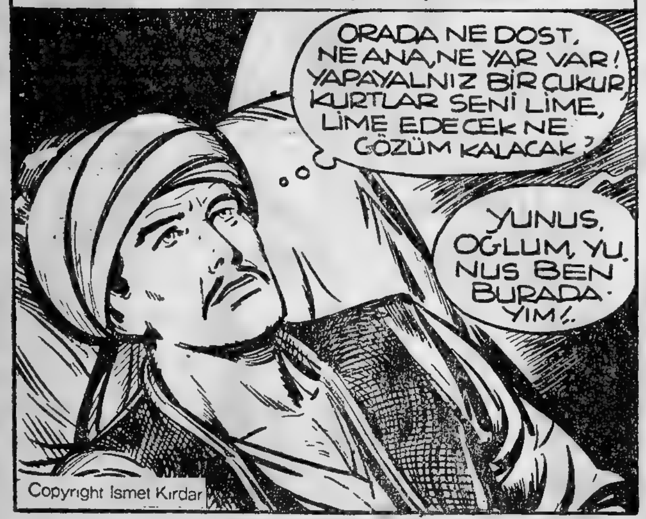
ORADA NE DOST, NE ANA, NE YAR VAR! YAPAYALNIZ BİR ÇUKUR KURTLAR SENİ LİME, LİME EDECEK NE GÖZÜM KALACAK?
YUNUS, OĞLUM, YUNUS BEN BURADAYIM!.

Copyright Ismet Kırdar

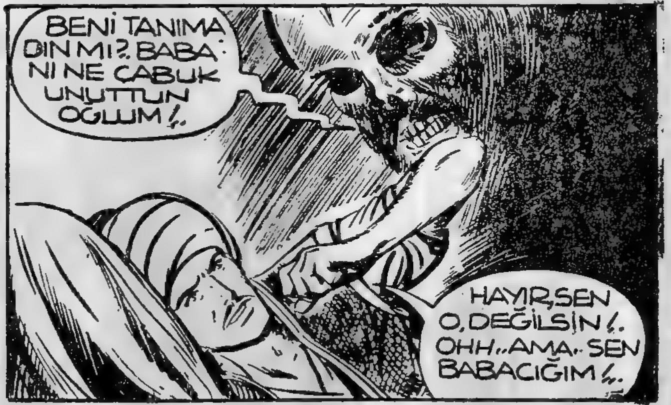
BENİ TANIMADIN MI?. BABANI NE ÇABUK UNUTTUN OĞLUM!.
HAYIR, SEN O, DEĞİLSİN!. OHH.. AMA.. SEN BABACIĞIM!..

Birden etrafı sislenmiş, Mehmedi amcasını, çok sevdiği babasını çürümüş lime, lime olmuş bir halde dolandıklarını görmüştü Yunus..

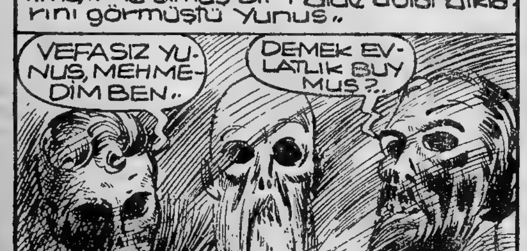
VEFASIZ YUNUS, MEHMEDİM BEN..
DEMEK EVLATLIK BUYMUŞ?..
MEVLÂYI İNKÂR EDENİN YERİ ATEŞTİR!.
YETER, YETER ALLAH AŞKINA BIRAKIN BENİ! NE YAPTIM Kİ SİZE?

Çürümüş yüzler kaybolup develer belirir.. Hepsi yataktan fırlıyan Yunus'a doğru uzanır. İthamları gök kubbeyi kaplar durur..

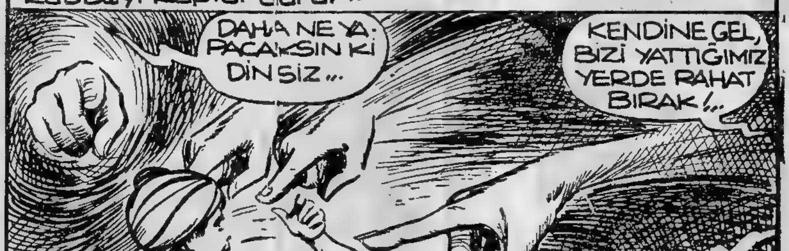
DAHA NE YAPACAKSIN Kİ DİNSİZ...
KENDİNE GEL, BİZİ YATTIĞIMIZ YERDE RAHAT BIRAK!...
YA BIRAKIRSIN YA DA BİZ SENİ RAHAT BIRAKMAYIZ!...
OLUR!... PEKİ, PEKİ!. SÖZ VERİYORUM, GİDİN, GİDİN.. NE OLUR!...
BU GENÇLİK GEÇMEDEN BIRAK ŞU SAPIKLIĞI OĞUL!.

YUNUS EMRE

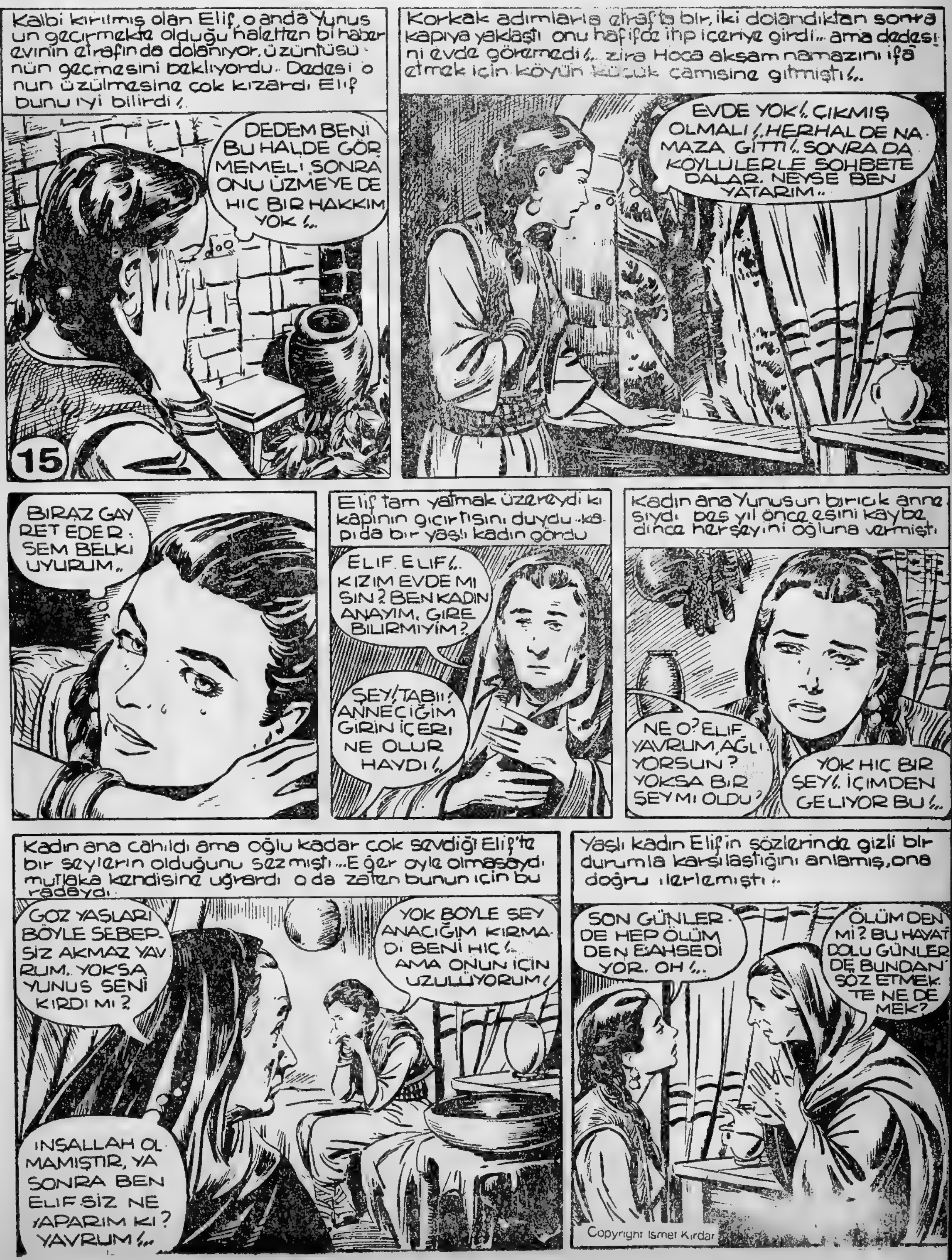
Kalbi kırılmış olan Elif, o anda Yunusun geçirmekte olduğu haletten bihaber evinin etrafında dolanıyor, üzüntüsünün geçmesini bekliyordu. Dedesi onun üzülmesine çok kızardı Elif bunu iyi bilirdi!..
DEDEM BENI BU HALDE GÖRMEMELI, SONRA ONU ÜZMEYE DE HIÇ BIR HAKKIM YOK!..
15
Korkak adımlarla etrafta bir, iki dolandıktan sonra kapıya yaklaştı onu hafifçe itip içeriye girdi.. ama dedesini evde göremedi!.. zira Hoca akşam namazını ifâ etmek için köyün küçük camisine gitmişti!..
EVDE YOK!.. ÇIKMIŞ OLMALI!.. HERHALDE NAMAZA GITTI!.. SONRA DA KÖYLÜLERLE SOHBETE DALAR. NEYSE BEN YATARIM..
BIRAZ GAYRET EDERSEM BELKI UYURUM..
Elif tam yatmak üzereydi ki kapının gıcırtısını duydu.. kapıda bir yaşlı kadın gördü
ELIF. ELIF!.. KIZIM EVDE MISIN? BEN KADIN ANAYIM. GIREBILIRMIYIM?
ŞEY! TABII! ANNECIĞIM GIRIN IÇERI NE OLUR HAYDI!..
Kadın ana Yunusun biricik annesiydi beş yıl önce eşini kaybedince herşeyini oğluna vermişti
NE O? ELIF YAVRUM, AĞLIYORSUN? YOKSA BIR ŞEY MI OLDU?
YOK HIÇ BIR ŞEY!.. IÇIMDEN GELIYOR BU!..
Kadın ana cahildi ama oğlu kadar çok sevdiği Elif'te bir şeylerin olduğunu sezmişti... Eğer öyle olmasaydı mutlaka kendisine uğrardı o da zaten bunun için buradaydı.
GÖZ YAŞLARI BÖYLE SEBEPSIZ AKMAZ YAVRUM.. YOKSA YUNUS SENI KIRDI MI?
YOK BÖYLE ŞEY ANACIĞIM KIRMADI BENI HIÇ!.. AMA ONUN IÇIN ÜZÜLÜYORUM!
INŞALLAH OLMAMIŞTIR, YA SONRA BEN ELIF'SIZ NE YAPARIM KI? YAVRUM!..
Yaşlı kadın Elif'in sözlerinde gizli bir durumla karşılaştığını anlamış, ona doğru ilerlemişti.
SON GÜNLERDE HEP ÖLÜMDEN BAHSEDIYOR. OH!..
ÖLÜMDEN MI? BU HAYAT DOLU GÜNLERDE BUNDAN SÖZ ETMEKTE NE DEMEK?

Copyright Ismet Kirdar

YUNUS EMRE

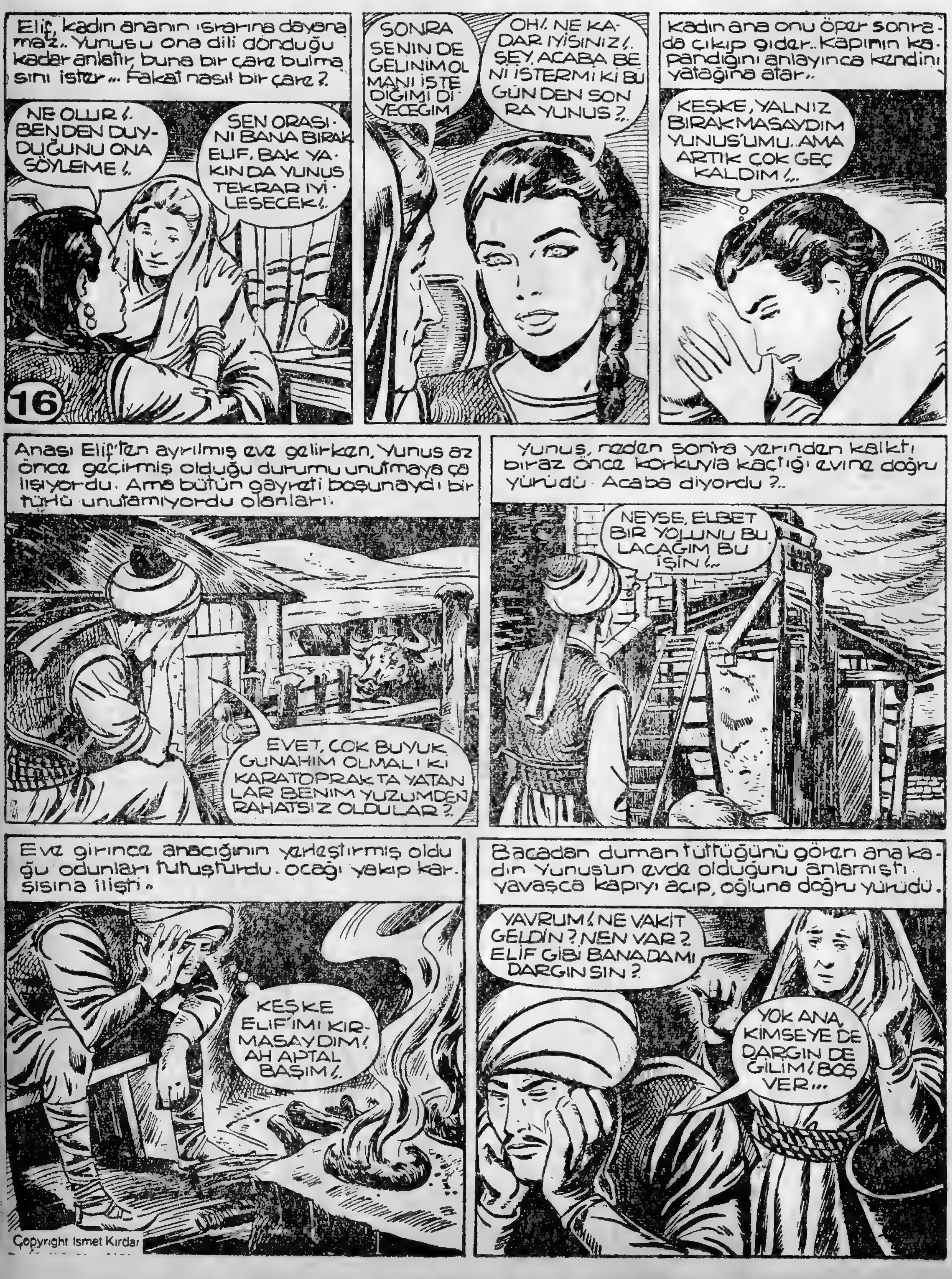
Elif, kadın ananın ısrarına dayanamaz.. Yunus'u ona dili döndüğü kadar anlatır, buna bir çare bulmasını ister... Fakat nasıl bir çare?
NE OLUR!. BEN DEN DUYDUĞUNU ONA SÖYLEME!.
SEN ORASINI BANA BIRAK ELIF. BAK YAKINDA YUNUS TEKRAR IYILESECEK!.
16
SONRA SENIN DE GELINIM OLMANI ISTEDIĞIMI DIYECEĞIM
OH!. NE KADAR IYISINIZ!. ŞEY, ACABA BENI ISTERMI Kİ BU GÜNDEN SONRA YUNUS?..
Kadın ana onu öper sonra da çıkıp gider.. Kapının kapandığını anlayınca kendini yatağına atar..
KEŞKE, YALNIZ BIRAKMASAYDIM YUNUS'UMU..AMA ARTIK ÇOK GEÇ KALDIM!..
Anası Elif'ten ayrılmış eve gelirken, Yunus az önce geçirmiş olduğu durumu unutmaya çalışıyordu. Ama bütün gayreti boşunaydı bir türlü unutamıyordu olanları.
EVET, ÇOK BUYUK GUNAHIM OLMALI Kİ KARATOPRAKTA YATANLAR BENIM YUZUMDEN RAHATSIZ OLDULAR?.
Yunus, neden sonra yerinden kalktı biraz önce korkuyla kaçtığı evine doğru yürüdü. Acaba diyordu?..
NEYSE, ELBET BIR YOLUNU BULACAĞIM BU IŞIN!..
Eve girince anacığının yerleştirmiş olduğu odunları tutuşturdu. ocağı yakıp karşısına ilişti.
KEŞKE ELIF'IMI KIRMASAYDIM! AH APTAL BAŞIM!.
Bacadan duman tüttüğünü gören ana kadın Yunus'un evde olduğunu anlamıştı. yavaşca kapıyı açıp, oğluna doğru yürüdü.
YAVRUM!. NE VAKIT GELDIN? NEN VAR? ELIF GIBI BANADAMI DARGINSIN?
YOK ANA, KIMSEYE DE DARGIN DEGILIM! BOŞ VER...

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

Güz rüzgârları Sarıköyün yüzünü sarartıyordu. Mahsul köylüyü güldürmemiş kış bastırıp kar yolları tıkayınca dost dost'u göremez olmuştu....

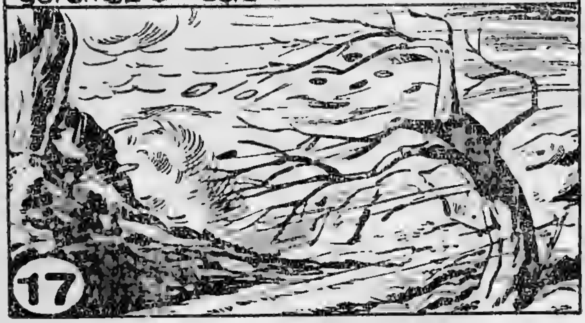

Bu ani kış köy'de bir nevi panik yaratmış, herkes bu afetin bir uğursuzun yüzünden geldiğini sanıp sık sık hocadan fikir alıyorlardı..

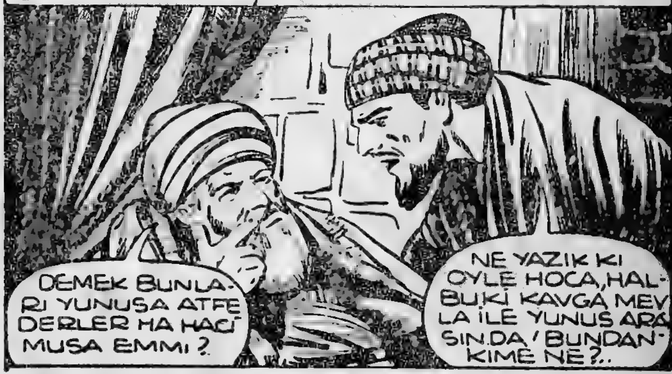
DEMEK BUNLARI YUNUSA ATFEDERLER HA HACI MUSA EMMI?
NE YAZIK KI ÖYLE HOCA, HALBUKİ KAVGA MEVLA İLE YUNUS ARASINDA! BUNDAN KİME NE?..

Aradan günler geçer, Yunus artık susmuş için için kendiyle mücadeleye başlamıştı.. Arası gün doğarken onu uyandırıyordu-

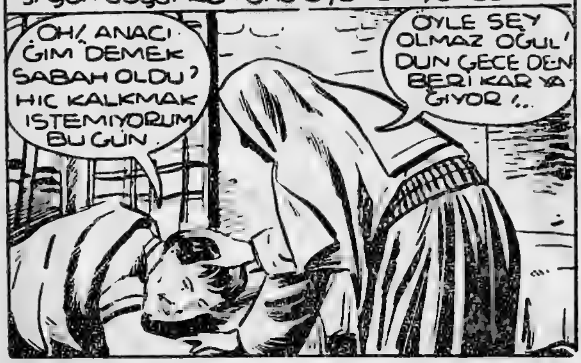
OH! ANACIĞIM DEMEK SABAH OLDU? HIÇ KALKMAK İSTEMİYORUM BU GÜN.
ÖYLE ŞEY OLMAZ OĞUL! DÜN GECE DEN BERİ KAR YAĞIYOR!..

Yunus, içinden "Yoksa bu dert, köyün başına benim yüzümden gelmesin?" diye geçirdi, öyle ya isyanı Mevlâyı gazaba getirmiş olabilirdi.. Yattığı yerden kalktı.. evin içinde tatlı bir sıcaklık duydu..

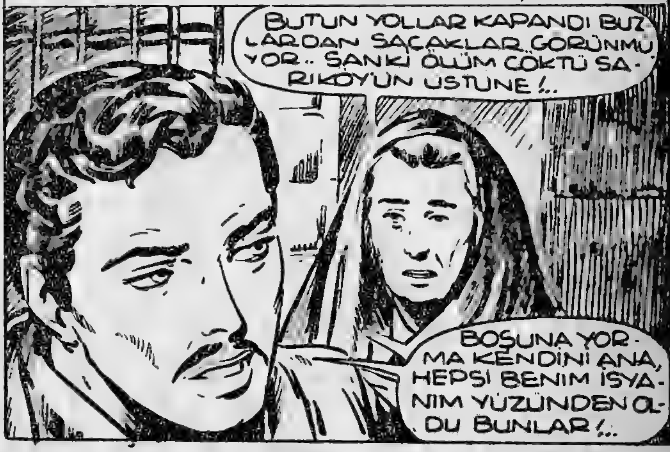
BÜTÜN YOLLAR KAPANDI BUZLARDAN SAÇAKLAR GÖRÜNMÜYOR.. SANKI ÖLÜM ÇÖKTÜ SARIKÖY'ÜN ÜSTÜNE!..
BOŞUNA YORMA KENDİNİ ANA, HEPSİ BENİM İSYANIM YÜZÜNDEN OLDU BUNLAR!..

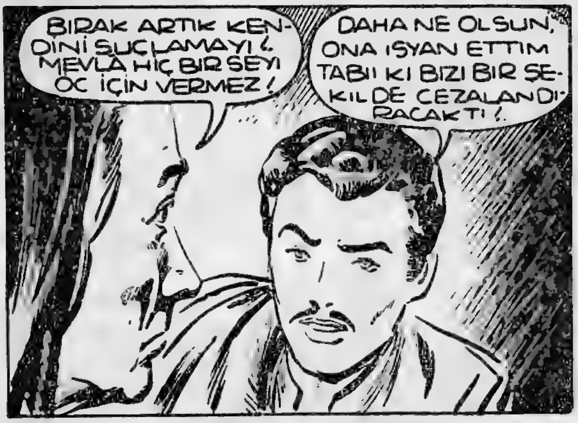
BIRAK ARTIK KENDINI SUÇLAMAYI! MEVLA HIÇ BIR ŞEYI ÖC İÇIN VERMEZ!
DAHA NE OLSUN, ONA İSYAN ETTIM TABII KI BIZI BIR ŞEKILDE CEZALANDIRACAKTI!.

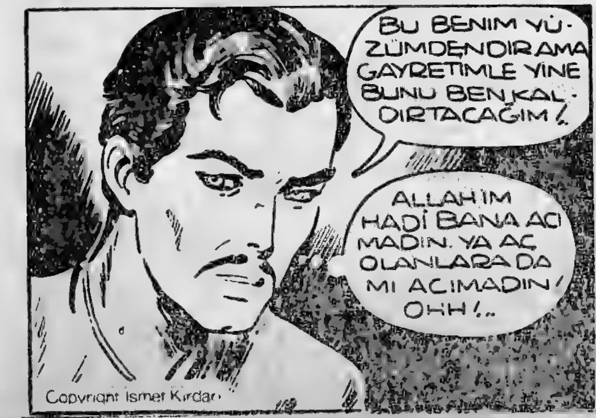
BU BENIM YÜZÜMDENDIR AMA GAYRETIMLE YINE BUNU BEN KALDIRTACAĞIM!.
ALLAHIM HADİ BANA ACIMADIN. YA AÇ OLANLARA DA MI ACIMADIN! OHH!..

Copyright İsmet Kırdar

Gerçekten de Yunus kendisini itham ederken köyde bir işe yaramıyanlar lafla vakit geçirmekte bu zamansız kışın sebebini aralarında tartışıyorlardı.. Onlarca buna sebep Yunus'un 'asiliğiydi!

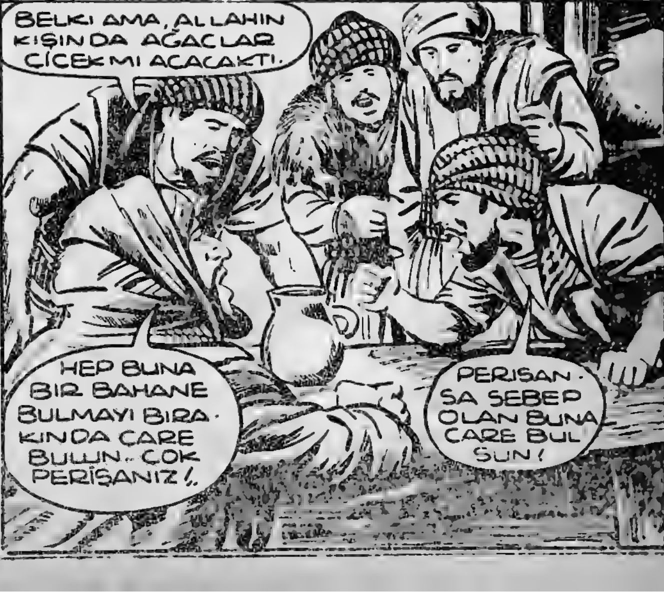
BELKI AMA, ALLAHIN KIŞIN DA AĞAÇLAR ÇİÇEK MI AÇACAKTI.
HEP BUNA BIR BAHANE BULMAYI BIRAKIN DA ÇARE BULUN.. ÇOK PERİŞANIZ!.
PERİŞANSA SEBEP OLAN BUNA ÇARE BULSUN!

YUNUS EMRE

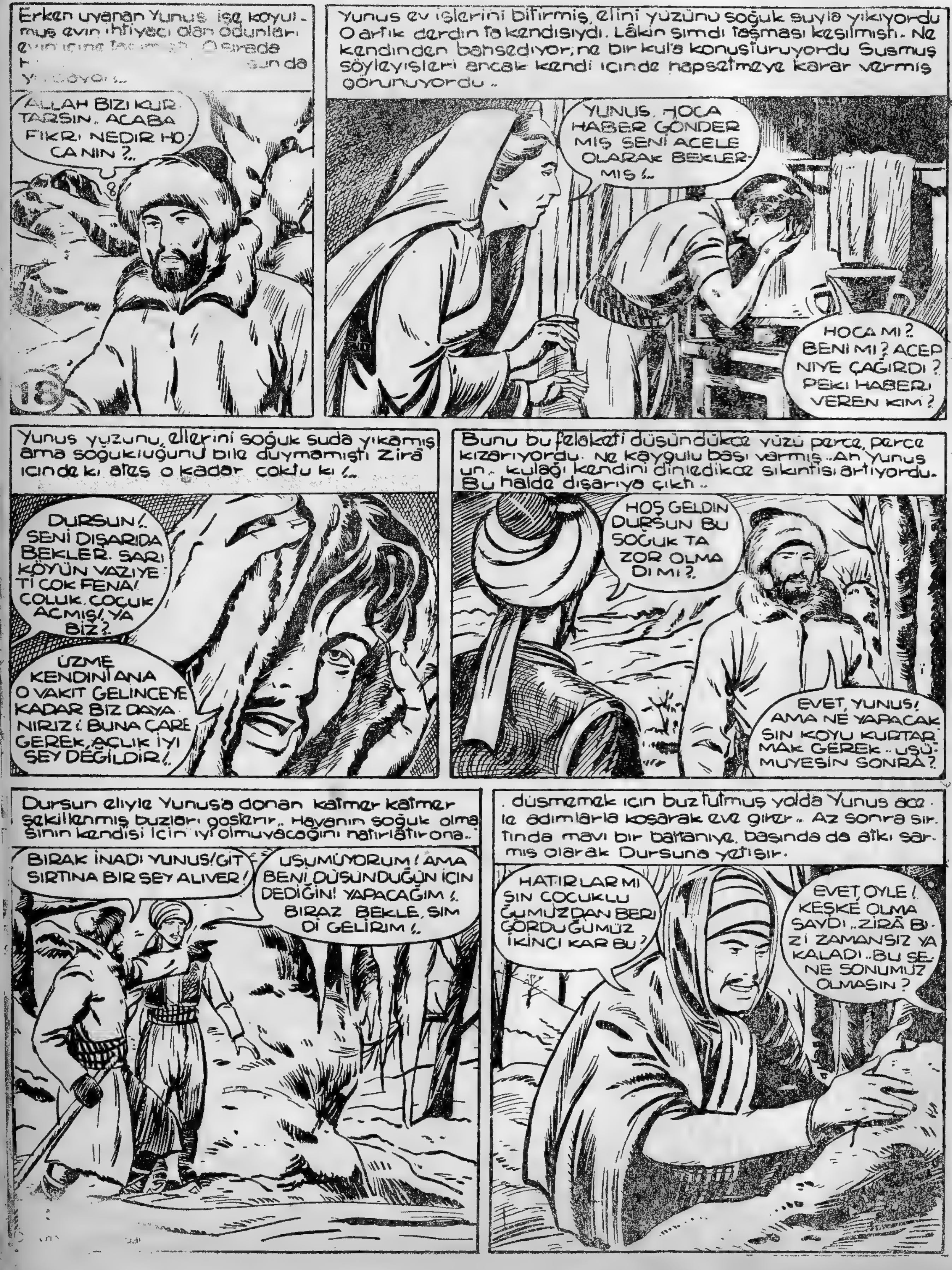
Erken uyanan Yunus işe koyulmuş evin ihtiyacı olan odunları evin içine taşımıştı. O sırada [illegible] sun da y[illegible]yor..
ALLAH BIZI KURTARSIN.. ACABA FIKRI NEDIR HOCANIN ?..
18
Yunus ev işlerini bitirmiş, elini yüzünü soğuk suyla yıkıyordu O artık derdin ta kendisiydi. Lâkin şimdi taşması kesilmişti.. Ne kendinden bahsediyor, ne bir kul'a konuşturuyordu Susmuş söyleyişleri ancak kendi içinde hapsetmeye karar vermiş görünüyordu..
YUNUS, HOCA HABER GÖNDERMIŞ SENİ ACELE OLARAK BEKLERMIŞ !..
HOCA MI? BENI MI? ACEP NIYE ÇAĞIRDI? PEKI HABERI VEREN KIM?
Yunus yüzünü, ellerini soğuk suda yıkamış ama soğukluğunu bile duymamıştı Zirâ içindeki ateş o kadar çoktu ki !..
DURSUN ! SENİ DIŞARIDA BEKLER. SARI KÖYÜN VAZIYETI ÇOK FENA ! ÇOLUK. ÇOÇUK AÇMIŞ ! YA BIZ ?
ÜZME KENDINI ANA O VAKIT GELINCEYE KADAR BIZ DAYANIRIZ ! BUNA ÇARE GEREK, AÇLIK İYI ŞEY DEĞILDIR !
Bunu bu felaketi düşündükce yüzü perce, perce kızarıyordu. Ne kaygulu başı varmış .. Ah Yunus un.. kulağı kendini dinledikce sıkıntısı artıyordu. Bu halde dışarıya çıktı ..
HOŞ GELDIN DURSUN BU SOĞUK TA ZOR OLMADI MI ?
EVET, YUNUS ! AMA NE YAPACAKSIN KÖYÜ KURTARMAK GEREK .. ÜŞÜMÜYESIN SONRA ?
Dursun eliyle Yunus'a donan katmer katmer şekillenmiş buzları gösterir.. Havanın soğuk olmasının kendisi için iyi olmuyacağını hatırlatır ona..
BIRAK İNADI YUNUS ! GIT SIRTINA BIR ŞEY ALIVER !
UŞUMÜYORUM ! AMA BENI DÜŞÜNDÜĞÜN IÇIN DEDIĞIN ! YAPACAĞIM !. BIRAZ BEKLE, ŞIMDI GELIRIM !.
. düşmemek için buz tutmuş yolda Yunus acele adımlarla koşarak eve girer.. Az sonra sırtında mavi bir battaniye, başında da atkı sarmış olarak Dursuna yetişir.
HATIRLAR MISIN ÇOCUKLUĞUMUZDAN BERI GÖRDÜĞÜMÜZ İKINCI KAR BU ?
EVET, ÖYLE ! KEŞKE OLMASAYDI .. ZIRÂ BIZI ZAMANSIZ YAKALADI .. BU SENE SONUMUZ OLMASIN ?

YUNUS EMRE

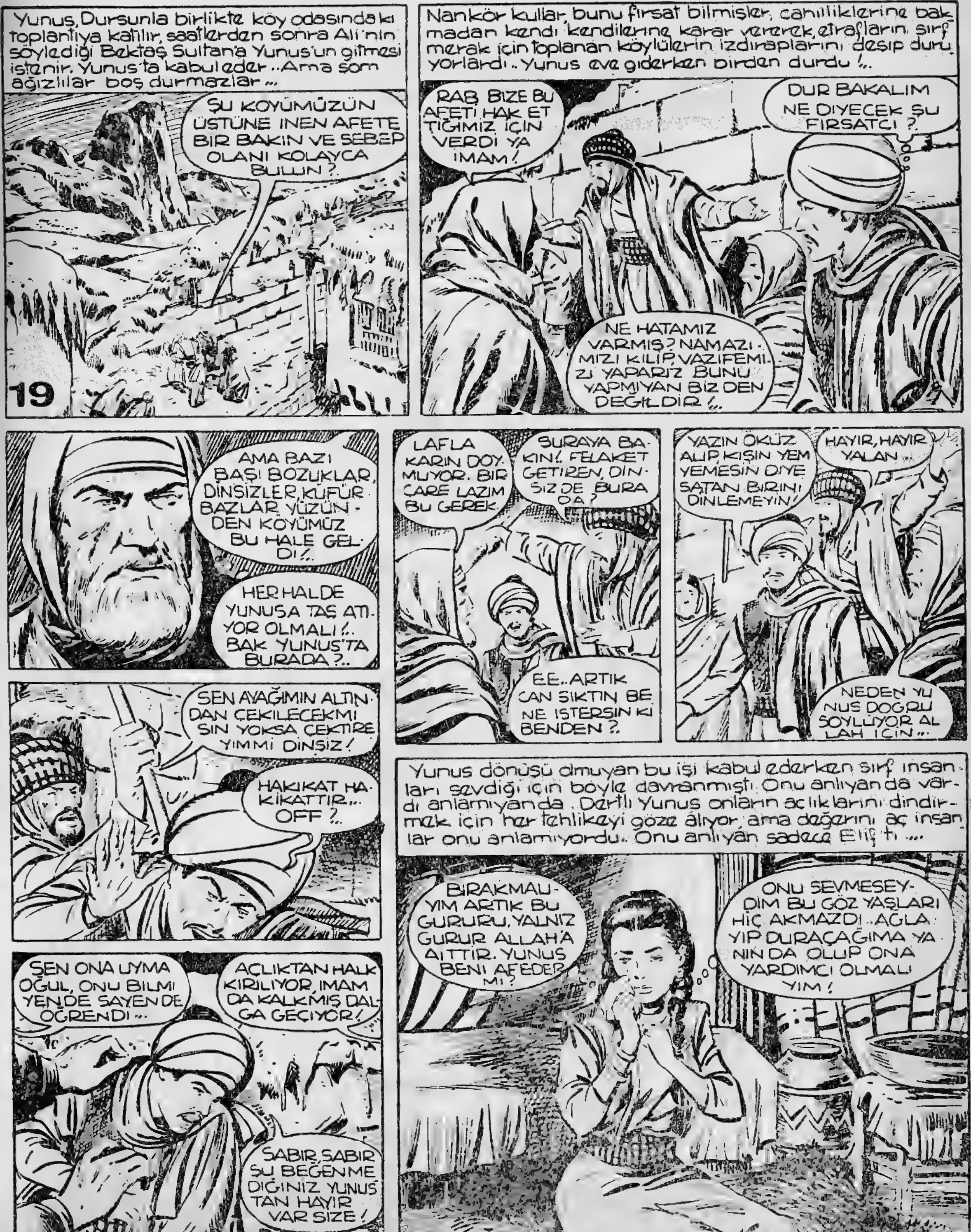
Yunus, Dursunla birlikte köy odasındaki toplantıya katılır, saatlerden sonra Ali'nin söylediği Bektaş Sultan'a Yunus'un gitmesi istenir. Yunus'ta kabul eder.. Ama şom ağızlılar boş durmazlar...
ŞU KOYÜMÜZÜN ÜSTÜNE INEN AFETE BIR BAKIN VE SEBEP OLANI KOLAYCA BULUN ?.
19
Nankör kullar, bunu fırsat bilmişler, cahilliklerine bakmadan kendi kendilerine karar vererek, etrafların sırf merak için toplanan köylülerin izdiraplarını deşip duruyorlardı.. Yunus eve giderken birden durdu !..
RAB BIZE BU AFETI HAK ETTIĞIMIZ IÇIN VERDI YA IMAM !
DUR BAKALIM NE DIYECEK ŞU FIRSATCI ?.
NE HATAMIZ VARMIŞ ? NAMAZIMIZI KILIP, VAZIFEMIZI YAPARIZ BUNU YAPMIYAN BIZ DEN DEĞILDIR !..
AMA BAZI BAŞI BOZUKLAR, DINSIZLER, KÜFÜRBAZLAR, YÜZÜNDEN KÖYÜMÜZ BU HALE GELDI !.
HERHALDE YUNUSA TAŞ ATIYOR OLMALI !.. BAK YUNUS'TA BURADA ?..
LAFLA KARIN DOYMUYOR. BIR ÇARE LAZIM BU GEREK.
ŞURAYA BAKIN !. FELAKET GETIREN, DINSIZ DE BURADA ?
EE.. ARTIK CAN SIKTIN BE NE ISTERSIN KI BENDEN ?.
YAZIN ÖKÜZ ALIP, KIŞIN YEM YEMESIN DIYE SATAN BIRINI DINLEMEYIN !
HAYIR, HAYIR YALAN
NEDEN YUNUS DOGRU SOYLÜYOR ALLAH IÇIN...
SEN AYAĞIMIN ALTINDAN ÇEKILECEKMISIN YOKSA ÇEKTIREYIMMI DINSIZ !
HAKIKAT HAKIKATTIR... OFF ?..
ŞEN ONA UYMA OĞUL, ONU BILMIYENDE SAYENDE OĞRENDI...
AÇLIKTAN HALK KIRILIYOR, IMAM DA KALKMIŞ DALGA GEÇIYOR !
SABIR, SABIR ŞU BEĞENMEDIĞINIZ YUNUS'TAN HAYIR VAR SIZE !
Yunus dönüşü olmuyan bu işi kabul ederken sırf insanları sevdiği için böyle davranmıştı. Onu anlıyan da vardı anlamıyan da. Dertli Yunus onların açlıklarını dindirmek için her tehlikeyi göze alıyor ama değerini aç insanlar onu anlamıyordu.. Onu anlıyan sadece Elif'ti ...
BIRAKMALIYIM ARTIK BU GURURU, YALNIZ GURUR ALLAH'A AITTIR. YUNUS BENI AFFEDER MI ?
ONU SEVMESEYDIM BU GÖZ YAŞLARI HIÇ AKMAZDI.. AĞLAYIP DURACAĞIMA YANINDA OLUP ONA YARDIMCI OLMALIYIM !

YUNUS EMRE

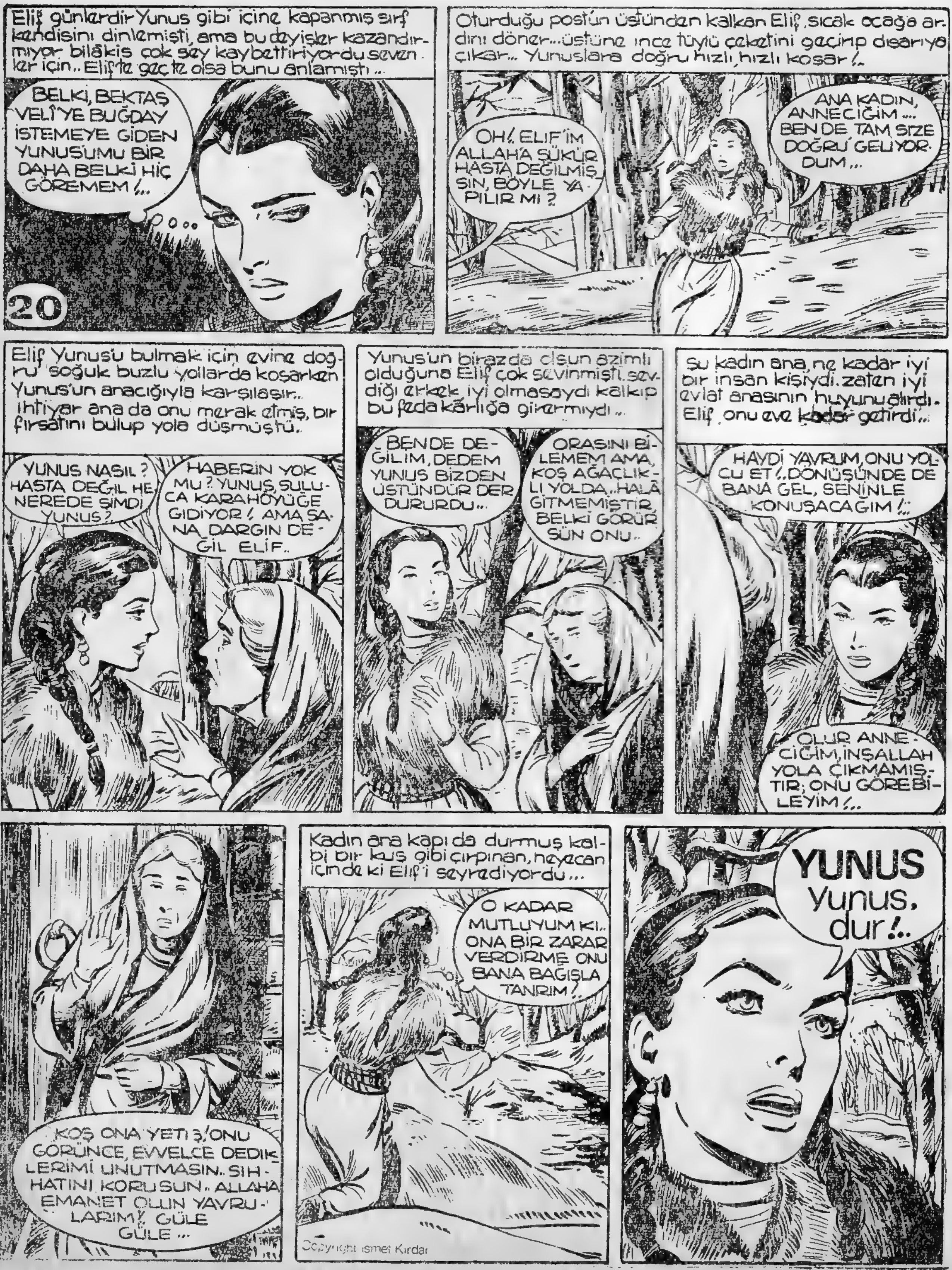
Elif günlerdir Yunus gibi içine kapanmış sırf kendisini dinlemişti, ama bu deyişler kazandırmıyor bilâkis çok şey kaybettiriyordu sevenler için.. Elif'te geç te olsa bunu anlamıştı ...
BELKİ, BEKTAŞ VELİ'YE BUĞDAY İSTEMEYE GİDEN YUNUS'UMU BİR DAHA BELKİ HİÇ GÖREMEM !..
20
Oturduğu postún üstünden kalkan Elif, sıcak ocağa ardını döner...üstüne ince tüylü çeketini geçirip dışarıya çıkar... Yunuslara doğru hızlı, hızlı koşar !..
OH! ELİF'İM ALLAH'A ŞÜKÜR HASTA DEĞİLMİŞSİN, BÖYLE YAPILIR MI ?
ANA KADIN, ANNECİĞİM .... BEN DE TAM SİZE DOĞRU GELİYORDUM ...
Elif Yunus'u bulmak için evine doğru soğuk buzlu yollarda koşarken Yunus'un anacığıyla karşılaşır.. İhtiyar ana da onu merak etmiş, bir fırsatını bulup yola düşmüştü.
YUNUS NASIL ? HASTA DEĞIL HE, NEREDE ŞİMDİ YUNUS ?
HABERİN YOK MU ? YUNUS, SULUCA KARAHÖYÜĞE GİDİYOR ! AMA SANA DARGIN DEĞİL ELİF..
Yunus'un birazda olsun azimli olduğuna Elif çok sevinmişti. sevdiği erkek iyi olmasaydı kalkıp bu fedakârlığa girermiydi ..
BENDE DEĞİLİM, DEDEM YUNUS BİZDEN ÜSTÜNDÜR DER DURURDU..
ORASINI BİLEMEM AMA, KOŞ AĞAÇLIKLI YOLDA..HALÂ GİTMEMİŞTİR, BELKİ GÖRÜRSÜN ONU..
Şu kadın ana, ne kadar iyi bir insan kişiydi. zaten iyi evlat anasının huyunu alırdı. Elif, onu eve kadar getirdi..
HAYDİ YAVRUM, ONU YOLCU ET !..DÖNÜŞÜNDE DE BANA GEL, SENİNLE KONUŞACAĞIM !..
OLUR ANNECİĞİM, İNŞALLAH YOLA ÇIKMAMIŞTIR; ONU GÖREBİLEYİM !..
KOŞ ONA YETİŞ ! ONU GÖRÜNCE, EVVELCE DEDİKLERİMİ UNUTMASIN.. SIHHATINI KORUSUN.. ALLAHA EMANET OLUN YAVRULARIM !.. GÜLE GÜLE ...
Kadın ana kapı da durmuş kalbi bir kuş gibi çırpınan, heyecan içinde ki Elif'i seyrediyordu...
O KADAR MUTLUYUM KI.. ONA BİR ZARAR VERDİRME ONU BANA BAĞIŞLA TANRIM !
YUNUS Yunus, dur !..
Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

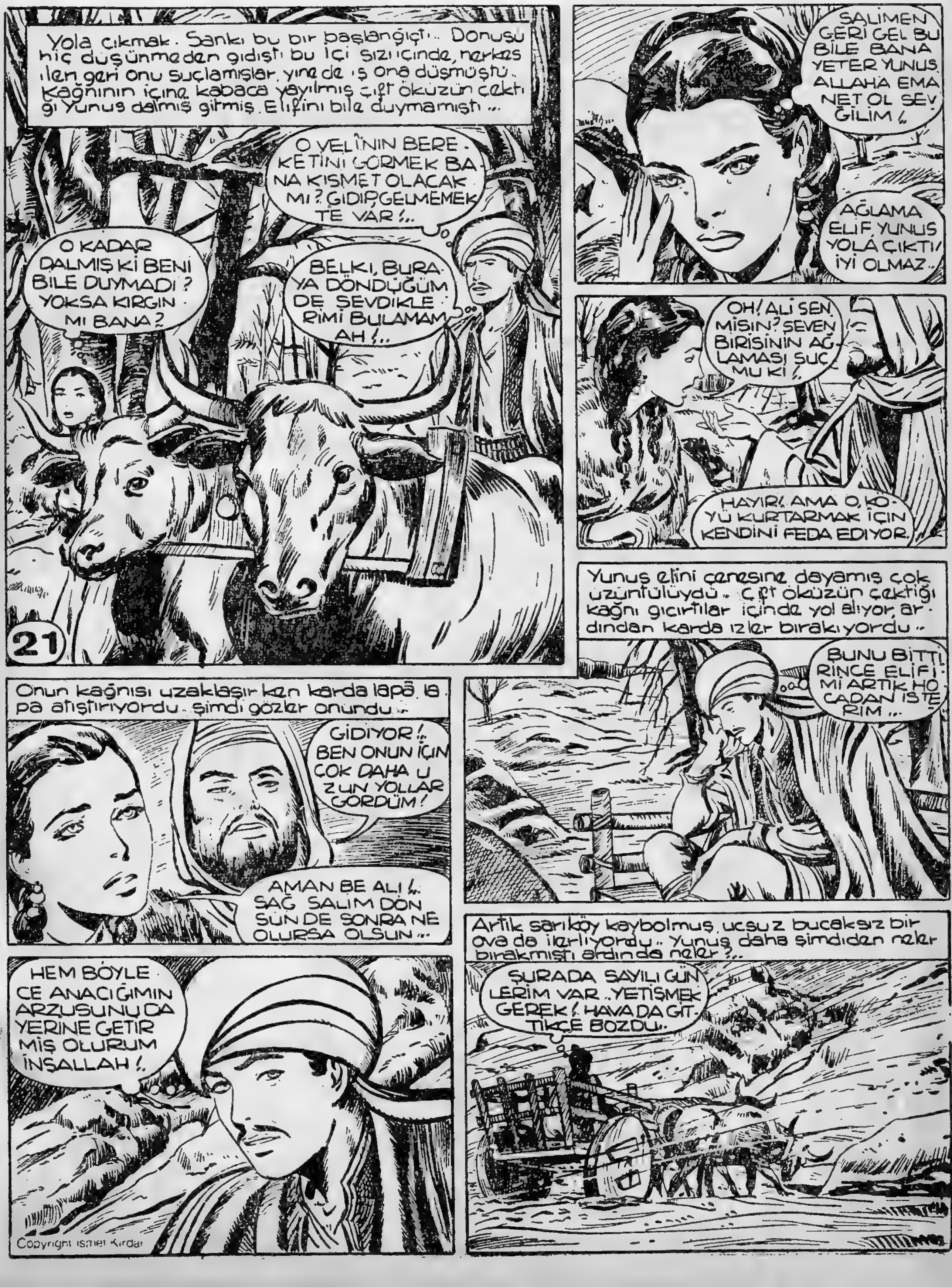
Yola çıkmak. Sanki bu bir başlangıçtı.. Dönüşü hiç düşünmeden gidişti bu. İçi sızı içinde, herkes ileri geri onu suçlamışlar, yine de iş ona düşmüştü.. Kağnının içine kabaca yayılmış çift öküzün çektiği Yunus dalmış gitmiş. Elifini bile duymamıştı..
O VELİNİN BEREKETİNİ GÖRMEK BANA KISMET OLACAK MI? GİDİP GELMEMEKTE VAR!..
O KADAR DALMIŞ Kİ BENİ BİLE DUYMADI? YOKSA KIRGIN MI BANA?
BELKİ, BURAYA DÖNDÜĞÜM DE SEVDİKLERİMİ BULAMAM AH!..
21
SALİMEN GERİ GEL BU BİLE BANA YETER YUNUS. ALLAHA EMANET OL SEVGİLİM!.
AĞLAMA ELİF, YUNUS YOLA ÇIKTI/ İYİ OLMAZ..
OH! ALİ SEN MİSİN? SEVEN BİRİSİNİN AĞLAMASI SUÇ MU Kİ!.
HAYIR! AMA O, KÖYÜ KURTARMAK İÇİN KENDİNİ FEDA EDİYOR.
Yunus elini çenesine dayamış çok üzüntülüydü.. Çift öküzün çektiği kağnı gıcırtılar içinde yol alıyor, ardından karda izler bırakıyordu..
BUNU BİTTİRİNCE ELİFİ Mİ ARTIK HOCADAN İSTERİM..
Onun kağnısı uzaklaşırken karda lapa lapa atıştırıyordu. Şimdi gözler onundu..
GİDİYOR!.. BEN ONUN İÇİN ÇOK DAHA UZUN YOLLAR GÖRDÜM!
AMAN BE ALİ!.. SAĞ SALİM DÖNSÜN DE SONRA NE OLURSA OLSUN..
HEM BÖYLECE ANACIĞIMIN ARZUSUNU DA YERİNE GETİRMİŞ OLURUM İNŞALLAH!.
Artık sarıköy kaybolmuş, ucsuz bucaksız bir ova da ilerliyordu.. Yunus daha şimdiden neler bırakmıştı ardında neler?..
ŞURADA SAYILI GÜNLERİM VAR..YETİŞMEK GEREK! HAVA DA GİTTİKÇE BOZDU..

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

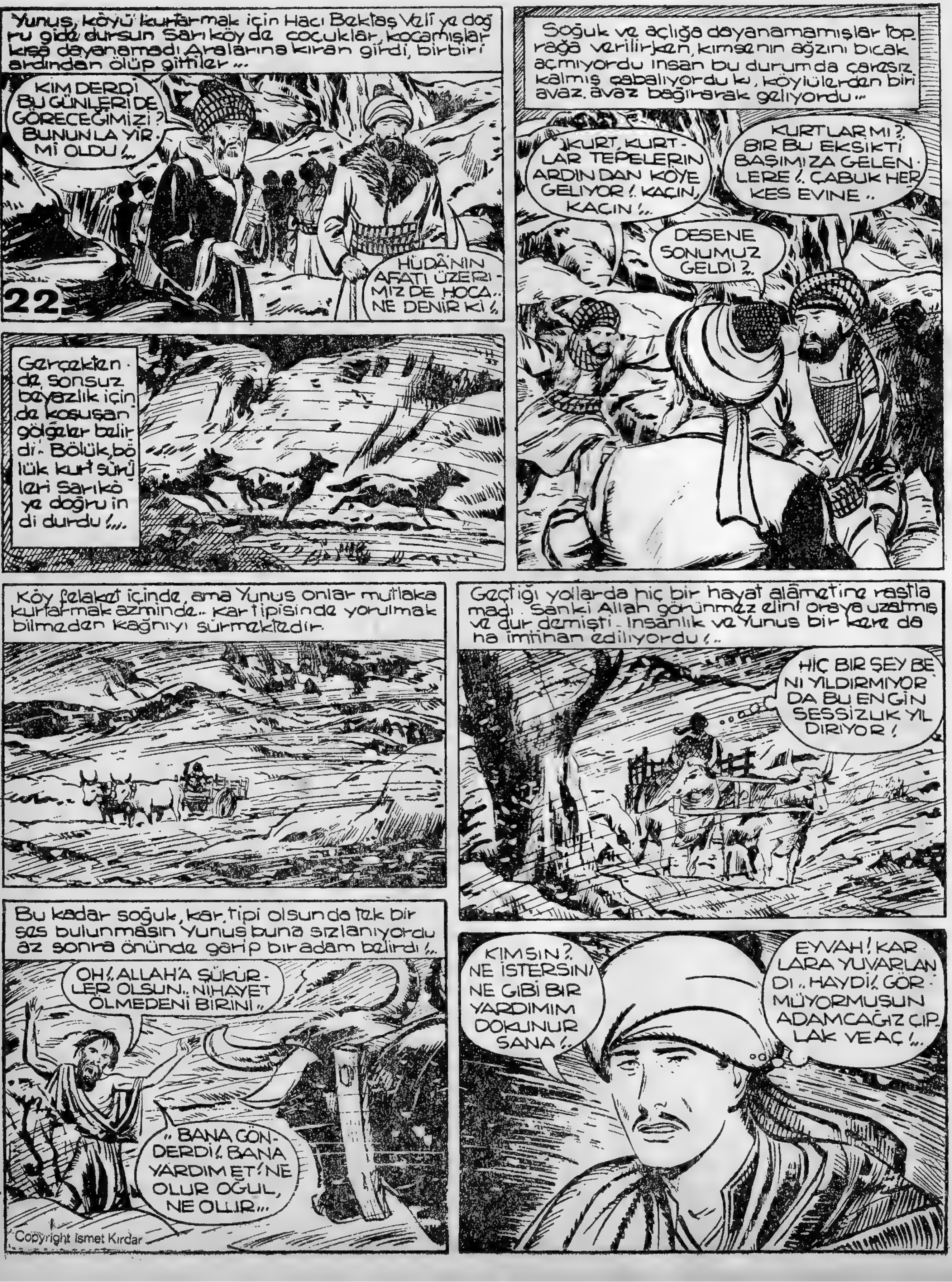
Yunus, köyü kurtarmak için Hacı Bektaş Velî ye doğru gide dursun Sarıköy de çocuklar, kocamışlar kışa dayanamadı Aralarına kıran girdi, birbiri ardından ölüp gittiler ...
KIM DERDİ BU GÜNLERİ DE GÖRECEĞİMİZİ? BUNUNLA YİRMİ OLDU!..
HÜDÂ'NIN AFATI ÜZERIMIZ DE HOCA.. NE DENIR Kİ!..
22
Soğuk ve açlığa dayanamamışlar toprağa verilirken, kimsenin ağzını bıçak açmıyordu insan bu durumda çaresiz kalmış çabalıyordu ki, köylülerden biri avaz avaz bağırarak geliyordu...
KURT, KURTLAR TEPELERIN ARDINDAN KÖYE GELIYOR! KAÇIN, KAÇIN!..
KURTLAR MI? BIR BU EKSIKTI BAŞIMIZA GELENLERE! ÇABUK HERKES EVINE..
DESENE SONUMUZ GELDİ?
Gerçekten de sonsuz beyazlık içinde koşuşan gölgeler belirdi.. Bölük, bölük kurt sürüleri Sarıköye doğru indi durdu!...
Köy felaket içinde, ama Yunus onları mutlaka kurtarmak azminde.. kar tipisinde yorulmak bilmeden kağnıyı sürmektedir.
Geçtiği yollarda hiç bir hayat alâmetine rastlamadı. Sanki Allah görünmez elini oraya uzatmış ve dur demişti. İnsanlık ve Yunus bir kere daha imtihan ediliyordu!..
HİÇ BIR ŞEY BENI YILDIRMIYOR DA BU ENGİN SESSİZLIK YILDIRIYOR!
Bu kadar soğuk, kar, tipi olsun da tek bir ses bulunmasın Yunus buna sızlanıyordu az sonra önünde garip bir adam belirdi!..
OH! ALLAH'A ŞÜKÜRLER OLSUN.. NIHAYET ÖLMEDEN BIRINI..
.. BANA GÖNDERDİ! BANA YARDIM ET! NE OLUR OĞUL, NE OLUR...
KIMSIN? NE İSTERSIN! NE GIBI BIR YARDIMIM DOKUNUR SANA!
EYVAH! KARLARA YUVARLANDI.. HAYDİ! GÖRMÜYORMUSUN ADAMCAĞIZ ÇIPLAK VE AÇ!..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

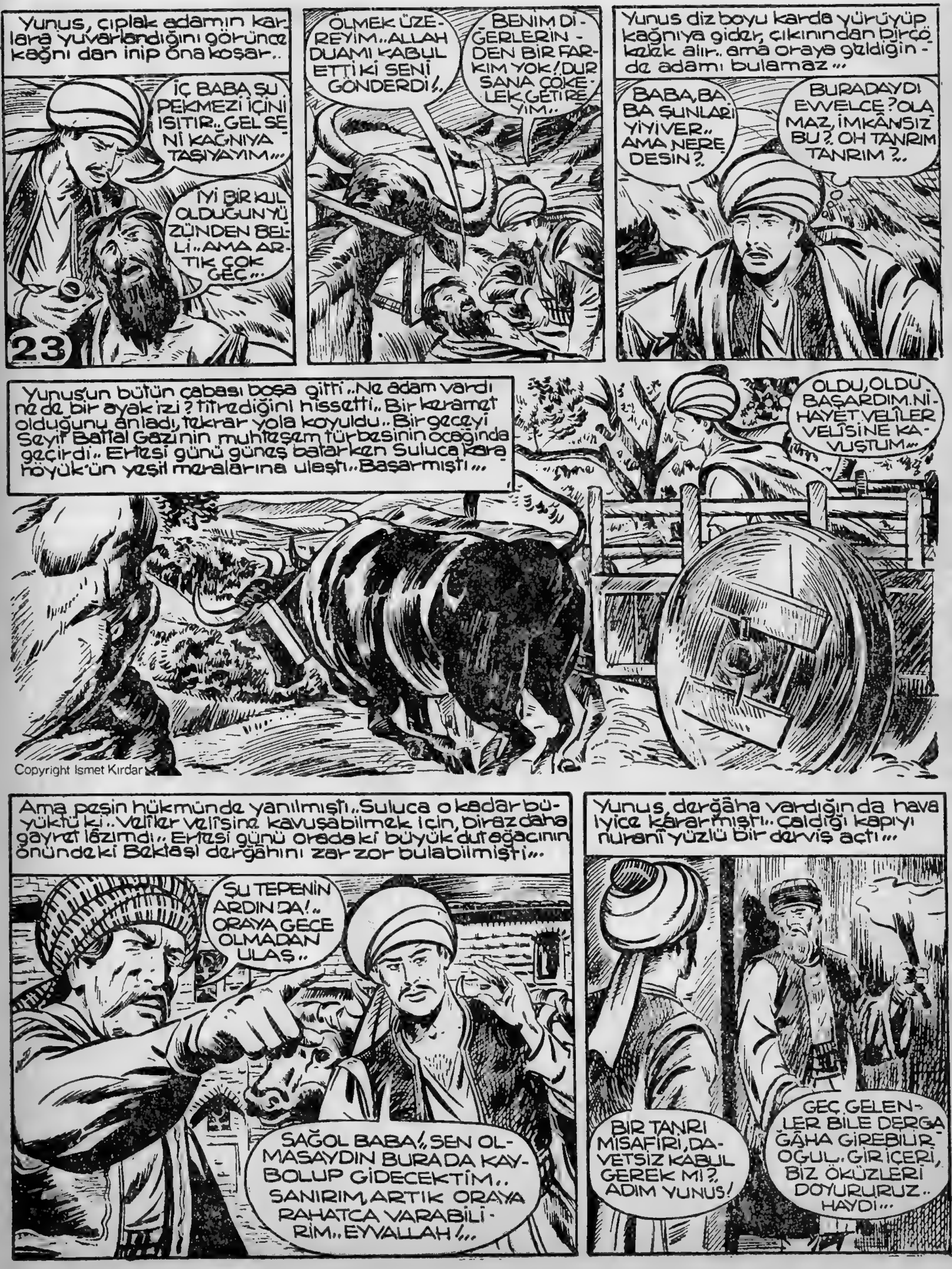
Yunus, çıplak adamın karlara yuvarlandığını görünce kağnı dan inip ona koşar..
İÇ BABA ŞU PEKMEZİ İÇİNİ ISITIR.. GEL SENİ KAĞNIYA TAŞIYAYIM...
İYİ BİR KUL OLDUĞUN YÜZÜNDEN BELLİ.. AMA ARTIK ÇOK GEÇ...
23
ÖLMEK ÜZEREYİM.. ALLAH DUAMI KABUL ETTİ Kİ SENİ GÖNDERDİ!..
BENİM DİGERLERİNDEN BİR FARKIM YOK! DUR SANA ÇÖKELEK GETİREYİM..
Yunus diz boyu karda yürüyüp kağnıya gider, çıkınından birçö kelek alır.. ama oraya geldiğinde adamı bulamaz...
BABA, BA BA ŞUNLARI YİYİVER.. AMA NERE DESİN?..
BURADAYDI EVVELCE? OLAMAZ, İMKÂNSIZ BU?.. OH TANRIM TANRIM?..
Yunus'un bütün çabası boşa gitti.. Ne adam vardı ne de bir ayak izi? titrediğini hissetti.. Bir keramet olduğunu anladı, tekrar yola koyuldu.. Bir geceyi Seyit Battal Gazinin muhteşem türbesinin ocağında geçirdi.. Ertesi günü güneş batarken Suluca kara höyük'ün yeşil meralarına ulaştı.. Başarmıştı...
OLDU, OLDU BAŞARDIM. NİHAYET VELİLER VELİSİNE KAVUŞTUM...
Ama peşin hükmünde yanılmıştı.. Suluca o kadar büyüktü ki.. Veliler velisine kavuşabilmek için, biraz daha gayret lâzımdı.. Ertesi günü oradaki büyük dut ağacının önündeki Bektaşi dergâhını zar zor bulabilmişti...
ŞU TEPENİN ARDINDA!.. ORAYA GECE OLMADAN ULAŞ..
SAĞOL BABA!, SEN OLMASAYDIN BURADA KAYBOLUP GİDECEKTİM.. SANIRIM, ARTIK ORAYA RAHATÇA VARABİLİRİM.. EYVALLAH!...
Yunus, dergâha vardığında hava iyice kararmıştı.. çaldığı kapıyı nuranî yüzlü bir derviş açtı...
BİR TANRI MİSAFİRİ, DAVETSİZ KABUL GEREK Mİ?. ADIM YUNUS!
GEÇ GELENLER BİLE DERGÂHA GİREBİLİR OĞUL.. GİR İÇERİ, BİZ ÖKÜZLERİ DOYURURUZ.. HAYDI...

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

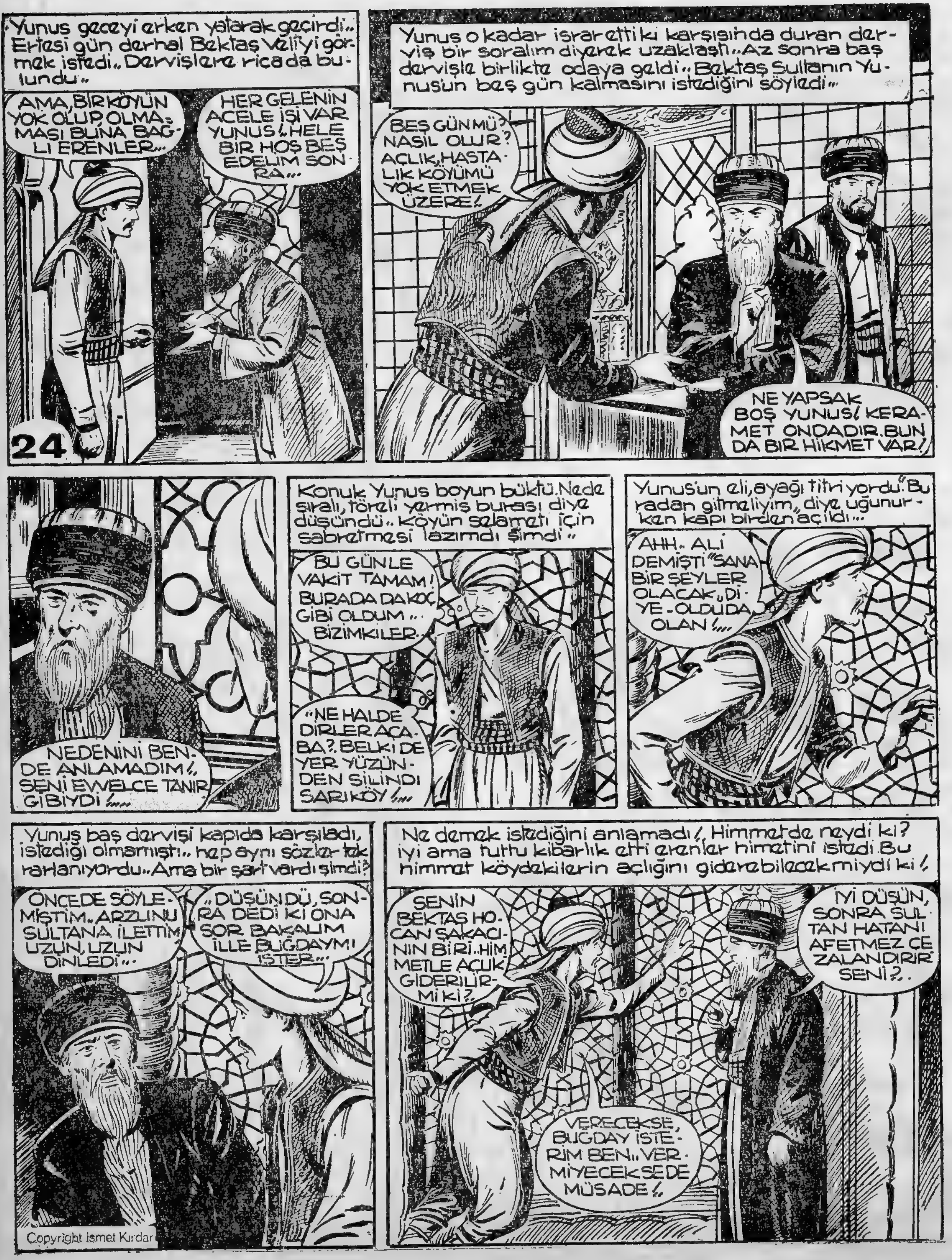
Yunus geceyi erken yatarak geçirdi.. Ertesi gün derhal Bektaş Veli'yi görmek istedi.. Dervişlere ricada bulundu..
AMA, BİR KÖYÜN YOK OLUP OLMAMASI BUNA BAĞLI ERENLER...
HER GELENİN ACELE İŞİ VAR YUNUS! HELE BİR HOŞ BEŞ EDELİM SONRA...
24
Yunus o kadar ısrar etti ki karşısında duran derviş bir soralım diyerek uzaklaştı.. Az sonra baş dervişle birlikte odaya geldi.. Bektaş Sultanın Yunus'un beş gün kalmasını istediğini söyledi..
BEŞ GÜN MÜ? NASIL OLUR? AÇLIK, HASTALIK KÖYÜMÜ YOK ETMEK ÜZERE!
NE YAPSAK BOŞ YUNUS! KERAMET ONDADIR. BUNDA BİR HİKMET VAR!
NEDENİNİ BEN DE ANLAMADIM! SENİ EVVELCE TANIR GİBİYDİ!...
Konuk Yunus boyun büktü. Nede sıralı, töreli yermiş burası diye düşündü.. Köyün selameti için sabretmesi lazımdı şimdi..
BU GÜNLE VAKİT TAMAM! BURADA DA KOÇ GİBİ OLDUM... BİZİMKİLER
"NE HALDE DİRLER ACABA? BELKİ DE YER YÜZÜNDEN SİLİNDİ SARIKÖY!...
Yunus'un eli, ayağı titriyordu. "Buradan gitmeliyim,, diye uğunurken kapı birden açıldı...
AHH.. ALİ DEMİŞTİ "SANA BİR ŞEYLER OLACAK,, DİYE - OLDU DA OLAN!...
Yunus baş dervişi kapıda karşıladı, istediği olmamıştı.. hep aynı sözler tekrarlanıyordu.. Ama bir şart vardı şimdi?
ÖNCEDE SÖYLEMİŞTİM.. ARZUNU SULTANA İLETTİM UZUN, UZUN DİNLEDİ...
"..DÜŞÜNDÜ, SONRA DEDİ Kİ ONA SOR BAKALIM İLLE BUĞDAY MI İSTER..."
Ne demek istediğini anlamadı! Himmet de neydi ki? İyi ama tuttu kibarlık etti erenler himmetini istedi. Bu himmet köydekilerin açlığını giderebilecek miydi ki!
SENİN BEKTAŞ HOCAN ŞAKACININ BİRİ.. HİMMETLE AÇLIK GİDERİLİR Mİ Kİ?
İYİ DÜŞÜN, SONRA SULTAN HATANI AFETMEZ CEZALANDIRIR SENİ?.
VERECEKSE, BUĞDAY İSTERİM BEN.. VERMİYECEKSE DE MÜSADE!

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

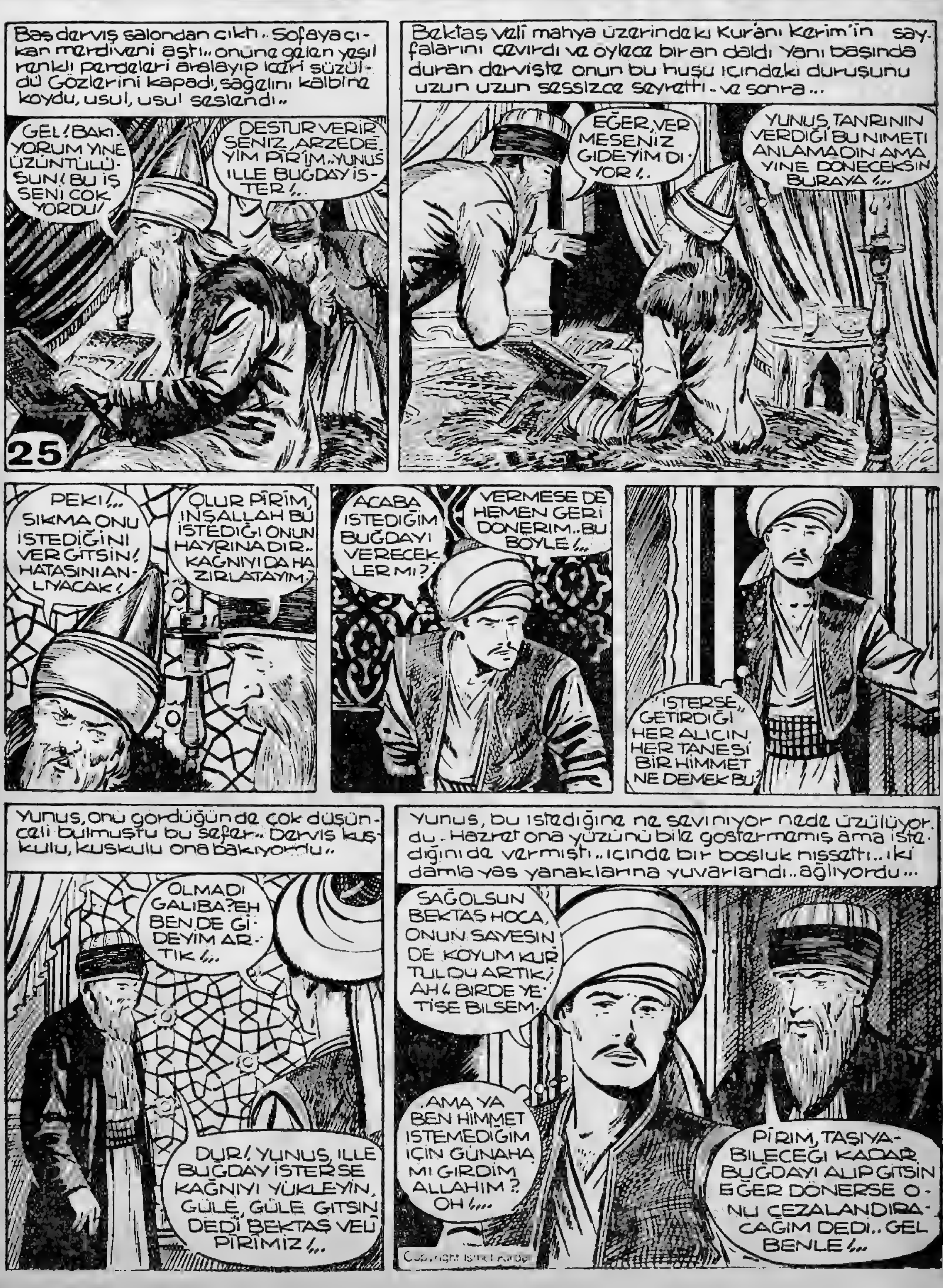
Baş derviş salondan çıktı.. Sofaya çıkan merdiveni aştı.. önüne gelen yeşil renkli perdeleri aralayıp içeri süzüldü Gözlerini kapadı, sağelini kalbine koydu, usul, usul seslendi..
GEL! BAKIYORUM YİNE ÜZÜNTÜLÜSÜN! BU İŞ SENİ ÇOK YORDU!
DESTUR VERİRSENİZ, ARZEDEYİM PİR'İM.. YUNUS İLLE BUĞDAY İSTER!..
25
Bektaş Veli mahya üzerindeki Kur'anı Kerim'in sayfalarını çevirdi ve öylece bir an daldı Yanı başında duran dervişte onun bu huşu içindeki duruşunu uzun uzun sessizce seyretti.. ve sonra...
EĞER, VERMESENİZ GİDEYİM DİYOR!.
YUNUS, TANRININ VERDİĞİ BU NİMETİ ANLAMADIN AMA YİNE DÖNECEKSİN BURAYA!..
PEKİ!.. SIKMA ONU İSTEDİĞİNİ VER GİTSİN! HATASINI ANLIYACAK!
OLUR PİRİM, İNŞALLAH BU İSTEDİĞİ ONUN HAYRINADIR.. KAĞNIYI DA HAZIRLATAYIM!
ACABA İSTEDİĞİM BUĞDAYI VERECEKLER Mİ?
VERMESE DE HEMEN GERİ DÖNERİM.. BU BÖYLE!..
"İSTERSE" GETİRDİĞİ HER ALICIN HER TANESİ BİR HİMMET NE DEMEK BU?
Yunus, onu gördüğünde çok düşünceli bulmuştu bu sefer.. Derviş kuşkulu, kuşkulu ona bakıyordu..
OLMADI GALİBA? EH BEN DE GİDEYİM ARTIK!..
DUR! YUNUS, İLLE BUĞDAY İSTERSE KAĞNIYI YÜKLEYİN, GÜLE, GÜLE GİTSİN DEDİ BEKTAŞ VELİ PİRİMİZ!..
Yunus, bu istediğine ne seviniyor nede üzülüyordu. Hazret ona yüzünü bile göstermemiş ama istediğini de vermişti.. içinde bir boşluk hissetti.. iki damla yaş yanaklarına yuvarlandı.. ağlıyordu...
SAĞOLSUN BEKTAŞ HOCA, ONUN SAYESİNDE KÖYUM KURTULDU ARTIK! AH! BİRDE YETİŞE BİLSEM.
AMA YA BEN HİMMET İSTEMEDİĞİM İÇİN GÜNAHA MI GİRDİM ALLAHIM? OH!...
PİRİM, TAŞIYABİLECEĞİ KADAR BUĞDAYI ALIP GİTSİN EĞER DÖNERSE ONU CEZALANDIRACAĞIM DEDİ.. GEL BENLE!..
Copyright İsmet Kırca

YUNUS EMRE

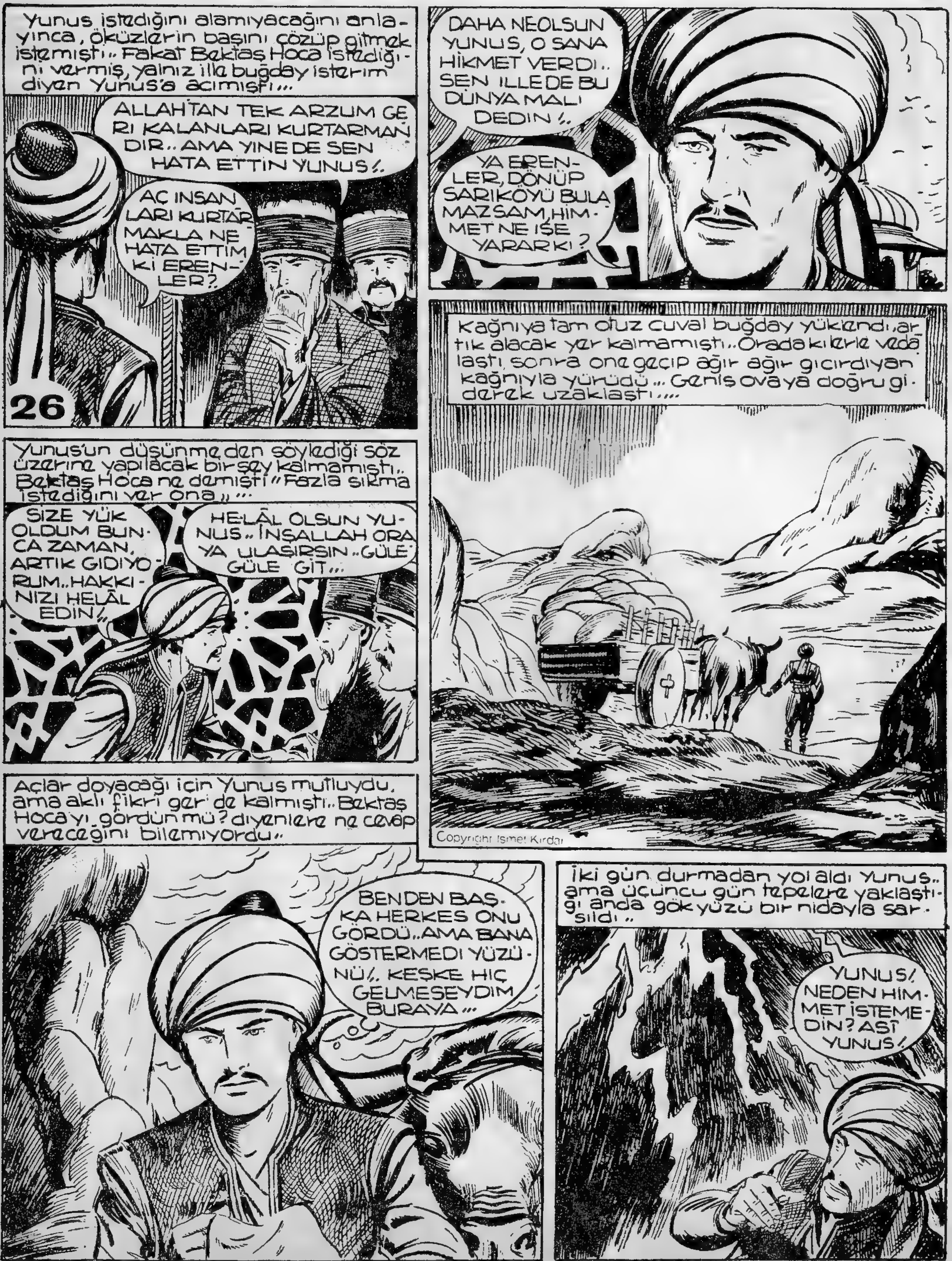
Yunus istediğini alamıyacağını anlayınca, öküzlerin başını çözüp gitmek istemişti.. Fakat Bektaş Hoca istediğini vermiş, yalnız illa buğday isterim diyen Yunus'a acımıştı...
ALLAH'TAN TEK ARZUM GERİ KALANLARI KURTARMANDIR.. AMA YİNE DE SEN HATA ETTİN YUNUS!..
AÇ İNSANLARI KURTARMAKLA NE HATA ETTİM Kİ ERENLER?
DAHA NE OLSUN YUNUS, O SANA HİKMET VERDİ.. SEN İLLE DE BU DÜNYA MALI DEDİN!..
YA ERENLER, DÖNÜP SARIKÖYÜ BULAMAZSAM, HİMMET NE İŞE YARAR Kİ?
Yunus'un düşünmeden söylediği söz üzerine yapılacak bir şey kalmamıştı.. Bektaş Hoca ne demişti "Fazla sıkma istediğini ver ona"...
SİZE YÜK OLDUM BUNCA ZAMAN, ARTIK GİDİYORUM.. HAKKINIZI HELÂL EDİN!..
HELÂL OLSUN YUNUS.. İNŞALLAH ORAYA ULAŞIRSIN.. GÜLE GÜLE GİT...
Kağnıya tam otuz çuval buğday yüklendi, artık alacak yer kalmamıştı.. Oradakilerle vedalaştı, sonra öne geçip ağır ağır gıcırdıyan kağnıyla yürüdü... Geniş ovaya doğru giderek uzaklaştı...
Açlar doyacağı için Yunus mutluydu, ama aklı fikri geri'de kalmıştı.. Bektaş Hoca'yı gördün mü? diyenlere ne cevap vereceğini bilemiyordu..
BENDEN BAŞKA HERKES ONU GÖRDÜ.. AMA BANA GÖSTERMEDİ YÜZÜNÜ!.. KEŞKE HİÇ GELMESEYDİM BURAYA...
İki gün durmadan yol aldı Yunus.. ama üçüncü gün tepelere yaklaştığı anda gökyüzü bir nidayla sarsıldı..
YUNUS! NEDEN HİMMET İSTEMEDİN? ASİ YUNUS!

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

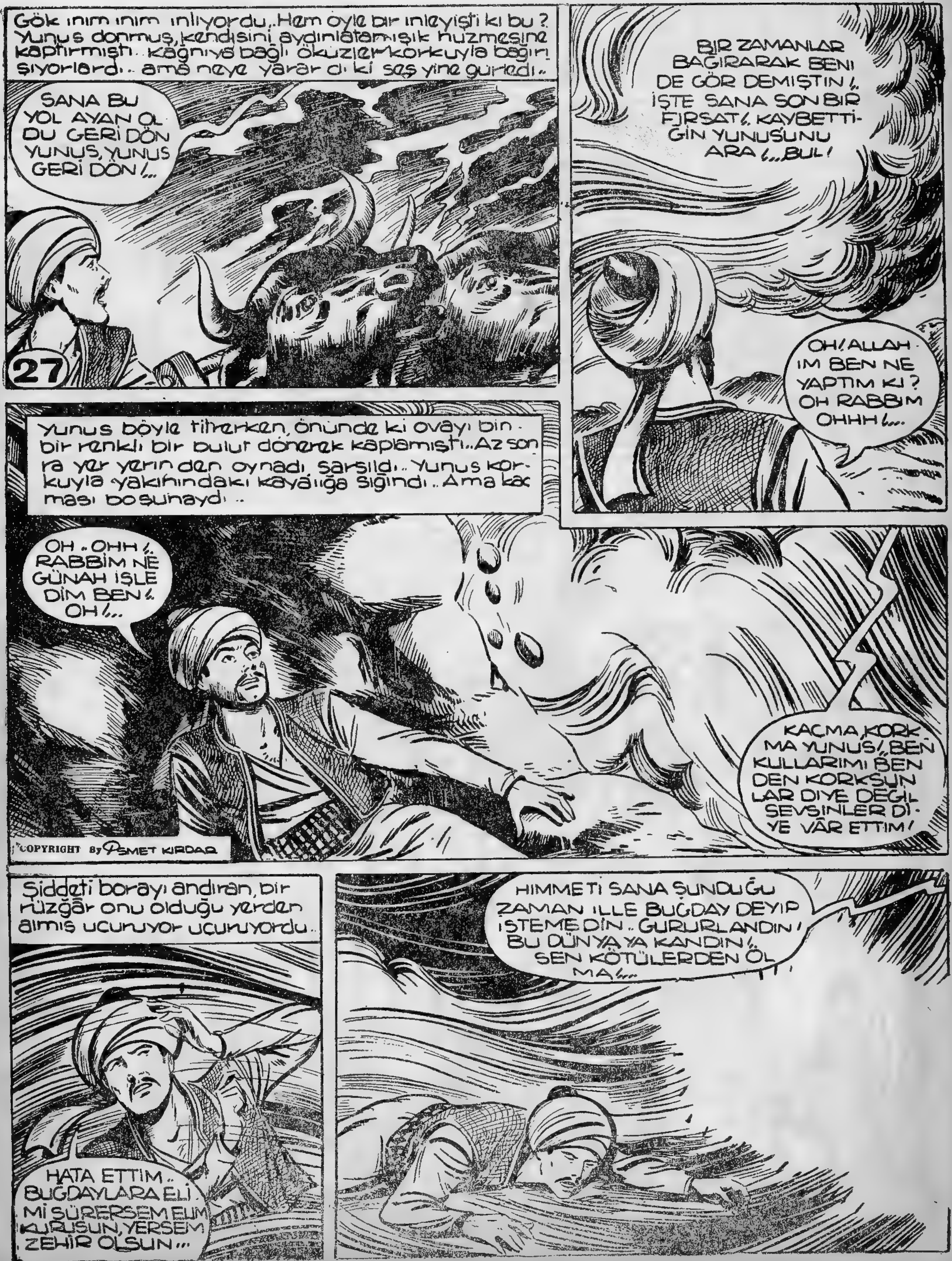
Gök inim inim inliyordu,.Hem öyle bir inleyişti ki bu ? Yunus donmuş, kendisini aydınlatan ışık hüzmesine kaptırmıştı.. kağnıya bağlı öküzler korkuyla bağrışıyorlardı.. ama neye yarar dı ki ses yine gürledi..
SANA BU YOL AYAN OLDU GERİ DÖN YUNUS, YUNUS GERİ DÖN !..
27
BİR ZAMANLAR BAĞIRARAK BENİ DE GÖR DEMİŞTİN !.. İŞTE SANA SON BİR FIRSAT !.. KAYBETTİĞİN YUNUSUNU ARA !... BUL !
OH ! ALLAHIM BEN NE YAPTIM Kİ ? OH RABBİM OHHH !...
Yunus böyle titrerken, önünde ki ovayı binbir renkli bir bulut dönerek kaplamıştı.. Az sonra yer yerinden oynadı, sarsıldı.. Yunus korkuyla yakınındaki kayalığa sığındı.. Ama kaçması boşunaydı..
OH .. OHH ! RABBİM NE GÜNAH İŞLEDİM BEN ! OH !..
KAÇMA, KORKMA YUNUS ! BEN KULLARIMI BENDEN KORKSUNLAR DİYE DEĞİL SEVSİNLER DİYE VAR ETTİM !
COPYRIGHT BY İSMET KIRDAR
Şiddeti borayı andıran, bir rüzgâr onu olduğu yerden almış uçuruyor uçuruyordu..
HATA ETTİM.. BUĞDAYLARA ELİMİ SÜRERSEM ELİM KURUSUN, YERSEM ZEHİR OLSUN...
HİMMETİ SANA SUNDUĞU ZAMAN İLLE BUĞDAY DEYİP İSTEMEDİN.. GURURLANDIN ! BU DÜNYAYA KANDIN !.. SEN KÖTÜLERDEN ÖLMA !...

YUNUS EMRE

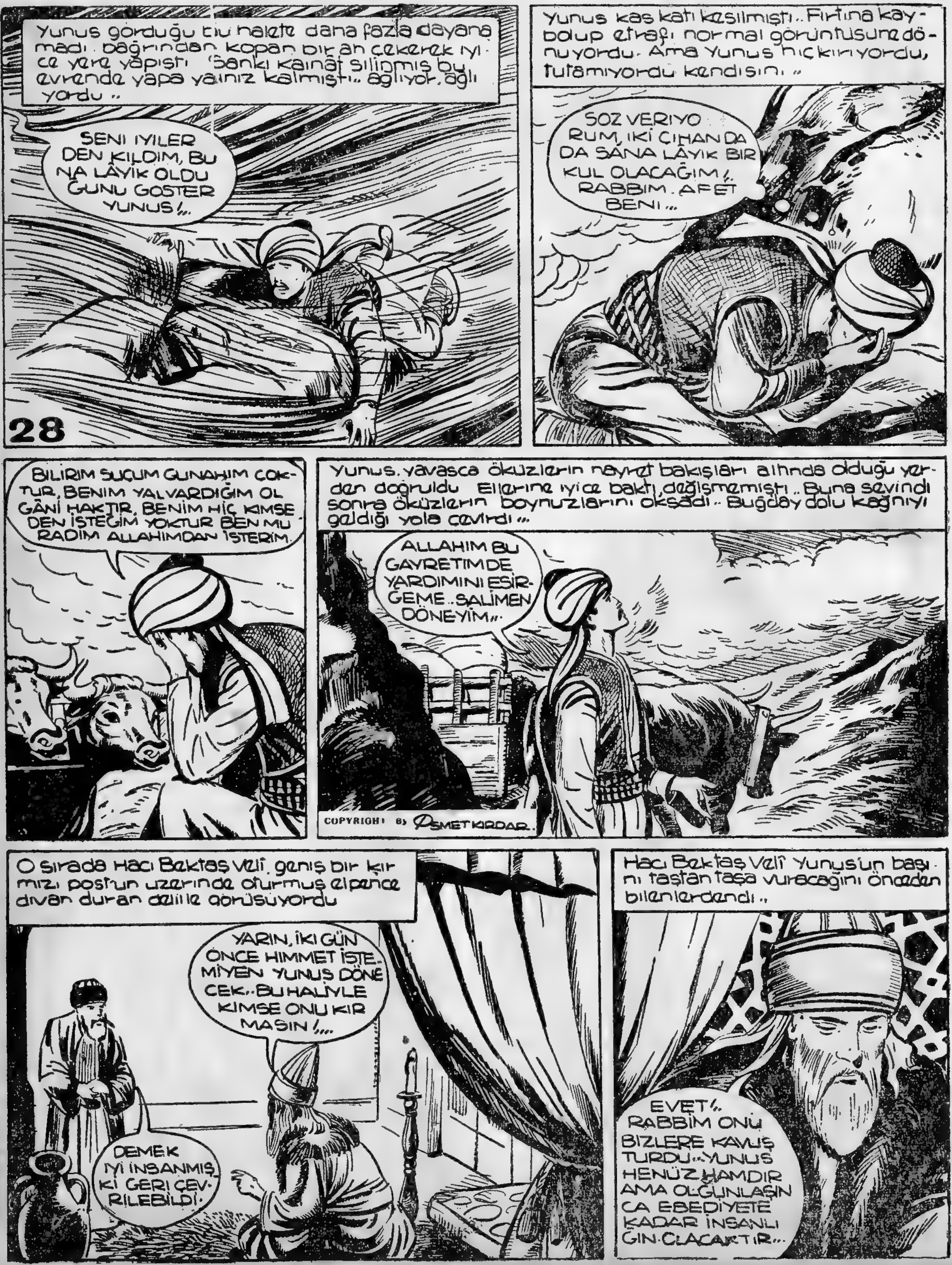
Yunus gördüğü bu halete daha fazla dayanamadı. bağrından kopan bir ah çekerek iyice yere yapıştı. Sanki kainat silinmiş bu evrende yapa yalnız kalmıştı.. ağlıyor, ağlıyordu..
SENI IYILERDEN KILDIM, BUNA LÂYIK OLDUĞUNU GÖSTER YUNUS!..
Yunus kas katı kesilmişti.. Fırtına kaybolup etrafı normal görüntüsüne dönüyordu. Ama Yunus hıçkırıyordu, tutamıyordu kendisini..
SÖZ VERIYORUM, IKI CIHANDA DA SANA LÂYIK BIR KUL OLACAĞIM!.. RABBIM. AFET BENI...
BILIRIM SUÇUM GÜNAHIM ÇOKTUR, BENIM YALVARDIĞIM OL GÂNİ HAKTIR, BENIM HIÇ KIMSEDEN İSTEĞİM YOKTUR BEN MURADIM ALLAHIMDAN İSTERİM.
Yunus. yavaşca öküzlerin hayret bakışları altında olduğu yerden doğruldu. Ellerine iyice baktı, değişmemişti.. Buna sevindi sonra öküzlerin boynuzlarını okşadı.. Buğday dolu kağnıyı geldiği yola çevirdi...
ALLAHIM BU GAYRETIMDE YARDIMINI ESIRGEME.. SALIMEN DÖNEYIM..
COPYRIGHT By ISMET KIRDAR.
O sırada Hacı Bektaş Veli, geniş bir kırmızı postun üzerinde oturmuş elpençe divan duran delille görüşüyordu
YARIN, IKI GÜN ÖNCE HIMMET İSTEMIYEN YUNUS DÖNECEK.. BU HALIYLE KIMSE ONU KIRMASIN!...
DEMEK IYI INSANMIŞ KI GERI ÇEVRILEBILDI.
Hacı Bektaş Veli Yunus'un başını taştan taşa vuracağını önceden bilenlerdendi..
EVET!.. RABBIM ONU BIZLERE KAVUŞTURDU.. YUNUS HENÜZ HAMDIR AMA OLGUNLAŞINCA EBEDIYETE KADAR İNSANLIĞIN OLACAKTIR...

YUNUS EMRE

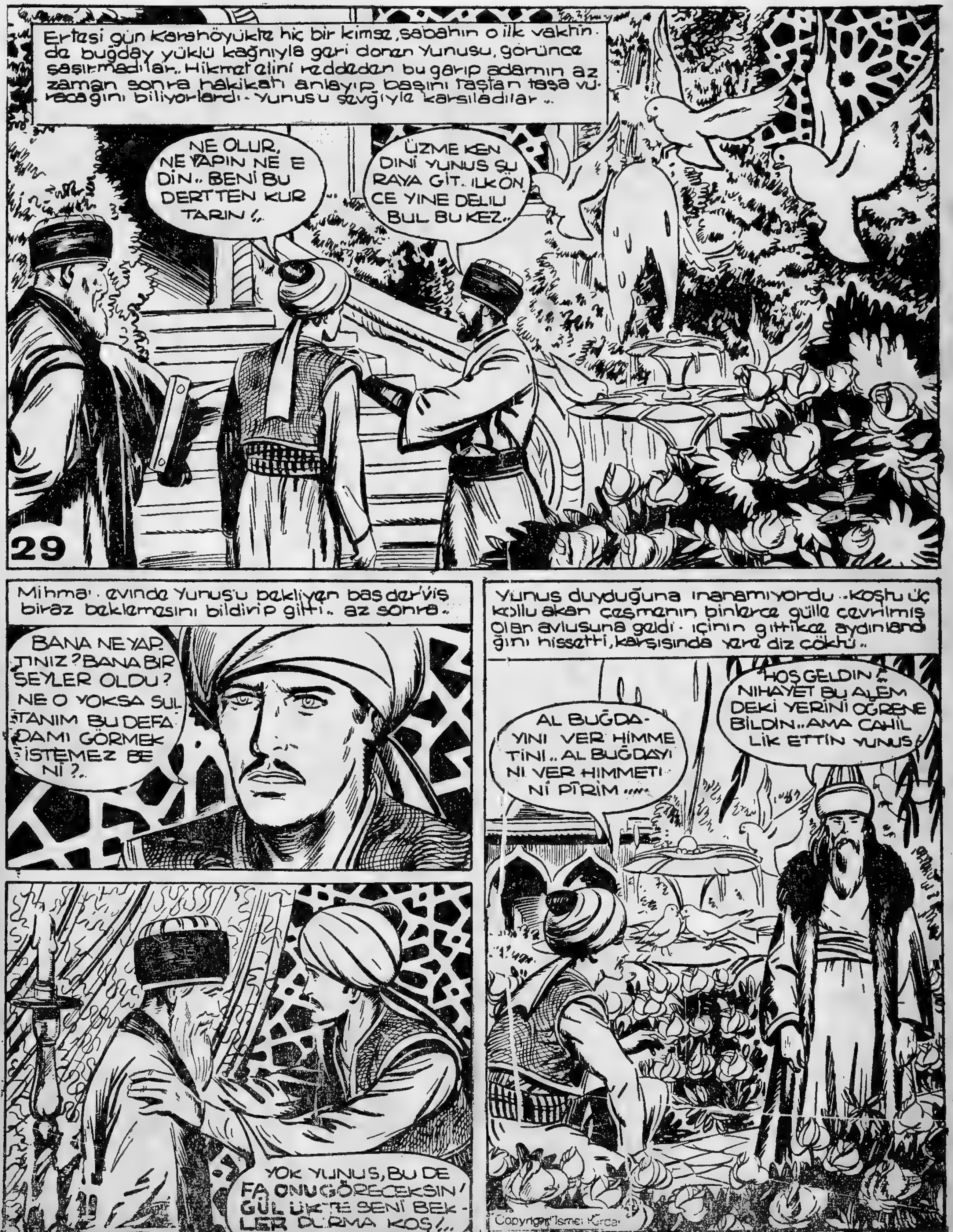
Ertesi gün Karahöyükte hiç bir kimse, sabahın o ilk vaktinde buğday yüklü kağnıyla geri dönen Yunusu, görünce şaşırmadılar.. Hikmet elini reddeden bu garip adamın az zaman sonra hakikatı anlayıp başını taştan taşa vuracağını biliyorlardı - Yunusu sevgiyle karşıladılar ..
NE OLUR, NE YAPIN NE EDİN.. BENİ BU DERTTEN KURTARIN !..
ÜZMEKENDİNİ YUNUS ŞURAYA GİT.. İLKÖNCE YİNE DELİLU BUL BU KEZ..
29
Mihman evinde Yunus'u bekliyen baş derviş biraz beklemesini bildirip gitti.. az sonra..
BANA NE YAPTINIZ? BANA BİR ŞEYLER OLDU? NE O YOKSA SULTANIM BU DEFA DAMI GÖRMEK İSTEMEZ BENİ ?..
YOK YUNUS, BU DEFA ONU GÖRECEKSİN! GÜLLÜKTE SENİ BEKLER DURMA KOŞ!...
Yunus duyduğuna inanamıyordu ..koştu üç kollu akan çeşmenin binlerce gülle çevrilmiş olan avlusuna geldi · içinin gittikçe aydınlandığını hissetti, karşısında yere diz çöktü ..
AL BUĞDAYINI VER HİMMETİNİ.. AL BUĞDAYINI VER HİMMETİNİ PİRİM ....
HOŞ GELDİN!.. NİHAYET BU ALEMDEKİ YERİNİ ÖĞRENEBİLDİN.. AMA CAHİLLİK ETTİN YUNUS!
Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

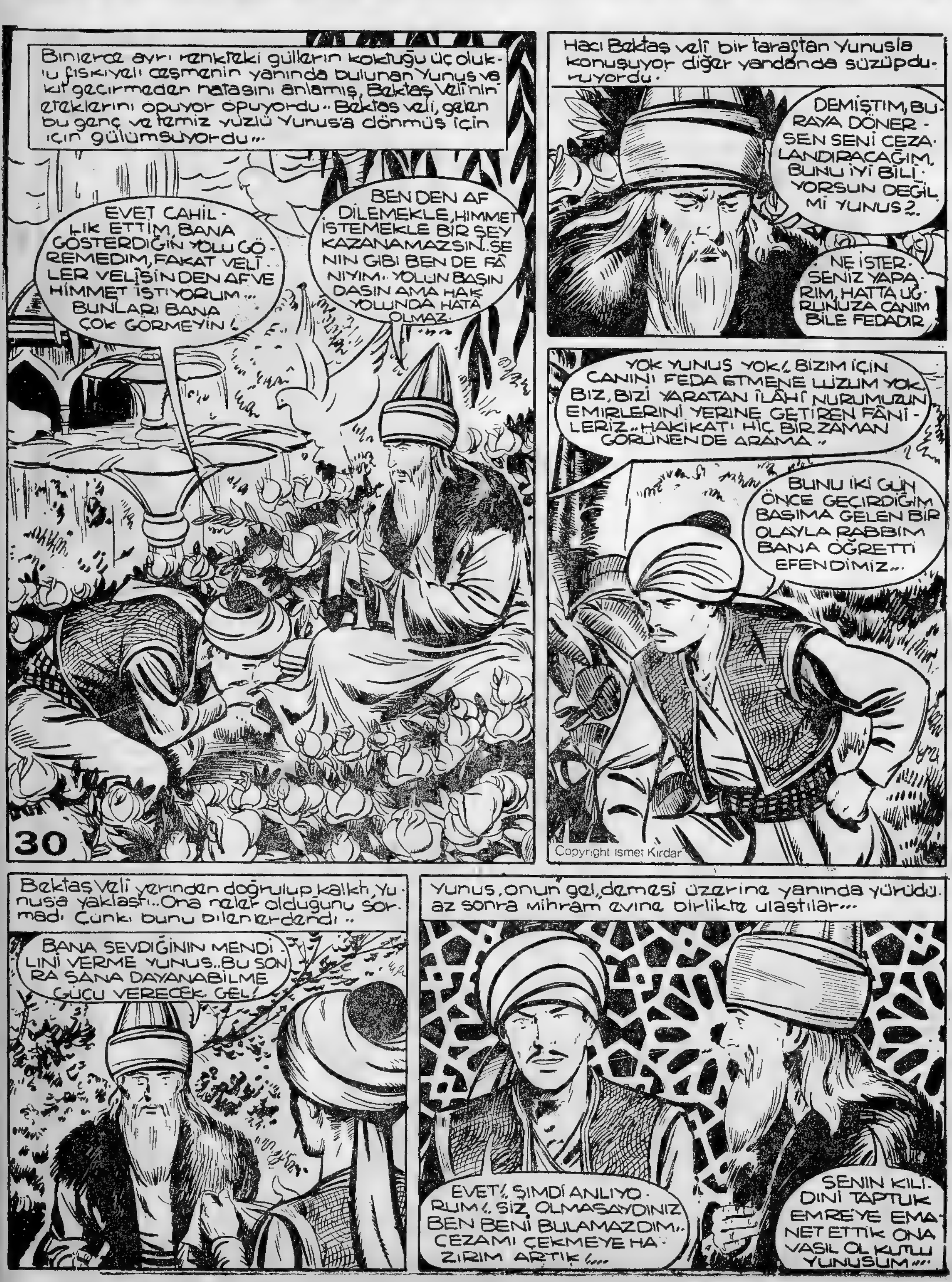
Binlerce ayrı renkteki güllerin koktuğu üç oluklu fıskıyeli çeşmenin yanında bulunan Yunus vakit geçirmeden hatasını anlamış, Bektaş Veli'nin eteklerini öpüyor öpüyordu.. Bektaş veli, gelen bu genç ve temiz yüzlü Yunus'a dönmüş için için gülümsüyordu...
EVET CAHİLLİK ETTİM, BANA GÖSTERDİĞİN YOLU GÖREMEDİM, FAKAT VELİLER VELİSİNDEN AFVE HİMMET İSTİYORUM... BUNLARI BANA ÇOK GÖRMEYİN!
BEN DEN AF DİLEMEKLE, HİMMET İSTEMEKLE BİR ŞEY KAZANAMAZSIN.. SENİN GİBİ BEN DE FÂNİYİM.. YOLUN BAŞIN DAŞIN AMA HAK YOLUNDA HATA OLMAZ.
Hacı Bektaş veli bir taraftan Yunusla konuşuyor diğer yandan da süzüp duruyordu.
DEMİŞTİM, BURAYA DÖNERSEN SENİ CEZALANDIRACAĞIM. BUNU İYİ BİLİYORSUN DEĞİL Mİ YUNUS?
NE İSTERSENİZ YAPARIM, HATTA UĞRUNUZA CANIM BİLE FEDADIR
YOK YUNUS YOK! BİZİM İÇİN CANINI FEDA ETMENE LÜZUM YOK. BİZ, BİZİ YARATAN İLÂHİ NURUMUZUN EMİRLERİNİ YERİNE GETİREN FÂNİLERİZ.. HAKİKATI HİÇ BİR ZAMAN GÖRÜNENDE ARAMA.
BUNU İKİ GÜN ÖNCE GEÇİRDİĞİM BAŞIMA GELEN BİR OLAYLA RABBIM BANA ÖĞRETTİ EFENDİMİZ...
Copyright ismet Kirdar
Bektaş Veli yerinden doğrulup kalktı, Yunusa yaklaştı.. Ona neler olduğunu sormadı. Çünkü bunu bilenlerdendi..
BANA SEVDİĞİNİN MENDİLİNİ VERME YUNUS.. BU SONRA SANA DAYANABİLME GÜCÜ VERECEK. GEL!
Yunus, onun gel, demesi üzerine yanında yürüdü. az sonra mihram evine birlikte ulaştılar...
EVET! ŞİMDİ ANLIYORUM! SİZ OLMASAYDINIZ BEN BENİ BULAMAZDIM.. CEZAMI ÇEKMEYE HAZIRIM ARTIK!...
SENİN KILIDINI TAPTUK EMRE'YE EMANET ETTİK ONA VASIL OL KUTLU YUNUSUM...

YUNUS EMRE

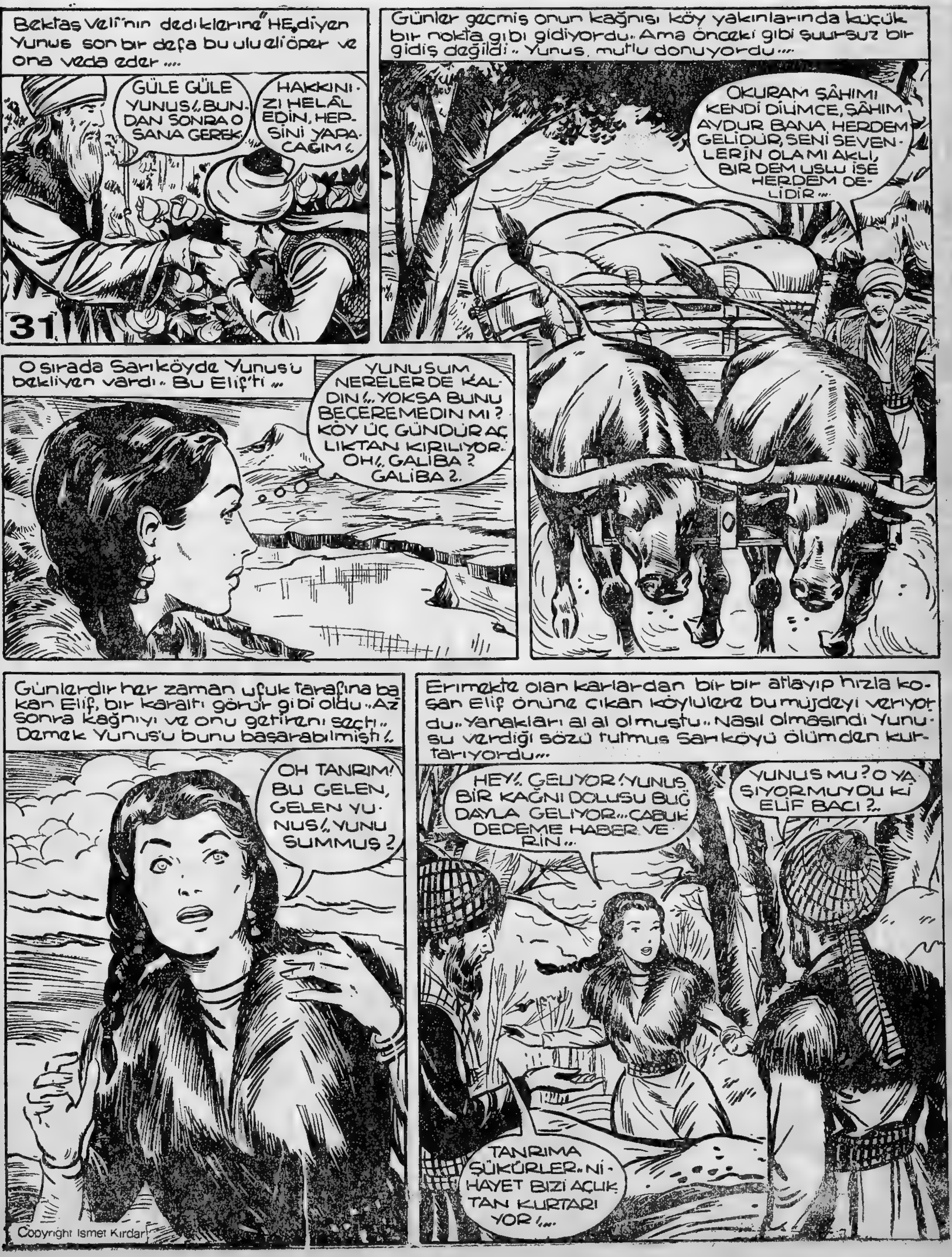
Bektaş Veli'nin dediklerine "HE" diyen Yunus son bir defa bu ulu eli öper ve ona veda eder ....
GÜLE GÜLE YUNUS!.. BUNDAN SONRA O SANA GEREK.
HAKKINIZI HELÂL EDİN, HEPSİNİ YAPACAĞIM!..
31
Günler geçmiş onun kağnısı köy yakınlarında küçük bir nokta gibi gidiyordu.. Ama önceki gibi şuursuz bir gidiş değildi.. Yunus, mutlu donuyordu....
OKURAM ŞÂHIMI KENDİ DİLİMCE, ŞÂHIM AYDUR BANA, HERDEM GELİDÜR, SENİ SEVENLERİN OLA MI AKLI, BİR DEM USLU İSE HERDEM DELİDİR...
O sırada Sarıköyde Yunus'u bekliyen vardı.. Bu Elif'ti...
YUNUSUM NERELERDE KALDIN!.. YOKSA BUNU BECEREMEDİN Mİ? KÖY ÜÇ GÜNDÜR AÇLIKTAN KIRILIYOR. OH!.. GALİBA? GALİBA?.
Günlerdir her zaman ufuk tarafına bakan Elif, bir karaltı görür gibi oldu.. Az sonra kağnıyı ve onu getireni seçti.. Demek Yunus'u bunu başarabilmişti!..
OH TANRIM! BU GELEN, GELEN YUNUS!.. YUNUSUMMUŞ?
Erimekte olan karlardan bir bir atlayıp hızla koşan Elif önüne çıkan köylülere bu müjdeyi veriyordu.. Yanakları al al olmuştu.. Nasıl olmasındı Yunusu verdiği sözü tutmuş Sarıköyü ölümden kurtarıyordu...
HEY!.. GELİYOR! YUNUS BİR KAĞNI DOLUSU BUĞDAYLA GELİYOR... ÇABUK DEDEME HABER VERİN...
YUNUS MU? O YAŞIYOR MUYDU Kİ ELİF BACI?..
TANRIMA ŞÜKÜRLER.. NİHAYET BİZİ AÇLIKTAN KURTARIYOR!...

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

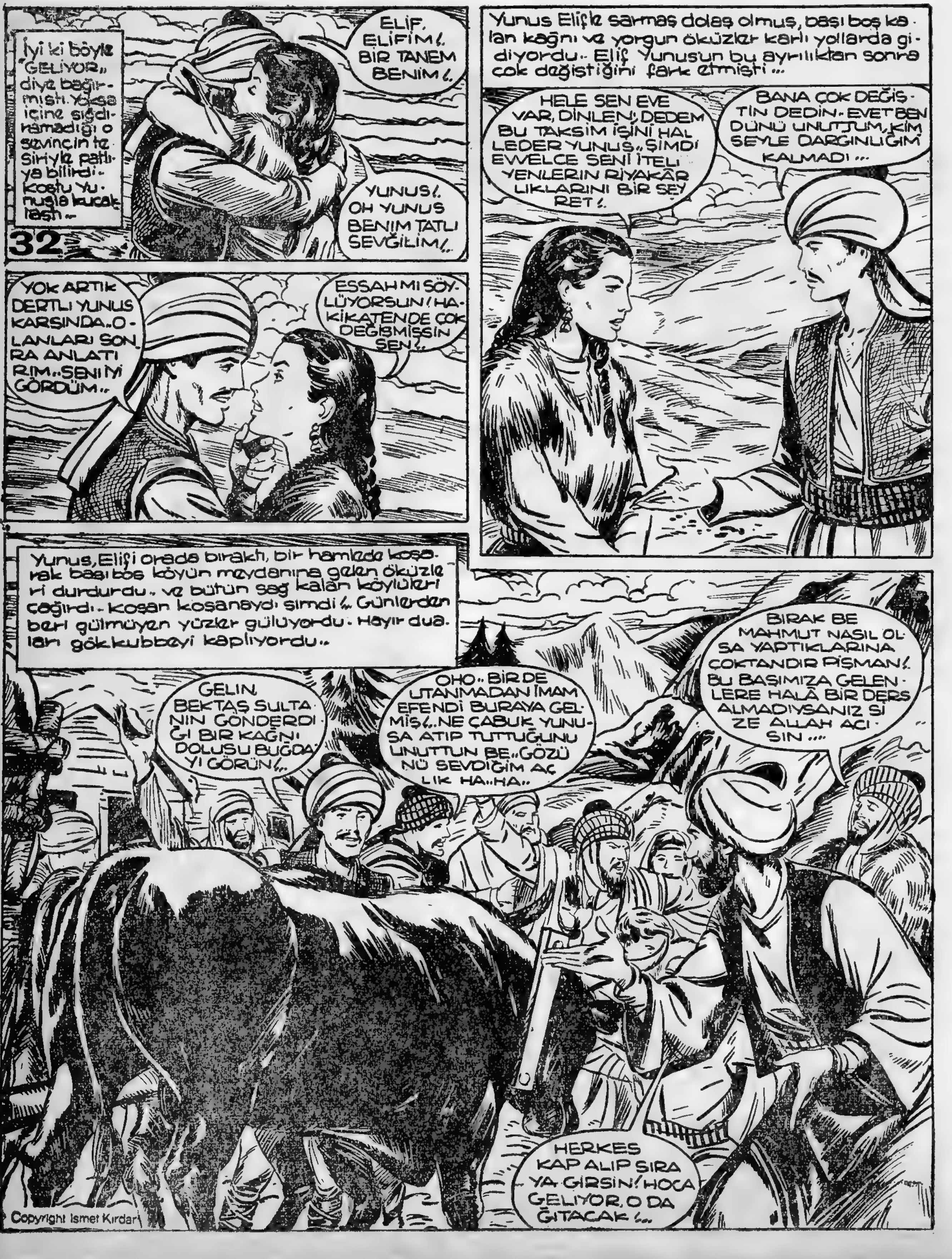
İyi ki böyle "GELİYOR" diye bağırmıştı. Yoksa içine sığdıramadığı o sevinçin tesiriyle patlıya bilirdi.. Koştu Yunusla kucaklaştı..
32
ELİF, ELİFİM!. BİR TANEM BENİM!.
YUNUS!. OH YUNUS BENİM TATLI SEVGİLİM!..
Yunus Elif'le sarmaş dolaş olmuş, başı boş kalan kağnı ve yorgun öküzler karlı yollarda gidiyordu.. Elif Yunus'un bu ayrılıktan sonra çok değiştiğini fark etmişti...
HELE SEN EVE VAR, DİNLEN; DEDEM BU TAKSİM İŞİNİ HALLEDER YUNUS.. ŞİMDİ EVVELCE SENİ İTELİYENLERİN RİYAKÂRLIKLARINI BİR SEYRET!.
BANA ÇOK DEĞİŞTİN DEDİN.. EVET BEN DÜNÜ UNUTTUM, KİMSEYLE DARGINLIĞIM KALMADI...
YOK ARTIK DERTLI YUNUS KARSINDA..OLANLARI SONRA ANLATIRIM..SENİ İYİ GÖRDÜM..
ESSAH MI SÖYLÜYORSUN! HAKİKATENDE ÇOK DEGISMISSIN SEN!..
Yunus, Elif'i orada bıraktı, bir hamlede koşarak başı boş köyün meydanına gelen öküzleri durdurdu.. ve bütün sağ kalan köylüleri çağırdı.. Koşan koşanaydı şimdi!.. Günlerden beri gülmüyen yüzler gülüyordu.. Hayır duaları gökkubbeyi kaplıyordu..
GELİN, BEKTAŞ SULTANIN GÖNDERDİĞİ BİR KAĞNI DOLUSU BUĞDAYI GÖRÜN!..
OHO.. BİR DE UTANMADAN İMAM EFENDİ BURAYA GELMİŞ!..NE ÇABUK YUNUSA ATIP TUTTUĞUNU UNUTTUN BE..GÖZÜNÜ SEVDİĞİM AÇLIK HA..HA..
BIRAK BE MAHMUT NASIL OLSA YAPTIKLARINA ÇOKTANDIR PİŞMAN!. BU BAŞIMIZA GELENLERE HALÂ BİR DERS ALMADIYSANIZ SİZE ALLAH ACISIN....
HERKES KAPALIP SIRAYA GİRSİN! HOCA GELİYOR. O DA GITACAK!..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

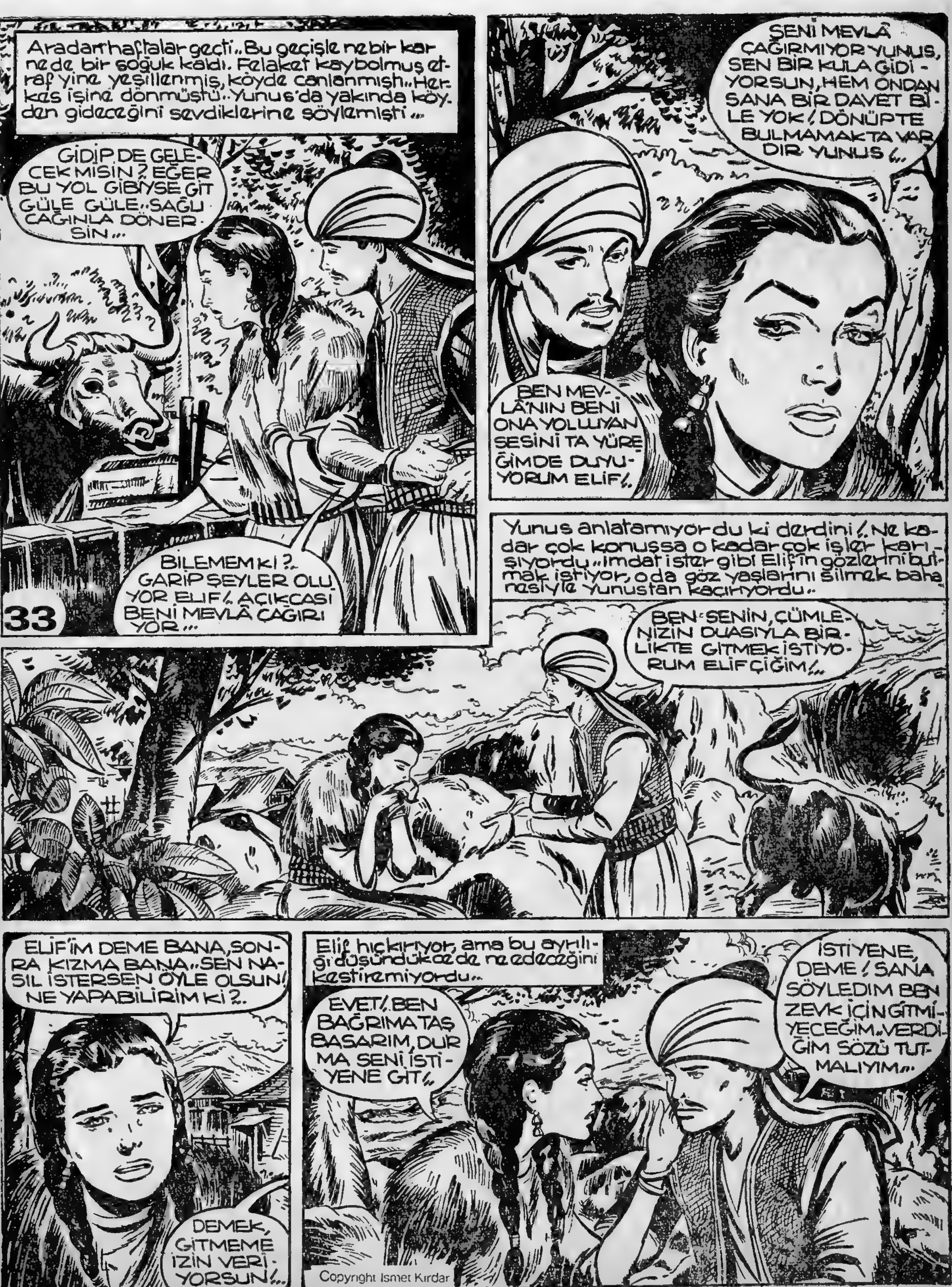
Aradan haftalar geçti.. Bu geçişle ne bir kar ne de bir soğuk kaldı. Felaket kaybolmuş etraf yine yeşillenmiş, köyde canlanmıştı.. Herkes işine dönmüştü.. Yunus'da yakında köyden gideceğini sevdiklerine söylemişti...
GİDİP DE GELECEK MİSİN? EĞER BU YOL GİBİYSE GİT GÜLE GÜLE.. SAĞLI CAĞINLA DÖNERSİN...
BİLEMEM Kİ?.. GARİP ŞEYLER OLUYOR ELİF!.. AÇIKCASI BENİ MEVLÂ ÇAĞIRIYOR...
33
ŞENİ MEVLÂ ÇAĞIRMIYOR YUNUS, SEN BİR KULA GİDİYORSUN, HEM ONDAN SANA BİR DAVET BİLE YOK!. DÖNÜPTE BULMAMAKTA VARDIR YUNUS!...
BEN MEVLÂ'NIN BENİ ONA YOLLUYAN SESİNİ TA YÜREĞİMDE DUYUYORUM ELİF!.
Yunus anlatamıyordu ki derdini!. Ne kadar çok konuşsa o kadar çok işler karışıyordu.. İmdat ister gibi Elif'in gözlerini bulmak istiyor, o da göz yaşlarını silmek bahanesiyle Yunustan kaçırıyordu..
BEN SENİN, CÜMLENİZİN DUASIYLA BİRLİKTE GİTMEK İSTİYORUM ELİFÇİĞİM!..
ELİF'İM DEME BANA, SONRA KIZMA BANA.. SEN NASIL İSTERSEN ÖYLE OLSUN! NE YAPABİLİRİM Kİ?..
DEMEK, GİTMEME İZİN VERİYORSUN!..
Elif hıçkırıyor, ama bu ayrılığı düşündükçe de ne edeceğini kestiremiyordu..
EVET!. BEN BAĞRIMA TAŞ BASARIM, DURMA SENİ İSTİYENE GİT!..
İSTİYENE, DEME! SANA SÖYLEDİM BEN ZEVK İÇİN GİTMİYECEĞİM.. VERDİĞİM SÖZÜ TUTMALIYIM...

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

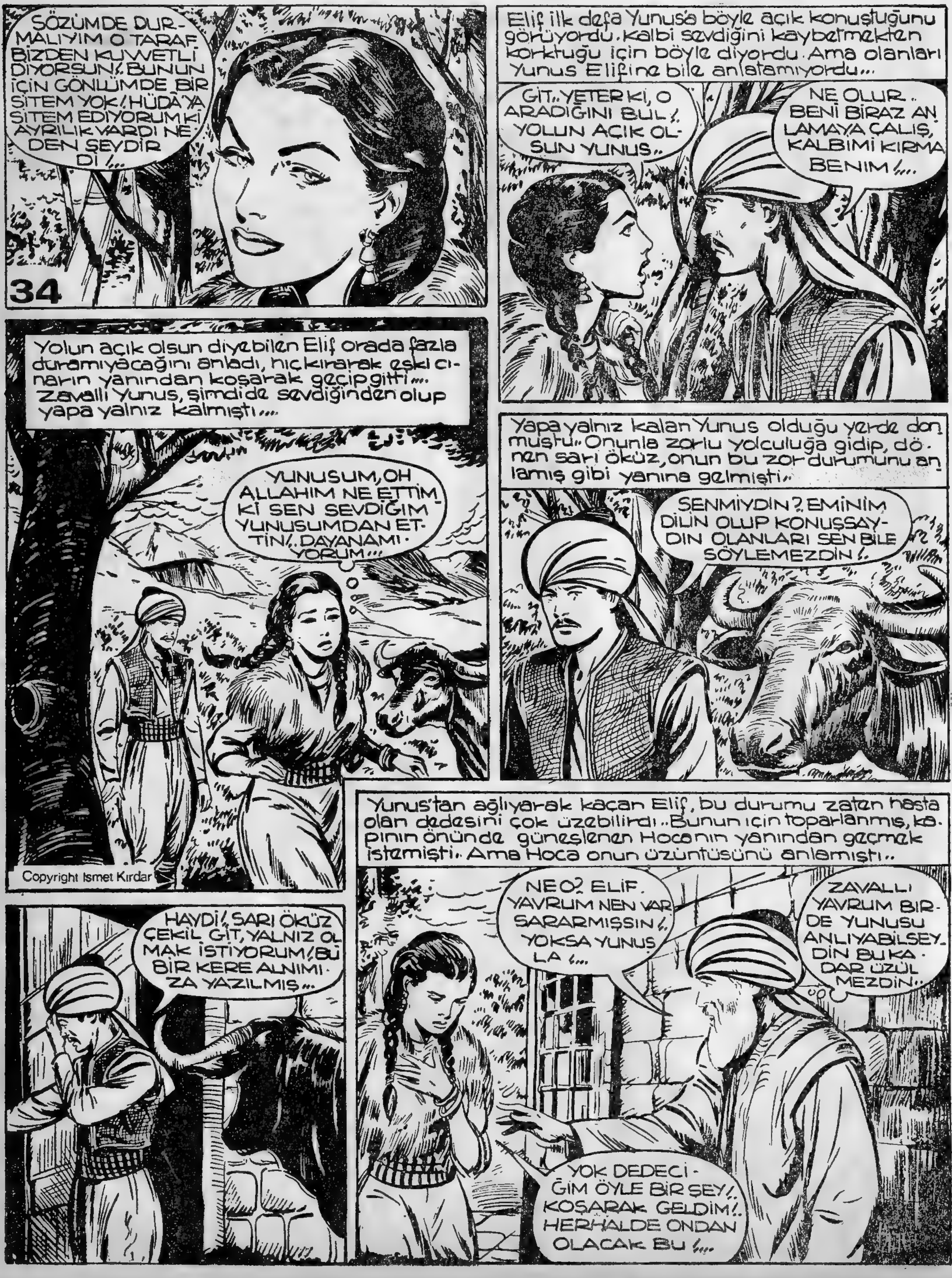
SÖZÜMDE DURMALIYIM O TARAF BİZDEN KUVVETLİ DİYORSUN!. BUNUN İÇİN GÖNLÜMDE BİR SİTEM YOK!. HÜDA'YA SİTEM EDİYORUM Kİ AYRILIK VARDI NEDEN SEVDİRDİ !...
34
Elif ilk defa Yunus'a böyle açık konuştuğunu görüyordu. Kalbi sevdiğini kaybetmekten korktuğu için böyle diyordu. Ama olanları Yunus Elif'ine bile anlatamıyordu...
GİT.. YETER Kİ, O ARADIĞINI BUL!. YOLUN AÇIK OLSUN YUNUS..
NE OLUR.. BENİ BİRAZ ANLAMAYA ÇALIŞ, KALBİMİ KIRMA BENİM !...
Yolun açık olsun diyebilen Elif orada fazla duramıyacağını anladı, hıçkırarak eski çınarın yanından koşarak geçip gitti.... Zavallı Yunus, şimdi de sevdiğinden olup yapa yalnız kalmıştı....
YUNUSUM, OH ALLAHIM NE ETTİM Kİ SEN SEVDİĞİM YUNUSUMDAN ETTİN!.. DAYANAMIYORUM...
Yapa yalnız kalan Yunus olduğu yerde donmuştu.. Onunla zorlu yolculuğa gidip, dönen sarı öküz, onun bu zor durumunu anlamış gibi yanına gelmişti..
SEN MİYDİN? EMİNİM DİLİN OLUP KONUŞSAYDIN OLANLARI SEN BİLE SÖYLEMEZDİN !.
HAYDİ! SARI ÖKÜZ ÇEKİL GİT, YALNIZ OLMAK İSTİYORUM! BU BİR KERE ALNIMIZA YAZILMIŞ...
Yunus'tan ağlıyarak kaçan Elif, bu durumu zaten hasta olan dedesini çok üzebilirdi.. Bunun için toparlanmış, kapının önünde güneşlenen Hoca'nın yanından geçmek istemişti.. Ama Hoca onun üzüntüsünü anlamıştı..
NE O? ELİF. YAVRUM NEN VAR SARARMIŞSIN!. YOKSA YUNUS'LA !...
ZAVALLI YAVRUM BİRDE YUNUS'U ANLIYABİLSEYDİN BU KADAR ÜZÜLMEZDİN..
YOK DEDECİĞİM ÖYLE BİR ŞEY!. KOŞARAK GELDİM!. HERHALDE ONDAN OLACAK BU !...

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

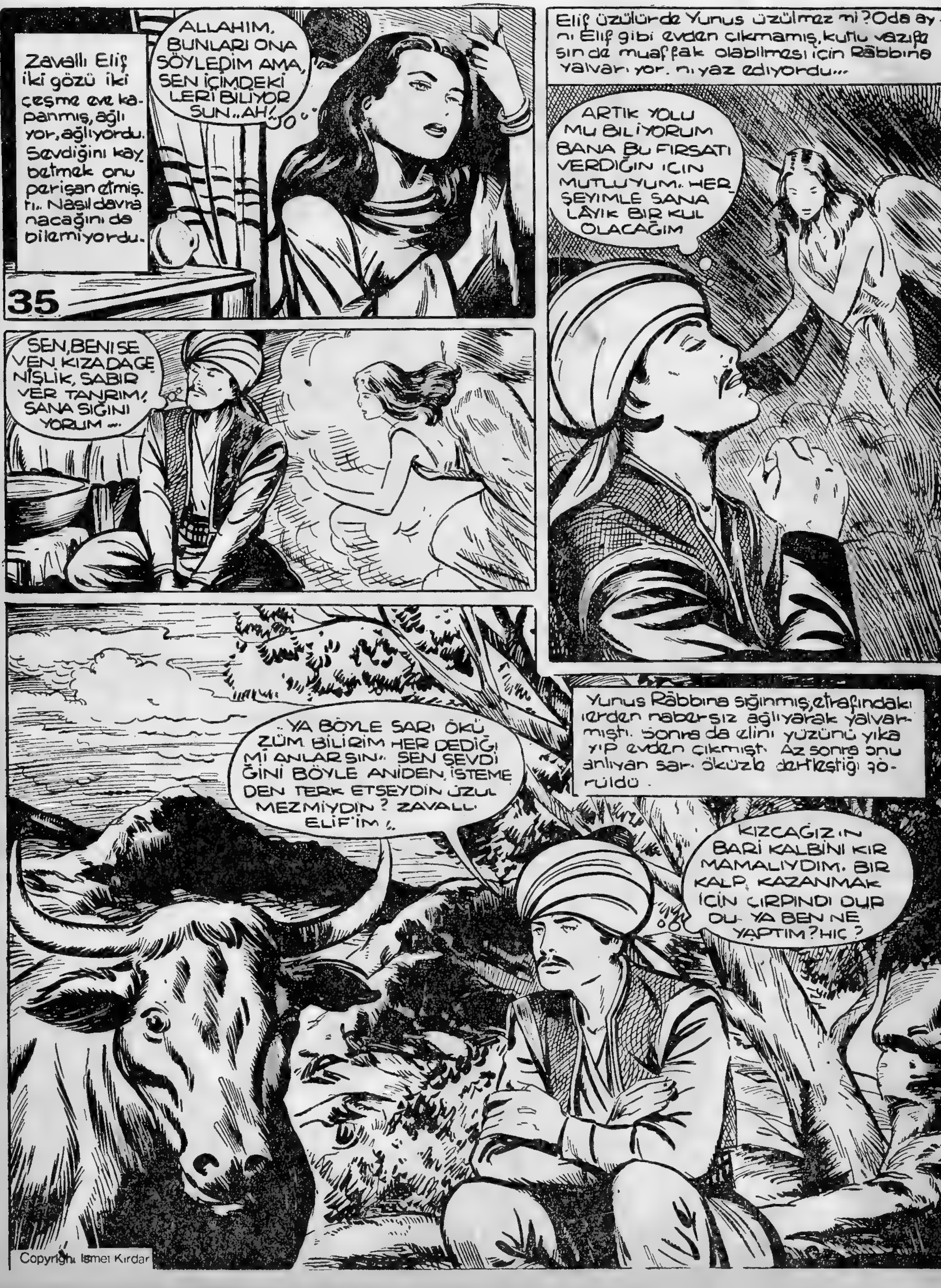
Zavallı Elif iki gözü iki çeşme eve kapanmış, ağlıyor, ağlıyordu. Sevdiğini kaybetmek onu perişan etmişti.. Nasıl davranacağını da bilemiyordu.
ALLAHIM, BUNLARI ONA SÖYLEDİM AMA, SEN İÇİMDEKİLERİ BİLİYORSUN..AH!..
35
Elif üzülürde Yunus üzülmez mi? Oda aynı Elif gibi evden çıkmamış, kutlu vazifesinde muaffak olabilmesi için Râbbine yalvarıyor, niyaz ediyordu...
ARTIK YOLU MU BİLİYORUM BANA BU FIRSATI VERDİĞİN İÇİN MUTLUYUM. HER ŞEYİMLE SANA LÂYIK BİR KUL OLACAĞIM
SEN, BENİ SEVEN KIZA DA GENİŞLİK, SABIR VER TANRIM! SANA SIĞINIYORUM...
Yunus Râbbına sığınmış, etrafındakilerden habersiz ağlıyarak yalvarmıştı. Sonra da elini yüzünü yıkayıp evden çıkmıştı. Az sonra onu anlıyan sarı öküzle dertleştiği görüldü.
..YA BÖYLE SARI ÖKÜZÜM. BİLİRİM HER DEDİĞİMİ ANLARSIN.. SEN SEVDİĞİNİ BÖYLE ANİDEN, İSTEMEDEN TERK ETSEYDİN ÜZÜLMEZMİYDİN? ZAVALLI ELİF'İM..
KIZCAĞIZIN BARİ KALBİNİ KIRMAMALIYDIM. BİR KALP KAZANMAK İÇİN ÇIRPINDI DURDU. YA BEN NE YAPTIM? HİÇ?

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

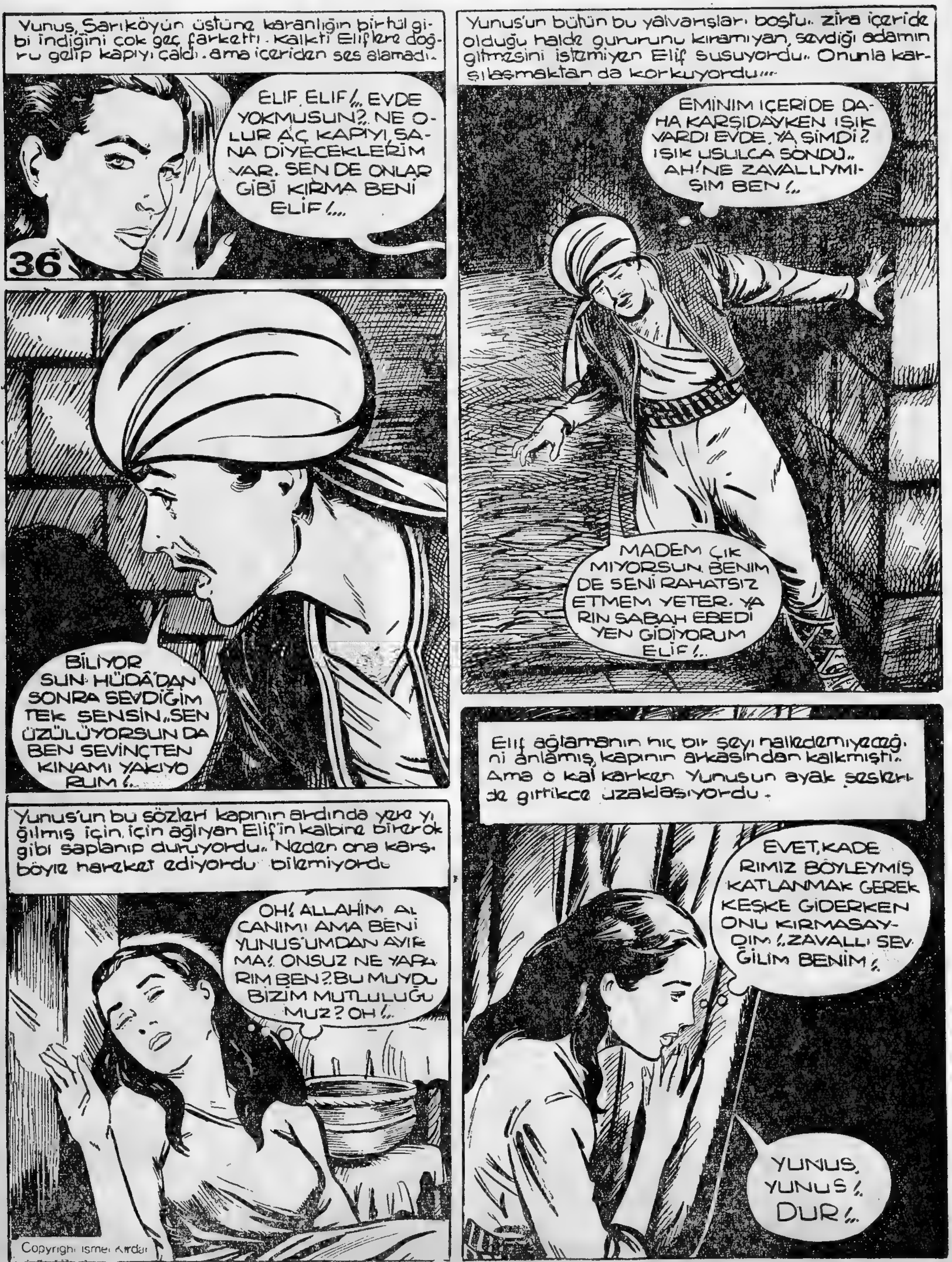
Yunus, Sarıköyün üstüne karanlığın bir tül gibi indiğini çok geç farketti. Kalktı Eliflere doğru gelip kapıyı çaldı. ama içeriden ses alamadı.
ELİF, ELİF!.. EVDE YOKMUSUN?.. NE OLUR AÇ KAPIYI, SANA DİYECEKLERİM VAR. SEN DE ONLAR GİBİ KIRMA BENİ ELİF!...
BİLİYORSUN: HÜDÂ'DAN SONRA SEVDİĞİM TEK SENSİN.. SEN ÜZÜLÜYORSUN DA BEN SEVİNÇTEN KINAMI YAKIYORUM!..
Yunus'un bütün bu yalvarışları boştu.. Zira içeride olduğu halde gururunu kıramıyan, sevdiği adamın gitmesini istemiyen Elif susuyordu.. Onunla karşılaşmaktan da korkuyordu....
EMİNİM İÇERİDE DAHA KARŞIDAYKEN IŞIK VARDI EVDE. YA ŞİMDİ? IŞIK USULCA SÖNDÜ.. AH! NE ZAVALLIYMIŞIM BEN!..
MADEM ÇIKMIYORSUN, BENİM DE SENİ RAHATSIZ ETMEM YETER. YARIN SABAH EBEDİYEN GİDİYORUM ELİF!..
Yunus'un bu sözleri kapının ardında yere yığılmış, için için ağlıyan Elif'in kalbine birer ok gibi saplanıp duruyordu.. Neden ona karşı böyle hareket ediyordu bilemiyordu.
OH! ALLAHİM AL CANIMI AMA BENİ YUNUS'UMDAN AYIRMA! ONSUZ NE YAPARIM BEN? BU MUYDU BİZİM MUTLULUĞUMUZ? OH!..
Elif ağlamanın hiç bir şeyi halledemiyeceğini anlamış, kapının arkasından kalkmıştı. Ama o kalkarken Yunus'un ayak sesleri de gittikçe uzaklaşıyordu.
EVET, KADERİMİZ BÖYLEYMİŞ KATLANMAK GEREK. KEŞKE GİDERKEN ONU KIRMASAYDIM!.. ZAVALLI SEVGİLİM BENİM!.
YUNUS, YUNUS!.. DUR!..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

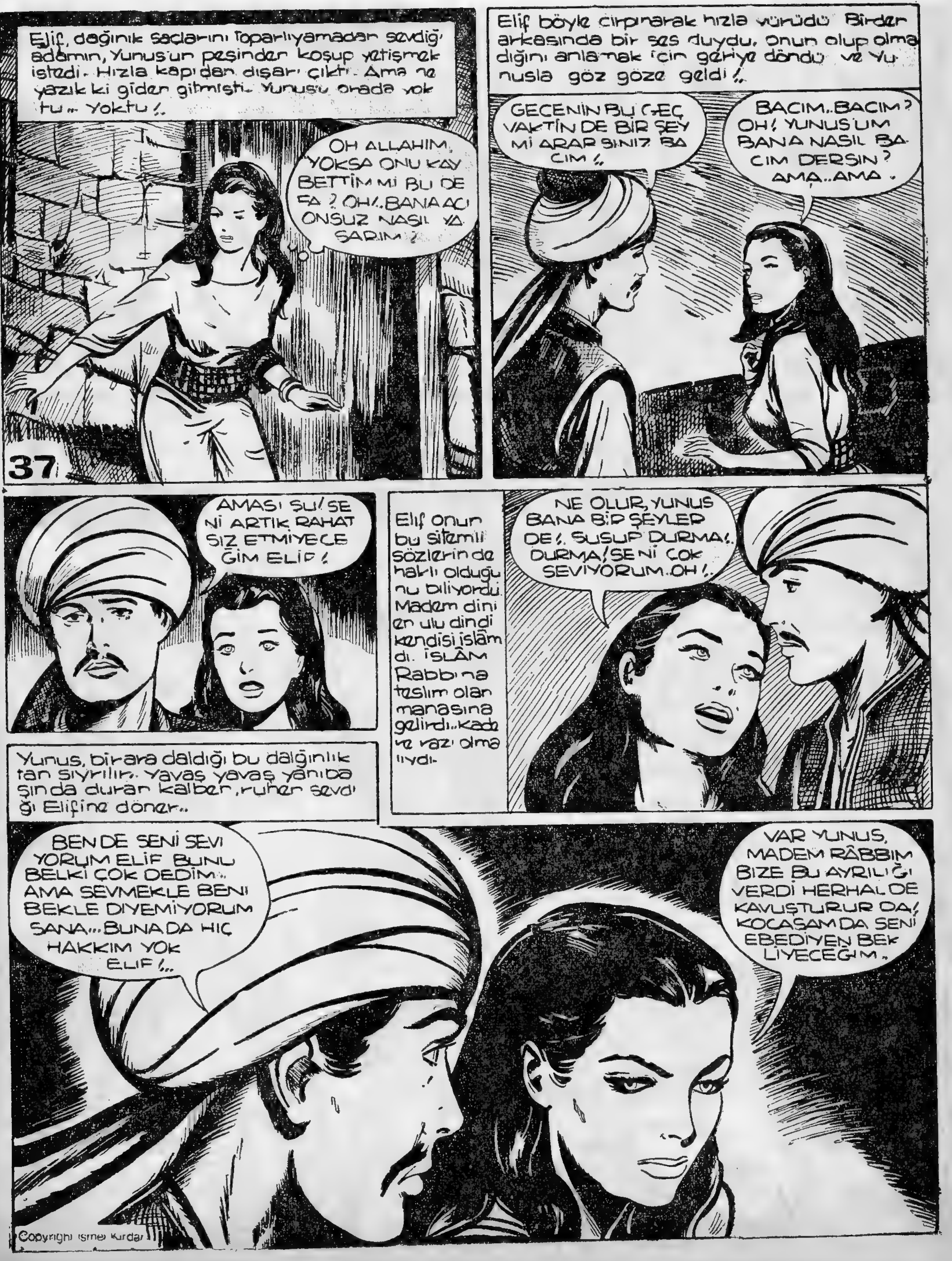
Elif, dağınık saçlarını toparlıyamadan sevdiği adamın, Yunus'un peşinden koşup yetişmek istedi. Hızla kapıdan dışarı çıktı. Ama ne yazık ki giden gitmişti. Yunus'u orada yoktu.. Yoktu!..
OH ALLAHIM, YOKSA ONU KAYBETTİM Mİ BU DEFA? OH!.. BANA ACI ONSUZ NASIL YAŞARIM?
37
Elif böyle çırpınarak hızla yürüdü. Birden arkasında bir ses duydu, onun olup olmadığını anlamak için geriye döndü ve Yunusla göz göze geldi!..
GECENİN BU GEÇ VAKTİNDE BİR ŞEY Mİ ARARSINIZ BACIM!..
BACIM.. BACIM? OH! YUNUS'UM BANA NASIL BACIM DERSİN? AMA.. AMA.
AMASI ŞU! SENİ ARTIK RAHATSIZ ETMİYECEĞİM ELİF!
Elif onun bu sitemli sözlerinde haklı olduğunu biliyordu. Madem dini en ulu dindi kendisi islâmdı. İSLÂM Rabbına teslim olan manasına gelirdi.. Kadere razı olmalıydı.
NE OLUR, YUNUS BANA BİR ŞEYLER DE!. SUSUP DURMA!. DURMA! SENİ ÇOK SEVİYORUM.. OH!..
Yunus, birara daldığı bu dalgınlıktan sıyrılır. Yavaş yavaş yanıbaşında duran kalben, ruhen sevdiği Elifine döner..
BEN DE SENİ SEVİYORUM ELİF BUNU BELKİ ÇOK DEDİM.. AMA SEVMEKLE BENİ BEKLE DİYEMİYORUM SANA... BUNA DA HIÇ HAKKIM YOK ELİF!..
VAR YUNUS, MADEM RÂBBIM BİZE BU AYRILIĞI VERDİ HERHALDE KAVUŞTURUR DA! KOCASAM DA SENİ EBEDİYEN BEKLİYECEĞİM..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

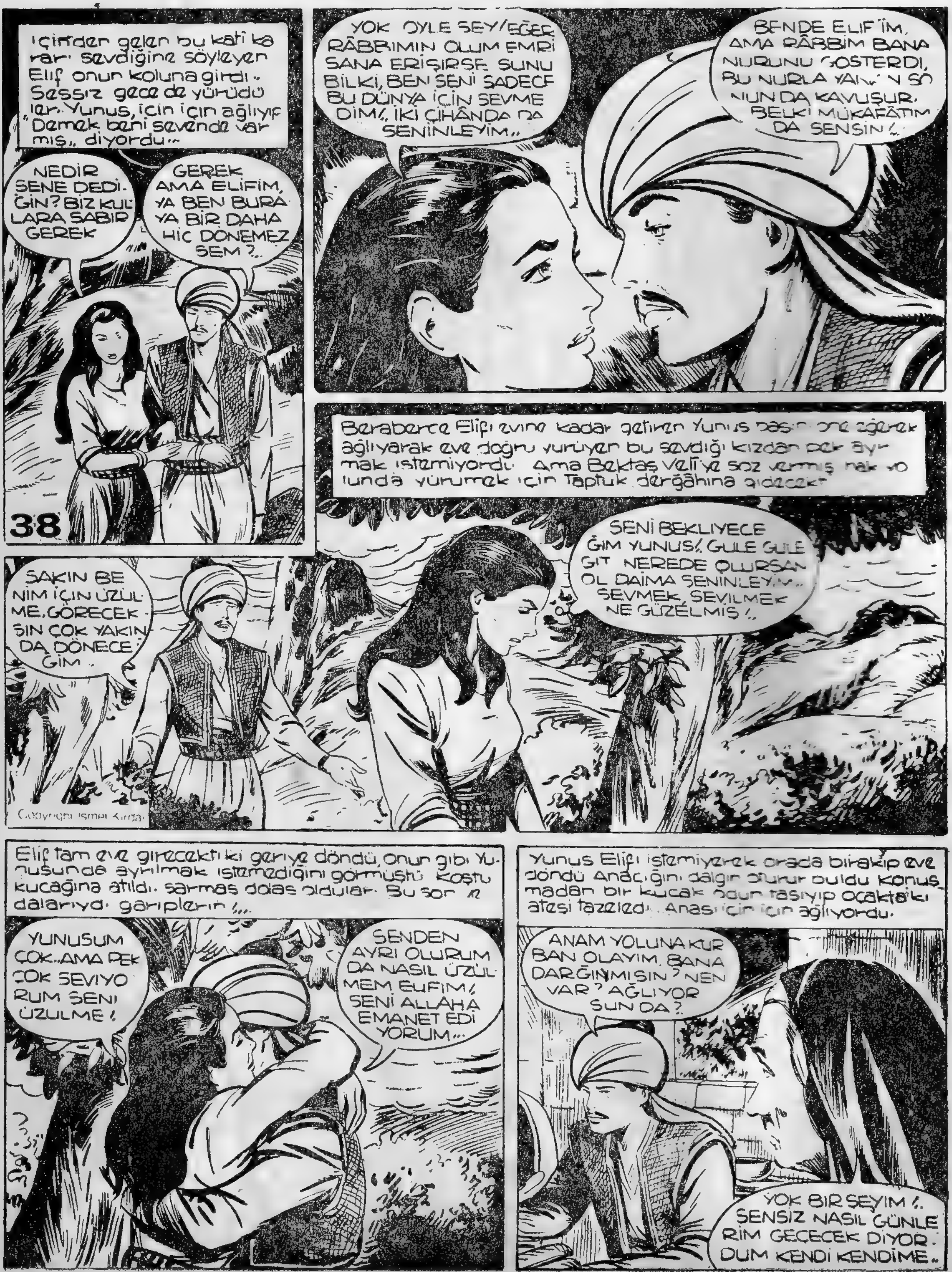
içinden gelen bu katî karar sevdiğine söyleyen Elif onun koluna girdi.. Sessiz gece de yürüdüler. Yunus, için için ağlıyır "Demek beni sevende varmış„ diyordu..
NEDİR SENE DEDİĞİN? BİZ KULLARA SABIR GEREK
GEREK AMA ELİFİM, YA BEN BURAYA BİR DAHA HİÇ DÖNEMEZSEM?..
38
YOK ÖYLE ŞEY/ EĞER RÂBBIMIN ÖLÜM EMRİ SANA ERİŞİRSE ŞUNU BİLKİ, BEN SENİ SADECE BU DÜNYA İÇİN SEVMEDİM/. İKİ CİHÂNDA DA SENİNLEYİM„
BEN DE ELİF'İM, AMA RÂBBİM BANA NURUNU GÖSTERDİ, BU NURLA YAK...N SONUN DA KAVUŞUR. BELKİ MÜKAFÂTIM DA SENSİN!.
Beraberce Elifi evine kadar getiren Yunus başını öne eğerek ağlıyarak eve doğru yürüyen bu sevdiği kızdan pek ayrılmak istemiyordu. Ama Bektaş Velî'ye söz vermiş hak yolunda yürümek için Tapduk dergâhına gidecekt
SAKIN BENİM İÇİN ÜZÜLME. GÖRECEKSİN ÇOK YAKINDA DÖNECEĞİM..
SENİ BEKLİYECEĞİM YUNUS!. GÜLE GÜLE GİT NEREDE OLURSAN OL DAİMA SENİNLEYİM.. SEVMEK, SEVİLMEK NE GÜZELMİŞ!.
Copyright İsmet Kırdar
Elif tam eve girecektiki geriye döndü, onun gibi Yunusunde ayrılmak istemediğini görmüştü. Koştu kucağına atıldı. sarmaş dolaş oldular. Bu son adalarıydı. garipların !...
YUNUSUM ÇOK.. AMA PEK ÇOK SEVİYORUM SENİ ÜZÜLME!
SENDEN AYRI OLURUM DA NASIL ÜZÜLMEM ELİFİM!. SENİ ALLAHA EMANET EDİYORUM...
Yunus Elifi istemiyerek orada bırakıp eve döndü Anacığını dalgın oturur buldu. Konuşmadan bir kucak odun taşıyıp ocaktaki ateşi tazeledi.. Anası için için ağlıyordu.
ANAM YOLUNA KURBAN OLAYIM. BANA DARGINMISIN? NEN VAR? AĞLIYORSUN DA?
YOK BIR ŞEYİM!. SENSİZ NASIL GÜNLERİM GEÇECEK DİYORDUM KENDİ KENDİME..

YUNUS EMRE

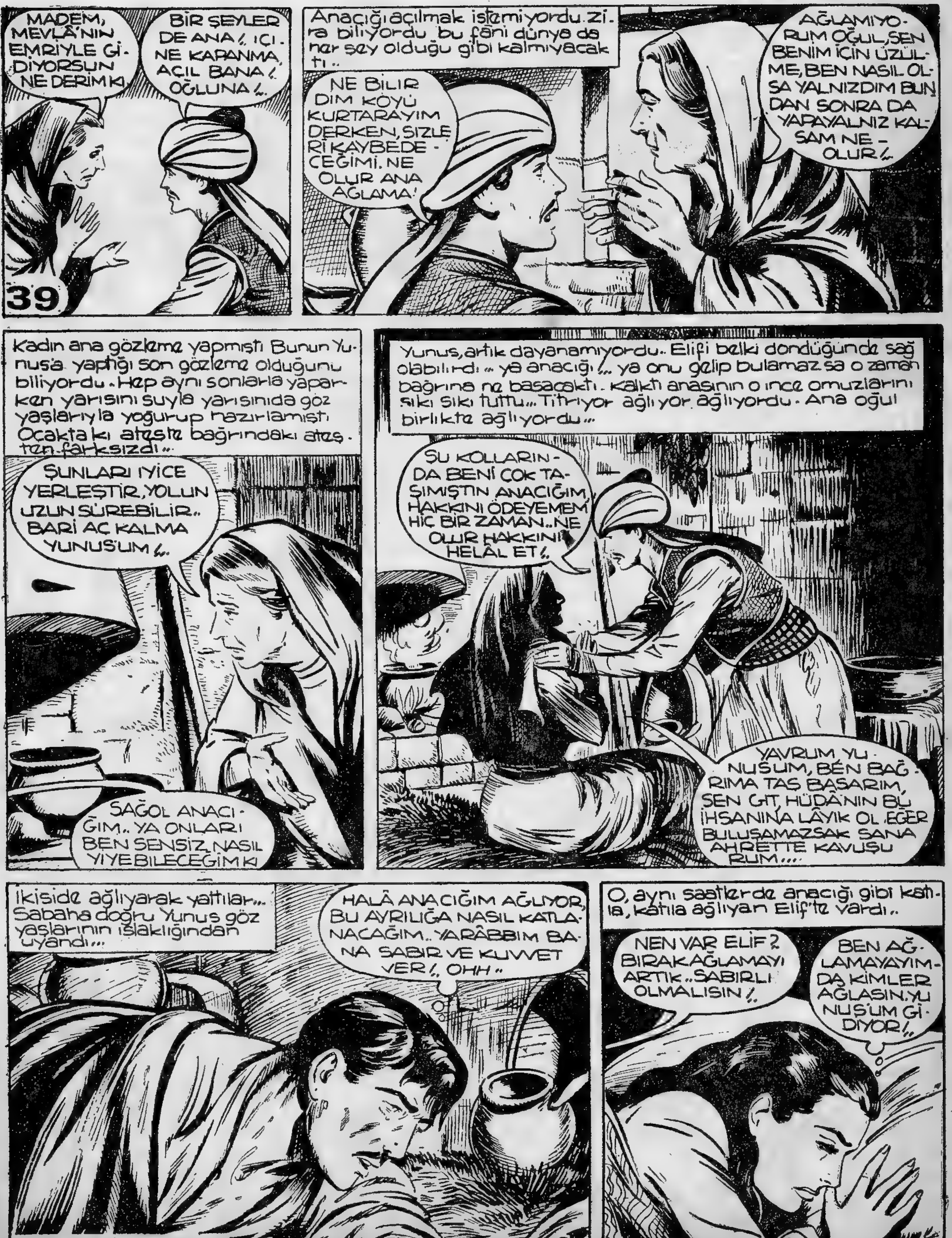
MADEM, MEVLÂ'NIN EMRİYLE GİDİYORSUN NE DERİM KI
BİR ŞEYLER DE ANA!.. İÇİNE KAPANMA, AÇIL BANA! OĞLUNA!..
39
Anacığı açılmak istemiyordu. Zira biliyordu bu fâni dünyada her şey olduğu gibi kalmıyacaktı..
NE BİLİRDİM KÖYÜ KURTARAYIM DERKEN, SİZLERİ KAYBEDECEĞİMİ. NE OLUR ANA AĞLAMA!
AĞLAMIYORUM OĞUL, SEN BENİM İÇİN ÜZÜLME, BEN NASIL OLSA YALNIZDIM BUNDAN SONRA DA YAPAYALNIZ KALSAM NE OLUR!..
Kadın ana gözleme yapmıştı. Bunun Yunus'a yaptığı son gözleme olduğunu biliyordu. Hep aynı sonlarla yaparken yarısını suyla yarısınıda göz yaşlarıyla yoğurup hazırlamıştı. Ocaktakı ateşte bağrındakı ateşten farksızdı..
ŞUNLARI İYİCE YERLEŞTİR, YOLUN UZUN SÜREBİLİR.. BARİ AÇ KALMA YUNUS'UM!..
SAĞOL ANACIĞIM.. YA ONLARI BEN SENSİZ NASIL YİYEBİLECEĞİM KI
Yunus, artık dayanamıyordu.. Elifi belki döndüğünde sağ olabilirdi.. ya anacığı!.. ya onu gelip bulamazsa o zaman bağrına ne basacaktı.. Kalktı anasının o ince omuzlarını sıkı sıkı tuttu... Titriyor ağlıyor ağlıyordu. Ana oğul birlikte ağlıyordu...
ŞU KOLLARINDA BENİ ÇOK TAŞIMIŞTIN ANACIĞIM HAKKINI ÖDEYEMEM HİÇ BİR ZAMAN.. NE OLUR HAKKINI HELÂL ET!..
YAVRUM YUNUS'UM, BEN BAĞRIMA TAŞ BASARIM, SEN GİT, HÜDA'NIN BU İHSANINA LÂYIK OL. EĞER BULUŞAMAZSAK SANA AHRETTE KAVUŞURUM....
İkiside ağlıyarak yattılar... Sabaha doğru Yunus göz yaşlarının ıslaklığından uyandı...
HALÂ ANACIĞIM AĞLIYOR, BU AYRILIĞA NASIL KATLANACAĞIM.. YARÂBBIM BANA SABIR VE KUVVET VER!.. OHH..
O, aynı saatlerde anacığı gibi katıla, katıla ağlıyan Elif'te vardı..
NEN VAR ELİF? BIRAK AĞLAMAYI ARTIK.. SABIRLI OLMALISIN!.
BEN AĞLAMAYAYIM DA KİMLER AĞLASIN, YUNUS'UM GİDİYOR!..

COPYRIGHT By REMET KIRDAR

YUNUS EMRE

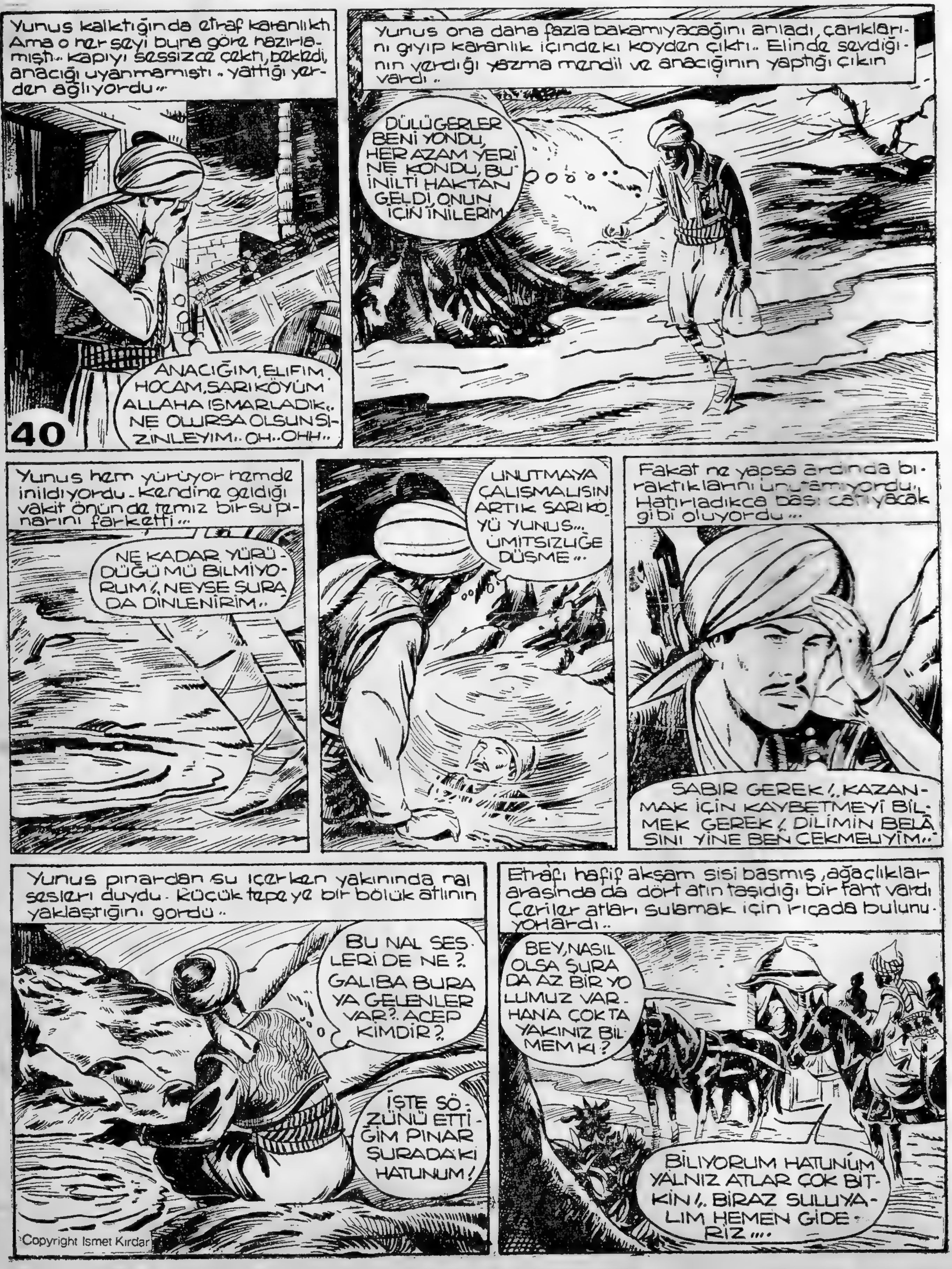
Yunus kalktığında etraf karanlıktı. Ama o her şeyi buna göre hazırlamıştı.. kapıyı sessizce çekti, bekledi, anacığı uyanmamıştı.. yattığı yerden ağlıyordu..
ANACIĞIM, ELİFİM, HOCAM, SARIKÖYÜM ALLAHA ISMARLADIK.. NE OLURSA OLSUN SİZİNLEYİM.. OH.. OHH..
Yunus ona daha fazla bakamıyacağını anladı, çarıklarını giyip karanlık içindeki köyden çıktı.. Elinde sevdiğinin verdiği yazma mendil ve anacığının yaptığı çıkın vardı..
DÜLÜGERLER BENİ YONDU, HER AZAM YERİ NE KONDU, BU İNİLTİ HAKTAN GELDİ, ONUN İÇİN İNİLERİM..
Yunus hem yürüyor hemde inildiyordu. Kendine geldiği vakit önünde temiz bir su pınarını farketti..
NE KADAR YÜRÜDÜĞÜMÜ BİLMİYORUM!.. NEYSE ŞURADA DİNLENİRİM..
UNUTMAYA ÇALIŞMALISIN ARTIK SARIKÖYÜ YUNUS... ÜMİTSİZLİĞE DÜŞME..
Fakat ne yapsa ardında bıraktıklarını unutamıyordu. Hatırladıkca başı çatlıyacak gibi oluyordu...
SABIR GEREK!.. KAZANMAK İÇİN KAYBETMEYİ BİLMEK GEREK!.. DİLİMİN BELÂSINI YİNE BEN ÇEKMELİYİM..
Yunus pınardan su içerken yakınında nal sesleri duydu. Küçük tepeye bir bölük atlının yaklaştığını gördü..
BU NAL SESLERİ DE NE?. GALİBA BURAYA GELENLER VAR?. ACEP KİMDİR?.
İŞTE SÖZÜNÜ ETTİĞİM PINAR ŞURADAKİ HATUNUM!
Etrafı hafif akşam sisi basmış, ağaçlıklar arasında da dört atın taşıdığı bir taht vardı. Çeriler atları sulamak için ılıcada bulunuyorlardı..
BEY, NASIL OLSA ŞURADA AZ BİR YOLUMUZ VAR. HANA ÇOK TA YAKINIZ BİLMEM Kİ?
BİLİYORUM HATUNUM YALNIZ ATLAR ÇOK BİTKİN!.. BİRAZ SULUYALIM HEMEN GİDERİZ....

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

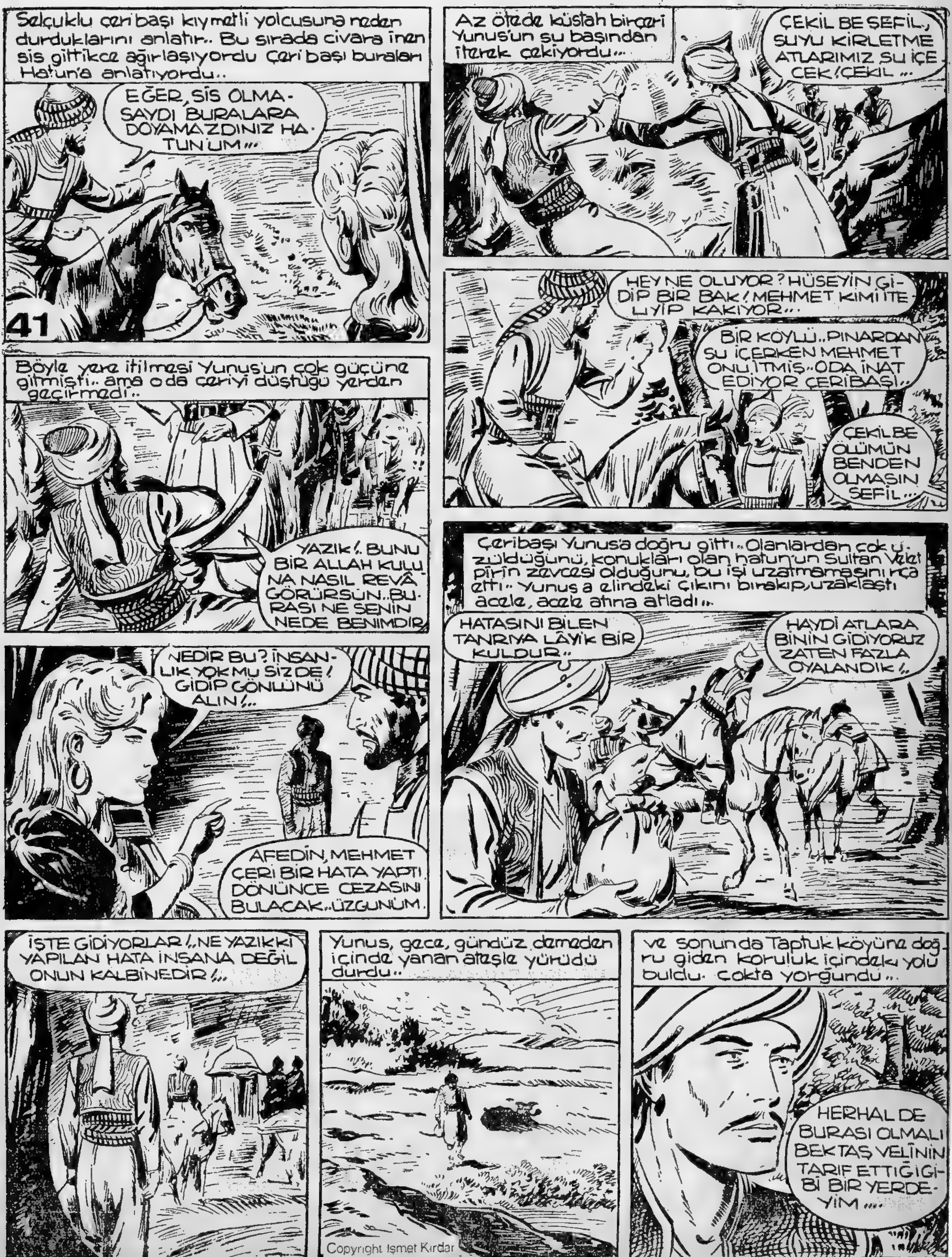
Selçuklu çeribaşı kıymetli yolcusuna neden durduklarını anlatır.. Bu sırada civara inen sis gittikçe ağırlaşıyordu Çeribaşı buraları Hatun'a anlatıyordu..
EĞER, SİS OLMASAYDI BURALARA DOYAMAZDINIZ HATUN'UM...
41
Az ötede küstah bir çeri Yunus'un su başından iterek çekiyordu...
ÇEKİL BE SEFİL, SUYU KİRLETME ATLARIMIZ SU İÇE CEK! ÇEKİL ...
Böyle yere itilmesi Yunus'un çok güçüne gitmişti.. ama o da çeriyi düştüğü yerden geçirmedi..
YAZIK!.. BUNU BİR ALLAH KULUNA NASIL REVÂ GÖRÜRSÜN.. BURASI NE SENİN NEDE BENİMDİR
HEY NE OLUYOR? HÜSEYİN GİDİP BİR BAK! MEHMET KİMİ İTELİYİP KAKIYOR...
BİR KÖYLÜ.. PINARDAN SU İÇERKEN MEHMET ONU İTMİŞ.. O DA İNAT EDİYOR ÇERİBAŞI..
ÇEKİL BE ÖLÜMÜN BENDEN OLMASIN SEFİL...
NEDİR BU? İNSANLIK YOK MU SİZDE! GİDİP GÖNLÜNÜ ALIN!..
AFEDİN, MEHMET ÇERİ BİR HATA YAPTI DÖNÜNCE CEZASINI BULACAK.. ÜZGÜNÜM.
Çeribaşı Yunus'a doğru gitti.. Olanlardan çok üzüldüğünü, konukları olan hatun'un Sultan Velet pîrin zevcesi olduğunu, bu işi uzatmamasını rica etti.. Yunus'a elindeki çıkını bırakıp, uzaklaştı acele, acele atına atladı...
HATASINI BİLEN TANRIYA LÂYİK BİR KULDUR..
HAYDİ ATLARA BİNİN GİDİYORUZ ZATEN FAZLA OYALANDIK!..
İŞTE GİDİYORLAR!.. NE YAZIK Kİ YAPILAN HATA İNSANA DEĞİL ONUN KALBİNEDİR!...
Yunus, gece, gündüz demeden içinde yanan ateşle yürüdü durdu..
ve sonunda Tapduk köyüne doğru giden koruluk içindeki yolu buldu. Çok da yorgundu...
HERHALDE BURASI OLMALI BEKTAŞ VELİ'NİN TARİF ETTİĞİ GİBİ BİR YERDEYİM ....

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

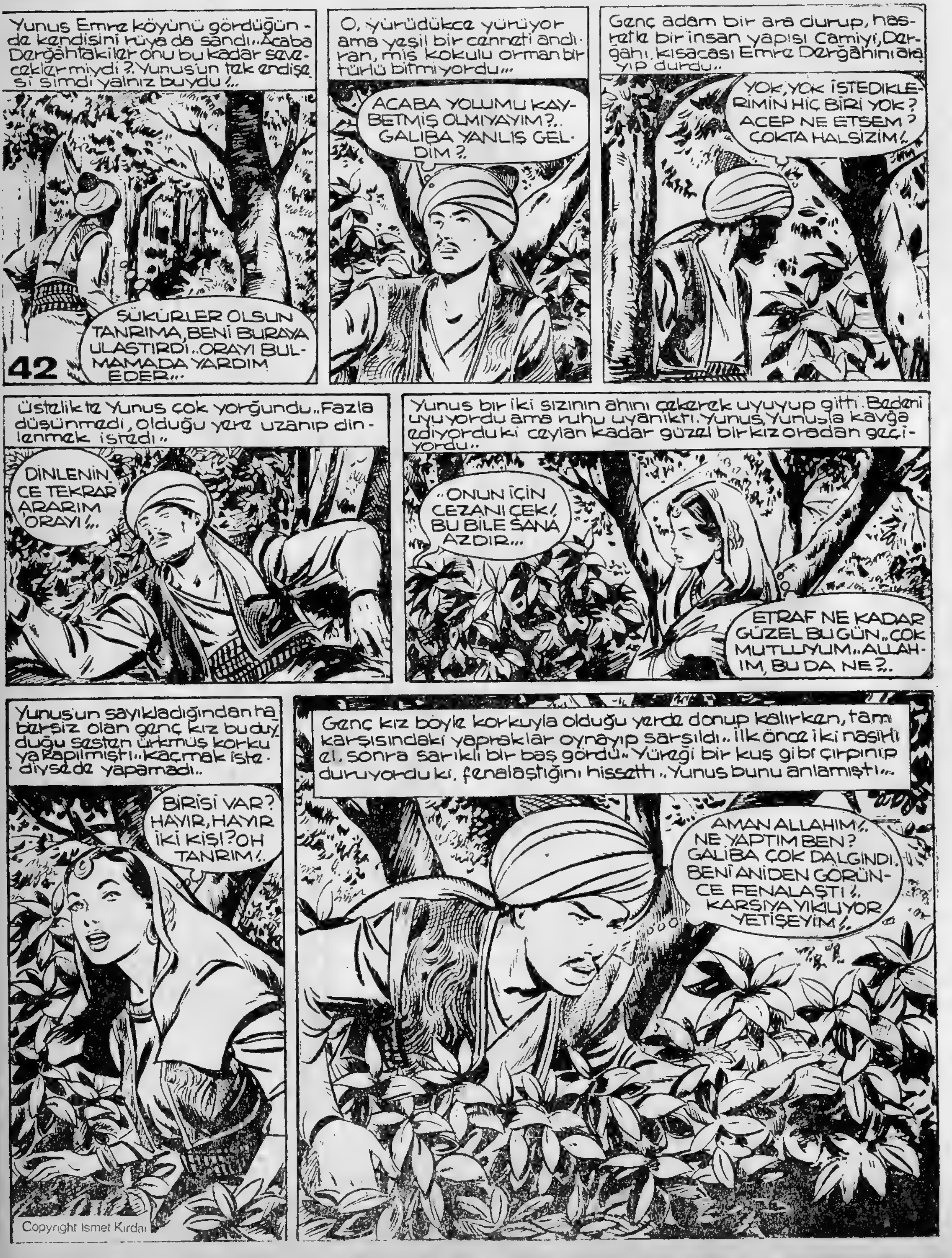
Yunus Emre köyünü gördüğünde kendisini rüya da sandı..Acaba Dergâhtakiler onu bu kadar sevecekler miydi ?.Yunus'un tek endişesi şimdi yalnız buydu !..
ŞÜKÜRLER OLSUN TANRIMA, BENİ BURAYA ULAŞTIRDI..ORAYI BULMAMADA YARDIM EDER...
42
O, yürüdükce yürüyor ama yeşil bir cenneti andıran, mis kokulu orman bir türlü bitmiyordu...
ACABA YOLUMU KAYBETMİŞ OLMIYAYIM ?.. GALIBA YANLIŞ GELDİM ?.
Genç adam bir ara durup, hasretle bir insan yapısı Camiyi, Dergâhı, kısacası Emre Dergâhını arayıp durdu..
YOK, YOK İSTEDİKLERİMİN HİÇ BİRİ YOK ? ACEP NE ETSEM ? ÇOKTA HALSİZİM !..
Üstelik te Yunus çok yorğundu..Fazla düşünmedi, olduğu yere uzanıp dinlenmek istedi..
DİNLENİNCE TEKRAR ARARIM ORAYI !..
Yunus bir iki sızının ahını çekerek uyuyup gitti. Bedeni uyuyordu ama ruhu uyanikti. Yunus, Yunusla kavğa ediyordu ki ceylan kadar güzel bir kız oradan geçiyordu..
..ONUN İÇİN CEZANI ÇEK! BU BİLE SANA AZDIR...
ETRAF NE KADAR GÜZEL BU GÜN.. ÇOK MUTLUYUM.. ALLAHIM, BU DA NE ?..
Yunus'un sayıkladığından habersiz olan genç kız bu duyduğu sesten ürkmüş korkuya kapılmıştı..kaçmak istediyse de yapamadı..
BİRİSİ VAR? HAYIR, HAYIR İKİ KİŞİ? OH TANRIM !..
Genç kız böyle korkuyla olduğu yerde donup kalırken, tam karşısındaki yapraklar oynayıp sarsıldı.. İlk önce iki nasırlı el, sonra sarıklı bir baş gördü.. Yüreği bir kuş gibi çırpınıp duruyordu ki, fenalaştığını hissetti .. Yunus bunu anlamıştı...
AMAN ALLAHIM !.. NE YAPTIM BEN ? GALIBA ÇOK DALGINDI. BENİ ANİDEN GÖRÜNCE FENALAŞTI !.. KARŞIYA YIKILIYOR YETİŞEYİM !..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

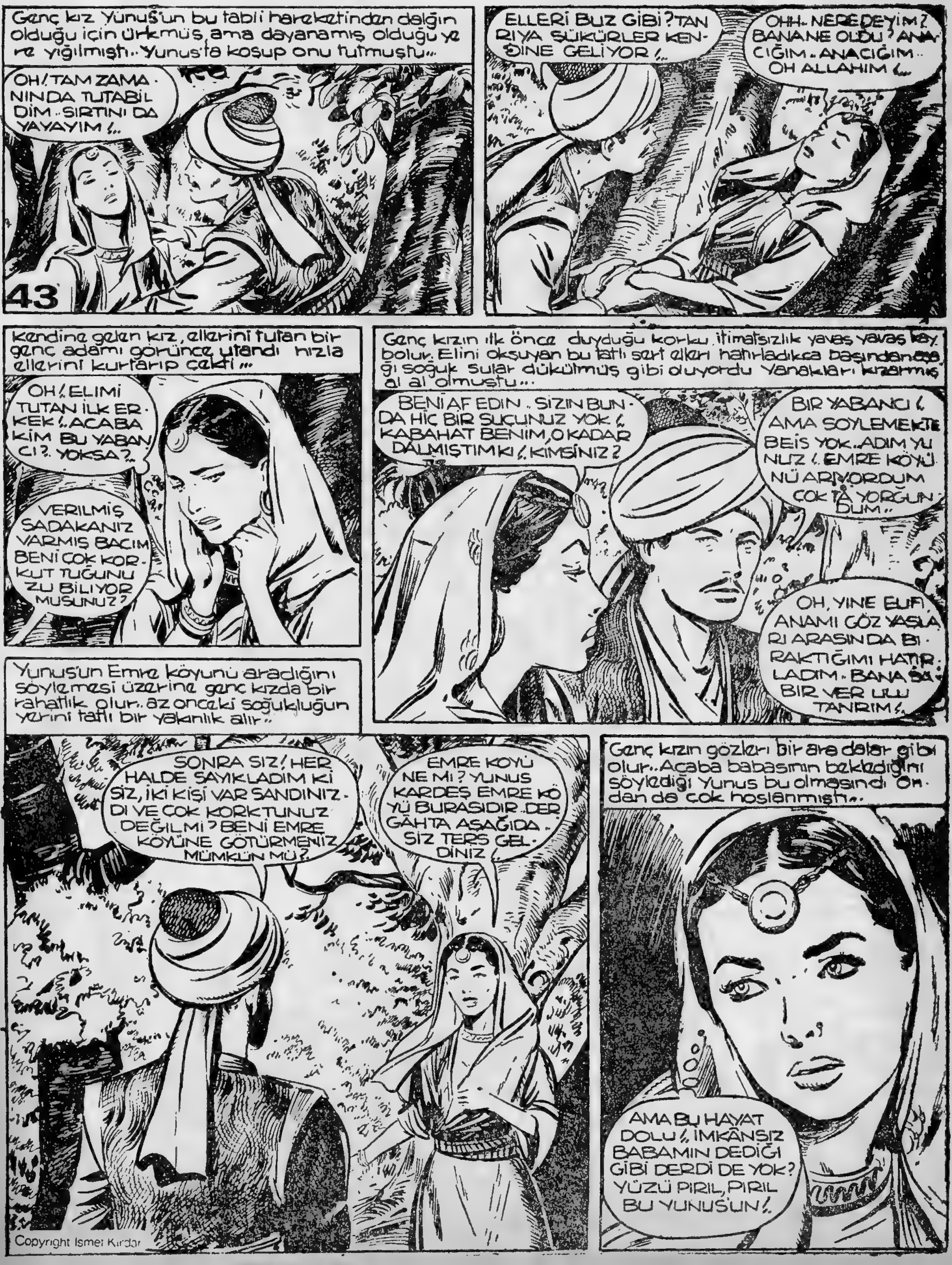
Genç kız Yunuş'un bu tabii hareketinden dalgın olduğu için ürkmüş, ama dayanamış olduğu yere yığılmıştı.. Yunus'ta koşup onu tutmuştu...
OH! TAM ZAMANINDA TUTABİLDİM.. SIRTINI DA YAYAYIM !..
43
ELLERİ BUZ GİBİ? TANRIYA ŞÜKÜRLER KENDİNE GELİYOR !..
OHH.. NEREDEYİM? BANANE OLDU? ANACIĞIM.. ANACIĞIM.. OH ALLAHIM !..
kendine gelen kız, ellerini tutan bir genç adamı görünce utandı hızla ellerini kurtarıp çekti...
OH! ELİMİ TUTAN İLK ERKEK! ACABA KİM BU YABANCI? YOKSA?
VERİLMİŞ SADAKANIZ VARMIŞ BACIM BENİ ÇOK KORKUTTUĞUNUZU BİLİYOR MUSUNUZ?
Genç kızın ılk önce duyduğu korku, itimatsızlık yavaş yavaş kaybolur. Elini okşuyan bu tatlı sert elleri hatırladıkça başından aşağı soğuk sular dökülmüş gibi duyordu Yanakları kızarmış al al olmuştu...
BENİ AF EDİN.. SİZİN BUNDA HİÇ BİR SUÇUNUZ YOK !. KABAHAT BENİM, O KADAR DALMIŞTIM Kİ !. KİMSİNİZ?
BIR YABANCI !. AMA SOYLEMEKTE BEİS YOK.. ADIM YUNUZ !. EMRE KÖYÜNÜ ARIYORDUM ÇOK TA YORGUNDUM..
OH, YİNE ELİFİ ANAMI GÖZ YAŞLARI ARASINDA BIRAKTIĞIMI HATIRLADIM.. BANA SABIR VER ULU TANRIM !.
Yunus'un Emre köyünü aradığını söylemesi üzerine genç kızda bir rahatlık olur.. az önceki soğukluğun yerini tatlı bir yakınlık alır..
SONRA SİZ! HER HALDE SAYIKLADIM Kİ SİZ, İKİ KİŞİ VAR SANDINIZ DI VE ÇOK KORKTUNUZ DEĞİLMİ? BENİ EMRE KÖYÜNE GÖTÜRMENİZ MÜMKÜN MÜ?
EMRE KOYÜ NE Mİ? YUNUS KARDEŞ EMRE KÖYÜ BURASIDIR.. DERGAHTA AŞAĞIDA.. SİZ TERS GELDİNİZ !.
Genç kızın gözleri bir ara dalar gibi olur.. Acaba babasının beklediğini söylediği Yunus bu olmasındı. Ondan da çok hoşlanmıştı..
AMA BU HAYAT DOLU !. İMKÂNSIZ BABAMIN DEDİĞİ GİBİ DERDİ DE YOK? YÜZÜ PIRIL, PIRIL BU YUNUS'UN !.

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

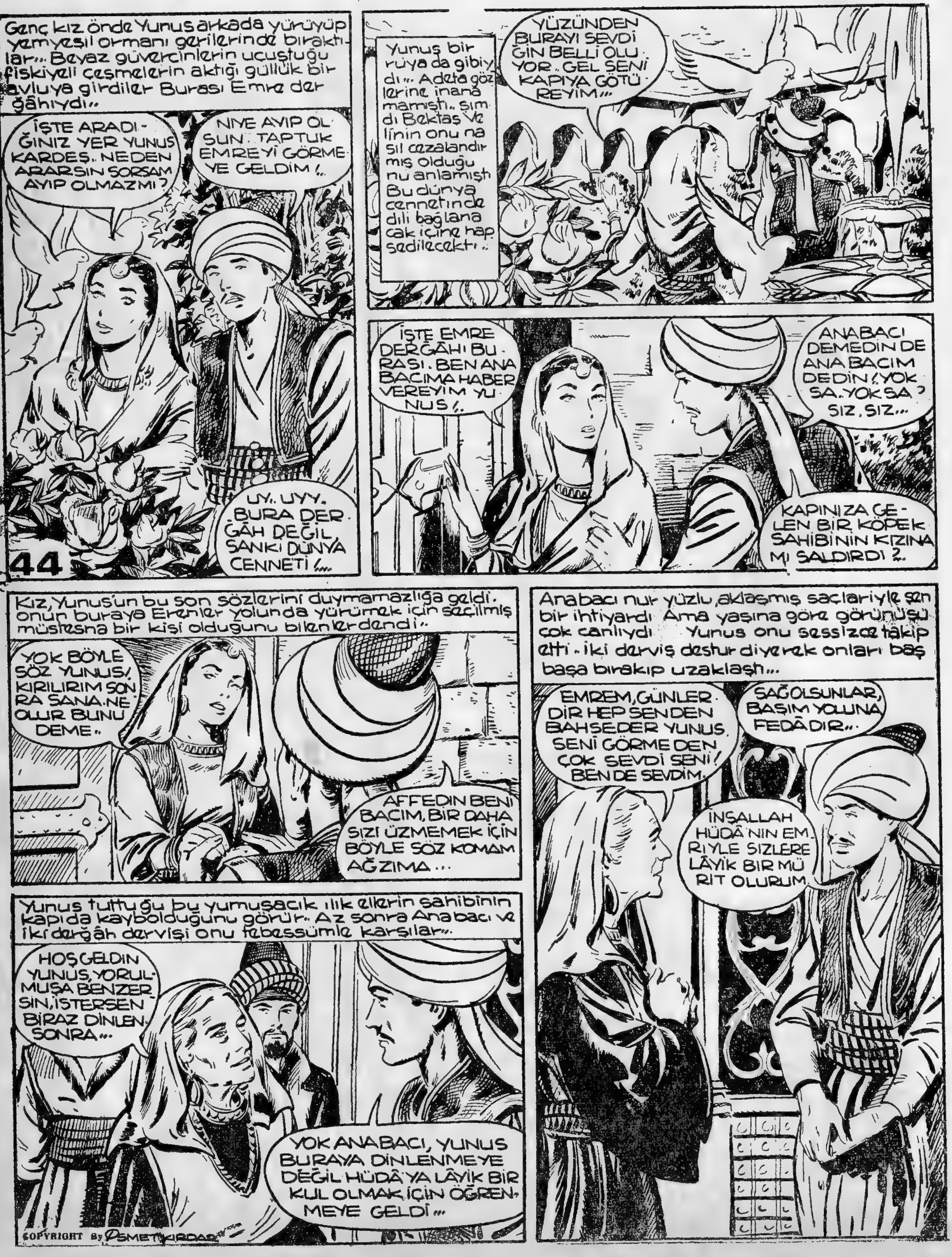
Genç kız önde Yunus arkada yürüyüp yemyeşil ormanı gerilerinde bıraktılar... Beyaz güvercinlerin uçuştuğu fiskiyeli çeşmelerin aktığı güllük bir avluya girdiler Burası Emre dergâhıydı..
İŞTE ARADIĞINIZ YER YUNUS KARDEŞ.. NEDEN ARARSIN SORSAM AYIP OLMAZMI?
NIYE AYIP OLSUN.. TAPTUK EMREYİ GÖRMEYE GELDİM !..
UY.. UYY.. BURA DERGÂH DEĞİL SANKİ DÜNYA CENNETİ !...
Yunus bir rüya da gibiydi... Adeta gözlerine inanamamıştı.. Şimdi Bektaş Velinin onu nasıl cezalandırmış olduğunu anlamıştı Bu dünya cennetinde dili bağlanacak içine hapsedilecekti..
YÜZÜNDEN BURAYI SEVDİĞİN BELLİ OLUYOR.. GEL SENİ KAPIYA GÖTÜREYİM...
İŞTE EMRE DERGÂHI BURASI. BEN ANA BACIMA HABER VEREYİM YUNUS !..
ANA BACI DEMEDİN DE ANA BACIM DEDİN !.. YOKSA.. YOKSA? SIZ, SIZ...
KAPINIZA GELEN BİR KÖPEK SAHİBİNİN KIZINA MI SALDIRDI?
Kız, Yunus'un bu son sözlerini duymamazlığa geldi. onun buraya Erenler yolunda yürümek için seçilmiş müstesna bir kişi olduğunu bilenlerdendi..
YOK BÖYLE SÖZ YUNUS! KIRILIRIM SONRA SANA. NE OLUR BUNU DEME..
AFFEDİN BENİ BACIM, BIR DAHA SIZI ÜZMEMEK İÇİN BÖYLE SÖZ KOMAM AĞZIMA...
Anabacı nur yüzlü, aklaşmış saçlariyle şen bir ihtiyardı. Ama yaşına göre görünüşü çok canlıydı.. Yunus onu sessizce takip etti. iki derviş destur diyerek onları baş başa bırakıp uzaklaştı...
EMREM, GÜNLERDIR HEP SENDEN BAHSEDER YUNUS. SENİ GÖRMEDEN ÇOK SEVDİ SENİ! BEN DE SEVDİM.
SAĞOLSUNLAR, BAŞIM YOLUNA FEDÂDIR..
INŞALLAH HÜDÂ'NIN EMRIYLE SIZLERE LÂYİK BIR MÜRIT OLURUM.
Yunus tuttuğu bu yumuşacık ılık ellerin sahibinin kapıda kaybolduğunu görür.. Az sonra Anabacı ve iki dergâh dervişi onu tebessümle karşılar...
HOŞGELDİN YUNUS, YORULMUŞA BENZERSIN, İSTERSEN BIRAZ DİNLEN. SONRA...
YOK ANABACI, YUNUS BURAYA DİNLENMEYE DEĞİL HÜDÂ'YA LÂYİK BIR KUL OLMAK İÇİN ÖĞRENMEYE GELDİ...
44

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

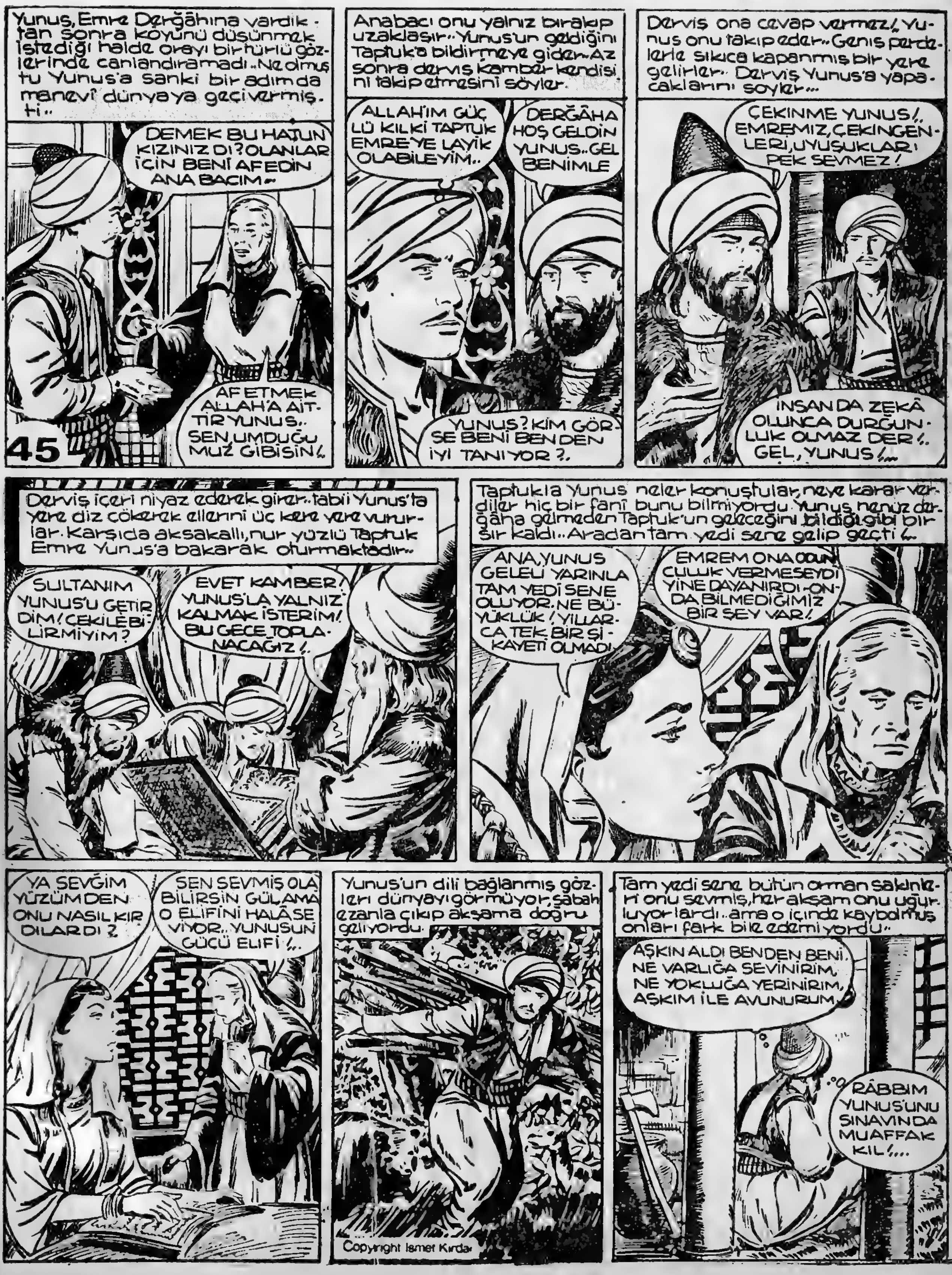
Yunus, Emre Dergâhına vardıktan sonra köyünü düşünmek istediği halde orayı bir türlü gözlerinde canlandıramadı.. Ne olmuştu Yunus'a sanki bir adımda manevî dünyaya geçivermişti..
DEMEK BU HATUN KIZINIZ DI? OLANLAR İÇİN BENİ AFEDİN ANA BACIM..
AFETMEK ALLAH'A AİTTİR YUNUS.. SEN UMDUĞUMUZ GİBİSİN!.
45
Anabacı onu yalnız bırakıp uzaklaşır.. Yunus'un geldiğini Taptuk'a bildirmeye gider.. Az sonra derviş Kamber kendisini takip etmesini söyler.
ALLAH'IM GÜÇLÜ KILKİ TAPTUK EMRE'YE LAYİK OLABİLEYİM..
DERGÂHA HOŞ GELDİN YUNUS.. GEL BENİMLE
YUNUS? KİM GÖRSE BENİ BEN DEN İYİ TANIYOR?.
Derviş ona cevap vermez!, Yunus onu takip eder.. Geniş perdelerle sıkıca kapanmış bir yere gelirler.. Derviş Yunus'a yapacakları söyler...
ÇEKİNME YUNUS!, EMREMİZ, ÇEKİNGENLERİ, UYUŞUKLARI PEK SEVMEZ!
İNSAN DA ZEKÂ OLUNCA DURGUNLUK OLMAZ DER!. GEL, YUNUS!...
Derviş içeri niyaz ederek girer.. tabii Yunus'ta yere diz çökerek ellerini üç kere yere vururlar. Karşıda aksakallı, nur yüzlü Taptuk Emre Yunus'a bakarak oturmaktadır..
SULTANIM YUNUS'U GETİRDİM! ÇEKİLEBİLİRMİYİM?
EVET KAMBER! YUNUS'LA YALNIZ KALMAK İSTERİM! BU GECE TOPLANACAĞIZ!.
Taptukla Yunus neler konuştular, neye karar verdiler hiç bir fanî bunu bilmiyordu. Yunus henüz dergâha gelmeden Taptuk'un geleceğini bildiği gibi bir sır kaldı.. Aradan tam yedi sene gelip geçti!..
ANA, YUNUS GELELİ YARINLA TAM YEDİ SENE OLUYOR. NE BÜYÜKLÜK! YILLARCA TEK BİR ŞİKAYETİ OLMADI.
EMREM ONA ODUNCULUK VERMESEYDİ YİNE DAYANIRDI-ONDA BİLMEDİĞİMİZ BİR ŞEY VAR!
YA SEVGİM YÜZÜMDEN ONU NASIL KIRDILARDI?
SEN SEVMİŞ OLABİLİRSİN GÜL AMA O ELİFİNİ HALÂ SEVİYOR.. YUNUSUN GÜCÜ ELİFİ!..
Yunus'un dili bağlanmış gözleri dünyayı görmüyor, sabah ezanla çıkıp akşama doğru geliyordu.
Tam yedi sene bütün orman sakinleri onu sevmiş, her akşam onu uğurluyorlardı.. ama o içinde kaybolmuş onları fark bile edemiyordu..
AŞKIN ALDI BENDEN BENİ, NE VARLIĞA SEVİNİRİM, NE YOKLUĞA YERİNİRİM, AŞKIM İLE AVUNURUM.
RABBİM YUNUS'UNU SINAVINDA MUAFFAK KIL!...
Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

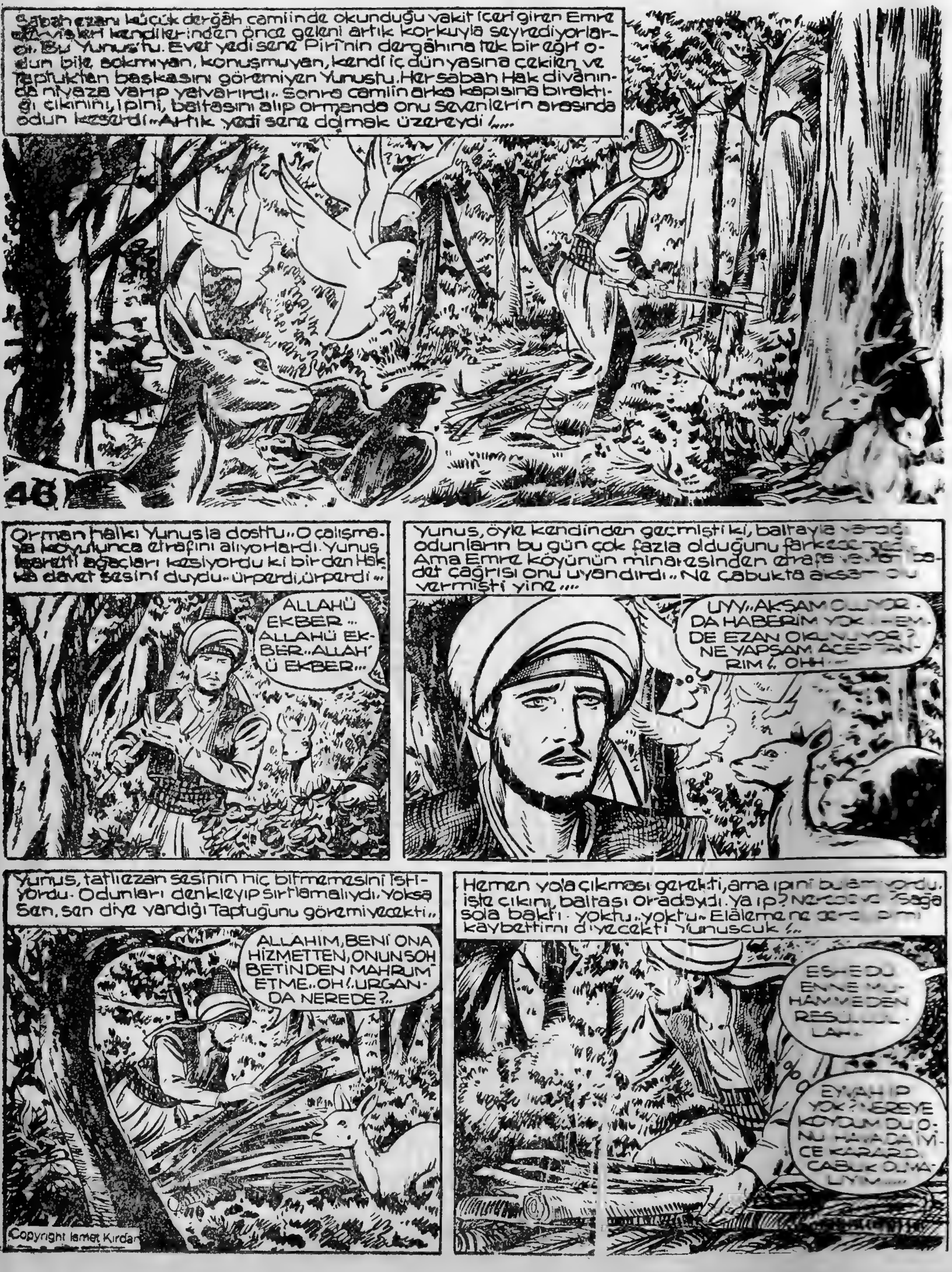
Sabah ezanı küçük dergâh camiinde okunduğu vakit içeri giren Emre dervişleri kendilerinden önce geleni artık korkuyla seyrediyorlardı. Bu Yunus'tu. Evet yedi sene Pirî'nin dergâhına tek bir eğri odun bile sokmıyan, konuşmuyan, kendi iç dünyasına çekilen ve Taptuk'tan başkasını göremiyen Yunustu. Her sabah Hak divânında niyaza varıp yalvarırdı.. Sonra camiin arka kapısına bıraktığı çıkınını, ipini, baltasını alıp ormanda onu sevenlerin arasında odun keserdi.. Artık yedi sene dolmak üzereydi !....
46
Orman halkı Yunusla dosttu.. O çalışmaya koyulunca etrafını alıyorlardı. Yunus işaretli ağaçları kesiyordu ki birden Hak'ka davet sesini duydu.. ürperdi, ürperdi..
ALLAHÜ EKBER... ALLAHÜ EKBER.. ALLAH'Ü EKBER...
Yunus, öyle kendinden geçmişti ki, baltayla yardığı odunların bu gün çok fazla olduğunu farkedememişti. Ama Emre köyünün minaresinden etrafa yayılan ibadet çağrısı onu uyandırdı.. Ne çabukta akşam oluvermişti yine....
UYY.. AKŞAM OLUYOR DA HABERİM YOK ! HEM DE EZAN OKUNUYOR ? NE YAPSAM ACEP TANRIM !.. OHH...
Yunus, tatlı ezan sesinin hiç bitmemesini istiyordu. Odunları denkleyip sırtlamalıydı. Yoksa Sen, sen diye yandığı Taptuğunu göremiyecekti..
ALLAHIM, BENİ ONA HİZMETTEN, ONUN SOHBETİNDEN MAHRUM ETME.. OH !. URGAN DA NEREDE ?..
Hemen yola çıkması gerekti, ama ipini bulamıyordu. İşte çıkını, baltası oradaydı. Ya ip? Ne[illegible] Sağa sola baktı. Yoktu.. yoktu.. Elâleme ne [illegible] ipimi kaybettim mi diyecekti Yunuscuk !..
EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEN RESULULLAH..
EYVAH İP YOK ? NEREYE KOYDUM DU ONU HAYADAİMCE KARARDI. ÇABUK OLMALIYIM.....
Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

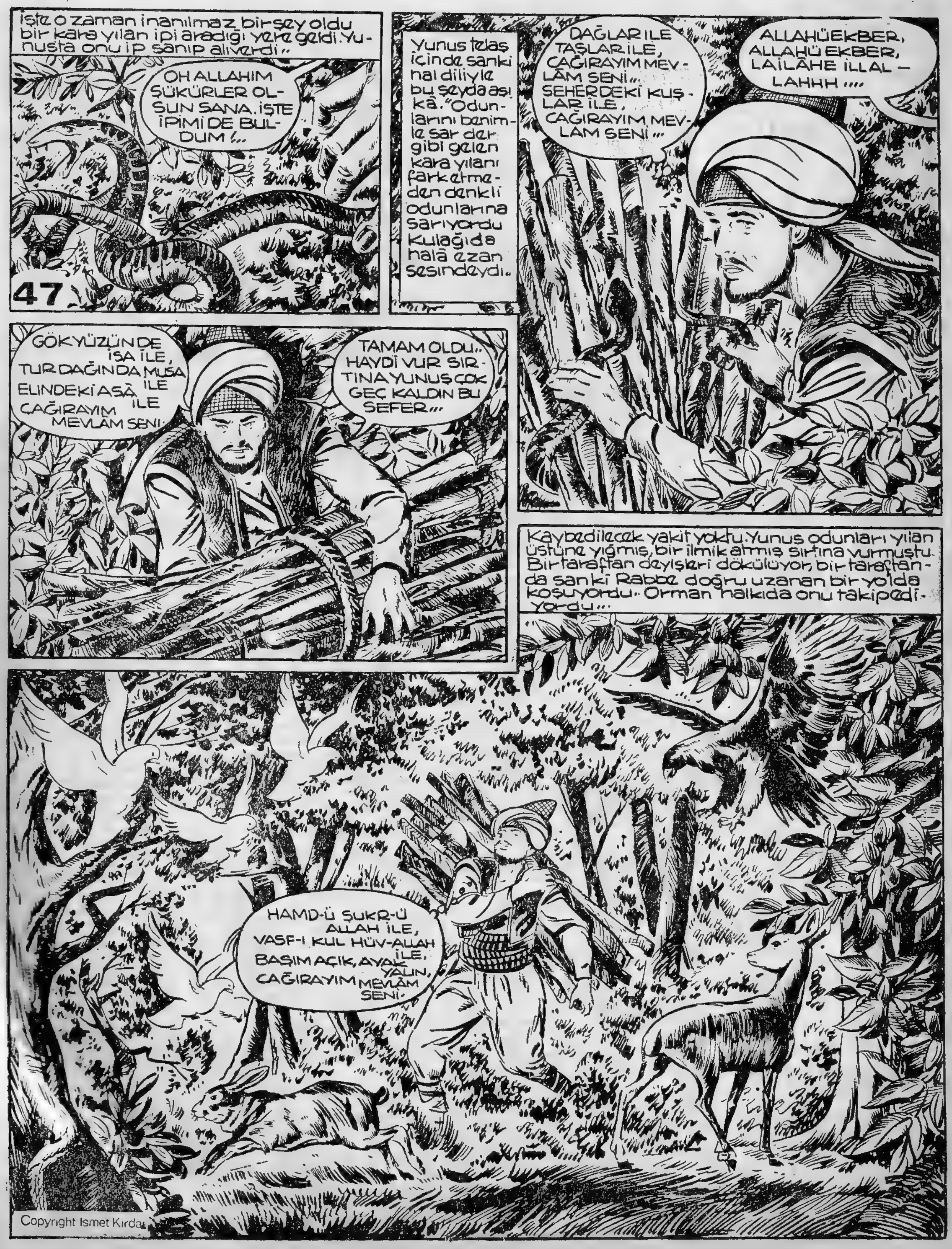
işte o zaman inanılmaz birşey oldu bir kara yılan ipi aradığı yere geldi. Yunusta onu ip sanıp alıverdi..
OH ALLAHIM ŞÜKÜRLER OLSUN SANA. İŞTE İPİMİ DE BULDUM !..
Yunus telaş içinde sanki hal diliyle bu şeyda aşıkâ. "Odunlarını benimle sar der gibi gelen kara yılanı fark etmeden denkli odunlarına sarıyordu Kulağıda halâ ezan sesindeydi..
DAĞLAR İLE TAŞLAR İLE, ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ... SEHERDEKİ KUŞLAR İLE, ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ...
ALLAHÜEKBER, ALLAHÜ EKBER, LAİLÂHE İLLAL-LAHHH ....
GÖKYÜZÜNDE İSA İLE, TUR DAĞINDA MUSA İLE ELİNDEKİ ASÂ İLE ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ.
TAMAM OLDU.. HAYDİ VUR SIRTINA YUNUS ÇOK GEÇ KALDIN BU SEFER...
Kaybedilecek yakıt yoktu. Yunus odunları yılan üstüne yığmış, bir ilmik atmış sırtına vurmuştu. Bir taraftan deyişleri dökülüyor, bir taraftan da sanki Rabbe doğru uzanan bir yolda koşuyordu. Orman halkıda onu takipediyordu...
HAMD-Ü ŞUKR-Ü ALLAH İLE, VASF-I KUL HÜV-ALLAH İLE, BAŞIM AÇIK, AYAK YALIN, ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ.

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

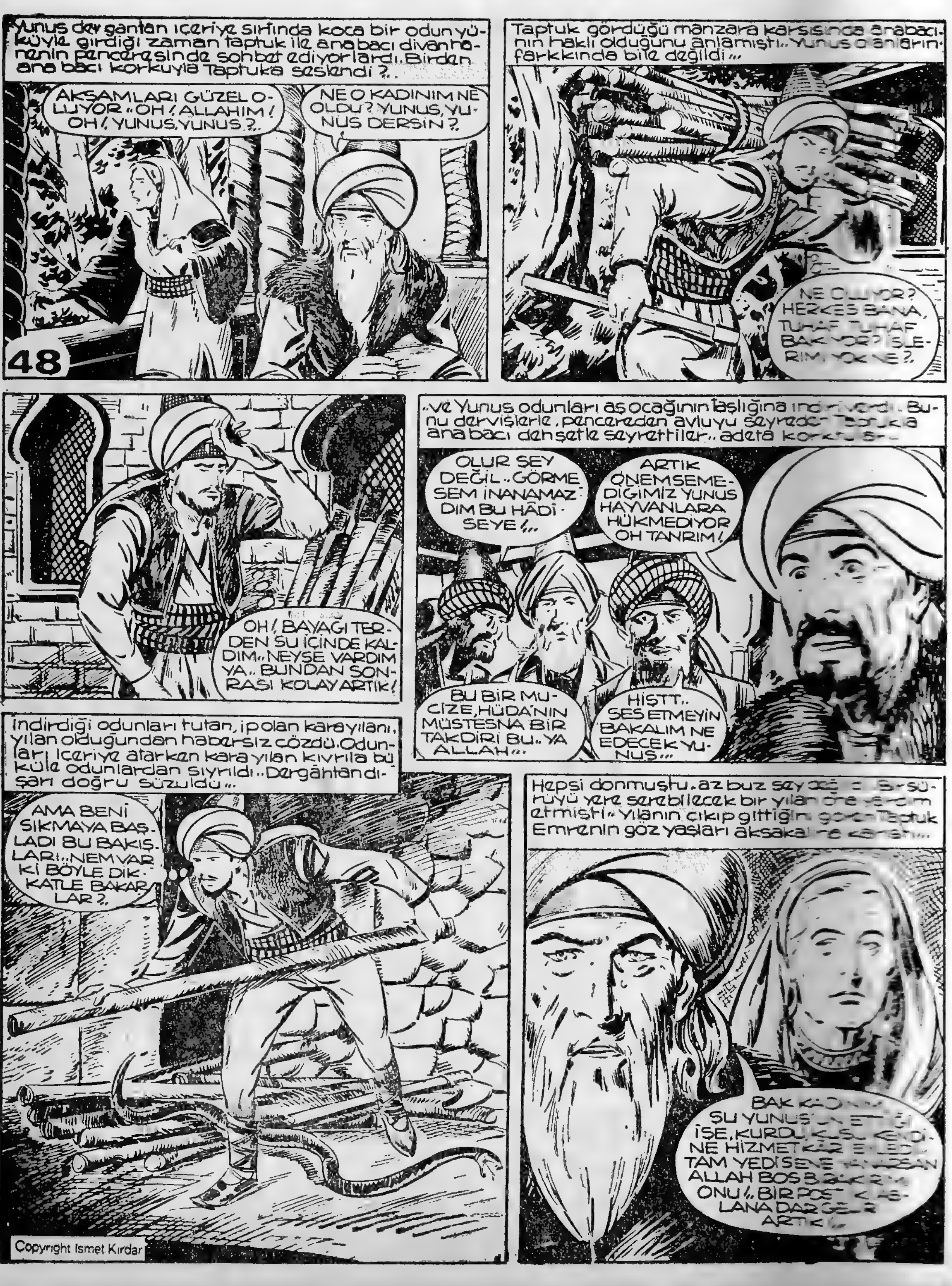
Yunus dergahtan içeriye sırtında koca bir odun yüküyle girdiği zaman taptuk ile anabacı divanhanenin penceresinde sohbet ediyorlardı. Birden ana bacı korkuyla Taptuka seslendi ?..
AKŞAMLARI GÜZEL OLUYOR.. OH! ALLAHIM! OH! YUNUS, YUNUS ?..
NE O KADINIM NE OLDU? YUNUS, YUNUS DERSİN ?.
48
Taptuk gördüğü manzara karşısında anabacının haklı olduğunu anlamıştı.. Yunus olanların farkkında bile değildi...
NE OLUYOR? HERKES BANA, TUHAF TUHAF BAKIYOR? İŞLERİM YOK NE ?.
OH! BAYAĞI TERDEN SU İÇİNDE KALDIM.. NEYSE VARDIM YA.. BUNDAN SONRASI KOLAY ARTIK!
..ve Yunus odunları aş ocağının taşlığına indiriverdi.. Bunu dervişlerle, pencereden avluyu seyreden Taptukla ana bacı dehşetle seyrettiler.. adeta korkmuşlar..
OLUR ŞEY DEĞİL.. GÖRMESEM İNANAMAZDIM BU HÂDİSEYE !..
ARTIK ÖNEMSEMEDİĞİMİZ YUNUS HAYVANLARA HÜKMEDİYOR OH TANRIM!
BU BİR MUCİZE, HÜDA'NIN MÜSTESNA BİR TAKDİRİ BU.. YA ALLAH!..
HIŞTT.. SES ETMEYİN BAKALIM NE EDECEK YUNUS...
İndirdiği odunları tutan, ip olan karayılanı, yılan olduğundan habersiz çözdü. Odunları içeriye atarken kara yılan kıvrıla büküle odunlardan sıyrıldı.. Dergâhtan dışarı doğru süzüldü...
AMA BENİ SIKMAYA BAŞLADI BU BAKIŞLARI.. NEM VAR Kİ BÖYLE DİKKATLE BAKARLAR ?.
Hepsi donmuştu.. az buz şey değil.. Bir sürüyü yere serebilecek bir yılan ona yardım etmişti.. Yılanın çıkıp gittiğini gören Taptuk Emrenin göz yaşları aksakalına karıştı...
BAK KADINIM ŞU YUNUS'UN ETTİĞİ İŞE, KURDU, KUŞU KENDİNE HİZMETKÂR EYLEDİ. TAM YEDİ SENE YAKARSAN ALLAH BOŞ BIRAKIR MI ONU!.. BİR POST KASLANA DAR GELİR ARTIK!..

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

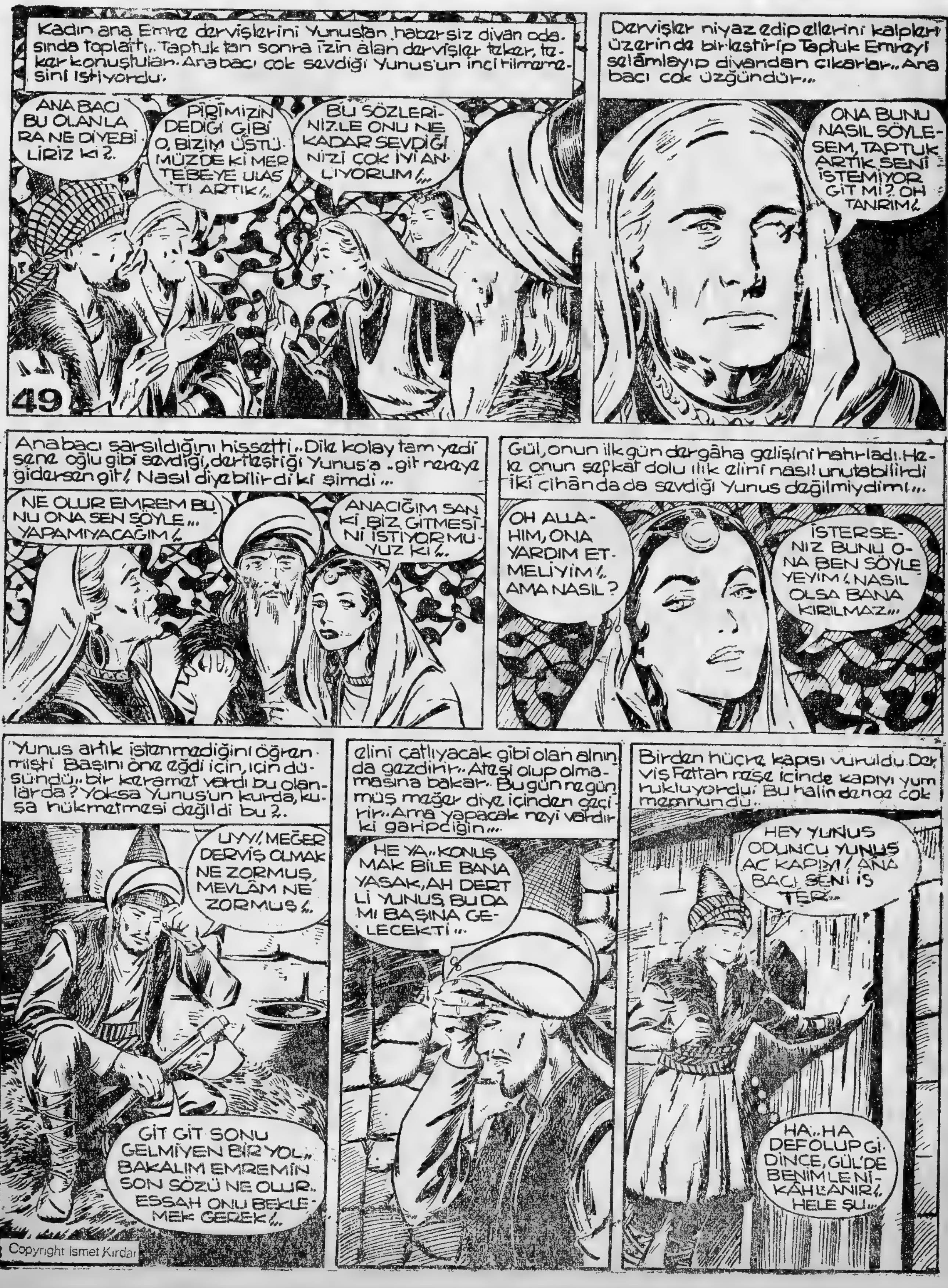
Kadın ana Emre dervişlerini Yunustan habersiz divan odasında toplaıttı.. Taptuk'tan sonra izin alan dervişler teker, teker konuştular. Ana bacı çok sevdiği Yunus'un inci tilmemesini istiyordu.
ANA BACI BU OLANLARA NE DİYEBİLİRİZ Kİ ?..
PİRİMİZİN DEDİĞİ GİBİ O, BİZİM ÜSTÜMÜZDE Kİ MERTEBEYE ULAŞTI ARTIK !..
BU SÖZLERİNİZLE ONU NE KADAR SEVDİĞİNİZİ ÇOK İYİ ANLIYORUM !...
49
Dervişler niyaz edip ellerini kalpleri üzerinde birleştirip Taptuk Emreyi selâmlayıp divandan çıkarlar.. Ana bacı çok üzgündür...
ONA BUNU NASIL SÖYLESEM, TAPTUK ARTIK SENİ İSTEMİYOR GİT Mİ ?. OH TANRIM !
Ana bacı sarsıldığını hissetti.. Dile kolay tam yedi sene oğlu gibi sevdiği, dertleştiği Yunus'a ..git nereye gidersen git ! Nasıl diyebilirdi ki şimdi ...
NE OLUR EMREM BUNU ONA SEN SÖYLE... YAPAMIYACAĞIM !..
ANACIĞIM SANKİ BİZ GİTMESİNİ İSTİYOR MUYUZ Kİ !..
Gül, onun ilk gün dergâha gelişini hatırladı. Hele onun şefkat dolu ılık elini nasıl unutabilirdi İki cihânda da sevdiği Yunus değilmiydi ...
OH ALLAHIM, ONA YARDIM ETMELİYİM !.. AMA NASIL ?
İSTERSENİZ BUNU ONA BEN SÖYLEYEYİM ! NASIL OLSA BANA KIRILMAZ...
Yunus artık istenmediğini öğrenmişti Başını öne eğdi için, için düşündü.. bir keramet vardı bu olanlarda ? Yoksa Yunus'un kurda, kuşa hükmetmesi değildi bu ?..
UYY! MEĞER DERVİŞ OLMAK NE ZORMUŞ, MEVLÂM NE ZORMUŞ !..
GİT GİT SONU GELMİYEN BİR YOL.. BAKALIM EMREMİN SON SÖZÜ NE OLUR.. ESSAH ONU BEKLEMEK GEREK !..
elini çatlıyacak gibi olan alnında gezdirir.. Ateşi olup olmamasına bakar. Bugün ne günmüş meğer diye içinden geçirir.. Ama yapacak neyi vardır ki garipçiğin...
HE YA.. KONUŞMAK BİLE BANA YASAK, AH DERTLİ YUNUS, BU DA MI BAŞINA GELECEKTİ ..
Birden hücre kapısı vuruldu. Derviş Fettah neşe içinde kapıyı yumrukluyordu. Bu halinden pek çok memnundu..
HEY YUNUS ODUNCU YUNUS AÇ KAPIYI ! ANA BACI SENİ İSTER..
HA.. HA DEFOLUP GİDİNCE, GÜL'DE BENİMLE NİKÂHLANIR !. HELE ŞU...

Copyright Ismet Kırdar

YUNUS EMRE

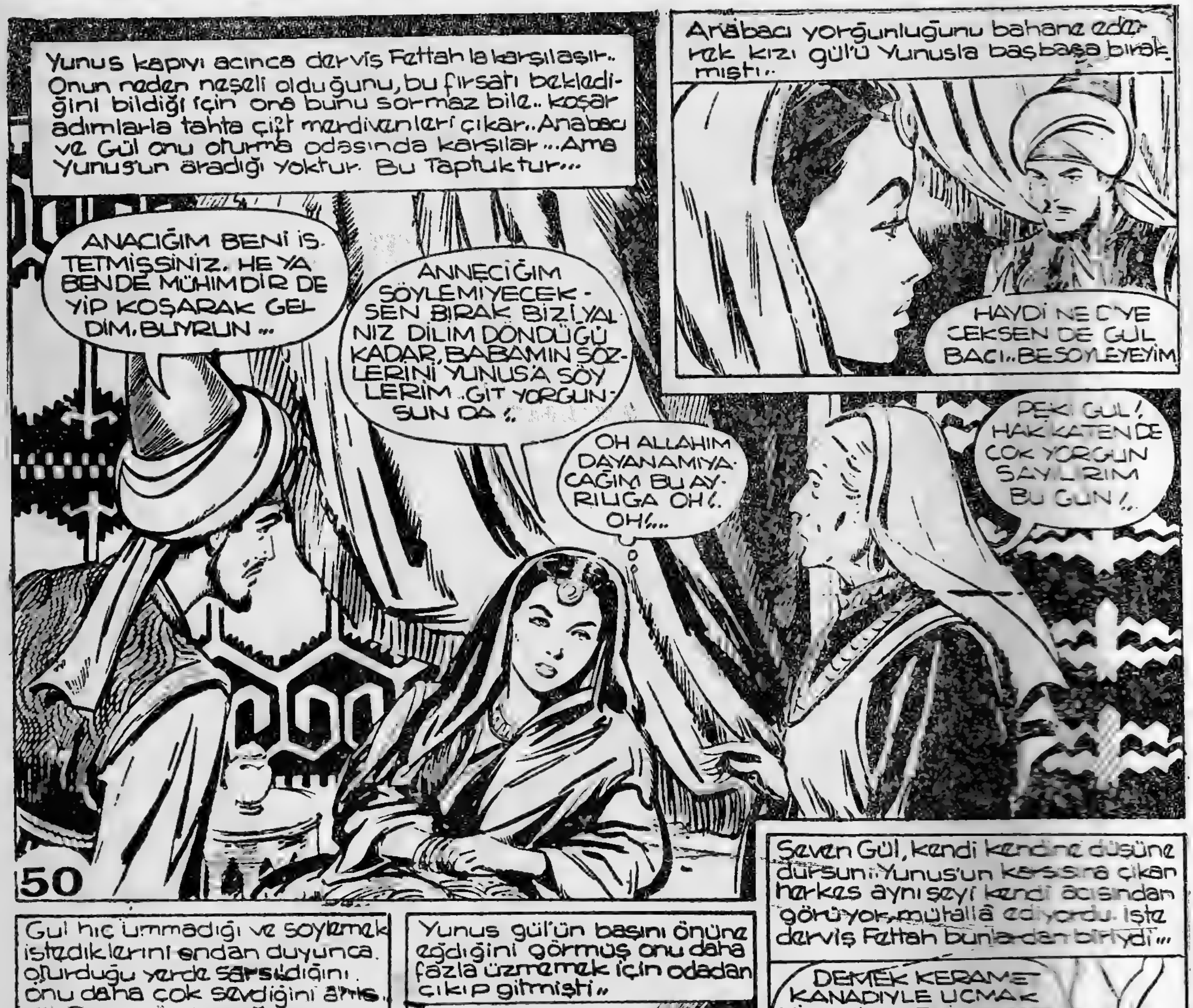
Yunus kapıyı acınca derviş Fettah la karşılaşır.. Onun neden neşeli olduğunu, bu fırsatı beklediğini bildiği için ona bunu sormaz bile.. koşar adımlarla tahta çift merdivenleri çıkar.. Anabacı ve Gül onu oturma odasında karşılar ...Ama Yunus'un aradığı yoktur. Bu Taptuktur...
ANACIĞIM BENİ İSTETMİŞSİNİZ. HE YA BENDE MÜHİMDİR DEYİP KOŞARAK GELDİM. BUYRUN ...
ANNECİĞİM SÖYLEMİYECEK - SEN BIRAK BİZİ YALNIZ DİLİM DÖNDÜĞÜ KADAR, BABAMIN SÖZLERİNİ YUNUS'A SÖYLERİM .GİT YORGUNSUN DA !..
OH ALLAHIM DAYANAMIYACAĞIM BU AYRILIĞA OH !. OH !...
Anabacı yorgunluğunu bahane ederek kızı gül'ü Yunusla başbaşa bırakmıştı..
HAYDİ NE C'YE ÇEKSEN DE GÜL BACI.. BE SÖYLEYEYİM
PEKİ GÜL ! HAKKATEN DE ÇOK YORGUN SAYILIRIM BU GÜN !..
50
Gül hiç ummadığı ve söylemek istedikleri onu ondan duyunca. oturduğu yerde sarsıldığını onu daha çok sevdiğini anladı.. Başını önüne eğdi !.
TANRIM! BU SENİN ESERİN, BU KUDRETİ, ERMİŞLİĞİ VEREN YİNE SENSİN OH !....
Yunus gül'ün başını önüne eğdiğini görmüş onu daha fazla üzmemek için odadan çıkıp gitmişti..
NE YAPSAM NAFİLE ONDAN BAŞKASINI SEVMEDİM.. AH ELİF KIZ SEVDİĞİM ADAM SENSİZ EDEMİYOR.. HELE ERMİŞ YUNUS'A KİM GÖNÜL VERMEZ.. SENİN YERİNDE OLMAK İSTERDİM ELİF ....
Seven Gül, kendi kendine düşüne dursun.. Yunus'un karşısına çıkan herkes aynı şeyi kendi açısından görüyor, mütalâ ediyordu. İşte derviş Fettah bunlardan biriydi...
DEMEK KERAMET KANADIYLE UÇMAK NİYETİN.. SENİN YOLUN KERAMET DEĞİL SAKIN ERDİM DEME
BUNCA YILDIR SİZLERİ ANLIYAMAMIŞIM.. YAZIK BANA ! SONRA KERAMET VARMI Kİ UÇUP GİDEYİM.. BİRAZ İNSAFINIZ YOKMU SİZİN ?...

Copyright İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

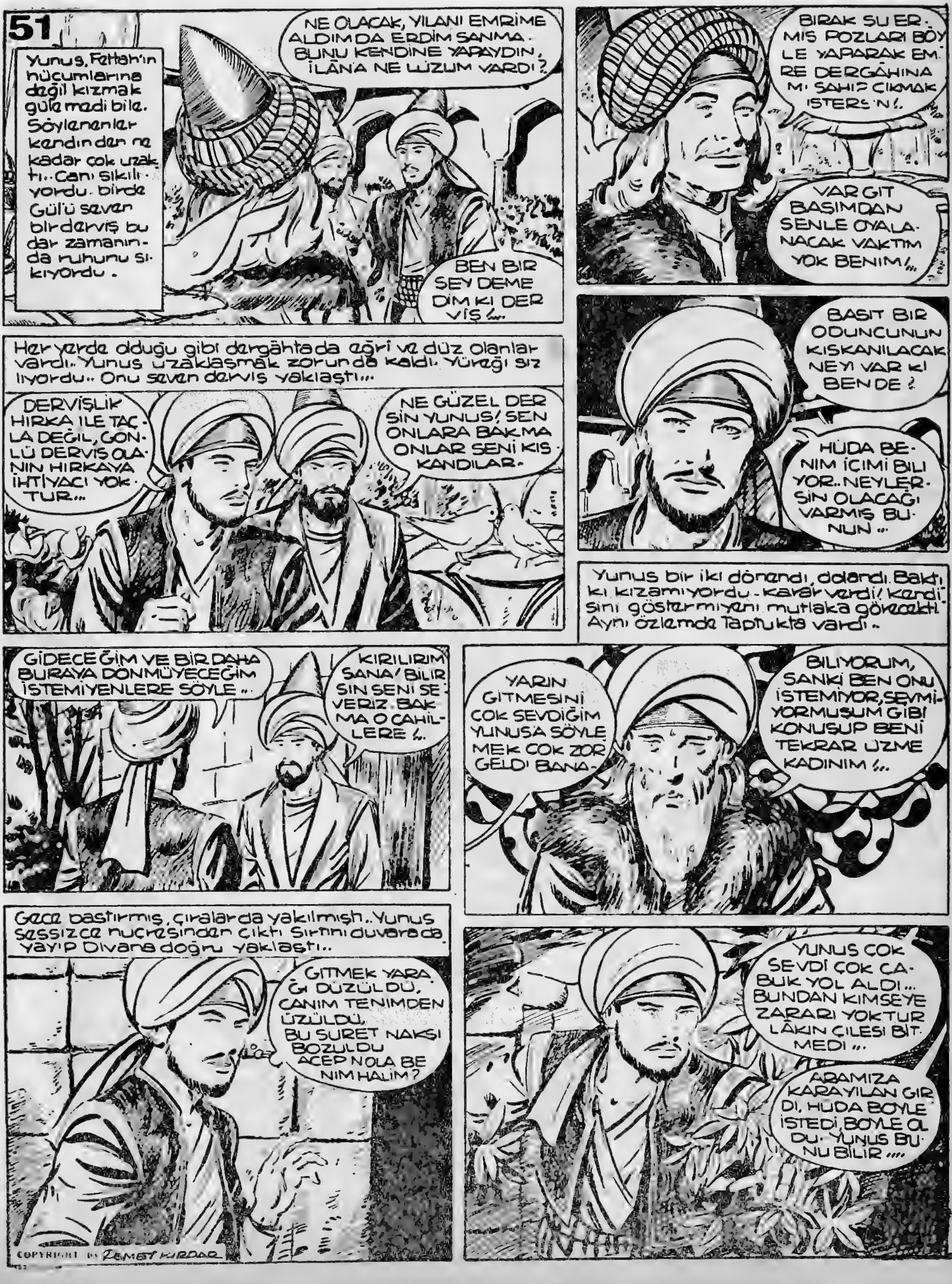
51
Yunus, Fettah'ın hücumlarına değil kızmak gülemedi bile. Söylenenler kendinden ne kadar çok uzaktı.. Canı sıkılıyordu. birde Gül'ü seven birderviş bu dar zamanında ruhunu sıkıyordu.
NE OLACAK, YILANI EMRİME ALDIM DA ERDİM SANMA. BUNU KENDİNE YARAYDIN, İLÂNA NE LÜZUM VARDI?
BEN BIR ŞEY DEMEDİM KI DERVİŞ!..
BIRAK ŞU ERMİŞ POZLARI BÖYLE YAPARAK EMRE DERGÂHINA MI SAHİP ÇIKMAK ISTERSİN!.
VAR GİT BAŞIMDAN SENLE OYALANACAK VAKTIM YOK BENIM!..
Her yerde olduğu gibi dergâhta da eğri ve düz olanlar vardı.. Yunus uzaklaşmak zorunda kaldı. Yüreği sızlıyordu.. Onu seven derviş yaklaştı...
DERVİŞLİK HIRKA İLE TAÇLA DEĞİL, GÖNLÜ DERVİŞ OLANIN HIRKAYA İHTİYACI YOKTUR...
NE GÜZEL DERSİN YUNUS! SEN ONLARA BAKMA ONLAR SENİ KISKANDILAR.
BASIT BIR ODUNCUNUN KISKANILACAK NEYI VAR KI BENDE?
HÜDA BENIM İÇİMİ BILIYOR.. NEYLERSİN OLACAĞI VARMIŞ BUNUN...
Yunus bir iki dönendi, dolandı. Baktı ki kızamıyordu. karar verdi! kendisini göstermiyeni mutlaka gökecekti. Aynı özlemde Taptukta vardı.
GİDECEĞİM VE BİR DAHA BURAYA DÖNMÜYECEĞİM İSTEMİYENLERE SÖYLE..
KIRILIRIM SANA! BİLIRSIN SENİ SEVERİZ. BAKMA O CAHİLLERE!..
YARIN GİTMESİNİ ÇOK SEVDİĞİM YUNUS'A SÖYLEMEK ÇOK ZOR GELDİ BANA.
BILIYORUM, SANKİ BEN ONU İSTEMİYOR, SEVMİYORMUŞUM GİBİ KONUŞUP BENİ TEKRAR ÜZME KADINIM!..
Gece bastırmış, çıralarda yakılmışh.. Yunus sessizce hücresinden çıktı Sırtını duvarada yayıp Divana doğru yaklaştı..
GİTMEK YARAĞI DÜZÜLDÜ, CANIM TENİMDEN ÜZÜLDÜ, BU SURET NAKŞI BOZULDU ACEP N'OLA BENİM HALİM?
COPYRIGHT BY REMET KIRDAR
YUNUS ÇOK SEVDİ ÇOK ÇABUK YOL ALDI... BUNDAN KIMSEYE ZARARI YOKTUR LÂKIN ÇİLESİ BİTMEDİ...
ARAMIZA KARAYILAN GIRDI, HÜDA BÖYLE İSTEDİ, BÖYLE OLDU. YUNUS BUNU BILIR....

YUNUS EMRE

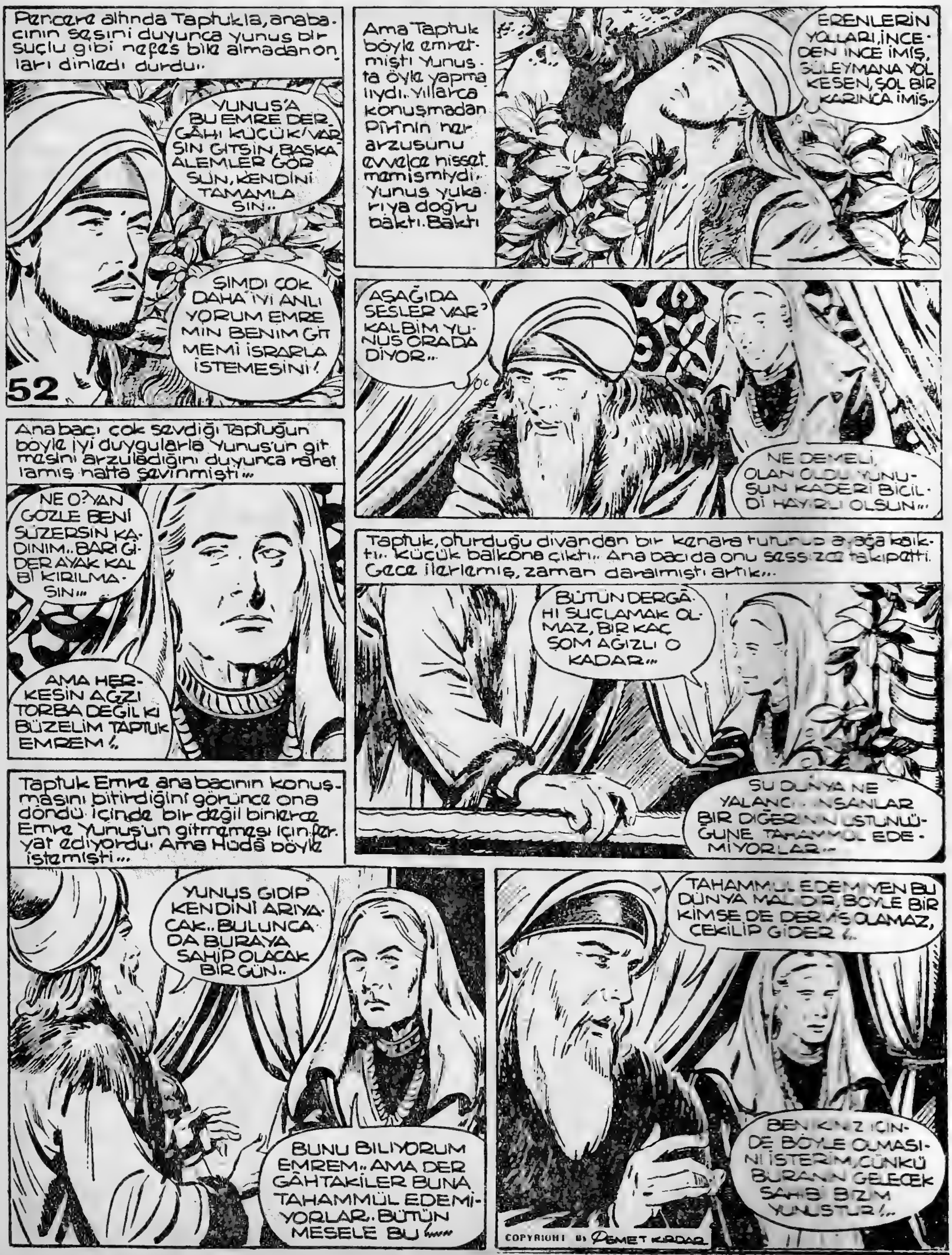
Pencere altında Taptukla, anabacının sesini duyunca Yunus bir suçlu gibi nefes bile almadan onları dinledi durdu..
YUNUS'A BU EMRE DERGÂHI KÜÇÜK/VARSIN GİTSİN, BAŞKA ALEMLER GÖRSÜN, KENDİNİ TAMAMLASIN..
ŞİMDİ ÇOK DAHA İYİ ANLIYORUM EMREMİN BENİM GİTMEMİ ISRARLA İSTEMESİNİ!
52
Ama Taptuk böyle emretmişti Yunus'ta öyle yapmalıydı. Yıllarca konuşmadan Pîrinin her arzusunu evvelce hissetmemişmiydi. Yunus yukarıya doğru baktı. Baktı
ERENLERİN YOLLARI, İNCEDEN İNCE İMİŞ, SÜLEYMANA YOL KESEN, ŞOL BİR KARINCA İMİŞ..
AŞAĞIDA SESLER VAR' KALBİM YUNUS ORADA DİYOR...
NE DEMELİ, OLAN OLDU YUNUSUN KADERİ BİÇİLDİ HAYIRLI OLSUN...
Ana bacı çok sevdiği Taptuğun böyle iyi duygularla Yunus'un gitmesini arzuladığını duyunca rahatlamış hatta sevinmişti...
NE O? YAN GÖZLE BENİ SÜZERSİN KADINIM.. BARİ GİDER AYAK KALBİ KIRILMASIN...
AMA HERKESİN AĞZI TORBA DEĞİL Kİ BÜZELİM TAPTUK EMREM!..
Taptuk, oturduğu divandan bir kenara tutunup ayağa kalktı.. küçük balkona çıktı.. Ana bacıda onu sessizce takipetti. Gece ilerlemiş, zaman daralmıştı artık...
BÜTÜN DERGÂHI SUÇLAMAK OLMAZ, BİR KAÇ ŞOM AĞIZLI O KADAR...
ŞU DÜNYA NE YALANCI.. İNSANLAR BİR DİĞERİNİN ÜSTÜNLÜĞÜNE TAHAMMÜL EDEMİYORLAR...
Taptuk Emre ana bacının konuşmasını bitirdiğini görünce ona döndü. İçinde bir değil binkere Emre Yunus'un gitmemesi için feryat ediyordu. Ama Hüda böyle istemişti...
YUNUS GİDİP KENDİNİ ARIYACAK.. BULUNCA DA BURAYA SAHİP OLACAK BİR GÜN..
BUNU BİLİYORUM EMREM.. AMA DERGÂHTAKİLER BUNA TAHAMMÜL EDEMİYORLAR.. BÜTÜN MESELE BU...
TAHAMMÜL EDEMİYEN BU DÜNYA MALIDIR, BÖYLE BİR KİMSE DE DERVİŞ OLAMAZ, ÇEKİLİP GİDER!..
BEN İKİNİZ İÇİNDE BÖYLE OLMASINI İSTERİM, ÇÜNKÜ BURANIN GELECEK SAHİBİ BİZİM YUNUSTUR!..

COPYRIGHT BY DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

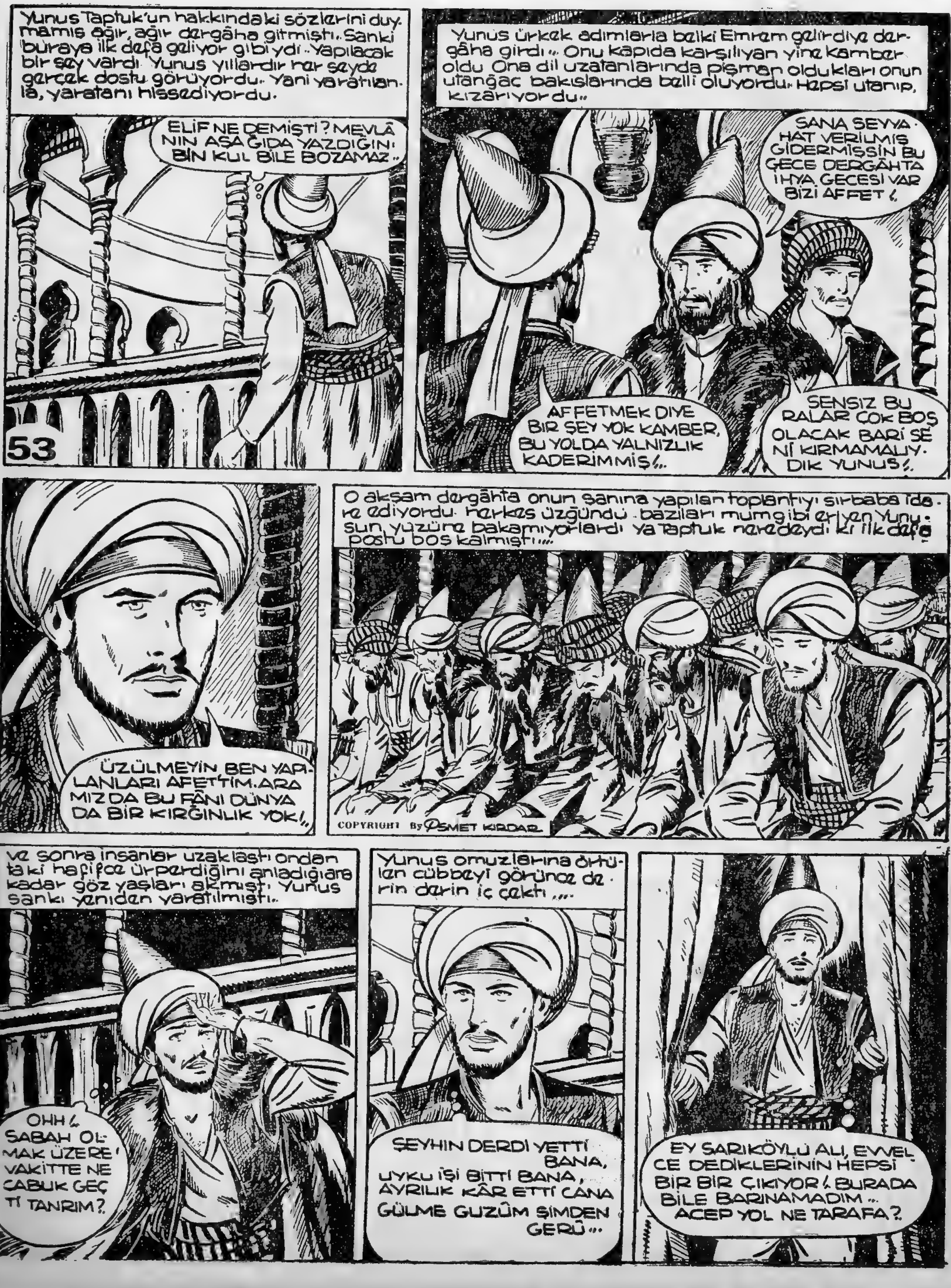
Yunus Taptuk'un hakkındaki sözlerini duymamış ağır, ağır dergâha gitmişti.. Sanki buraya ilk defa geliyor gibiydi.. Yapılacak bir şey vardı. Yunus yıllardır her şeyde gerçek dostu görüyordu.. Yani yaratılanla, yaratanı hissediyordu.
ELİF NE DEMİŞTİ? MEVLÂNIN AŞAĞIDA YAZDIĞINI BİN KUL BİLE BOZAMAZ..
53
Yunus ürkek adımlarla belki Emrem gelir diye dergâha girdi.. Onu kapıda karşılıyan yine Kamber oldu. Ona dil uzatanların da pişman oldukları onun utangaç bakışlarında belli oluyordu.. Hepsi utanıp, kızarıyordu..
SANA SEYYAHAT VERİLMİŞ GİDERMİŞSİN BU GECE DERGÂHTA İHYA GECESİ VAR BİZİ AFFET!.
AFFETMEK DİYE BİR ŞEY YOK KAMBER, BU YOLDA YALNIZLIK KADERİMMİŞ!..
SENSİZ BURALAR ÇOK BOŞ OLACAK BARİ SENİ KIRMAMALIYDIK YUNUS!.
ÜZÜLMEYİN BEN YAPILANLARI AFETTİM. ARAMIZDA BU FÂNİ DÜNYADA BİR KIRĞINLIK YOK!..
O akşam dergâhta onun şanına yapılan toplantıyı sırbaba idare ediyordu. Herkes üzgündü. Bazıları mum gibi eriyen Yunusun yüzüne bakamıyorlardı. Ya Taptuk neredeydi ki ilk defa postu boş kalmıştı....
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR
ve sonra insanlar uzaklaştı ondan taki hafifçe ürperdiğini anladığı ana kadar göz yaşları akmıştı. Yunus sanki yeniden yaratılmıştı..
OHH! SABAH OLMAK ÜZERE! VAKİTTE NE ÇABUK GEÇTİ TANRIM?.
Yunus omuzlarına örtülen cübbeyi görünce derin derin iç çekti....
ŞEYHIN DERDİ YETTİ BANA,
UYKU İŞİ BİTTİ BANA,
AYRILIK KÂR ETTİ CANA
GÜLME GUZÛM ŞİMDEN GERÜ...
EY SARIKÖYLÜ ALİ, EVVELCE DEDİKLERİNİN HEPSİ BİR BİR ÇIKIYOR!. BURADA BİLE BARINAMADIM... ACEP YOL NE TARAFA?.

YUNUS EMRE

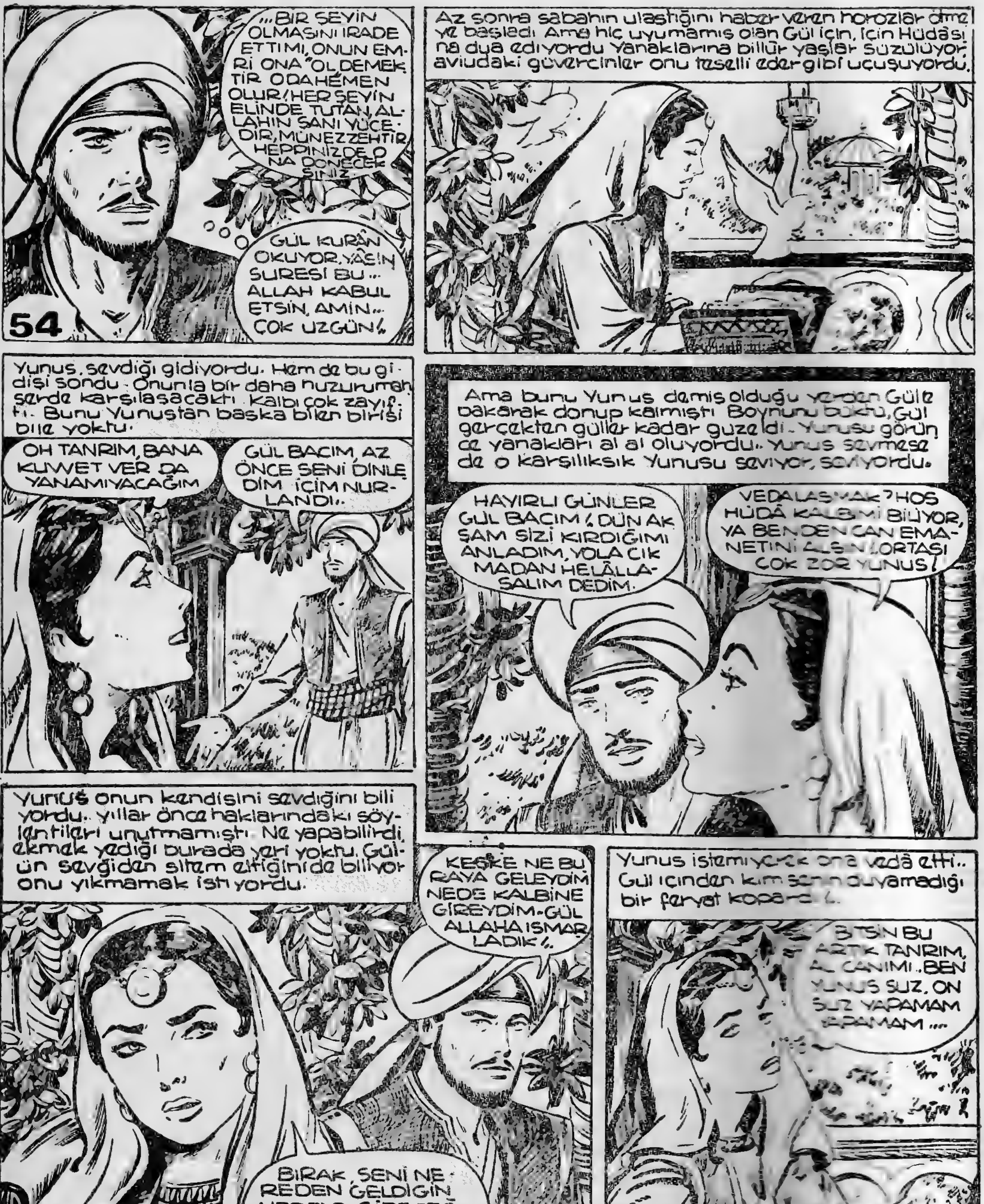
...BIR ŞEYIN OLMASINI IRADE ETTIMI, ONUN EMRI ONA "OL DEMEKTIR O DAHEMEN OLUR! HER ŞEYIN ELINDE TUTAN, ALLAHIN ŞANI YÜCEDIR, MÜNEZZEHTIR HEPPINIZ DE ONA DÖNECEKSINIZ.
GÜL KURÂN OKUYOR, YÂSIN SURESI BU... ALLAH KABUL ETSIN, AMIN... ÇOK UZGÜN!.
54
Az sonra sabahın ulaştığını haber veren horozlar ötmeye başladı. Ama hiç uyumamış olan Gül için, İçin Hüdâsına dua ediyordu. Yanaklarına billûr yaşlar süzülüyor, avludaki güvercinler onu teselli eder gibi uçuşuyordu.
Yunus, sevdiği gidiyordu. Hem de bu gidişi sondu. Onunla bir daha huzur-i mahşerde karşılaşacaktı. Kalbı çok zayıftı. Bunu Yunuştan başka bilen birisi bile yoktu.
OH TANRIM, BANA KUWET VER DA YANAMIYACAĞIM
GÜL BACIM, AZ ÖNCE SENI DINLEDIM İÇIM NURLANDI..
Ama bunu Yunus demiş olduğu yerden Güle bakarak donup kalmıştı. Boynunu büktü, Gül gerçekten güller kadar guzeldi. Yunusu görünce yanakları al al oluyordu.. Yunus sevmese de o karşılıksık Yunusu seviyor, seviyordu.
HAYIRLI GÜNLER GÜL BACIM!. DÜN AKŞAM SIZI KIRDIĞIMI ANLADIM, YOLA ÇIKMADAN HELÂLLAŞALIM DEDIM.
VEDALAŞMAK? HOŞ HÜDÂ KALBIMI BILIYOR, YA BENDEN CAN EMANETINI ALSIN! ORTASI ÇOK ZOR YUNUS!
Yunuş onun kendisini sevdiğini biliyordu.. yıllar önce haklarındaki söylentileri unutmamıştı. Ne yapabilirdi, ekmek yediği burada yeri yoktu. Gülün sevğiden sitem ettiğini de biliyor onu yıkmamak istiyordu.
KEŞKE NE BURAYA GELEYDIM NEDE KALBINE GIREYDIM. GÜL ALLAHA ISMARLADIK!.
BIRAK SENI NEREDEN GELDIGIN NEREYE GIDECEĞI BELLI OLMIYAN BIR DERVIŞ ORARAK EBEDIYEN SEVEYIM..
Yunus istemiyerek ona vedâ etti.. Gül içinden kimsenin duyamadığı bir feryat kopardı!.
BITSIN BU ARTIK TANRIM, AL CANIMI.. BEN YUNUS SUZ, ONSUZ YAPAMAM YAPAMAM....

COPYRIGHT By Ismet KIRDAR

YUNUS EMRE

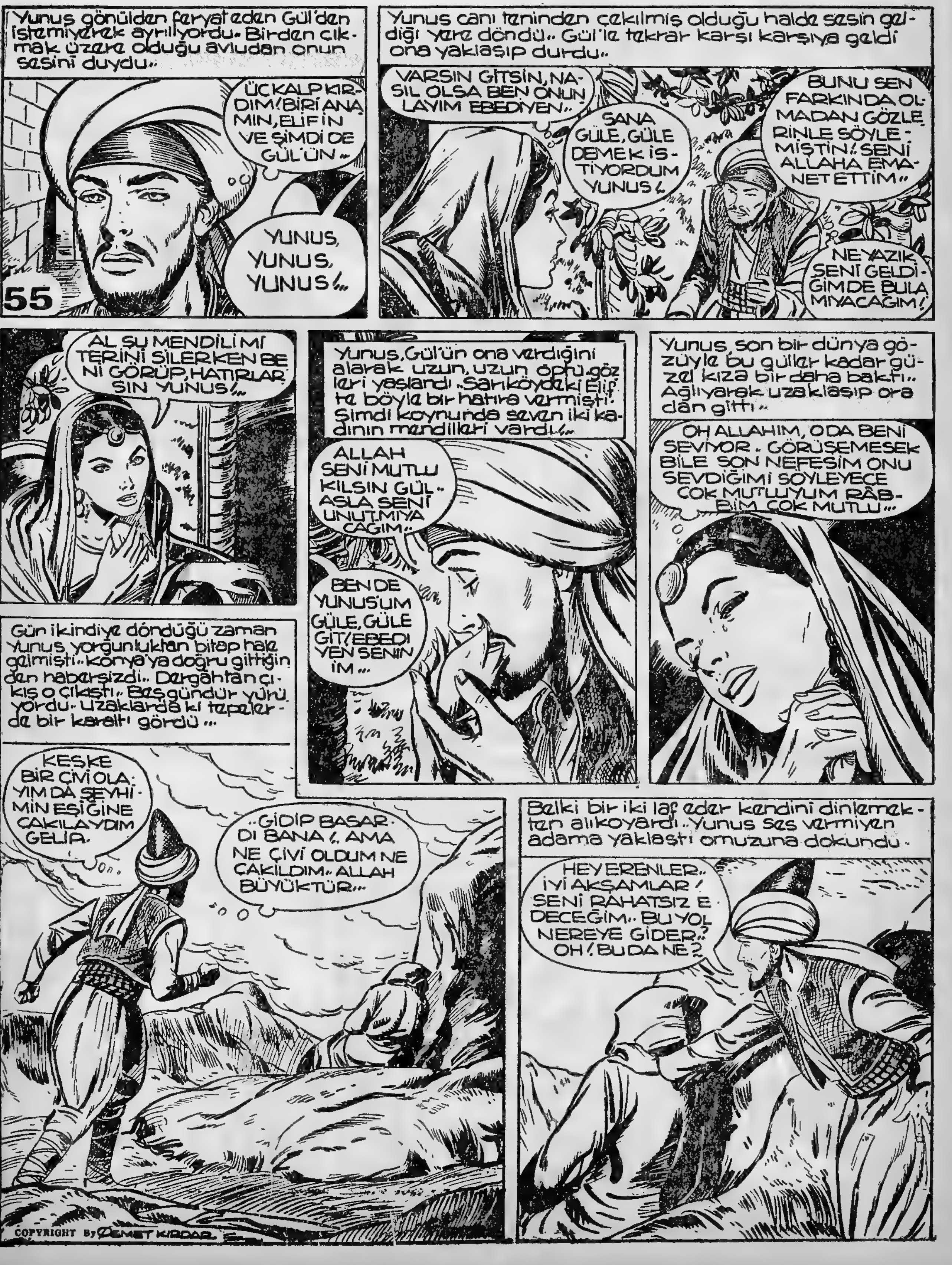
55
Yunus gönülden feryat eden Gül'den istemiyerek ayrılıyordu. Birden çıkmak üzere olduğu avludan onun sesini duydu..
ÜÇ KALP KIRDIM! BİRİ ANAMIN, ELİF'İN VE ŞİMDİ DE GÜL'ÜN..
YUNUS, YUNUS, YUNUS!..
Yunus canı teninden çekilmiş olduğu halde sesin geldiği yere döndü.. Gül'le tekrar karşı karşıya geldi ona yaklaşıp durdu..
VARSIN GİTSİN, NASIL OLSA BEN ONUN LAYIM EBEDİYEN..
SANA GÜLE, GÜLE DEMEK İSTİYORDUM YUNUS!
BUNU SEN FARKINDA OLMADAN GÖZLERİNLE SÖYLEMİŞTİN! SENİ ALLAHA EMANET ETTİM..
NE YAZIK SENİ GELDİĞİMDE BULAMIYACAĞIM!
AL ŞU MENDİLİMİ TERİNİ SİLERKEN BENİ GÖRÜP, HATIRLARSIN YUNUS!..
Yunus, Gül'ün ona verdiğini alarak uzun, uzun öptü. gözleri yaşlandı. Sarıköydeki Elif'te böyle bir hatıra vermişti! Şimdi koynunda seven iki kadının mendilleri vardı!..
ALLAH SENİ MUTLU KILSIN GÜL.. ASLA SENİ UNUTMIYACAĞIM..
BEN DE YUNUS'UM GÜLE, GÜLE GİT! EBEDİYEN SENİNİM...
Yunus, son bir dünya gözüyle bu güller kadar güzel kıza bir daha baktı.. Ağlıyarak uzaklaşıp oradan gitti..
OH ALLAHIM, O DA BENİ SEVİYOR.. GÖRÜŞEMESEK BİLE SON NEFESİM ONU SEVDİĞİMİ SÖYLEYECE ÇOK MUTLUYUM RÂBBİM ÇOK MUTLU...
Gün ikindiye döndüğü zaman Yunus yorgunluktan bitap hale gelmişti.. Konya'ya doğru gittiğinden habersizdi.. Dergâhtan çıkış o çıkıştı.. Beşgündür yürüyordu. Uzaklarda ki tepelerde bir karaltı gördü...
KEŞKE BİR ÇİVİ OLAYIM DA ŞEYHİMİN EŞİĞİNE ÇAKILAYDIM GELİR.
..GİDİP BASARDI BANA!.. AMA NE ÇİVİ OLDUM NE ÇAKILDIM.. ALLAH BÜYÜKTÜR...
Belki bir iki laf eder kendini dinlemekten alıkoyardı.. Yunus ses vermiyen adama yaklaştı omuzuna dokundu.
HEY ERENLER.. İYİ AKŞAMLAR! SENİ RAHATSIZ EDECEĞİM.. BU YOL NEREYE GİDER? OH! BU DA NE?

COPYRIGHT By DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

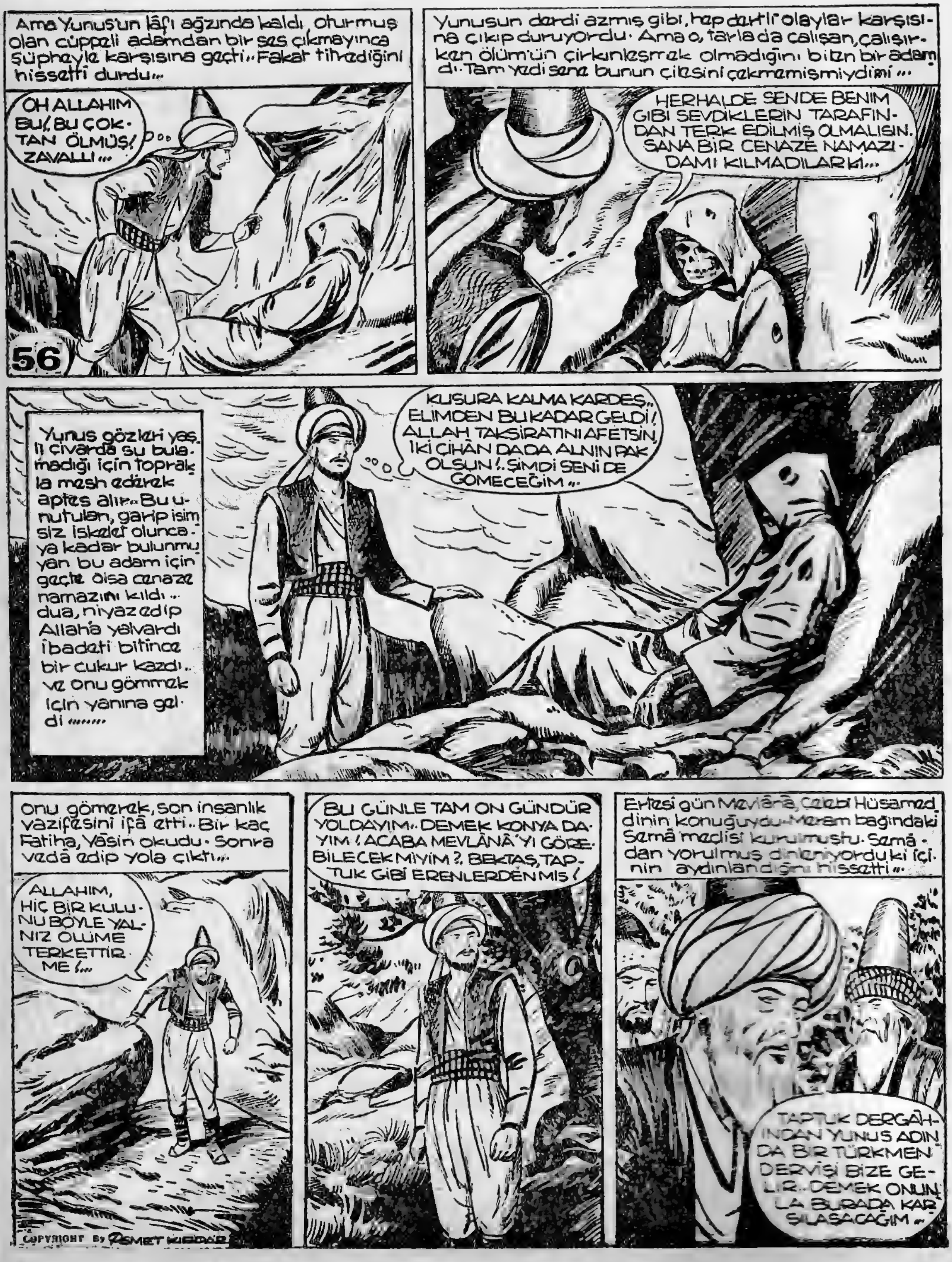
Ama Yunus'un lâfı ağzında kaldı, oturmuş olan cüppeli adamdan bir ses çıkmayınca şüpheyle karşısına geçti.. Fakat titrediğini hissetti durdu...
OH ALLAHIM BU!, BU ÇOKTAN ÖLMÜŞ! ZAVALLI...
56
Yunusun derdi azmış gibi, hep dertli olaylar karşısına çıkıp duruyordu. Ama o, tarlada çalışan, çalışırken ölüm'ün çirkinleşmek olmadığını bilen bir adamdı. Tam yedi sene bunun çilesini çekmemişmiydi...
HERHALDE SENDE BENIM GIBI SEVDIKLERIN TARAFINDAN TERK EDILMIŞ OLMALISIN. SANA BIR CENAZE NAMAZIDAMI KILMADILAR Kİ...
Yunus gözleri yaşlı çivarda su bulamadığı için toprakla mesh ederek aptes alır.. Bu unutulan, garip isimsiz iskelet oluncaya kadar bulunmuyan bu adam için geçte olsa cenaze namazını kıldı.. dua, niyaz edip Allah'a yalvardı İbadeti bitince bir cukur kazdı.. ve onu gömmek için yanına geldi.......
KUSURA KALMA KARDEŞ.. ELIMDEN BU KADAR GELDI! ALLAH TAKSIRATINI AFETSIN, İKİ ÇIHÂN DADA ALNIN PAK OLSUN!. ŞIMDI SENI DE GOMECEĞIM...
Onu gömerek, son insanlık vazifesini ifâ etti.. Bir kaç Fatiha, Yâsin okudu. Sonra vedâ edip yola çıktı...
ALLAHIM, HIÇ BIR KULUNU BÖYLE YALNIZ OLUME TERKETTIRME!...
BU GÜNLE TAM ON GÜNDÜR YOLDAYIM.. DEMEK KONYA DAYIM! ACABA MEVLÂNÂ'YI GÖREBILECEK MIYIM?. BEKTAŞ, TAPTUK GIBI ERENLERDEN MIŞ!
Ertesi gün Mevlânâ, Çelebi Hüsamed dinin konuğuydu. Meram bağındaki Semâ meclisi kurulmuştu. Semâdan yorulmuş dinleniyordu ki içinin aydınlandığını hissetti...
TAPTUK DERGÂHINDAN YUNUS ADINDA BIR TÜRKMEN DERVİŞİ BİZE GELIR.. DEMEK ONUNLA BURADA KARŞILAŞACAĞIM...
COPYRIGHT BY REMET KIRDAR

YUNUS EMRE

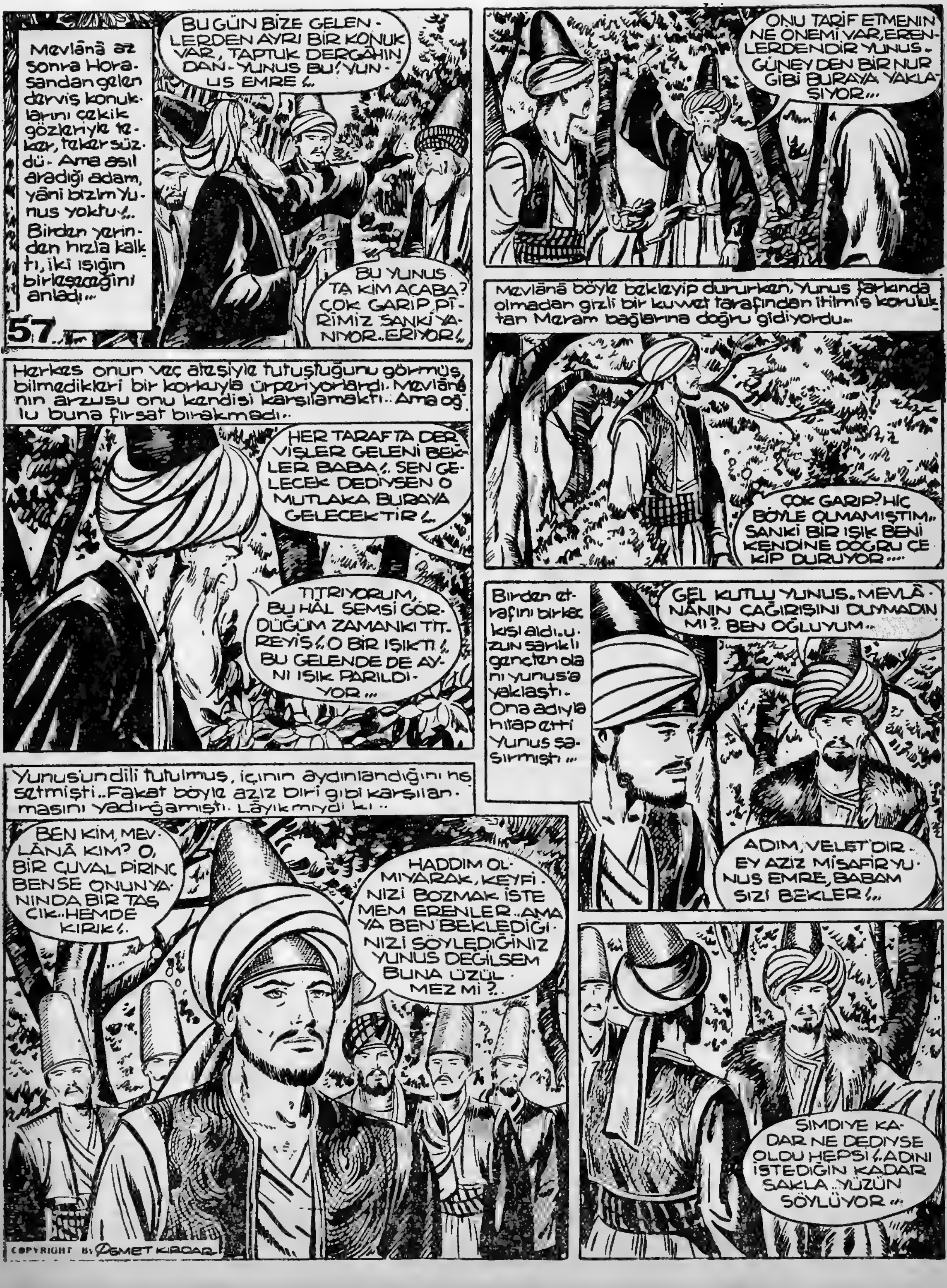
Mevlânâ az sonra Horasandan gelen derviş konuklarını çekik gözleriyle teker teker süzdü. Ama asıl aradığı adam, yâni bizim Yunus yoktu!.. Birden yerinden hızla kalktı, iki ışığın birleşeceğini anladı...
BUGÜN BİZE GELENLERDEN AYRI BİR KONUK VAR, TAPTUK DERGÂHINDAN. YUNUS BU! YUNUS EMRE!..
BU YUNUS TA KİM ACABA? ÇOK GARİP, PİRİMİZ SANKİ YANIYOR..ERİYOR!..
57
ONU TARİF ETMENİN NE ÖNEMİ VAR, ERENLERDENDİR YUNUS. GÜNEY'DEN BİR NUR GİBİ BURAYA YAKLAŞIYOR...
Herkes onun vec ateşiyle tutuştuğunu görmüş, bilmedikleri bir korkuyla ürperiyorlardı. Mevlânâ'nın arzusu onu kendisi karşılamaktı.. Ama oğlu buna fırsat bırakmadı..
HER TARAFTA DERVİŞLER GELENİ BEKLER BABA!. SEN GELECEK DEDİYSEN O MUTLAKA BURAYA GELECEKTİR!..
TİTRİYORUM, BU HÂL ŞEMSİ GÖRDÜĞÜM ZAMANKİ TİTREYİŞ!. O BİR IŞIKTI!. BU GELENDE DE AYNI IŞIK PARILDIYOR...
Mevlânâ böyle bekleyip dururken, Yunus farkında olmadan gizli bir kuvvet tarafından itilmiş konuktan Meram bağlarına doğru gidiyordu..
ÇOK GARİP? HİÇ BÖYLE OLMAMIŞTIM.. SANKİ BİR IŞIK BENİ KENDİNE DOĞRU ÇEKİP DURUYOR....
Birden etrafını birkaç kişi aldı.. uzun sarıklı gençten olanı Yunus'a yaklaştı. Ona adıyla hitap etti Yunus şaşırmıştı...
GEL KUTLU YUNUS. MEVLÂNÂ'NIN ÇAĞIRIŞINI DUYMADIN MI?. BEN OĞLUYUM...
ADIM, VELET'DİR. EY AZİZ MİSAFİR YUNUS EMRE, BABAM SİZİ BEKLER!..
Yunus'un dili tutulmuş, içinin aydınlandığını hissetmişti.. Fakat böyle aziz biri gibi karşılanmasını yadırgamıştı. Lâyık mıydı ki...
BEN KİM, MEVLÂNÂ KİM? O, BİR ÇUVAL PİRİNÇ BENSE ONUN YANINDA BİR TAŞ ÇIK.. HEMDE KIRIK!.
HADDİM OLMIYARAK, KEYFİNİZİ BOZMAK İSTEMEM ERENLER.. AMA YA BEN BEKLEDİĞİNİZİ SÖYLEDİĞİNİZ YUNUS DEĞİLSEM BUNA ÜZÜLMEZ Mİ?.
ŞİMDİYE KADAR NE DEDİYSE OLDU HEPSİ!. ADINI İSTEDİĞİN KADAR SAKLA.. YÜZÜN SÖYLÜYOR...

COPYRIGHT BY ÖGMET KIRDAR

YUNUS EMRE

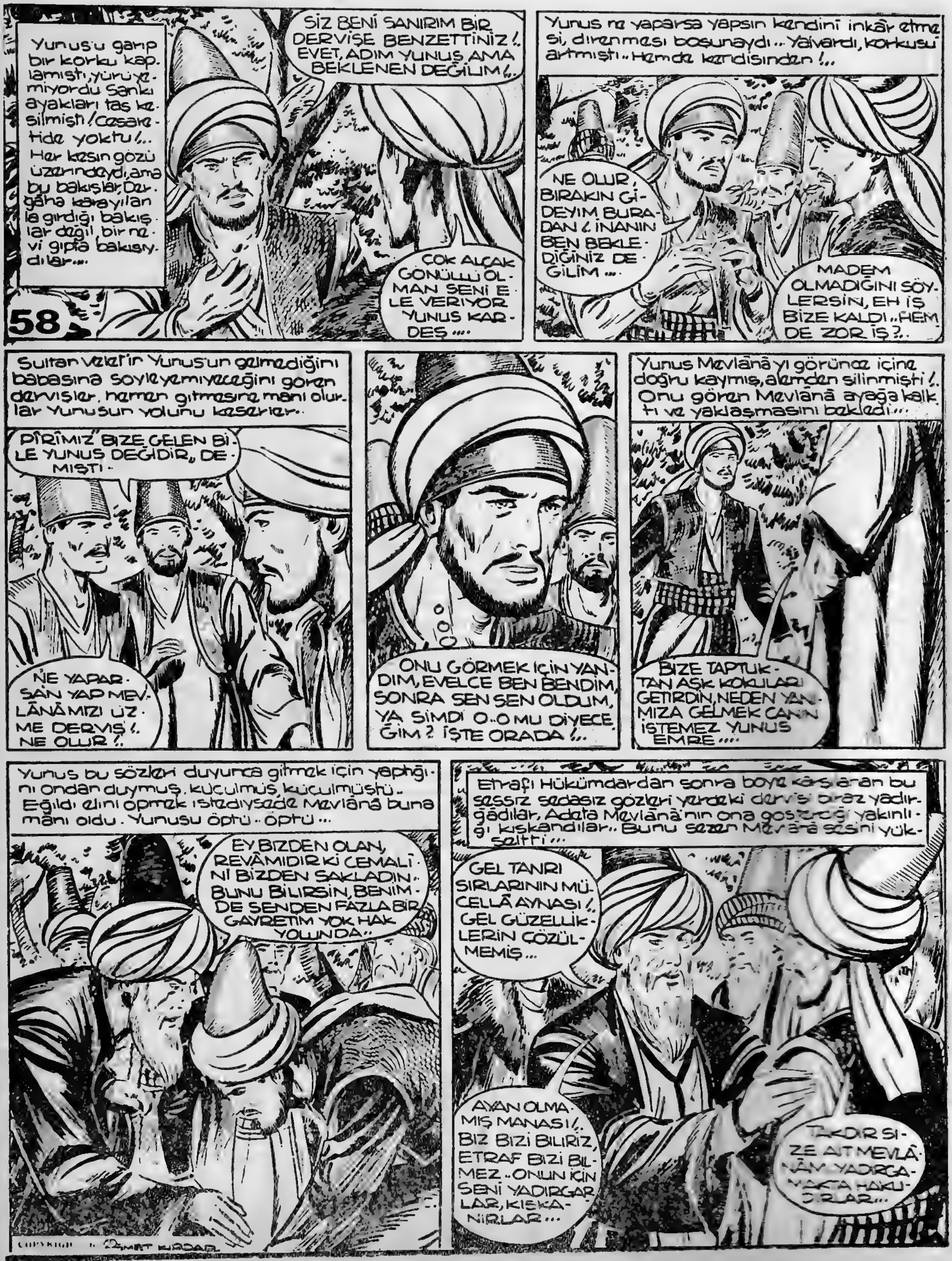
Yunus'u garıp bır korku kaplamıstı, yürüyemiyordu Sankı ayakları tas kesilmişti ! Cesaretide yoktu !.. Her kesin gözü üzerindeydi, ama bu bakışlar, Dergâha karayılanla girdiği bakışlar değil bir nevi gıpta bakısıydılar...
SİZ BENİ SANIRIM BIR DERVİŞE BENZETTİNİZ !. EVET, ADIM YUNUS AMA BEKLENEN DEĞİLİM !..
ÇOK ALÇAK GÖNÜLLÜ OLMAN SENİ ELE VERIYOR YUNUS KARDEŞ ....
58
Yunus ne yaparsa yapsın kendini inkâr etmesi, direnmesi boşunaydı .. Yalvardı, korkusu artmıştı .. Hemde kendisinden !..
NE OLUR, BIRAKIN GİDEYIM BURADAN ! İNANIN BEN BEKLEDİĞİNİZ DEĞİLİM ...
MADEM OLMADIĞINI SÖYLERSİN, EH İŞ BİZE KALDI .. HEM DE ZOR İŞ ?..
Sultan Velet'ir Yunus'un gelmediğini babasına söyleyemiyeceğini gören dervişler, hemen gitmesine mâni olurlar Yunus'un yolunu keserler.
PİRİMİZ BİZE GELEN BİLE YUNUS DEĞİDİR, DEMİŞTİ.
NE YAPARSAN YAP MEVLÂNÂMIZI ÜZME DERVİŞ !. NE OLUR ?.
ONU GÖRMEK İÇİN YANDIM, EVELCE BEN BENDİM, SONRA SEN SEN OLDUM, YA ŞİMDİ O..O MU DİYECEĞİM ? İŞTE ORADA !..
Yunus Mevlânâ'yı görünce içine doğru kaymış, âlemden silinmişti !. Onu gören Mevlânâ ayağa kalktı ve yaklaşmasını bekledi...
BİZE TAPTUK'TAN AŞK KOKULARI GETİRDİN, NEDEN YANIMIZA GELMEK CANIN İSTEMEZ YUNUS EMRE ....
Yunus bu sözleri duyunca gitmek için yaptığını ondan duymuş, küçülmüş, küçülmüştü .. Eğildi elini öpmek istediysede Mevlânâ buna mâni oldu . Yunusu öptü .. öptü ...
EY BIZDEN OLAN, REVÂMIDIR Kİ CEMALİNİ BİZDEN SAKLADIN.. BUNU BİLIRSİN, BENİMDE SENDEN FAZLA BIR GAYRETİM YOK HAK YOLUNDA ..
Etrafı Hükümdardan sonra böyle karşılanan bu sessiz sedasız gözleri yerdeki dervişi biraz yadırgâdılar, Adeta Mevlânâ'nın ona gösterdiği yakınlığı kıskandılar .. Bunu sezen Mevlânâ sesini yükseltti ...
GEL TANRI SIRLARININ MÜCELLÂ AYNASI !. GEL GÜZELLİKLERİN ÇÖZÜLMEMİŞ ...
AYAN OLMAMIŞ MANASI !. BIZ BIZİ BILIRIZ, ETRAF BIZİ BILMEZ .. ONUN İÇİN SENİ YADIRGARLAR, KISKANIRLAR ...
TAKDIR SİZE AIT MEVLÂNÂM . YADIRGAMAKTA HAKLIDIRLAR ...

COPYRIGHT [illegible]MET KIRDAR

YUNUS EMRE

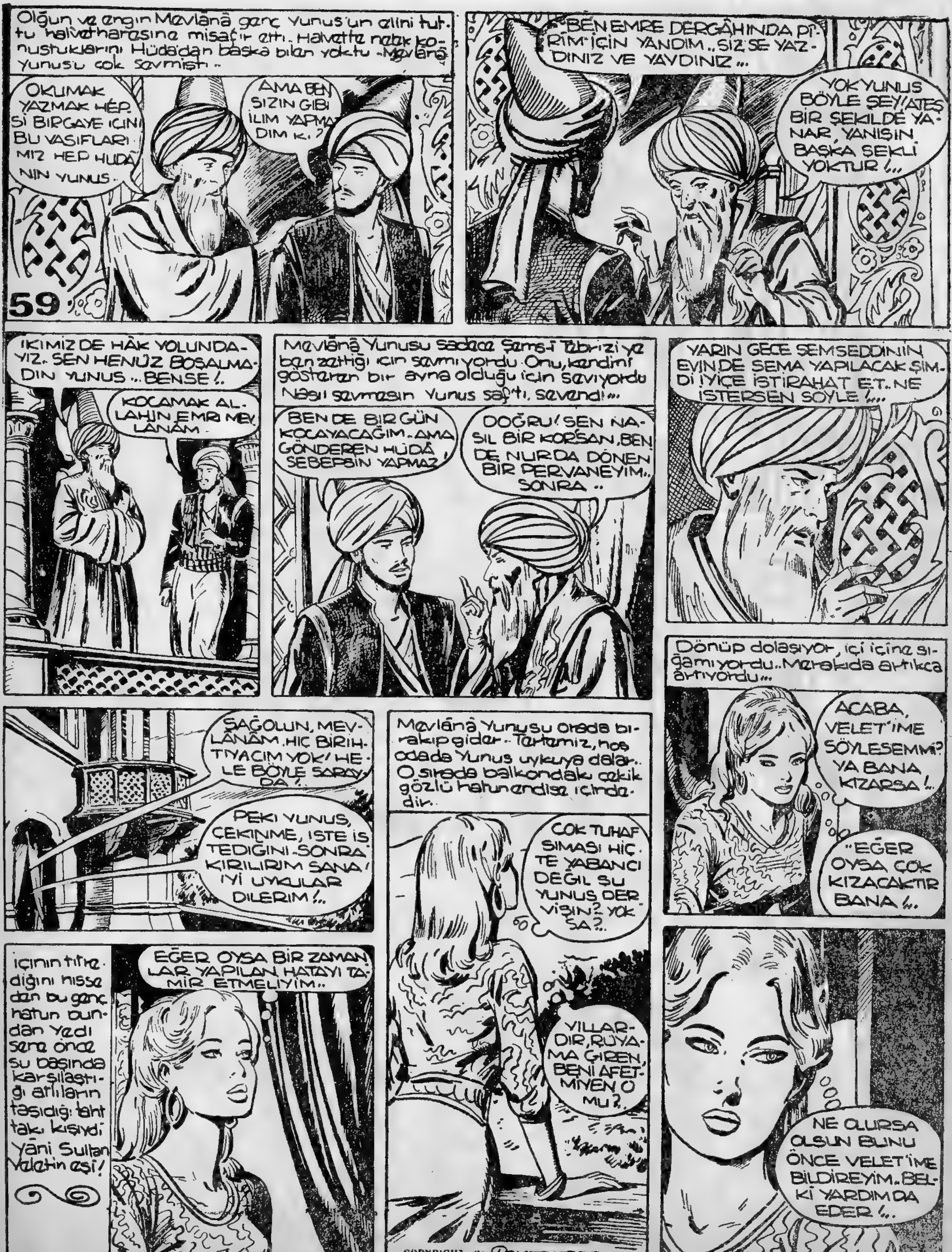
Olğun ve engin Mevlânâ genç Yunus'un elini tuttu halvethanesine misafir etti. Halvette neler konuştuklarını Hüda'dan başka bilen yoktu. Mevlânâ Yunus'u çok sevmişti..
OKUMAK YAZMAK HEPSİ BİR GAYE İÇİN. BU VASIFLARIMIZ HEP HÜDA'NIN YUNUS.
AMA BEN SİZİN GİBİ İLİM YAPMADIM Kİ..?
59
"BEN EMRE DERGÂHINDA PİRİM İÇİN YANDIM.. SİZ'SE YAZDINIZ VE YAYDINIZ...
YOK YUNUS BÖYLE ŞEY/ATEŞ BİR ŞEKİLDE YANAR. YANIŞIN BAŞKA ŞEKLİ YOKTUR!...
İKİMİZ DE HAK YOLUNDAYIZ.. SEN HENÜZ BOŞALMADIN YUNUS... BENSE!.
KOCAMAK ALLAHIN EMRİ MEVLÂNÂM.
Mevlânâ Yunusu sadece Şems-i Tebriziye benzettiği için sevmiyordu. Onu, kendini gösteren bir ayna olduğu için seviyordu. Nasıl sevmesin Yunus saf'tı, sevendi...
BEN DE BİR GÜN KOCAYACAĞIM.. AMA GÖNDEREN HÜDÂ, SEBEPSİZ YAPMAZ!
DOĞRU! SEN NASIL BİR KORSAN, BEN DE NURDA DÖNEN BİR PERVANEYİM.. SONRA..
YARIN GECE ŞEMSEDDİNİN EVİNDE SEMA YAPILACAK ŞİMDİ İYİCE İSTİRAHAT ET.. NE İSTERSEN SÖYLE!...
SAĞOLUN, MEVLÂNÂM. HİÇ BİR İHTİYACIM YOK! HELE BÖYLE SARAYDA!.
PEKİ YUNUS, ÇEKİNME, İŞTE İSTEDİĞİNİ. SONRA KIRILIRIM SANA! İYİ UYKULAR DİLERİM!..
Mevlânâ Yunusu orada bırakıp gider.. Tertemiz, hoş odada Yunus uykuya dalar.. O sırada balkondaki çekik gözlü hatun endişe içindedir..
ÇOK TUHAF SİMASI HİÇTE YABANCI DEĞİL ŞU YUNUS DERVİŞİN? YOKSA?..
Dönüp dolaşıyor, içi içine sığamıyordu.. Merakı da arttıkça artıyordu...
ACABA, VELET'İME SÖYLESEM Mİ? YA BANA KIZARSA!..
"EĞER OYSA ÇOK KIZACAKTIR BANA!..
içinin titrediğini hisseden bu genç hatun bundan yedi sene önce su başında karşılaştığı atlıların taşıdığı tahtakı kişiydi. Yâni Sultan Veletin eşi!
EĞER OYSA BİR ZAMANLAR YAPILAN HATAYI TAMİR ETMELİYİM..
YILLARDIR, RÜYAMA GİREN, BENİ AFFETMİYEN O MU?
NE OLURSA OLSUN BUNU ÖNCE VELET'İME BİLDİREYİM. BELKİ YARDIM DA EDER!..

COPYRIGHT by

YUNUS EMRE

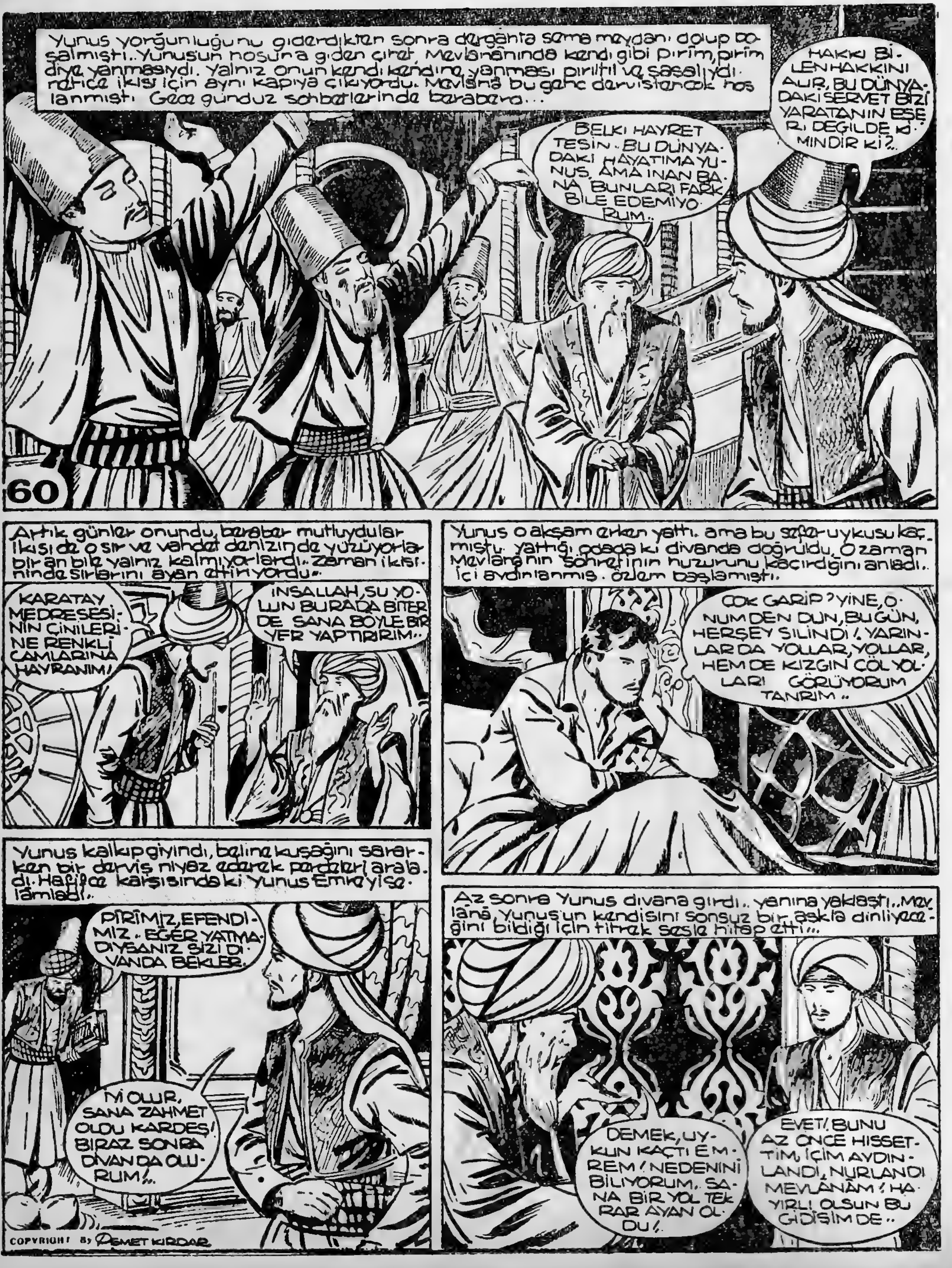
Yunus yorğunluğunu giderdikten sonra dergânta sema meydanı dolup boşalmıştı.. Yunus'un hoşuna giden şey, Mevlânânın da kendi gibi pirim, pirim diye yanmasıydı. Yalnız onun kendi kendine yanması pırıltılı ve şaşaalıydı. netice ikisi için aynı kapıya çıkıyordu. Mevlânâ bu genç dervişten çok hoşlanmıştı. Gece gündüz sohbetlerinde beraberdi...
HAKKI BİLEN HAKKINI ALIR, BU DÜNYADAKİ SERVET BİZİ YARATANIN ESERİ DEĞİLDE KİMİNDİR Kİ?..
BELKİ HAYRET TESİN.. BU DÜNYADAKİ HAYATIMA YUNUS, AMA İNAN BANA BUNLARI FARK BİLE EDEMİYORUM..
60
Artık günler onundu, beraber mutluydular. İkisi de o sır ve vahdet denizinde yüzüyorlar bir an bile yalnız kalmıyorlardı.. Zaman ikisinin de sırlarını ayan ettiriyordu..
KARATAY MEDRESESİNİN ÇİNİLERİNE RENKLİ CAMLARINA HAYRANIM!
İNŞALLAH, ŞU YOLUN BURADA BİTER DE SANA BÖYLE BİR YER YAPTIRIRIM..
Yunus o akşam erken yattı. ama bu sefer uykusu kaçmıştı. yattığı odada ki divanda doğruldu. O zaman Mevlânâ'nın sohbetinin huzurunu kaçırdığını anladı.. İçi aydınlanmış. özlem başlamıştı.
ÇOK GARİP? YİNE, ÖNÜMDEN DÜN, BUGÜN, HERŞEY SİLİNDİ!. YARINLARDA YOLLAR, YOLLAR, HEM DE KIZGIN ÇÖL YOLLARI GÖRÜYORUM TANRIM..
Yunus kalkıp giyindi, beline kuşağını sararken bir derviş niyaz ederek perdeleri araladı. Hafifçe karşısındaki Yunus Emre'yi selâmladı..
PİRİMİZ, EFENDİMİZ.. EĞER YATMADIYSANIZ SİZİ DİVANDA BEKLER.
İYİ OLUR, SANA ZAHMET OLDU KARDEŞ! BİRAZ SONRA DİVANDA OLURUM!..
Az sonra Yunus divana girdi.. yanına yaklaştı.. Mevlânâ, Yunus'un kendisini sonsuz bir aşkla dinleyeceğini bildiği için titrek sesle hitap etti...
DEMEK, UYKUN KAÇTI EMREM! NEDENİNİ BİLİYORUM.. SANA BİR YOL TEKRAR AYAN OLDU!.
EVET!, BUNU AZ ÖNCE HİSSETTİM, İÇİM AYDINLANDI, NURLANDI MEVLÂNÂM! HAYIRLI OLSUN BU GİDİŞİM DE..

COPYRIGHT By DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

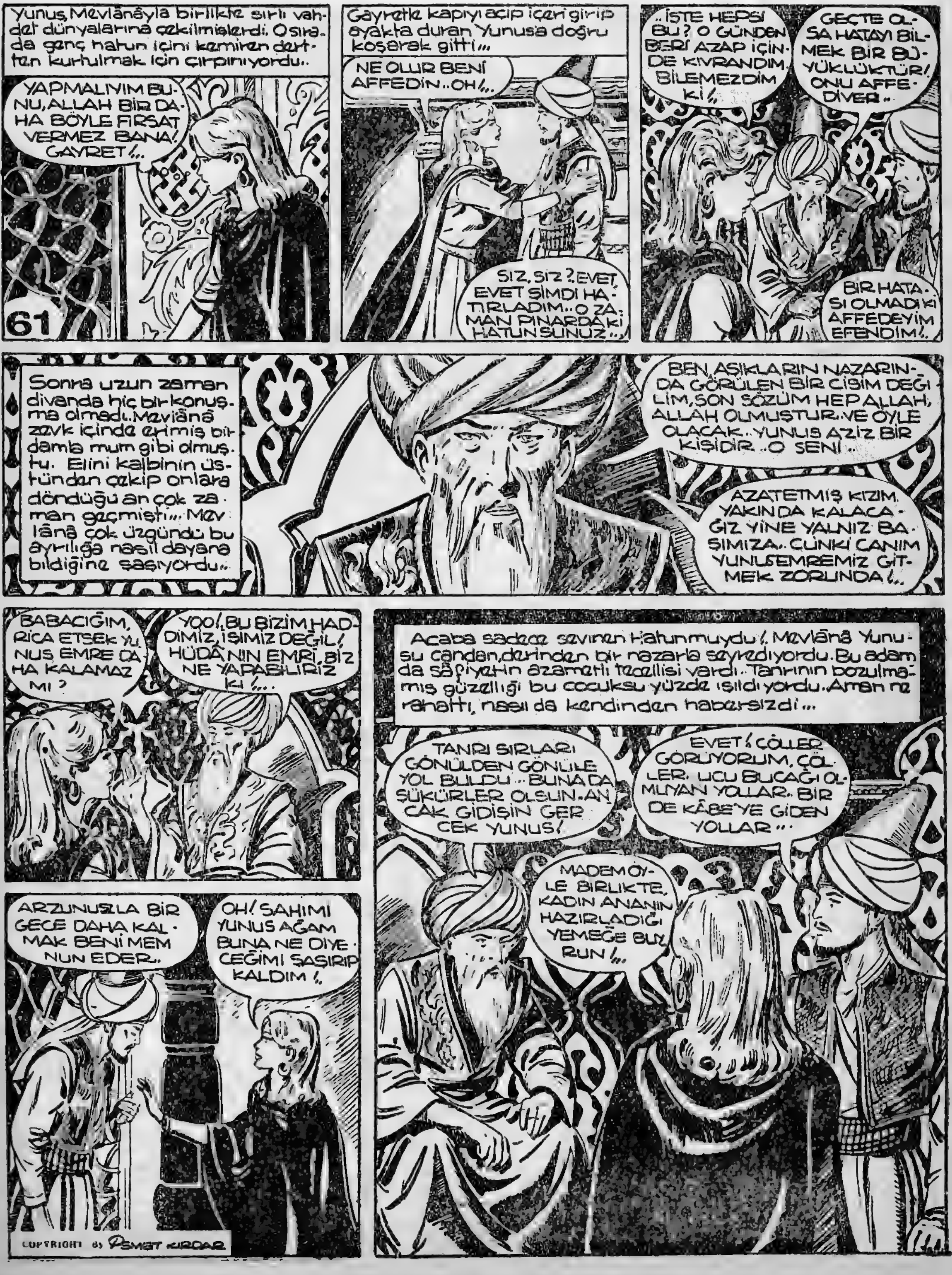
Yunus Mevlânâyla birlikte sırlı vahdet dünyalarına çekilmişlerdi. O sırada genç hatun içini kemiren dertten kurtulmak için çırpınıyordu..
YAPMALIYIM BUNU, ALLAH BİR DAHA BÖYLE FIRSAT VERMEZ BANA! GAYRET!..
Gayretle kapıyı açıp içeri girip ayakta duran Yunus'a doğru koşarak gitti...
NE OLUR BENİ AFFEDİN..OH!..
SİZ, SİZ? EVET, EVET ŞİMDİ HATIRLADIM.. O ZAMAN PINARDAKİ HATUNSUNUZ..
..İŞTE HEPSİ BU? O GÜNDEN BERİ AZAP İÇİNDE KIVRANDIM. BİLEMEZDİM Kİ!..
GEÇTE OLSA HATAYI BİLMEK BİR BÜYÜKLÜKTÜR! ONU AFFEDİVER..
BİR HATASI OLMADI Kİ AFFEDEYİM EFENDİM!..
Sonra uzun zaman divanda hiç bir konuşma olmadı. Mevlânâ zevk içinde erimiş bir damla mum gibi olmuştu. Elini kalbinin üstünden çekip onlara döndüğü an çok zaman geçmişti... Mevlânâ çok üzgündü bu ayrılığa nasıl dayana bildiğine şaşıyordu..
BEN, AŞIKLARIN NAZARINDA GÖRÜLEN BİR CİSİM DEĞİLİM, SON SÖZÜM HEP ALLAH, ALLAH OLMUŞTUR..VE ÖYLE OLACAK..YUNUS AZİZ BİR KİŞİDİR..O SENİ..
AZATETMİŞ KIZIM. YAKINDA KALACAĞIZ YİNE YALNIZ BAŞIMIZA.. ÇÜNKİ CANIM YUNUSEMREMİZ GİTMEK ZORUNDA!..
BABACIĞIM, RİCA ETSEK YUNUS EMRE DAHA KALAMAZ MI?
YOO!, BU BİZİM HADDİMİZ, İŞİMİZ DEĞİL! HÜDÂ'NIN EMRİ, BİZ NE YAPABİLİRİZ Kİ!...
Acaba sadece sevinen Hatun muydu!. Mevlânâ Yunusu candan, derinden bir nazarla seyrediyordu. Bu adamda sâfiyetin azametli tecellisi vardı.. Tanrının bozulmamış güzelliği bu çocuksu yüzde ışıldıyordu. Aman ne rahattı, nasıl da kendinden habersizdi...
TANRI SIRLARI GÖNÜLDEN GÖNÜLE YOL BULDU.. BUNA DA ŞÜKÜRLER OLSUN. ANCAK GİDİŞİN GERÇEK YUNUS!
EVET! ÇÖLLER GÖRÜYORUM, ÇÖLLER. UCU BUCAĞI OLMIYAN YOLLAR.. BİR DE KÂBE'YE GİDEN YOLLAR...
ARZUNUZLA BİR GECE DAHA KALMAK BENİ MEMNUN EDER.
OH! SAHİMİ YUNUS AĞAM BUNA NE DİYECEĞİMİ ŞAŞIRIP KALDIM!.
MADEM ÖYLE BİRLİKTE, KADIN ANANIN HAZIRLADIĞI YEMEĞE BUYRUN!...

COPYRIGHT by RSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

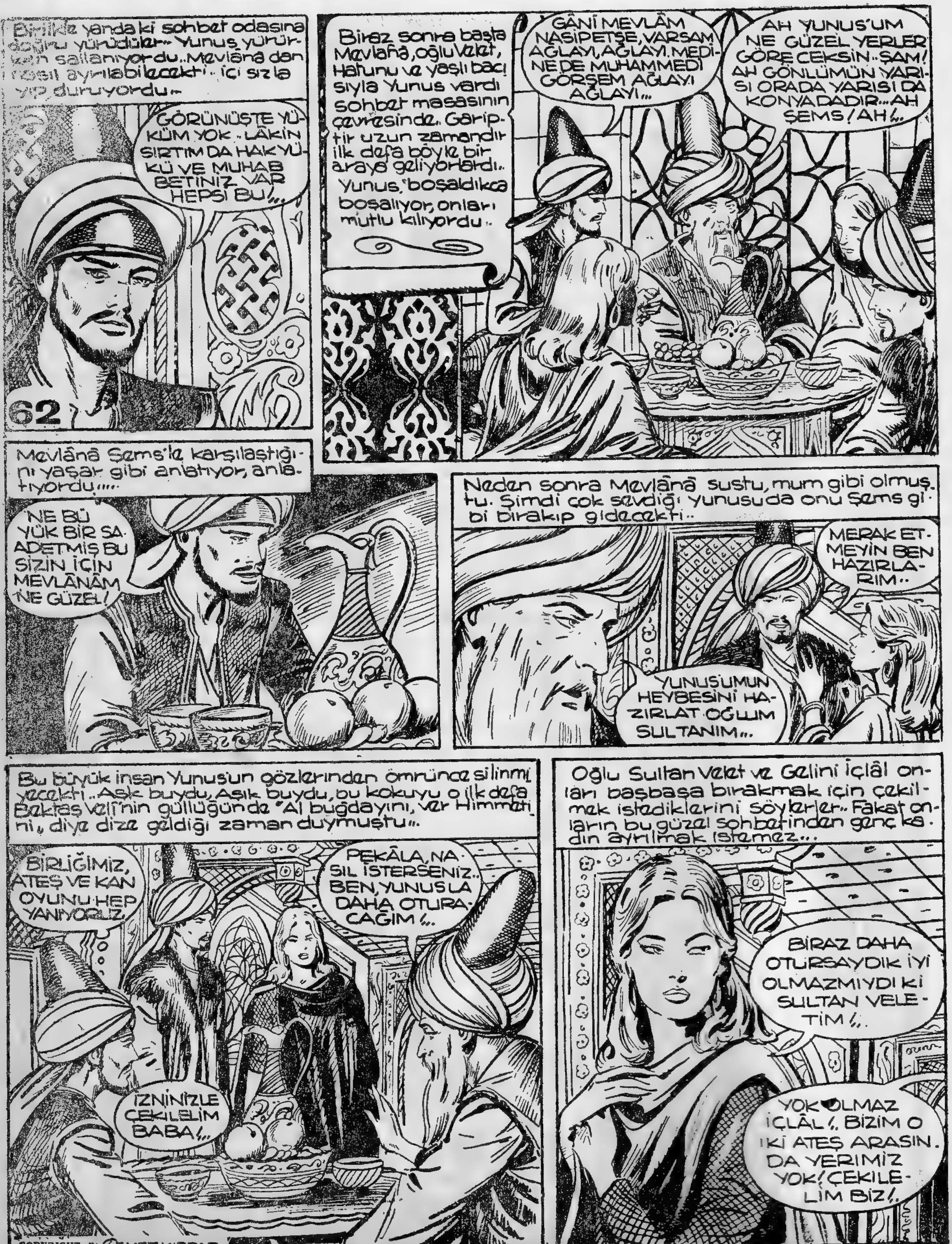
Birlikte yandaki sohbet odasına doğru yürüdüler.. Yunus yürürken sallanıyordu.. Mevlâna dan nasıl ayrılabilecekti.. içi sızlayıp duruyordu..
GÖRÜNÜŞTE YÜKÜM YOK.. LÂKİN SIRTIMDA HAK YÜKÜ VE MUHABBETİNİZ VAR HEPSİ BU!..
62
Biraz sonra başta Mevlânâ, oğlu Velet, Hatunu ve yaşlı bacısıyla Yunus vardı sohbet masasının çevresinde.. Gariptir uzun zamandır ilk defa böyle bir araya geliyorlardı.. Yunus, boşaldıkça boşalıyor, onları mutlu kılıyordu..
GÂNİ MEVLÂM NASİPETSE, VARSAM AĞLAYI, AĞLAYI. MEDİNE DE MUHAMMEDİ GÖRSEM AĞLAYI AĞLAYI...
AH YUNUS'UM NE GÜZEL YERLER GÖRE ÇEKSİN.. ŞAM! AH GÖNLÜMÜN YARISI ORADA YARISI DA KONYADADIR... AH ŞEMS! AH!..
Mevlânâ Şems'le karşılaştığını yaşar gibi anlatıyor, anlatıyordu....
NE BÜYÜK BİR SAADETMİŞ BU SİZİN İÇİN MEVLÂNÂM NE GÜZEL!
Neden sonra Mevlânâ sustu, mum gibi olmuştu. Şimdi çok sevdiği yunusuda onu Şems gibi bırakıp gidecekti..
MERAK ETMEYİN BEN HAZIRLARIM..
YUNUSUMUN HEYBESİNİ HAZIRLAT OĞLUM SULTANIM...
Bu büyük insan Yunus'un gözlerinden ömrünce silinmiyecekti.. Aşk buydu, Aşık buydu, bu kokuyu o ilk defa Bektaş Veli'nin güllüğünde "Al buğdayını, ver Himmetini" diye dize geldiği zaman duymuştu..
BİRLİĞİMİZ, ATEŞ VE KAN OYUNU HEP YANIYORUZ.
PEKÂLA, NASIL İSTERSENİZ.. BEN, YUNUSLA DAHA OTURACAĞIM!..
İZNİNİZLE ÇEKİLELİM BABA!..
Oğlu Sultan Velet ve Gelini İçlâl onları başbaşa bırakmak için çekilmek istediklerini söylerler.. Fakat onların bu güzel sohbetinden genç kadın ayrılmak istemez...
BİRAZ DAHA OTURSAYDIK İYİ OLMAZMIYDI Kİ SULTAN VELETİM!..
YOK OLMAZ İÇLÂL!.. BİZİM O İKİ ATEŞ ARASINDA YERİMİZ YOK! ÇEKİLELİM BİZ!.
COPYRIGHT By ESMET KIRDAR

YUNUS EMRE

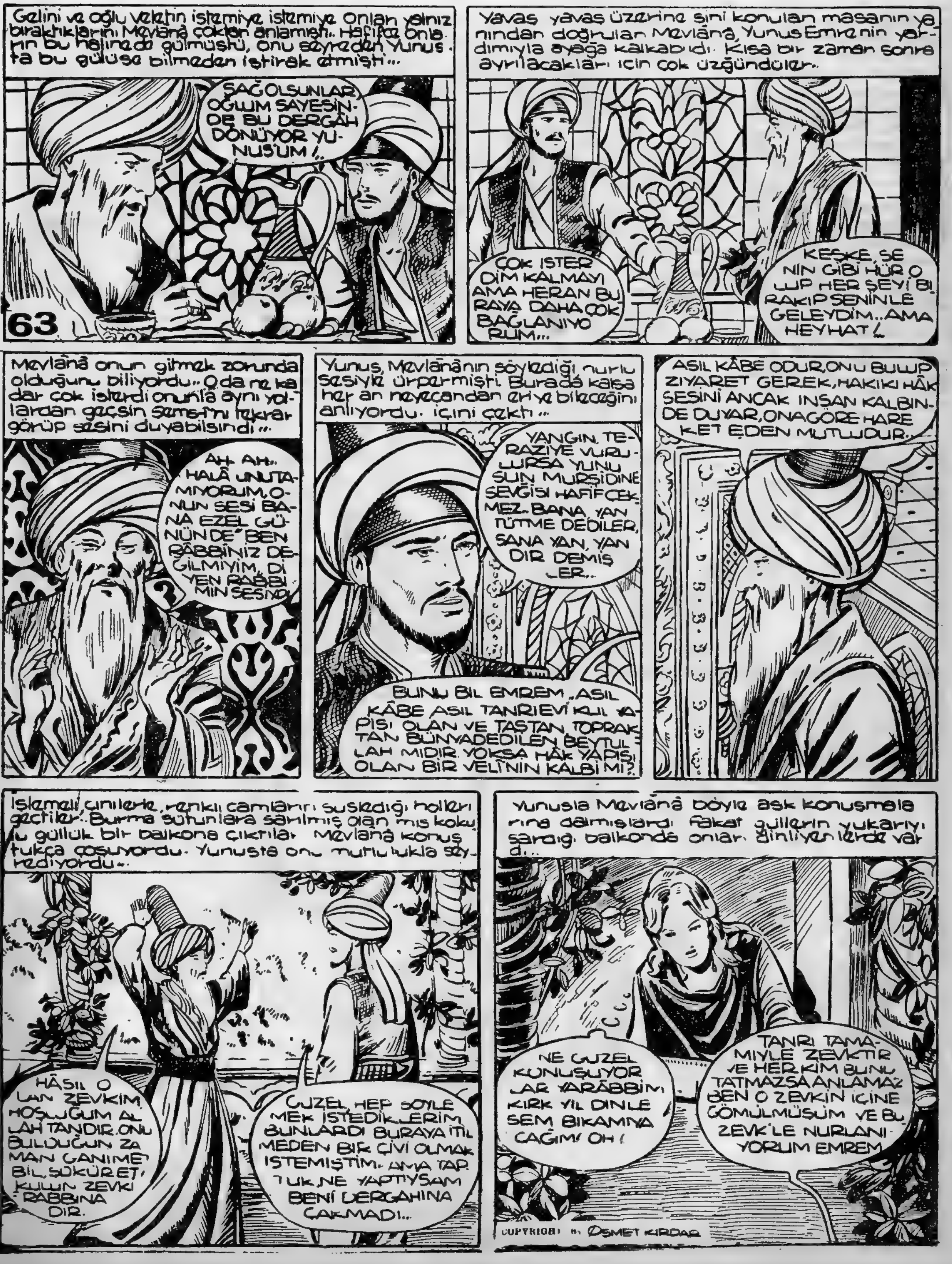
Gelini ve oğlu Veletin istemiye istemiye onları yalnız bıraktıklarını Mevlânâ çoktan anlamıştı.. Hafifçe onların bu haline de gülmüştü, onu seyreden Yunus'ta bu gülüşe bilmeden iştirak etmişti...
SAĞOLSUNLAR OĞLUM SAYESİNDE BU DERGÂH DÖNÜYOR YUNUS'UM !..
63
Yavaş yavaş üzerine sini konulan masanın yanından doğrulan Mevlânâ, Yunus Emre'nin yardımıyla ayağa kalkabıldı. Kısa bir zaman sonra ayrılacakları için çok üzgündüler..
ÇOK ISTERDİM KALMAYI AMA HERAN BURAYA DAHA ÇOK BAĞLANIYORUM...
KEŞKE, SENİN GİBİ HÜR OLUP HER ŞEYİ BIRAKIP SENİNLE GELEYDİM.. AMA HEYHAT !..
Mevlânâ onun gitmek zorunda olduğunu biliyordu.. O da ne kadar çok isterdi onunla aynı yollardan geçsin Şems-i'ni tekrar görüp sesini duyabilsindi...
AH AH.. HALÂ UNUTAMIYORUM, ONUN SESİ BANA EZEL GÜNÜNDE "BEN RÂBBİNİZ DEĞİLMİYİM, DİYEN RABBİMIN SESİYDİ
Yunus, Mevlânânın söylediği nurlu sesiyle ürpermişti. Burada kalsa her an heyecandan eriyebileceğini anlıyordu. içini çekti...
YANGIN, TERAZİYE VURULURSA YUNUSUN MURŞİDİNE SEVGİSİ HAFİF ÇEKMEZ. BANA YAN TÜTME DEDİLER, SANA YAN, YANDIR DEMİŞLER..
BUNU BİL EMREM .ASIL KÂBE ASIL TANRIEVİ KUL YAPISI OLAN VE TAŞTAN, TOPRAKTAN BÜNYADEDİLEN BEYTULLAH MIDIR. YOKSA HÂK YAPISI OLAN BİR VELİNİN KALBİ MI?.
ASIL KÂBE ODUR, ONU BULUP ZİYARET GEREK, HAKIKI HÂK SESİNİ ANCAK INSAN KALBİNDE DUYAR, ONAGÖRE HAREKET EDEN MUTLUDUR..
Işlemeli çinilerle, renkli camların süslediği holleri geçtiler. Burma sütunlara sarılmış olan mis kokulu güllük bir balkona çıktılar. Mevlânâ konuştukça çoşuyordu. Yunusta onu mutlulukla seyrediyordu..
HÂSIL OLAN ZEVKİM, HOŞLUĞUM ALLAH TANDIR. ONU BULDUĞUN ZAMAN GANİMET BİL, ŞÜKÜRET, KULUN ZEVKİ RABBINADIR.
GÜZEL, HEP SÖYLEMEK İSTEDİKLERİM BUNLARDI BURAYA İTİLMEDEN BİR ÇİVİ OLMAK İSTEMİŞTİM. AMA TAPTUK, NE YAPTIYSAM BENİ DERGAHINA ÇAKMADI...
Yunusla Mevlânâ böyle aşk konuşmalarına dalmışlardı fakat güllerin yukarıyı sardığı balkonda onları dinliyenlerde vardı...
NE GÜZEL KONUŞUYORLAR YARÂBBİM KIRK YIL DİNLESEM BIKAMIYACAĞIM! OH !
TANRI TAMAMIYLE ZEVKTİR VE HER KIM BUNU TATMAZSA ANLAMAZ BEN O ZEVKİN IÇİNE GÖMÜLMÜŞÜM VE BU ZEVK'LE NURLANIYORUM EMREM
COPYRIGHT by ÖSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

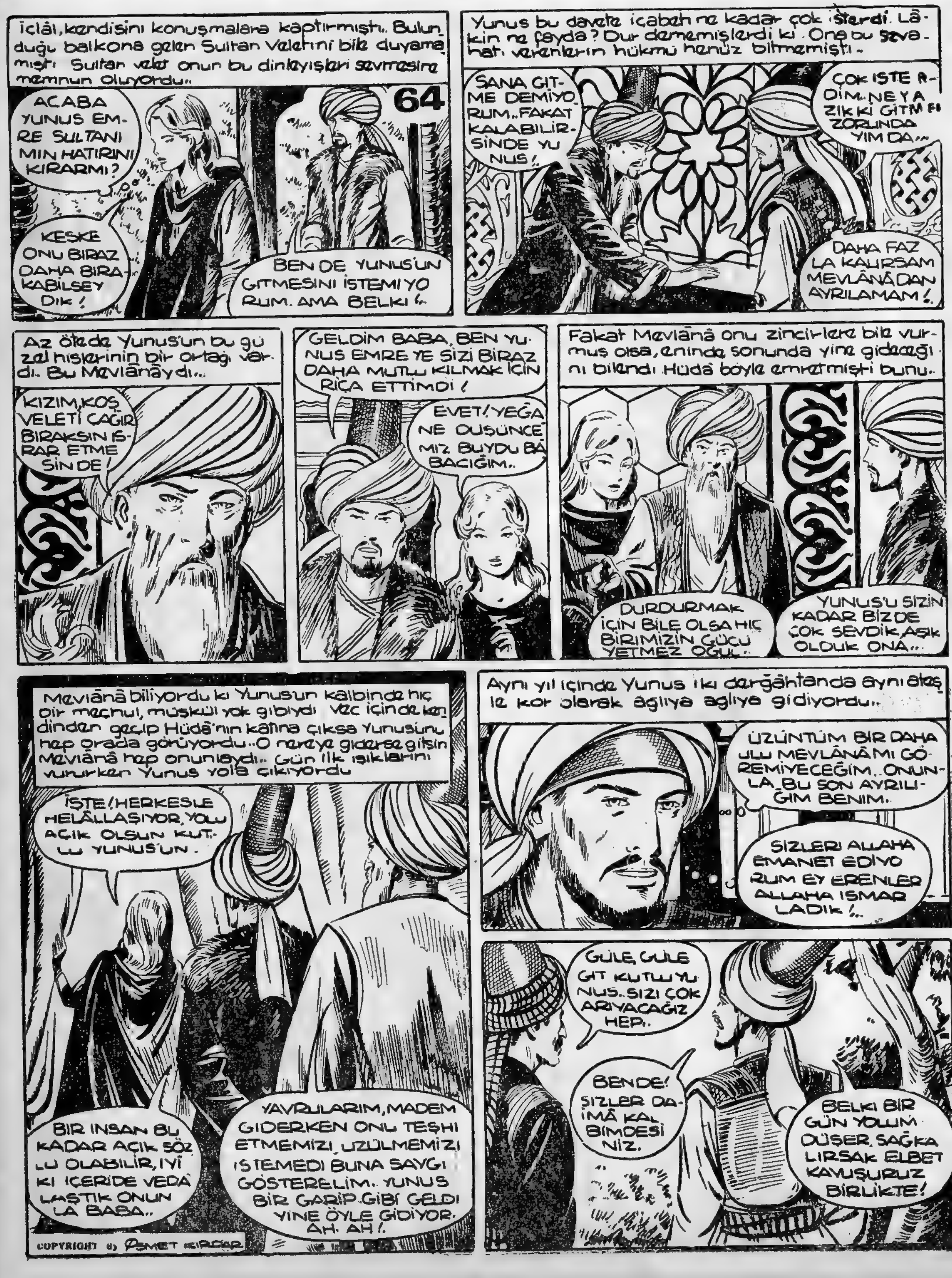
İçlâl, kendisini konuşmalara kaptırmıştı.. Bulunduğu balkona gelen Sultan Veletini bile duyamamıştı. Sultan velet onun bu dinleyişleri sevmesine memnun oluyordu..
64
ACABA YUNUS EMRE SULTANIMIN HATIRINI KIRARMI?
KEŞKE ONU BIRAZ DAHA BIRAKABİLSEYDİK!
BEN DE YUNUS'UN GİTMESİNİ İSTEMİYORUM. AMA BELKİ..
Yunus bu davete icabeti ne kadar çok isterdi. Lâkin ne fayda? Dur dememişlerdi ki. Ona bu seyahati verenlerin hükmü henüz bitmemişti..
SANA GİTME DEMİYORUM.. FAKAT KALABILIRSİNDE YUNUS!
ÇOK İSTERDİM.. NE YAZIK Kİ GİTMEK ZORUNDAYIM DA..
DAHA FAZLA KALIRSAM MEVLÂNÂ'DAN AYRILAMAM!
Az ötede Yunus'un bu güzel hislerinin bir ortağı vardı. Bu Mevlânâ'ydı..
KIZIM, KOŞ VELETİ ÇAĞIR BIRAKSIN ISRAR ETMESİNDE!
GELDİM BABA, BEN YUNUS EMRE'YE SİZİ BİRAZ DAHA MUTLU KILMAK İÇİN RİCA ETTİMDİ!
EVET! YEĞANE DÜŞÜNCEMİZ BUYDU BACIĞIM..
Fakat Mevlânâ onu zincirlere bile vurmuş olsa, eninde sonunda yine gideceğini bilendi. Hüdâ böyle emretmişti bunu..
DURDURMAK İÇİN BİLE OLSA HİÇ BİRİMİZİN GÜCÜ YETMEZ OĞUL..
YUNUS'U SİZİN KADAR BİZDE ÇOK SEVDİK, AŞIK OLDUK ONA..
Mevlânâ biliyordu ki Yunus'un kalbinde hiç bir meçhul, müşkül yok gibiydi. Vec içinde kendinden geçip Hüdâ'nın katına çıksa Yunus'unu hep orada görüyordu.. O nereye giderse gitsin Mevlânâ hep onunlaydı.. Gün ilk ışıklarını vururken Yunus yola çıkıyordu
İŞTE! HERKESLE HELÂLLAŞIYOR, YOLU AÇIK OLSUN KUTLU YUNUS'UN.
BIR İNSAN BU KADAR AÇIK SÖZLÜ OLABİLİR, İYİ Kİ İÇERİDE VEDALAŞTIK ONUNLA BABA..
YAVRULARIM, MADEM GİDERKEN ONU TEŞHİ ETMEMİZİ, ÜZÜLMEMİZİ İSTEMEDİ BUNA SAYGI GÖSTERELİM.. YUNUS BİR GARİP GİBİ GELDİ YİNE ÖYLE GİDİYOR. AH. AH!.
Aynı yıl içinde Yunus iki dergâhtan da aynı ateşle kor olarak ağlıya ağlıya gidiyordu..
ÜZÜNTÜM BİR DAHA ULU MEVLÂNÂ'MI GÖREMİYECEĞİM.. ONUNLA BU SON AYRILIĞIM BENİM.
SİZLERİ ALLAHA EMANET EDİYORUM EY ERENLER ALLAHA ISMARLADIK!..
GÜLE GÜLE GİT KUTLU YUNUS.. SİZİ ÇOK ARIYACAĞIZ HEP..
BENDE! SİZLER DAİMÂ KALBİMDESİNİZ.
BELKİ BİR GÜN YOLUM DÜŞER, SAĞ KALIRSAK ELBET KAVUŞURUZ BİRLİKTE!

COPYRIGHT ©) ESMET KIRCAR

YUNUS EMRE

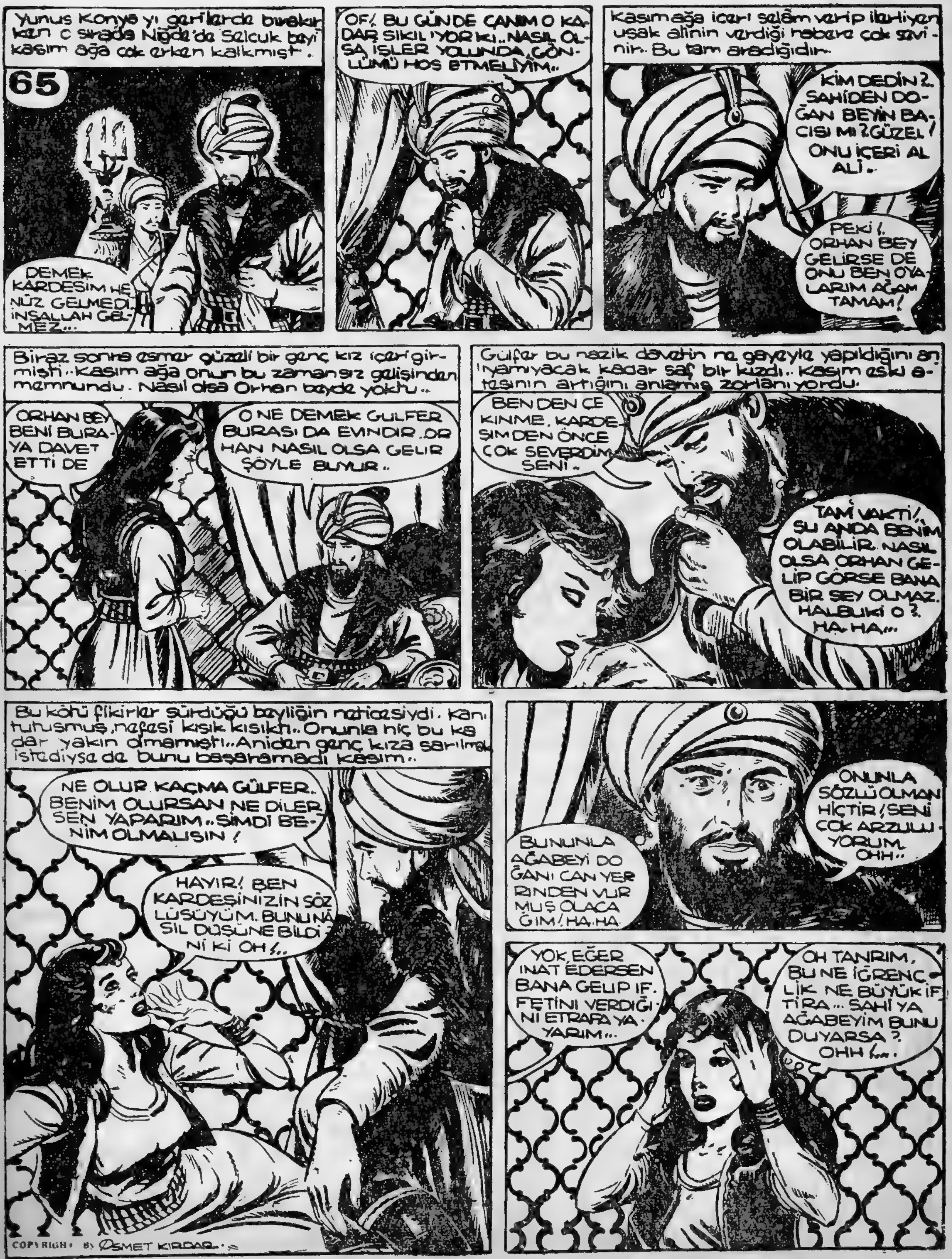
Yunus Konya'yı gerilerde bırakırken o sırada Niğde'de Selçuk beyi kasım ağa çok erken kalkmıştı.
65
DEMEK KARDEŞİM HENÜZ GELMEDİ. İNŞALLAH GELMEZ...
OF! BU GÜNDE CANIM O KADAR SIKILIYOR Kİ.. NASIL OLSA İŞLER YOLUNDA, GÖNLÜMÜ HOŞ ETMELİYİM..
Kasım ağa içeri selâm verip ilerliyen uşak alinin verdiği habere çok sevinir. Bu tam aradığıdır.
KİM DEDİN? SAHİDEN DOĞAN BEYİN BACISI MI? GÜZEL! ONU İÇERİ AL ALİ..
PEKİ! ORHAN BEY GELİRSE DE ONU BEN OYALARIM AĞAM TAMAM!
Biraz sonra esmer güzeli bir genç kız içeri girmişti.. Kasım ağa onun bu zamansız gelişinden memnundu. Nasıl olsa Orhan beyde yoktu..
ORHAN BEY BENİ BURAYA DAVET ETTİ DE
O NE DEMEK GULFER BURASI DA EVİNDİR.. ORHAN NASIL OLSA GELİR ŞÖYLE BUYUR..
Gülfer bu nazik davetin ne gayeyle yapıldığını anlıyamıyacak kadar saf bir kızdı.. Kasım eski ateşinin artığını anlamış zorlanıyordu.
BENDEN ÇEKİNME. KARDEŞİMDEN ÖNCE ÇOK SEVERDİM SENİ.
TAM VAKTİ! ŞU ANDA BENİM OLABİLİR. NASIL OLSA ORHAN GELİP GÖRSE BANA BİR ŞEY OLMAZ. HALBUKİ O? HA HA...
Bu kötü fikirler sürdüğü beyliğin neticesiydi. Kanı tutuşmuş, nefesi kısık kısıktı.. Onunla hiç bu kadar yakın olmamıştı.. Aniden genç kıza sarılmak istediyse de bunu başaramadı kasım..
NE OLUR KAÇMA GÜLFER.. BENİM OLURSAN NE DİLERSEN YAPARIM.. ŞİMDİ BENİM OLMALISIN!
HAYIR! BEN KARDEŞİNİZİN SÖZLÜSÜYÜM. BUNU NASIL DÜŞÜNEBİLDİNİZ Kİ OH!..
BUNUNLA AĞABEYİ DOĞANI CAN YERİNDEN VURMUŞ OLACAĞIM! HA HA
ONUNLA SÖZLÜ OLMAN HİÇTİR! SENİ ÇOK ARZULUYORUM. OHH..
YOK, EĞER İNAT EDERSEN BANA GELİP İFFETİNİ VERDİĞİNİ ETRAFA YAYARIM...
OH TANRIM, BU NE İĞRENÇLİK NE BÜYÜK İFTİRA... SAHİ YA AĞABEYİM BUNU DUYARSA? OHH!...

COPYRIGHT BY ØSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

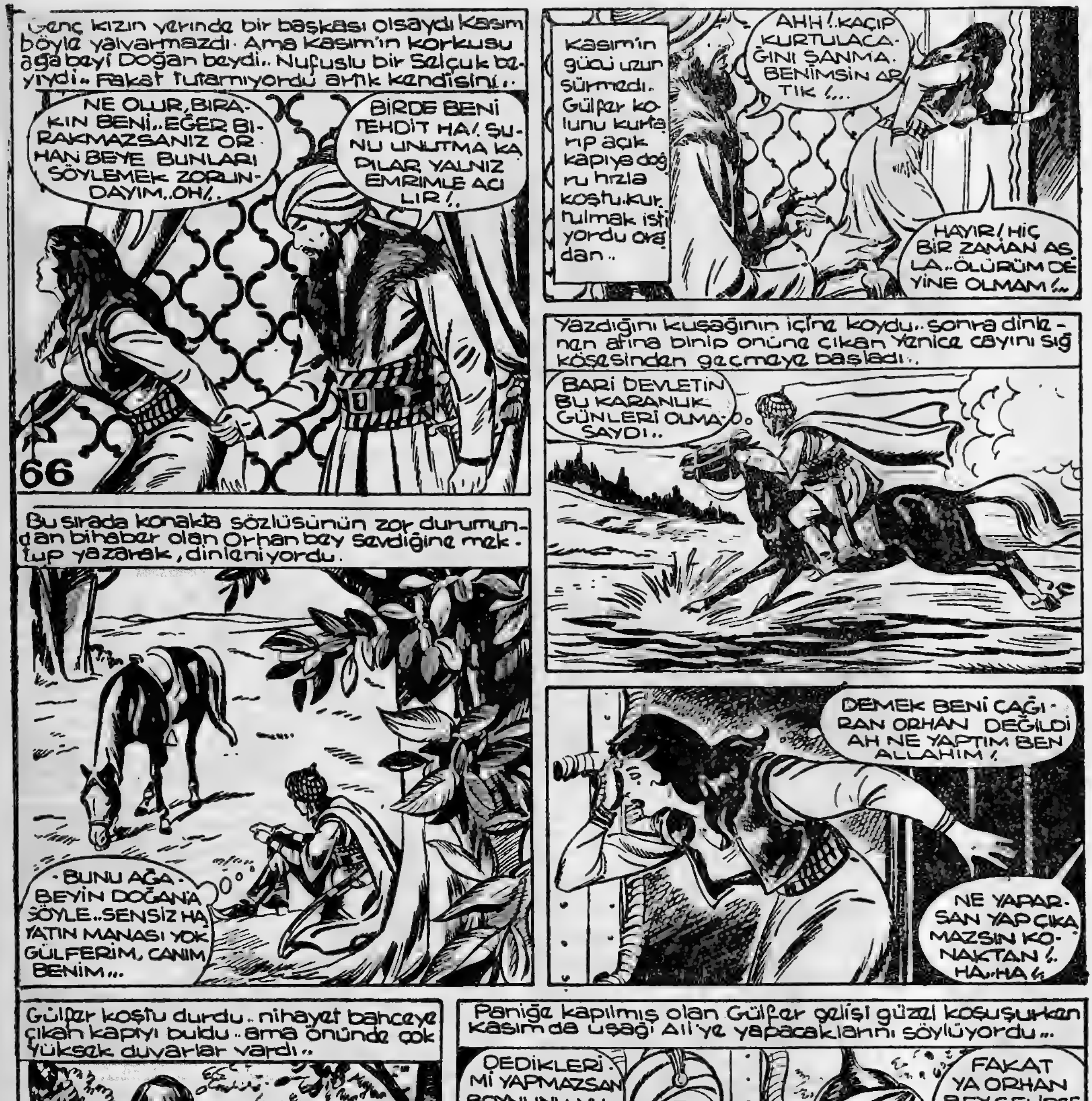
Genç kızın yerinde bir başkası olsaydı Kasım böyle yalvarmazdı. Ama kasım'ın korkusu ağa beyi Doğan beydi.. Nufuslu bir Selçuk beyiydi.. Fakat tutamıyordu artık kendisini..
NE OLUR, BIRAKIN BENİ.. EĞER BIRAKMAZSANIZ ORHAN BEYE BUNLARI SÖYLEMEK ZORUNDAYIM..OH!.
BİRDE BENİ TEHDİT HA!. ŞUNU UNUTMA KAPILAR YALNIZ EMRİMLE ACILIR!.
66
Kasım'ın gücü uzun sürmedi.. Gülfer kolunu kurtarıp açık kapıya doğru hızla koştu. kurtulmak istiyordu oradan..
AHH!..KAÇIP KURTULACAĞINI SANMA. BENİMSİN ARTIK!...
HAYIR! HİÇ BİR ZAMAN ASLA..ÖLÜRÜM DE YİNE OLMAM!..
Bu sırada konakta sözlüsünün zor durumundan bihaber olan Orhan bey Sevdiğine mektup yazarak, dinleniyordu.
-BUNU AĞA BEYİN DOĞAN'A SÖYLE..SENSİZ HAYATIN MANASI YOK GÜLFERİM, CANIM BENİM...
Yazdığını kuşağının içine koydu.. sonra dinlenen atına binip önüne çıkan Yenice çayını sığ köşesinden geçmeye başladı..
BARİ DEVLETİN BU KARANLIK GÜNLERİ OLMASAYDI..
DEMEK BENİ ÇAĞIRAN ORHAN DEĞİLDİ AH NE YAPTIM BEN ALLAHIM!.
NE YAPARSAN YAP ÇIKAMAZSIN KONAKTAN!. HA..HA!.
Gülfer koştu durdu.. nihayet bahçeye çıkan kapıyı buldu.. ama önünde çok yüksek duvarlar vardı..
OH! EYVAH!. İMKÂNI YOK BURADAN KAÇAMAM. YA BENİ KURTAR YADA AL CANIMI TANRIM..
Paniğe kapılmış olan Gülfer gelişi güzel koşuşurken Kasım da uşağı Ali'ye yapacaklarını söylüyordu...
DEDİKLERİMİ YAPMAZSAN BOYNUNU VURURUM.. ONU YAKALA..
FAKAT YA ORHAN BEY GELİRSE BANA HİÇ ACIMAZ DA AĞAM!.

COPYRIGHT By ESMET KIRDAR

YUNUS EMRE

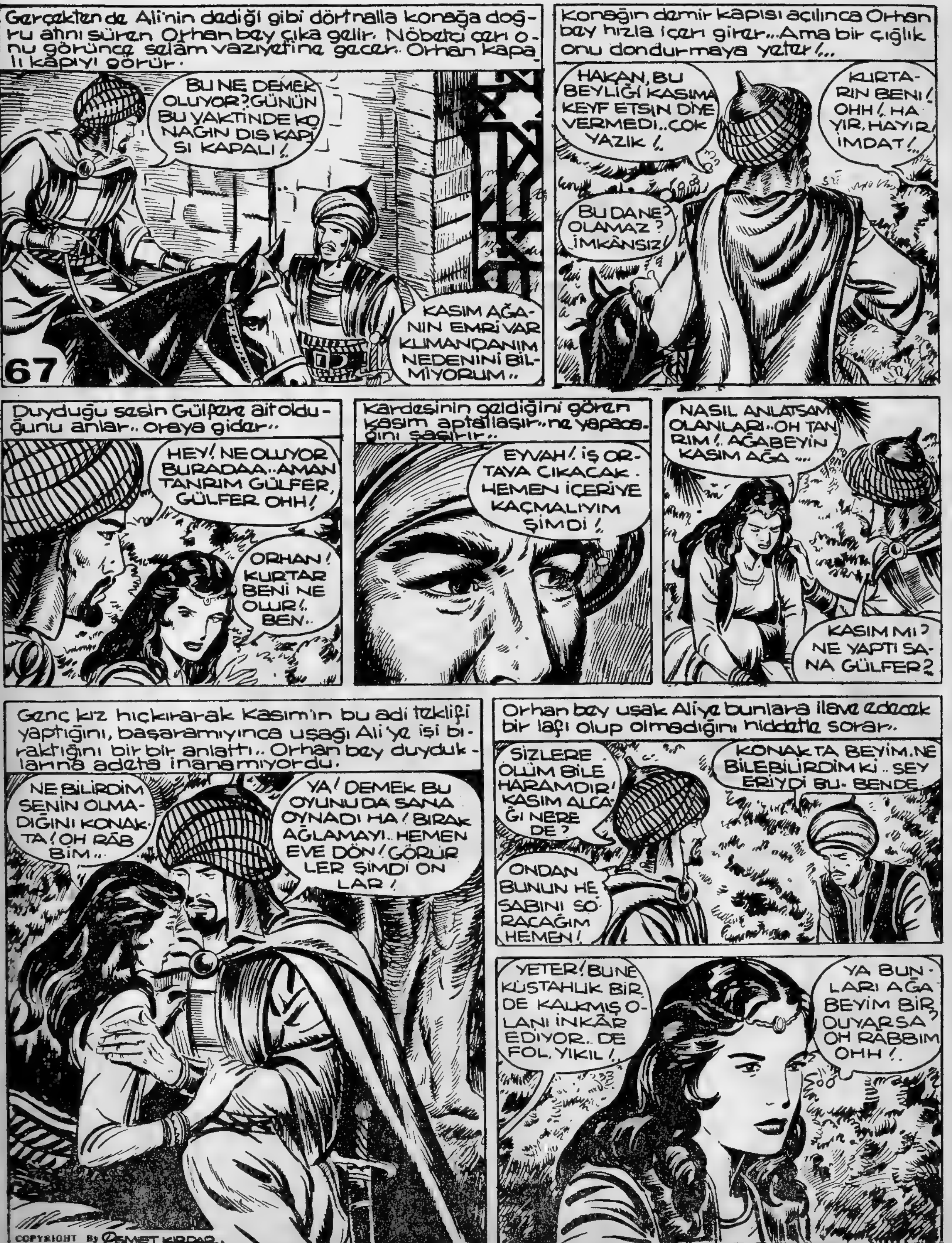
Gerçekten de Ali'nin dediği gibi dörtnalla konağa doğru atını süren Orhan bey çıka gelir. Nöbetçi çeri onu görünce selâm vaziyetine geçer. Orhan kapalı kapıyı görür.
BU NE DEMEK OLUYOR? GÜNÜN BU VAKTİNDE KONAĞIN DIŞ KAPISI KAPALI!.
KASIM AĞANIN EMRİ VAR KUMANDANIM NEDENİNİ BİLMİYORUM..
67
Konağın demir kapısı açılınca Orhan bey hızla içeri girer... Ama bir çığlık onu dondurmaya yeter!...
HAKAN, BU BEYLİĞİ KASIMA KEYF ETSİN DİYE VERMEDİ..ÇOK YAZIK!.
KURTARIN BENİ! OHH!. HAYIR, HAYIR! İMDAT!...
BU DA NE? OLAMAZ? İMKÂNSIZ!
Duyduğu sesin Gülfere ait olduğunu anlar.. oraya gider..
HEY! NE OLUYOR BURADAA.. AMAN TANRIM GÜLFER, GÜLFER OHH!
ORHAN! KURTAR BENİ NE OLUR!. BEN..
Kardeşinin geldiğini gören kasım aptallaşır.. ne yapacağını şaşırır..
EYVAH! İŞ ORTAYA ÇIKACAK. HEMEN İÇERİYE KAÇMALIYIM ŞİMDİ!.
NASIL ANLATSAM OLANLARI.. OH TANRIM!. AĞABEYİN KASIM AĞA ....
KASIM MI? NE YAPTI SANA GÜLFER?
Genç kız hıçkırarak Kasım'ın bu adi teklifi yaptığını, başaramıyınca uşağı Ali'ye işi bıraktığını bir bir anlattı.. Orhan bey duydukların adeta inanamıyordu.
NE BİLİRDİM SENİN OLMADIĞINI KONAKTA! OH RÂBBİM..
YA! DEMEK BU OYUNU DA SANA OYNADI HA! BIRAK AĞLAMAYI.. HEMEN EVE DÖN! GÖRÜRLER ŞİMDİ ONLAR!
Orhan bey uşak Aliye bunlara ilave edecek bir lafı olup olmadığını hiddetle sorar.
SİZLERE ÖLÜM BİLE HARAMDIR! KASIM ALÇAĞI NEREDE?
KONAKTA BEYİM. NE BİLEBİLİRDİM Kİ.. SEY ERİYDİ BU- BENDE
ONDAN BUNUN HESABINI SORACAĞIM HEMEN!
YETER! BUNE KÜSTAHLIK BİR DE KALKMIŞ OLANI İNKÂR EDİYOR.. DEFOL, YIKIL!.
YA BUNLARI AĞA BEYİM BİR DUYARSA OH RABBIM OHH!.

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

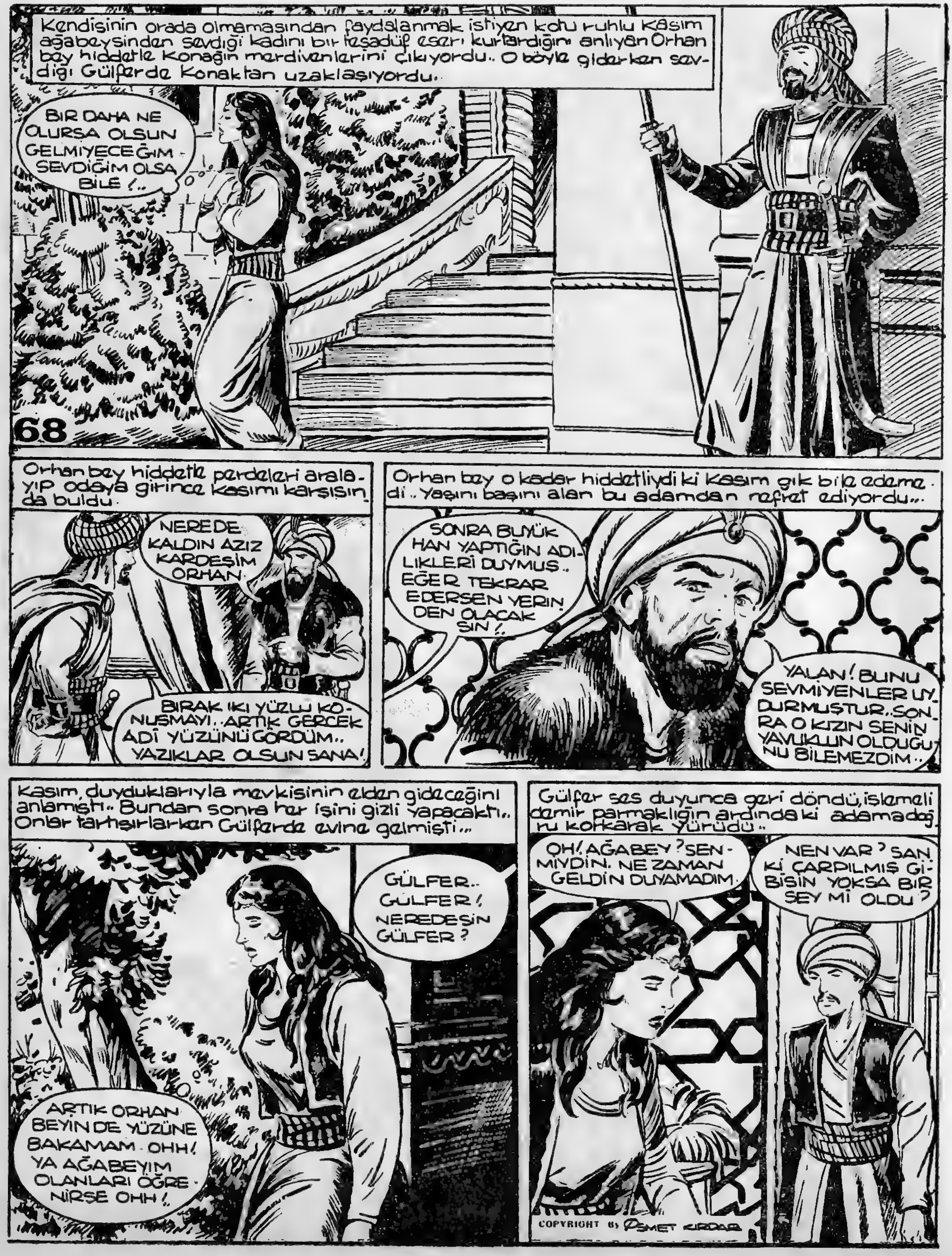
Kendisinin orada olmamasından faydalanmak istiyen kötü ruhlu Kasım ağabeysinden sevdiği kadını bir tesadüf eseri kurtardığını anlıyan Orhan bey hiddetle Konağın merdivenlerini çıkıyordu.. O böyle giderken sevdiği Gülferde Konaktan uzaklaşıyordu..
BIR DAHA NE OLURSA OLSUN GELMIYECEĞIM SEVDIĞIM OLSA BILE !..
68
Orhan bey hiddetle perdeleri aralayıp odaya girince Kasımı karşısında buldu.
NEREDE KALDIN AZIZ KARDEŞIM ORHAN
BIRAK IKI YÜZLÜ KONUŞMAYI.. ARTIK GERÇEK ADİ YÜZÜNÜ GÖRDÜM.. YAZIKLAR OLSUN SANA!
Orhan bey o kadar hiddetliydi ki Kasım gık bile edemedi.. Yaşını başını alan bu adamdan nefret ediyordu..
SONRA BUYUK HAN YAPTIĞIN ADILIKLERI DUYMUŞ.. EĞER TEKRAR EDERSEN YERINDEN OLACAKSIN !.
YALAN! BUNU SEVMIYENLER UYDURMUŞTUR.. SONRA O KIZIN SENIN YAVUKLUN OLDUĞUNU BILEMEZDIM..
Kasım, duyduklarıyla mevkisinin elden gideceğini anlamıştı.. Bundan sonra her işini gizli yapacaktı.. Onlar tartışırlarken Gülferde evine gelmişti..
GÜLFER.. GÜLFER!, NEREDESIN GÜLFER?
ARTIK ORHAN BEYIN DE YÜZÜNE BAKAMAM. OHH! YA AĞABEYIM OLANLARI ÖĞRENIRSE OHH!.
Gülfer ses duyunca geri döndü, işlemeli demir parmaklığın ardındaki adama doğru korkarak yürüdü..
OH! AĞABEY? SEN MIYDIN. NE ZAMAN GELDIN DUYAMADIM.
NEN VAR? SANKI ÇARPILMIŞ GIBISIN YOKSA BIR ŞEY MI OLDU?

COPYRIGHT by İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

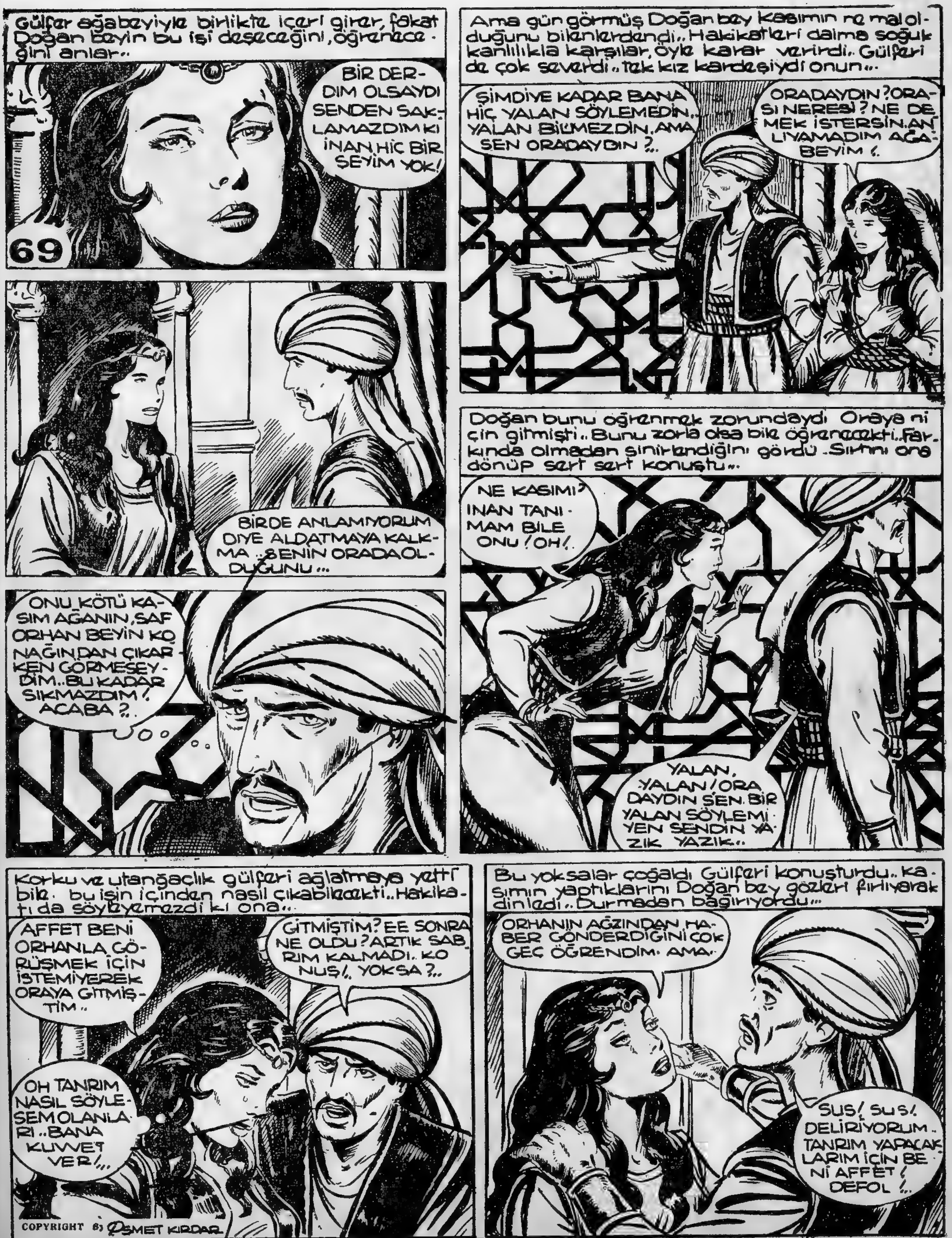
Gülfer ağabeyiyle birlikte içeri girer, fakat Doğan beyin bu işi deşeceğini, öğreneceğini anlar..
BİR DERDİM OLSAYDI SENDEN SAKLAMAZDIM Kİ İNAN HİÇ BİR ŞEYİM YOK!
69
Ama gün görmüş Doğan bey Kasımın ne mal olduğunu bilenlerdendi.. Hakikatleri daima soğuk kanlılıkla karşılar, öyle karar verirdi.. Gülferi de çok severdi.. tek kız kardeşiydi onun..
ŞİMDİYE KADAR BANA HİÇ YALAN SÖYLEMEDİN.. YALAN BİLMEZDİN. AMA SEN ORADAYDIN ?..
ORADAYDIN ? ORASI NERESİ ? NE DEMEK İSTERSİN. ANLIYAMADIM AĞABEYİM !.
BİRDE ANLAMIYORUM DIYE ALDATMAYA KALKMA .. SENİN ORADA OLDUĞUNU ...
ONU KÖTÜ KASIM AĞANIN, SAF ORHAN BEYİN KONAĞINDAN ÇIKARKEN GÖRMESEYDİM.. BU KADAR SIKMAZDIM! ACABA ?..
Doğan bunu öğrenmek zorundaydı Oraya niçin gitmişti.. Bunu zorla olsa bile öğrenecekti.. Farkında olmadan sinirlendiğini gördü. Sırtını ona dönüp sert sert konuştu..
NE KASIMI? İNAN TANIMAM BİLE ONU ! OH !.
YALAN, YALAN / ORADAYDIN SEN. BİR YALAN SÖYLEMİYEN SENDİN YAZIK YAZIK..
Korku ve utangaçlık gülferi ağlatmaya yetti bile. bu işin içinden nasıl çıkabilecekti.. Hakikatı da söyleyemezdi ki ona..
AFFET BENİ ORHANLA GÖRÜŞMEK İÇİN İSTEMİYEREK ORAYA GİTMİŞTİM ..
GİTMİŞTİM? EE SONRA NE OLDU ? ARTIK SABRIM KALMADI. KONUŞ !. YOKSA ?..
OH TANRIM NASIL SÖYLESEM OLANLARI .. BANA KUVVET VER !..
Bu yoksa lar çoğaldı Gülferi konuşturdu.. Kasımın yaptıklarını Doğan bey gözleri fırlıyarak dinledi.. Durmadan bağırıyordu..
ORHANIN AĞZINDAN HABER GÖNDERDİĞİNİ ÇOK GEÇ ÖĞRENDİM. AMA.
SUS ! SUS !. DELİRİYORUM . TANRIM YAPACAKLARIM İÇİN BENİ AFFET ! DEFOL !..

COPYRIGHT BY İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

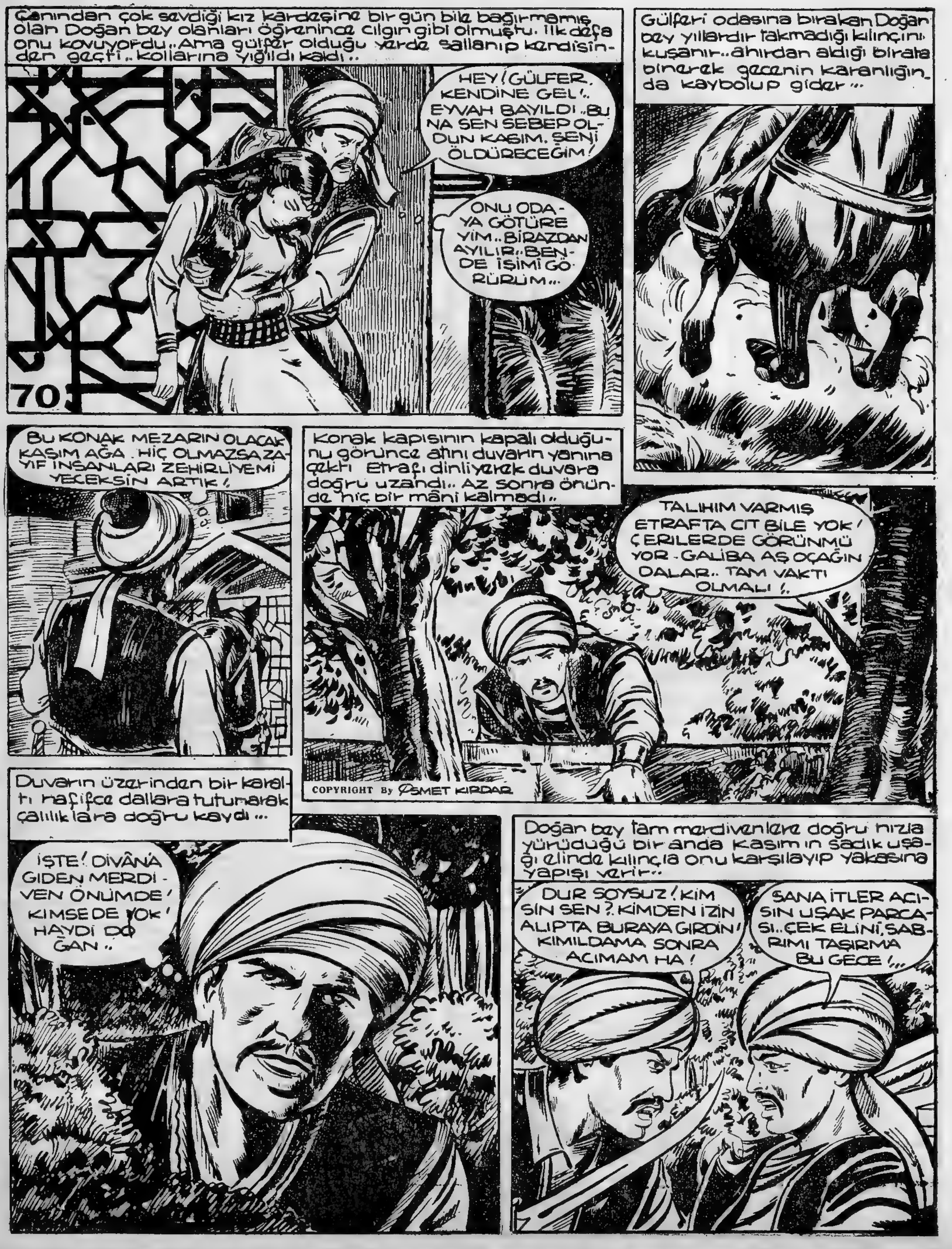
Canından çok sevdiği kız kardeşine bir gün bile bağırmamış olan Doğan bey olanları öğrenince cılgın gibi olmuştu. İlk defa onu kovuyordu.. Ama gülfer olduğu yerde sallanıp kendisinden geçti.. kollarına yığıldı kaldı..
HEY! GÜLFER. KENDİNE GEL!.. EYVAH BAYILDI.. BUNA SEN SEBEP OLDUN KASIM. SENİ ÖLDÜRECEĞİM!
ONU ODAYA GÖTÜREYİM.. BİRAZDAN AYILIR.. BEN DE İŞİMİ GÖRÜRÜM...
70
Gülferi odasına bırakan Doğan bey yıllardır takmadığı kılınçını kuşanır.. ahırdan aldığı bir ata binerek gecenin karanlığında kaybolup gider...
BU KONAK MEZARIN OLACAK KASIM AĞA. HİÇ OLMAZSA ZAYIF İNSANLARI ZEHİRLİYEMİYECEKSİN ARTIK!
Konak kapısının kapalı olduğunu görünce atını duvarın yanına çekti Etrafı dinliyerek duvara doğru uzandı.. Az sonra önünde hiç bir mâni kalmadı..
TALIHIM VARMIŞ ETRAFTA CIT BİLE YOK! ÇERİLERDE GÖRÜNMÜYOR - GALİBA AŞ OÇAĞIN DALAR.. TAM VAKTI OLMALI!.
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR
Duvarın üzerinden bir karaltı hafifce dallara tutunarak çalılıklara doğru kaydı...
İŞTE! DİVÂNA GİDEN MERDİVEN ÖNÜMDE! KİMSE DE YOK! HAYDİ DOĞAN..
Doğan bey tam merdivenlere doğru hızla yürüdüğü bir anda Kasım ın sadık uşağı elinde kılınçıla onu karşılayıp yakasına yapışı verir..
DUR SOYSUZ! KİMSİN SEN?. KİMDEN İZİN ALIPTA BURAYA GIRDIN! KIMILDAMA SONRA ACIMAM HA!
SANA İTLER ACISIN UŞAK PARCASI.. ÇEK ELİNİ, SABRIMI TAŞIRMA BU GECE!...

YUNUS EMRE

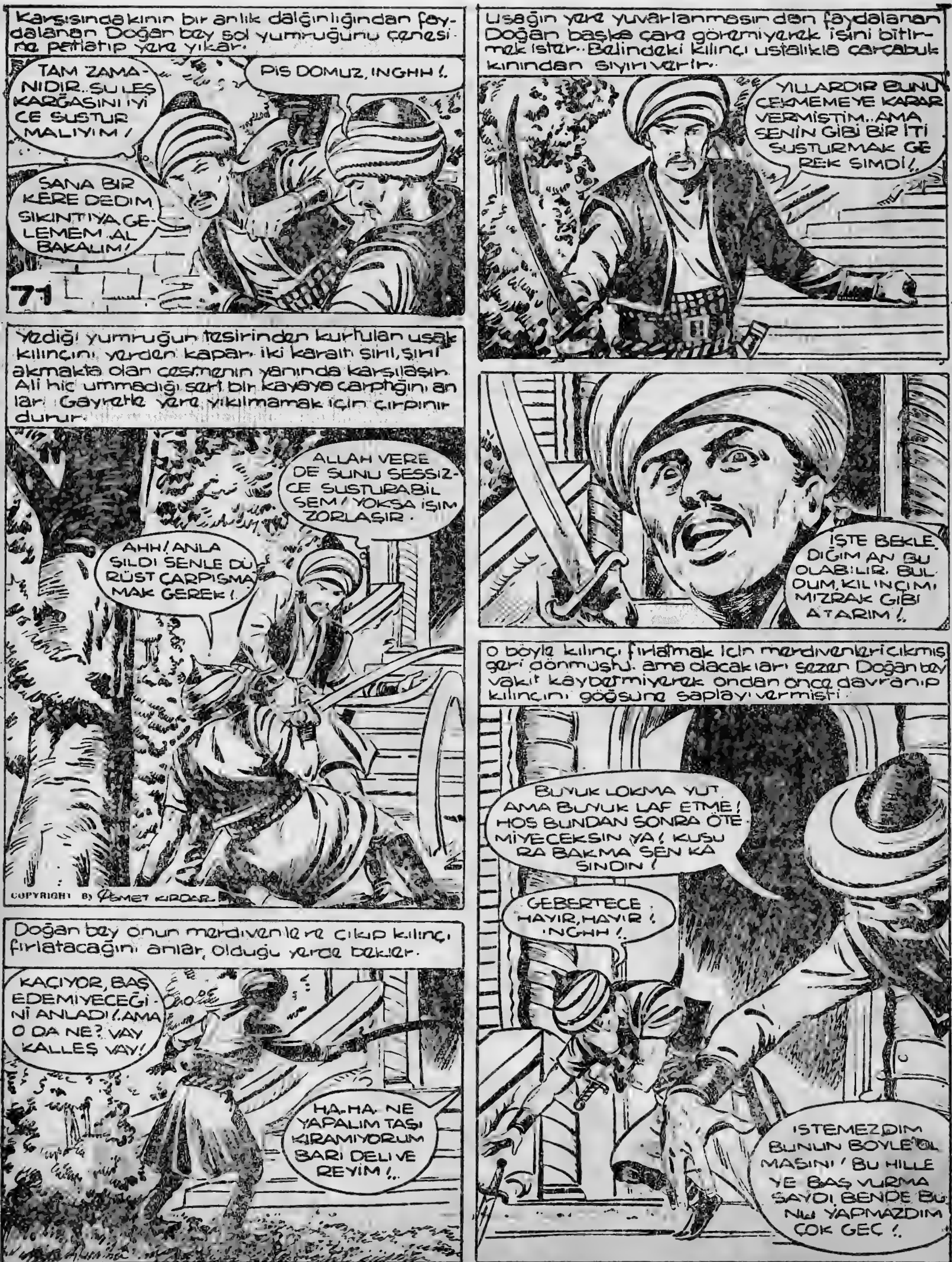
Karşısındakinin bir anlık dalğınlığından faydalanan Doğan bey sol yumruğunu çenesine patlatıp yere yıkar.
TAM ZAMANIDIR.. ŞU LEŞ KARĞASINI İYİCE SUSTURMALIYIM /
PİS DOMUZ, INGHH !.
SANA BIR KERE DEDIM SIKINTIYA GELEMEM. AL BAKALIM!
71
Usağın yere yuvarlanmasından faydalanan Doğan başka çare göremiyerek işini bitirmek ister.. Belindeki kılıncı ustalıkla çarçabuk kınından sıyırıverir.
YILLARDIR BUNU ÇEKMEMEYE KARAR VERMİSTİM.. AMA SENİN GİBİ BİR İTİ SUSTURMAK GEREK ŞIMDİ !.
Yediği yumruğun tesirinden kurtulan uşak kılıncını yerden kapar. iki karaltı şırıl, şırıl akmakta olan çeşmenin yanında karşılaşır. Ali hiç ummadığı sert bir kayaya çarptığını anlar. Gayretle yere yıkılmamak için çırpınır durur.
ALLAH VERE DE ŞUNU SESSİZCE SUSTURABİLSEM / YOKSA İŞİM ZORLAŞIR.
AHH! ANLAŞILDI SENLE DÜRÜST ÇARPIŞMAMAK GEREK !.
COPYRIGHT BY AHMET KIRDAR
İŞTE BEKLEDİĞIM AN BU OLABILIR. BULDUM, KILINÇIMI MIZRAK GIBI ATARIM !.
Doğan bey onun merdivenlere çıkıp kılıncı fırlatacağını anlar, olduğu yerde bekler.
KAÇIYOR, BAŞ EDEMİYECEĞİNİ ANLADI !. AMA O DA NE? VAY KALLEŞ VAY!
HA-HA- NE YAPALIM TAŞI KIRAMIYORUM BARİ DELİVEREYİM !..
O böyle kılıncı fırlatmak için merdivenleri çıkmış geri dönmüştü. ama olacakları sezen Doğan bey vakit kaybetmiyerek ondan önce davranıp kılıncını göğsüne saplayıvermişti.
BUYUK LOKMA YUT AMA BUYUK LAF ETME! HOŞ BUNDAN SONRA ÖTEMİYECEKSİN YA !. KUSURA BAKMA SEN KAŞINDIN !
GEBERTECE HAYIR, HAYIR !. INGHH !.
ISTEMEZDIM BUNUN BOYLE OLMASINI ! BU HILLEYE BAŞ VURMASAYDI, BENDE BUNU YAPMAZDIM ÇOK GEÇ !.

YUNUS EMRE

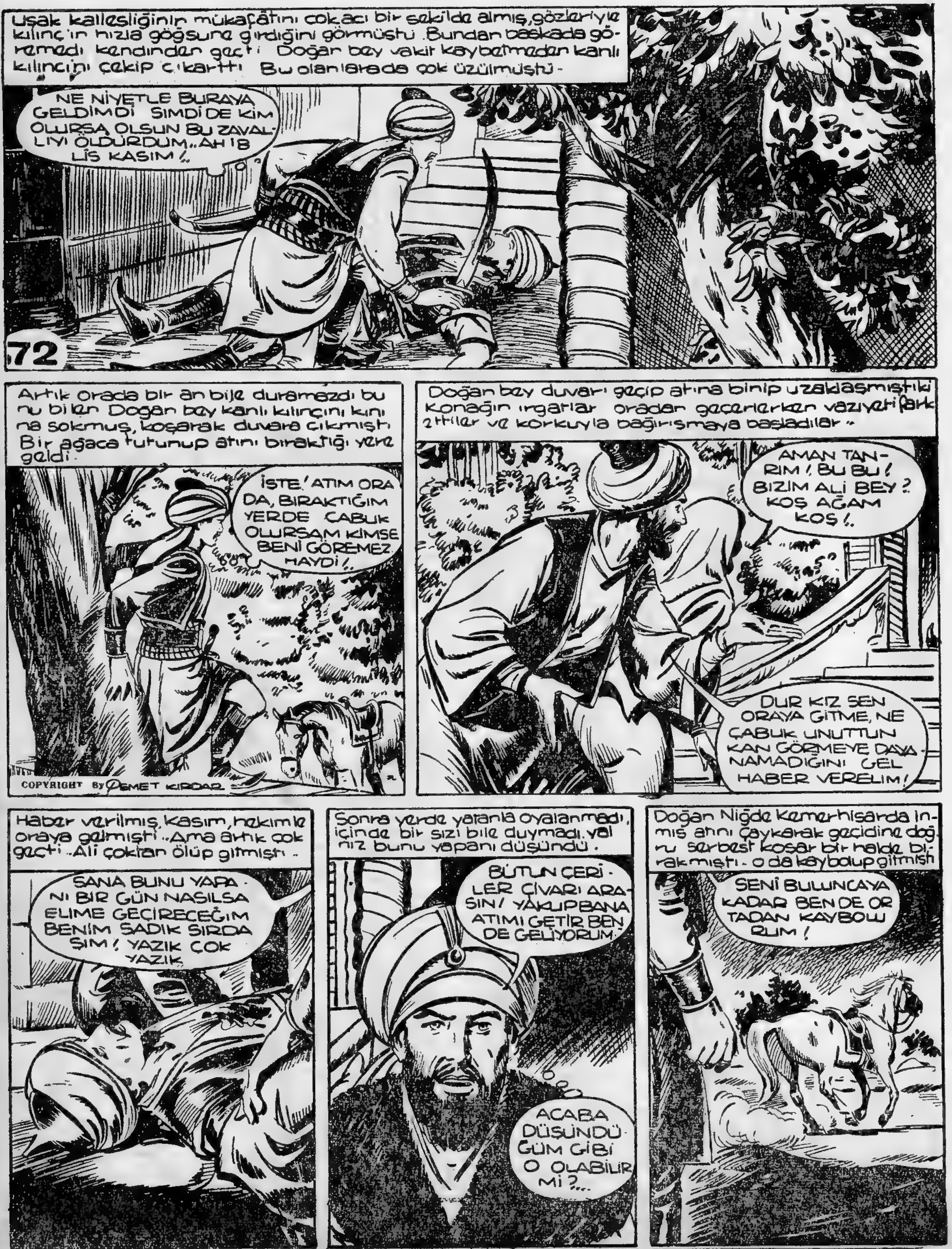
Uşak kalleşliğinin mükafâtını çok acı bir şekilde almış, gözleriyle kılınç'ın hızla göğsüne girdiğini görmüştü. Bundan başkada göremedi kendinden geçti Doğan bey vakit kaybetmeden kanlı kılıncını çekip çıkarttı Bu olanlarada çok üzülmüştü -
NE NİYETLE BURAYA GELDİMDİ ŞIMDİ DE KİM OLURSA OLSUN BU ZAVALLIYI ÖLDÜRDÜM.. AH İBLİS KASIM!..
72
Artık orada bir ân bile duramazdı bunu bilen Doğan bey kanlı kılınçını kınına sokmuş, koşarak duvara çıkmıştı. Bir ağaca tutunup atını bıraktığı yere geldi.
İŞTE! ATIM ORADA, BIRAKTIĞIM YERDE ÇABUK OLURSAM KIMSE BENİ GÖREMEZ HAYDİ!..
COPYRIGHT By DEMET KIRDAR
Doğan bey duvarı geçip atına binip uzaklaşmıştı ki konağın ırgatları oradan geçerlerken vaziyeti fark ettiler ve korkuyla bağrışmaya başladılar..
AMAN TANRIM!, BU BU! BIZIM ALİ BEY? KOŞ AĞAM KOŞ!..
DUR KIZ SEN ORAYA GİTME, NE ÇABUK UNUTTUN KAN GÖRMEYE DAYANAMADIĞINI GEL HABER VERELİM!
Haber verilmiş, kasım, hekimle oraya gelmişti..Ama artık çok geçti..Ali çoktan ölüp gitmişti.
SANA BUNU YAPANI BIR GÜN NASILSA ELIME GEÇIRECEĞIM BENIM SADIK SIRDAŞIM! YAZIK ÇOK YAZIK.
Sonra yerde yatanla oyalanmadı, içinde bir sızı bile duymadı. yalnız bunu yapanı düşündü.
BÜTÜN ÇERİLER CİVARI ARASIN! YAKUP BANA ATIMI GETİR BEN DE GELİYORUM.
ACABA DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ O OLABİLİR Mİ?...
Doğan Niğde Kemerhisarda inmiş atını çaykarak geçidine doğru serbest koşar bir halde bırakmıştı - o da kaybolup gitmişti
SENİ BULUNCAYA KADAR BEN DE ORTADAN KAYBOLURUM!

YUNUS EMRE

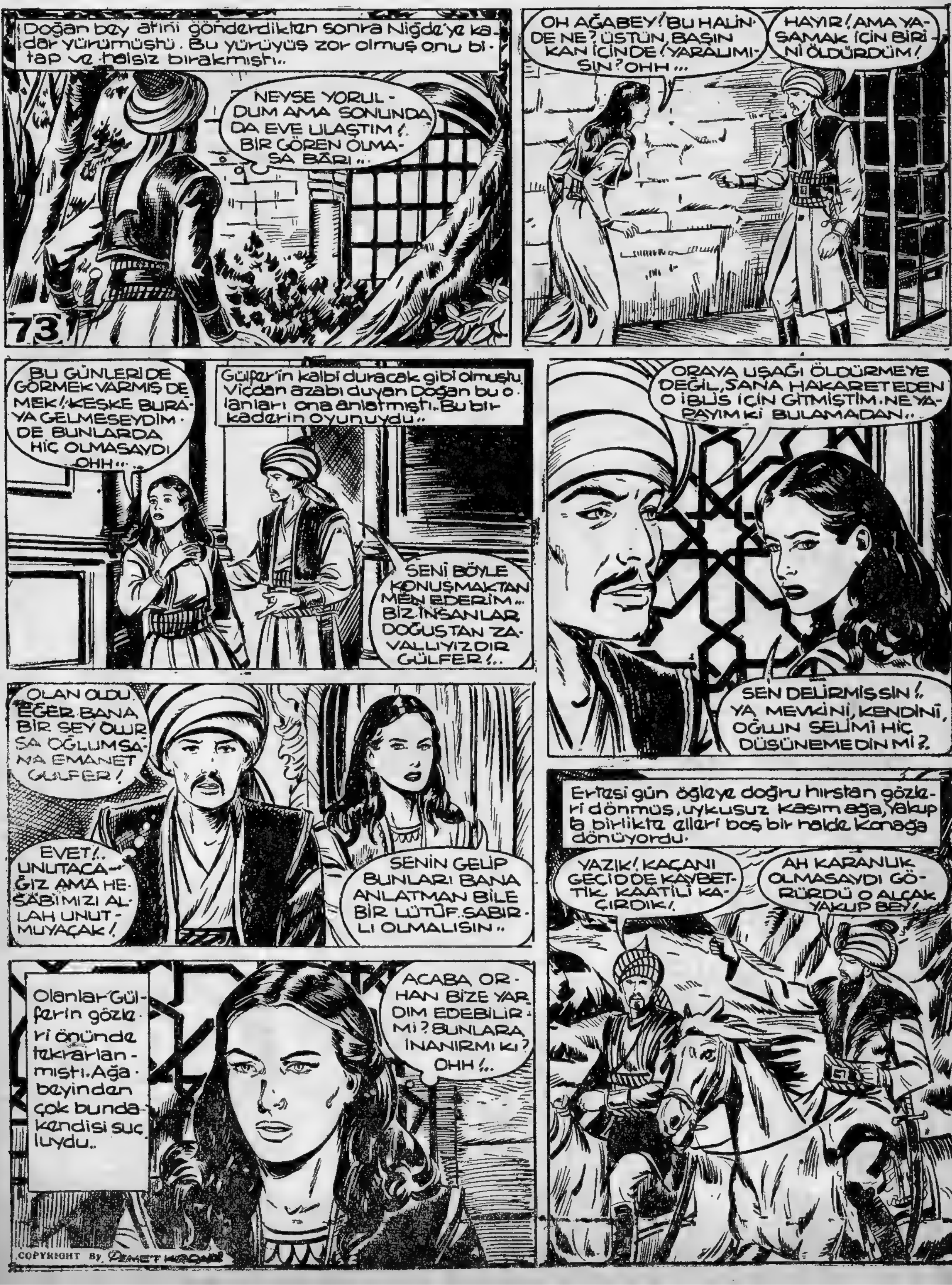
Doğan bey atini gönderdikten sonra Niğde'ye kadar yürümüştü. Bu yürüyüş zor olmuş onu bitap ve halsiz bırakmıştı..
NEYSE YORULDUM AMA SONUNDA DA EVE ULAŞTIM! BİR GÖREN OLMASA BÂRİ..
73
OH AĞABEY! BU HALİNDE NE? ÜSTÜN, BAŞIN KAN İÇİNDE! YARALIMISIN? OHH...
HAYIR! AMA YAŞAMAK İÇİN BİRİNİ ÖLDÜRDÜM!
BU GÜNLERİ DE GÖRMEK VARMIŞ DEMEK! KEŞKE BURAYA GELMESEYDİM DE BUNLARDA HİÇ OLMASAYDI OHH...
Gülfer'in kalbi duracak gibi olmuştu. Vicdan azabı duyan Doğan bu olanları ona anlatmıştı.. Bu bir kaderin oyunuydu..
SENİ BÖYLE KONUŞMAKTAN MEN EDERİM... BİZ İNSANLAR DOĞUŞTAN ZAVALLIYIZDIR GÜLFER!..
ORAYA UŞAĞI ÖLDÜRMEYE DEĞİL, SANA HAKARET EDEN O İBLİS İÇİN GİTMİŞTİM. NE YAPAYIM Kİ BULAMADAN..
SEN DELİRMİŞSİN! YA MEVKİNİ, KENDİNİ, OĞLUN SELİMİ HİÇ DÜŞÜNEMEDİN Mİ?
OLAN OLDU. EĞER BANA BİR ŞEY OLURSA OĞLUM SANA EMANET GÜLFER!
EVET!.. UNUTACAĞIZ AMA HESABIMIZI ALLAH UNUTMUYACAK!
SENİN GELİP BUNLARI BANA ANLATMAN BİLE BİR LÜTUF. SABIRLI OLMALISIN..
Ertesi gün öğleye doğru hırstan gözleri dönmüş, uykusuz Kasım ağa, Yakup la birlikte elleri boş bir halde konağa dönüyordu.
YAZIK! KAÇANI GEÇİDDE KAYBETTİK. KAATİLİ KAÇIRDIK!
AH KARANLIK OLMASAYDI GÖRÜRDÜ O ALÇAK YAKUP BEY!..
Olanlar Gülferin gözleri önünde tekrarlanmıştı. Ağabeyinden çok bunda kendisi suçluydu..
ACABA ORHAN BİZE YARDIM EDEBİLİR Mİ? BUNLARA İNANIRMI Kİ? OHH!..

COPYRIGHT By DEMET [illegible]

YUNUS EMRE

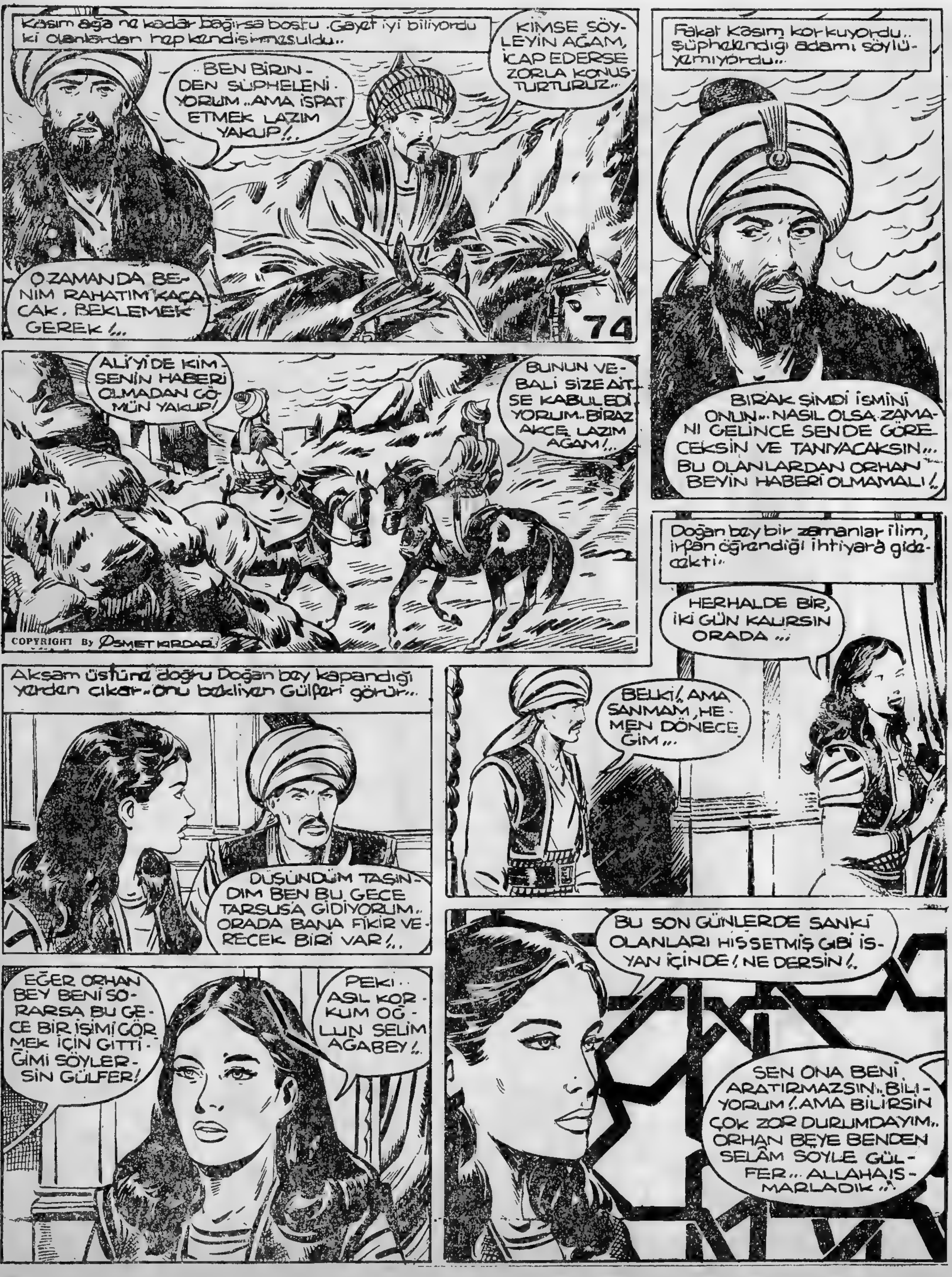
Kasım ağa ne kadar bağırsa boştu .Gayet iyi biliyordu ki olanlardan hep kendisi mesuldu..
..BEN BİRİNDEN ŞÜPHELENİYORUM ..AMA İSPAT ETMEK LAZIM YAKUP!..
KİMSE SÖYLEYİN AĞAM, İCAP EDERSE ZORLA KONUŞTURTURUZ..
O ZAMANDA BENİM RAHATIM KAÇACAK. BEKLEMEK GEREK!..
74
Fakat Kasım korkuyordu.. şüphelendiği adamı söylüyemiyordu..
BIRAK ŞİMDİ İSMİNİ ONUN.. NASIL OLSA ZAMANI GELİNCE SENDE GÖRECEKSİN VE TANIYACAKSIN... BU OLANLARDAN ORHAN BEYİN HABERİ OLMAMALI!..
ALİ'Yİ DE KİM SENİN HABERİ OLMADAN GÖMÜN YAKUP!
BUNUN VEBALİ SİZE AİTSE KABULEDİYORUM.. BİRAZ AKÇE LAZIM AĞAM!..
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR
Akşam üstüne doğru Doğan bey kapandığı yerden çıkar.. onu bekliyen Gülferi görür..
DÜŞÜNDÜM TAŞINDIM BEN BU GECE TARSUSA GİDİYORUM.. ORADA BANA FİKİR VERECEK BİRİ VAR!..
Doğan bey bir zamanlar ilim, irfan öğrendiği ihtiyara gidecekti..
HERHALDE BİR, İKİ GÜN KALIRSIN ORADA...
BELKİ!, AMA SANMAM, HEMEN DÖNECEĞİM...
EĞER ORHAN BEY BENİ SORARSA BU GECE BİR İŞİMİ GÖRMEK İÇİN GİTTİĞİMİ SÖYLERSİN GÜLFER!
PEKİ.. ASIL KORKUM OĞLUN SELİM AĞABEY!..
BU SON GÜNLERDE SANKİ OLANLARI HİSSETMİŞ GİBİ İSYAN İÇİNDE! NE DERSİN!..
SEN ONA BENİ ARATIRMAZSIN.. BİLİYORUM!. AMA BİLİRSİN ÇOK ZOR DURUMDAYIM.. ORHAN BEYE BENDEN SELÂM SÖYLE GÜLFER... ALLAHAISMARLADIK..

YUNUS EMRE

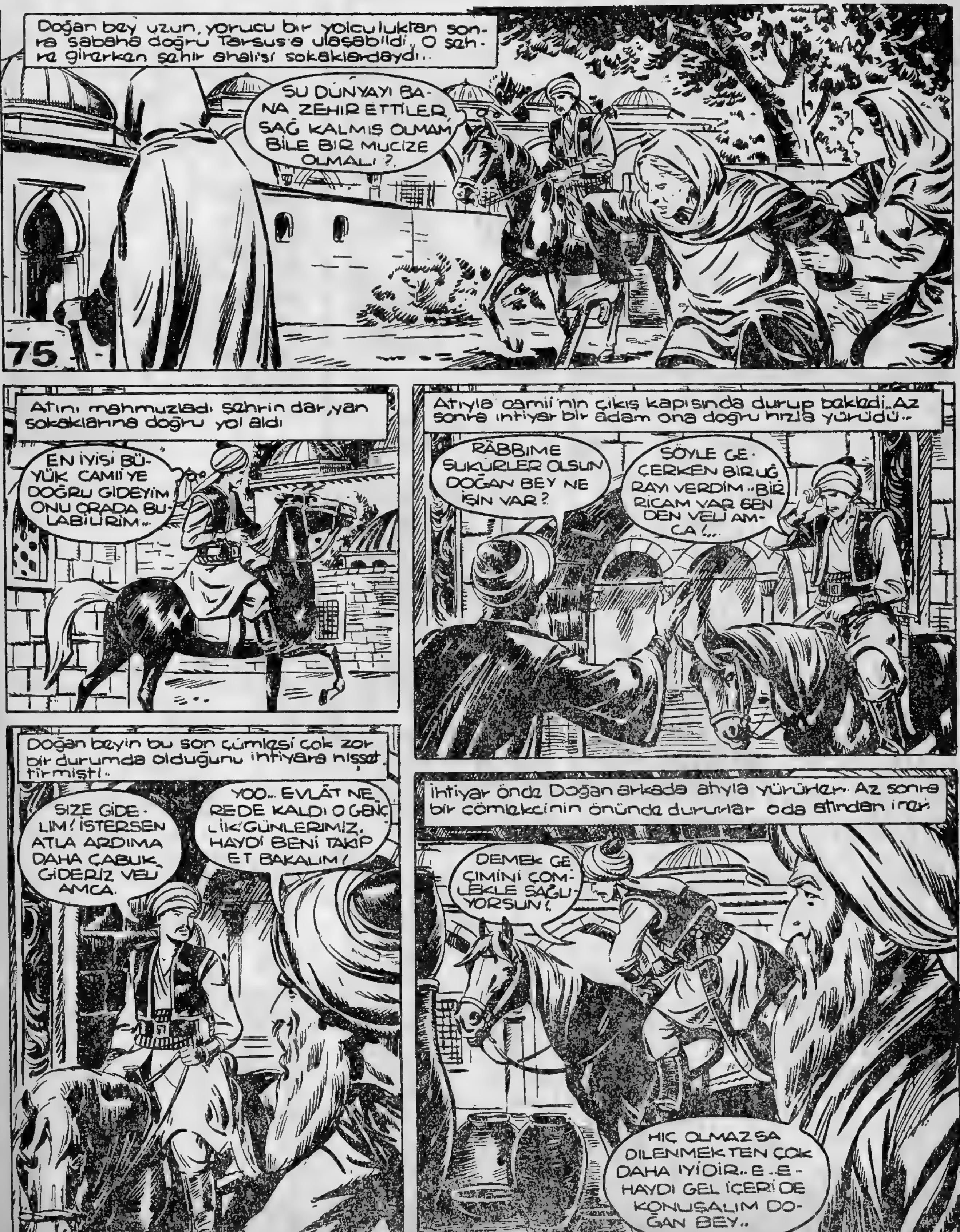
Doğan bey uzun, yorucu bir yolculuktan sonra sabaha doğru Tarsus'a ulaşabildi, O şehre girerken şehir ahalisi sokaklardaydı..
ŞU DÜNYAYI BANA ZEHİR ETTİLER, SAĞ KALMIŞ OLMAM BİLE BİR MUCİZE OLMALI ?.
75
Atını mahmuzladı şehrin dar, yan sokaklarına doğru yol aldı
EN İYİSİ BÜYÜK CAMII YE DOĞRU GİDEYİM ONU ORADA BULABİLİRİM..
Atıyla camii'nin çıkış kapısında durup bekledi..Az sonra ihtiyar bir adam ona doğru hızla yürüdü..
RÄBBIME ŞÜKÜRLER OLSUN DOĞAN BEY NE İŞİN VAR ?
SÖYLE GEÇERKEN BİR UĞRAYI VERDİM ..BİR RİCAM VAR SENDEN VELİ AMCA !...
Doğan beyin bu son cümlesi çok zor bir durumda olduğunu ihtiyara hissettirmişti..
SİZE GİDELİM! İSTERSEN ATLA ARDIMA DAHA ÇABUK GİDERİZ VELİ AMCA.
YOO... EVLÂT NEREDE KALDI O GENÇLİK GÜNLERİMİZ. HAYDİ BENİ TAKİP ET BAKALIM!
İhtiyar önde Doğan arkada atıyla yürürler. Az sonra bir çömlekcinin önünde dururlar o da atından iner.
DEMEK GEÇİMİNİ ÇÖMLEKLE SAĞLIYORSUN!.
HİÇ OLMAZSA DİLENMEKTEN ÇOK DAHA İYİDİR.. E ..E - HAYDI GEL İÇERİDE KONUŞALIM DOĞAN BEY..

COPYRIGHT By ESMET KIRDAR

YUNUS EMRE

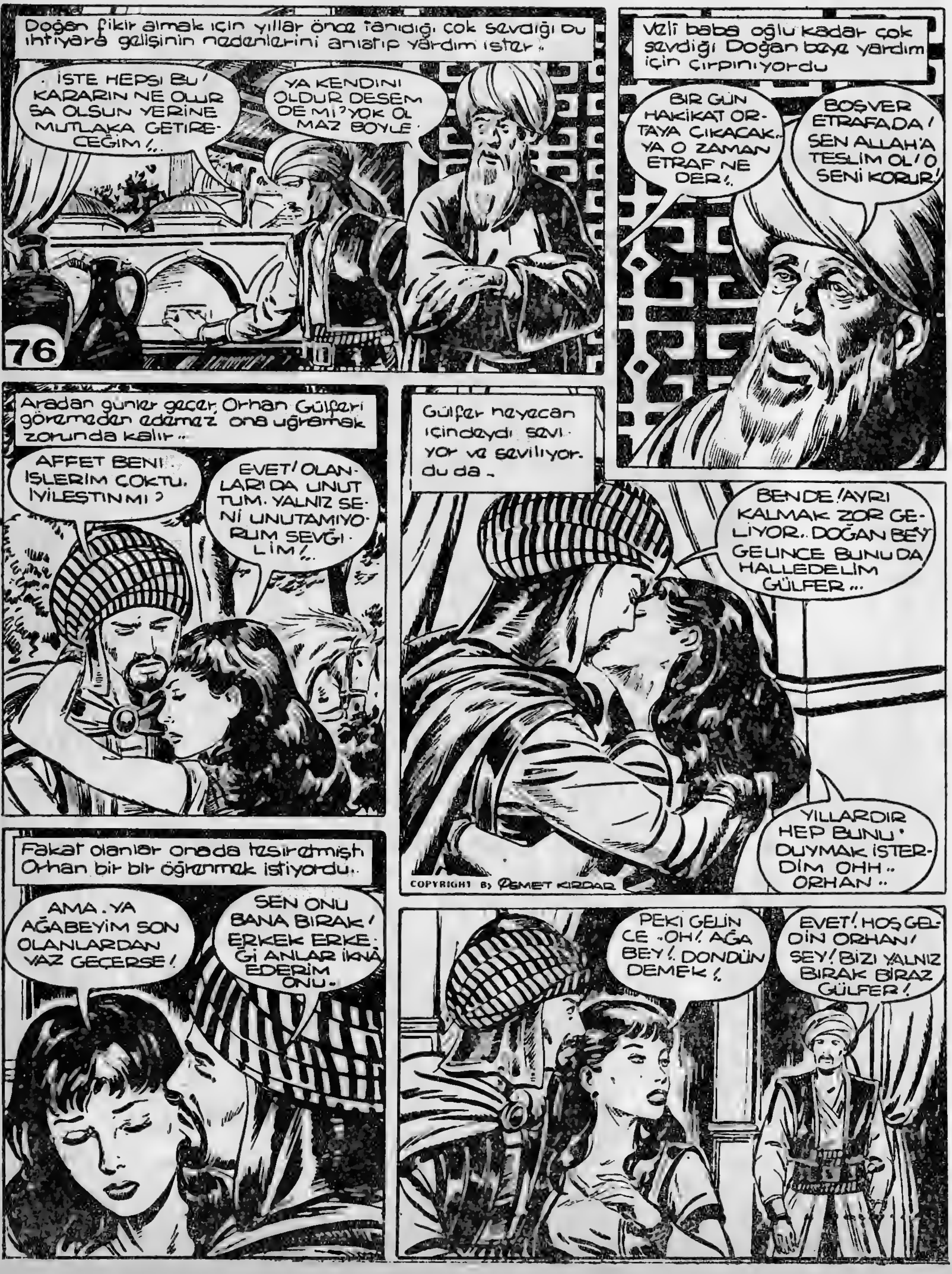
Doğan fikir almak için yıllar önce tanıdığı çok sevdiği bu ihtiyara gelişinin nedenlerini anlatıp yardım ister..
İSTE HEPSİ BU! KARARIN NE OLUR SA OLSUN YERİNE MUTLAKA GETİRECEĞİM!..
YA KENDİNİ ÖLDÜR DESEM DE Mİ? YOK OLMAZ BÖYLE
76
Veli baba oğlu kadar çok sevdiği Doğan beye yardım için çırpınıyordu
BIR GÜN HAKİKAT ORTAYA ÇIKACAK.. YA O ZAMAN ETRAF NE DER!.
BOŞVER ETRAFADA! SEN ALLAH'A TESLİM OL! O SENİ KORUR!
Aradan günler geçer, Orhan Gülferi göremeden edemez ona uğramak zorunda kalır...
AFFET BENİ! İŞLERİM ÇOKTU. İYİLEŞTİN Mİ?
EVET! OLANLARIDA UNUTTUM. YALNIZ SENİ UNUTAMIYORUM SEVGİLİM!..
Gülfer heyecan içindeydi seviyor ve seviliyordu da..
BENDE! AYRI KALMAK ZOR GELİYOR.. DOĞAN BEY GELİNCE BUNU DA HALLEDELİM GÜLFER...
YILLARDIR HEP BUNU DUYMAK İSTERDİM OHH.. ORHAN..
COPYRIGHT BY İSMET KIRDAR
Fakat olanlar onada tesiretmişti Orhan bir bir öğrenmek istiyordu..
AMA.. YA AĞABEYİM SON OLANLARDAN VAZ GEÇERSE!
SEN ONU BANA BIRAK! ERKEK ERKEĞİ ANLAR İKNA EDERİM ONU.
PEKİ GELİNCE.. OH! AĞA BEY!. DÖNDÜN DEMEK!.
EVET! HOŞ GELDİN ORHAN! ŞEY! BİZİ YALNIZ BIRAK BİRAZ GÜLFER!

YUNUS EMRE

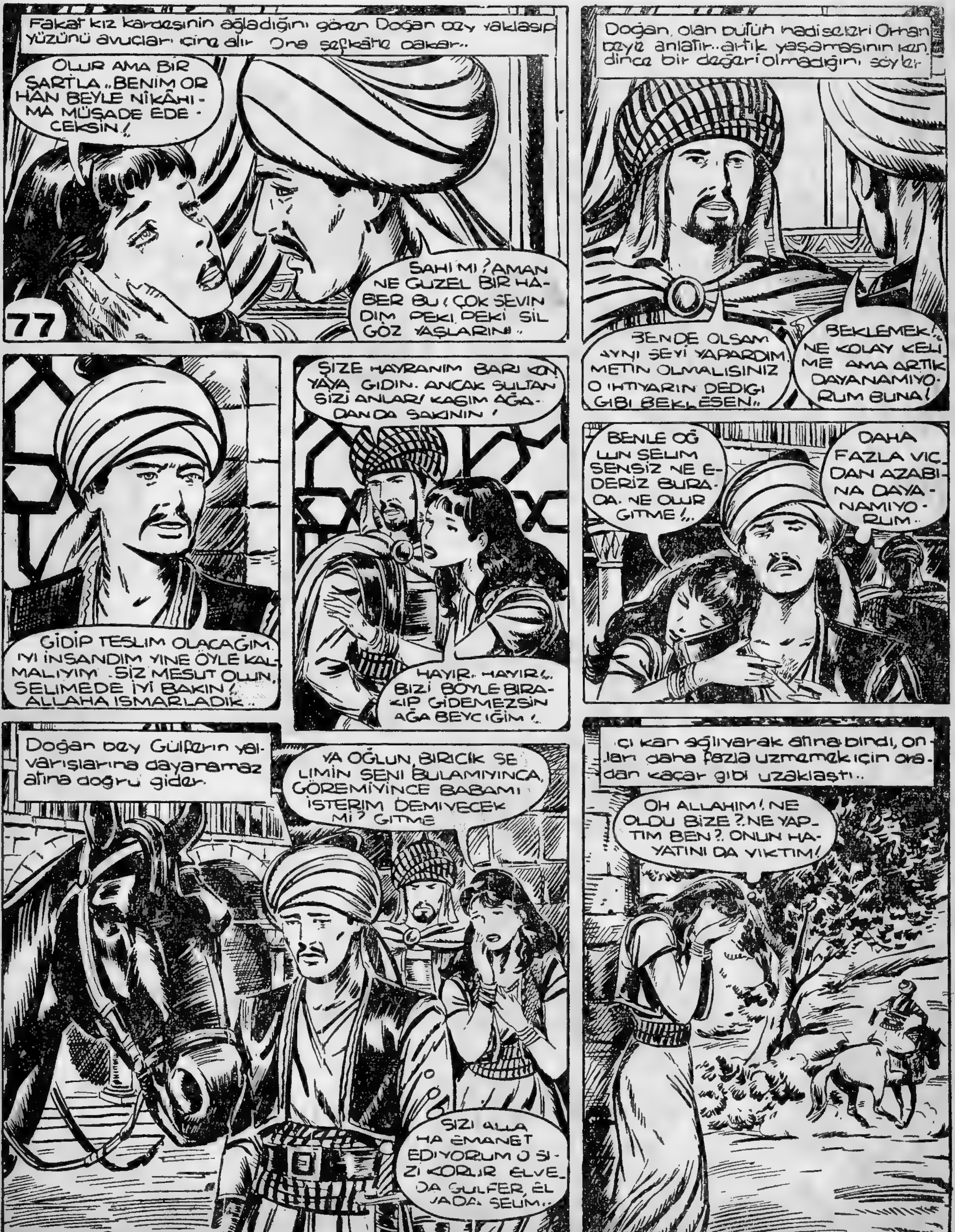
Fakat kız kardeşinin ağladığını gören Doğan bey yaklaşıp yüzünü avuçları içine alır. Ona şefkâtle bakar..
OLUR AMA BİR ŞARTLA .. BENİM ORHAN BEYLE NİKÂHIMA MÜSADE EDECEKSİN!
SAHİ Mİ? AMAN NE GÜZEL BİR HABER BU! ÇOK SEVİNDİM PEKİ PEKİ SİL GÖZ YAŞLARINI..
77
Doğan, olan bütün hadiseleri Orhan beye anlatır.. artık yaşamasının kendince bir değeri olmadığını söyler
BENDE OLSAM AYNI ŞEYİ YAPARDIM. METİN OLMALISINIZ O İHTİYARIN DEDİĞİ GİBİ BEKLESEN..
BEKLEMEK!.. NE KOLAY KELİME AMA ARTIK DAYANAMIYORUM BUNA!
GİDİP TESLİM OLACAĞIM. İYİ İNSANDIM YİNE ÖYLE KALMALIYIM. SİZ MESUT OLUN. SELİMEDE İYİ BAKIN! ALLAHA ISMARLADIK..
ŞİZE HAYRANIM BARİ KONYAYA GİDİN. ANCAK SULTAN SİZİ ANLAR! KASIM AĞADANDA SAKININ!
HAYIR.. HAYIR!.. BİZİ BÖYLE BIRAKIP GİDEMEZSİN AĞA BEYCİĞİM!..
BENLE OĞLUN SELİM SENSİZ NE EDERİZ BURADA. NE OLUR GİTME!..
DAHA FAZLA VİCDAN AZABINA DAYANAMIYORUM..
Doğan bey Gülferin yalvarışlarına dayanamaz atına doğru gider.
YA OĞLUN BİRİCİK SELİMİN SENİ BULAMIYINCA, GÖREMİYİNCE BABAMI İSTERİM DEMİYECEK Mİ? GİTME
SİZİ ALLAHA EMANET EDİYORUM O SİZİ KORUR ELVEDA GÜLFER, ELVEDA SELİM..
ıçı kan ağlıyarak atına bindi, onları daha fazla üzmemek için oradan kaçar gibi uzaklaştı..
OH ALLAHIM! NE OLDU BİZE?. NE YAPTIM BEN?. ONUN HAYATINI DA YIKTIM!

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

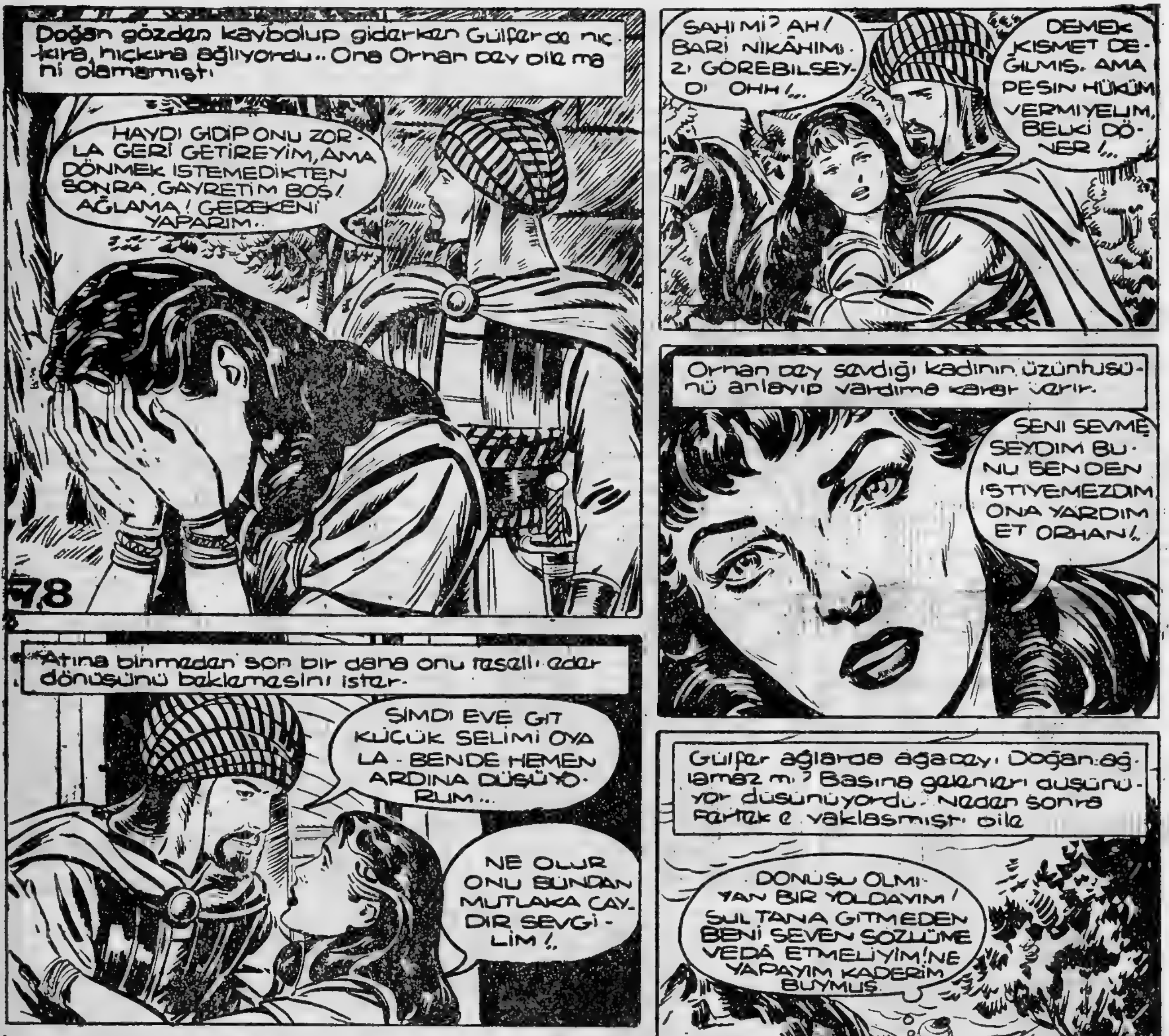
Doğan gözden kaybolup giderken Gülfer de hıçkıra, hıçkıra ağlıyordu.. Ona Orhan bey bile mani olamamıştı
HAYDI GIDIP ONU ZORLA GERİ GETİREYİM, AMA DÖNMEK İSTEMEDİKTEN SONRA, GAYRETİM BOŞ! AĞLAMA! GEREKENİ YAPARIM..
78
SAHİ Mİ? AH! BARİ NİKÂHIMIZI GÖREBİLSEYDİ OHH!..
DEMEK KISMET DEĞİLMİŞ, AMA PEŞİN HÜKÜM VERMİYELİM, BELKİ DÖNER!..
Orhan bey sevdiği kadının üzüntüsünü anlayıp yardıma karar verir.
SENİ SEVMESEYDİM BUNU SENDEN İSTİYEMEZDİM ONA YARDIM ET ORHAN!..
Atına binmeden son bir daha onu teselli eder dönüşünü beklemesini ister.
ŞİMDİ EVE GİT KÜÇÜK SELİMİ OYALA - BENDE HEMEN ARDINA DÜŞÜYORUM...
NE OLUR ONU BUNDAN MUTLAKA CAYDIR SEVGİLİM!..
Sevdiği adam ağabeysinin peşinden yetişmek için uzaklaşırken Gülferde Hüdâ'ya yalvarır.
EY ULU TANRIM, BİZ KULLARININ HATALARI ÇOKTUR, SEN BİZİ HİDÂYETE VE TEKRAR SEVDİKLERİMİZE KAVUŞTUR!. NE OLUR!..
Gülfer ağlarda ağabey, Doğan ağlamaz mı? Başına gelenleri düşünüyor düşünüyordu. Neden sonra Fertek e yaklaşmıştı bile
DÖNÜŞÜ OLMIYAN BİR YOLDAYIM! SULTANA GİTMEDEN BENİ SEVEN SÖZLÜME VEDÂ ETMELİYİM! NE YAPAYIM KADERİM BUYMUŞ
COPYRIGHT by İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

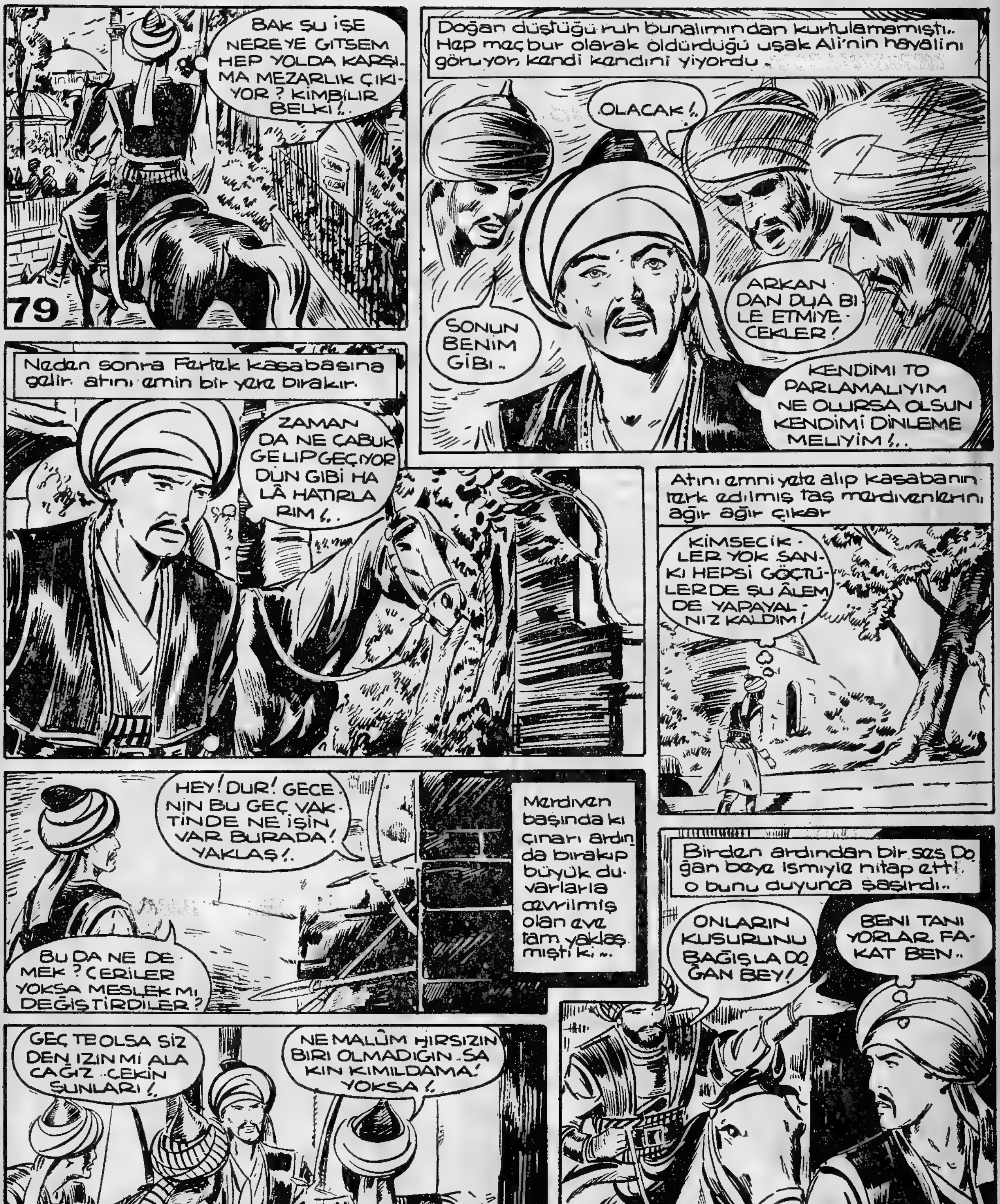
79
BAK ŞU İŞE NEREYE GİTSEM HEP YOLDA KARŞIMA MEZARLIK ÇIKIYOR? KİMBİLİR BELKİ!..
Doğan düştüğü ruh bunalımından kurtulamamıştı.. Hep meçbur olarak öldürdüğü uşak Ali'nin hayalini görüyor, kendi kendini yiyordu..
OLACAK!..
SONUN BENİM GİBİ..
ARKANDAN DUA BİLE ETMİYECEKLER!
KENDİMİ TOPARLAMALIYIM NE OLURSA OLSUN KENDİMİ DİNLEMELİYİM!..
Neden sonra Fertek kasabasına gelir. atını emin bir yere bırakır.
ZAMANDA NE ÇABUK GELİPGEÇİYOR DÜN GİBİ HALÂ HATIRLARIM!..
Atını emniyete alıp kasabanın terk edilmiş taş merdivenlerini ağır ağır çıkar
KİMSECİKLER YOK SANKİ HEPSİ GÖÇTÜLERDE ŞU ÂLEMDE YAPAYALNIZ KALDIM!
HEY! DUR! GECENİN BU GEÇ VAKTİNDE NE İŞİN VAR BURADA! YAKLAŞ!.
BU DA NE DEMEK? ÇERİLER YOKSA MESLEK Mİ DEĞİŞTİRDİLER?
Merdiven başındakı çınarı ardında bırakıp büyük duvarlarla çevrilmiş olan eve tam yaklaşmıştı ki..
GEÇ TE OLSA SİZDEN İZİN Mİ ALACAĞIZ. ÇEKİN ŞUNLARI!..
NE MALÛM HIRSIZIN BIRI OLMADIĞIN. SAKIN KIMILDAMA! YOKSA!..
Birden ardından bir ses Doğan beye ismiyle hitap etti. o bunu duyunca şaşırdı..
ONLARIN KUSURUNU BAĞIŞLA DOĞAN BEY!
BENİ TANIYORLAR. FAKAT BEN..

COPYRIGHT By ØSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

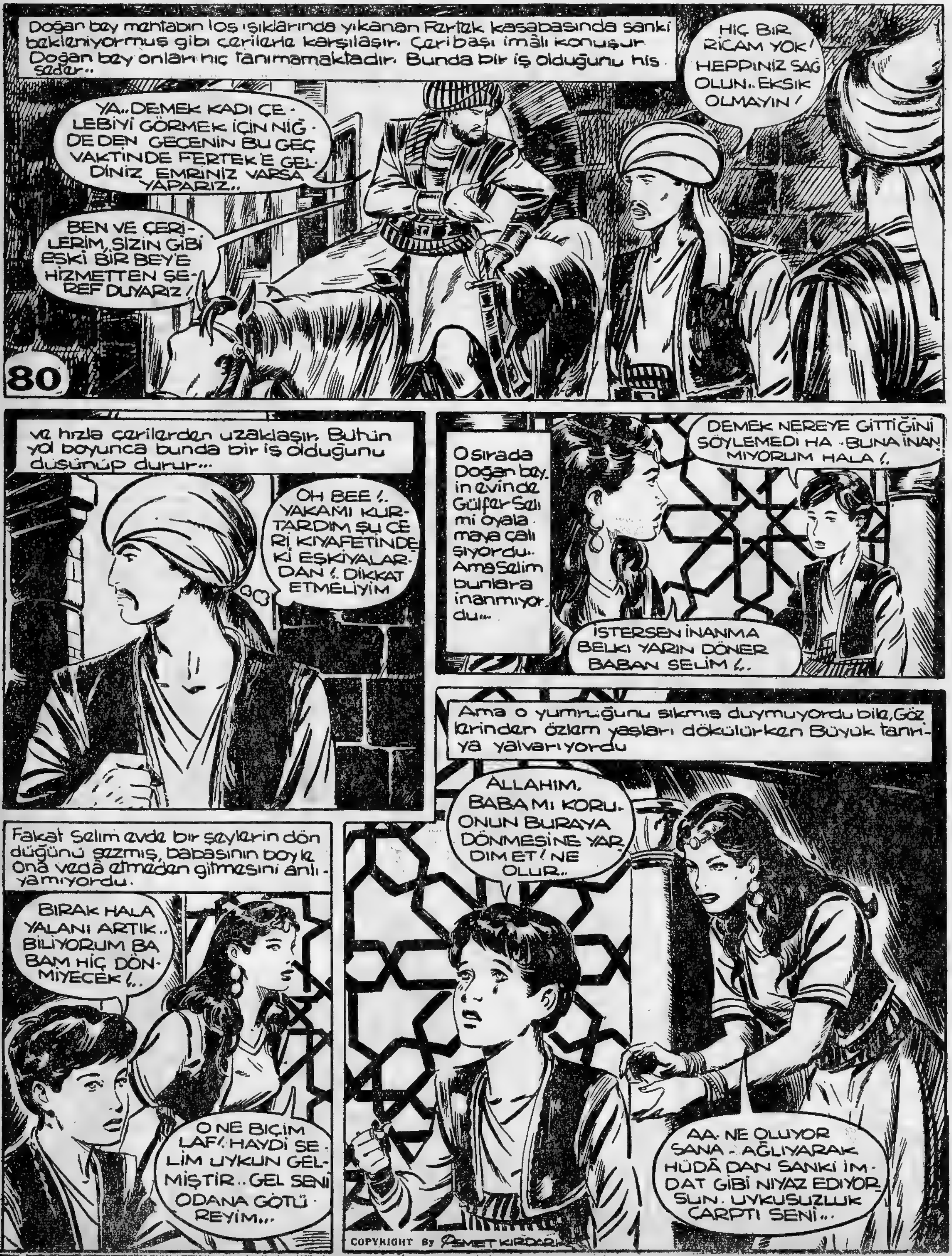
Doğan bey mehtabın loş ışıklarında yıkanan Fertek kasabasında sanki bekleniyormuş gibi çerilerle karşılaşır. Çeribaşı imâlı konuşur. Doğan bey onları hiç tanımamaktadır. Bunda bir iş olduğunu his seder..
YA..DEMEK KADI ÇELEBİYİ GÖRMEK İÇİN NİĞDEDEN GECENİN BU GEÇ VAKTİNDE FERTEK'E GELDİNİZ. EMRİNİZ VARSA YAPARIZ..
BEN VE ÇERİLERİM, SİZİN GİBİ ESKİ BİR BEY'E HİZMETTEN ŞEREF DUYARIZ!
HIÇ BIR RICAM YOK! HEPPINIZ SAĞ OLUN.. EKSIK OLMAYIN!
80
ve hızla çerilerden uzaklaşır. Bütün yol boyunca bunda bir iş olduğunu düşünüp durur...
OH BEE!.. YAKAMI KURTARDIM ŞU ÇERİ KIYAFETİNDEKİ EŞKİYALARDAN!. DİKKAT ETMELİYİM
O sırada Doğan bey.in evinde Gülfer Selimi oyalamaya çalışıyordu.. Ama Selim bunlara inanmıyordu...
DEMEK NEREYE GİTTİĞİNİ SÖYLEMEDİ HA. BUNA İNANMIYORUM HALA!.
İSTERSEN İNANMA BELKİ YARIN DÖNER BABAN SELİM!..
Fakat Selim evde bir şeylerin döndüğünü sezmiş, babasının böyle ona vedâ etmeden gitmesini anlıyamıyordu.
BIRAK HALA YALANI ARTIK.. BİLİYORUM BABAM HİÇ DÖNMİYECEK!..
O NE BIÇIM LAF!. HAYDİ SELİM UYKUN GELMİŞTİR.. GEL SENİ ODANA GÖTÜREYİM...
Ama o yumruğunu sıkmış duymuyordu bile. Gözlerinden özlem yaşları dökülürken Büyük tanrıya yalvarıyordu
ALLAHIM, BABAMI KORU. ONUN BURAYA DÖNMESİNE YARDIM ET! NE OLUR..
AA. NE OLUYOR SANA.. AĞLIYARAK HÜDÂDAN SANKİ İMDAT GİBİ NİYAZ EDİYORSUN. UYKUSUZLUK ÇARPTI SENİ..

COPYRIGHT By CEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

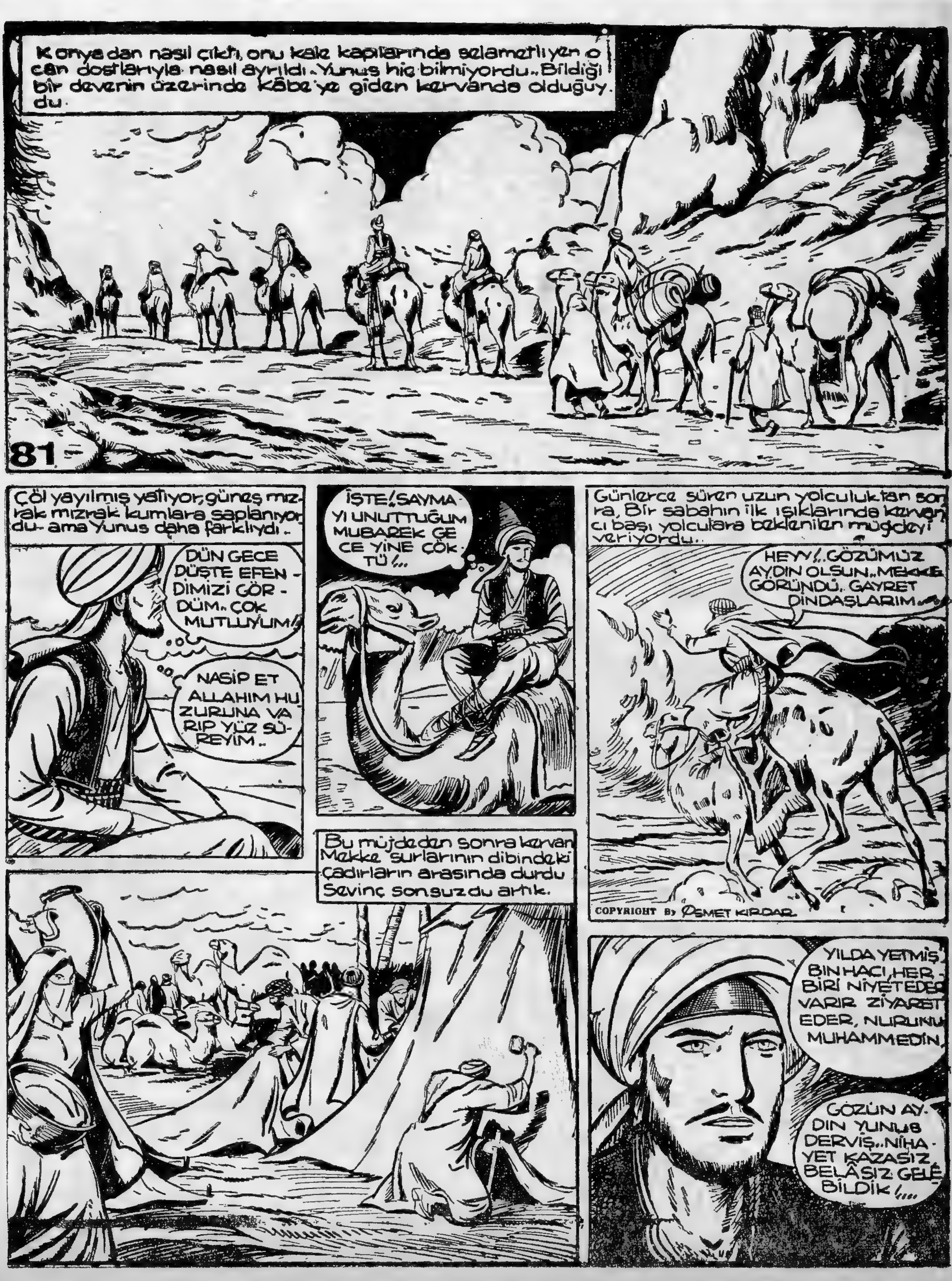
Konyadan nasıl çıktı, onu kale kapılarında selametliyen o can dostlarıyla nasıl ayrıldı.. Yunus hiç bilmiyordu.. Bildiği bir devenin üzerinde Kâbe'ye giden kervanda olduğuydu.
81
Çöl yayılmış yatıyor, güneş mızrak mızrak kumlara saplanıyordu- ama Yunus daha farklıydı..
DÜN GECE DÜŞTE EFENDİMİZİ GÖRDÜM.. ÇOK MUTLUYUM!
NASİP ET ALLAHIM HUZURUNA VARIP YÜZ SÜREYİM..
İŞTE! SAYMAYI UNUTTUĞUM MUBAREK GECE YİNE ÇÖKTÜ!...
Günlerce süren uzun yolculuktan sonra, Bir sabahın ilk ışıklarında kervancı başı yolculara beklenilen müjdeyi veriyordu..
HEYY!..GÖZÜMÜZ AYDIN OLSUN.. MEKKE GÖRÜNDÜ.. GAYRET DİNDAŞLARIM...
COPYRIGHT By ISMET KIRDAR
Bu müjdeden sonra kervan Mekke surlarının dibindeki çadırların arasında durdu Sevinç sonsuzdu artık.
YILDA YETMİŞ BİN HACI, HER BİRİ NİYET EDER VARIR ZİYARET EDER, NURUNU MUHAMMEDİN,
GÖZÜN AYDIN YUNUS DERVİŞ.. NİHAYET KAZASIZ, BELÂSIZ GELEBİLDİK!...

YUNUS EMRE

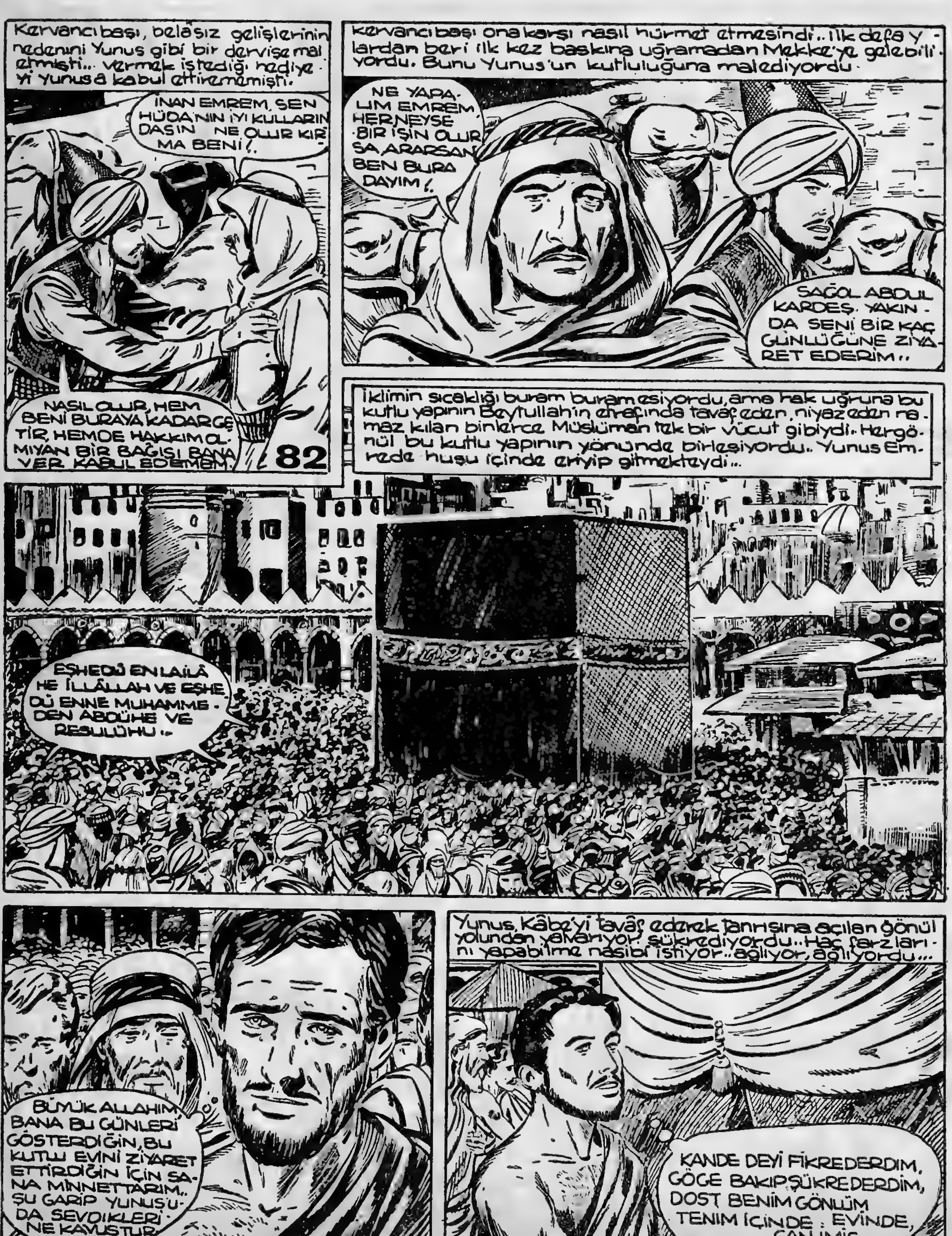
Kervancıbaşı, belâsız gelişlerinin nedenini Yunus gibi bir dervişe mal etmişti.. vermek istediği hediyeyi Yunus'a kabul ettirememişti.
İNAN EMREM, SEN HÜDA'NIN İYİ KULLARINDASIN NE OLUR KIRMA BENİ!.
NASIL OLUR, HEM BENİ BURAYA KADAR GEÇTİR, HEM DE HAKKIM OLMIYAN BİR BAĞIŞI BANA VER. KABUL EDEMEM.
82
kervancıbaşı ona karşı nasıl hürmet etmesindi.. ilk defa yıllardan beri ilk kez baskına uğramadan Mekke'ye gelebiliyordu. Bunu Yunus'un kutluluğuna malediyordu.
NE YAPALIM EMREM HERNEYSE BİR İŞİN OLURSA ARARSAN BEN BURADAYIM!.
SAĞOL ABDUL KARDEŞ. YAKINDA SENİ BİR KAÇ GÜNLÜĞÜNE ZİYARET EDERİM..
İklimin sıcaklığı buram buram esiyordu, ama hak uğruna bu kutlu yapının Beytullah'ın etrafında tavaf eden, niyaz eden namaz kılan binlerce Müslüman tek bir vücut gibiydi.. Hergönül bu kutlu yapının yönünde birleşiyordu.. Yunus Emrede huşu içinde eriyip gitmekteydi..
EŞHEDÜ EN LAİLÂHE İLLÂLLAH VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEN ABDÜHE VE RESULÜHU..
BÜYÜK ALLAHIM, BANA BU GÜNLERİ GÖSTERDİĞİN, BU KUTLU EVİNİ ZİYARET ETTİRDİĞİN İÇİN SANA MİNNETTARIM.. ŞU GARİP YUNUS'UDA SEVDİKLERİNE KAVUŞTUR
Yunus, Kâbe'yi tavâf ederek Tanrısına açılan gönül yolundan yalvarıyor, şükrediyordu.. Hac farzlarını yapabilme nasibi istiyor.. ağlıyor, ağlıyordu...
KANDE DEYİ FİKREDERDİM, GÖGE BAKIP ŞÜKREDERDİM, DOST BENİM GÖNLÜM TENİM İÇİNDE, EVİNDE, CAN İMİŞ...
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

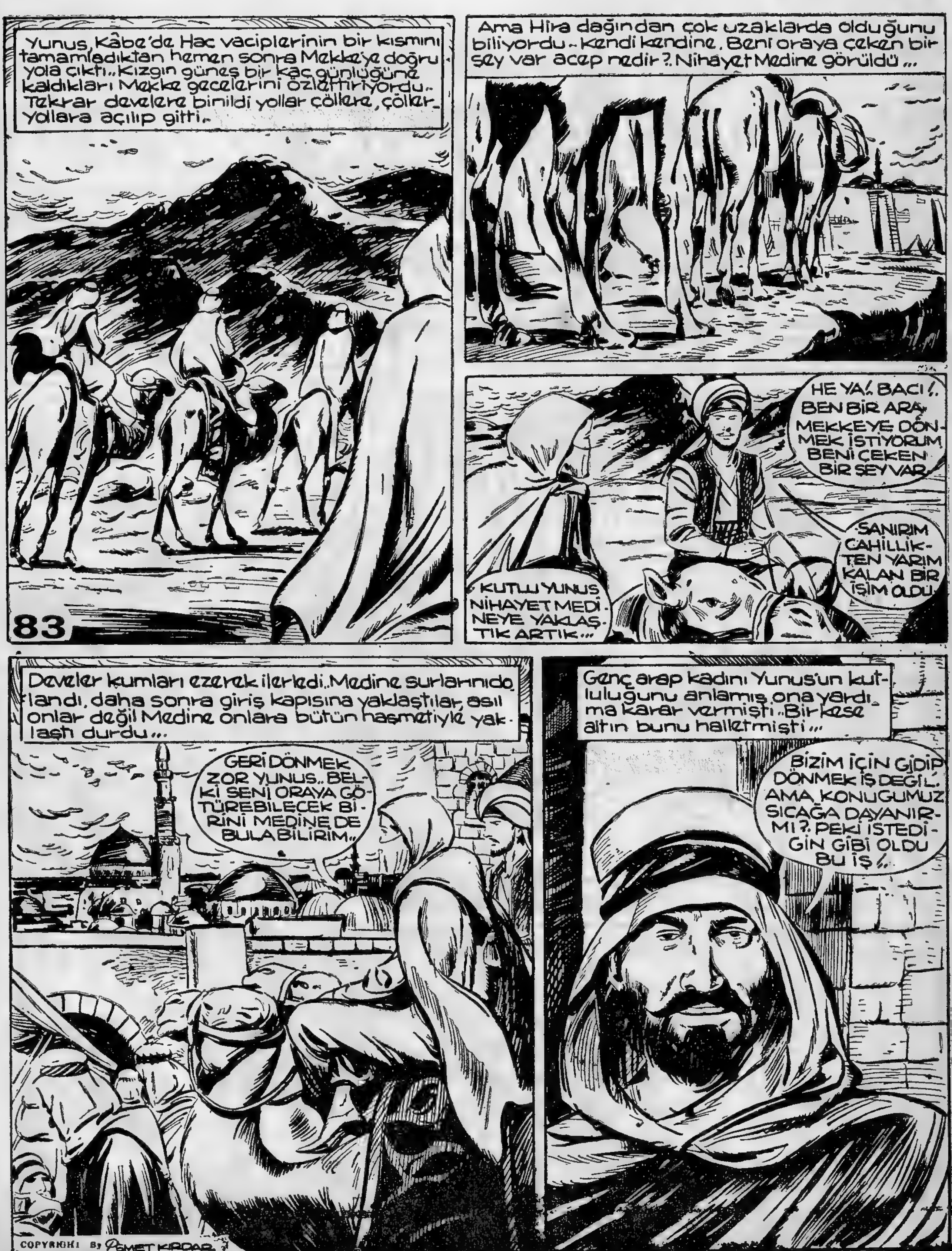
Yunus, Kâbe'de Hac vaciplerinin bir kısmını tamamladıktan hemen sonra Mekke'ye doğru yola çıktı.. Kızgın güneş bir kaç günlüğüne kaldıkları Mekke gecelerini özlettiriyordu.. Tekrar develere binildi yollar çöllere, çöller yollara açılıp gitti..
83
Ama Hira dağından çok uzaklarda olduğunu biliyordu.. Kendi kendine, Beni oraya çeken bir şey var acep nedir?. Nihayet Medine görüldü...
HE YA!. BACI!. BEN BİR ARA MEKKEYE DÖNMEK İSTİYORUM, BENİ ÇEKEN BİR ŞEY VAR.
SANIRIM CAHİLLİKTEN YARIM KALAN BİR İŞİM OLDU.
KUTLU YUNUS NİHAYET MEDİNEYE YAKLAŞTIK ARTIK...
Develer kumları ezerek ilerledi.. Medine surlarını dolandı, daha sonra giriş kapısına yaklaştılar, asıl onlar değil Medine onlara bütün haşmetiyle yaklaştı durdu...
GERİ DÖNMEK ZOR YUNUS.. BELKİ SENİ ORAYA GÖTÜREBİLECEK BİRİNİ MEDİNE'DE BULABİLİRİM..
Genç arap kadını Yunus'un kutluluğunu anlamış ona yardıma karar vermişti.. Bir kese altın bunu halletmişti...
BİZİM İÇİN GİDİP DÖNMEK İŞ DEĞİL. AMA KONUĞUMUZ SICAĞA DAYANIR MI?. PEKİ İSTEDİĞİN GİBİ OLDU BU İŞ!.

COPYRIGHT By AHMET KIRDAR

YUNUS EMRE

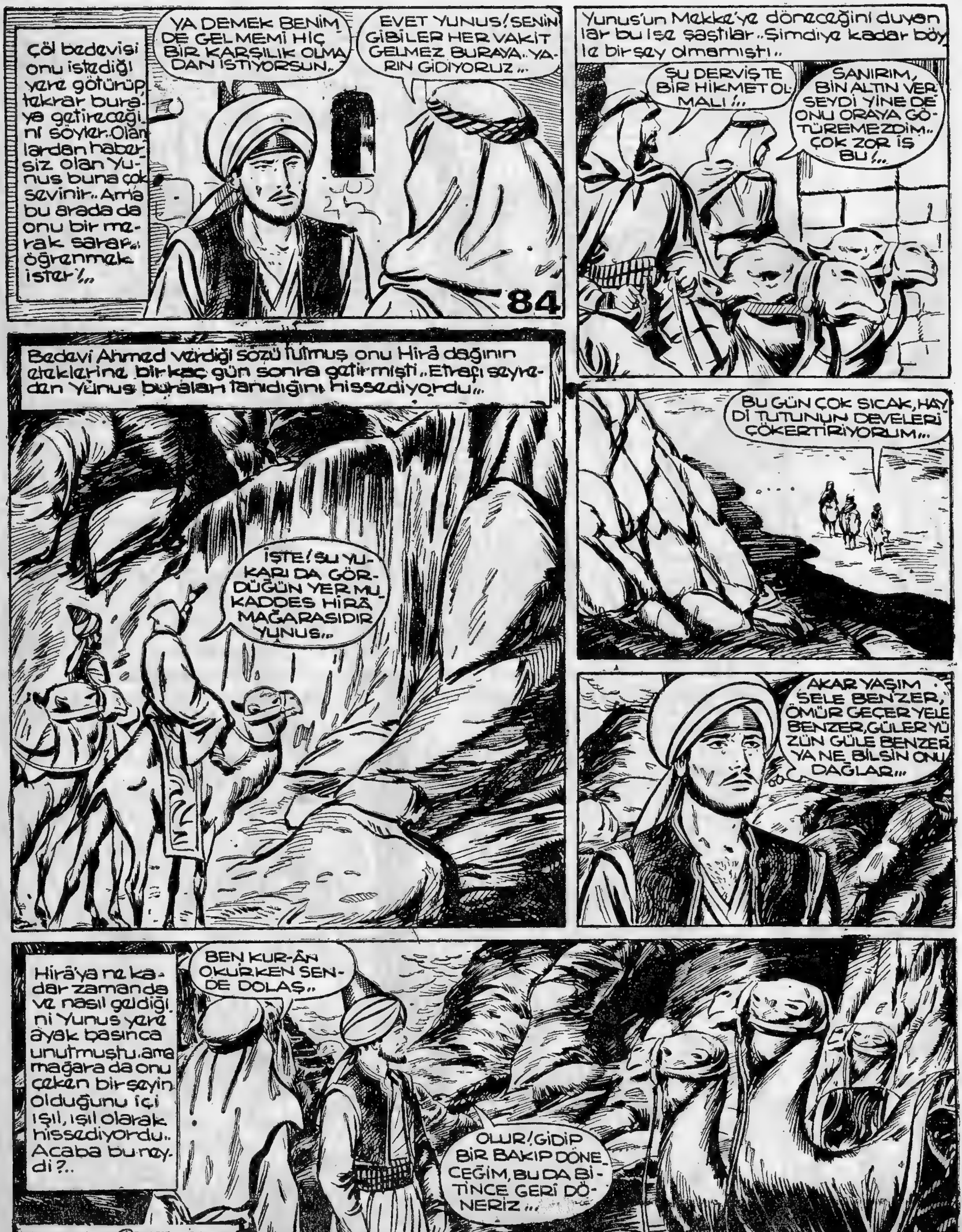
Çöl bedevisi onu istediği yere götürüp tekrar buraya getireceğini söyler. Olanlardan habersiz olan Yunus buna çok sevinir.. Ama bu arada da onu bir merak sarar.. öğrenmek ister!..
YA DEMEK BENİM DE GELMEMİ HİÇ BİR KARŞILIK OLMADAN İSTİYORSUN..
EVET YUNUS! SENİN GİBİLER HER VAKİT GELMEZ BURAYA.. YARIN GİDİYORUZ...
84
Yunus'un Mekke'ye döneceğini duyanlar bu işe şaştılar.. Şimdiye kadar böyle bir şey olmamıştı..
ŞU DERVİŞTE BİR HİKMET OLMALI!..
SANIRIM, BİN ALTIN VERSEYDİ YİNE DE ONU ORAYA GÖTÜREMEZDİM.. ÇOK ZOR İŞ BU!..
Bedevi Ahmed verdiği sözü tutmuş onu Hirâ dağının eteklerine bir kaç gün sonra getirmişti.. Etrafı seyreden Yunus buraları tanıdığını hissediyordu..
İŞTE! ŞU YUKARI DA GÖRDÜĞÜN YER MUKADDES HİRÂ MAĞARASIDIR YUNUS..
BU GÜN ÇOK SICAK, HAYDİ TUTUNUN DEVELERİ ÇÖKERTİRİYORUM...
AKAR YAŞIM SELE BENZER, ÖMÜR GEÇER YELE BENZER, GÜLER YÜZÜN GÜLE BENZER YA NE, BİLSİN ONU DAĞLAR...
Hirâ'ya ne kadar zamanda ve nasıl geldiğini Yunus yere ayak basınca unutmuştu. ama mağara da onu çeken bir şeyin olduğunu içi ışıl, ışıl olarak hissediyordu.. Acaba bu neydi?..
BEN KUR-ÂN OKURKEN SEN DE DOLAŞ..
OLUR! GİDİP BİR BAKIP DÖNECEĞİM, BU DA BİTİNCE GERİ DÖNERİZ...

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

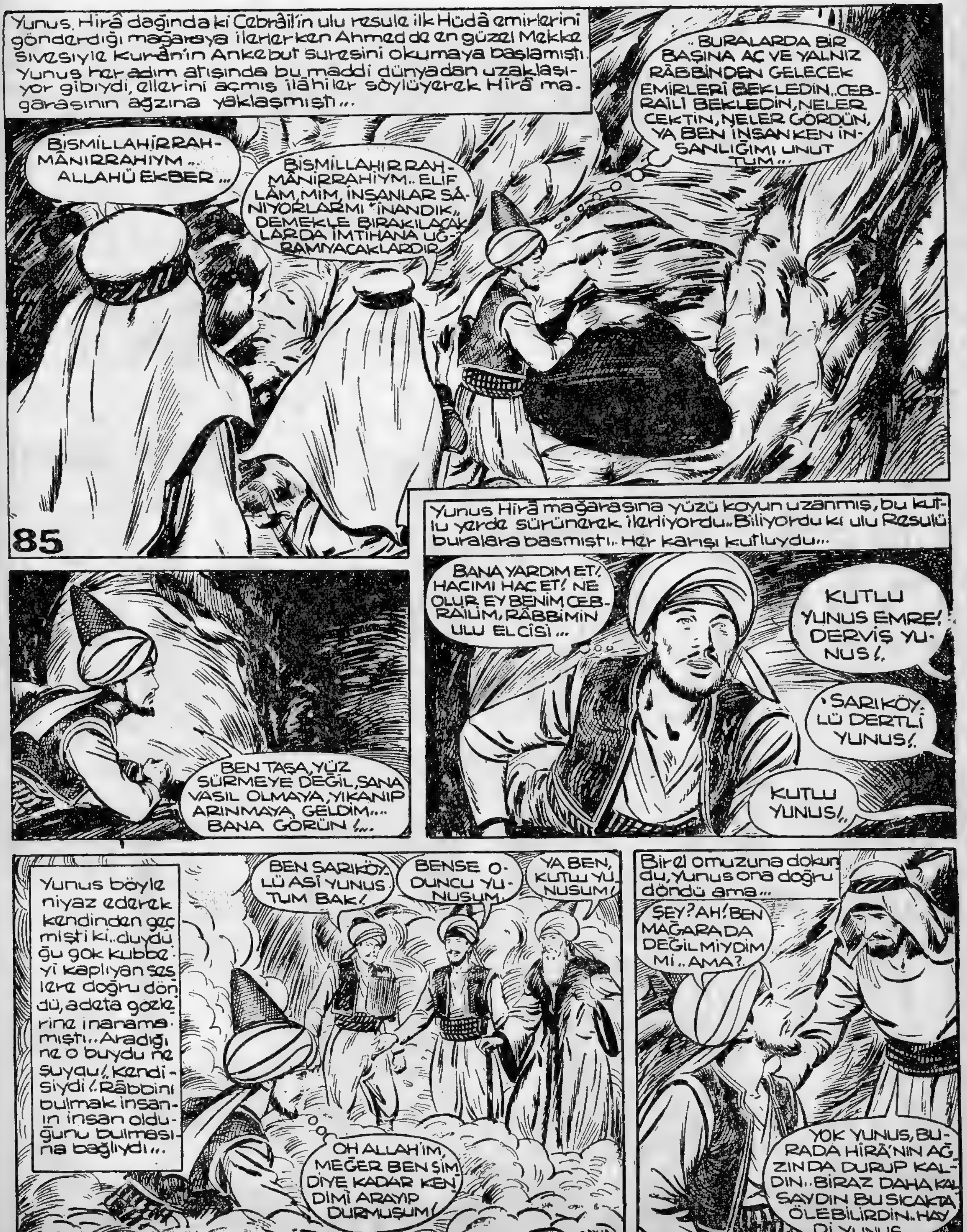
Yunus, Hirâ dağında ki Cebrâil'in ulu resule ilk Hüdâ emirlerini gönderdiği mağaraya ilerlerken Ahmed de en güzel Mekke sivesiyle Kurân'ın Ankebut suresini okumaya başlamıştı. Yunus her adım atışında bu maddi dünyadan uzaklaşıyor gibiydi, ellerini açmış ilâhiler söylüyerek Hirâ mağarasının ağzına yaklaşmıştı...
BISMİLLAHİRRAHMÂNIRRAHIYM... ALLAHÜ EKBER...
BİSMİLLAHIRRAHMÂNİRRAHİYM.. ELIF LÂM, MIM, İNSANLAR SÂNIYORLARMI "İNANDIK„ DEMEKLE BIRAKILACAKLARDA İMTİHANA UĞRAMIYACAKLARDIR
.. BURALARDA BIR BAŞINA AÇ VE YALNIZ RÂBBİNDEN GELECEK EMIRLERİ BEKLEDIN.. CEBRAİLİ BEKLEDİN, NELER ÇEKTİN, NELER GÖRDÜN, YA BEN İNSANKEN İNSANLIĞIMI UNUTTUM...
85
Yunus Hirâ mağarasına yüzü koyun uzanmış, bu kutlu yerde sürünerek ileriyordu.. Biliyordu ki ulu Resulü buralara basmıştı.. Her karışı kutluydu...
BANA YARDIM ET! HACIMI HAC ET! NE OLUR EY BENİM CEBRAİLİM, RÂBBİMİN ULU ELCİSİ...
KUTLU YUNUS EMRE! DERVİŞ YUNUS!.
SARIKÖYLÜ DERTLİ YUNUS!.
KUTLU YUNUS!..
BEN TAŞA YÜZ SÜRMEYE DEĞİL, SANA VASIL OLMAYA, YIKANIP ARINMAYA GELDİM.... BANA GÖRÜN !...
Yunus böyle niyaz ederek kendinden geçmişti ki.. duyduğu gök kubbeyi kaplıyan seslere doğru döndü, adeta gözlerine inanamamıştı.. Aradığı ne o buydu ne şuydu!.. Kendisiydi!. Râbbini bulmak insanın insan olduğunu bulmasına bağlıydı...
BEN SARIKÖYLÜ ASİ YUNUSTUM BAK!
BENSE ODUNCU YUNUSUM.
YA BEN, KUTLU YUNUSUM!
OH ALLAH'IM, MEĞER BEN ŞİMDİYE KADAR KENDİMİ ARAYIP DURMUŞUM!
Birel omuzuna dokundu, Yunus ona doğru döndü ama...
ŞEY? AH! BEN MAĞARADA DEĞİLMIYDIM MI.. AMA?.
YOK YUNUS, BURADA HİRÂ'NIN AĞZINDA DURUP KALDIN.. BİRAZ DAHA KALSAYDIN BU SICAKTA ÖLEBİLİRDİN.. HAYDİ YUNUS...

COPYRIGHT By ØSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

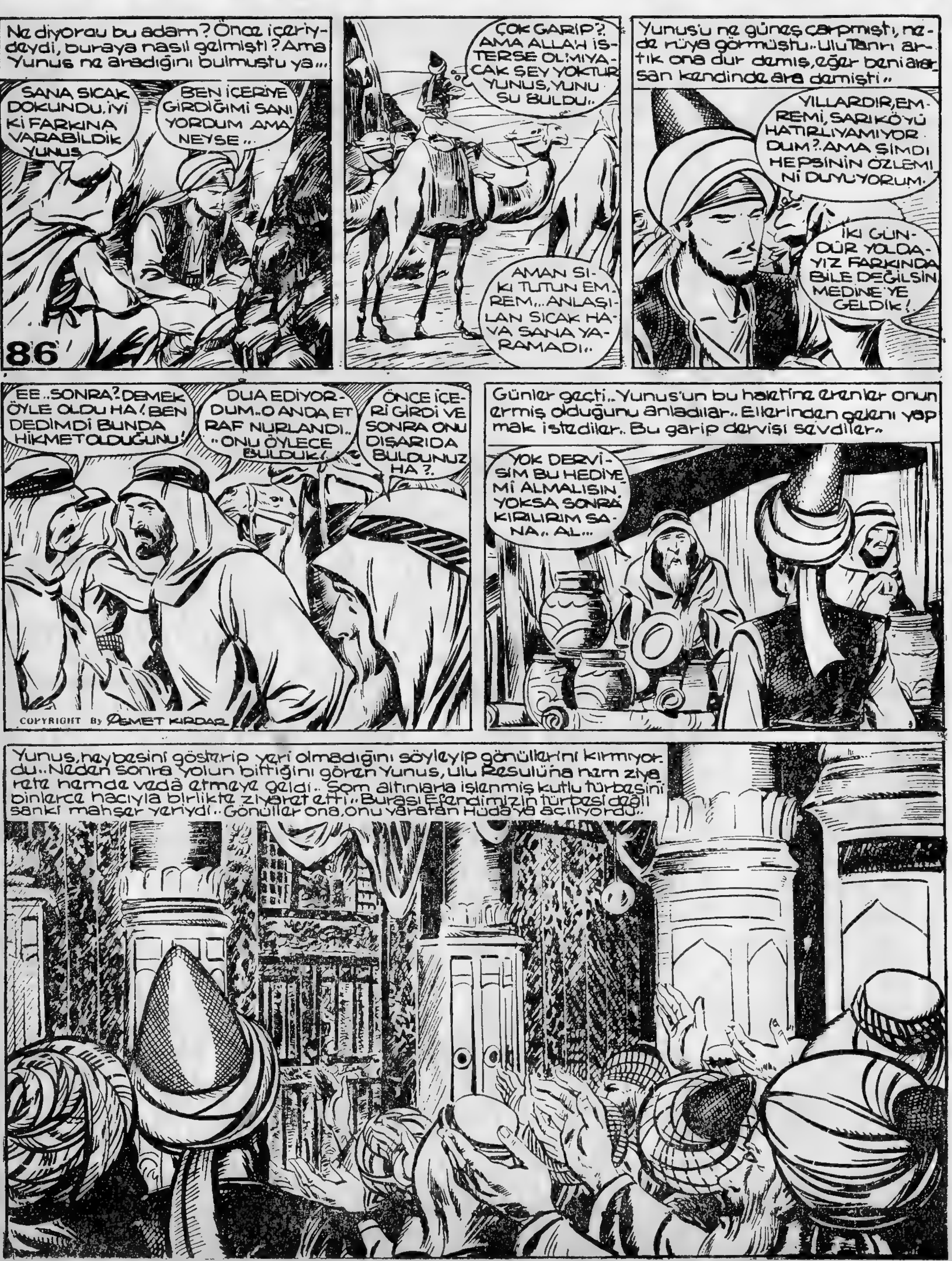
Ne diyordu bu adam? Önce içeriydeydi, buraya nasıl gelmişti? Ama Yunus ne aradığını bulmuştu ya...
SANA SICAK DOKUNDU, İYİ Kİ FARKINA VARABİLDİK YUNUS.
BEN İÇERİYE GİRDİĞİMİ SANIYORDUM AMA NEYSE...
86
ÇOK GARİP? AMA ALLAH İSTERSE OLMIYACAK ŞEY YOKTUR YUNUS, YUNUSU BULDU..
AMAN SIKI TUTUN EMREM... ANLAŞILAN SICAK HAVA SANA YARAMADI..
Yunus'u ne güneş çarpmıştı, ne de rüya görmüştü.. Ulu Tanrı artık ona dur demiş, eğer beni ararsan kendinde ara demişti..
YILLARDIR, EMREMİ, SARIKÖY'Ü HATIRLIYAMIYORDUM?. AMA ŞİMDİ HEPSİNİN ÖZLEMİNİ DUYUYORUM.
İKİ GÜNDÜR YOLDAYIZ FARKINDA BİLE DEĞİLSİN MEDİNE'YE GELDİK!.
EE.. SONRA? DEMEK ÖYLE OLDU HA! BEN DEDİMDİ BUNDA HİKMET OLDUĞUNU!
DUA EDİYORDUM.. O ANDA ETRAF NURLANDI.. ..ONU ÖYLECE BULDUK!
ÖNCE İÇERİ GİRDİ VE SONRA ONU DIŞARIDA BULDUNUZ HA?.
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR
Günler geçti.. Yunus'un bu haletine erenler onun ermiş olduğunu anladılar.. Ellerinden geleni yapmak istediler.. Bu garip dervişi sevdiler..
YOK DERVİŞİM BU HEDİYEMİ ALMALISIN YOKSA SONRA KIRILIRIM SANA.. AL...
Yunus, heybesini gösterip yeri olmadığını söyleyip gönüllerini kırmıyordu.. Neden sonra yolun bittiğini gören Yunus, ulu Resulüna hem ziyarete hemde vedâ etmeye geldi.. Som altınlarla işlenmiş kutlu türbesini binlerce hacıyla birlikte ziyaret etti.. Burası Efendimizin türbesi değil sanki mahşer yeriydi.. Gönüller ona, onu yaratan Hüda'ya açılıyordu..

YUNUS EMRE

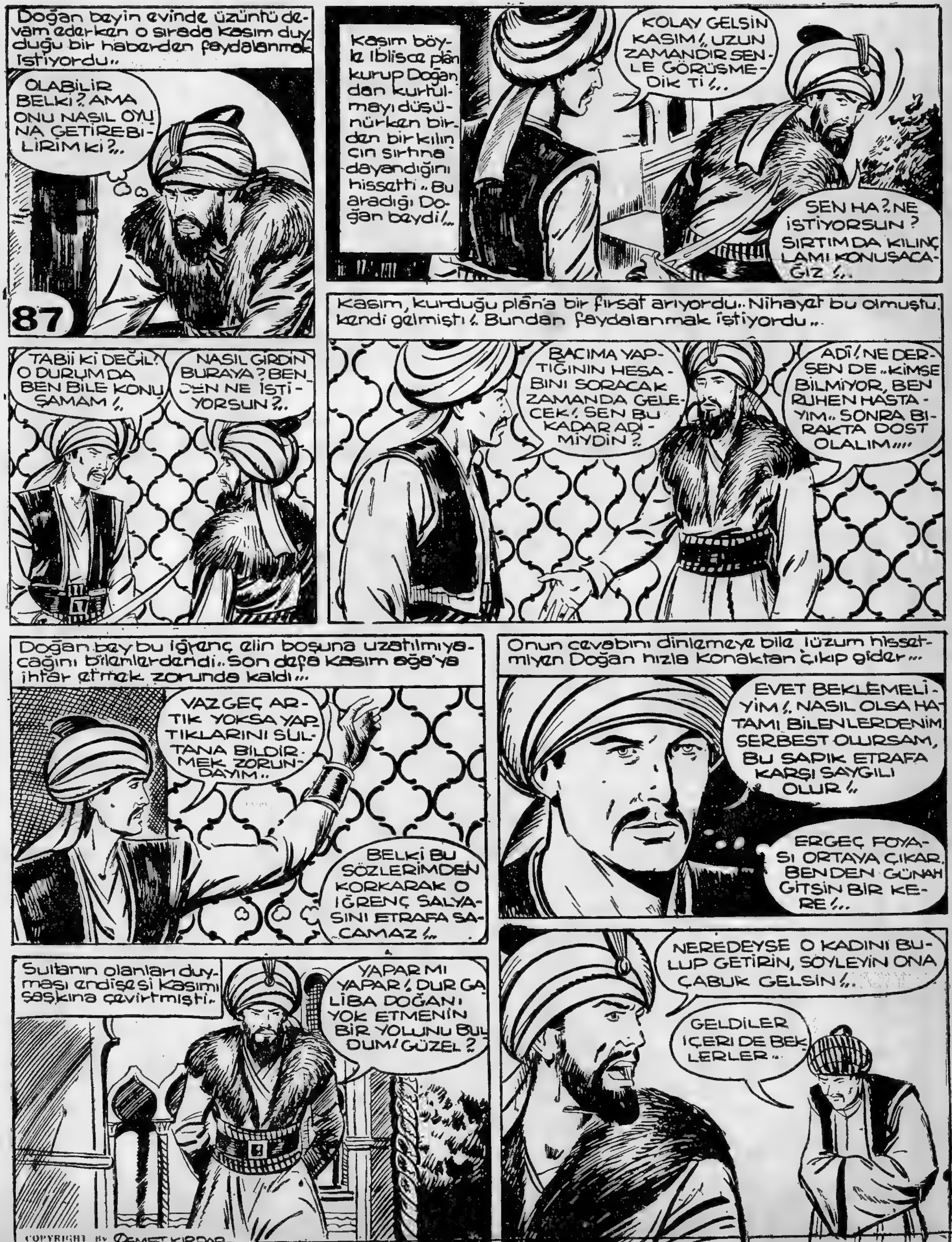
Doğan beyin evinde üzüntü devam ederken o sırada kasım duyduğu bir haberden faydalanmak istiyordu..
OLABİLİR BELKİ? AMA ONU NASIL OYUNA GETİREBİLİRİM Kİ?..
87
Kasım böyle İblisce plân kurup Doğandan kurtulmayı düşünürken birden bir kılıncın sırtına dayandığını hissetti.. Bu aradığı Doğan beydi!..
KOLAY GELSİN KASIM!, UZUN ZAMANDIR SENLE GÖRÜŞMEDİK Tİ!..
SEN HA? NE İSTİYORSUN? SIRTIMDA KILINÇLAMI KONUŞACAĞIZ!..
Kasım, kurduğu plân'a bir fırsat arıyordu.. Nihayet bu olmuştu, kendi gelmişti!. Bundan faydalanmak istiyordu..
TABİİ Kİ DEĞİL! O DURUMDA BEN BİLE KONUŞAMAM!..
NASIL GİRDİN BURAYA? BENDEN NE İSTİYORSUN?..
BACIMA YAPTIĞININ HESABINI SORACAK ZAMANDA GELECEK! SEN BU KADAR ADİ MİYDİN?
ADİ! NE DERSEN DE..KİMSE BİLMİYOR, BEN RUHEN HASTAYIM.. SONRA BIRAKTA DOST OLALIM....
Doğan bey bu iğrenç elin boşuna uzatılmıyacağını bilenlerdendi.. Son defa kasım ağa'ya ihtar etmek zorunda kaldı...
VAZGEÇ ARTIK YOKSA YAPTIKLARINI SULTANA BİLDİRMEK ZORUNDAYIM..
BELKİ BU SÖZLERİMDEN KORKARAK O İĞRENÇ SALYASINI ETRAFA SAÇAMAZ!..
Onun cevabını dinlemeye bile lüzum hissetmiyen Doğan hızla konaktan çıkıp gider...
EVET BEKLEMELİYİM!, NASIL OLSA HATAMI BİLENLERDENİM SERBEST OLURSAM, BU SAPIK ETRAFA KARŞI SAYGILI OLUR!..
ERGEÇ FOYASI ORTAYA ÇIKAR. BENDEN GÜNAH GİTSİN BİR KERE!..
Sultanın olanları duyması endişesi kasımı şaşkına çevirmişti..
YAPAR MI YAPAR!, DUR GALİBA DOĞANI YOK ETMENİN BİR YOLUNU BULDUM! GÜZEL?
NEREDEYSE O KADINI BULUP GETİRİN, SÖYLEYİN ONA ÇABUK GELSİN!..
GELDİLER İÇERİDE BEKLERLER..

COPYRIGHT BY DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

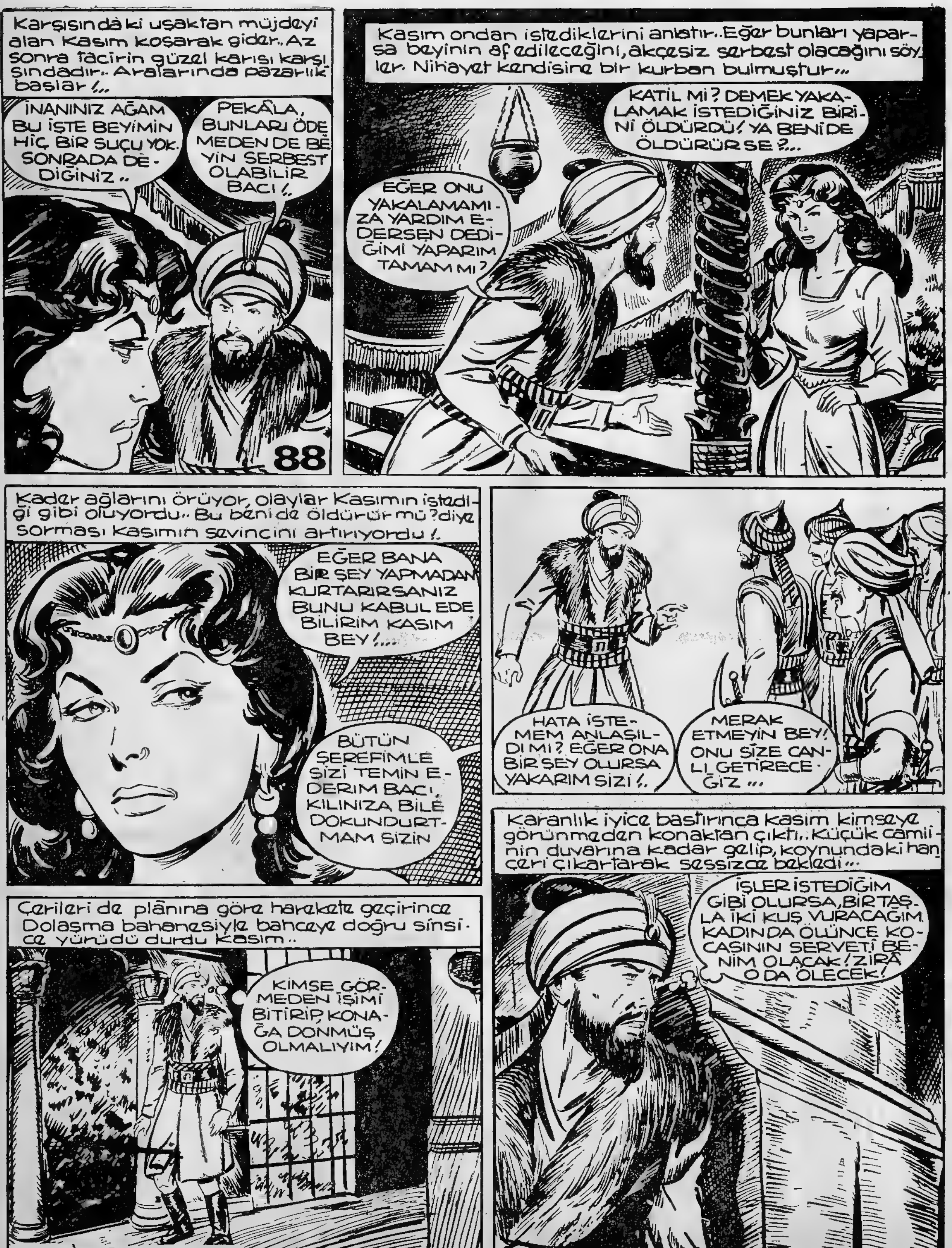
Karşısındaki uşaktan müjdeyi alan Kasım koşarak gider.. Az sonra tacirin güzel karısı karşısındadır.. Aralarında pazarlık başlar !..
İNANINIZ AĞAM BU İŞTE BEYİMİN HİÇ BİR SUÇU YOK. SONRADA DEDİĞİNİZ..
PEKÂLA, BUNLARI ÖDEMEDEN DE BEYİN SERBEST OLABİLİR BACI !..
88
Kasım ondan istediklerini anlatır.. Eğer bunları yaparsa beyinin af edileceğini, akçesiz serbest olacağını söyler. Nihayet kendisine bir kurban bulmuştur...
EĞER ONU YAKALAMAMIZA YARDIM EDERSEN DEDİĞİMİ YAPARIM TAMAM MI ?
KATİL Mİ ? DEMEK YAKALAMAK İSTEDİĞİNİZ BİRİNİ ÖLDÜRDÜ! YA BENİ DE ÖLDÜRÜRSE ?..
Kader ağlarını örüyor, olaylar Kasımın istediği gibi oluyordu.. Bu beni de öldürür mü ?diye sorması Kasımın sevincini artırıyordu !.
EĞER BANA BİR ŞEY YAPMADAN KURTARIRSANIZ BUNU KABUL EDEBİLİRİM KASIM BEY !...
BÜTÜN ŞEREFİMLE SİZİ TEMİN EDERİM BACI, KILINIZA BİLE DOKUNDURTMAM SİZİN
HATA İSTEMEM ANLAŞILDI MI ? EĞER ONA BİR ŞEY OLURSA YAKARIM SİZİ !.
MERAK ETMEYİN BEY! ONU SİZE CANLI GETİRECEĞİZ ...
Çerileri de plânına göre harekete geçirince Dolaşma bahanesiyle bahçeye doğru sinsice yürüdü durdu Kasım..
KİMSE GÖRMEDEN İŞİMİ BİTİRİP, KONAĞA DONMÜŞ OLMALIYIM!
Karanlık iyice bastırınca Kasım kimseye görünmeden konaktan çıktı.. Küçük caminin duvarına kadar gelip, koynundaki hançeri çıkartarak sessizce bekledi...
İŞLER İSTEDİĞİM GİBİ OLURSA, BİR TAŞLA İKİ KUŞ VURACAĞIM. KADINDA ÖLÜNCE KOCASININ SERVETİ BENİM OLACAK! ZİRA O DA ÖLECEK!
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

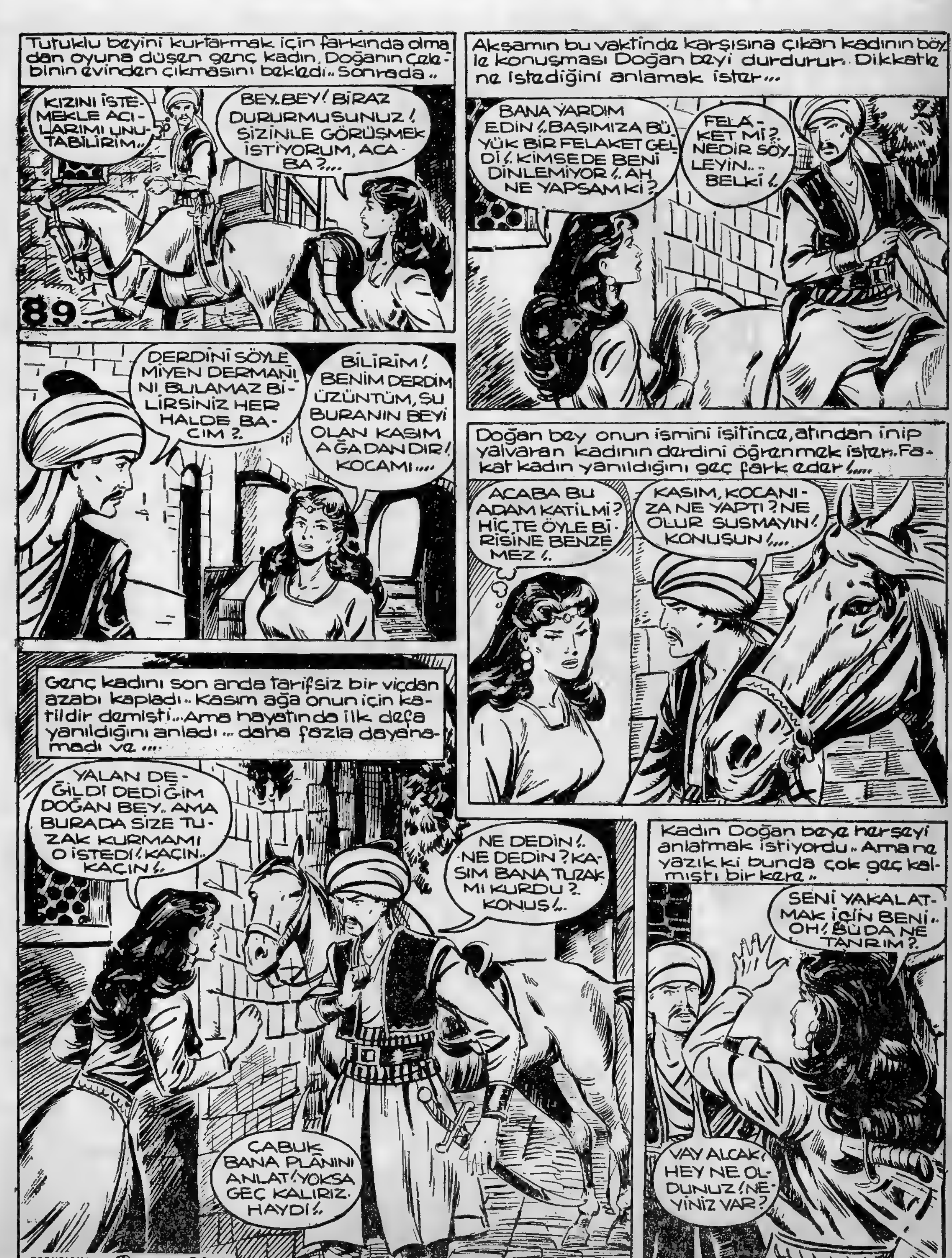
Tutuklu beyini kurtarmak için farkında olmadan oyuna düşen genç kadın, Doğanın Çelebinin evinden çıkmasını bekledi.. Sonrada ..
KIZINI İSTEMEKLE ACILARIMI UNUTABİLİRİM..
BEY..BEY! BİRAZ DURURMUSUNUZ! SİZİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM, ACABA?...
89
Akşamın bu vaktinde karşısına çıkan kadının böyle konuşması Doğan beyi durdurur. Dikkatle ne istediğini anlamak ister...
BANA YARDIM EDİN!.. BAŞIMIZA BÜYÜK BİR FELAKET GELDİ!.. KİMSEDE BENİ DİNLEMİYOR!.. AH NE YAPSAM Kİ?
FELAKET Mİ? NEDİR SÖYLEYİN... BELKİ!..
DERDİNİ SÖYLEMİYEN DERMANINI BULAMAZ BİLİRSİNİZ HER HALDE BACIM?.
BİLİRİM! BENİM DERDİM ÜZÜNTÜM, ŞU BURANIN BEYİ OLAN KASIM AĞADANDIR! KOCAMI....
Doğan bey onun ismini işitince, atından inip yalvaran kadının derdini öğrenmek ister. Fakat kadın yanıldığını geç fark eder!....
ACABA BU ADAM KATİLMİ? HİÇTE ÖYLE BİRİSİNE BENZEMEZ!.
KASIM, KOCANIZA NE YAPTI? NE OLUR SUSMAYIN! KONUŞUN!....
Genç kadını son anda tarifsiz bir vicdan azabı kapladı.. Kasım ağa onun için katildir demişti... Ama hayatında ilk defa yanıldığını anladı... daha fazla dayanamadı ve ....
YALAN DEĞİLDİ DEDİĞİM DOĞAN BEY.. AMA BURADA SİZE TUZAK KURMAMI O İSTEDİ! KAÇIN.. KAÇIN!..
NE DEDİN!.. NE DEDİN? KASIM BANA TUZAK MI KURDU? KONUŞ!..
ÇABUK BANA PLÂNINI ANLAT! YOKSA GEÇ KALIRIZ. HAYDİ!..
Kadın Doğan beye herşeyi anlatmak istiyordu.. Ama ne yazık ki bunda çok geç kalmıştı bir kere..
SENİ YAKALATMAK İÇİN BENİ.. OH! BU DA NE TANRIM?.
VAY ALÇAK! HEY NE OLDUNUZ! NEYİNİZ VAR?

COPYRIGHT By İsmet Kırdar

YUNUS EMRE

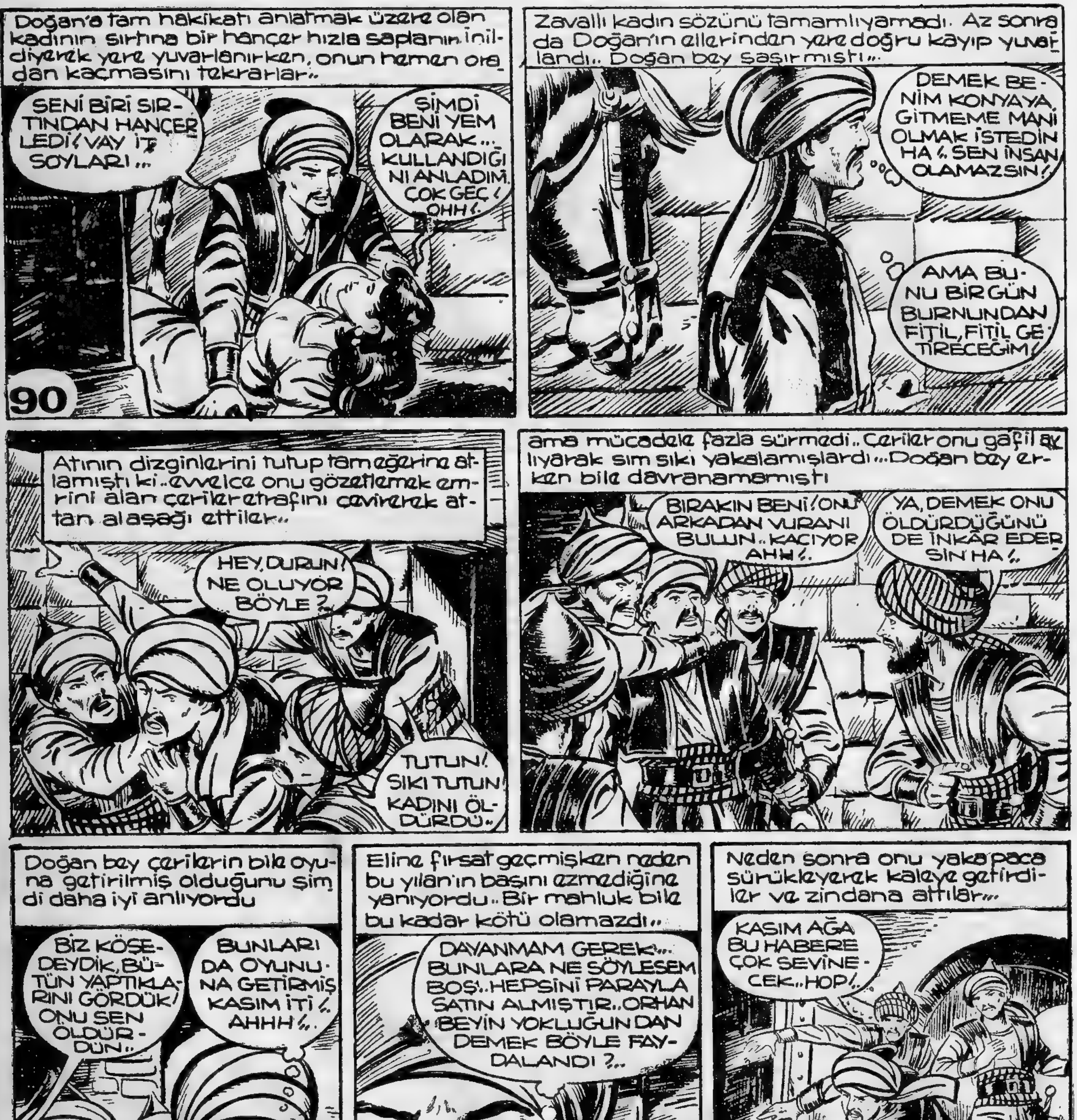
Doğan'a tam hakikatı anlatmak üzere olan kadının sırtına bir hançer hızla saplanın inildiyerek yere yuvarlanırken, onun hemen oradan kaçmasını tekrarlar..
SENİ BİRİ SIRTINDAN HANÇERLEDİ! VAY İT SOYLARI...
ŞİMDİ BENİ YEM OLARAK... KULLANDIĞINI ANLADIM. ÇOK GEÇ! OHH!
90
Zavallı kadın sözünü tamamlıyamadı. Az sonra da Doğan'ın ellerinden yere doğru kayıp yuvarlandı.. Doğan bey şaşırmıştı...
DEMEK BENİM KONYAYA GİTMEME MANİ OLMAK İSTEDİN HA! SEN İNSAN OLAMAZSIN!
AMA BUNU BİR GÜN BURNUNDAN FİTİL, FİTİL GETİRECEĞİM!
Atının dizginlerini tutup tam eğerine atlamıştı ki.. evvelce onu gözetlemek emrini alan çeriler etrafını çevirerek attan alaşağı ettiler..
HEY, DURUN! NE OLUYOR BÖYLE?..
TUTUN! SIKI TUTUN KADINI ÖLDÜRDÜ..
ama mücadele fazla sürmedi.. Çeriler onu gafil avlıyarak sım sıkı yakalamışlardı... Doğan bey erken bile davranamamıştı
BIRAKIN BENİ! ONU ARKADAN VURANI BULUN.. KAÇIYOR AHH!
YA, DEMEK ONU ÖLDÜRDÜĞÜNÜ DE İNKÂR EDERSİN HA!..
Doğan bey çerilerin bile oyuna getirilmiş olduğunu şimdi daha iyi anlıyordu
BİZ KÖŞEDEYDİK, BÜTÜN YAPTIKLARINI GÖRDÜK! ONU SEN ÖLDÜRDÜN..
BUNLARI DA OYUNUNA GETİRMİŞ KASIM İTİ!.. AHHH!..
Eline fırsat geçmişken neden bu yılan'ın başını ezmediğine yanıyordu.. Bir mahluk bile bu kadar kötü olamazdı..
DAYANMAM GEREK!... BUNLARA NE SÖYLESEM BOŞ!.. HEPSİNİ PARAYLA SATIN ALMIŞTIR.. ORHAN BEYİN YOKLUĞUNDAN DEMEK BÖYLE FAYDALANDI?..
Neden sonra onu yaka paça sürükleyerek kaleye getirdiler ve zindana attılar...
KASIM AĞA BU HABERE ÇOK SEVİNECEK.. HOP!..
ŞİMDİ GELSİN AKÇELER HA.HA.

COPYRIGHT BY İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

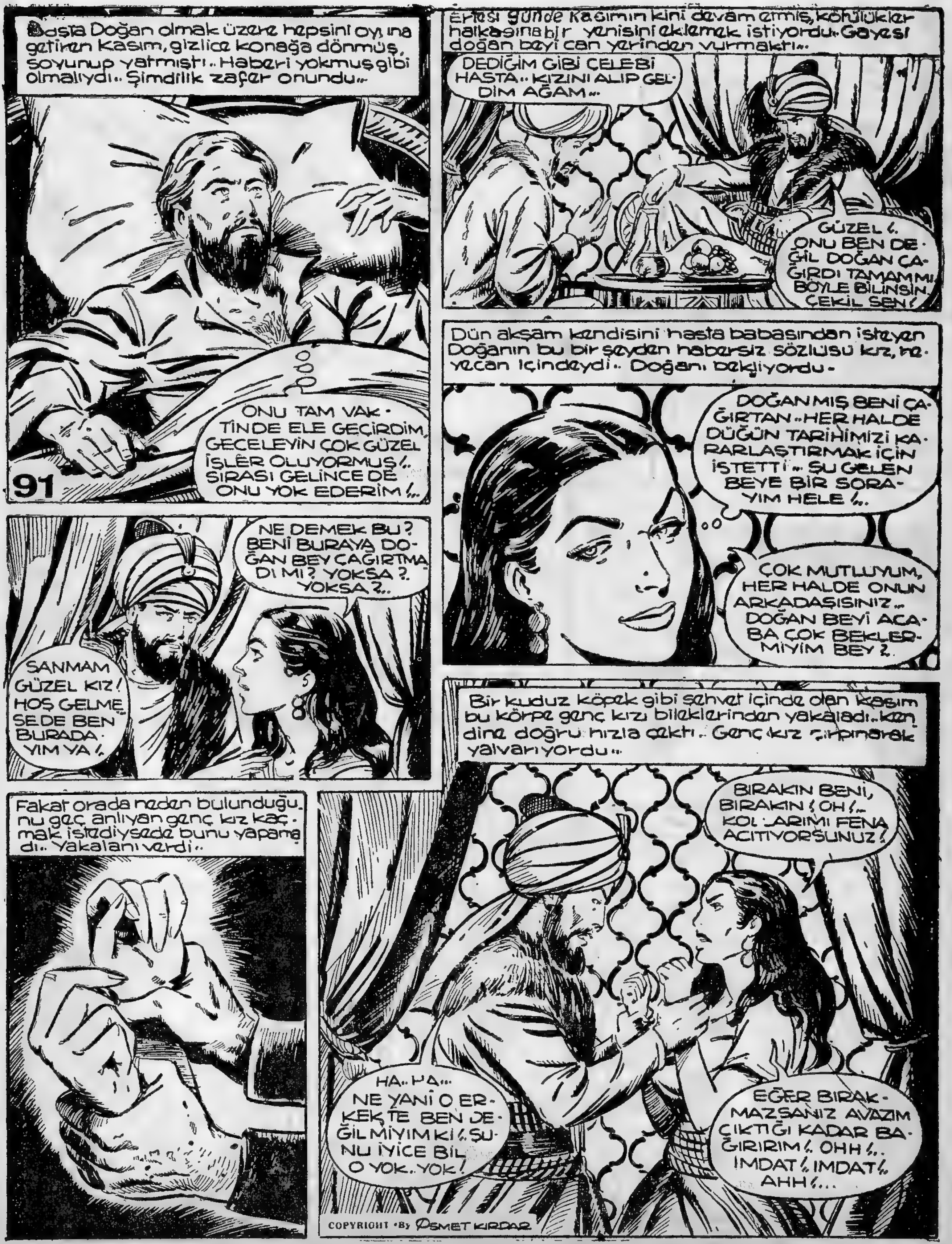
Hasta Doğan olmak üzere hepsini oyuna getiren Kasım, gizlice konağa dönmüş, soyunup yatmıştı.. Haberi yokmuş gibi olmalıydı.. Şimdilik zafer onundu..
ONU TAM VAKTİNDE ELE GEÇİRDİM GECELEYİN ÇOK GÜZEL İŞLER OLUYORMUŞ!.. SIRASI GELİNCE DE ONU YOK EDERİM!..
91
Ertesi günde Kasımın kini devam etmiş, kötülükler halkasına bir yenisini eklemek istiyordu.. Gayesi doğan beyi can yerinden vurmaktı..
DEDİĞİM GİBİ ÇELEBİ HASTA.. KIZINI ALIP GELDİM AĞAM..
GÜZEL!. ONU BEN DEĞİL DOĞAN ÇAĞIRDI TAMAM MI. BÖYLE BİLİNSİN. ÇEKİL SEN!
Dün akşam kendisini hasta babasından isteyen Doğanın bu bir şeyden habersiz sözlüsü kız, heyecan içindeydi.. Doğanı bekliyordu..
DOĞAN MIŞ BENİ ÇAĞIRTAN.. HER HALDE DÜĞÜN TARİHİMİZİ KARARLAŞTIRMAK İÇİN İSTETTİ.. ŞU GELEN BEYE BİR SORAYIM HELE!..
ÇOK MUTLUYUM, HER HALDE ONUN ARKADAŞISINIZ.. DOĞAN BEYİ ACABA ÇOK BEKLER MİYİM BEY?
NE DEMEK BU? BENİ BURAYA DOĞAN BEY ÇAĞIRTMADI MI? YOKSA?. YOKSA?..
SANMAM GÜZEL KIZ! HOŞ GELMESEDE BEN BURADAYIM YA!.
Fakat orada neden bulunduğunu geç anlıyan genç kız kaçmak istediysede bunu yapamadı.. Yakalanıverdi..
Bir kuduz köpek gibi şehvet içinde olan Kasım bu körpe genç kızı bileklerinden yakaladı.. kendine doğru hızla çekti.. Genç kız çırpınarak yalvarıyordu..
BIRAKIN BENİ, BIRAKIN! OH!.. KOLLARIMI FENA ACITIYORSUNUZ!
HA.. HA... NE YANİ O ERKEKTE BEN DEĞİL MİYİM Kİ!. ŞUNU İYİCE BİL O YOK.. YOK!
EĞER BIRAKMAZSANIZ AVAZIM ÇIKTIĞI KADAR BAĞIRIRIM!. OHH!.. İMDAT!. İMDAT!. AHH!...

COPYRIGHT By ISMET KIRDAR

YUNUS EMRE

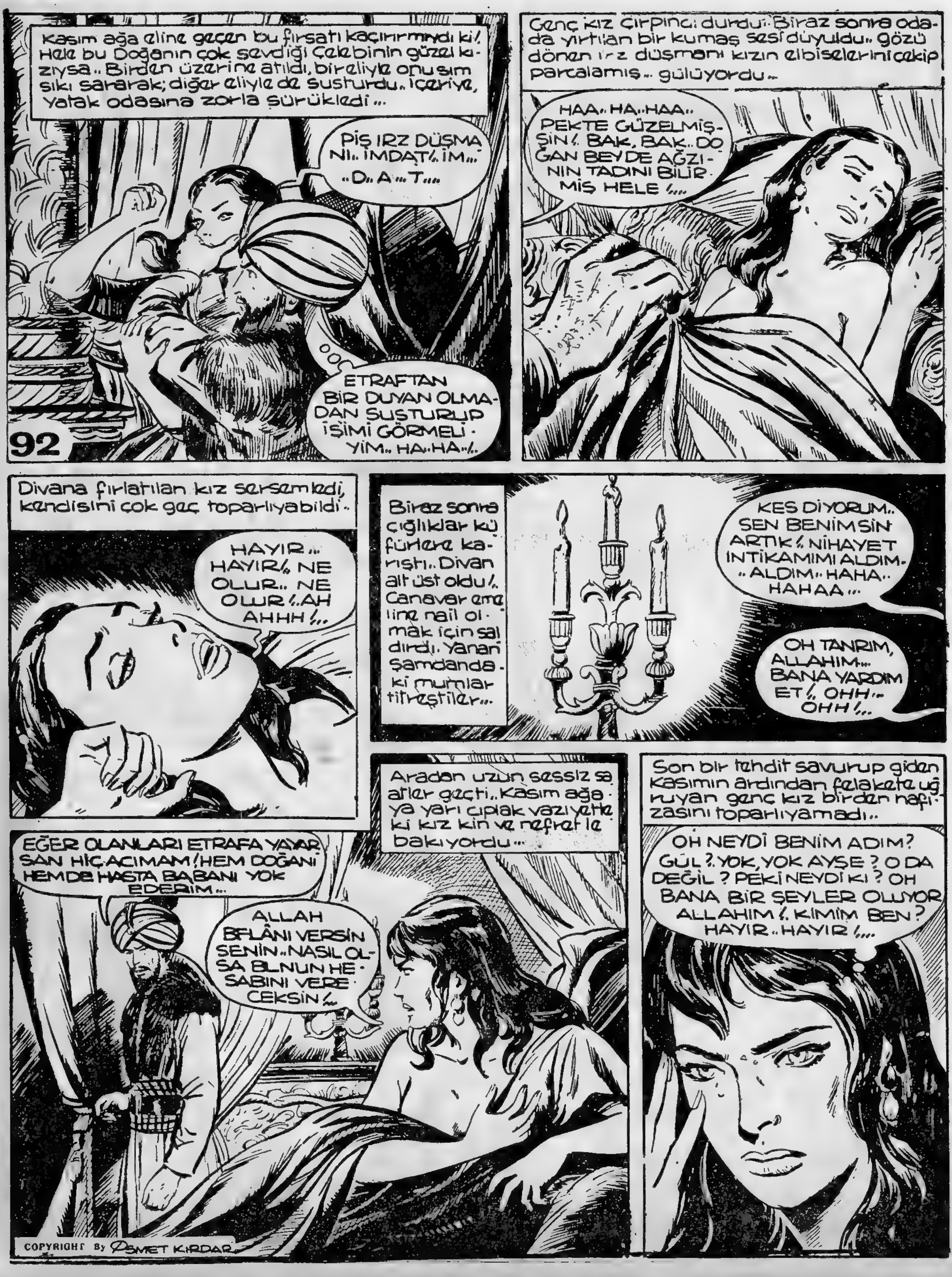
Kasım ağa eline geçen bu fırsatı kaçırır mıydı ki! Hele bu Doğanın çok sevdiği Çelebinin güzel kızıysa.. Birden üzerine atıldı, bir eliyle onu sım sıkı sararak; diğer eliyle de susturdu.. İçeriye, yatak odasına zorla sürükledi...
PİS IRZ DÜŞMANI.. İMDAT!. İM... ..D.. A... T...
ETRAFTAN BİR DUYAN OLMADAN SUSTURUP İŞİMİ GÖRMELİYİM.. HA.. HA..!.
92
Genç kız çırpındı durdu. Biraz sonra odada yırtılan bir kumaş sesi duyuldu.. gözü dönen ırz düşmanı kızın elbiselerini çekip parçalamış.. gülüyordu..
HAA.. HA.. HAA.. PEKTE GÜZELMİŞSİN!. BAK, BAK.. DOĞAN BEY DE AĞZININ TADINI BİLİRMİŞ HELE!...
Divana fırlatılan kız sersemledi, kendisini çok geç toparlıyabildi.
HAYIR... HAYIR!. NE OLUR.. NE OLUR!. AH AHHH!..
Biraz sonra çığlıklar küfürlere karıştı.. Divan alt üst oldu!. Canavar emeline nail olmak için saldırdı. Yanan şamdandaki mumlar titreştiler...
KES DİYORUM.. SEN BENİMSİN ARTIK!. NİHAYET İNTİKAMIMI ALDIM.. ALDIM.. HAHA.. HAHAA...
OH TANRIM, ALLAHIM... BANA YARDIM ET!. OHH.. OHH!..
Aradan uzun sessiz saatler geçti.. Kasım ağaya yarı çıplak vaziyetteki kız kin ve nefret ile bakıyordu...
EĞER OLANLARI ETRAFA YAYARSAN HİÇ ACIMAM! HEM DOĞANI HEM DE HASTA BABANI YOK EDERİM...
ALLAH BELÂNI VERSİN SENİN.. NASIL OLSA BUNUN HESABINI VERECEKSİN!.
Son bir tehdit savurup giden Kasımın ardından felakete uğruyan genç kız birden hafızasını toparlıyamadı..
OH NEYDİ BENİM ADIM? GÜL?. YOK, YOK AYŞE? O DA DEĞİL? PEKİ NEYDİ Kİ? OH BANA BİR ŞEYLER OLUYOR ALLAHIM!. KİMİM BEN? HAYIR.. HAYIR!...

COPYRIGHT By Asmet Kırdar

YUNUS EMRE

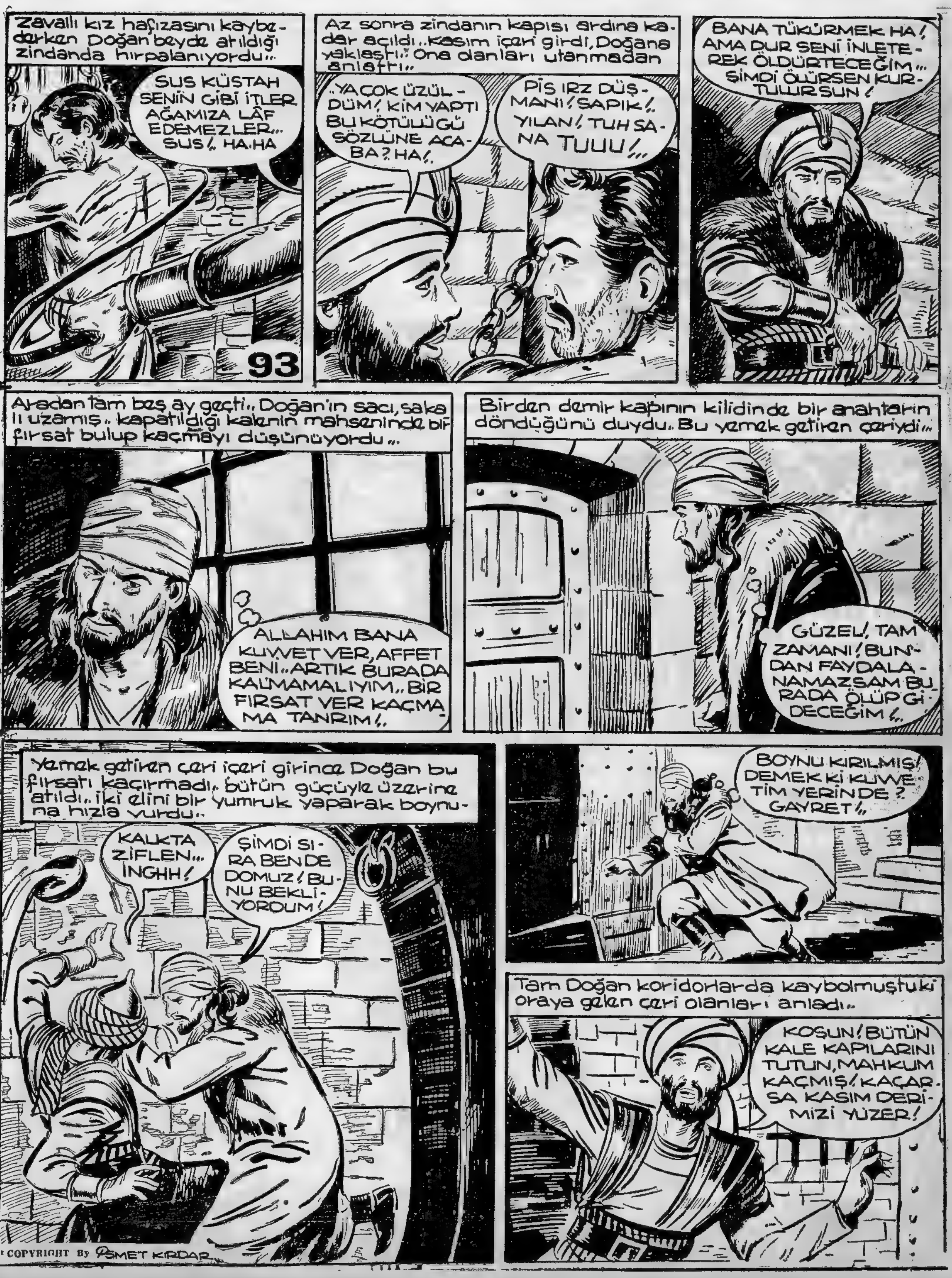
Zavallı kız hafızasını kaybederken Doğan beyde atıldığı zindanda hırpalanıyordu..
SUS KÜSTAH SENİN GİBİ İTLER AĞAMIZA LÂF EDEMEZLER... SUS!.. HA.HA
93
Az sonra zindanın kapısı ardına kadar açıldı.. Kasım içeri girdi, Doğana yaklaştı.. Ona olanları utanmadan anlattı..
..YAÇOK ÜZÜLDÜM! KİM YAPTI BU KÖTÜLÜĞÜ SÖZLÜNE ACABA? HA!.
PİS IRZ DÜŞMANI! SAPIK!. YILAN! TUH SANA TUUU!..
BANA TÜKÜRMEK HA! AMA DUR SENİ İNLETEREK ÖLDÜRTECEĞİM... ŞİMDİ ÖLÜRSEN KURTULURSUN!
Aradan tam beş ay geçti.. Doğan'ın saçı, sakalı uzamış.. kapatıldığı kalenin mahseninde bir fırsat bulup kaçmayı düşünüyordu...
ALLAHIM BANA KUVVET VER, AFFET BENİ.. ARTIK BURADA KALMAMALIYIM.. BİR FIRSAT VER KAÇMAMA TANRIM!.
Birden demir kapının kilidinde bir anahtarın döndüğünü duydu.. Bu yemek getiren çeriydi...
GÜZEL! TAM ZAMANI! BUNDAN FAYDALANAMAZSAM BURADA ÖLÜP GİDECEĞİM!..
Yemek getiren çeri içeri girince Doğan bu fırsatı kaçırmadı.. bütün güçüyle üzerine atıldı.. iki elini bir yumruk yaparak boynuna hızla vurdu..
KALKTA ZİFLEN... İNGHH!
ŞİMDİ SIRA BENDE DOMUZ! BUNU BEKLİYORDUM!
BOYNU KIRILMIŞ! DEMEK Kİ KUVVETİM YERİNDE? GAYRET!..
Tam Doğan koridorlarda kaybolmuştu ki oraya gelen çeri olanları anladı..
KOŞUN! BÜTÜN KALE KAPILARINI TUTUN, MAHKUM KAÇMIŞ! KAÇARSA KASIM DERİMİZİ YÜZER!

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

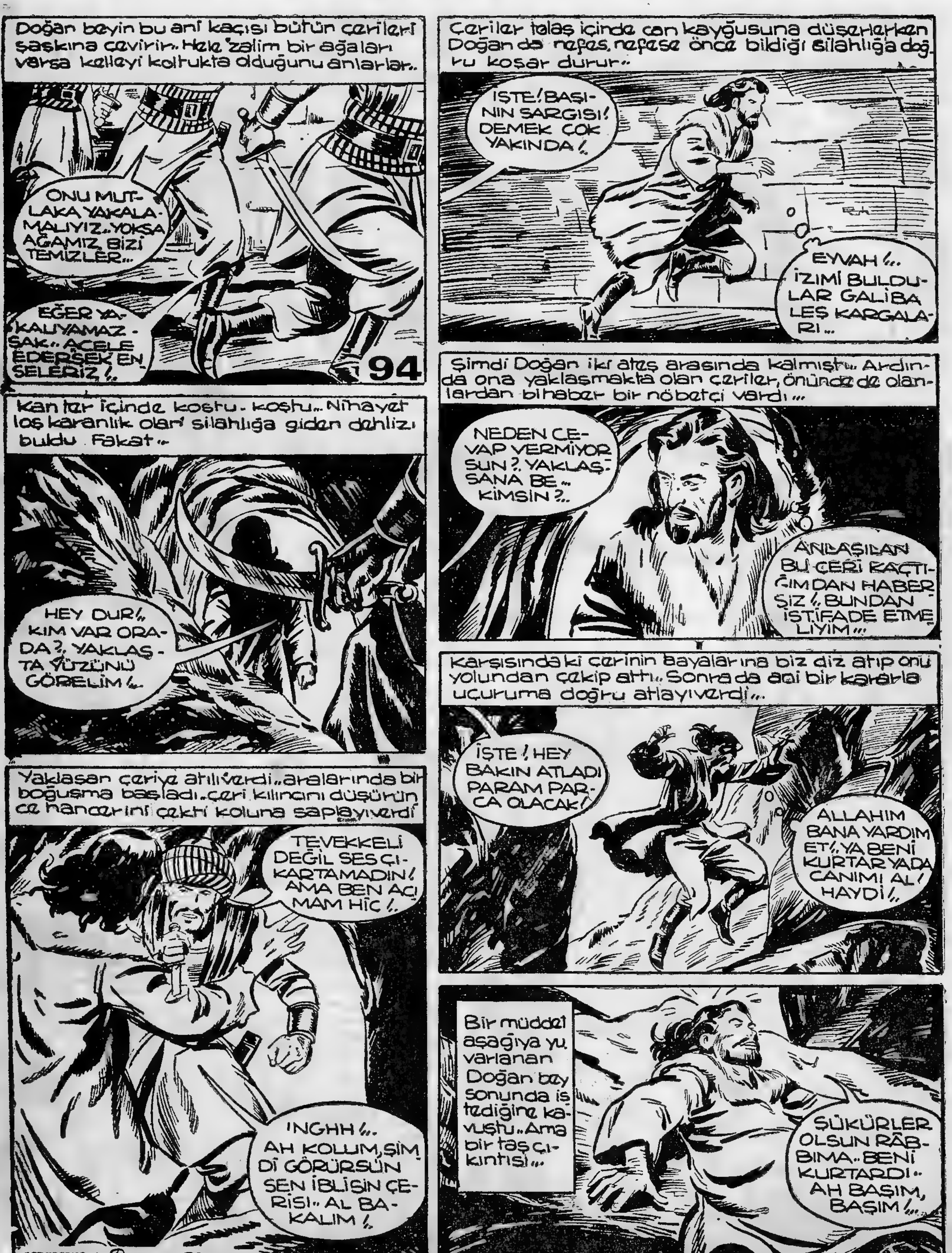
Doğan beyin bu ani kaçışı bütün çerileri şaşkına çevirir.. Hele zalim bir ağaları varsa kelleyi koltukta olduğunu anlarlar..
ONU MUTLAKA YAKALAMALIYIZ.. YOKSA AĞAMIZ BİZİ TEMİZLER...
EĞER YAKALIYAMAZSAK.. ACELE EDERSEK ENSELERİZ!..
94
Çeriler telaş içinde can kaygusuna düşerlerken Doğan da nefes, nefese önce bildiği silahlığa doğru koşar durur..
İŞTE! BAŞININ SARGISI! DEMEK ÇOK YAKINDA!.
EYVAH!.. İZİMİ BULDULAR GALİBA LEŞ KARGALARI...
Kan ter içinde koştu - koştu.. Nihayet loş karanlık olan silahlığa giden dehlizi buldu. Fakat..
HEY DUR!.. KİM VAR ORADA?. YAKLAŞTA YÜZÜNÜ GÖRELİM!..
Şimdi Doğan iki ateş arasında kalmıştı.. Ardında ona yaklaşmakta olan çeriler, önünde de olanlardan bihaber bir nöbetçi vardı...
NEDEN CEVAP VERMİYORSUN?. YAKLAŞ SANA BE.. KİMSİN?..
ANLAŞILAN BU ÇERİ KAÇTIĞIMDAN HABERSİZ!. BUNDAN İSTİFADE ETMELİYİM...
Yaklaşan çeriye atılıverdi.. aralarında bir boğuşma başladı.. çeri kılıncını düşürünce hançerini çekti koluna saplayıverdi
TEVEKKELİ DEĞİL SES ÇIKARTAMADIN! AMA BEN ACIMAM HİÇ!.
INGHH!.. AH KOLUM, ŞİMDİ GÖRÜRSÜN SEN İBLİSİN ÇERİSİ.. AL BAKALIM!.
Karşısındaki çerinin bacaklarına bir diz atıp onu yolundan çekip attı.. Sonra da ani bir kararla uçuruma doğru atlayıverdi...
İŞTE! HEY BAKIN ATLADI PARAM PARÇA OLACAK!
ALLAHIM BANA YARDIM ET!. YA BENİ KURTAR YADA CANIMI AL! HAYDİ!.
Bir müddet aşağıya yuvarlanan Doğan bey sonunda istediğine kavuştu.. Ama bir taş çıkıntısı...
ŞÜKÜRLER OLSUN RABBIMA.. BENİ KURTARDI.. AH BAŞIM, BAŞIM!..

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

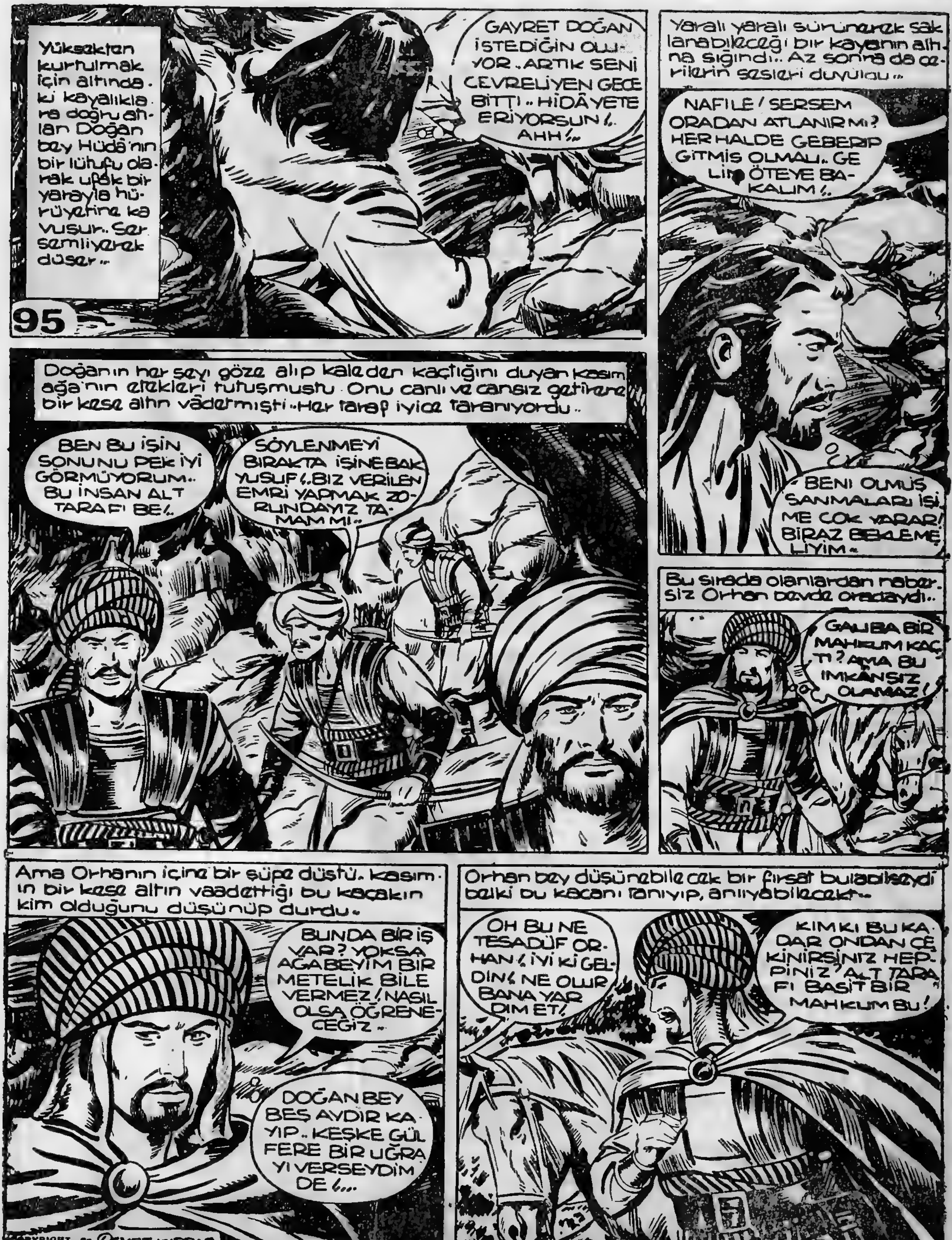
Yüksekten kurtulmak için altındaki kayalıklara doğru atılan Doğan bey Hüdâ'nın bir lütufu olarak ufak bir yarayla hürüyetine kavuşur.. Sersemliyerek düşer..
GAYRET DOĞAN İSTEDİĞİN OLUYOR.. ARTIK SENİ ÇEVRELİYEN GECE BİTTİ.. HİDÂYETE ERİYORSUN!.. AHH!..
95
Yaralı yaralı sürünerek saklanabileceği bir kayanın altına sığındı.. Az sonra da çerilerin sesleri duyuldu..
NAFİLE! SERSEM ORADAN ATLANIR MI? HER HALDE GEBERİP GİTMİŞ OLMALI.. GELİM ÖTEYE BAKALIM!..
BENİ ÖLMÜŞ SANMALARI İŞİME ÇOK YARAR! BİRAZ BEKLEMELİYİM..
Doğanın her şeyi göze alıp kaleden kaçtığını duyan kasım ağa'nın etekleri tutuşmuştu. Onu canlı ve cansız getirene bir kese altın vâdetmişti.. Her taraf iyice taranıyordu..
BEN BU İŞİN SONUNU PEK İYİ GÖRMÜYORUM.. BU İNSAN ALT TARAFI BE!..
SÖYLENMEYİ BIRAKTA İŞİNE BAK YUSUF!.. BIZ VERİLEN EMRİ YAPMAK ZORUNDAYIZ TAMAM MI..
Bu sırada olanlardan habersiz Orhan beyde oradaydı..
GALİBA BİR MAHKUM KAÇTI? AMA BU İMKÂNSIZ OLAMAZ!
Ama Orhanın içine bir şüpe düştü.. kasımın bir kese altın vaadettiği bu kaçakın kim olduğunu düşünüp durdu..
BUNDA BİR İŞ VAR? YOKSA AĞABEYİM BİR METELİK BİLE VERMEZ! NASIL OLSA ÖĞRENECEĞİZ..
DOĞAN BEY BEŞ AYDIR KAYIP.. KEŞKE GÜLFERE BİR UĞRAYI VERSEYDİM DE!...
Orhan bey düşünebilecek bir fırsat bulabilseydi belki bu kaçanı tanıyıp, anlıyabilecekti..
OH BU NE TESADÜF ORHAN! İYİ Kİ GELDİN! NE OLUR BANA YARDIM ET!
KIM KI BU KADAR ONDAN ÇEKİNİRSİNİZ HEPPİNİZ? ALT TARAFI BASİT BİR MAHKUM BU!

COPYRIGHT BY DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

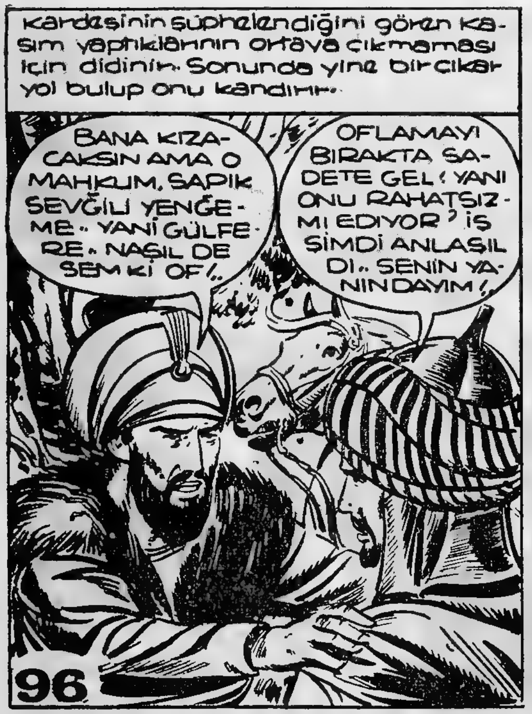
Kardeşinin şüphelendiğini gören Kasım yaptıklarının ortaya çıkmaması için didinir. Sonunda yine bir çıkar yol bulup onu kandırır..
BANA KIZACAKSIN AMA O MAHKUM, SAPIK SEVGİLİ YENGEME.. YANİ GÜLFERE.. NASIL DESEM Kİ OF!..
OFLAMAYI BIRAKTA SADETE GEL! YANİ ONU RAHATSIZ MI EDİYOR? İŞ ŞİMDİ ANLAŞILDI.. SENİN YANINDAYIM!..

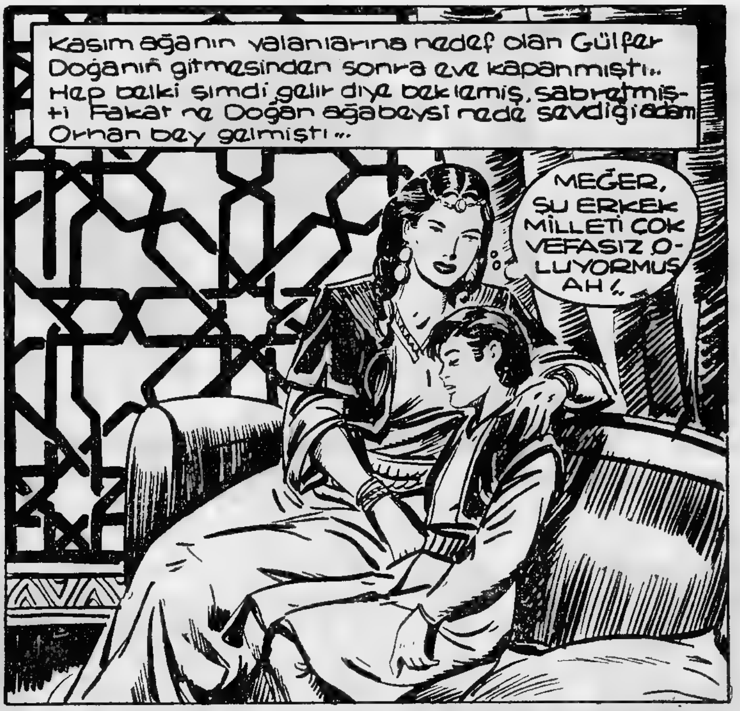
Kasım ağanın yalanlarına hedef olan Gülfer Doğanın gitmesinden sonra eve kapanmıştı.. Hep belki şimdi gelir diye beklemiş, sabretmişti. Fakat ne Doğan ağabeysi nede sevdiği adam Orhan bey gelmişti...
MEĞER, ŞU ERKEK MİLLETİ ÇOK VEFASIZ OLUYORMUŞ AH!..

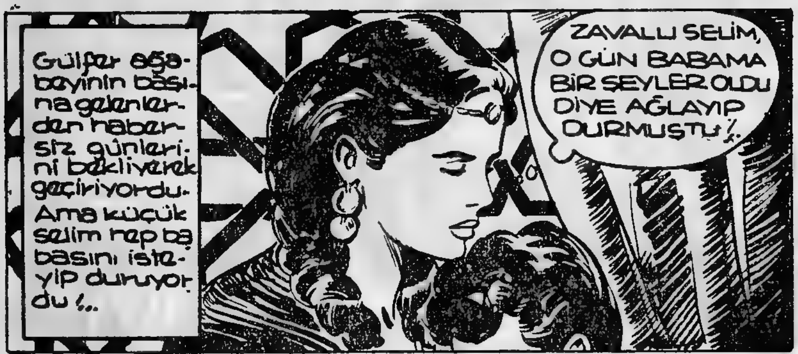
Gülfer ağabeyinin başına gelenlerden habersiz günlerini bekliyerek geçiriyordu. Ama küçük Selim hep babasını isteyip duruyordu!..
ZAVALLI SELİM, O GÜN BABAMA BİR ŞEYLER OLDU DİYE AĞLAYIP DURMUŞTU!..

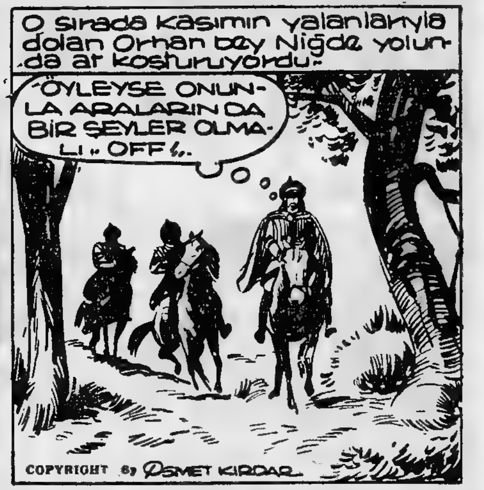
O sırada Kasımın yalanlarıyla dolan Orhan bey Niğde yolunda at koşturuyordu.
"ÖYLEYSE ONUNLA ARALARINDA BİR ŞEYLER OLMALI.. OFF!..

COPYRIGHT by İSMET KIRDAR

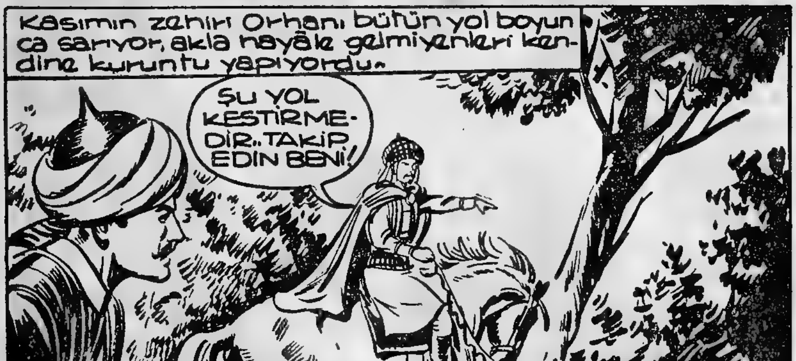
Kasımın zehiri Orhanı bütün yol boyunca sarıyor, akla hayale gelmiyenleri kendine kuruntu yapıyordu.
ŞU YOL KESTİRMEDİR.. TAKİP EDİN BENİ!

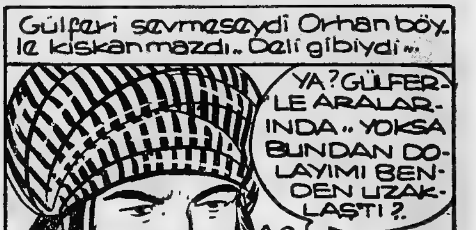
Gülferi sevmeseydi Orhan böyle kıskanmazdı.. Deli gibiydi..
YA? GÜLFERLE ARALARINDA.. YOKSA BUNDAN DOLAYIMI BENDEN UZAKLAŞTI?

YUNUS EMRE

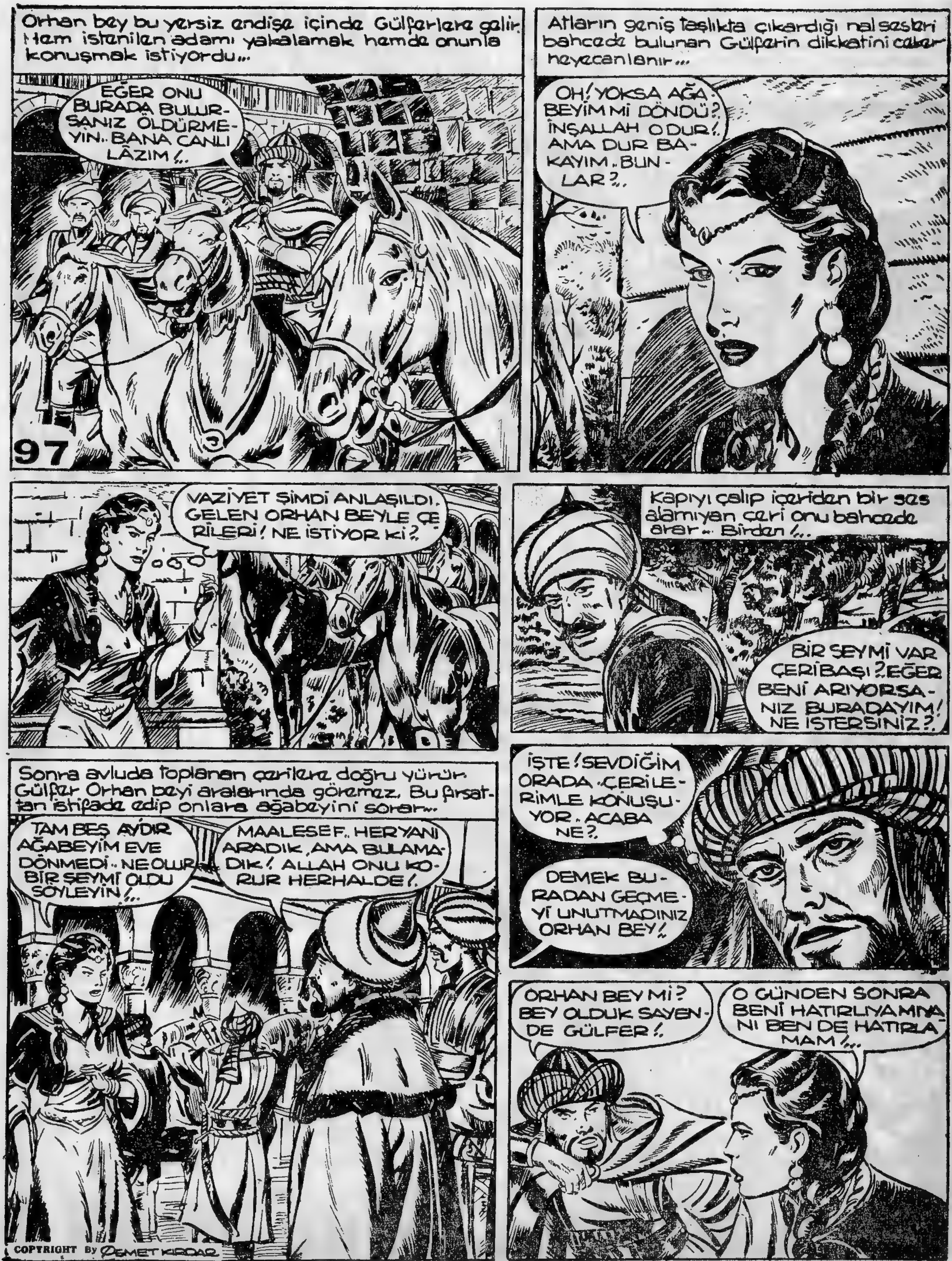
Orhan bey bu yersiz endişe içinde Gülferlere gelir. Hem istenilen adamı yakalamak hemde onunla konuşmak istiyordu...
EĞER ONU BURADA BULURSANIZ ÖLDÜRMEYİN.. BANA CANLI LÂZIM!..
97
Atların geniş taşlıkta çıkardığı nal sesleri bahcede bulunan Gülferin dikkatini çeker heyecanlanır...
OH! YOKSA AĞABEYİM Mİ DÖNDÜ? İNŞALLAH O DUR! AMA DUR BAKAYIM.. BUNLAR?..
VAZİYET ŞİMDİ ANLAŞILDI. GELEN ORHAN BEYLE ÇERİLERİ! NE İSTİYOR ki?
Kapıyı çalıp içeriden bir ses alamıyan çeri onu bahçede arar.. Birden!..
BİR ŞEY Mİ VAR ÇERİBAŞI? EĞER BENİ ARIYORSANIZ BURADAYIM! NE İSTERSİNİZ?.
Sonra avluda toplanan çerilere doğru yürür. Gülfer Orhan beyi aralarında göremez. Bu fırsattan istifade edip onlara ağabeyini sorar...
TAM BEŞ AYDIR AĞABEYİM EVE DÖNMEDİ.. NE OLUR BİR ŞEY Mİ OLDU SÖYLEYİN!..
MAALESEF.. HER YANI ARADIK, AMA BULAMADIK! ALLAH ONU KORUR HERHALDE!.
İŞTE! SEVDİĞİM ORADA. ÇERİLERİMLE KONUŞUYOR. ACABA NE?.
DEMEK BURADAN GEÇMEYİ UNUTMADINIZ ORHAN BEY!.
ORHAN BEY Mİ? BEY OLDUK SAYENDE GÜLFER!.
O GÜNDEN SONRA BENİ HATIRLIYAMNANI BEN DE HATIRLAMAM!..

COPYRIGHT By ØEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

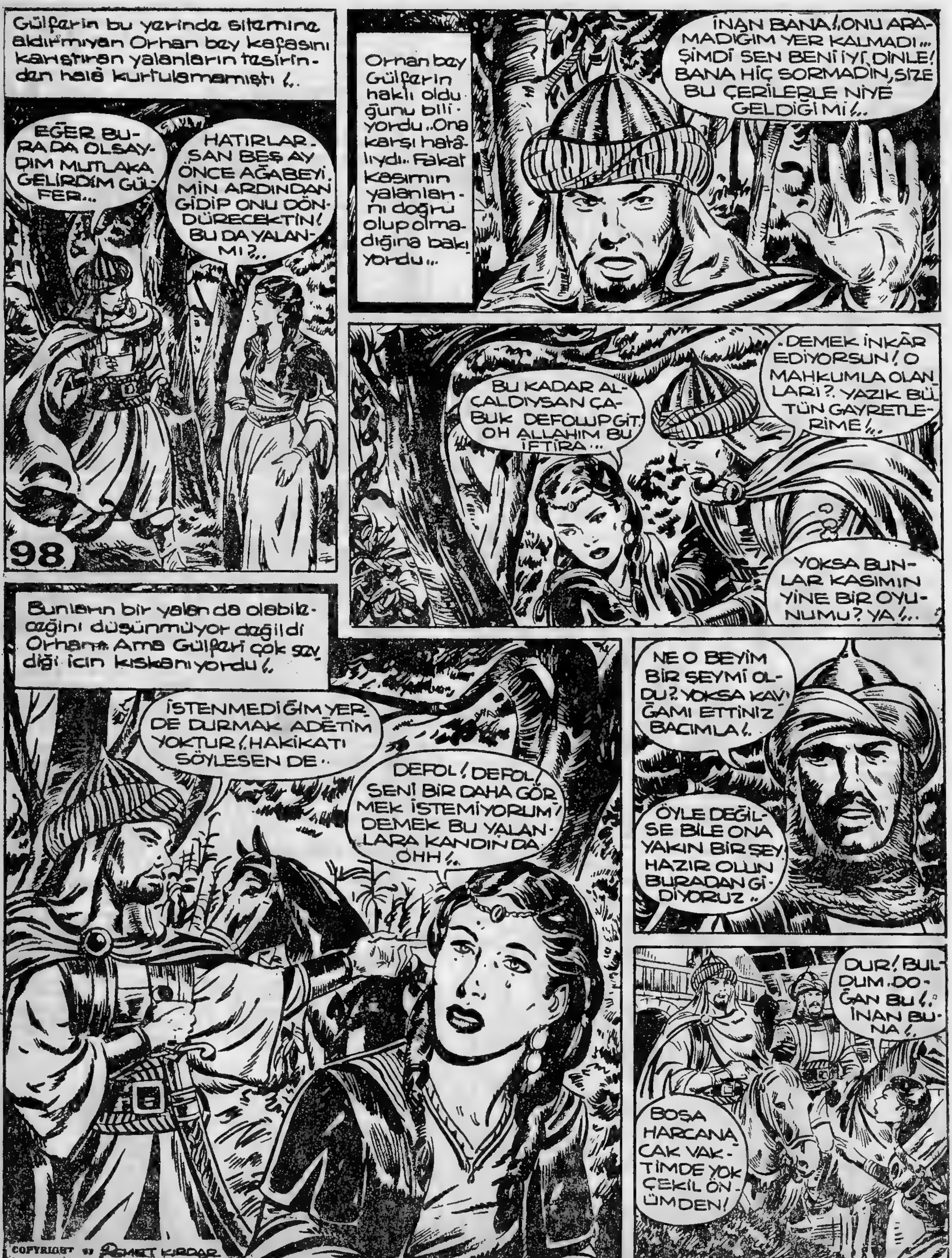
Gülferin bu yerinde sitemine aldırmıyan Orhan bey kafasını karıştıran yalanların tesirinden halâ kurtulamamıştı !..
EĞER BURADA OLSAYDIM MUTLAKA GELİRDİM GÜLFER...
HATIRLARSAN BEŞ AY ÖNCE AĞABEYİMİN ARDINDAN GİDİP ONU DÖNDÜRECEKTİN! BU DA YALAN MI?..
98
Orhan bey Gülferin haklı olduğunu biliyordu..Ona karşı hatâlıydı.. Fakat kasımın yalanlarını doğru olup olmadığına bakıyordu...
İNAN BANA!.ONU ARAMADIĞIM YER KALMADI... ŞİMDİ SEN BENİ İYİ DİNLE! BANA HİÇ SORMADIN, SİZE BU ÇERİLERLE NİYE GELDİĞİ Mİ!..
BU KADAR ALÇALDIYSAN ÇABUK DEFOLUP GİT. OH ALLAHIM BU İFTİRA...
.DEMEK İNKÂR EDİYORSUN!, O MAHKUMLA OLANLARI?. YAZIK BÜTÜN GAYRETLERİME!..
YOKSA BUNLAR KASIMIN YİNE BİR OYUNUMU? YA!..
Bunların bir yalan da olabileceğini düşünmüyor değildi Orhan. Ama Gülferi çok sevdiği için kıskanıyordu!.
İSTENMEDİĞİM YERDE DURMAK ADETİM YOKTUR!. HAKİKATI SÖYLESEN DE..
DEFOL! DEFOL! SENİ BİR DAHA GÖRMEK İSTEMİYORUM! DEMEK BU YALANLARA KANDIN DA. OHH!..
NE O BEYİM BİR ŞEYMİ OLDU? YOKSA KAVGAMI ETTİNİZ BACIMLA!.
ÖYLE DEĞİLSE BİLE ONA YAKIN BİR ŞEY. HAZIR OLUN BURADAN GİDİYORUZ..
DUR! BULDUM. DOĞAN BU!. İNAN BUNA!.
BOŞA HARCANACAK VAKTİMDE YOK ÇEKİL ÖNÜMDEN!
COPYRIGHT by AHMET KIRDAR

YUNUS EMRE

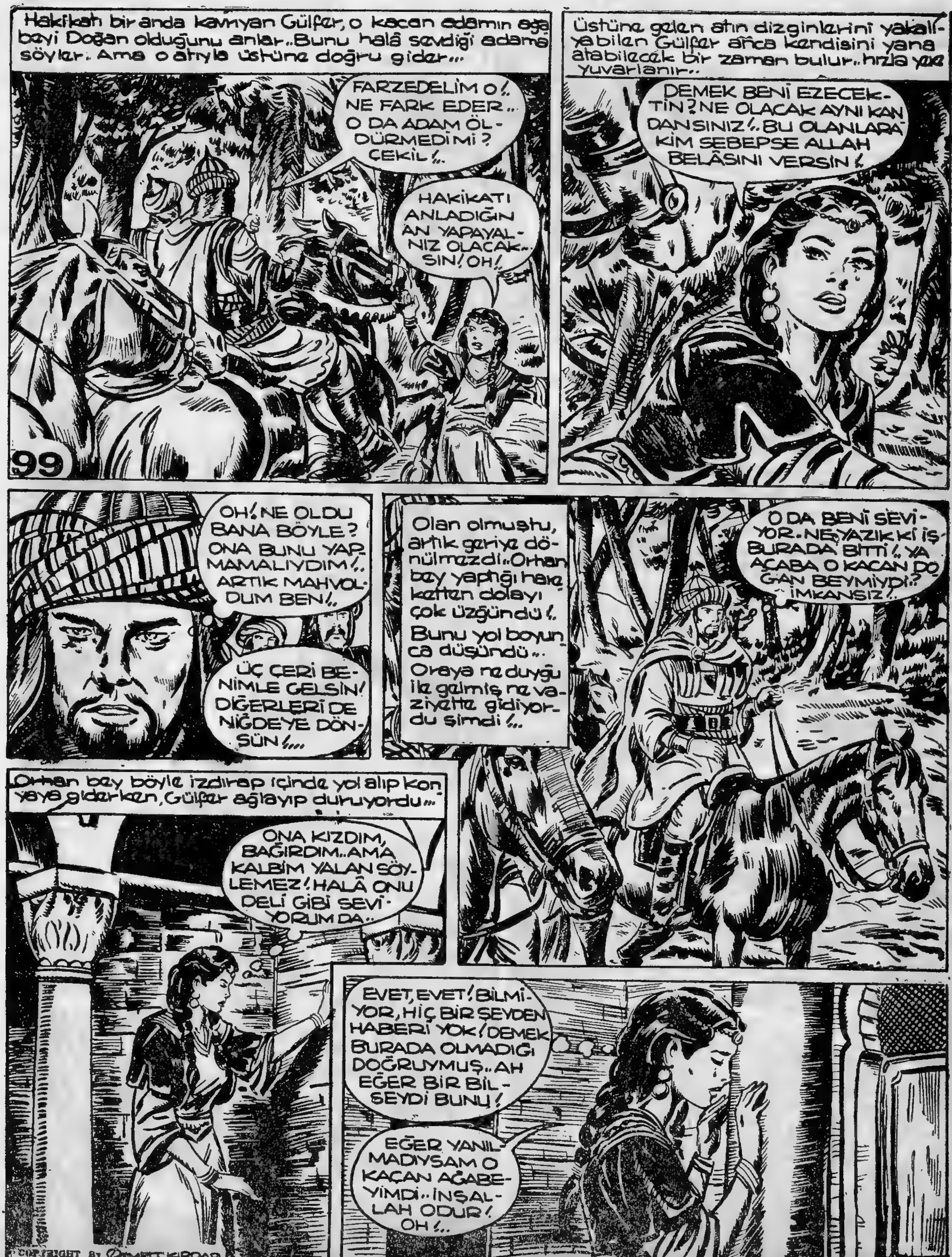

Hakikatı bir anda kavrıyan Gülfer, o kaçan adamın ağabeyi Doğan olduğunu anlar.. Bunu halâ sevdiği adama söyler. Ama o atıyla üstüne doğru gider...

FARZEDELİM O!.. NE FARK EDER.. O DA ADAM ÖLDÜRMEDİ Mİ? ÇEKİL!..
HAKİKATI ANLADIĞIN AN YAPAYALNIZ OLACAKSIN! OH!
99

Üstüne gelen atın dizginlerini yakalıyabilen Gülfer ancak kendisini yana atabilecek bir zaman bulur.. hızla yere yuvarlanır..

DEMEK BENİ EZECEKTİN? NE OLACAK AYNI KANDANSINIZ!.. BU OLANLARA KİM SEBEPSE ALLAH BELÂSINI VERSİN!
OH! NE OLDU BANA BÖYLE? ONA BUNU YAPMAMALIYDIM!.. ARTIK MAHVOLDUM BEN!..
ÜÇ ÇERİ BENİMLE GELSİN! DİĞERLERİ DE NİĞDEYE DÖNSÜN!...

Olan olmuştu, artık geriye dönülmezdi.. Orhan bey yaptığı hareketten dolayı çok üzgündü!. Bunu yol boyunca düşündü.. Oraya ne duyğu ile gelmiş ne vaziyette gidiyordu şimdi!..

O DA BENİ SEVİYOR. NE YAZIK Kİ İŞ BURADA BİTTİ!. YA ACABA O KAÇAN DOĞAN BEYMİYDİ? İMKANSIZ!

Orhan bey böyle ızdırap içinde yol alıp Konyaya giderken, Gülfer ağlayıp duruyordu...

ONA KIZDIM, BAĞIRDIM.. AMA KALBİM YALAN SÖYLEMEZ! HALÂ ONU DELİ GİBİ SEVİYORUM DA..
EVET, EVET! BİLMİYOR, HİÇ BİR ŞEYDEN HABERİ YOK! DEMEK BURADA OLMADIĞI DOĞRUYMUŞ.. AH EĞER BİR BİLSEYDİ BUNU!
EĞER YANILMADIYSAM O KAÇAN AĞABEYİMDİ.. İNŞALLAH ODUR! OH!..

COPYRIGHT By DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

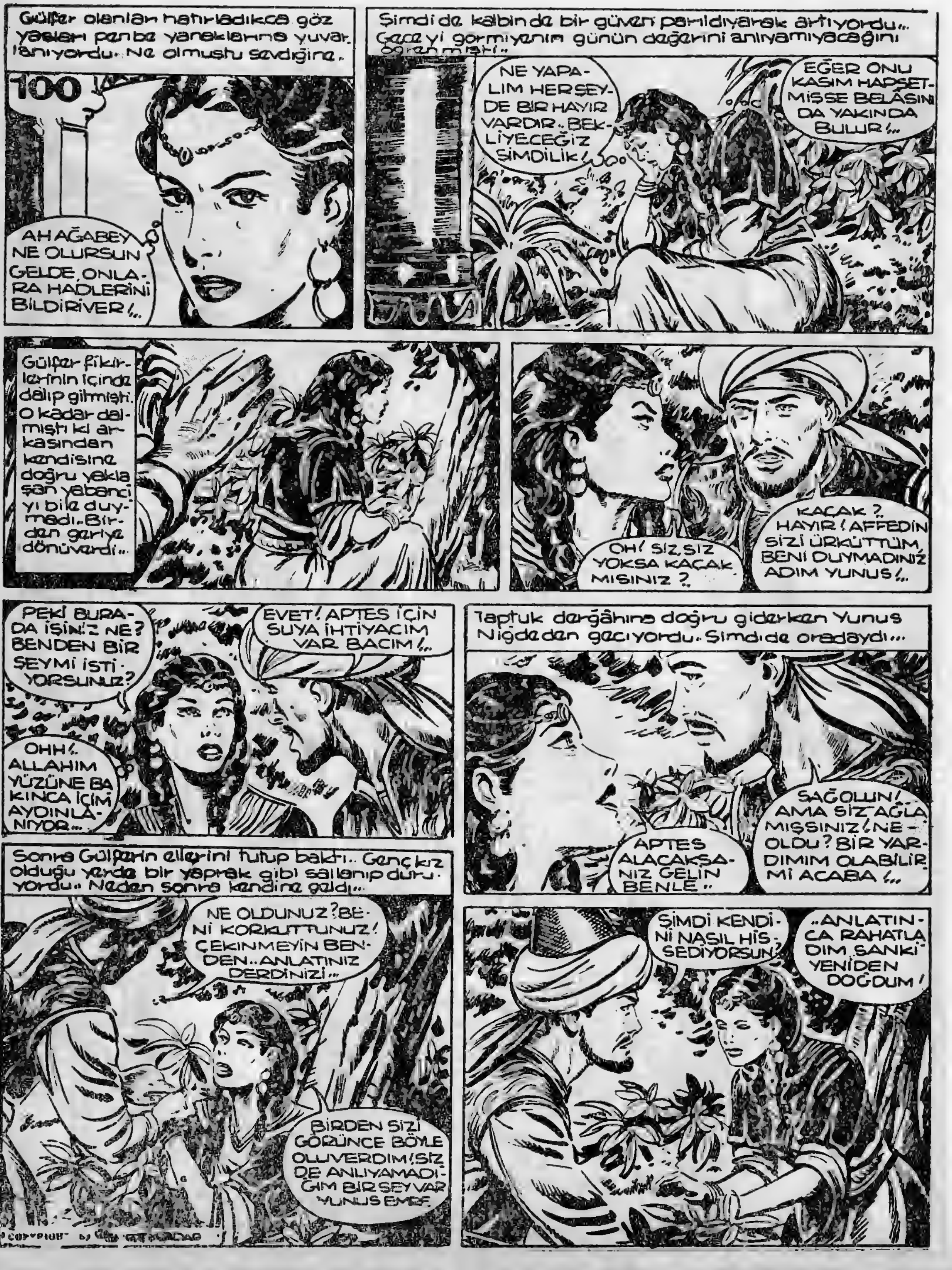
Gülfer olanları hatırladıkca göz yaşları penbe yanaklarına yuvarlanıyordu.. Ne olmuştu sevdiğine..
100
AH AĞABEY NE OLURSUN GELDE, ONLARA HADLERİNİ BİLDİRİVER!..
Şimdi de kalbinde bir güven parıldıyarak artıyordu.. Geceyi görmiyenin günün değerini anlıyamıyacağını öğrenmişti..
NE YAPALIM HERŞEYDE BİR HAYIR VARDIR.. BEKLİYECEĞİZ ŞİMDİLİK!
EĞER ONU KASIM HAPSETMİŞSE BELASINI DA YAKINDA BULUR!..
Gülfer fikirlerinin içinde dalıp gitmişti. O kadar dalmıştı ki arkasından kendisine doğru yaklaşan yabancıyı bile duymadı.. Birden geriye dönüverdi..
OH! SİZ, SİZ YOKSA KAÇAK MISINIZ?
KAÇAK? HAYIR! AFFEDİN SİZİ ÜRKÜTTÜM, BENİ DUYMADINIZ ADIM YUNUS!..
PEKİ BURADA İŞİNİZ NE? BENDEN BİR ŞEYMİ İSTİYORSUNUZ?
EVET! APTES İÇİN SUYA İHTİYACIM VAR BACIM!..
OHH!.. ALLAHIM YÜZÜNE BAKINCA İÇİM AYDINLANIYOR...
Taptuk dergâhına doğru giderken Yunus Niğdeden geçiyordu.. Şimdi de oradaydı...
SAĞOLUN! AMA SİZ AĞLAMIŞSINIZ! NE OLDU? BİR YARDIMIM OLABİLİR Mİ ACABA!..
APTES ALACAKSANIZ GELİN BENLE..
Sonra Gülferin ellerini tutup baktı.. Genç kız olduğu yerde bir yaprak gibi sallanıp duruyordu.. Neden sonra kendine geldi...
NE OLDUNUZ? BENİ KORKUTTUNUZ! ÇEKİNMEYİN BENDEN.. ANLATINIZ DERDİNİZİ..
BİRDEN SİZİ GÖRÜNCE BÖYLE OLUVERDİM! SİZDE ANLIYAMADIĞIM BİR ŞEY VAR YUNUS EMRE
ŞİMDİ KENDİNİ NASIL HİSSEDİYORSUN?
..ANLATINCA RAHATLADIM, SANKİ YENİDEN DOĞDUM!
COPYRIGHT by [illegible]

YUNUS EMRE

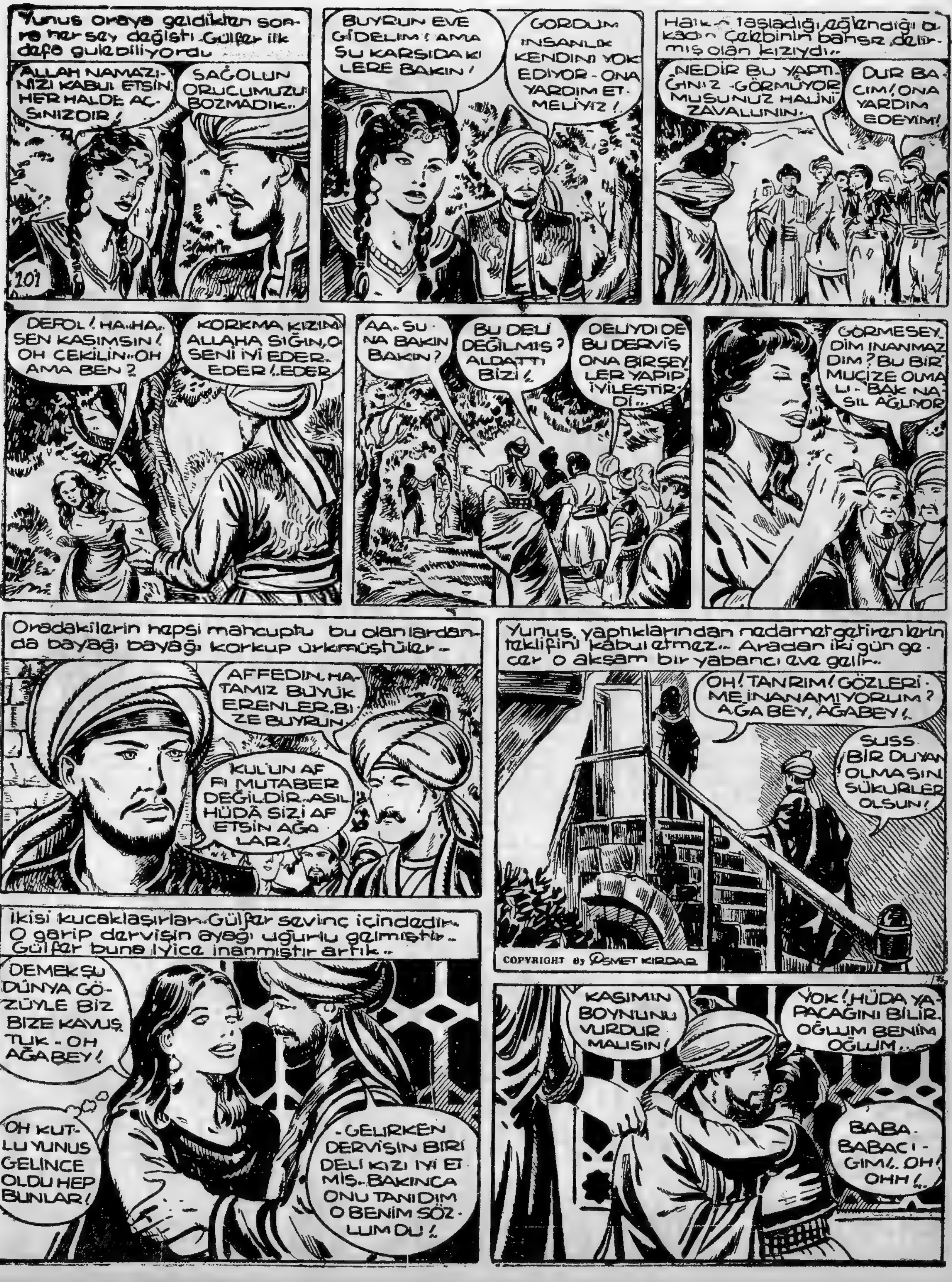
Yunus oraya geldikten sonra herşey değişti. Gülfer ilk defa gülebiliyordu
ALLAH NAMAZINIZI KABUL ETSİN. HER HALDE AÇSINIZDIR!
SAĞOLUN ORUCUMUZU BOZMADIK..
101
BUYRUN EVE GİDELİM! AMA ŞU KARŞIDAKİLERE BAKIN!
GÖRDÜM İNSANLIK KENDİNİ YOK EDİYOR - ONA YARDIM ETMELİYİZ!
Halkın taşladığı, eğlendiği adam Çelebinin bahsedilmiş olan kızıydı..
NEDİR BU YAPTIĞINIZ - GÖRMÜYOR MUSUNUZ HALİNİ ZAVALLININ.
DUR BACIM! ONA YARDIM EDEYİM!
DEFOL! HA-HA. SEN KASIMSIN! OH ÇEKİLİN.. OH AMA BEN?
KORKMA KIZIM ALLAHA SIĞIN, O SENİ İYİ EDER. EDER! EDER
AA. ŞUNA BAKIN BAKIN?
BU DELİ DEĞİLMİŞ? ALDATTI BİZİ!
DELİYDİ DE BU DERVİŞ ONA BİRŞEYLER YAPIP İYİLEŞTİRDİ...
GÖRMESEYDİM İNANMAZDIM? BU BİR MUCİZE OLMALI - BAK NASIL AĞLIYOR
Oradakilerin hepsi mahcuptu bu olanlardan da bayağı bayağı korkup ürkmüşlerdi..
AFFEDİN. HATAMIZ BÜYÜK ERENLER. BİZE BUYRUN.
KUL'UN AFFI MUTABER DEĞİLDİR. ASIL HÜDA SİZİ AFFETSİN AĞALAR!
Yunus, yaptıklarından nedamet getirenlerin teklifini kabul etmez.. Aradan iki gün geçer o akşam bir yabancı eve gelir..
OH! TANRIM! GÖZLERİME İNANAMIYORUM? AĞABEY, AĞABEY!
SUSS. BİR DUYAN OLMASIN. ŞÜKÜRLER OLSUN!
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR
İkisi kucaklaşırlar. Gülfer sevinç içindedir. O garip dervişin ayağı uğurlu gelmişti.. Gülfer buna iyice inanmıştır artık..
DEMEK ŞU DÜNYA GÖZÜYLE BİZ BİZE KAVUŞTUK - OH AĞABEY!
OH KUTLU YUNUS GELİNCE OLDU HEP BUNLAR!
- GELİRKEN DERVİŞİN BİRİ DELİ KIZI İYİ ETMİŞ.. BAKINCA ONU TANIDIM O BENİM SÖZLÜMDÜ!
KASIMIN BOYNUNU VURDURMALISIN!
YOK! HÜDA YAPACAĞINI BİLİR. OĞLUM BENİM OĞLUM...
BABA. BABACIĞIM!.. OH OHH!

YUNUS EMRE

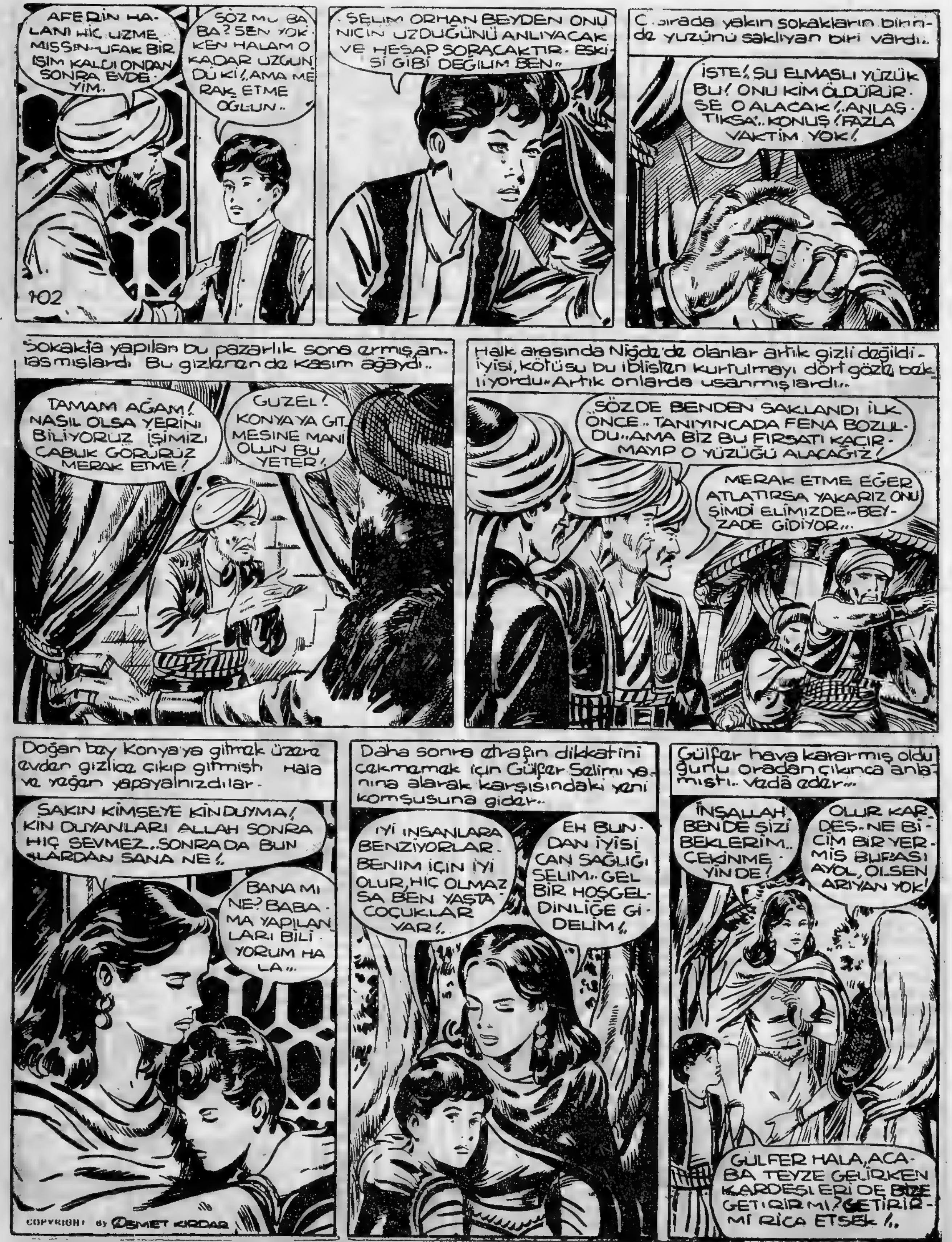
AFERİN HALANI HİÇ UZMEMISSIN.. UFAK BİR IŞIM KALDI ONDAN SONRA EVDEYİM.
SÖZ MU BABA? SEN YOKKEN HALAM O KADAR UZGUNDÜ Kİ!. AMA MERAK ETME OĞLUN..
102
ŞELİM ORHAN BEYDEN ONU NICIN UZDUĞÜNÜ ANLIYACAK VE HESAP SORACAKTIR. ESKİSİ GİBİ DEĞİLİM BEN»
C. sırada yakın sokakların birinde yüzünü saklıyan biri vardı..
İŞTE!. ŞU ELMASLI YÜZÜK BU! ONU KİM ÖLDÜRÜRSE O ALACAK!. ANLAŞTIKSA!.. KONUŞ! FAZLA VAKTİM YOK!
Sokakta yapılan bu pazarlık sona ermiş anlaşmışlardı. Bu gizleren de Kasım ağaydı..
TAMAM AĞAM! NASIL OLSA YERİNİ BİLİYORUZ İŞİMİZI ÇABUK GÖRÜRÜZ MERAK ETME!
GUZEL! KONYA'YA GITMESİNE MANİ OLUN BU YETER!
Halk arasında Niğde'de olanlar artık gizli değildi. İyisi, kötüsü bu iblisten kurtulmayı dört gözle bekliyordu. Artık onlarda usanmışlardı..
..SÖZDE BENDEN SAKLANDI İLK ÖNCE.. TANIYINCADA FENA BOZULDU.. AMA BİZ BU FIRSATI KAÇIRMAYIP O YÜZÜĞÜ ALACAĞIZ!
MERAK ETME EĞER ATLATIRSA YAKARIZ ONU ŞİMDİ ELİMİZDE.. BEYZADE GİDİYOR...
Doğan bey Konya'ya gitmek üzere evden gizlice çıkıp gitmişti. Hala ve yeğen yapayalnızdılar.
SAKIN KİMSEYE KİN DUYMA! KİN DUYANLARI ALLAH SONRA HIÇ SEVMEZ.. SONRADA BUNLARDAN SANA NE!.
BANA MI NE? BABAMA YAPILANLARI BİLİYORUM HALA...
COPYRIGHT by OSMET KIRDAR
Daha sonra etrafın dikkatini çekmemek için Gülfer Selimi yanına alarak karşısındaki yeni komşusuna gider..
İYİ İNSANLARA BENZİYORLAR. BENİM İÇİN İYİ OLUR, HİÇ OLMAZSA BEN YAŞTA ÇOCUKLAR VAR!.
EH BUNDAN İYİSİ CAN SAĞLIĞI SELİM.. GEL BİR HOŞGELDİNLİĞE GİDELİM!.
Gülfer hava kararmış olduğunu oradan çıkınca anlamıştı.. Vedâ eder...
İNŞALLAH BEN DE SİZİ BEKLERİM.. ÇEKİNMEYİN DE!
OLUR KARDEŞ.. NE BİÇİM BİR YERMİŞ BURASI AYOL, OLSEN ARIYAN YOK!
GULFER HALA, ACABA TEYZE GELİRKEN KARDEŞLERİ DE BİZE GETİRİR Mİ? GETİRİRMİ RİCA ETSEK!.

YUNUS EMRE

Kasımdan kurtulmak için Konyaya gitmeye karar veren Doğan bey hava kararınca yola çıktı.. Ama hayatının bir elmaslı yüzük uğruna satılmış olduğunda habersiz köşeyi dönüyordu!..

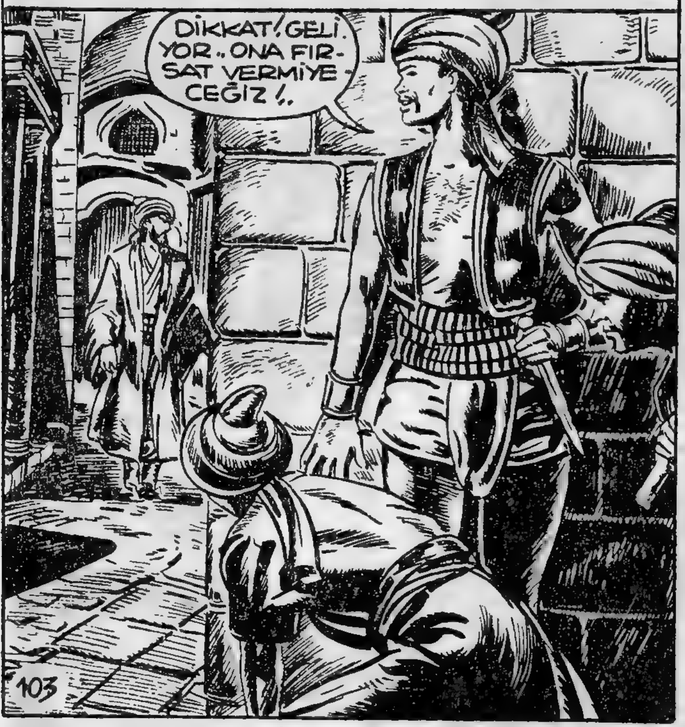
DİKKAT! GELİYOR.. ONA FIRSAT VERMİYECEĞİZ!..
103

Köşede, duvarın ardındaki uğrular Doğanın üstüne atıldılar.. Fakat umduklarını bulamadılar.. Doğan bey vurdu.. vurdu..

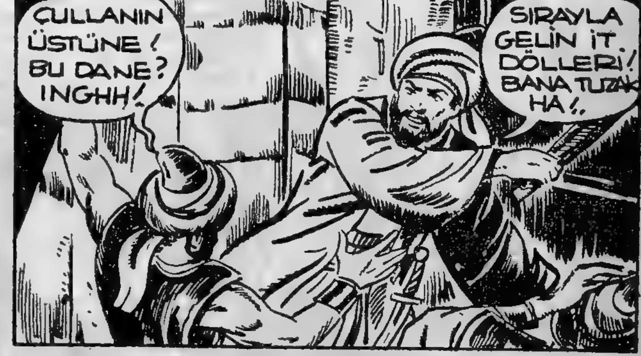
ÇULLANIN ÜSTÜNE! BU DANE? INGHH!
SIRAYLA GELİN İT DÖLLERİ! BANA TUZAK HA!..

Ama hesapta olmıyan kalleşlik kendini er geç gösterdi.. atılan hancer onu gafil avladı.

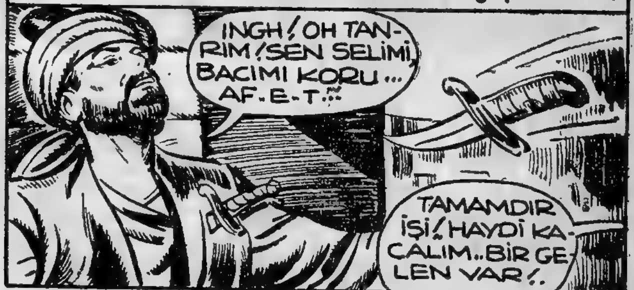
INGH! OH TANRIM! SEN SELİMİ, BACIMI KORU... AF.E.T!..
TAMAMDIR İŞİ! HAYDİ KAÇALIM.. BİR GELEN VAR!..

Doğan'ın ömrü Niğde'nin duvarları arasında son bulurken, Konya'dan niğdeye bir atlı kafilesi geliyordu.. Bu Orhan beyle üç çerisiydi..

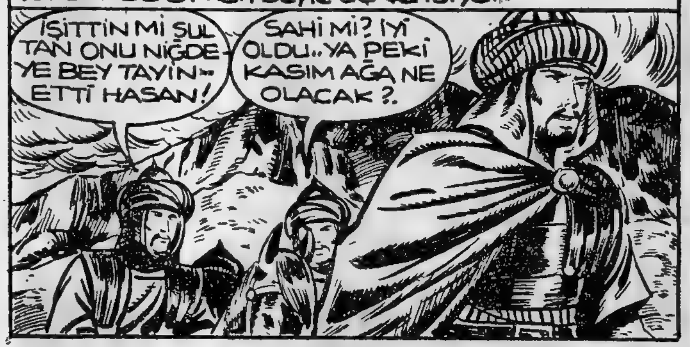
İŞİTTİN Mİ SULTAN ONU NİĞDEYE BEY TAYİN ETTİ HASAN!
SAHİ Mİ? İYİ OLDU.. YA PEKİ KASIM AĞA NE OLACAK?

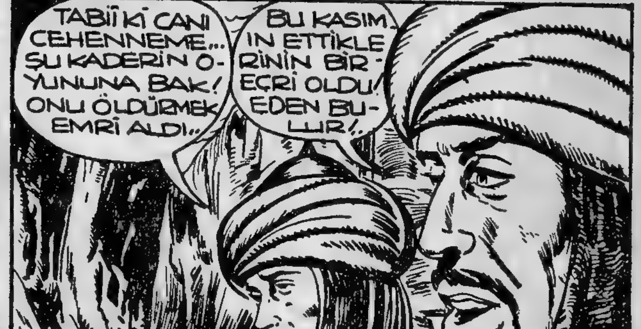
TABİİ Kİ CANI CEHENNEME... ŞU KADERİN OYUNUNA BAK! ONU ÖLDÜRMEK EMRİ ALDI..
BU KASIMIN ETTİKLERİNİN BİR EÇRİ OLDU! EDEN BULUR!..

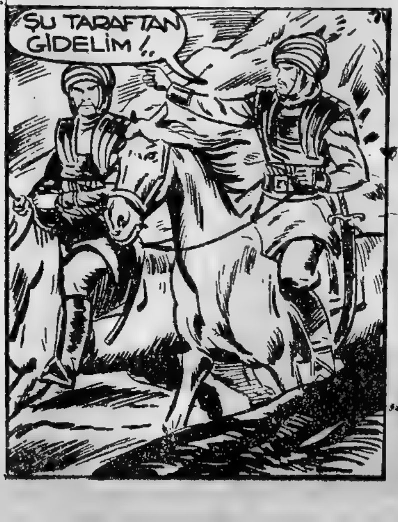
ŞU TARAFTAN GİDELİM!..

Az sonra Hortu'nun bakır arazisine doğru saptılar... Artık etraf iyice karanlık olmuştu.. Orhan bey en önde ilerliyordu ki birden!...

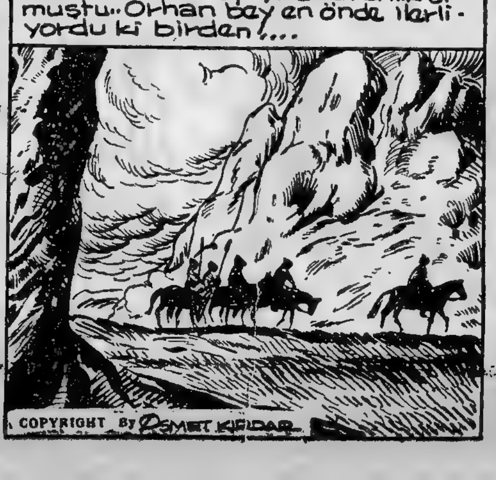
COPYRIGHT BY OSMET KIRDAR

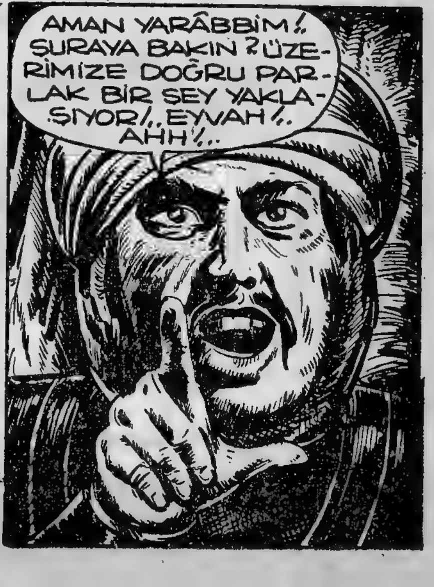
AMAN YARÂBBİM!.. ŞURAYA BAKIN? ÜZERİMİZE DOĞRU PARLAK BİR ŞEY YAKLAŞIYOR!.. EYVAH!.. AHH!..

YUNUS EMRE

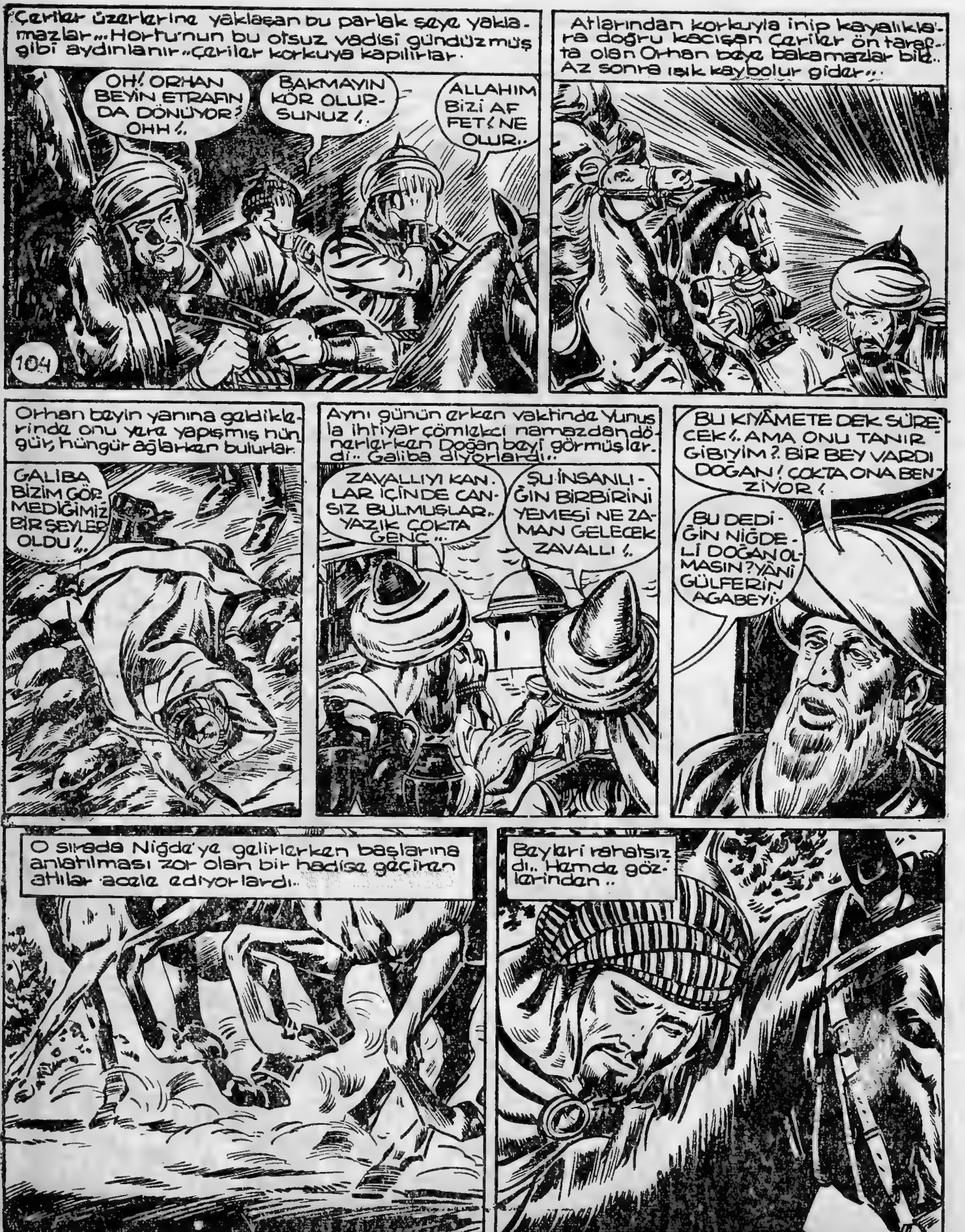
Çeriler üzerlerine yaklaşan bu parlak şeye yaklamazlar... Hortu'nun bu otsuz vadisi gündüzmüş gibi aydınlanır.. Çeriler korkuya kapılırlar.
OH! ORHAN BEYİN ETRAFIN DA DÖNÜYOR? OHH!..
BAKMAYIN KÖR OLURSUNUZ!..
ALLAHIM BİZİ AFFET! NE OLUR..
104
Atlarından korkuyla inip kayalıklara doğru kaçışan Çeriler ön tarafta olan Orhan beye bakamazlar bile.. Az sonra ışık kaybolur gider...
Orhan beyin yanına geldiklerinde onu yere yapışmış hüngür, hüngür ağlarken bulurlar.
GALİBA BİZİM GÖRMEDİĞİMİZ BİR ŞEYLER OLDU!..
Aynı günün erken vaktinde Yunusla ihtiyar çömlekci namazdan dönerlerken Doğan beyi görmüşlerdi.. Galiba diyorlardı..
ZAVALLIYI KANLAR İÇİNDE CANSIZ BULMUŞLAR.. YAZIK ÇOKTA GENÇ...
ŞU İNSANLIĞIN BİRBİRİNİ YEMESİ NE ZAMAN GELECEK ZAVALLI!..
BU KIYAMETE DEK SÜRECEK!.. AMA ONU TANIR GIBIYIM?. BİR BEY VARDI DOĞAN! ÇOKTA ONA BENZİYOR!
BU DEDİĞİN NİĞDELİ DOĞAN OLMASIN? YANİ GÜLFERİN AGABEYİ.
O sırada Niğde'ye gelirlerken başlarına anlatılması zor olan bir hadise geçiren atlılar acele ediyorlardı..
Beyleri rahatsızdı.. Hemde gözlerinden..

COPYRIGHT BY CEMAL KIRDAR

YUNUS EMRE

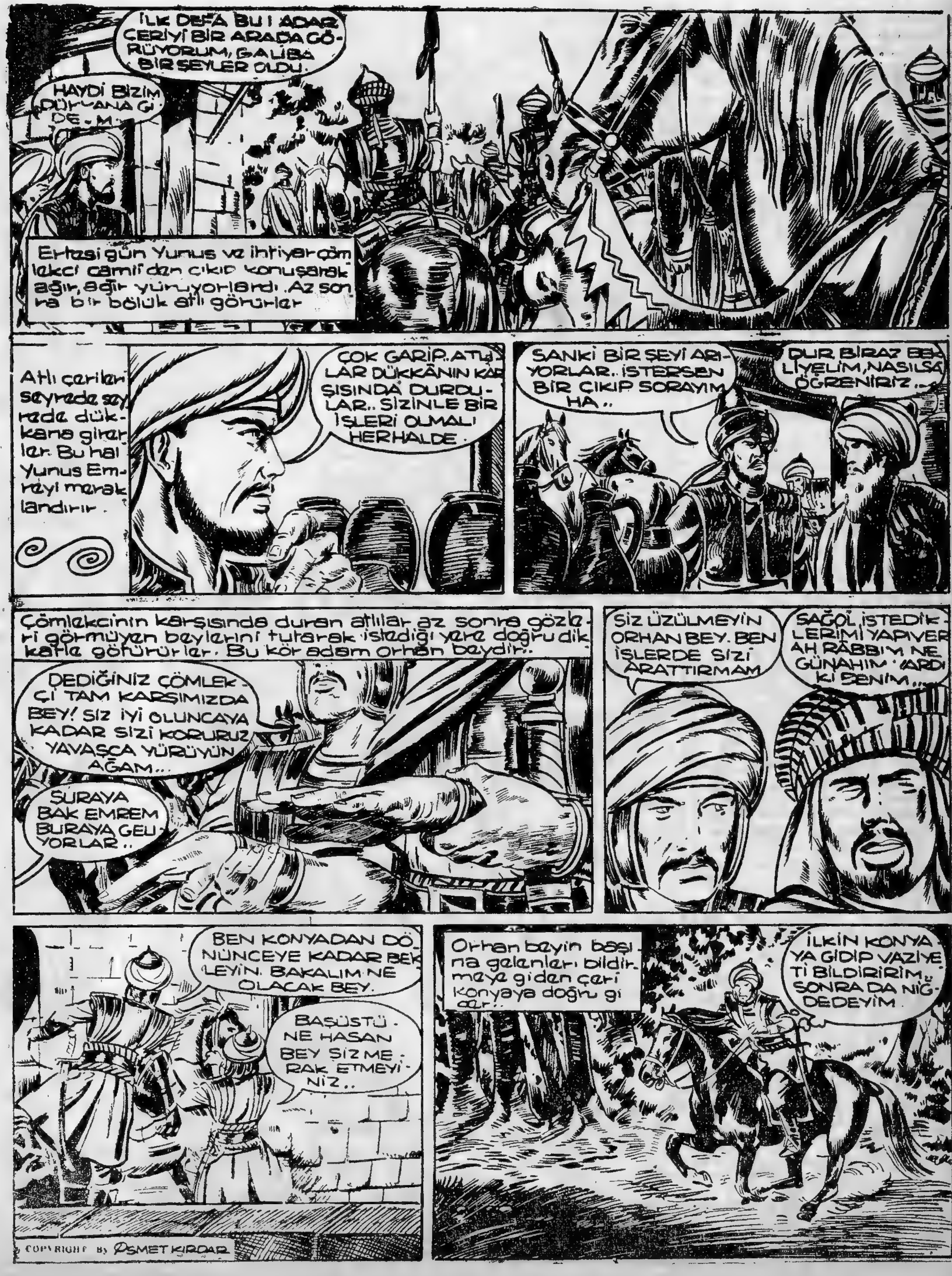
İLK DEFA BU I ADAR ÇERİYİ BİR ARADA GÖRÜYORUM, GALİBA BİR ŞEYLER OLDU.
HAYDİ BİZİM DÜKKANA GİDE.M.
Ertesi gün Yunus ve ihtiyar çömlekci camiiden çıkıp konuşarak ağır, ağır yürüyorlardı. Az sonra bir bölük atlı görürler
Atlı çerileri seyrede seyrede dükkana girerler. Bu hal Yunus Emreyi meraklandırır.
ÇOK GARİP.. ATLILAR DÜKKÂNIN KARŞISINDA DURDULAR.. SİZİNLE BİR İŞLERİ OLMALI HERHALDE.
SANKİ BİR ŞEYİ ARIYORLAR.. İSTERSEN BİR ÇIKIP SORAYIM HA..
DUR BİRAZ BEKLİYELİM, NASILSA ÖĞRENİRİZ...
Çömlekcinin karşısında duran atlılar az sonra gözleri görmüyen beylerini tutarak istediği yere doğru dikkatle götürürler. Bu kör adam orhan beydir..
DEDİĞİNİZ ÇÖMLEKÇİ TAM KARŞIMIZDA BEY! SİZ İYİ OLUNCAYA KADAR SİZİ KORURUZ YAVAŞCA YÜRÜYÜN AĞAM...
ŞURAYA BAK EMREM BURAYA GELİYORLAR..
SİZ ÜZÜLMEYİN ORHAN BEY. BEN İŞLERDE SİZİ ARATTIRMAM
SAĞOL İSTEDİKLERİMİ YAPIVER AH RABBIM NE GÜNAHIM VARDI Kİ BENİM...
BEN KONYADAN DÖNÜNCEYE KADAR BEKLEYİN. BAKALIM NE OLACAK BEY.
BAŞÜSTÜNE HASAN BEY SİZ MERAK ETMEYİNİZ..
Orhan beyin başına gelenleri bildirmeye giden çeri Konyaya doğru gider..
İLKİN KONYAYA GİDİP VAZİYETİ BİLDİRİRİM, SONRA DA NİĞDEDEYİM.
COPYRIGHT BY İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

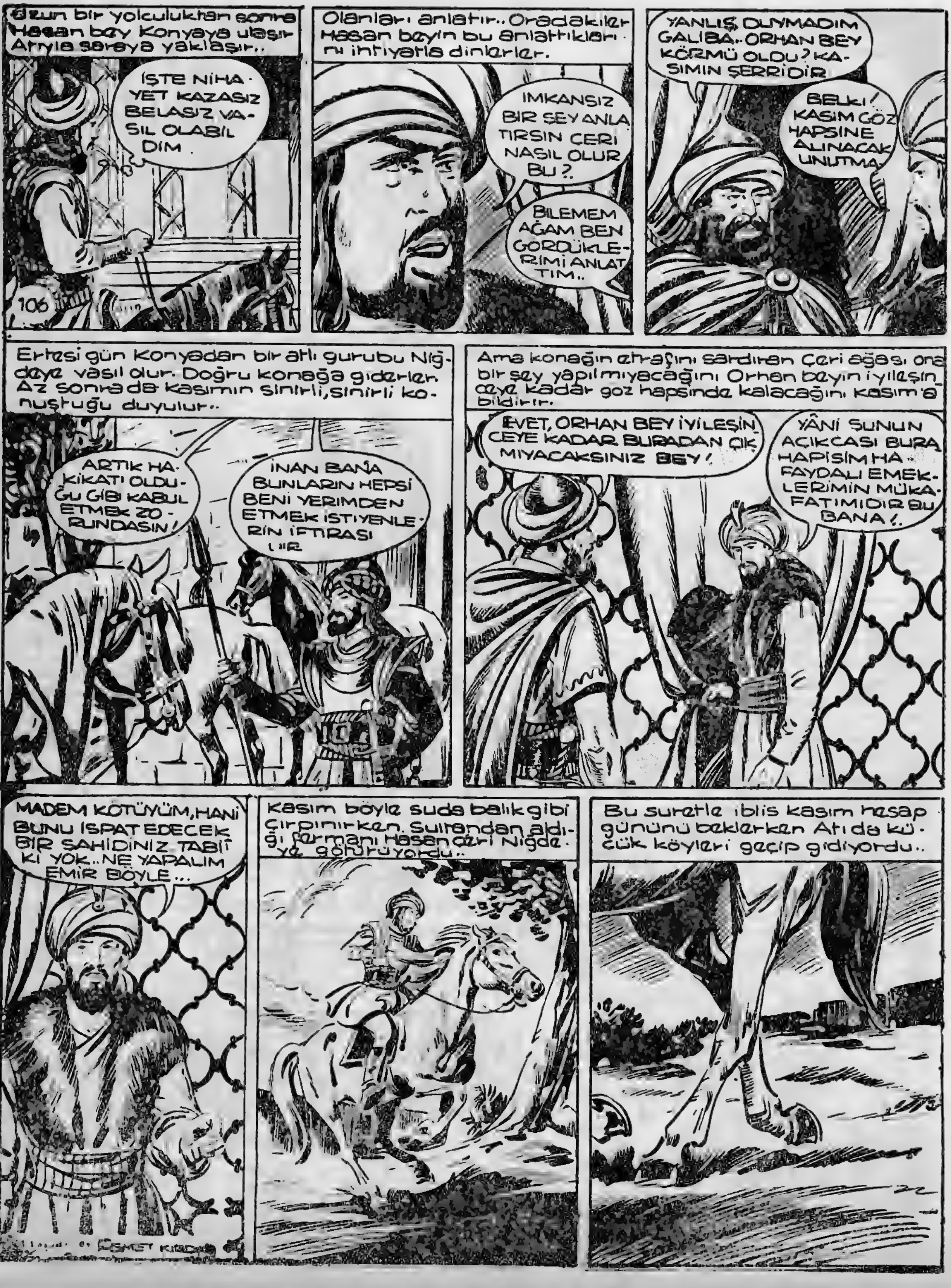
Uzun bir yolculuktan sonra Hasan bey Konyaya ulaşır. Atıyla saraya yaklaşır..
İŞTE NİHAYET KAZASIZ BELASIZ VASIL OLABİLDİM.
106
Olanları anlatır.. Oradakiler Hasan beyin bu anlattıklarını ihtiyatla dinlerler.
İMKANSIZ BİR ŞEY ANLATIRSIN ÇERİ NASIL OLUR BU?.
BİLEMEM AĞAM BEN GÖRDÜKLERİMİ ANLATTIM..
YANLIŞ DUYMADIM GALİBA.. ORHAN BEY KÖRMÜ OLDU? KASIMIN ŞERRİDİR
BELKİ! KASIM GÖZ HAPSİNE ALINACAK UNUTMA.
Ertesi gün Konyadan bir atlı gurubu Niğdeye vasıl olur. Doğru konağa giderler. Az sonra da kasımın sinirli, sinirli konuştuğu duyulur..
ARTIK HAKİKATI OLDUĞU GİBİ KABUL ETMEK ZORUNDASIN!
İNAN BANA BUNLARIN HEPSİ BENİ YERİMDEN ETMEK İSTİYENLERİN İFTİRASIDIR
Ama konağın etrafını sardıran Çeri ağası ona bir şey yapılmıyacağını Orhan beyin iyileşinceye kadar göz hapsinde kalacağını kasım'a bildirir.
EVET, ORHAN BEY İYİLEŞİNCEYE KADAR BURADAN ÇIKMIYACAKSINIZ BEY!
YÂNİ ŞUNUN AÇIKCASI BURA HAPİSİM HA. FAYDALI EMEKLERİMİN MÜKAFATIMIDIR BU BANA!.
MADEM KÖTÜYÜM, HANİ BUNU İSPAT EDECEK BİR ŞAHİDİNİZ TABİÎ Kİ YOK.. NE YAPALIM EMİR BÖYLE...
İSMET KIRDAĞ
Kasım böyle suda balık gibi çırpınırken. Sultandan aldığı fermanı Hasan Çeri Niğdeye götürüyordu..
Bu suretle iblis kasım hesap gününü beklerken Atı da küçük köyleri geçip gidiyordu..

YUNUS EMRE

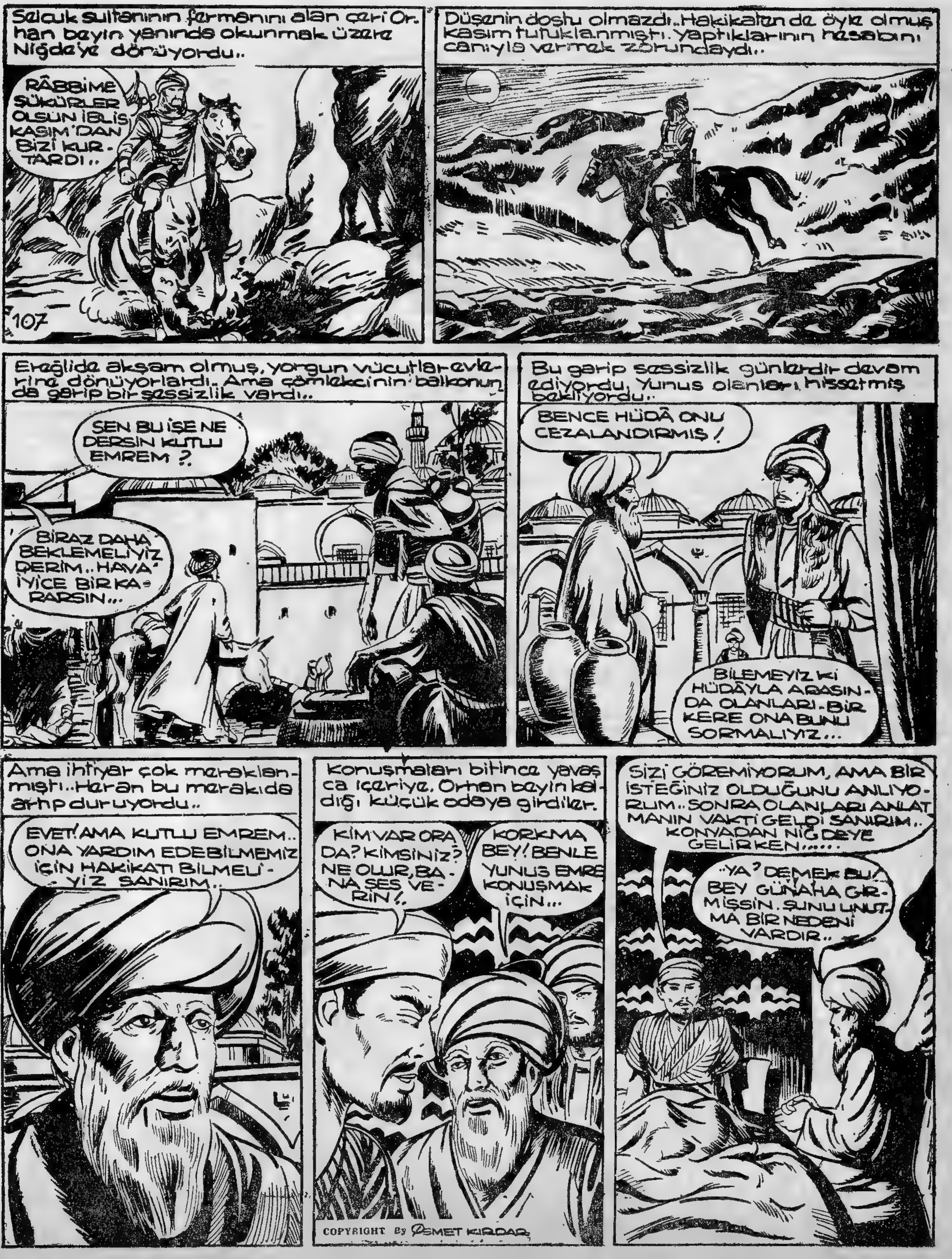
Selcuk sultanının fermanını alan çeri Orhan beyin yanında okunmak üzere Niğde'ye dönüyordu..
RÂBBİME ŞÜKÜRLER OLSUN İBLİS KASIM'DAN BİZİ KURTARDI..
107
Düşenin dostu olmazdı.. Hakikaten de öyle olmuş kasım tutuklanmıştı. Yaptıklarının hesabını canıyla vermek zorundaydı..
Ereğlide akşam olmuş, yorgun vücutlar evlerine dönüyorlardı.. Ama çömlekcinin balkonunda garip bir sessizlik vardı..
SEN BU İŞE NE DERSİN KUTLU EMREM ?.
BİRAZ DAHA BEKLEMELİYİZ DERİM.. HAVA İYİCE BİR KARARSIN...
Bu garip sessizlik günlerdir devam ediyordu. Yunus olanları hissetmiş bekliyordu..
BENCE HÜDÂ ONU CEZALANDIRMIŞ !
BİLEMEYİZ Kİ HÜDÂYLA ARASINDA OLANLARI. BİR KERE ONA BUNU SORMALIYIZ...
Ama ihtiyar çok meraklanmıştı.. Her an bu merakıda artıp duruyordu..
EVET! AMA KUTLU EMREM.. ONA YARDIM EDEBİLMEMİZ İÇİN HAKİKATI BİLMELİYİZ SANIRIM..
Konuşmaları bitince yavaşca içeriye. Orhan beyin kaldığı küçük odaya girdiler.
KİM VAR ORADA? KİMSİNİZ? NE OLUR, BANA SES VERİN!..
KORKMA BEY! BENLE YUNUS EMRE KONUŞMAK İÇİN...
SİZİ GÖREMİYORUM, AMA BİR İSTEĞİNİZ OLDUĞUNU ANLIYORUM.. SONRA OLANLARI ANLATMANIN VAKTİ GELDİ SANIRIM.. KONYADAN NİĞDEYE GELİRKEN......
..YA? DEMEK BU BEY GÜNAHA GİRMİŞSİN. ŞUNU UNUTMA BİR NEDENİ VARDIR..

COPYRIGHT By ESMET KIRDAR

YUNUS EMRE

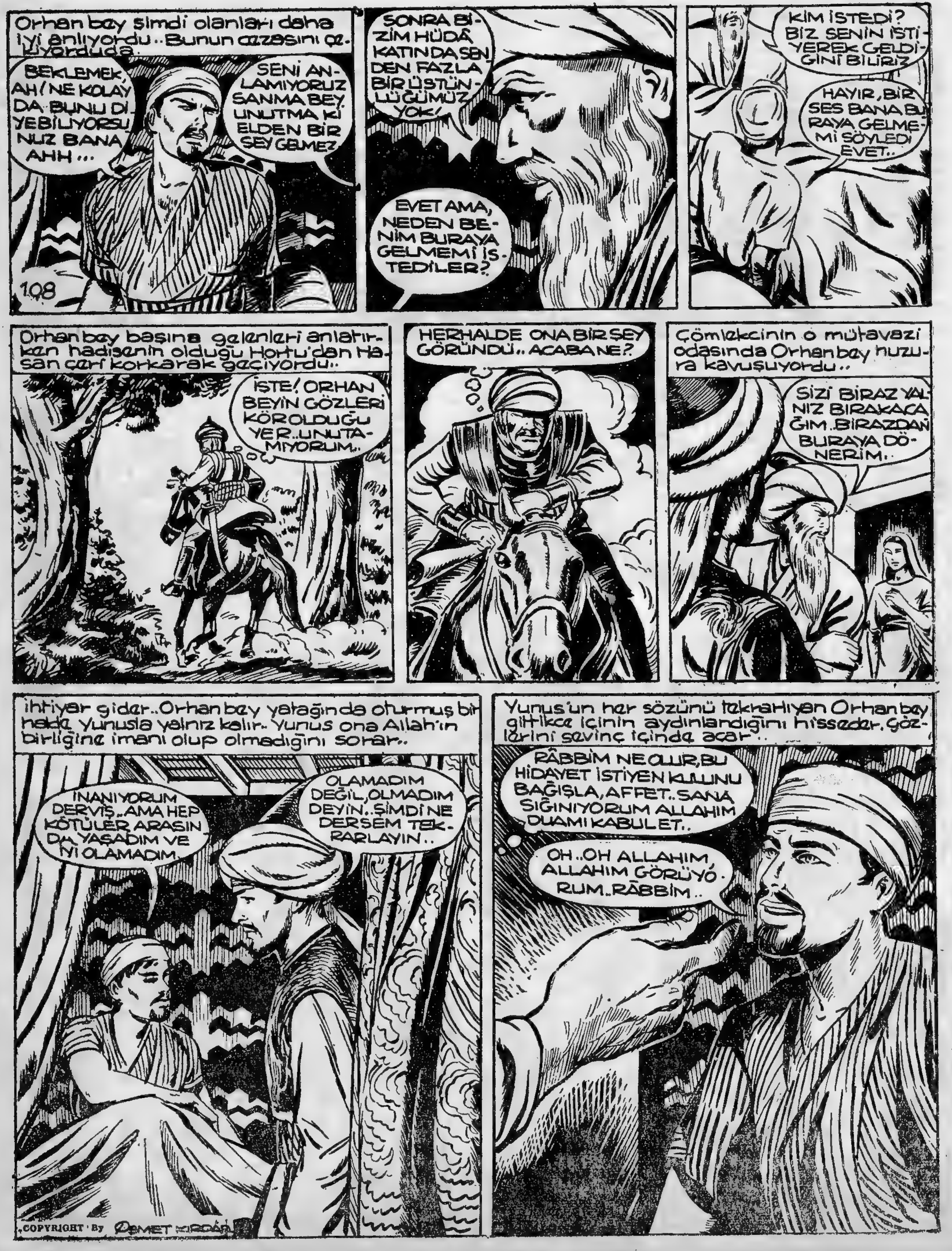
Orhan bey şimdi olanları daha iyi anlıyordu.. Bunun cezasını çekiyordu..
BEKLEMEK, AH! NE KOLAY DA BUNU DİYEBİLİYORSUNUZ BANA AHH...
SENİ ANLAMIYORUZ SANMA BEY. UNUTMA Kİ ELDEN BİR ŞEY GELMEZ
108
SONRA BİZİM HÜDÂ KATINDA SENDEN FAZLA BİR ÜSTÜNLÜĞÜMÜZ YOK!
EVET AMA, NEDEN BENİM BURAYA GELMEMİ İSTEDİLER?
KİM İSTEDİ? BİZ SENİN İSTİYEREK GELDİĞİNİ BİLİRİZ
HAYIR, BİR SES BANA BURAYA GELMEMİ SÖYLEDİ EVET..
Orhan bey başına gelenleri anlatırken hadisenin olduğu Hortu'dan Hasan çeri korkarak geçiyordu..
İŞTE! ORHAN BEYİN GÖZLERİ KÖR OLDUĞU YER.. UNUTAMIYORUM..
HERHALDE ONA BİR ŞEY GÖRÜNDÜ.. ACABA NE?
Çömlekcinin o mütavazi odasında Orhan bey huzura kavuşuyordu..
SİZİ BİRAZ YALNIZ BIRAKACAĞIM. BİRAZDAN BURAYA DÖNERİM..
İhtiyar gider.. Orhan bey yatağında oturmuş bir halde Yunusla yalnız kalır. Yunus ona Allah'ın birliğine imanı olup olmadığını sorar..
İNANIYORUM DERVİŞ.. AMA HEP KÖTÜLER ARASINDA YAŞADIM VE İYİ OLAMADIM.
OLAMADIM DEĞİL, OLMADIM DEYİN.. ŞİMDİ NE DERSEM TEKRARLAYIN..
Yunus'un her sözünü tekrarlıyan Orhan bey gittikce içinin aydınlandığını hisseder. Gözlerini sevinç içinde açar..
RÂBBİM NE OLUR, BU HİDAYET İSTİYEN KULUNU BAĞIŞLA, AFFET.. SANA SIĞINIYORUM ALLAHIM DUAMI KABUL ET..
OH.. OH ALLAHIM, ALLAHIM GÖRÜYORUM.. RÂBBİM..

COPYRIGHT By Demet Kırdar

YUNUS EMRE

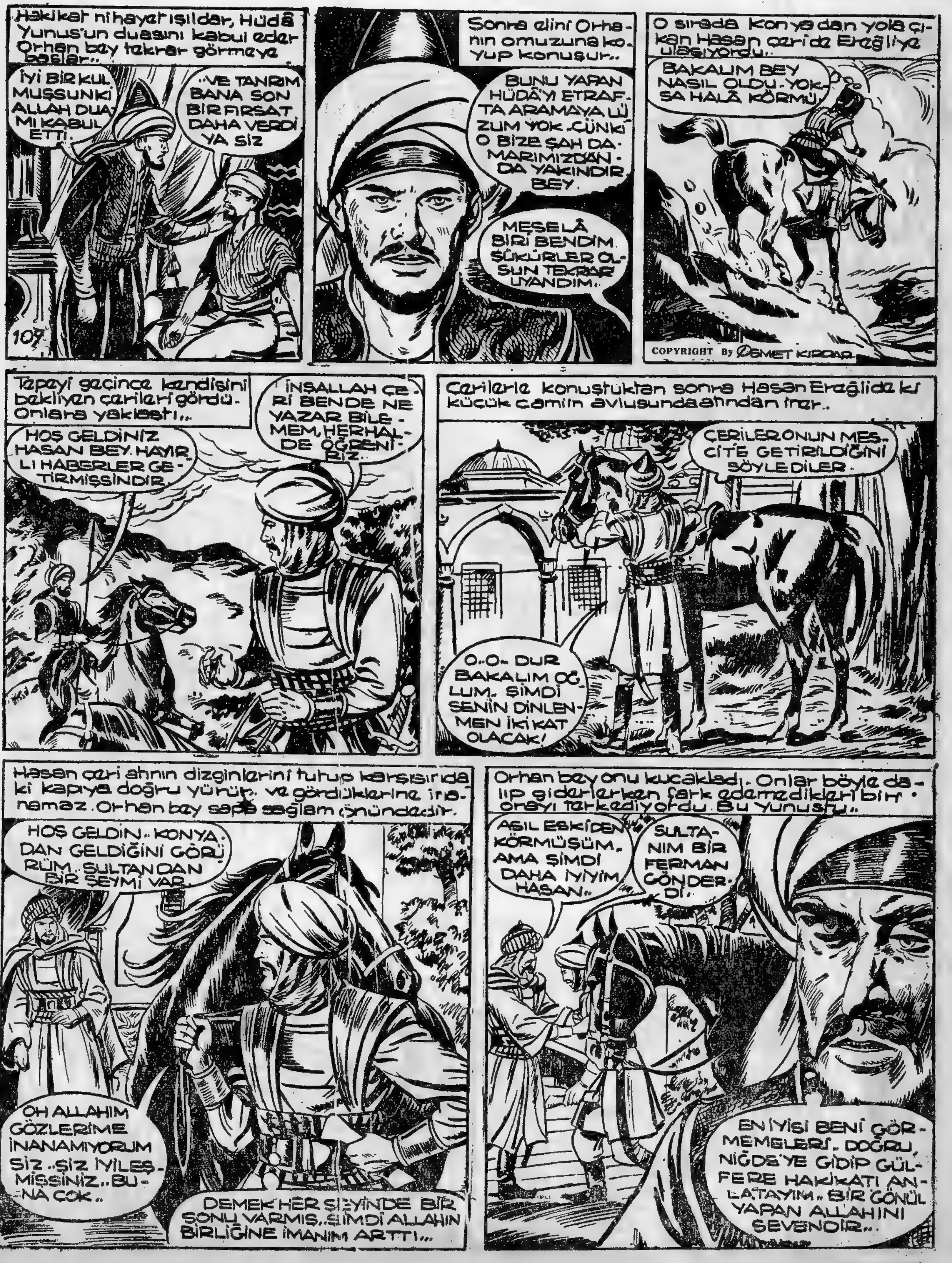
Hakikat nihayet ışıldar, Hüdâ Yunus'un duasını kabul eder Orhan bey tekrar görmeye başlar..
İYİ BİR KULMUŞSUN Kİ ALLAH DUAMI KABUL ETTİ.
..VE TANRIM BANA SON BİR FIRSAT DAHA VERDİ YA SİZ
107
Sonra elini Orhanın omuzuna koyup konuşur..
BUNU YAPAN HÜDÂ'YI ETRAFTA ARAMAYA LÜZUM YOK. ÇÜNKİ O BİZE ŞAH DAMARIMIZDAN DA YAKINDIR BEY.
MEŞELÂ BİRİ BENDİM. ŞÜKÜRLER OLSUN TEKRAR UYANDIM.
O sırada Konya'dan yola çıkan Hasan çeri de Ereğli'ye ulaşıyordu..
BAKALIM BEY NASIL OLDU.. YOKSA HALÂ KÖR MÜ
COPYRIGHT By ØSMET KIRCAR
Tepeyi geçince kendisini bekliyen çerileri gördü. Onlara yaklaştı...
HOŞ GELDİNİZ HASAN BEY. HAYIRLI HABERLER GETİRMİŞSİNDİR.
İNŞALLAH ÇERİ BENDE NE YAZAR BİLEMEM, HERHALDE ÖĞRENİRİZ..
Çerilerle konuştuktan sonra Hasan Ereğli'deki küçük camiin avlusunda atından iner..
ÇERİLER ONUN MESCİTE GETİRİLDİĞİNİ SÖYLEDİLER.
O..O.. DUR BAKALIM OĞLUM. ŞİMDİ SENİN DİNLENMEN İKİ KAT OLACAK!
Hasan çeri atının dizginlerini tutup karşısındaki kapıya doğru yürür. ve gördüklerine inanamaz. Orhan bey sapa sağlam önündedir.
HOŞ GELDİN.. KONYADAN GELDİĞİNİ GÖRÜRÜM.. SULTANDAN BİR ŞEY Mİ VAR.
OH ALLAHIM GÖZLERİME İNANAMIYORUM SİZ.. SİZ İYİLEŞMİŞSİNİZ.. BUNA ÇOK..
DEMEK HER ŞEYİNDE BİR SONU VARMIŞ.. ŞİMDİ ALLAHIN BİRLİĞİNE İMANIM ARTTI...
Orhan bey onu kucakladı.. Onlar böyle dalıp giderlerken fark edemedikleri biri orayı terkediyordu. Bu Yunus'tu..
ASIL ESKİDEN KÖRMÜŞÜM.. AMA ŞİMDİ DAHA İYİYİM HASAN..
SULTANIM BİR FERMAN GÖNDERDİ.
EN İYİSİ BENİ GÖRMEMELERİ.. DOĞRU NİĞDE'YE GİDİP GÜLFERE HAKİKATI ANLATAYIM.. BİR GÖNÜL YAPAN ALLAHINI SEVENDİR..

YUNUS EMRE

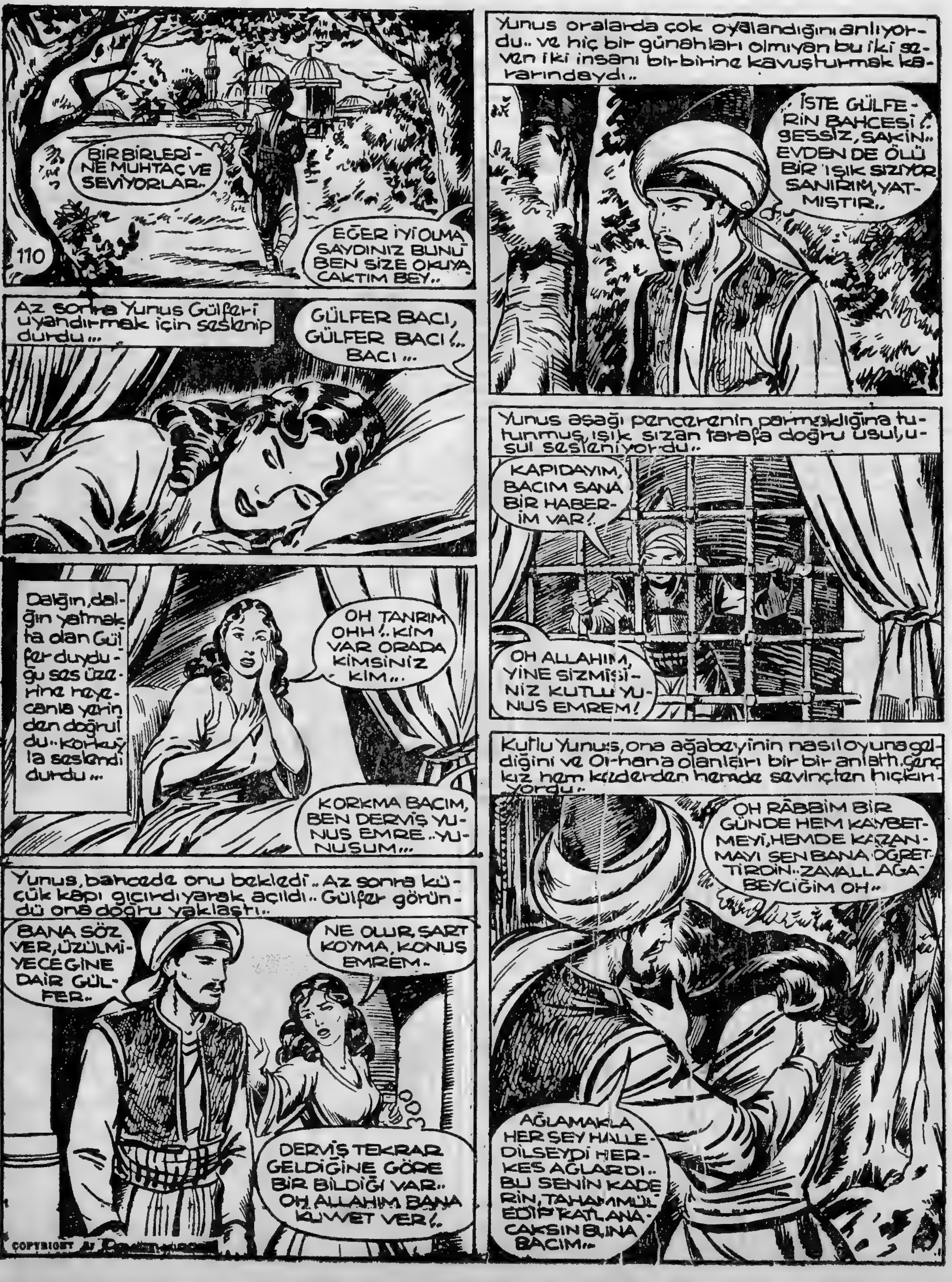
BİR BİRLERİNE MUHTAÇ VE SEVİYORLAR..
EĞER İYİ OLMASAYDINIZ BUNU BEN SİZE OKUYACAKTIM BEY..
Yunus oralarda çok oyalandığını anlıyordu.. ve hiç bir günahları olmıyan bu iki seven iki insanı birbirine kavuşturmak kararındaydı..
İSTE GÜLFERİN BAHCESİ !.. SESSİZ, SAKİN.. EVDEN DE ÖLÜ BİR IŞIK SIZIYOR SANIRIM, YATMIŞTIR..
Az sonra Yunus Gülferi uyandırmak için seslenip durdu...
GÜLFER BACI, GÜLFER BACI !.. BACI ...
Dalgın, dalgın yatmakta olan Gülfer duyduğu ses üzerine heyecanla yerinden doğruldu.. korkuyla seslendi durdu ...
OH TANRIM OHH !.. KİM VAR ORADA KİMSİNİZ KİM...
KORKMA BACIM, BEN DERVİŞ YUNUS EMRE.. YUNUSUM...
Yunus aşağı pencerenin parmaklığına tutunmuş, ışık sızan tarafa doğru usul, usul sesleniyordu..
KAPIDAYIM, BACIM SANA BİR HABERİM VAR !.
OH ALLAHIM, YİNE SİZMİŞİNİZ KUTLU YUNUS EMREM !
Yunus, bahçede onu bekledi.. Az sonra küçük kapı gıcırdıyarak açıldı.. Gülfer göründü ona doğru yaklaştı..
BANA SÖZ VER, ÜZÜLMİYECEĞİNE DAİR GÜLFER..
NE OLUR ŞART KOYMA, KONUŞ EMREM..
DERVİŞ TEKRAR GELDİĞİNE GÖRE BİR BİLDİĞİ VAR.. OH ALLAHIM BANA KUVVET VER !..
Kutlu Yunus, ona ağabeyinin nasıl oyuna geldiğini ve Orhan'a olanları bir bir anlattı. Genç kız hem kederden hemde sevinçten hıçkırıyordu..
OH RÂBBİM BİR GÜNDE HEM KAYBETMEYİ, HEMDE KAZANMAYI SEN BANA ÖĞRETTİRDİN.. ZAVALL AĞABEYCİĞİM OH..
AĞLAMAKLA HER ŞEY HALLEDİLSEYDİ HERKES AĞLARDI.. BU SENİN KADERİN, TAHAMMÜL EDİP KATLANACAKSIN BUNA BACIM..

COPYRIGHT BY [illegible]

YUNUS EMRE

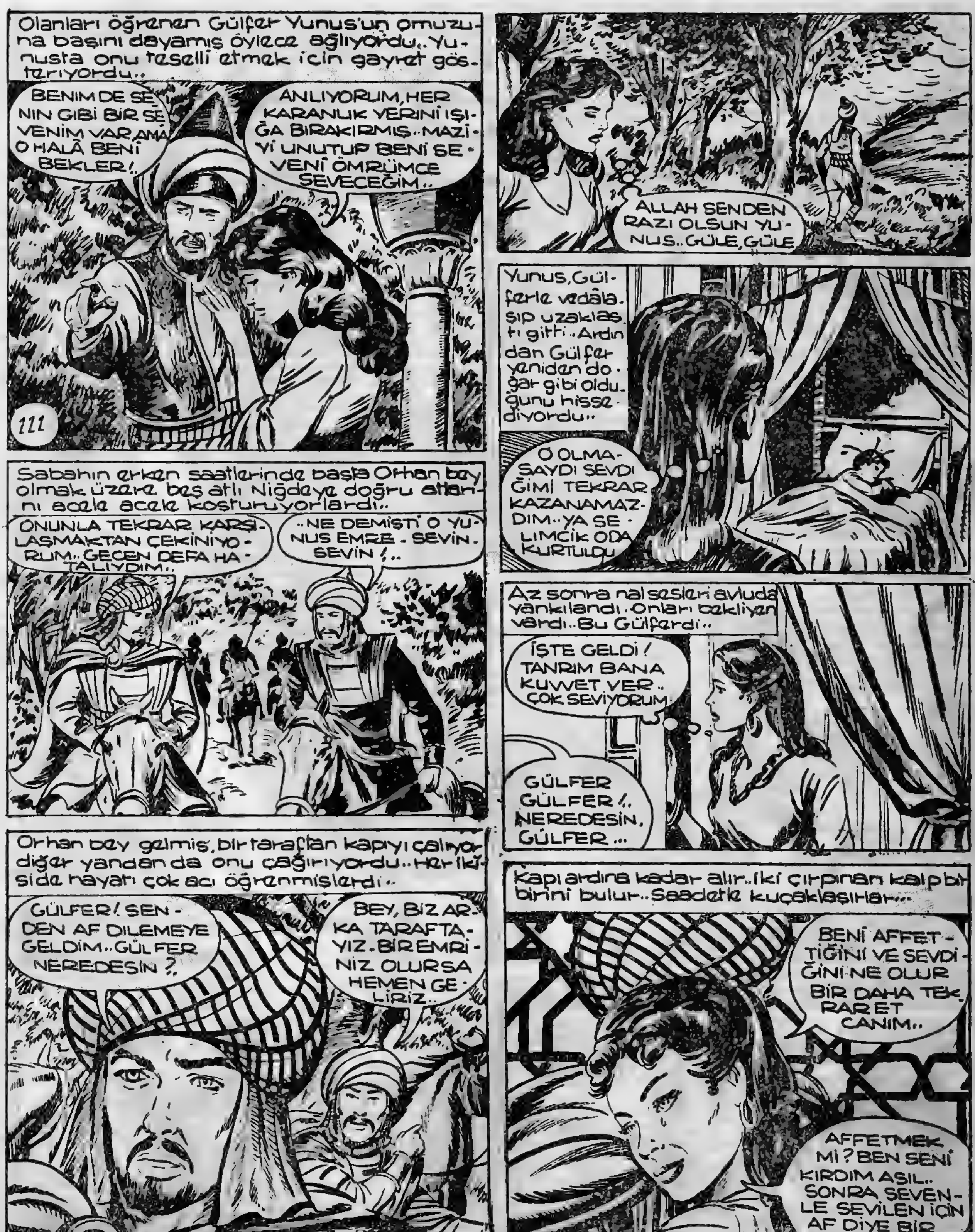
Olanları öğrenen Gülfer Yunus'un omuzuna başını dayamış öylece ağlıyordu.. Yunusta onu teselli etmek için gayret gösteriyordu..
BENİM DE SENİN GİBİ BİR SEVENİM VAR AMA O HALÂ BENİ BEKLER!..
ANLIYORUM, HER KARANLIK YERİNİ IŞIĞA BIRAKIRMIŞ.. MAZİYİ UNUTUP BENİ SEVENİ ÖMRÜMCE SEVECEĞİM..
111
ALLAH SENDEN RAZI OLSUN YUNUS.. GÜLE, GÜLE
Yunus, Gülferle vedalaşıp uzaklaştı gitti.. Ardından Gülfer yeniden doğar gibi olduğunu hissediyordu..
O OLMASAYDI SEVDİĞİMİ TEKRAR KAZANAMAZDIM.. YA SELİMCİK ODA KURTULDU
Sabahın erken saatlerinde başta Orhan bey olmak üzere beş atlı Niğdeye doğru atlarını acele acele koşturuyorlardı..
ONUNLA TEKRAR KARŞILAŞMAKTAN ÇEKİNİYORUM.. GEÇEN DEFA HATALIYDIM..
..NE DEMİŞTİ O YUNUS EMRE.. SEVİN.. SEVİN!..
Az sonra nal sesleri avluda yankılandı.. Onları bekliyen vardı.. Bu Gülferdi..
İŞTE GELDİ! TANRIM BANA KUWET VER.. ÇOK SEVİYORUM
GÜLFER GÜLFER!.. NEREDESİN, GÜLFER...
Orhan bey gelmiş, bir taraftan kapıyı çalıyor diğer yandan da onu çağırıyordu.. Her ikiside hayatı çok acı öğrenmişlerdi..
GÜLFER! SENDEN AF DİLEMEYE GELDİM.. GÜLFER NEREDESİN?..
BEY, BİZ ARKA TARAFTAYIZ.. BİR EMRİNİZ OLURSA HEMEN GELİRİZ..
Kapı ardına kadar alır.. İki çırpınan kalp birbirini bulur.. Saadetle kucaklaşırlar...
BENİ AFFETTİĞİNİ VE SEVDİĞİNİ NE OLUR BİR DAHA TEKRARET CANIM..
AFFETMEK Mİ? BEN SENİ KIRDIM ASIL.. SONRA SEVENLE SEVİLEN İÇİN AF DİYE BİR ŞEY YOKTUR..

© COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

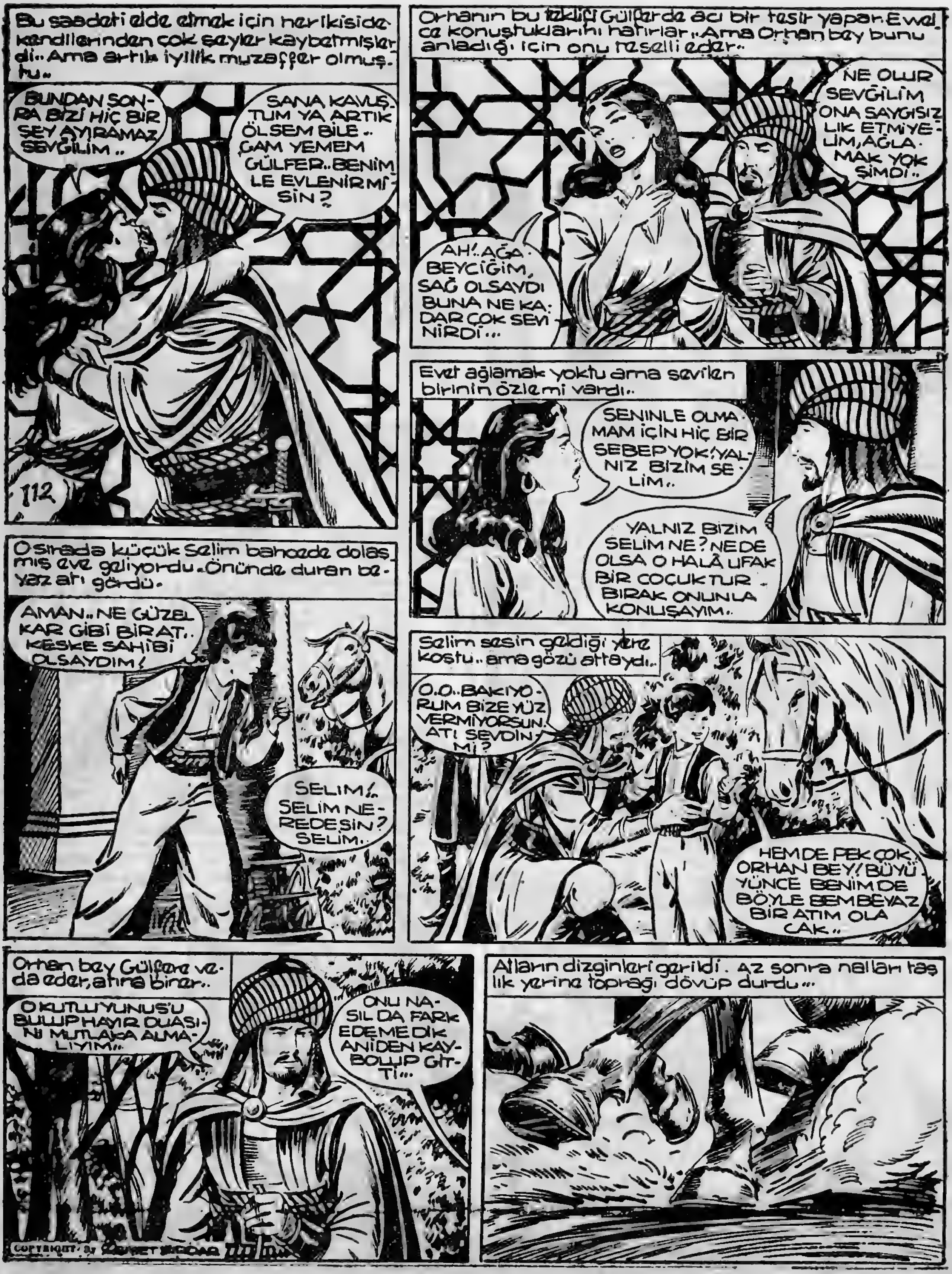
Bu saadeti elde etmek için herikiside kendilerinden çok şeyler kaybetmişlerdi.. Ama artık iyilik muzaffer olmuştu..
BUNDAN SONRA BİZİ HİÇ BİR ŞEY AYIRAMAZ SEVGİLİM..
SANA KAVUŞTUM YA ARTIK ÖLSEM BİLE.. GAM YEMEM GÜLFER.. BENİMLE EVLENİR MİSİN?
112
Orhanın bu teklifi Gülferde acı bir tesir yapar. Evelce konuştuklarını hatırlar.. Ama Orhan bey bunu anladığı için onu teselli eder..
AH!.. AĞA BEYCİĞİM, SAĞ OLSAYDI BUNA NE KADAR ÇOK SEVİNİRDİ...
NE OLUR SEVGİLİM ONA SAYGISIZLIK ETMİYELİM, AĞLAMAK YOK ŞİMDİ..
Evet ağlamak yoktu ama sevilen birinin özlemi vardı..
SENİNLE OLMAMAM İÇİN HİÇ BİR SEBEP YOK! YALNIZ BİZİM SELİM..
YALNIZ BİZİM SELİM NE? NEDE OLSA O HALÂ UFAK BİR ÇOCUKTUR. BIRAK ONUNLA KONUŞAYIM..
O sırada küçük Selim bahçede dolaşmış eve geliyordu. Önünde duran beyaz atı gördü.
AMAN.. NE GÜZEL KAR GİBİ BİR AT.. KEŞKE SAHİBİ OLSAYDIM!
SELİM!.. SELİM NEREDESİN? SELİM..
Selim sesin geldiği yere koştu.. ama gözü attaydı..
O.O.. BAKIYORUM BİZE YÜZ VERMİYORSUN. ATI SEVDİN Mİ?
HEM DE PEK ÇOK, ORHAN BEY! BÜYÜYÜNCE BENİM DE BÖYLE BEMBEYAZ BİR ATIM OLACAK..
Orhan bey Gülfere veda eder, atına biner..
O KUTLU YUNUS'U BULUP HAYIR DUASINI MUTLAKA ALMALIYIM..
ONU NASIL DA FARK EDEMEDİK ANİDEN KAYBOLUP GİTTİ...
COPYRIGHT: BY [illegible] SIRDAR
Atların dizginleri gerildi. Az sonra nalları taşlık yerine toprağı dövüp durdu...

YUNUS EMRE

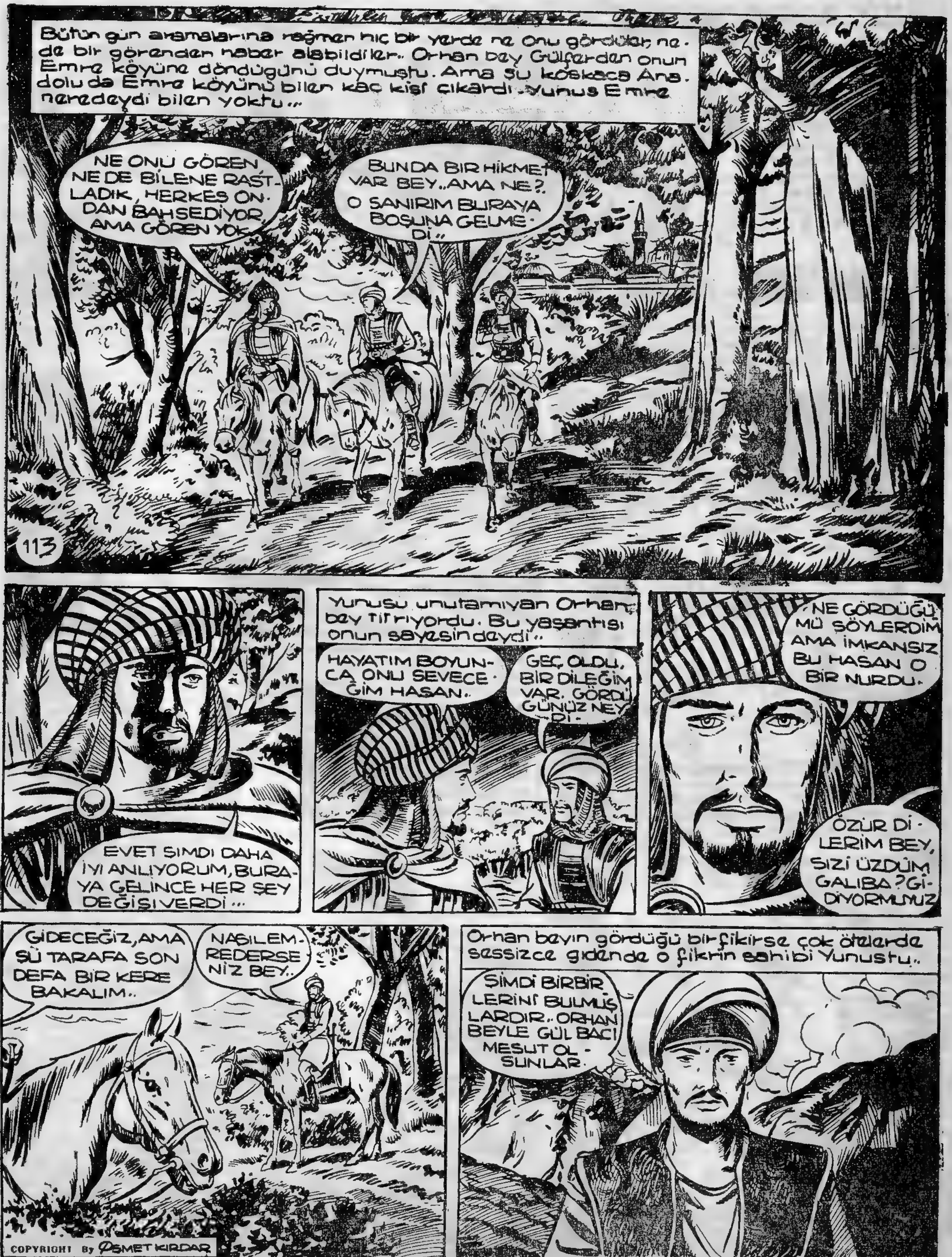
Bütün gün aramalarına rağmen hiç bir yerde ne onu gördüler, ne de bir görenden haber alabildiler.. Orhan bey Gülferden onun Emre köyüne döndüğünü duymuştu. Ama şu koskaca Anadolu da Emre köyünü bilen kaç kişi çıkardı. Yunus Emre neredeydi bilen yoktu...
NE ONU GÖREN NE DE BİLENE RASTLADIK, HERKES ONDAN BAHSEDİYOR AMA GÖREN YOK.
BUNDA BIR HİKMET VAR BEY.. AMA NE?. O SANIRIM BURAYA BOŞUNA GELMEDİ..
113
EVET ŞIMDI DAHA İYİ ANLIYORUM, BURAYA GELİNCE HER ŞEY DEĞİŞİVERDİ...
Yunusu unutamıyan Orhan bey titriyordu. Bu yaşantısı onun sayesindeydi..
HAYATIM BOYUNCA ONU SEVECEĞİM HASAN..
GEÇ OLDU, BİR DİLEĞİM VAR. GÖRDÜĞÜNÜZ NEYDİ.
NE GÖRDÜĞÜMÜ SÖYLERDİM AMA İMKANSIZ BU HASAN O BİR NURDU.
ÖZÜR DİLERİM BEY, SIZİ ÜZDÜM GALIBA? GİDİYORMUYUZ
GİDECEĞİZ, AMA ŞU TARAFA SON DEFA BİR KERE BAKALIM..
NASILEMREDERSENİZ BEY..
Orhan beyin gördüğü bir fikirse çok ötelerde sessizce gidende o fikrin sahibi Yunustu..
ŞİMDİ BİRBİRLERİNİ BULMUŞLARDIR.. ORHAN BEYLE GÜL BACI MESUT OLSUNLAR.

COPYRIGHT By ESMET KIRDAR

YUNUS EMRE

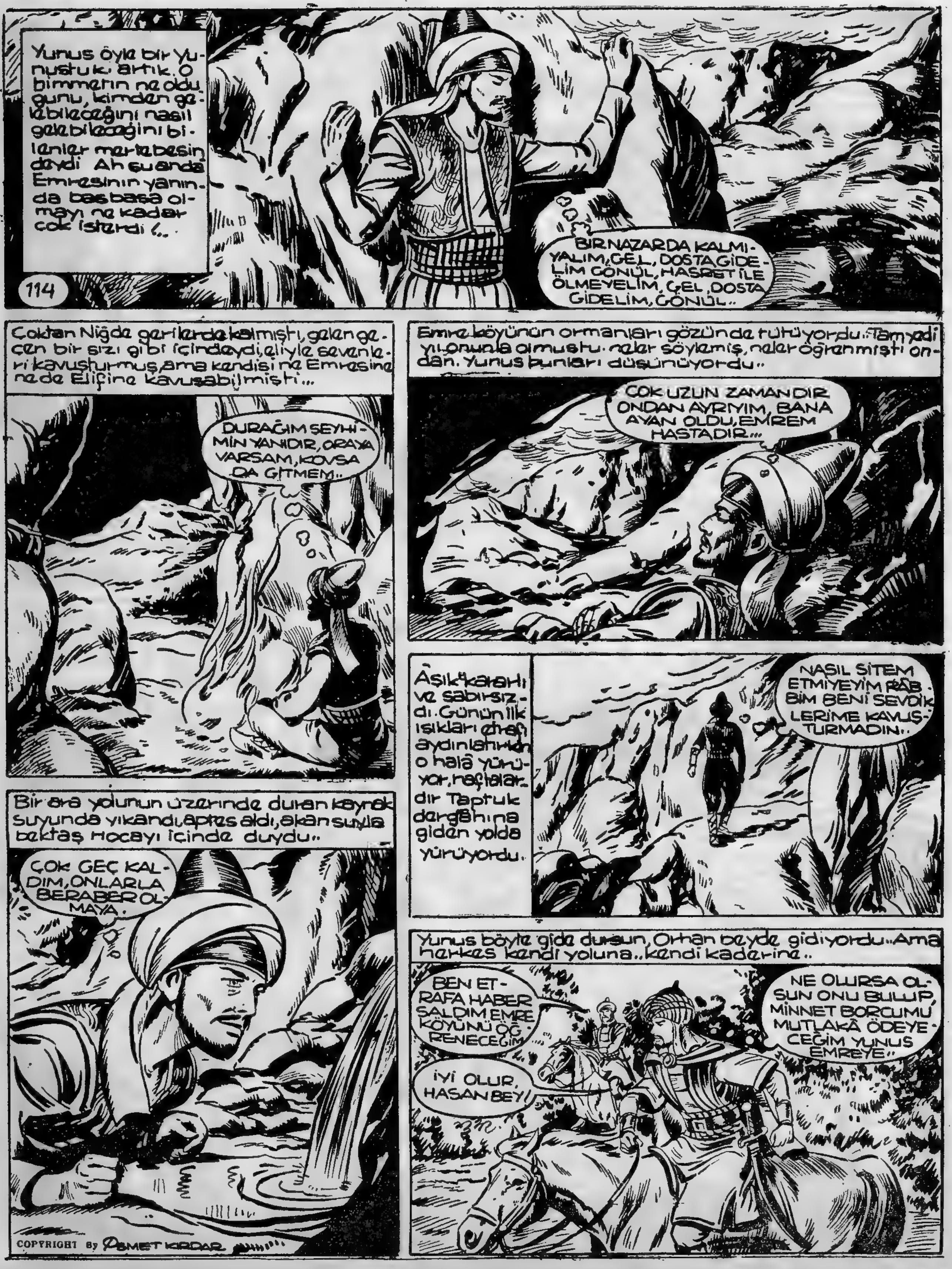
Yunus öyle bir Yunustu ki artık. O himmetin ne olduğunu, kimden gelebileceğini nasıl gelebileceğini bilenler mertebesindeydi Ah su anda Emresinin yanında bas basa olmayı ne kadar cok isterdi !..
114
BIR NAZARDA KALMIYALIM, GEL, DOSTA GİDELİM GÖNÜL, HASRET İLE ÖLMEYELİM, GEL, DOSTA GİDELİM, GÖNÜL..
Çoktan Niğde gerilerde kalmıştı, gelen geçen bir sızı gibi içindeydi, eliyle sevenleri kavuşturmuş, ama kendisi ne Emresine ne de Elifine kavuşabilmişti...
DURAĞIM ŞEYHİMİN YANIDIR, ORAYA VARSAM, KOVSA DA GİTMEM..
Emre köyünün ormanları gözünde tütüyordu.. Tam yedi yıl onunla olmuştu. neler söylemiş, neler öğrenmişti ondan. Yunus bunları düşünüyordu..
ÇOK UZUN ZAMANDIR ONDAN AYRIYIM, BANA AYAN OLDU, EMREM HASTADIR...
Âşık karalı ve sabırsızdı. Günün ilk ışıkları etrafı aydınlatırken o halâ yürüyor, haftalardır Tapduk dergâhına giden yolda yürüyordu.
NASIL SİTEM ETMİYEYİM RABBİM BENİ SEVDİKLERİME KAVUŞTURMADIN..
Bir ara yolunun üzerinde duran kaynak suyunda yıkandı, aptes aldı, akan suyla bektaş Hocayı içinde duydu..
ÇOK GEÇ KALDIM, ONLARLA BERABER OLMAYA.
Yunus böyle gide dursun, Orhan beyde gidiyordu.. Ama herkes kendi yoluna.. kendi kaderine..
BEN ETRAFA HABER SALDIM EMRE KÖYÜNÜ ÖĞRENECEĞİM...
NE OLURSA OLSUN ONU BULUP, MİNNET BORCUMU MUTLAKÂ ÖDEYECEĞİM YUNUS EMREYE..
İYİ OLUR, HASAN BEY!

COPYRIGHT By ISMET KIRDAR

YUNUS EMRE

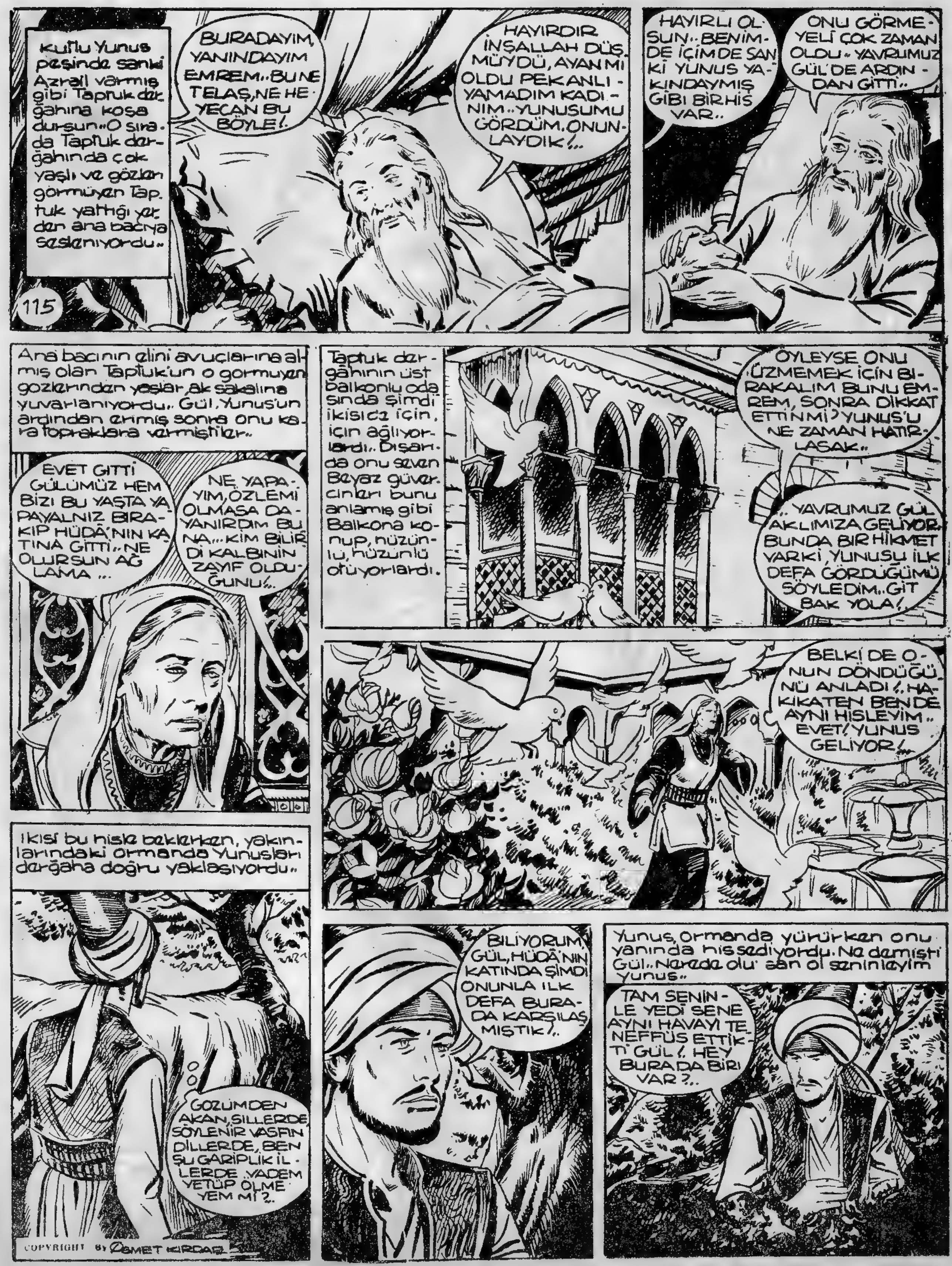
115
Kutlu Yunus peşinde sanki Azrail varmış gibi Tapfuk dergâhına koşa dursun.. O sırada Tapfuk dergâhında çok yaşlı ve gözleri görmüyen Taptuk yattığı yerden ana bacıya sesleniyordu..
BURADAYIM, YANINDAYIM EMREM.. BU NE TELAŞ, NE HEYECAN BU BÖYLE!.
HAYIRDIR İNŞALLAH DÜŞ MÜYDÜ, AYAN MI OLDU PEK ANLIYAMADIM KADINIM.. YUNUSUMU GÖRDÜM. ONUNLAYDIK!..
HAYIRLI OLSUN.. BENİM DE İÇİMDE SANKİ YUNUS YAKINDAYMIŞ GİBİ BİR HİS VAR..
ONU GÖRMEYELİ ÇOK ZAMAN OLDU.. YAVRUMUZ GÜL DE ARDINDAN GİTTİ..
Ana bacının elini avuçlarına almış olan Taptuk'un o görmüyen gözlerinden yaşlar ak sakalına yuvarlanıyordu.. Gül, Yunus'un ardından erimiş sonra onu kara topraklara vermiştiler..
EVET GİTTİ GÜLÜMÜZ HEM BİZİ BU YAŞTA YAPAYALNIZ BIRAKIP HÜDÂ'NIN KATINA GİTTİ.. NE OLURSUN AĞLAMA ...
NE YAPAYIM, ÖZLEMİ OLMASA DAYANIRDIM BUNA... KİM BİLİR Dİ KALBİNİN ZAYIF OLDUĞUNU!..
Taptuk dergâhının üst balkonlu odasında şimdi ikisi de için, için ağlıyorlardı.. Dışarıda onu seven Beyaz güvercinleri bunu anlamış gibi Balkona konup, hüzünlü, hüzünlü ötüyorlardı.
ÖYLEYSE ONU ÜZMEMEK İÇİN BIRAKALIM BUNU EMREM, SONRA DİKKAT ETTİN Mİ? YUNUS'U NE ZAMAN HATIRLASAK..
.. YAVRUMUZ GÜL AKLIMIZA GELİYOR. BUNDA BİR HİKMET VAR Kİ, YUNUSU İLK DEFA GÖRDÜĞÜMÜ SÖYLEDİM.. GİT BAK YOLA!.
BELKİ DE ONUN DÖNDÜĞÜNÜ ANLADI!. HAKİKATEN BEN DE AYNI HİSLEYİM.. EVET! YUNUS GELİYOR!.
Ikisi bu hisle beklerken, yakınlarındaki ormanda Yunusları dergâha doğru yaklaşıyordu..
GÖZÜMDEN AKAN, SİLLERDE SÖYLENİR VASFIN DİLLERDE, BEN ŞU GARİPLİK İLLERDE YADEM YETÜP ÖLMEYEM Mİ?..
BİLİYORUM GÜL, HÜDÂ'NIN KATINDA ŞİMDİ ONUNLA İLK DEFA BURADA KARŞILAŞMIŞTIK!..
Yunus, ormanda yürürken onu yanında hissediyordu. Ne demişti Gül.. Nerede olu' san ol seninleyim Yunus..
TAM SENİNLE YEDİ SENE AYNI HAVAYI TENEFFÜS ETTİKTİ GÜL!. HEY BURADA BİRİ VAR?..

COPYRIGHT BY ØSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

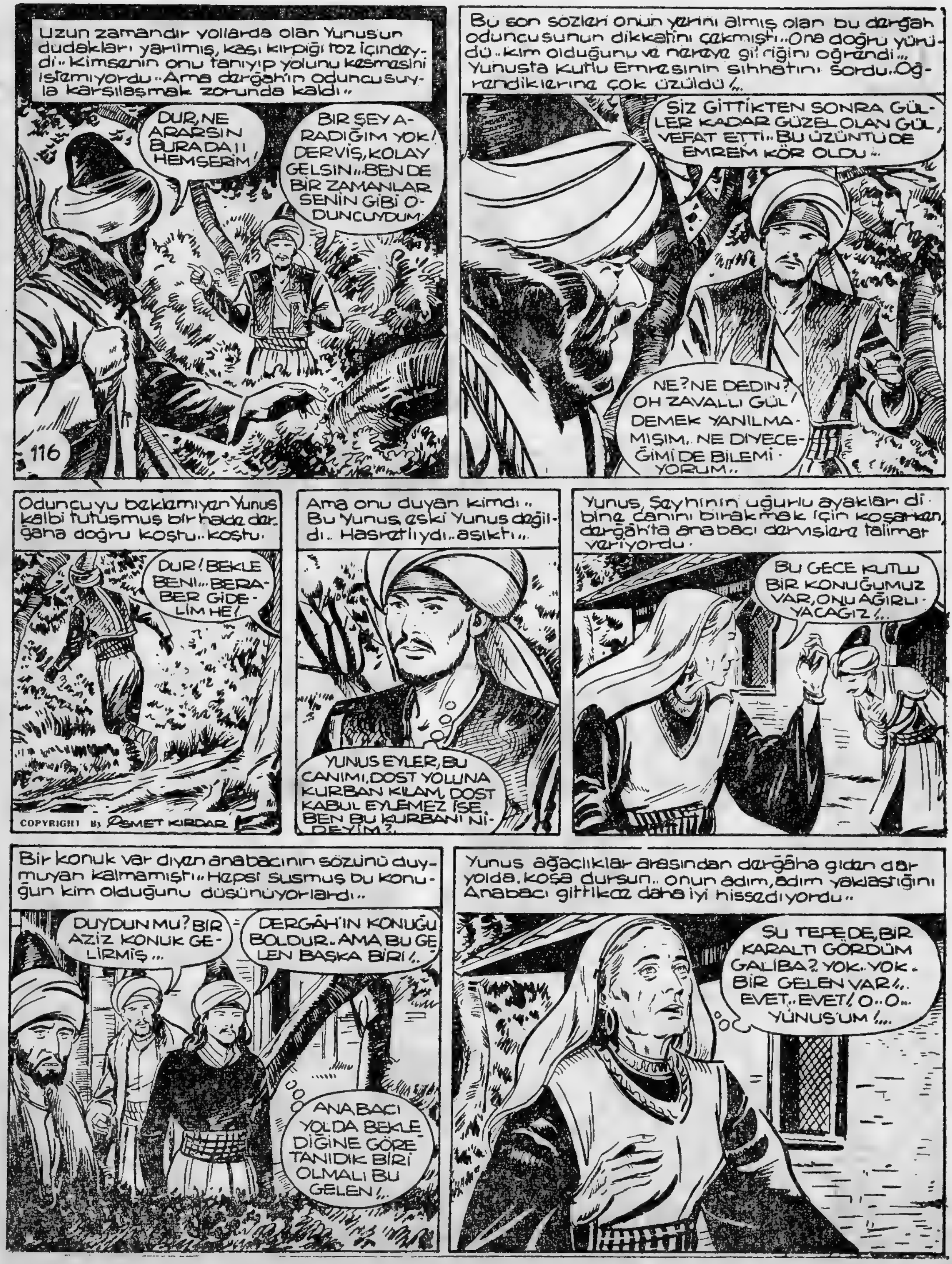
Uzun zamandır yollarda olan Yunus'un dudakları yarılmış, kaşı kirpiği toz içindeydi.. Kimsenin onu tanıyıp yolunu kesmesini istemiyordu.. Ama dergâh'ın oduncusuyla karşılaşmak zorunda kaldı..
DUR, NE ARARSIN BURADA!! HEMŞERİM!
BİR ŞEY ARADIĞIM YOK! DERVİŞ, KOLAY GELSİN... BEN DE BİR ZAMANLAR SENİN GİBİ ODUNCUYDUM.
116
Bu son sözleri onun yerini almış olan bu dergâh oduncusunun dikkatini çekmişti.. Ona doğru yürüdü.. kim olduğunu ve nereye gitiğini öğrendi... Yunusta Kutlu Emre'sinin sıhhatını sordu.. Öğrendiklerine çok üzüldü!..
SİZ GİTTİKTEN SONRA GÜLLER KADAR GÜZEL OLAN GÜL VEFAT ETTİ.. BU ÜZÜNTÜDE EMREM KÖR OLDU..
NE? NE DEDİN? OH ZAVALLI GÜL! DEMEK YANILMAMIŞIM.. NE DİYECEĞİMİ DE BİLEMİYORUM..
Oduncuyu beklemiyen Yunus kalbi tutuşmuş bir halde dergâha doğru koştu.. koştu.
DUR! BEKLE BENİ... BERABER GİDELİM HE!
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR
Ama onu duyan kimdi.. Bu Yunus, eski Yunus değildi.. Hasretliydi.. aşıktı..
YUNUS EYLER, BU CANIMI, DOST YOLUNA KURBAN KILAM, DOST KABUL EYLEMEZ İSE, BEN BU KURBANI NİDEYİM?..
Yunus, Şeyhinin uğurlu ayakları dibine canını bırakmak için koşarken, dergâh'ta anabacı dervişlere talimat veriyordu.
BU GECE KUTLU BİR KONUĞUMUZ VAR, ONU AĞIRLIYACAĞIZ!..
Bir konuk var diyen anabacının sözünü duymuyan kalmamıştı.. Hepsi susmuş bu konuğun kim olduğunu düşünüyorlardı..
DUYDUN MU? BİR AZİZ KONUK GELİRMİŞ...
DERGÂH'IN KONUĞU BOLDUR.. AMA BU GELEN BAŞKA BİRİ!..
ANABACI YOLDA BEKLEDİĞİNE GÖRE TANIDIK BİRİ OLMALI BU GELEN!..
Yunus ağaçlıklar arasından dergâha giden dar yolda, koşa dursun.. onun adım, adım yaklaştığını Anabacı gittikçe daha iyi hissediyordu..
ŞU TEPEDE, BİR KARALTI GÖRDÜM GALİBA? YOK.. YOK. BİR GELEN VAR!.. EVET.. EVET! O.. O.. YUNUS'UM!...

YUNUS EMRE

Anabacının böyle hasretle yolda durup Yunusu beklemesi uzun sürmedi.. Onu görür görmez bir zamanlar evladı kadar sevdiği Yunus'unu ana şefkatiyle karşılamak istedi.. O yaşına bakmadan adını söylüyerek ona doğru heyecan içinde koştu...

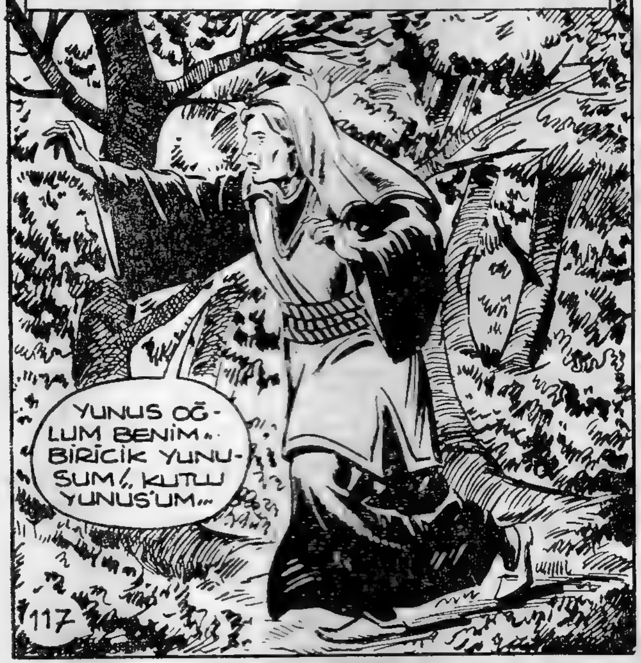
YUNUS OĞLUM BENİM.. BİRİCİK YUNUSUM!.. KUTLU YUNUS'UM...
117

Bu halleri sadece duyan ana bacımıydı ki.. Ya Yunusu duymamışmıydı.. O da karşıdan kendisine doğru koşan ana bacıyı görmüştü.. Yunusla ana bacı hasretle kavuşuverdiler...

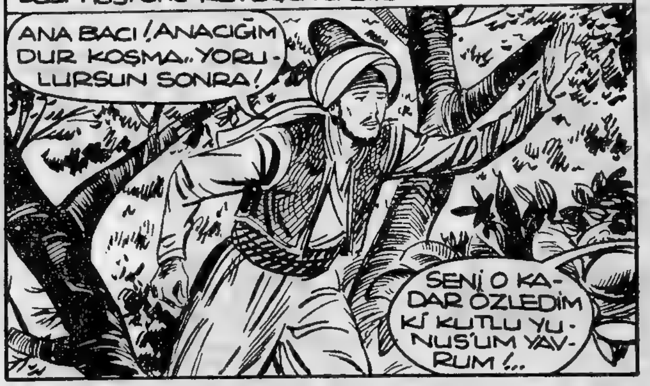
ANA BACI! ANACIĞIM DUR KOŞMA.. YORULURSUN SONRA!
SENİ O KADAR ÖZLEDİM Kİ KUTLU YUNUS'UM YAVRUM!..

Nihayet birbirlerine bir ana oğul gibi kavuştular.. Yunus, bu şefkat ellerini çok özlemişti.. Bu suretle sarıköyde yalnız bırakıp ölen anacığını hatırlatıyordu..

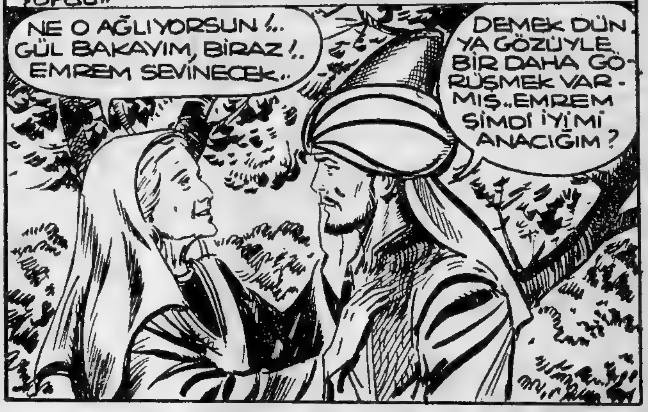
NE O AĞLIYORSUN!.. GÜL BAKAYIM, BİRAZ!.. EMREM SEVİNECEK..
DEMEK DÜN YA GÖZÜYLE BİR DAHA GÖRÜŞMEK VARMIŞ.. EMREM ŞİMDİ İYİ Mİ ANACIĞIM?

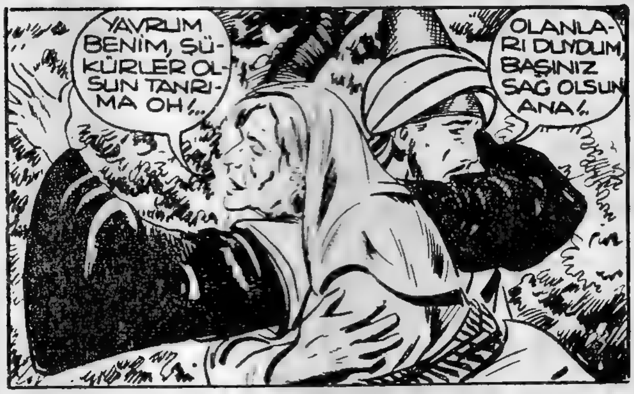
YAVRUM BENİM, ŞÜKÜRLER OLSUN TANRIMA OH!..
OLANLARI DUYDUM, BAŞINIZ SAĞ OLSUN ANA!..

Bütün dergâhtakiler bu konuğun kim olduğunu anlamakta gecikmediler.. Halbuki ona ne iftiralar atfetmişlerdi evvelce..

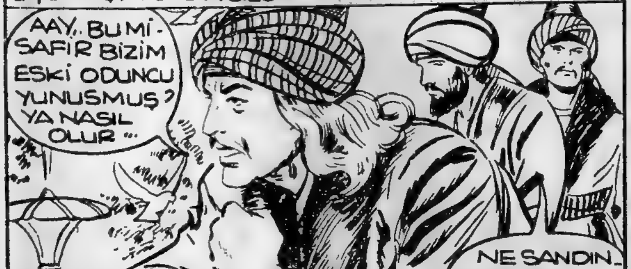
AAY!.. BU MİSAFİR BİZİM ESKİ ODUNCU YUNUSMUŞ? YA NASIL OLUR...
NE SANDINDI.. ŞEYHİM ONU BUNUN İÇİN GÖNDERMİŞTİ!..

COPYRIGHT By [illegible] KIRDAĞ

Onu, mürşit eşiğinde anabacı karşılamış, beraberce yüzlerce beyaz güvercinlerin uçuştuğu Güllük çeşmenin yanına getirmişti.. Aralarında uzun bir konuşma oldu.. Sonra da Anabacı divâna doğru uzaklaşıp gitti...

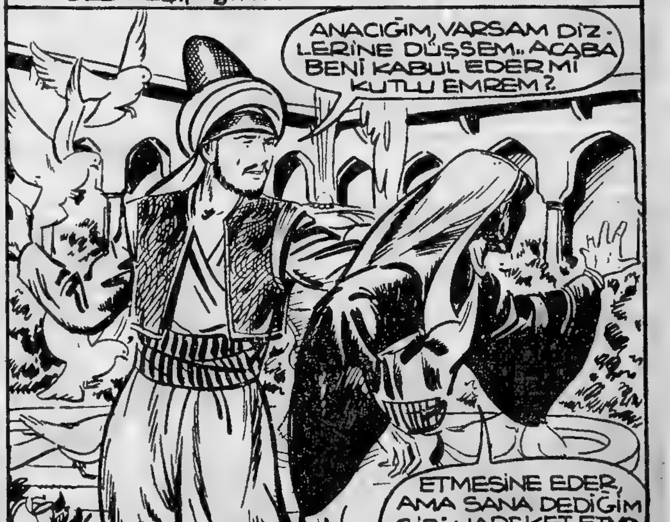
ANACIĞIM, VARSAM DİZLERİNE DÜŞSEM.. ACABA BENİ KABUL EDER Mİ KUTLU EMREM?
ETMESİNE EDER, AMA SANA DEDİĞİM GİBİ HAREKET ETMEN LAZIM YUNUS, SÖYLEDİĞİMİ SÖYLEDİM..

YUNUS EMRE

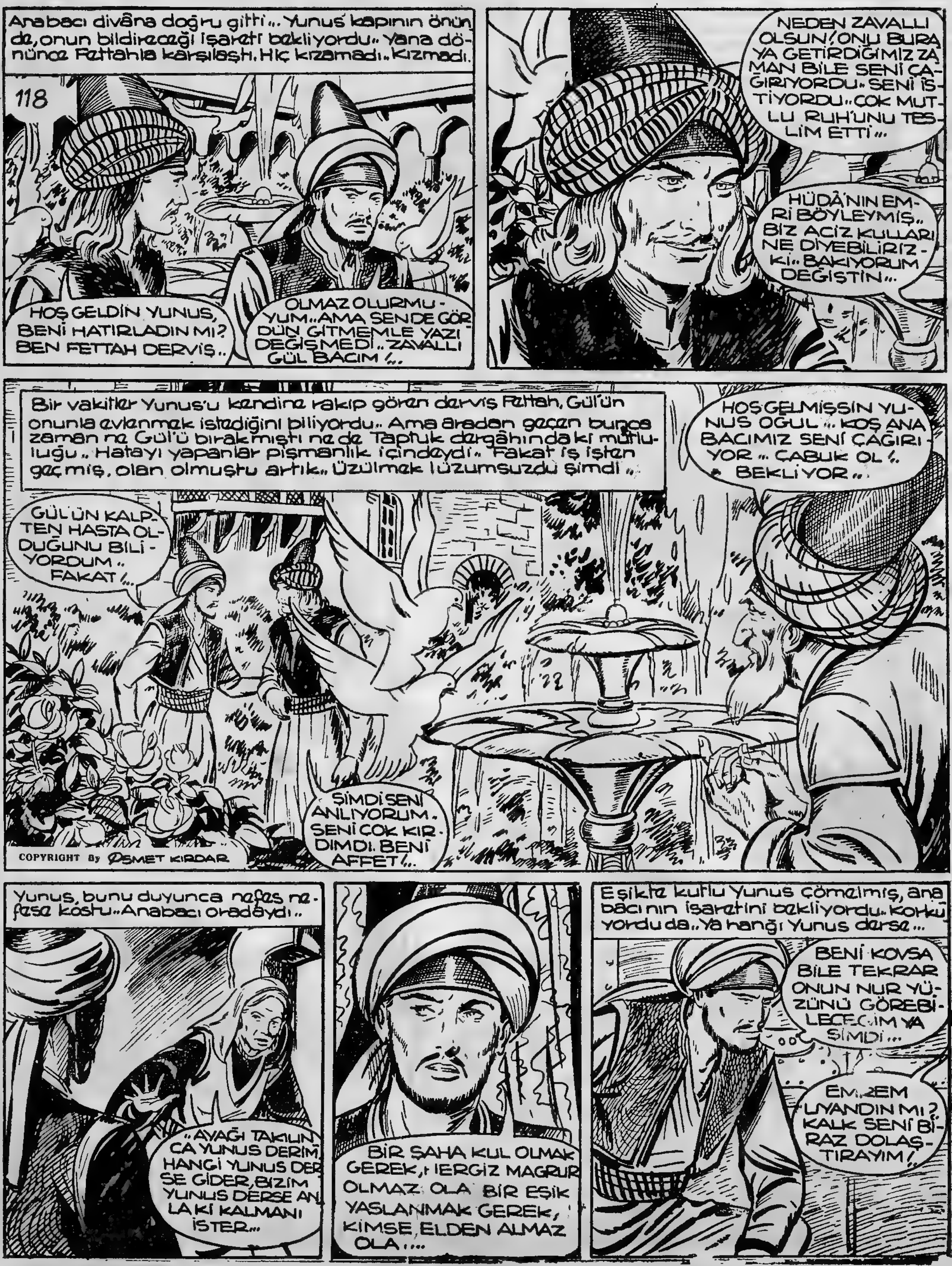
Anabacı divâna doğru gitti.. Yunus kapının önünde, onun bildireceği işareti bekliyordu.. Yana dönünce Fettahla karşılaştı. Hiç kızamadı.. Kızmadı.
118
HOŞ GELDİN YUNUS, BENİ HATIRLADIN MI? BEN FETTAH DERVİŞ..
OLMAZ OLURMUYUM.. AMA SENDE GÖRDÜN GİTMEMLE YAZI DEĞİŞMEDİ.. ZAVALLI GÜL BACIM !..
NEDEN ZAVALLI OLSUN! ONU BURAYA GETİRDİĞİMİZ ZAMAN BİLE SENİ ÇAĞIRIYORDU.. SENİ İSTİYORDU.. ÇOK MUTLU RUH'UNU TESLİM ETTİ..
HÜDÂ'NIN EMRİ BÖYLEYMİŞ.. BİZ ACİZ KULLARI NE DİYEBİLİRİZ-Kİ.. BAKIYORUM DEĞİŞTİN...
Bir vakitler Yunus'u kendine rakip gören derviş Fettah, Gül'ün onunla evlenmek istediğini biliyordu.. Ama aradan geçen bunca zaman ne Gül'ü bırakmıştı ne de Taptuk dergâhındaki mutluluğu.. Hatayı yapanlar pişmanlık içindeydi.. Fakat iş işten geçmiş, olan olmuştu artık.. Üzülmek lüzumsuzdu şimdi..
HOŞ GELMİŞSİN YUNUS OĞUL.. KOŞ ANA BACIMIZ SENİ ÇAĞIRIYOR.. ÇABUK OL!.. BEKLİYOR..
GÜL'ÜN KALPTEN HASTA OLDUĞUNU BİLİYORDUM.. FAKAT!..
ŞİMDİ SENİ ANLIYORUM.. SENİ ÇOK KIRDIMDI. BENİ AFFET!..
COPYRIGHT By İSMET KIRDAR
Yunus, bunu duyunca nefes nefese koştu.. Anabacı oradaydı..
"AYAĞI TAKILINCA YUNUS DERİM, HANGİ YUNUS DERSE GİDER, BİZİM YUNUS DERSE ANLA Kİ KALMANI İSTER...
BİR ŞAHA KUL OLMAK GEREK, HERGİZ MAGRUR OLMAZ OLA BİR EŞİK YASLANMAK GEREK, KİMSE ELDEN ALMAZ OLA....
Eşikte kutlu Yunus çömelmiş, ana bacının işaretini bekliyordu.. Korkuyordu da.. Ya hangi Yunus derse...
BENİ KOVSA BİLE TEKRAR ONUN NUR YÜZÜNÜ GÖREBİLECEĞİM YA ŞİMDİ...
EMREM UYANDIN MI? KALK SENİ BİRAZ DOLAŞTIRAYIM!..

YUNUS EMRE

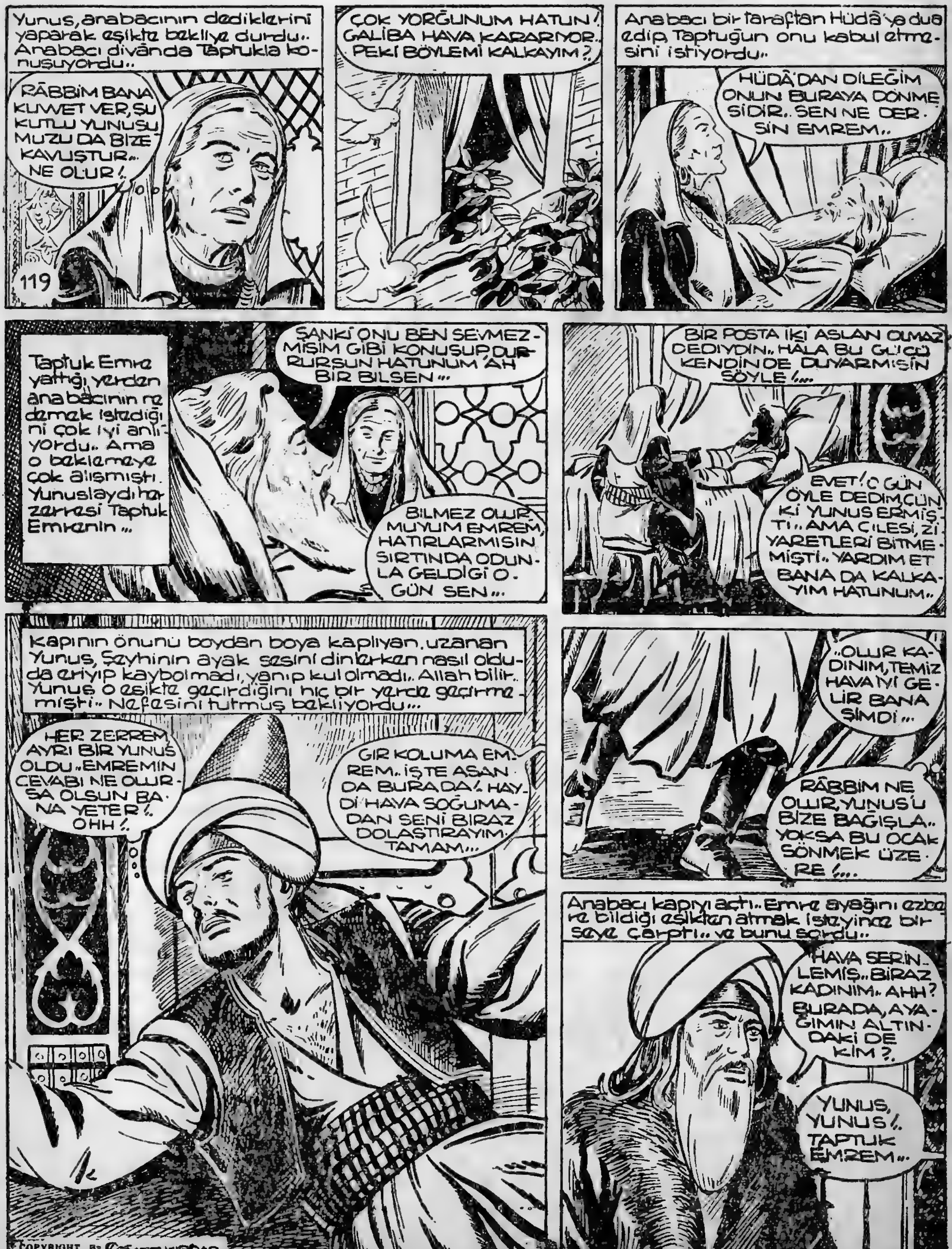
Yunus, anabacının dediklerini yaparak eşikte bekliye durdu.. Anabacı divânda Taptukla konuşuyordu..
RÂBBİM BANA KUWET VER, ŞU KUTLU YUNUSUMUZU DA BİZE KAVUŞTUR.. NE OLUR!.
119
ÇOK YORĞUNUM HATUN! GALİBA HAVA KARARIYOR.. PEKİ BÖYLEMİ KALKAYIM?.
Anabacı bir taraftan Hüdâ'ya dua edip, Taptuğun onu kabul etmesini istiyordu..
HÜDÂ'DAN DİLEĞİM ONUN BURAYA DÖNMESİDİR.. SEN NE DERSİN EMREM..
Taptuk Emre yattığı yerden anabacının ne demek istediğini çok iyi anlıyordu.. Ama o beklemeye çok alışmıştı. Yunuslaydı her zerresi Taptuk Emrenin...
ŞANKİ ONU BEN SEVMEZMİŞİM GİBİ KONUŞUP DURURSUN HATUNUM AH BIR BILSEN...
BILMEZ OLUR MUYUM EMREM, HATIRLARMISIN SIRTINDA ODUNLA GELDİGİ O GÜN SEN...
BİR POSTA IKI ASLAN OLMAZ DEDIYDIN.. HÂLA BU GÜCÜ KENDİNDE DUYARMISİN SÖYLE!...
EVET! O GÜN ÖYLE DEDIM, ÇÜNKİ YUNUS ERMİŞTİ.. AMA ÇILESİ, ZİYARETLERİ BITMEMİŞTİ.. YARDIM ET BANA DA KALKAYIM HATUNUM..
Kapının önünü boydan boya kaplıyan, uzanan Yunus, Şeyhinin ayak sesini dinlerken nasıl oldu da eriyip kaybolmadı, yanıp kul olmadı.. Allah bilir.. Yunus o eşikte geçirdiğini hiç bir yerde geçirmemişti.. Nefesini tutmuş bekliyordu...
HER ZERREM AYRI BIR YUNUS OLDU.. EMREMIN CEVABI NE OLURSA OLSUN BANA YETER!. OHH!.
GIR KOLUMA EMREM.. IŞTE AŞAN DA BURADA!. HAYDİ HAVA SOĞUMADAN SENI BIRAZ DOLAŞTIRAYIM. TAMAM...
..OLUR KADINIM, TEMİZ HAVA İYİ GELIR BANA ŞİMDİ...
RÂBBİM NE OLUR, YUNUS'U BİZE BAĞIŞLA.. YOKSA BU OCAK SÖNMEK ÜZERE!...
Anabacı kapıyı açtı.. Emre ayağını ezbere bildiği eşikten atmak isteyince birşeye çarptı.. ve bunu sordu..
HAVA SERİNLEMİŞ.. BIRAZ KADINIM.. AHH? BURADA, AYAĞIMIN ALTINDAKİ DE KİM?.
YUNUS, YUNUS!. TAPTUK EMREM...

COPYRIGHT BY CEMET KIRDAR

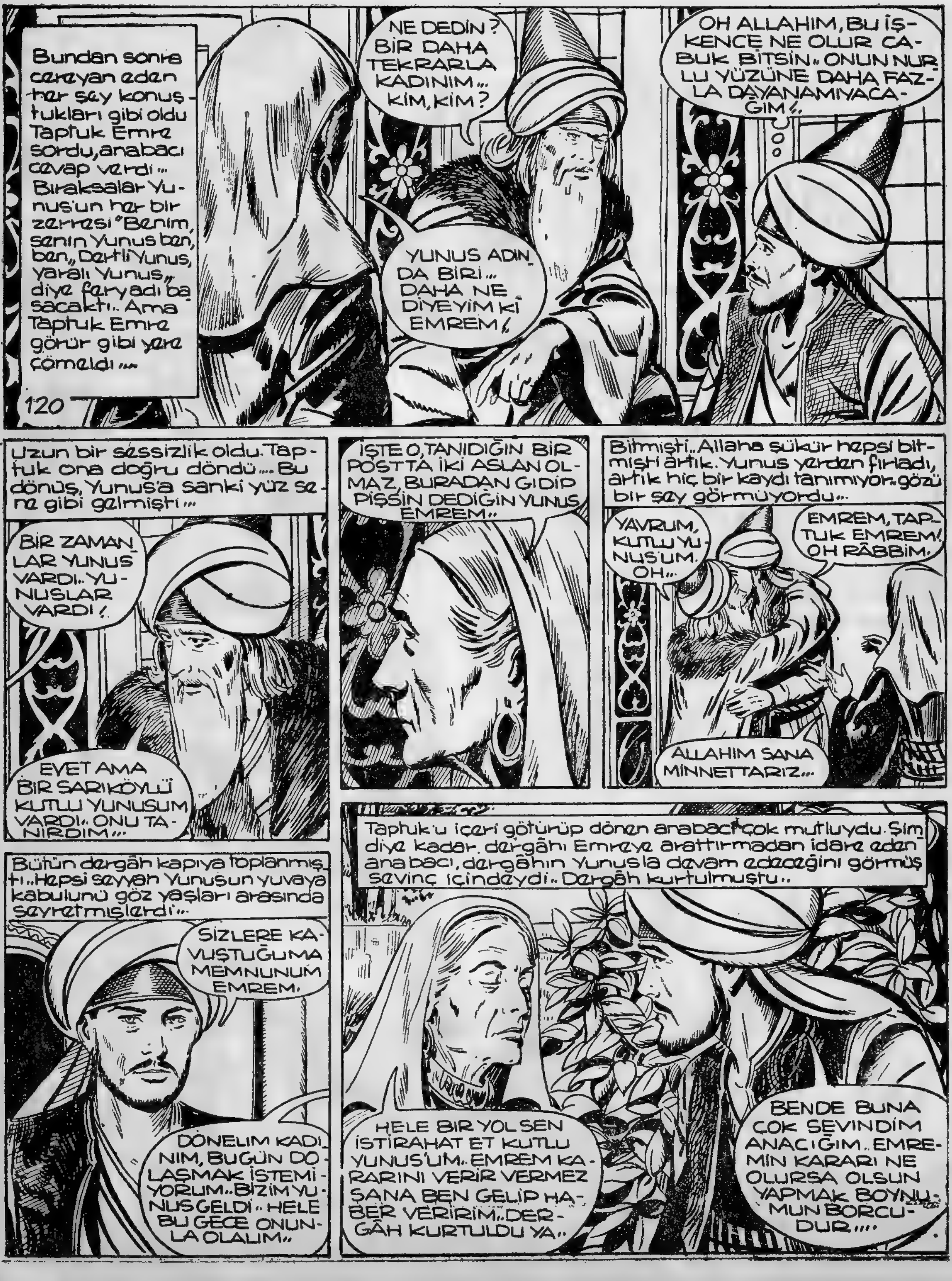
Bundan sonra cereyan eden her şey konuştukları gibi oldu Taptuk Emre sordu, anabacı cevap verdi... Bıraksalar Yunus'un her bir zerresi "Benim, senin Yunus ben, ben" Dertli Yunus, yaralı Yunus" diye feryadı basacaktı.. Ama Taptuk Emre görür gibi yere çömeldi....
NE DEDİN? BİR DAHA TEKRARLA KADINIM... KİM, KİM?
YUNUS ADINDA BİRİ... DAHA NE DİYEYİM Kİ EMREM!
OH ALLAHIM, BU İŞKENCE NE OLUR ÇABUK BİTSİN.. ONUN NURLU YÜZÜNE DAHA FAZLA DAYANAMIYACAĞIM!
Uzun bir sessizlik oldu. Taptuk ona doğru döndü.... Bu dönüş, Yunus'a sanki yüz sene gibi gelmişti...
BİR ZAMANLAR YUNUS VARDI.. YUNUSLAR VARDI!
EVET AMA BİR SARIKÖYLÜ KUTLU YUNUSUM VARDI.. ONU TANIRDIM...
İŞTE O, TANIDIĞIN BİR POSTTA İKİ ASLAN OLMAZ, BURADAN GİDİP PİŞSİN DEDİĞİN YUNUS EMREM..
Bitmişti.. Allaha şükür hepsi bitmişti artık. Yunus yerden fırladı, artık hiç bir kaydı tanımıyor.. gözü bir şey görmüyordu..
YAVRUM, KUTLU YUNUS'UM. OH...
EMREM, TAPTUK EMREM! OH RABBİM.
ALLAHIM SANA MİNNETTARIZ...
Bütün dergâh kapıya toplanmıştı.. Hepsi seyyah Yunus'un yuvaya kabulünü göz yaşları arasında seyretmişlerdi...
SİZLERE KAVUŞTUĞUMA MEMNUNUM EMREM.
DÖNELİM KADINIM, BUGÜN DOLAŞMAK İSTEMİYORUM.. BİZİM YUNUS GELDİ.. HELE BU GECE ONUNLA OLALIM.
Taptuk'u içeri götürüp dönen anabacı çok mutluydu. Şimdiye kadar dergâhı Emreye arattırmadan idare eden ana bacı, dergâhın Yunusla devam edeceğini görmüş sevinç içindeydi.. Dergâh kurtulmuştu..
HELE BİR YOL SEN İSTİRAHAT ET KUTLU YUNUS'UM.. EMREM KARARINI VERİR VERMEZ SANA BEN GELİP HABER VERİRİM.. DERGÂH KURTULDU YA..
BENDE BUNA ÇOK SEVİNDİM ANACIĞIM.. EMREMİN KARARI NE OLURSA OLSUN YAPMAK BOYNUMUN BORCUDUR....

YUNUS EMRE

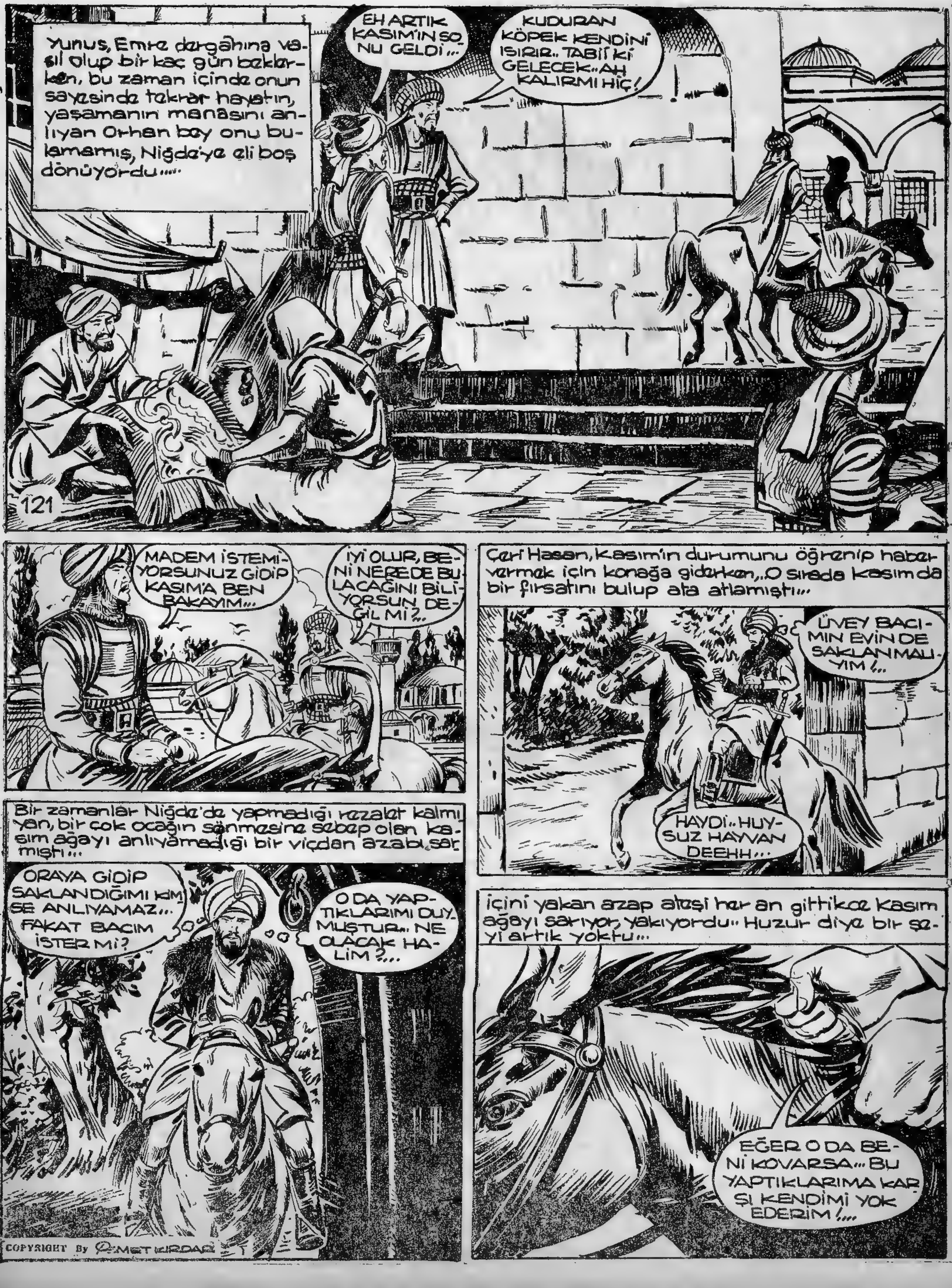
Yunus, Emre dergâhına vasıl olup bir kaç gün beklerken, bu zaman içinde onun sayesinde tekrar hayatın, yaşamanın manasını anlıyan Orhan bey onu bulamamış, Niğde'ye eli boş dönüyordu.....
EH ARTIK KASIM'IN SONU GELDİ...
KUDURAN KÖPEK KENDİNİ ISIRIR.. TABİİ Kİ GELECEK..AH KALIRMI HİÇ!
121
MADEM İSTEMİYORSUNUZ GİDİP KASIM'A BEN BAKAYIM...
İYİ OLUR, BENİ NEREDE BULACAĞINI BİLİYORSUN DEĞİL Mİ?..
Çeri Hasan, Kasım'ın durumunu öğrenip haber vermek için konağa giderken,.O sırada Kasım da bir fırsatını bulup ata atlamıştı...
ÜVEY BACIMIN EVİNDE SAKLANMALIYIM!..
HAYDİ.. HUYSUZ HAYVAN DEEHH...
Bir zamanlar Niğde'de yapmadığı rezalet kalmıyan, bir çok ocağın sönmesine sebep olan Kasım ağayı anlıyamadığı bir vicdan azabı sarmıştı...
ORAYA GİDİP SAKLANDIĞIMI KİMSE ANLIYAMAZ... FAKAT BACIM İSTER Mİ?
O DA YAPTIKLARIMI DUYMUŞTUR.. NE OLACAK HALİM?...
İçini yakan azap ateşi her an gittikçe Kasım ağayı sarıyor, yakıyordu.. Huzur diye bir şeyi artık yoktu...
EĞER O DA BENİ KOVARSA... BU YAPTIKLARIMA KARŞI KENDİMİ YOK EDERİM!...

COPYRIGHT By R.MET KIRDAR

YUNUS EMRE

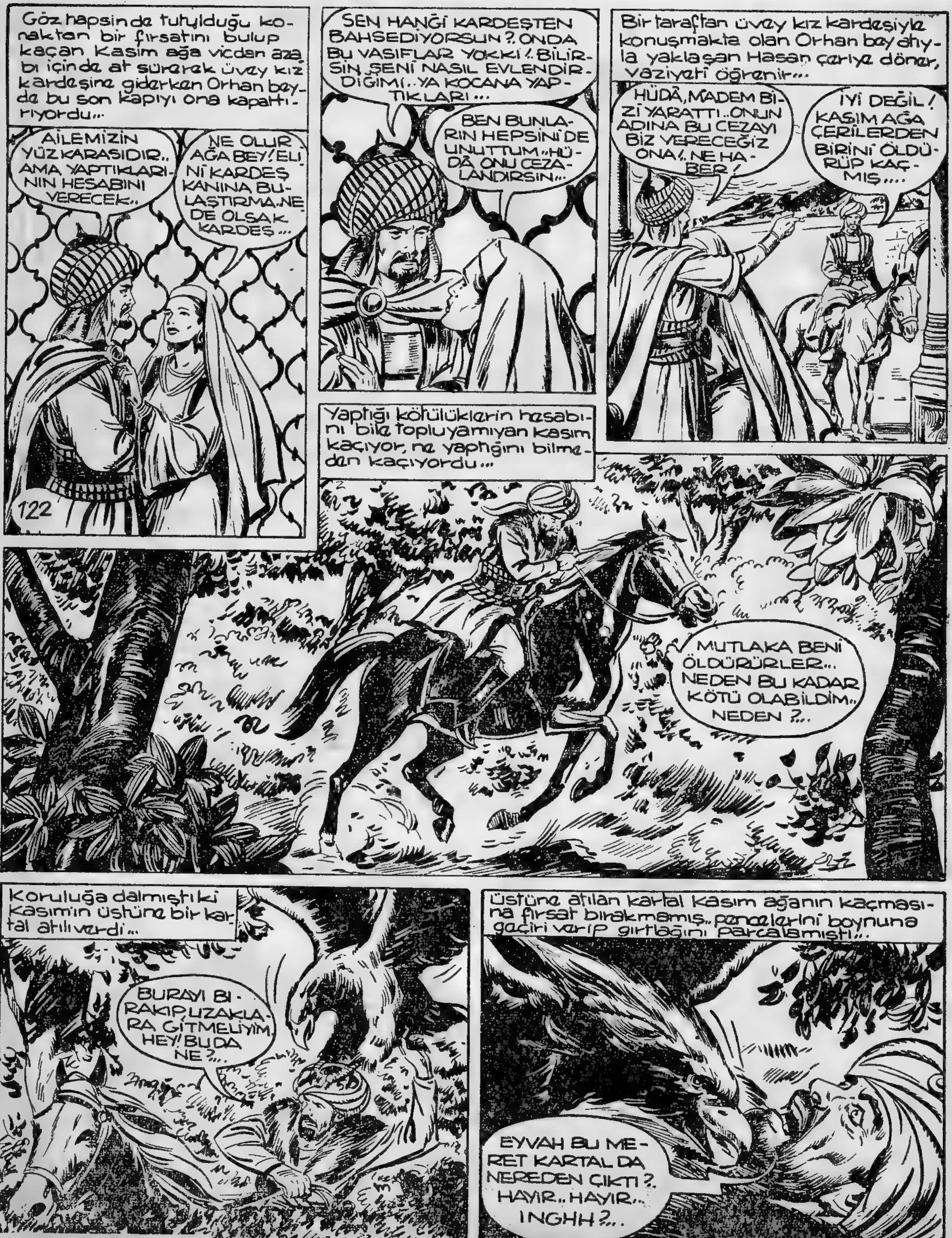
Göz hapsinde tutulduğu konaktan bir fırsatını bulup kaçan Kasım ağa vicdan azabı içinde at sürerek üvey kız kardeşine giderken Orhan bey de bu son kapıyı ona kapattırıyordu...
AİLEMİZİN YÜZ KARASIDIR.. AMA YAPTIKLARININ HESABINI VERECEK..
NE OLUR AĞA BEY! ELİNİ KARDEŞ KANINA BULAŞTIRMA. NE DE OLSAK KARDEŞ...
SEN HANGİ KARDEŞTEN BAHSEDİYORSUN ?. ONDA BU VASIFLAR YOKK! . BİLİRSİN, SENİ NASIL EVLENDİRDİĞİMİ.. YA KOCANA YAPTIKLARI...
BEN BUNLARIN HEPSİNİ DE UNUTTUM.. HÜDA ONU CEZALANDIRSIN...
Bir taraftan üvey kız kardeşiyle konuşmakta olan Orhan bey atıyla yaklaşan Hasan çeriye döner, vaziyeti öğrenir...
HÜDA, MADEM BİZİ YARATTI.. ONUN ADINA BU CEZAYI BİZ VERECEĞİZ ONA!. NE HABER!
İYİ DEĞİL! KASIM AĞA ÇERİLERDEN BİRİNİ ÖLDÜRÜP KAÇMIŞ....
Yaptığı kötülüklerin hesabını bile topluyamıyan kasım kaçıyor, ne yaptığını bilmeden kaçıyordu...
MUTLAKA BENİ ÖLDÜRÜRLER... NEDEN BU KADAR KÖTÜ OLABİLDİM.. NEDEN ?..
Koruluğa dalmıştı ki kasım'ın üstüne bir kartal atılıverdi...
BURAYI BIRAKIP UZAKLARA GİTMELİYİM. HEY! BU DA NE ?...
Üstüne atılan kartal kasım ağanın kaçmasına fırsat bırakmamış.. pençelerini boynuna geçiri verip gırtlağını parçalamıştı...
EYVAH BU MERET KARTAL DA NEREDEN ÇIKTI ?. HAYIR.. HAYIR.. INGHH ?..

COPYRIGHT By ASMET KIRDAR

YUNUS EMRE

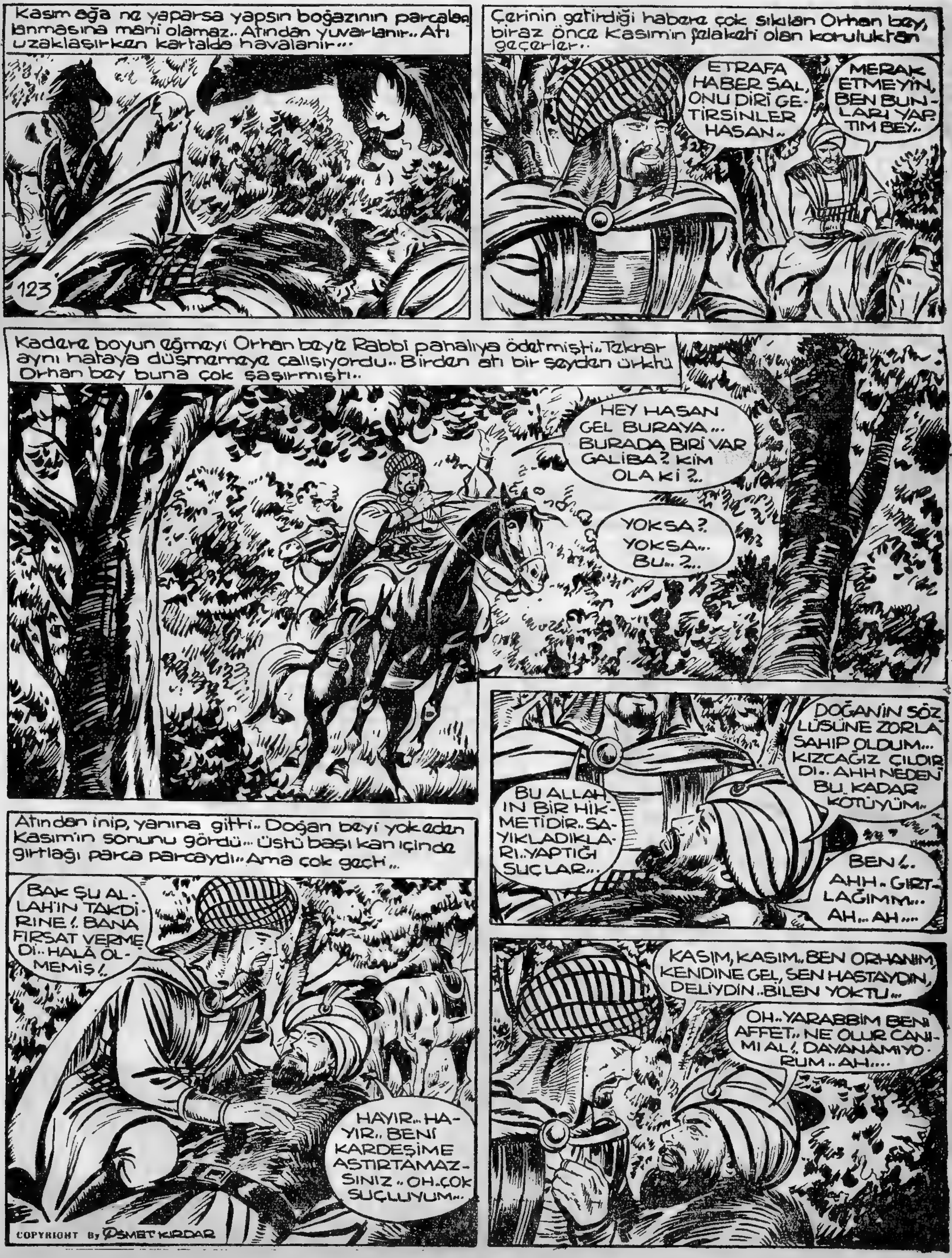
Kasım ağa ne yaparsa yapsın boğazının parçalanmasına mani olamaz.. Atından yuvarlanır.. Atı uzaklaşırken kartalda havalanır...
123
Çerinin getirdiği habere çok sıkılan Orhan bey, biraz önce Kasımın felaketi olan koruluktan geçerler..
ETRAFA HABER SAL, ONU DİRİ GETİRSİNLER HASAN..
MERAK ETMEYİN, BEN BUNLARI YAPTIM BEY..
Kadere boyun eğmeyi Orhan beye Rabbi pahalıya ödetmişti.. Tekrar aynı hataya düşmemeye çalışıyordu.. Birden atı bir şeyden ürktü Orhan bey buna çok şaşırmıştı..
HEY HASAN GEL BURAYA... BURADA BİRİ VAR GALİBA? KİM OLA Kİ?..
YOKSA? YOKSA... BU..?..
Atından inip, yanına gitti.. Doğan beyi yok eden Kasımın sonunu gördü... Üstü başı kan içinde gırtlağı parça parçaydı.. Ama çok geçti..
BAK ŞU ALLAH'IN TAKDİRİNE!. BANA FIRSAT VERMEDİ.. HALÂ ÖLMEMİŞ!.
HAYIR.. HAYIR.. BENİ KARDEŞİME ASTIRTAMAZSINIZ.. OH.. ÇOK SUÇLUYUM..
DOĞAN'IN SÖZLÜSÜNE ZORLA SAHİP OLDUM... KIZCAĞIZ ÇILDIRDI.. AHH NEDEN BU KADAR KÖTÜYÜM..
BU ALLAH'IN BİR HİKMETİDİR.. SAYIKLADIKLARI.. YAPTIĞI SUÇLAR...
BEN!.. AHH.. GIRTLAĞIMM... AH... AH....
KASIM, KASIM.. BEN ORHANIM, KENDİNE GEL, SEN HASTAYDIN, DELİYDİN.. BİLEN YOKTU...
OH.. YARABBİM BENİ AFFET.. NE OLUR CANIMI AL!, DAYANAMIYORUM.. AH....

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

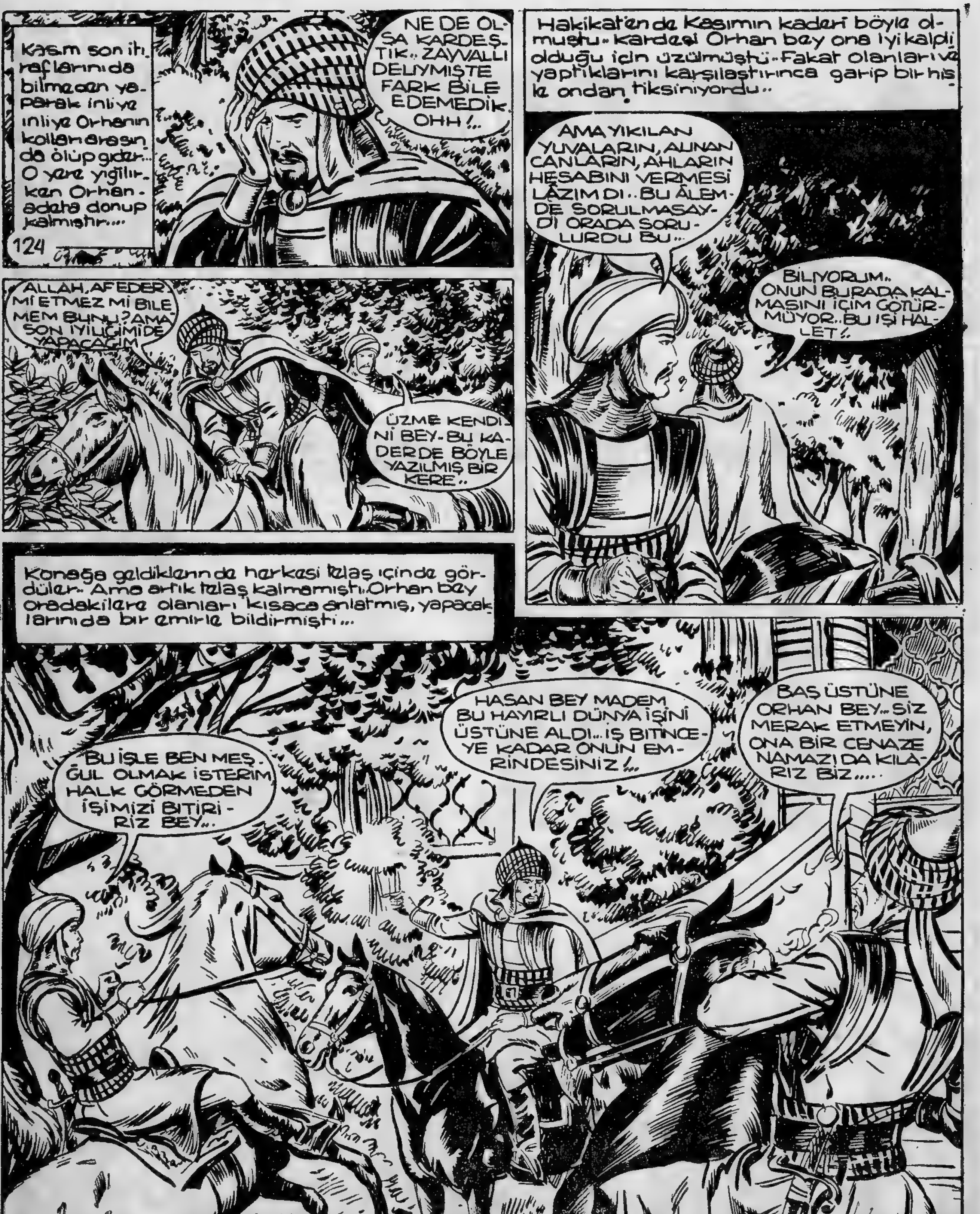
Kasım son itiraflarını da bilmeden yaparak inliye inliye Orhanın kolları arasında ölüp gider... O yere yığılırken Orhan adeta donup kalmıştır....
NE DE OLSA KARDEŞTİK.. ZAVALLI DELİYMİŞTE FARK BİLE EDEMEDİK. OHH!..
Hakikat'en de Kasımın kaderi böyle olmuştu.. kardeşi Orhan bey ona iyi kalpli olduğu için üzülmüştü.. Fakat olanları ve yaptıklarını karşılaştırınca garip bir hisle ondan tiksiniyordu..
AMA YIKILAN YUVALARIN, ALINAN CANLARIN, AHLARIN HESABINI VERMESİ LÂZIM DI.. BU ÂLEMDE SORULMASAYDI ORADA SORULURDU BU..
BİLİYORUM.. ONUN BURADA KALMASINI İÇİM GÖTÜRMÜYOR.. BU İŞİ HALLET!..
ALLAH AFEDER Mİ ETMEZ Mİ BİLEMEM BUNU? AMA SON İYİLİĞİMİDE YAPACAĞIM
ÜZME KENDİNİ BEY.. BU KADERDE BÖYLE YAZILMIŞ BİR KERE..
Konağa geldiklerinde herkesi telaş içinde gördüler.. Ama artık telaş kalmamıştı. Orhan bey oradakilere olanları kısaca anlatmış, yapacaklarını da bir emirle bildirmişti...
BU İŞLE BEN MEŞGUL OLMAK İSTERİM HALK GÖRMEDEN İŞİMİZİ BİTİRİRİZ BEY..
HASAN BEY MADEM BU HAYIRLI DÜNYA İŞİNİ ÜSTÜNE ALDI... İŞ BİTİNCEYE KADAR ONUN EMRİNDESİNİZ!..
BAŞ ÜSTÜNE ORHAN BEY.. SİZ MERAK ETMEYİN, ONA BİR CENAZE NAMAZI DA KILARIZ BİZ.....

COPYRIGHT BY ISMET KIRDAR

YUNUS EMRE

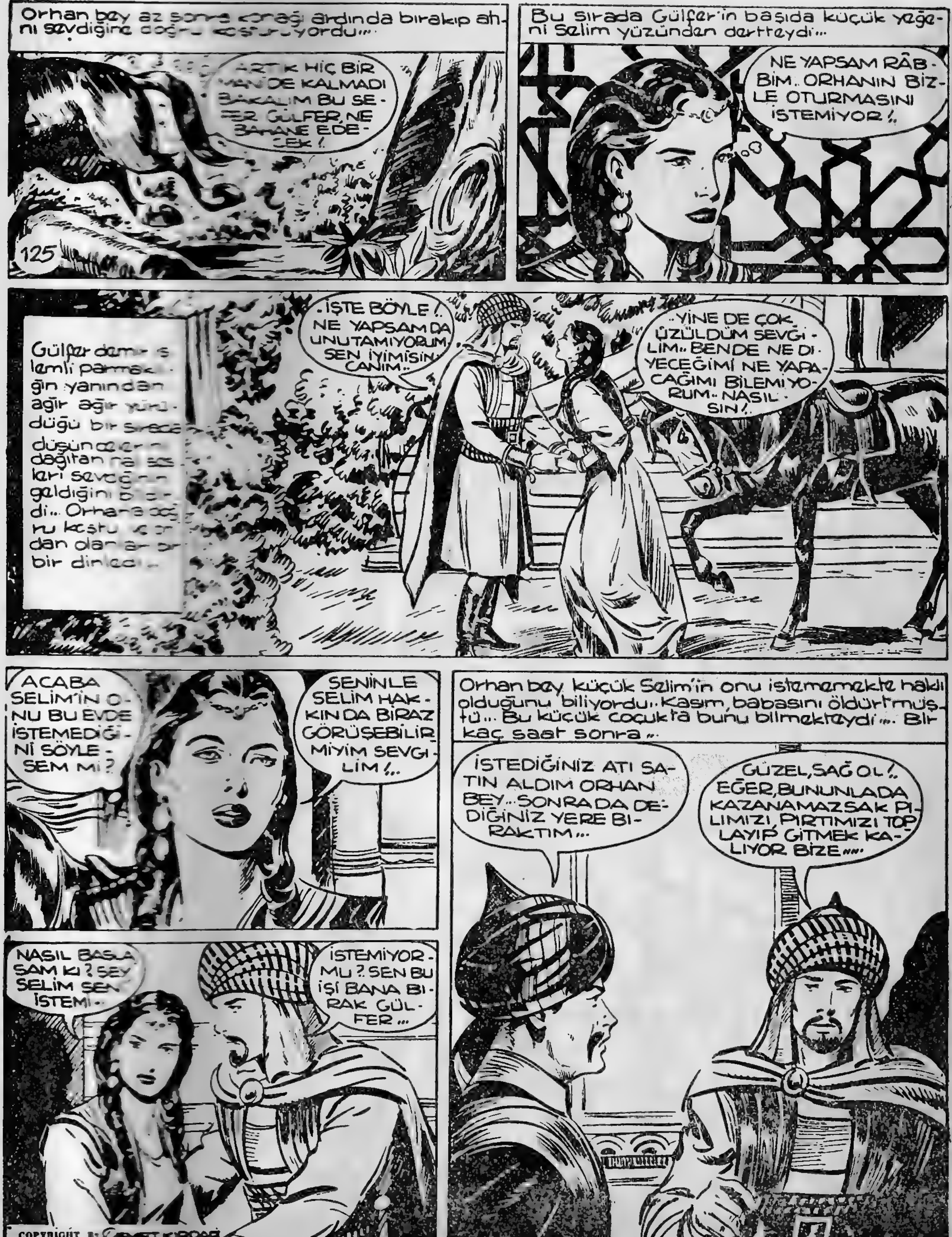
Orhan bey az sonra konağı ardında bırakıp atını sevdiğine doğru koşturuyordu...
ARTIK HİÇ BİR MANİDE KALMADI BAKALIM BU SEFER GÜLFER, NE BAHANE EDECEK!.
125
Bu sırada Gülfer'in başıda küçük yeğeni Selim yüzünden dertteydi...
NE YAPSAM RÂBBİM.. ORHANIN BİZLE OTURMASINI İSTEMİYOR!.
Gülfer demir işlemli parmaklığın yanından ağır ağır yürüdüğü bir sırada düşüncelerini dağıtan nal sesleri sevdiğinin geldiğini bildirdi... Orhana doğru koştu ve ondan olanları bir bir dinledi...
.İŞTE BÖYLE!.. NE YAPSAM DA UNUTAMIYORUM. SEN İYİMİSİN CANIM..
YİNE DE ÇOK ÜZÜLDÜM SEVGİLİM.. BENDE NE DİYECEĞİMİ NE YAPACAĞIMI BİLEMİYORUM.. NASILSIN!.
ACABA SELİM'İN ONU BU EVDE İSTEMEDİĞİNİ SÖYLESEM Mİ?
SENİNLE SELİM HAKKINDA BİRAZ GÖRÜŞEBİLİR MİYİM SEVGİLİM!..
NASIL BAŞLASAM Kİ? ŞEY SELİM SENİ İSTEMİ..
İSTEMİYOR MU? SEN BU İŞİ BANA BIRAK GÜLFER...
Orhan bey küçük Selim'in onu istememekte haklı olduğunu biliyordu.. Kasım, babasını öldürtmüştü... Bu küçük çocukta bunu bilmekteydi... Birkaç saat sonra..
İSTEDİĞİNİZ ATI SATIN ALDIM ORHAN BEY.. SONRADA DEDİĞİNİZ YERE BIRAKTIM...
GÜZEL, SAĞOL!. EĞER, BUNUNLADA KAZANAMAZSAK PILIMIZI, PIRTIMIZI TOPLAYIP GİTMEK KALIYOR BİZE...

COPYRIGHT BY CEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

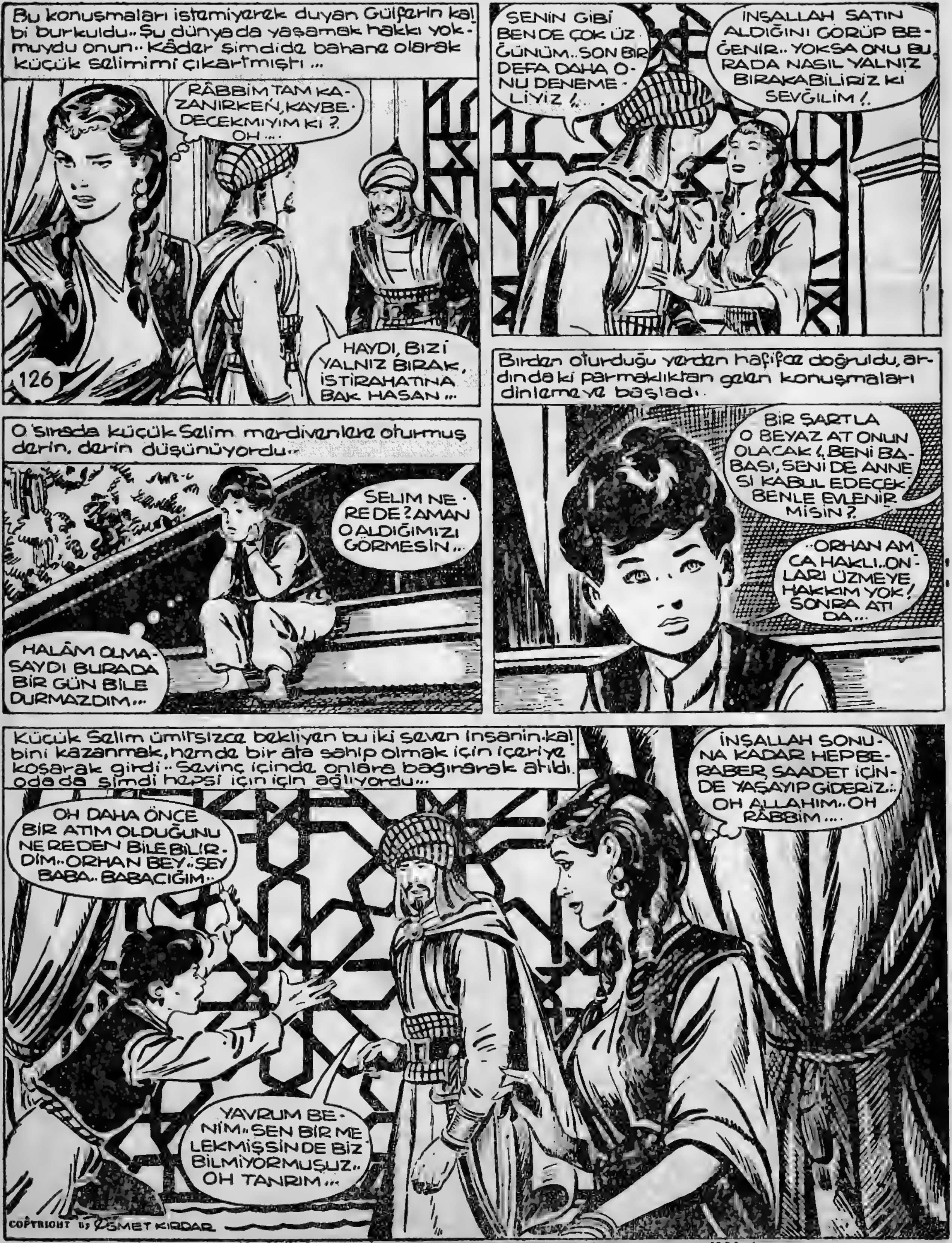
Bu konuşmaları istemiyerek duyan Gülferin kalbi burkuldu.. Şu dünyada yaşamak hakkı yok muydu onun.. Kâder şimdide bahane olarak küçük selimimi çıkartmıştı ...
RÂBBIM TAM KAZANIRKEN, KAYBEDECEKMIYIM KI ? OH ...
HAYDI, BIZI YALNIZ BIRAK, ISTIRAHATINA BAK HASAN ...
126
SENIN GIBI BENDE ÇOK ÜZGÜNÜM.. SON BIR DEFA DAHA ONU DENEMELIYIZ !...
INŞALLAH SATIN ALDIĞINI GÖRÜP BEĞENIR.. YOKSA ONU BURADA NASIL YALNIZ BIRAKABILIRIZ KI SEVGILIM !.
O sırada küçük Selim merdivenlere oturmuş derin, derin düşünüyordu...
SELIM NEREDE? AMAN O ALDIĞIMIZI GÖRMESIN...
HALÂM OLMASAYDI BURADA BIR GÜN BILE DURMAZDIM...
Birden oturduğu yerden hafifçe doğruldu, ardındaki parmaklıktan gelen konuşmaları dinlemeye başladı.
BIR ŞARTLA O BEYAZ AT ONUN OLACAK !, BENI BABASI, SENI DE ANNESI KABUL EDECEK BENLE EVLENIR MISIN ?
..ORHAN AMCA HAKLI..ONLARI ÜZMEYE HAKKIM YOK! SONRA ATI DA...
Küçük Selim ümitsizce bekliyen bu iki seven insanın kalbini kazanmak, hemde bir ata sahip olmak için içeriye koşarak girdi.. Sevinç içinde onlara bağırarak atıldı. odada şimdi hepsi için için ağlıyordu...
OH DAHA ÖNCE BIR ATIM OLDUĞUNU NEREDEN BILEBILIRDIM.. ORHAN BEY.. ŞEY BABA.. BABACIĞIM..
İNŞALLAH SONUNA KADAR HEPBERABER, SAADET İÇİNDE YAŞAYIP GIDERIZ.. OH ALLAHIM.. OH RÂBBIM ....
YAVRUM BENIM.. SEN BIR MELEKMIŞSIN DE BIZ BILMIYORMUŞUZ.. OH TANRIM...

COPYRIGHT by İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

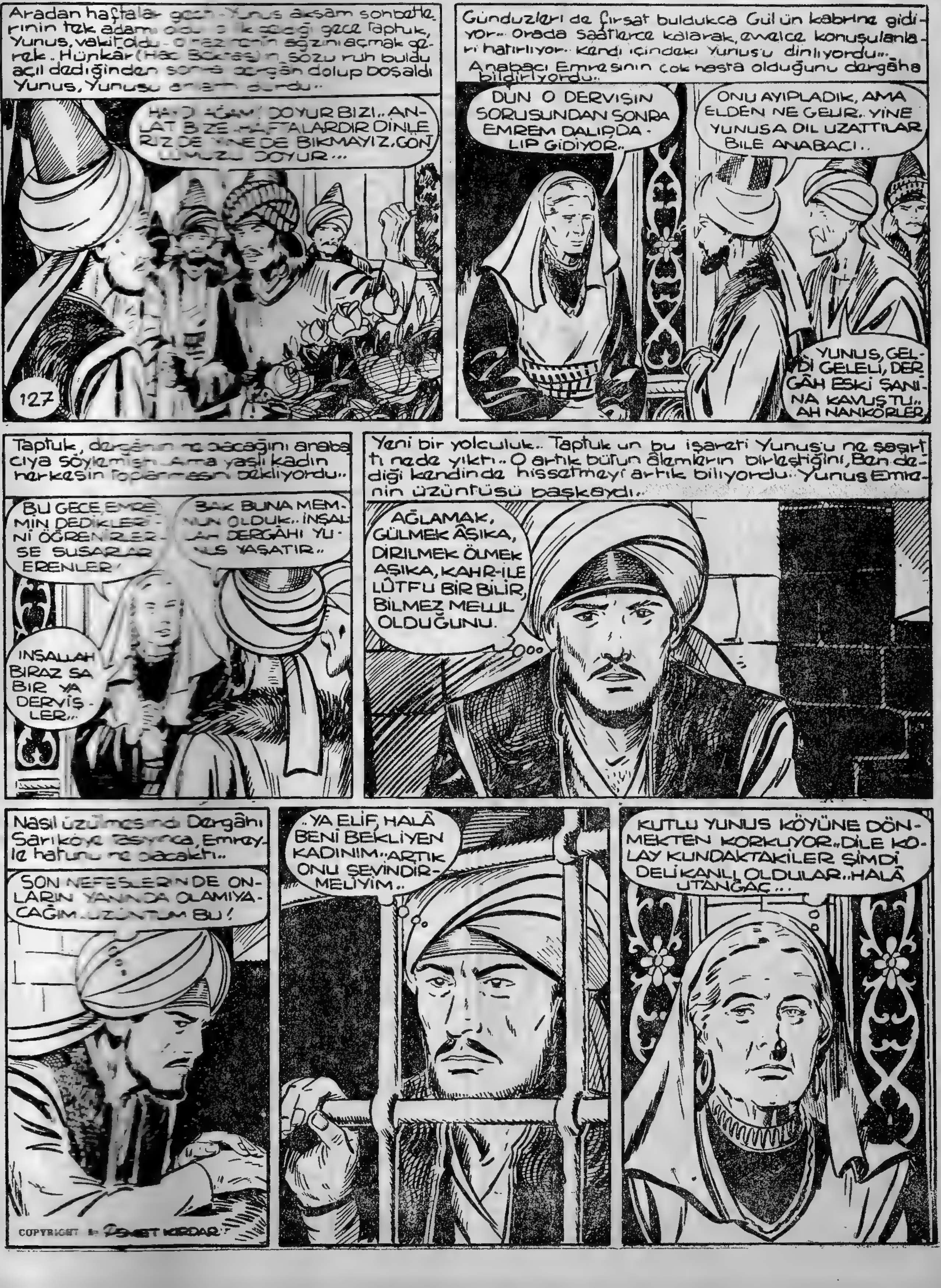
Aradan haftalar geçti. Yunus akşam sohbetlerinin tek adamı oldu. O ilk geceği gece Taptuk, Yunus, vakit oldu. O hazinenin ağzını açmak gerek.. Hünkâr (Hacı Bektaş)ın sözü ruh buldu açıl dediğinden sonra dergâh dolup boşaldı Yunus, Yunusu anlatıp durdu..
HAYDI AĞAM! DOYUR BIZI.. ANLAT BIZE. HAFTALARDIR DINLERIZ DE YINE DE BIKMAYIZ. GÖNLÜMÜZÜ DOYUR...
127
Gündüzleri de fırsat buldukca Gül'ün kabrine gidiyor.. Orada saatlerce kalarak, evvelce konuşulanları hatırlıyor.. Kendi içindeki Yunus'u dinliyordu...
Anabacı Emre'sinin çok hasta olduğunu dergâha bildiriyordu..
DÜN O DERVIŞIN SORUSUNDAN SONRA EMREM DALIPDALIP GIDIYOR..
ONU AYIPLADIK, AMA ELDEN NE GELIR.. YINE YUNUSA DIL UZATTILAR BILE ANABACI..
YUNUS, GELDI GELELI, DERGÂH ESKI ŞANINA KAVUŞTU.. AH NANKÖRLER
Taptuk, dergâhın ne olacağını anabacıya söylemişti. Ama yaşlı kadın herkesin toplanmasını bekliyordu..
BU GECE, EMREMIN DEDIKLERINI ÖĞRENIRLERSE SUSARLAR ERENLER!
BAK BUNA MEMNUN OLDUK.. INŞALLAH DERGÂHI YUNUS YAŞATIR..
INŞALLAH BIRAZ SABIR YA DERVIŞLER..
Yeni bir yolculuk.. Taptuk'un bu işareti Yunus'u ne şaşırttı ne de yıktı.. O artık bütün âlemlerin birleştiğini, Ben dediği kendinde hissetmeyi artık biliyordu.. Yunus Emre'nin üzüntüsü başkaydı..
AĞLAMAK, GÜLMEK ÂŞIKA, DIRILMEK ÖLMEK AŞIKA, KAHR-ILE LÛTFU BIR BILIR, BILMEZ MELUL OLDUĞUNU.
Nasıl üzülmesin.. Dergâhı Sarıköy'e taşıyınca, Emre'yle hatunu ne olacaktı..
SON NEFESLERINDE ONLARIN YANINDA OLAMIYACAĞIM.. ÜZÜNTÜM BU!
..YA ELIF, HALÂ BENI BEKLIYEN KADINIM.. ARTIK ONU SEVINDIRMELIYIM..
KUTLU YUNUS KÖYÜNE DÖNMEKTEN KORKUYOR.. DILE KOLAY KUNDAKTAKILER ŞIMDI DELIKANLI OLDULAR.. HALÂ UTANGAÇ...
COPYRIGHT by [illegible] KIRDAR

YUNUS EMRE

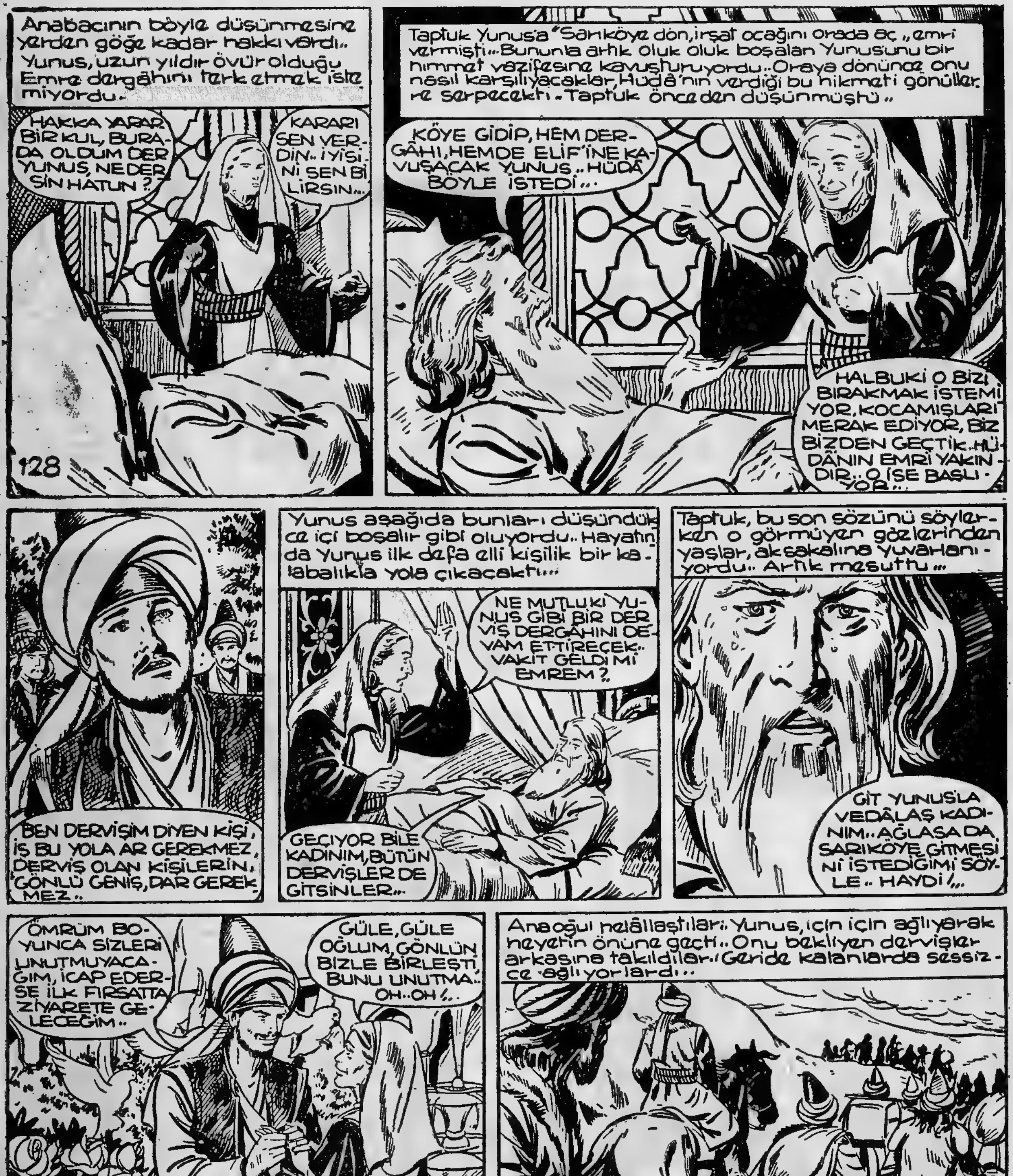
Anabacının böyle düşünmesine yerden göğe kadar hakkı vardı.. Yunus, uzun yıldır övür olduğu Emre dergâhını terk etmek istemiyordu..
HAKKA YARAR BİR KUL, BURADA OLDUM DER YUNUS, NE DERSİN HATUN ?..
KARARI SEN VERDİN.. İYİSİNİ SEN BİLİRSİN...
128
Tapţuk Yunus'a "Sarıköye dön, irşat ocağını orada aç „ emri vermişti... Bununla artık oluk oluk boşalan Yunus'unu bir himmet vazifesine kavuşturuyordu.. Oraya dönünce onu nasıl karşılıyacaklar, Hüdâ'nın verdiği bu hikmeti gönüllere serpecekti. Tapţuk önceden düşünmüştü.
KÖYE GİDİP, HEM DERGÂHI, HEMDE ELİF'İNE KAVUŞACAK YUNUS.. HÜDÂ BÖYLE İSTEDİ...
HALBUKİ O BİZİ BIRAKMAK İSTEMİYOR, KOCAMIŞLARI MERAK EDİYOR, BİZ BİZDEN GEÇTİK. HÜDÂNIN EMRİ YAKINDIR.. O İŞE BAŞLIYOR...
BEN DERVİŞİM DİYEN KİŞİ, İŞ BU YOLA AR GEREKMEZ, DERVİŞ OLAN KİŞİLERİN, GÖNLÜ GENİŞ, DAR GEREKMEZ..
Yunus aşağıda bunları düşündükçe içi boşalır gibi oluyordu.. Hayatında Yunus ilk defa elli kişilik bir kalabalıkla yola çıkacaktı...
NE MUTLU Kİ YUNUS GİBİ BİR DERVİŞ DERGÂHINI DEVAM ETTİRECEK.. VAKİT GELDİ Mİ EMREM ?..
GEÇİYOR BİLE KADINIM, BÜTÜN DERVİŞLER DE GİTSİNLER...
Tapţuk, bu son sözünü söylerken o görmüyen gözlerinden yaşlar, aksakalına yuvarlanıyordu.. Artık mesuttu...
GİT YUNUS'LA VEDÂLAŞ KADINIM.. AĞLASA DA SARIKÖYE GİTMESİNİ İSTEDİĞİMİ SÖYLE.. HAYDİ !..
ÖMRÜM BOYUNCA SİZLERİ UNUTMUYACAĞIM, İCAP EDERSE İLK FIRSATTA ZİYARETE GELECEĞİM..
GÜLE, GÜLE OĞLUM, GÖNLÜN BİZLE BİRLEŞTİ, BUNU UNUTMA.. OH..OH !..
Anaoğul helâllaştılar. Yunus, için için ağlıyarak heyetin önüne geçti.. Onu bekliyen dervişler arkasına takıldılar. Geride kalanlarda sessizce ağlıyorlardı..

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

Aradan çok geçmedi şöhreti, deyişleri halk tarafından sevilen Yunus'un Sarıköye döndüğü haberi etrafa hızla yayıldı

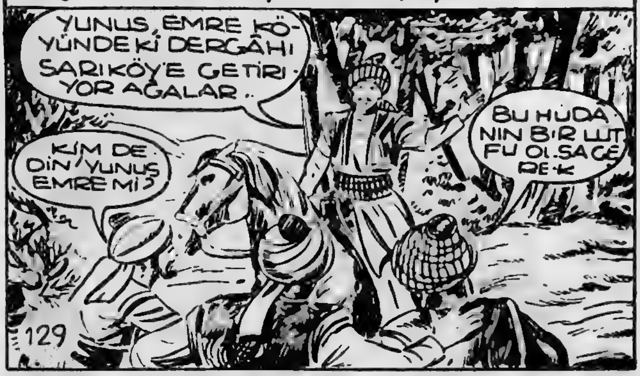
YUNUS EMRE KÖYÜNDEKİ DERGÂHI SARIKÖY'E GETİRİYOR AĞALAR..
KİM DEDİN YUNUS EMRE Mİ?
BU HÜDANIN BİR LUTFU OLSA GEREK
129

Genç atlı neşeliydi..o Yunus Emreyi yıllarca önce bir bebek iken tanıyıp sevmişti. Artık köyün kaderi değişiyordu..

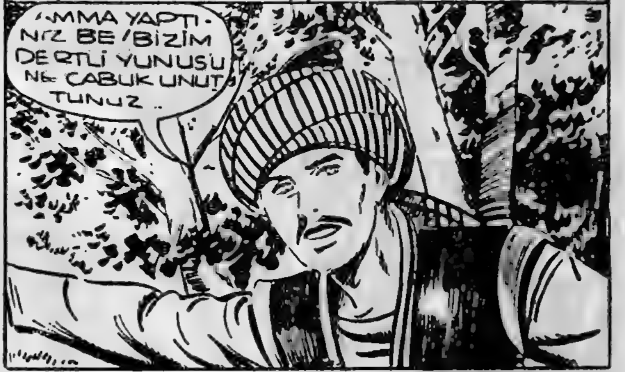
AMMA YAPTINIZ BE! BİZİM DERTLİ YUNUSU NE CABUK UNUTTUNUZ..

Atlının getirdiği bu haber onu tanıyanları sevenleri çok şaşırtmıştı.

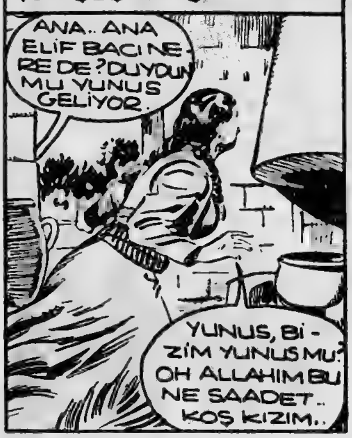
ANA.. ANA ELİF BACI NEREDE? DUYDUN MU YUNUS GELİYOR.
YUNUS, BİZİM YUNUS MU? OH ALLAHIM BU NE SAADET.. KOŞ KIZIM..

Genç kız heyecan içinde koştu Elifin yanına ulaştı.. Adeta dili tutulmuştu...

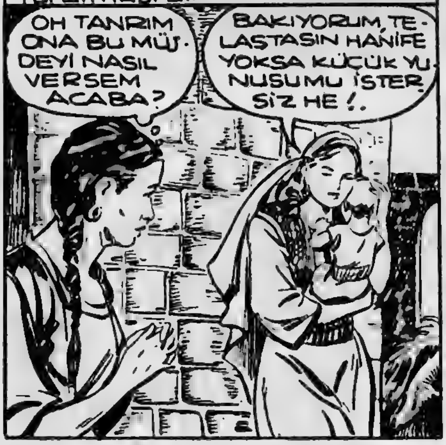
OH TANRIM ONA BU MÜJDEYİ NASIL VERSEM ACABA?
BAKIYORUM, TELAŞTASIN HANİFE YOKSA KÜÇÜK YUNUSUMU İSTERSİZ HE!.

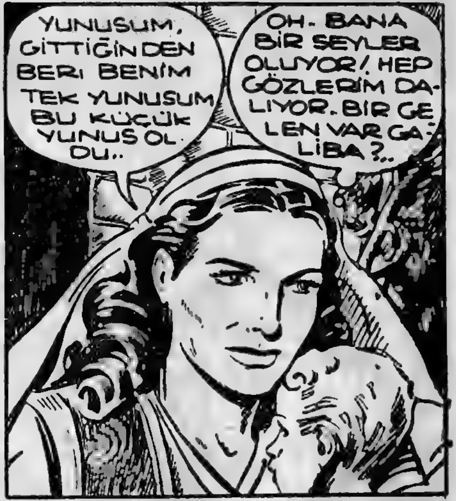
YUNUSUM, GİTTİĞİNDEN BERİ BENİM TEK YUNUSUM BU KÜÇÜK YUNUS OLDU..
OH. BANA BİR ŞEYLER OLUYOR! HEP GÖZLERİM DALIYOR.. BİR GELEN VAR GALİBA?..

Yunus Taptuk dergâhına gideli köy çok değişmişti Şimdi ne anacığı, ne de onu oğlu gibi çok seven dedesi Hoca hayattaydı.. Demek zaman onu beklemekle bu kadar çabuk geçebilmişti.. Hanife kız fazla dayanamadı..

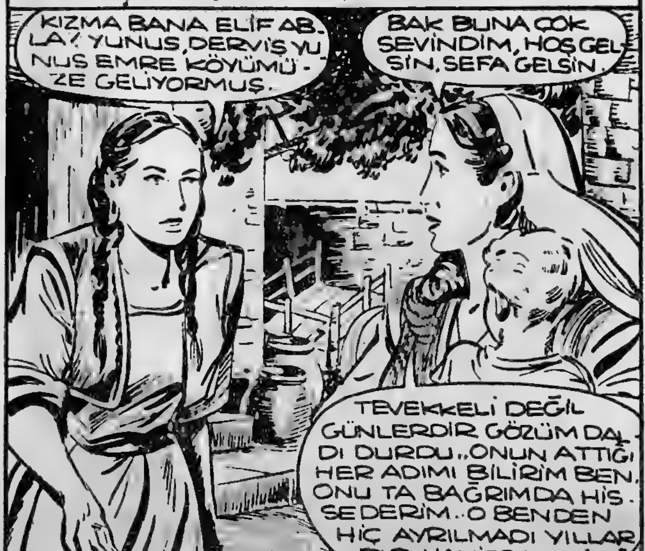
KIZMA BANA ELİF ABLA! YUNUS, DERVİŞ YUNUS EMRE KÖYÜMÜZE GELİYORMUŞ.
BAK BUNA ÇOK SEVİNDİM, HOŞ GELSİN, SEFA GELSİN.
TEVEKKELİ DEĞİL GÜNLERDİR GÖZÜM DALDI DURDU.. ONUN ATTIĞI HER ADIMI BİLİRİM BEN. ONU TA BAĞRIMDA HİSSEDERİM.. O BENDEN HİÇ AYRILMADI YILLARDIR HANİFE KIZ!

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

Elif kucağındaki küçük Yunusu ablasına vermiş kırlara doğru evvelce soğuk bir havada beklediği yol ağzına gidiyordu.. Ama oraya giden sadece Elif miydi ki ya Yunus..

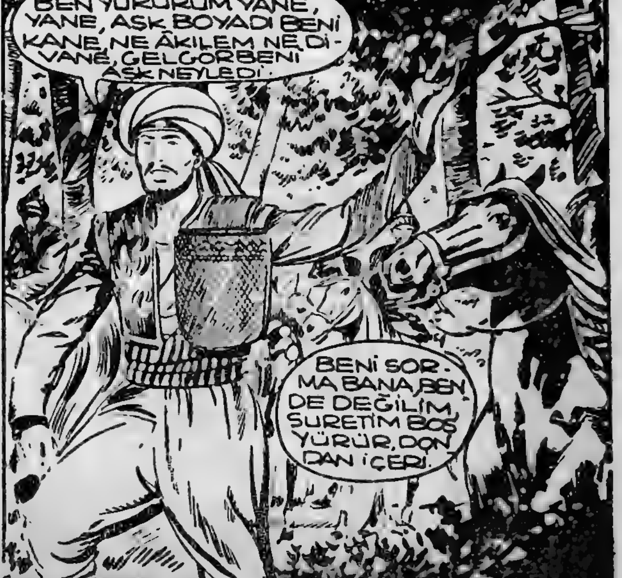
BEN YÜRÜRÜM YANE, YANE, AŞK BOYADI BENİ KANE, NE ÂKILEM NE DİVANE, GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ.
BENİ SORMA BANA, BEN DE DEĞİLİM, SURETİM BOŞ YÜRÜR, DONDAN İÇERİ.

YUNUS EMRE

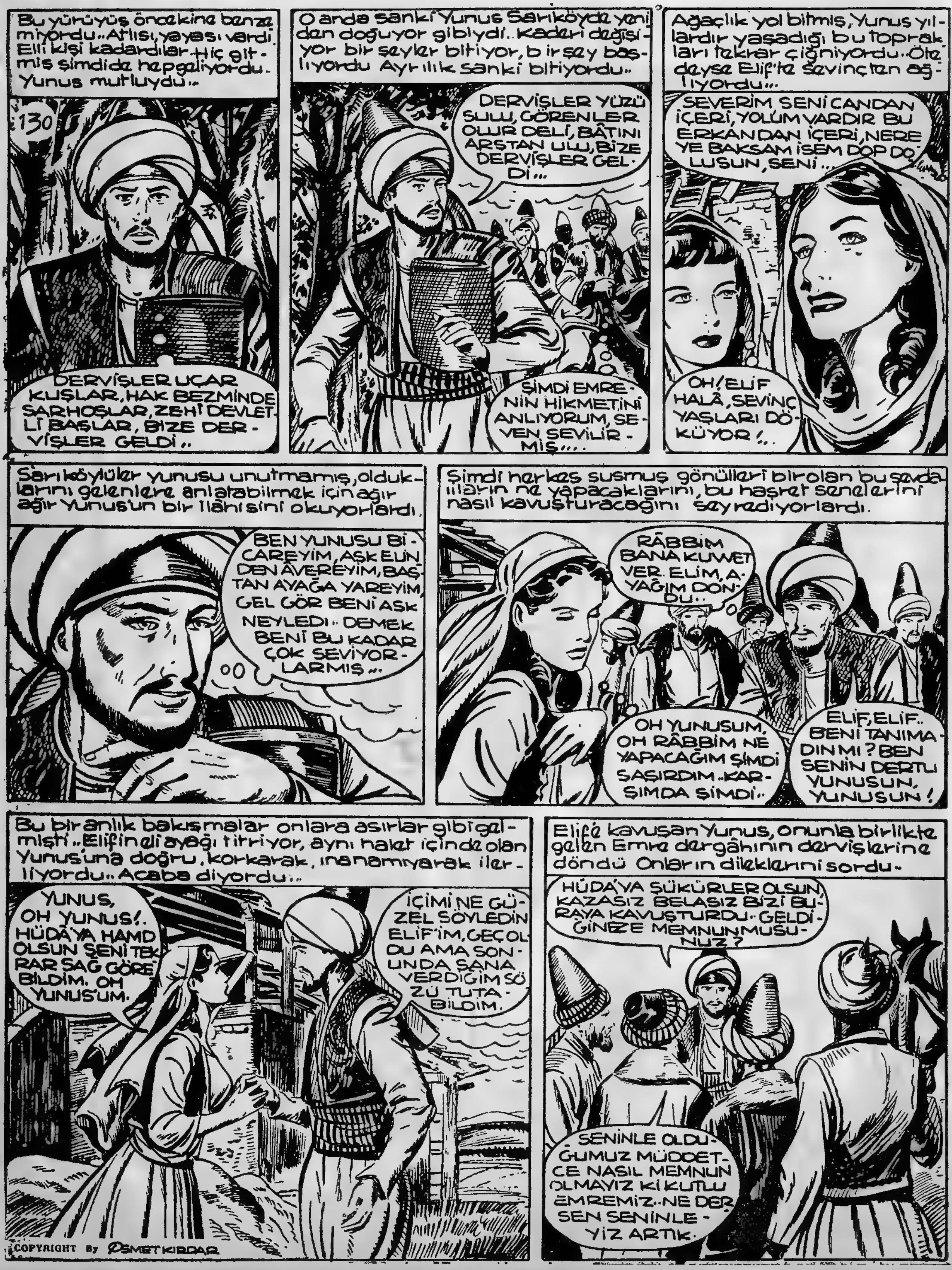
130
Bu yürüyüş öncekine benzemiyordu.. Atlısı, yayası vardi. Elli kişi kadardılar. Hiç gitmiş şimdide hepgeliyordu. Yunus mutluydu..
DERVİŞLER UÇAR KUŞLAR, HAK BEZMİNDE SARHOŞLAR, ZEHİ DEVLETLİ BAŞLAR, BİZE DERVİŞLER GELDİ..
O anda sanki Yunus Sarıköyde yeniden doğuyor gibiydi.. Kaderi değişiyor bir şeyler bitiyor, bir şey başlıyordu Ayrılık sanki bitiyordu..
DERVİŞLER YÜZÜ SULU, GÖRENLER OLUR DELİ, BÂTINI ARSTAN ULU, BİZE DERVİŞLER GELDİ...
ŞİMDİ EMRENİN HİKMETİNİ ANLIYORUM, SEVEN SEVİLİRMİŞ....
Ağaçlık yol bitmiş, Yunus yıllardır yaşadığı bu toprakları tekrar çiğniyordu.. Öte deyse Elif'te sevinçten ağlıyordu..
SEVERİM SENİ CANDAN İÇERİ, YOLUM VARDIR BU ERKÂNDAN İÇERİ, NEREYE BAKSAM İSEM DOP DOLUSUN, SENİ...
OH! ELİF HALÂ, SEVİNÇ YAŞLARI DÖKÜYOR!..
Sarıköylüler yunusu unutmamış, olduklarını gelenlere anlatabilmek için ağır ağır Yunus'un bir İlâhisini okuyorlardı.
BEN YUNUSU BİCAREYİM, AŞK ELİNDEN ÂVEREYİM, BAŞTAN AYAĞA YAREYİM, GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ.. DEMEK BENİ BU KADAR ÇOK SEVİYORLARMIŞ...
Şimdi herkes susmuş gönülleri birolan bu sevdalıların ne yapacaklarını, bu hasret senelerini nasıl kavuşturacağını seyrediyorlardı.
RÂBBİM BANA KUWET VER. ELİM, AYAĞIM DONDU..
OH YUNUSUM, OH RÂBBİM NE YAPACAĞIM ŞİMDİ ŞAŞIRDIM.. KARŞIMDA ŞİMDİ..
ELİF, ELİF.. BENİ TANIMADIN MI? BEN SENİN DERTLI YUNUSUN, YUNUSUN!
Bu bir anlık bakışmalar onlara asırlar gibi gelmişti.. Elifin eli ayağı titriyor, aynı halet içinde olan Yunus'una doğru, korkarak, inanamıyarak ilerliyordu.. Acaba diyordu..
YUNUS, OH YUNUS!. HÜDA'YA HAMD OLSUN ŞENİ TEKRAR SAĞ GÖREBİLDİM. OH YUNUS'UM.
İÇİMİ NE GÜZEL SÖYLEDİN ELİF'İM, GEÇ OLDU AMA SONUNDA SANA VERDİĞİM SÖZÜ TUTABİLDİM.
Elifé kavuşan Yunus, onunla birlikte gelen Emre dergâhının dervişlerine döndü Onların dileklerini sordu.
HÜDA'YA ŞÜKÜRLER OLSUN, KAZASIZ BELASIZ BİZİ BURAYA KAVUŞTURDU.. GELDİĞİNİZE MEMNUN MUSUNUZ?
SENİNLE OLDUĞUMUZ MÜDDETCE NASIL MEMNUN OLMAYIZ Kİ KUTLU EMREMİZ.. NE DER SEN SENİNLEYİZ ARTIK.

COPYRIGHT By ØSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

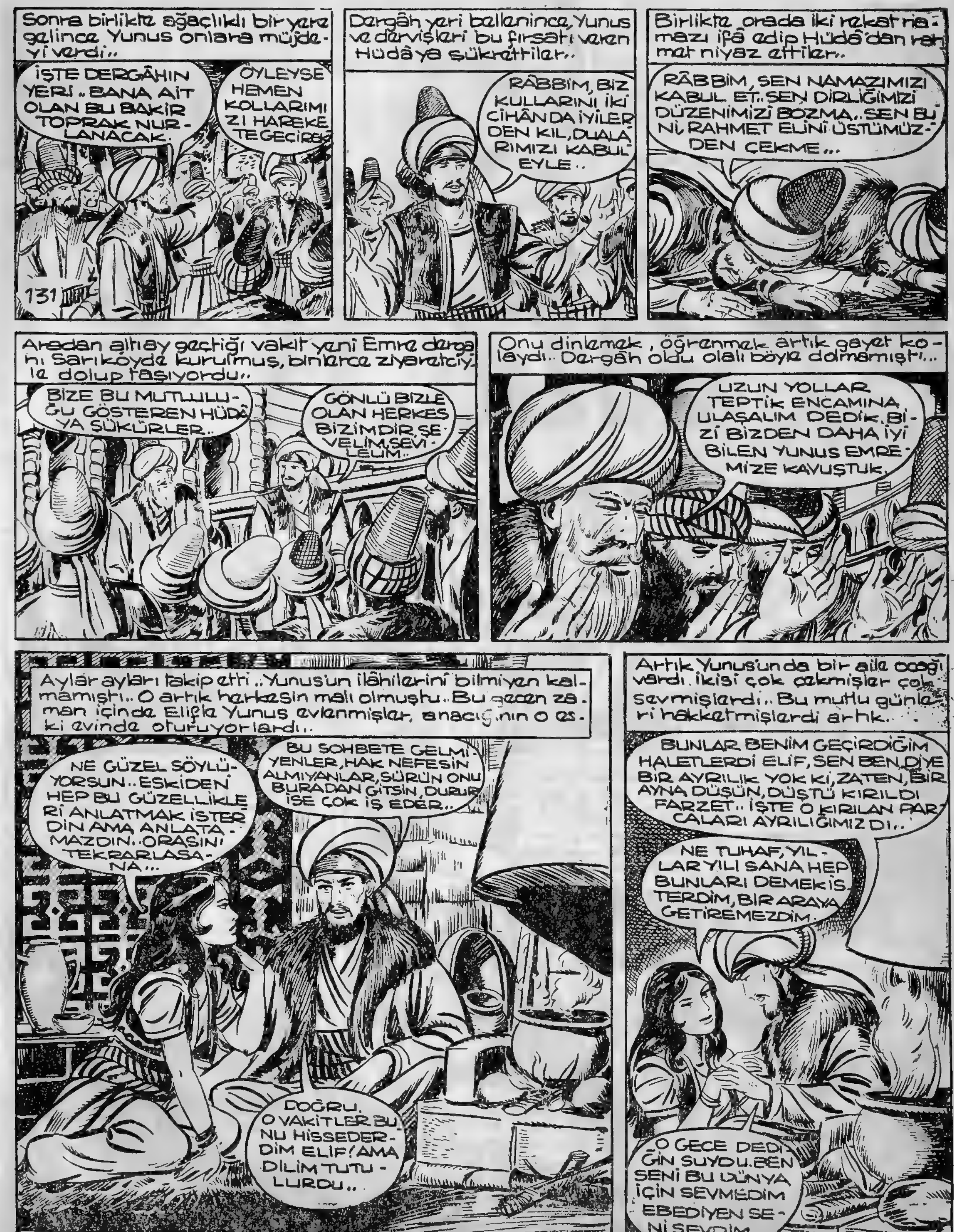
Sonra birlikte ağaçlıklı bir yere gelince Yunus onlara müjdeyi verdi..
İŞTE DERGÂHIN YERİ.. BANA AİT OLAN BU BAKİR TOPRAK NURLANACAK.
ÖYLEYSE HEMEN KOLLARIMIZI HAREKETE GEÇİREL
131
Dergâh yeri bellenince, Yunus ve dervişleri bu fırsatı veren Hüdâ'ya şükrettiler..
RÂBBİM, BİZ KULLARINI İKİ CİHÂNDA İYİLERDEN KIL, DUALARIMIZI KABUL EYLE..
Birlikte orada iki rekat namazı ifâ edip Hüdâ'dan rahmat niyaz ettiler..
RÂBBİM, SEN NAMAZIMIZI KABUL ET.. SEN DİRLİĞİMİZİ DÜZENİMİZİ BOZMA.. SEN BUNİ, RAHMET ELİNİ ÜSTÜMÜZDEN ÇEKME...
Aradan altı ay geçtiği vakit yeni Emre dergahı Sarıköyde kurulmuş, binlerce ziyaretçiyle dolup taşıyordu..
BİZE BU MUTLULUĞU GÖSTEREN HÜDÂ'YA ŞÜKÜRLER..
GÖNLÜ BİZLE OLAN HERKES BİZİMDİR, SEVELİM, SEVİLELİM..
Onu dinlemek, öğrenmek artık gayet kolaydı.. Dergâh oldu olalı böyle dolmamıştı...
UZUN YOLLAR TEPTİK ENCAMINA ULAŞALIM DEDİK. BİZİ BİZDEN DAHA İYİ BİLEN YUNUS EMREMİZE KAVUŞTUK.
Aylar ayları takip etti.. Yunus'un ilâhilerini bilmiyen kalmamıştı.. O artık herkesin malı olmuştu.. Bu geçen zaman içinde Elif'le Yunus evlenmişler, anacığının o eski evinde oturuyorlardı..
NE GÜZEL SÖYLÜYORSUN.. ESKİDEN HEP BU GÜZELLİKLERİ ANLATMAK İSTERDİN AMA ANLATAMAZDIN.. ORASINI TEKRARLASANA...
BU SOHBETE GELMİYENLER, HAK NEFESİN ALMIYANLAR, SÜRÜN ONU BURADAN GİTSİN, DURUR İSE ÇOK İŞ EDER..
DOĞRU, O VAKİTLER BUNU HİSSEDERDİM ELİF! AMA DİLİM TUTULURDU..
Artık Yunus'un da bir aile ocağı vardı. İkisi çok çekmişler çok sevmişlerdi.. Bu mutlu günleri hakketmişlerdi artık..
BUNLAR BENİM GEÇİRDİĞİM HALETLERDİ ELİF, SEN BEN DİYE BİR AYRILIK YOK Kİ, ZATEN, BİR AYNA DÜŞÜN, DÜŞTÜ KIRILDI FARZET.. İŞTE O KIRILAN PARÇALARI AYRILIĞIMIZDI..
NE TUHAF, YILLAR YILI SANA HEP BUNLARI DEMEK İSTERDİM, BİR ARAYA GETİREMEZDİM.
O GECE DEDİĞİN SUYDU. BEN SENİ BU DÜNYA İÇİN SEVMEDİM EBEDİYEN SENİ SEVDİM...

COPYRIGHT By İSMET KIRÇAR

YUNUS EMRE

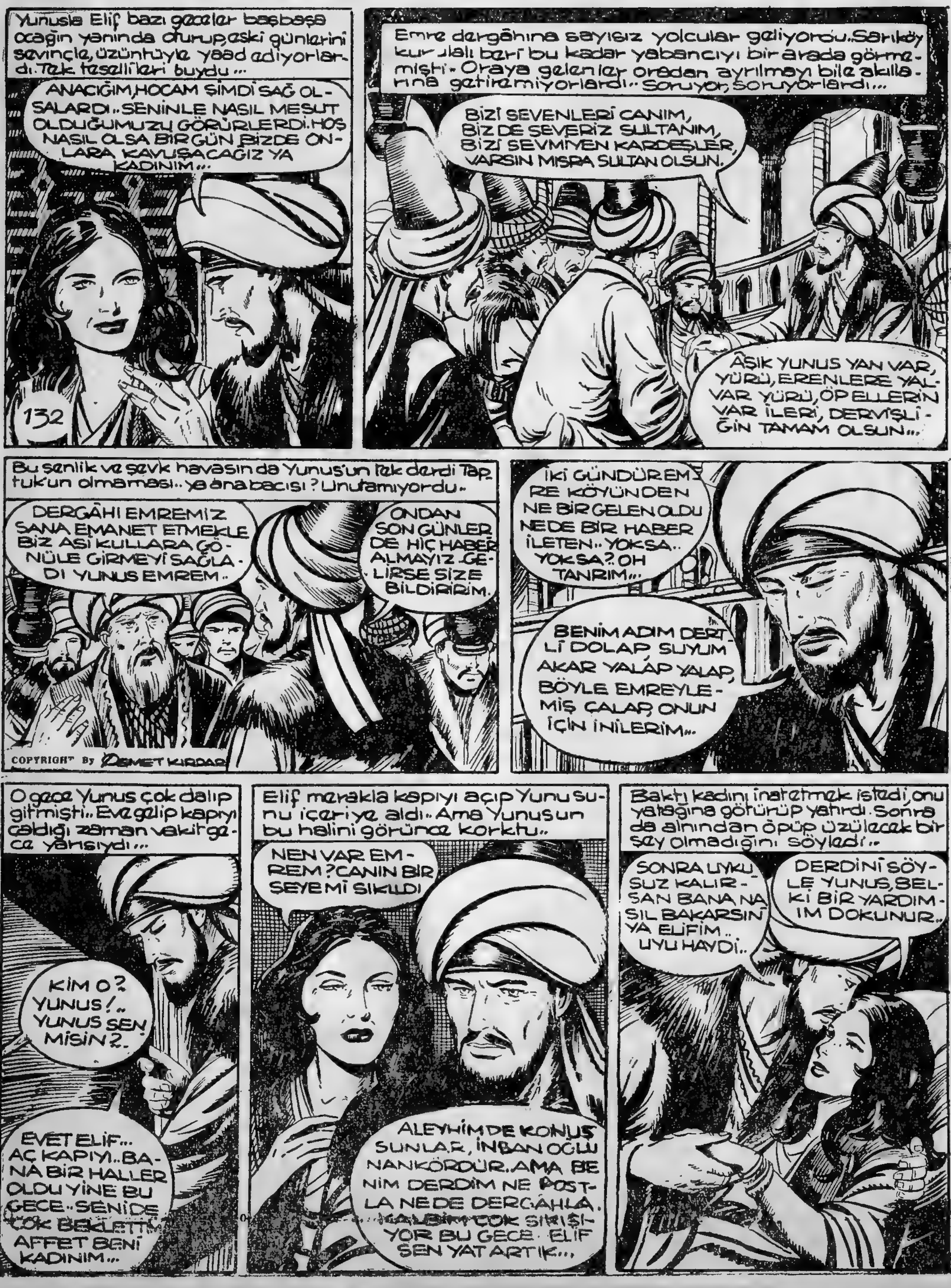
Yunusla Elif bazı geceler başbaşa ocağın yanında oturup, eski günlerini sevinçle, üzüntüyle yaad ediyorlardı. Tek teselliileri buydu...
ANACIĞIM, HOCAM ŞİMDİ SAĞ OLSALARDI.. SENİNLE NASIL MESUT OLDUĞUMUZU GÖRÜRLERDİ. HOŞ NASIL OLSA BİR GÜN BİZDE ONLARA KAVUŞACAĞIZ YA KADINIM...
132
Emre dergâhına sayısız yolcular geliyordu. Sarıköy kurulalı beri bu kadar yabancıyı bir arada görmemişti.. Oraya gelenler oradan ayrılmayı bile akıllarına getiremiyorlardı.. Soruyor, soruyorlardı...
BİZİ SEVENLERİ CANIM, BİZ DE SEVERİZ SULTANIM, BİZİ SEVMİYEN KARDEŞLER, VARSIN MISRA SULTAN OLSUN.
ÂŞIK YUNUS YAN VAR, YÜRÜ, ERENLERE YALVAR YÜRÜ, ÖP ELLERİN VAR İLERİ, DERVİŞLİĞİN TAMAM OLSUN...
Bu şenlik ve şevk havasında Yunus'un tek derdi Taptuk'un olmaması.. ya ana bacısı? Unutamıyordu..
DERGÂHI EMREMİZ SANA EMANET ETMEKLE BİZ ASİ KULLARA GÖNÜLE GİRMEYİ SAĞLADI YUNUS EMREM..
ONDAN SON GÜNLERDE HİÇ HABER ALMAYIZ. GELİRSE SİZE BİLDİRİRİM.
COPYRIGHT By DEMET KIRDAR
İKİ GÜNDÜR EMRE KÖYÜNDEN NE BİR GELEN OLDU NEDE BİR HABER İLETEN.. YOKSA.. YOKSA?. OH TANRIM...
BENİM ADIM DERTLİ DOLAP, SUYUM AKAR YALAP YALAP, BÖYLE EMREYLEMİŞ ÇALAP, ONUN İÇİN İNİLERİM...
O gece Yunus çok dalıp gitmişti.. Eve gelip kapıyı çaldığı zaman vakit gece yarısıydı...
KİM O? YUNUS!.. YUNUS SEN MİSİN?..
EVET ELİF... AÇ KAPIYI.. BANA BİR HALLER OLDU YİNE BU GECE.. SENİDE ÇOK BEKLETTİM AFFET BENİ KADINIM...
Elif merakla kapıyı açıp Yunusu içeriye aldı.. Ama Yunusun bu halini görünce korktu..
NEN VAR EMREM? CANIN BİR ŞEYE Mİ SIKILDI
ALEYHİMDE KONUŞSUNLAR, İNSAN OĞLU NANKÖRDÜR. AMA BENİM DERDİM NE POSTLA NEDE DERGÂHLA. KALBİM ÇOK SIKIŞIYOR BU GECE. ELİF SEN YAT ARTIK...
Baktı kadını inatetmek istedi, onu yatağına götürüp yatırdı. Sonra da alnından öpüp üzülecek bir şey olmadığını söyledi..
DERDİNİ SÖYLE YUNUS, BELKİ BİR YARDIMIM DOKUNUR..
SONRA UYKUSUZ KALIRSAN BANA NASIL BAKARSIN YA ELİFİM.. UYU HAYDİ..

YUNUS EMRE

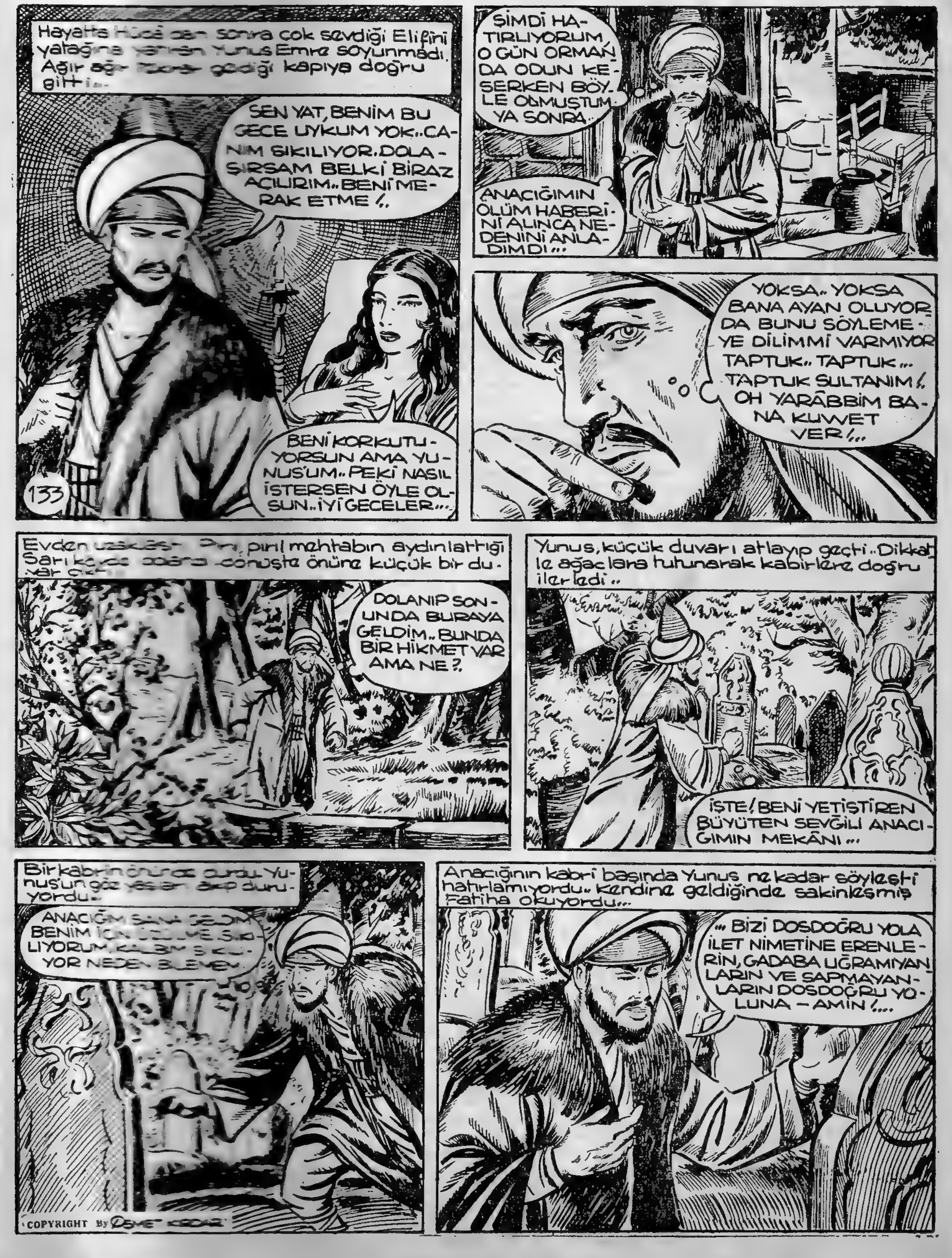
Hayatta Hüda'dan sonra çok sevdiği Elifini yatağına yatıran Yunus Emre soyunmadı. Ağır ağır [illegible] geldiği kapıya doğru gitti..
SEN YAT, BENİM BU GECE UYKUM YOK.. CANIM SIKILIYOR. DOLAŞIRSAM BELKİ BİRAZ AÇILIRIM.. BENİ MERAK ETME!..
BENİ KORKUTUYORSUN AMA YUNUS'UM.. PEKİ NASIL İSTERSEN ÖYLE OLSUN.. İYİ GECELER...
133
ŞİMDİ HATIRLIYORUM, O GÜN ORMANDA ODUN KESERKEN BÖYLE OLMUŞTUM YA SONRA..
ANACIĞIMIN ÖLÜM HABERİNİ ALINCA NEDENİNİ ANLADIMDI...
YOKSA.. YOKSA BANA AYAN OLUYOR DA BUNU SÖYLEMEYE DİLİMMİ VARMIYOR TAPTUK.. TAPTUK... TAPTUK SULTANIM!.. OH YARÂBBİM BANA KUWET VER!...
Evden uzaklaştı. Pırıl pırıl mehtabın aydınlattığı Sarı [illegible] dönüşte önüne küçük bir duvar çıktı..
DOLANIP SONUNDA BURAYA GELDİM.. BUNDA BİR HİKMET VAR AMA NE?
Yunus, küçük duvarı atlayıp geçti.. Dikkatle ağaçlara tutunarak kabirlere doğru ilerledi..
İŞTE! BENİ YETİŞTİREN BÜYÜTEN SEVGİLİ ANACIĞIMIN MEKÂNI...
Bir kabrin önünde durdu. Yunus'un göz yaşları akıp duruyordu..
ANACIĞIM SANA GELDİM BENİM İÇİN ÜZÜLME. SIKILIYORUM. KALBİM SIKILIYOR NEDEN BİLEMEM.
Anacığının kabri başında Yunus ne kadar söyleşti hatırlamıyordu.. Kendine geldiğinde sakinleşmiş Fatiha okuyordu...
... BİZİ DOSDOĞRU YOLA İLET NİMETİNE ERENLERİN, GADABA UĞRAMIYANLARIN VE SAPMAYANLARIN DOSDOĞRU YOLUNA — AMİN!...

COPYRIGHT BY [illegible]

YUNUS EMRE

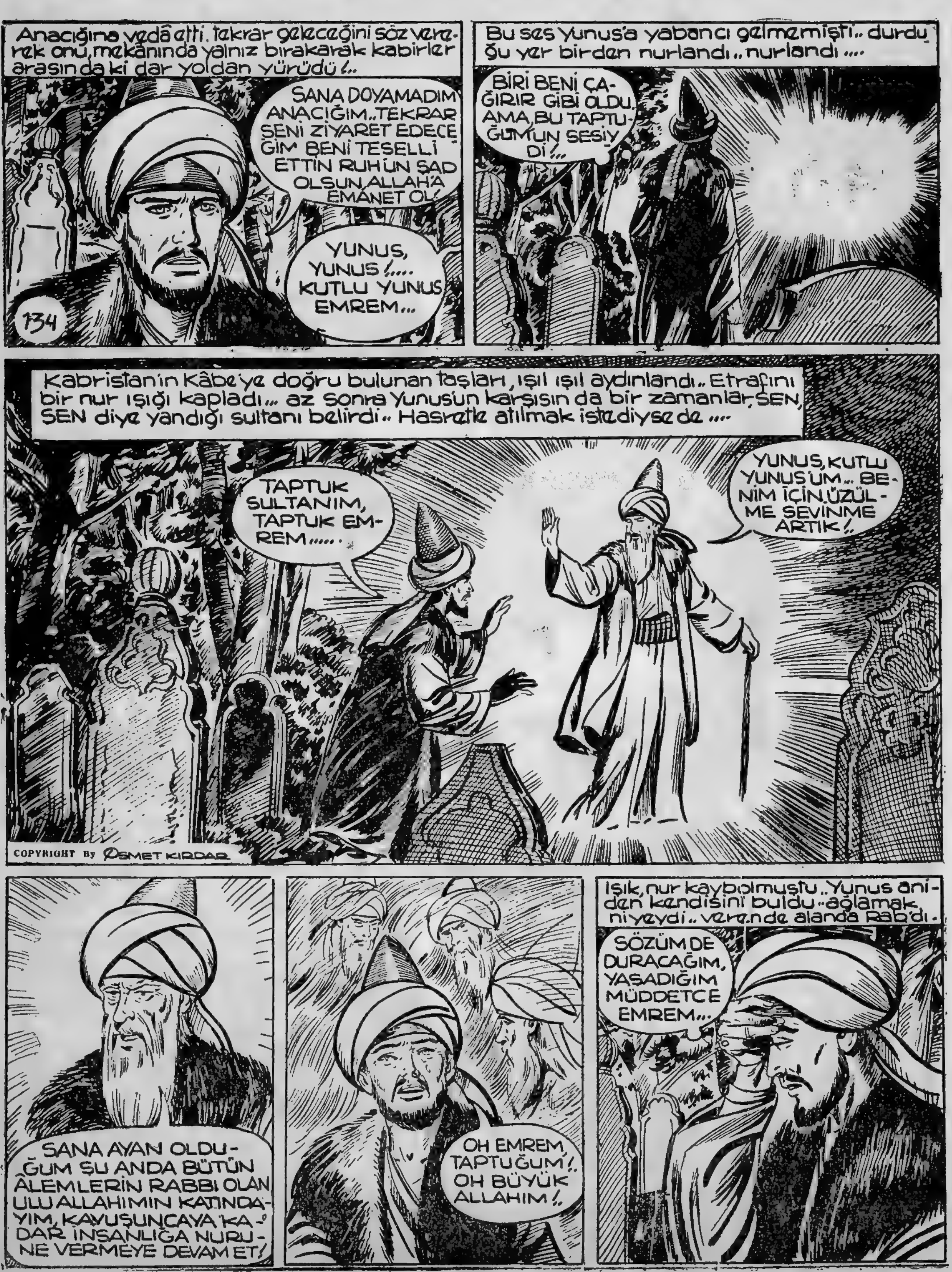
Anacığına vedâ etti. tekrar geleceğini söz vererek onu, mekânında yalnız bırakarak kabirler arasında ki dar yoldan yürüdü !..
SANA DOYAMADIM ANACIĞIM.. TEKRAR SENİ ZİYARET EDECEĞİM. BENİ TESELLİ ETTİN RUHUN ŞAD OLSUN, ALLAH'A EMANET OL.
YUNUS, YUNUS !.... KUTLU YUNUS EMREM...
134
Bu ses Yunus'a yabancı gelmemişti.. durduğu yer birden nurlandı.. nurlandı ....
BİRİ BENİ ÇAĞIRIR GİBİ OLDU. AMA, BU TAPTUĞUM'UN SESİYDİ !...
Kabristan'ın Kâbe'ye doğru bulunan taşları, ışıl ışıl aydınlandı.. Etrafını bir nur ışığı kapladı... az sonra Yunus'un karşısın da bir zamanlar, SEN, SEN diye yandığı sultanı belirdi.. Hasretle atılmak istediyse de ....
TAPTUK SULTANIM, TAPTUK EMREM......
YUNUS, KUTLU YUNUS'UM... BENİM İÇİN ÜZÜLME SEVİNME ARTIK !.
COPYRIGHT By ØSMET KIRDAR
SANA AYAN OLDUĞUM ŞU ANDA BÜTÜN ÂLEMLERİN RABBI OLAN ULU ALLAHIMIN KATINDAYIM, KAVUŞUNCAYA KADAR İNSANLIĞA NURUNE VERMEYE DEVAM ET!
OH EMREM, TAPTUĞUM !. OH BÜYÜK ALLAHIM !.
Işık, nur kaybolmuştu.. Yunus aniden kendisini buldu.. ağlamak niyeydi.. verende alanda Rab'dı.
SÖZÜM DE DURACAĞIM, YAŞADIĞIM MÜDDETCE EMREM...

YUNUS EMRE

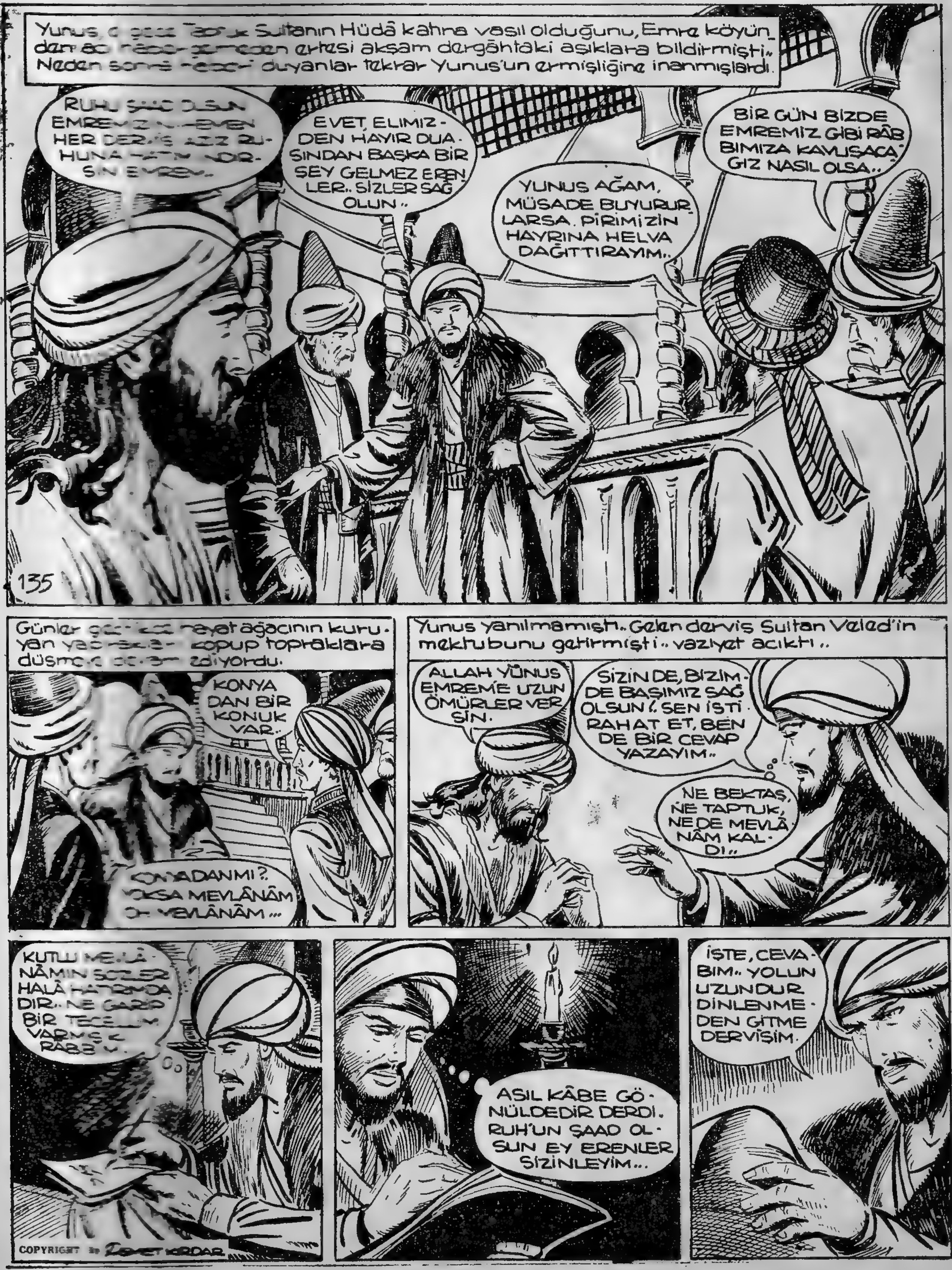
Yunus, o gece Taptuk Sultanın Hüdâ kahına vasıl olduğunu, Emre köyünden acı haberi gelmeden ertesi akşam dergâhtaki aşıklara bildirmişti.. Neden sonra haberi duyanlar tekrar Yunus'un ermişliğine inanmışlardı.
RUHU ŞAD OLSUN EMREMİZİN.. HEMEN HER DERVİŞ AZİZ RUHUNA HATİM İNDİRSİN EMREM..
EVET, ELİMİZDEN HAYIR DUASINDAN BAŞKA BİR ŞEY GELMEZ ERENLER.. SİZLER SAĞ OLUN..
YUNUS AĞAM, MÜSADE BUYURURLARSA, PİRİMİZİN HAYRINA HELVA DAĞITTIRAYIM..
BİR GÜN BİZDE EMREMİZ GİBİ RÂBBIMIZA KAVUŞACAĞIZ NASIL OLSA..
135
Günler geçtikçe hayat ağacının kuruyan yaprakları kopup topraklara düşmeye devam ediyordu.
KONYADAN BİR KONUK VAR..
KONYADANMI?. YOKSA MEVLÂNÂM OH MEVLÂNÂM...
Yunus yanılmamıştı.. Gelen derviş Sultan Veled'in mektubunu getirmişti.. vaziyet açıktı..
ALLAH YUNUS EMREME UZUN ÖMÜRLER VERSİN.
SİZİN DE, BİZİMDE BAŞIMIZ SAĞ OLSUN!. SEN İSTİRAHAT ET, BEN DE BİR CEVAP YAZAYIM..
NE BEKTAŞ, NE TAPTUK, NE DE MEVLÂNÂM KALDI..
KUTLU MEVLÂNÂMIN SÖZLERİ HALÂ HATIRIMDADIR.. NE GARİP BİR TECELLİM VARMIŞ RABBİM.
ASIL KÂBE GÖNÜLDEDİR DERDİ. RUH'UN ŞAAD OLSUN EY ERENLER SİZİNLEYİM...
İŞTE, CEVABIM.. YOLUN UZUNDUR DİNLENMEDEN GİTME DERVİŞİM.

COPYRIGHT by [illegible] KIRDAR

YUNUS EMRE

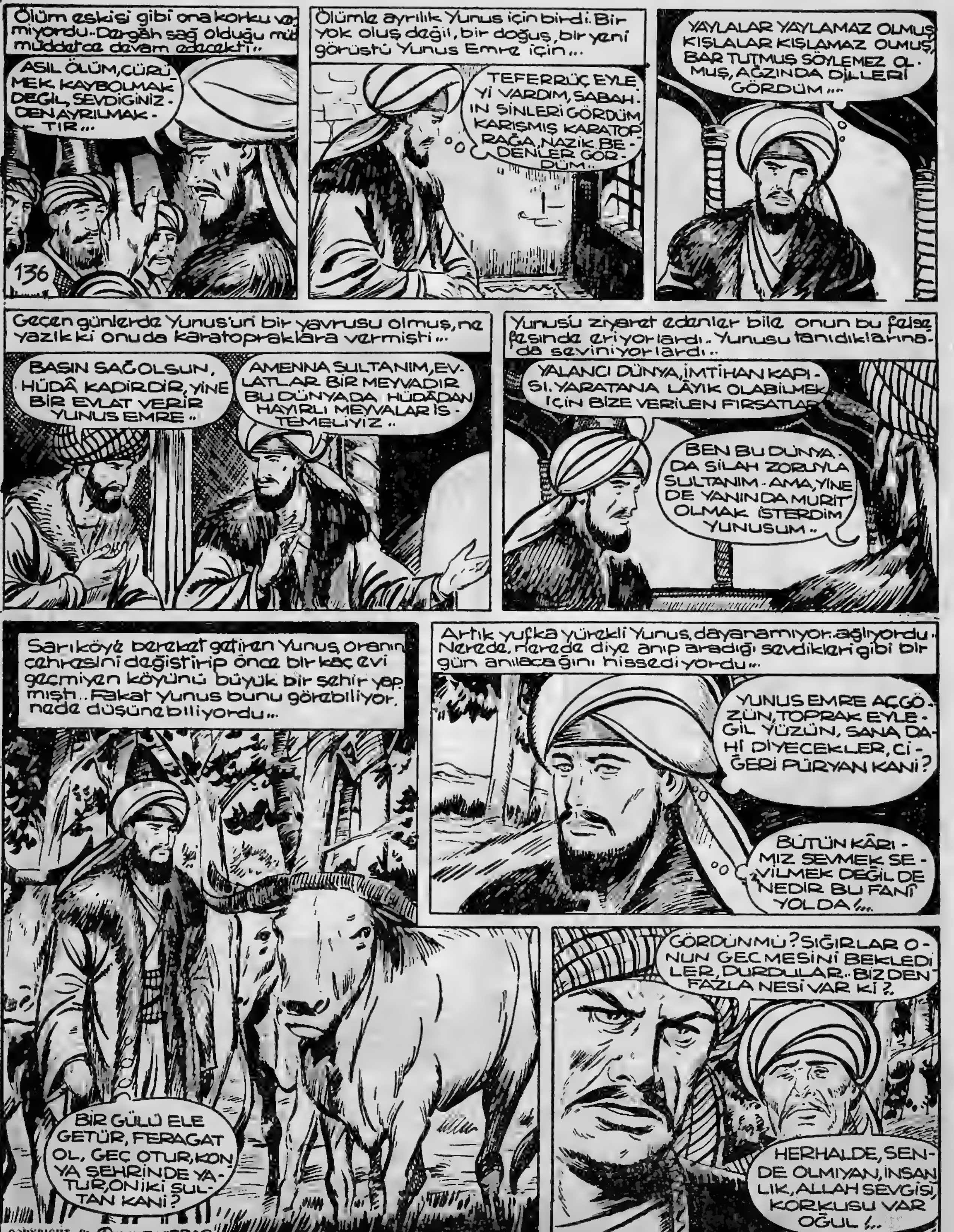
Ölüm eskisi gibi ona korku vermiyordu.. Dergâh sağ olduğu müddetce devam edecekti..
ASIL ÖLÜM, ÇÜRÜMEK KAYBOLMAK DEĞİL, SEVDİGİNİZDEN AYRILMAKTIR...
136
Ölümle ayrılık Yunus için birdi. Bir yok oluş değil, bir doğuş, bir yeni görüştü Yunus Emre için...
TEFERRÜÇ EYLEYİ VARDIM, SABAHIN ŞİNLERİ GÖRDÜM, KARIŞMIŞ KARATOPRAĞA, NAZİK BEDENLER GÖRDÜM..
YAYLALAR YAYLAMAZ OLMUŞ, KIŞLALAR KIŞLAMAZ OLMUŞ, BAR TUTMUŞ SÖYLEMEZ OLMUŞ, AĞZINDA DİLLERİ GÖRDÜM...
Geçen günlerde Yunus'un bir yavrusu olmuş, ne yazık ki onu da karatopraklara vermişti..
BAŞIN SAĞOLSUN, HÜDÂ KADİRDİR, YİNE BİR EVLAT VERİR YUNUS EMRE..
AMENNA SULTANIM, EVLATLAR BİR MEYVADIR. BU DÜNYADA HÜDÂDAN HAYIRLI MEYVALAR İSTEMELİYİZ..
Yunusu ziyaret edenler bile onun bu felsefesinde eriyorlardı.. Yunusu tanıdıklarına da seviniyorlardı..
YALANCI DÜNYA, İMTİHAN KAPISI. YARATANA LÂYIK OLABİLMEK İÇİN BİZE VERİLEN FIRSATLAR
BEN BU DÜNYADA SİLAH ZORUYLA SULTANIM. AMA, YİNE DE YANINDA MÜRİT OLMAK İSTERDİM YUNUSUM..
Sarıköye bereket getiren Yunus, oranın çehresini değiştirip önce bir kaç evi geçmiyen köyünü büyük bir şehir yapmıştı.. Fakat Yunus bunu görebiliyor, nede düşünebiliyordu..
BİR GÜLÜ ELE GETÜR, FERAGAT OL, GEÇ OTUR, KONYA ŞEHRİNDE YATUR, ONİKİ SULTAN KANİ?
Artık yufka yürekli Yunus, dayanamıyor, ağlıyordu. Nerede, nerede diye anıp aradığı sevdikleri gibi bir gün anılacağını hissediyordu...
YUNUS EMRE AÇGÖZÜN, TOPRAK EYLEGİL YÜZÜN, SANA DAHİ DİYECEKLER, CİĞERİ PÜRYAN KANİ?
BÜTÜN KÂRIMIZ SEVMEK SEVİLMEK DEĞİL DE NEDİR BU FANİ YOLDA!...
GÖRDÜN MÜ? SIĞIRLAR ONUN GEÇMESİNİ BEKLEDİLER, DURDULAR.. BİZDEN FAZLA NESİ VAR Kİ?..
HERHALDE, SENDE OLMIYAN, İNSANLIK, ALLAH SEVGİSİ, KORKUSU VAR OĞUL!...

COPYRIGHT by İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

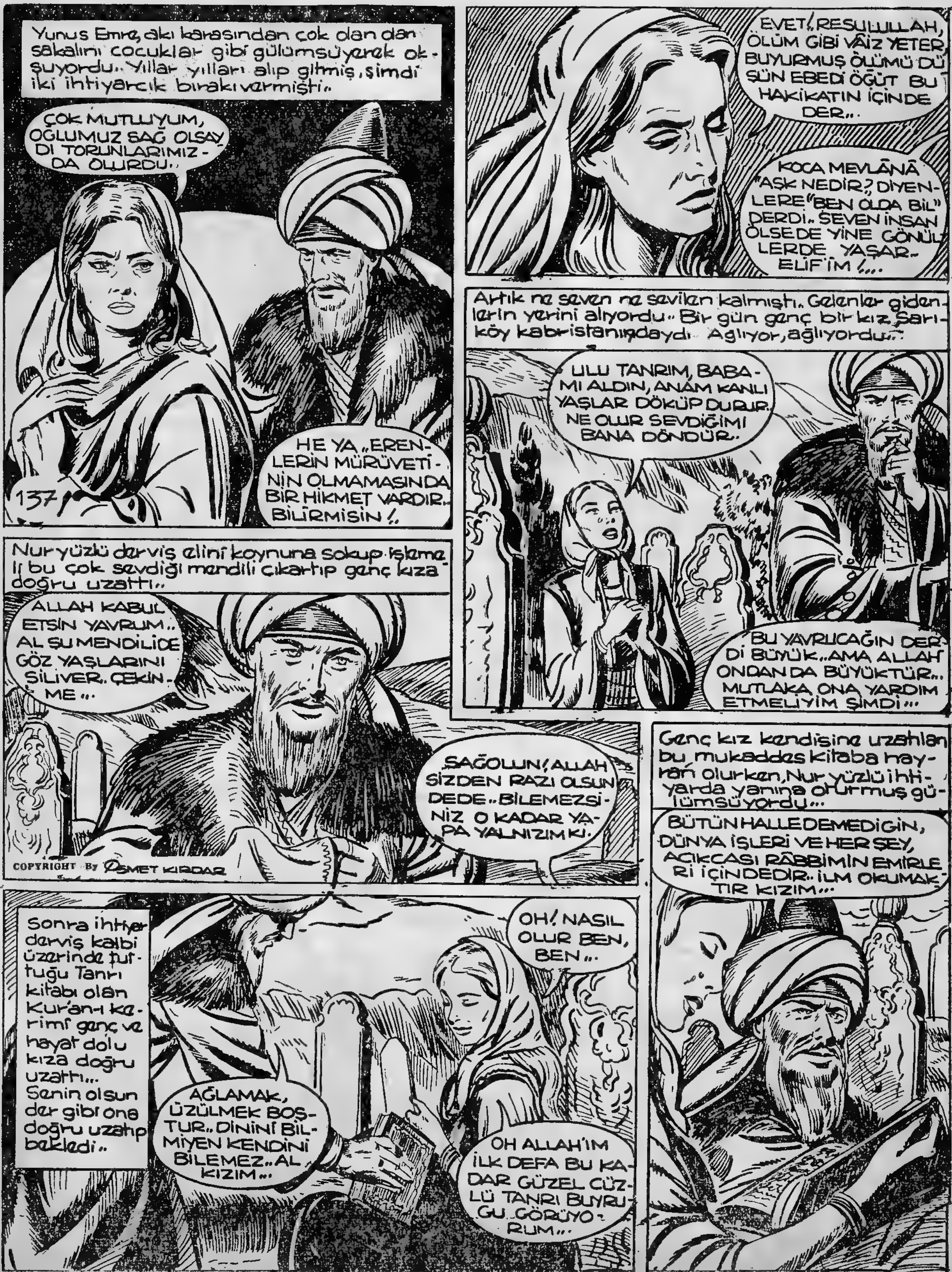
Yunus Emre, akı karasından çok olan dan sakalını çocuklar gibi gülümsüyerek okşuyordu.. Yıllar yılları alıp gitmiş, şimdi iki ihtiyarcık bırakıvermişti..
ÇOK MUTLUYUM, OĞLUMUZ SAĞ OLSAYDI TORUNLARIMIZDA OLURDU..
HE YA.. ERENLERİN MÜRÜVETİNİN OLMAMASINDA BİR HİKMET VARDIR.. BİLİRMİSİN !..
137
EVET!, RESULULLAH, ÖLÜM GİBİ VAİZ YETER BUYURMUŞ. ÖLÜMÜ DÜŞÜN EBEDİ ÖĞÜT BU HAKİKATIN İÇİNDE DER..
KOCA MEVLÂNÂ "AŞK NEDİR?" DİYENLERE "BEN OLDA BİL" DERDİ.. SEVEN İNSAN ÖLSEDE YİNE GÖNÜLLERDE YAŞAR.. ELİF'İM !...
Artık ne seven ne sevilen kalmıştı.. Gelenler gidenlerin yerini alıyordu.. Bir gün genç bir kız, Sarıköy kabristanındaydı.. Ağlıyor, ağlıyordu...
ULU TANRIM, BABAMI ALDIN, ANAM KANLI YAŞLAR DÖKÜP DURUR. NE OLUR SEVDİĞİMİ BANA DÖNDÜR.
BU YAVRUCAĞIN DERDİ BÜYÜK.. AMA ALLAH ONDAN DA BÜYÜKTÜR.. MUTLAKA ONA YARDIM ETMELİYİM ŞİMDİ...
Nur yüzlü derviş elini koynuna sokup işlemeli bu çok sevdiği mendili çıkartıp genç kıza doğru uzattı..
ALLAH KABUL ETSİN YAVRUM.. AL ŞU MENDİLİDE GÖZ YAŞLARINI SİLİVER.. ÇEKİNME...
SAĞOLUN! ALLAH SİZDEN RAZI OLSUN DEDE.. BİLEMEZSİNİZ O KADAR YAPA YALNIZIM Kİ.
Genç kız kendisine uzatılan bu mukaddes kitaba hayran olurken, Nur yüzlü ihtiyarda yanına oturmuş gülümsüyordu...
BÜTÜN HALLEDEMEDİĞİN, DÜNYA İŞLERİ VE HER ŞEY, AÇIKCASI RÂBBİMİN EMİRLERİ İÇİNDEDİR.. İLM OKUMAKTIR KIZIM...
Sonra ihtiyar derviş kalbi üzerinde tuttuğu Tanrı kitabı olan Kur'an-ı kerimi genç ve hayat dolu kıza doğru uzattı... Senin olsun der gibi ona doğru uzatıp bekledi..
OH! NASIL OLUR BEN, BEN...
AĞLAMAK, ÜZÜLMEK BOŞTUR.. DİNİNİ BİLMİYEN KENDİNİ BİLEMEZ.. AL KIZIM...
OH ALLAH'IM İLK DEFA BU KADAR GÜZEL CÜZLÜ TANRI BUYRUGU GÖRÜYORUM...

COPYRIGHT By İSMET KIRDAR

YUNUS EMRE

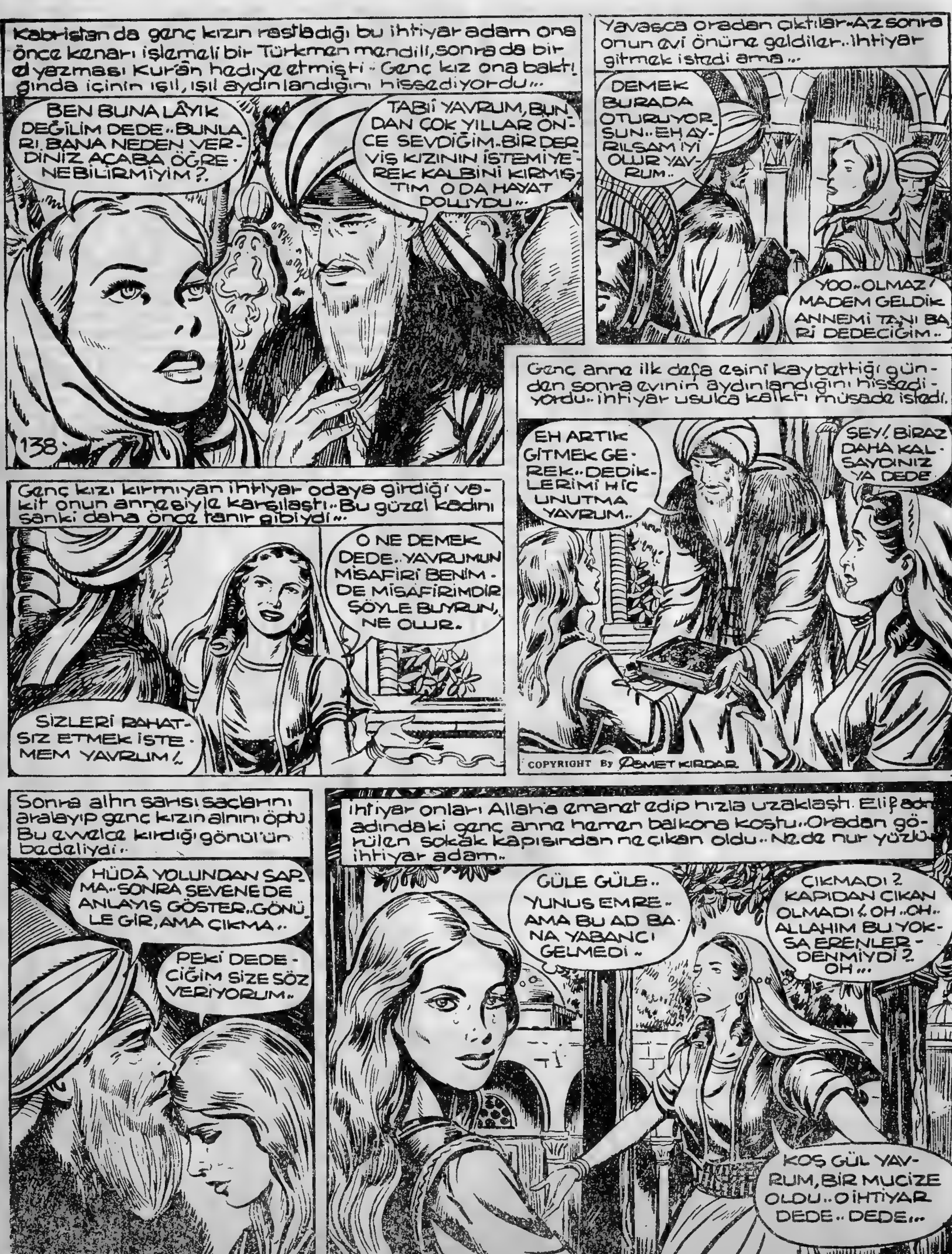
Kabristan da genç kızın rastladığı bu ihtiyar adam ona önce kenarı işlemeli bir Türkmen mendili, sonra da bir el yazması Kur'ân hediye etmişti.. Genç kız ona baktığında içinin ışıl, ışıl aydınlandığını hissediyordu...
BEN BUNA LÂYIK DEĞİLİM DEDE.. BUNLARI BANA NEDEN VERDİNİZ ACABA ÖĞRENEBİLİRMİYİM?
TABİİ YAVRUM, BUNDAN ÇOK YILLAR ÖNCE SEVDİĞİM.. BİR DERVİŞ KIZININ İSTEMİYEREK KALBİNİ KIRMIŞTIM O DA HAYAT DOLUYDU...
138
Yavaşça oradan çıktılar.. Az sonra onun evi önüne geldiler.. İhtiyar gitmek istedi ama...
DEMEK BURADA OTURUYORSUN.. EH AYRILSAM İYİ OLUR YAVRUM..
YOO.. OLMAZ! MADEM GELDİK ANNEMİ TANIBARI DEDECİĞİM..
Genç kızı kırmıyan ihtiyar odaya girdiği vakit onun annesiyle karşılaştı.. Bu güzel kadını sanki daha önce tanır gibiydi..
O NE DEMEK DEDE.. YAVRUMUN MİSAFİRİ BENİM DE MİSAFİRİMDİR ŞÖYLE BUYRUN, NE OLUR.
SİZLERİ RAHATSIZ ETMEK İSTEMEM YAVRUM!..
Genç anne ilk defa eşini kaybettiği günden sonra evinin aydınlandığını hissediyordu.. İhtiyar usulca kalktı müsade istedi.
EH ARTIK GİTMEK GEREK.. DEDİKLERİMİ HİÇ UNUTMA YAVRUM..
ŞEY! BİRAZ DAHA KALSAYDINIZ YA DEDE
Sonra altın saçlarını aralayıp genç kızın alnını öptü. Bu evvelce kırdığı gönül'ün bedeliydi..
HÜDÂ YOLUNDAN SAPMA.. SONRA SEVENE DE ANLAYIŞ GÖSTER.. GÖNÜLE GİR, AMA ÇIKMA..
PEKİ DEDECİĞİM SİZE SÖZ VERİYORUM..
İhtiyar onları Allah'a emanet edip hızla uzaklaştı. Elif adındaki genç anne hemen balkona koştu.. Oradan görülen sokak kapısından ne çıkan oldu.. Ne de nur yüzlü ihtiyar adam..
GÜLE GÜLE.. YUNUS EMRE.. AMA BU AD BANA YABANCI GELMEDİ..
ÇIKMADI? KAPIDAN ÇIKAN OLMADI!.. OH.. OH.. ALLAHIM BU YOKSA ERENLERDEN MİYDİ? OH...
KOŞ GÜL YAVRUM, BİR MUCİZE OLDU.. O İHTİYAR DEDE.. DEDE...

COPYRIGHT By DEMET KIRDAR

YUNUS EMRE

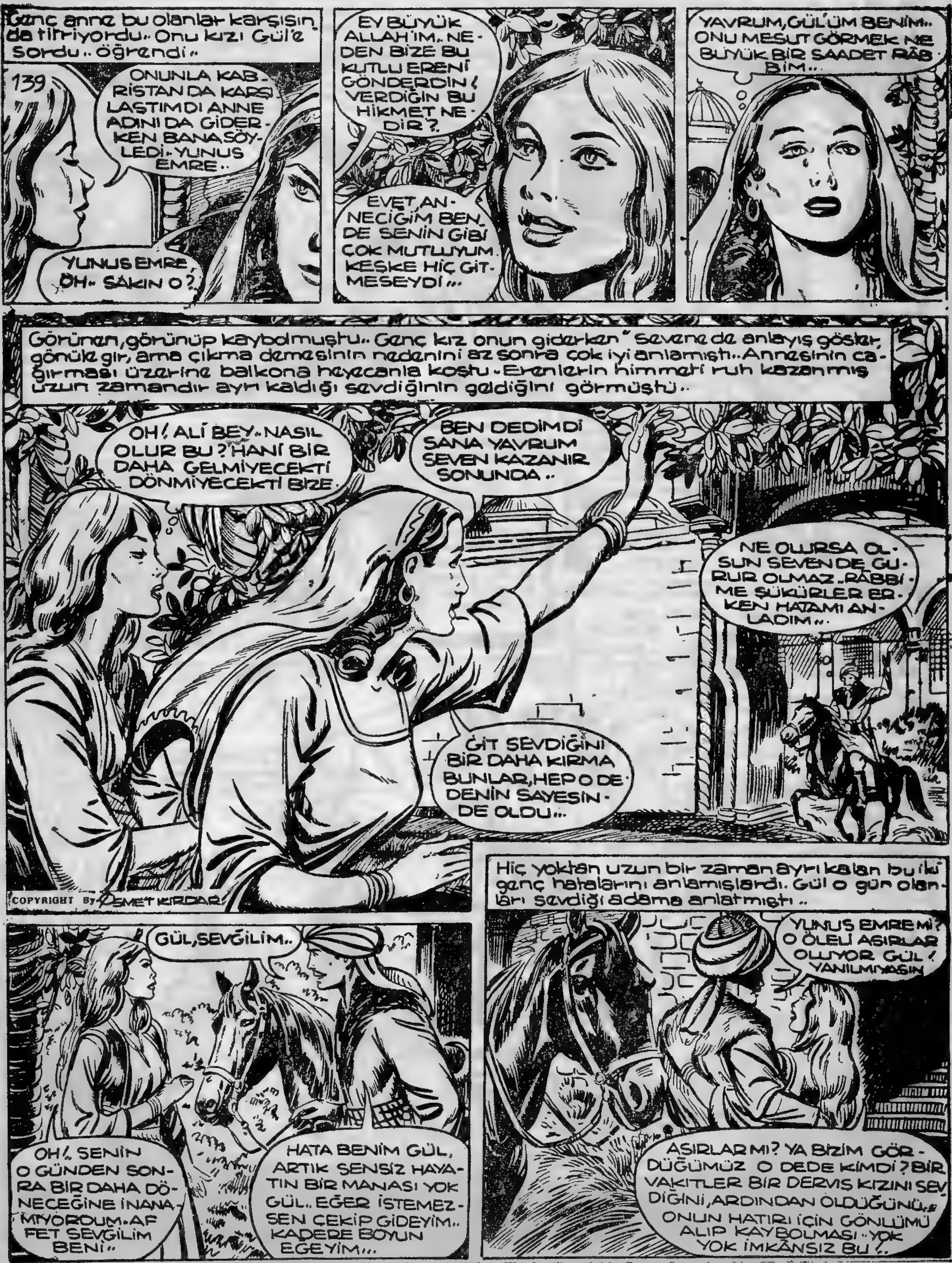
Genç anne bu olanlar karşısında titriyordu.. Onu kızı Gül'e sordu.. öğrendi..
139
ONUNLA KABRİSTAN DA KARŞILAŞTIMDI ANNE ADINI DA GİDERKEN BANA SÖYLEDİ.. YUNUS EMRE..
YUNUS EMRE OH.. SAKIN O?
EY BÜYÜK ALLAH'IM.. NEDEN BİZE BU KUTLU ERENİ GÖNDERDİN! VERDİĞİN BU HİKMET NEDİR?.
EVET ANNECİĞİM BEN DE SENİN GİBİ ÇOK MUTLUYUM. KEŞKE HİÇ GİTMESEYDİ...
YAVRUM, GÜL'ÜM BENİM.. ONU MESUT GÖRMEK NE BÜYÜK BİR SAADET RABBİM...
Görünen, görünüp kaybolmuştu.. Genç kız onun giderken " sevene de anlayış göster, gönüle gir, ama çıkma demesinin nedenini az sonra çok iyi anlamıştı.. Annesinin çağırması üzerine balkona heyecanla koştu.. Erenlerin himmeti ruh kazanmış uzun zamandır ayrı kaldığı sevdiğinin geldiğini görmüştü..
OH! ALİ BEY.. NASIL OLUR BU? HANİ BİR DAHA GELMİYECEKTİ DÖNMİYECEKTİ BİZE.
BEN DEDİMDİ SANA YAVRUM SEVEN KAZANIR SONUNDA..
NE OLURSA OLSUN SEVENDE GURUR OLMAZ.. RABBİME ŞÜKÜRLER ERKEN HATAMI ANLADIM..
GİT SEVDİĞİNİ BİR DAHA KIRMA BUNLAR, HEP O DEDENİN SAYESİNDE OLDU...
COPYRIGHT BY ESMET KIRDAR
Hiç yoktan uzun bir zaman ayrı kalan bu iki genç hatalarını anlamışlardı. Gül o gün olanları sevdiği adama anlatmıştı..
GÜL, SEVGİLİM..
OH! SENİN O GÜNDEN SONRA BİR DAHA DÖNECEĞİNE İNANAMIYORDUM.. AFFET SEVGİLİM BENİ..
HATA BENİM GÜL, ARTIK SENSİZ HAYATIN BİR MANASI YOK GÜL.. EĞER İSTEMEZSEN ÇEKİP GİDEYİM.. KADERE BOYUN EĞEYİM...
YUNUS EMRE Mİ? O ÖLELİ ASIRLAR OLUYOR GÜL! YANILMIYASIN
ASIRLAR MI? YA BİZİM GÖRDÜĞÜMÜZ O DEDE KİMDİ? BİR VAKİTLER BİR DERVİŞ KIZINI SEVDİĞİNİ, ARDINDAN ÖLDÜĞÜNÜ.. ONUN HATIRI İÇİN GÖNLÜMÜ ALIP KAYBOLMASI.. YOK YOK İMKÂNSIZ BU?..

YUNUS EMRE

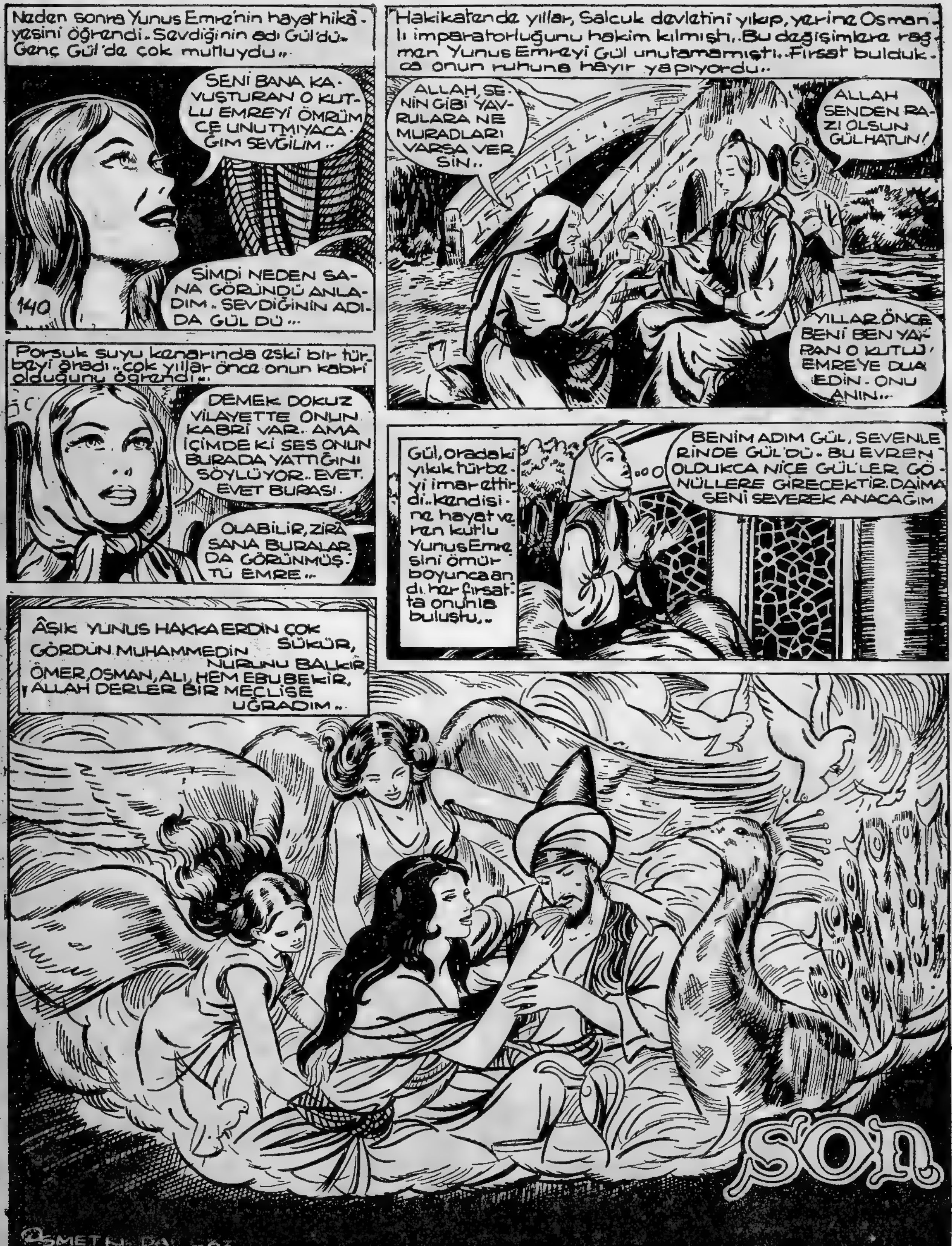
Neden sonra Yunus Emre'nin hayat hikâyesini öğrendi. Sevdiğinin adı Gül'dü. Genç Gül'de çok mutluydu..
SENİ BANA KAVUŞTURAN O KUTLU EMREYİ ÖMRÜMCE UNUTMIYACAĞIM SEVGİLİM..
ŞİMDİ NEDEN SANA GÖRÜNDÜ ANLADIM.. SEVDİĞİNİN ADIDA GÜL DÜ...
Hakikatende yıllar, Salcuk devletini yıkıp, yerine Osmanlı imparatorluğunu hakim kılmışh..Bu değişimlere rağmen Yunus Emreyi Gül unutamamıştı..Fırsat buldukca onun ruhuna hayır yapıyordu..
ALLAH, SENİN GİBİ YAVRULARA NE MURADLARI VARSA VERSİN..
ALLAH SENDEN RAZI OLSUN GÜLHATUN!
YILLAR ÖNCE BENİ BEN YAPAN O KUTLU EMREYE DUA EDİN. ONU ANIN..
Porsuk suyu kenarında eski bir türbeyi aradı..çok yıllar önce onun kabri olduğunu öğrendi..
DEMEK DOKUZ VİLAYETTE ONUN KABRİ VAR.. AMA İÇİMDE Kİ SES ONUN BURADA YATTIĞINI SÖYLÜYOR.. EVET. EVET BURASI.
OLABİLİR, ZİRÂ SANA BURALARDA GÖRÜNMÜŞTÜ EMRE..
Gül, oradaki yıkık türbeyi imar ettirdi..kendisine hayat veren kutlu Yunus Emresini ömür boyunca andı. her fırsatta onunla buluştu,..
BENİM ADIM GÜL, SEVENLERİNDE GÜL'DÜ. BU EVREN OLDUKCA NİÇE GÜL'LER GÖNÜLLERE GİRECEKTİR. DAİMA SENİ SEVEREK ANACAĞIM
ÂŞIK YUNUS HAKKA ERDİN ÇOK ŞÜKÜR,
GÖRDÜN MUHAMMEDİN NURUNU BALKIR,
ÖMER, OSMAN, ALI, HEM EBUBEKİR,
ALLAH DERLER BİR MECLİSE UĞRADIM..
SON

ÇIKACAK OLAN

YENİ KİTABIMIZ

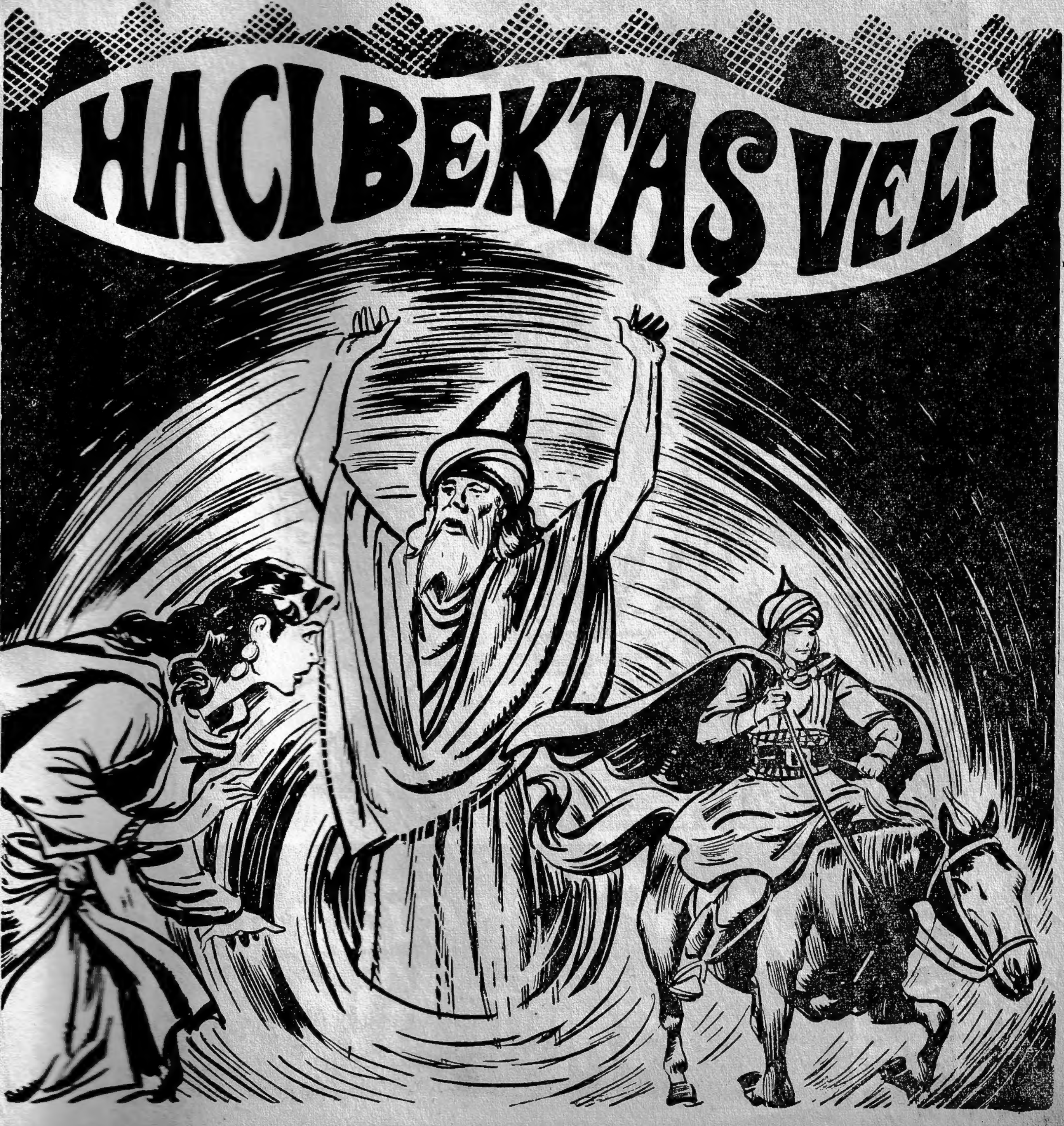
HACI BEKTAŞ VELÎ

Hacı Bektaş Velî

YAZAN VE ÇİZEN

İsmet Kırdar

77777
TALİHLİYE
25
milyon
T.C. ZİRAAT BANKASI

YATI: 450.— T
D.V. dahil 495.—TL